

مقدمه:

تا ماته می گول...
تا خوینی فرشته

به اختیار علی

کوئی بہرہ ماہ شیعریہ کان

٢٠٠٤-١٩٨٢

بۆدابه زاندنى جۆره ها كتيب: سەردانى: (مُنتدى اِقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى اِقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتايهاى مَحْتَلَف مِراجعه: (منتدى اِقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

تا ماته می کول...
تا خوینی فرشته
به ختیار عه لی

کۆی بهر مه مه شیعریه کان
٢٠٠٤ - ١٩٨٢

ناوهندی رۆشنبیری و هونه‌ری ئه‌ندیشه
به‌پێوه‌به‌ری چاپ و بڵاوکردنه‌وه: دانا مه‌لا جه‌سه‌ن
به‌پێوه‌به‌ری هونه‌ری: باسم ره‌سام

ناوی کتێب: تا ماته‌می گۆل... تا خوینی فریشته

ناوی نووسەر: به‌ختیار عه‌لی

بابه‌ت: شیعر

نۆبه‌تی چاپ: سێهه‌م ۲۰۱۴

چاپخانه: رجایی/ تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه

نرخ: (۱۱۰۰۰) دینار

ژماره‌ی سپاردن: له به‌پێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان

ژماره (۲۲۲۸) ی سالی (۲۰۱۳) ی پێدراوه.

ISBN: 978-1-63068-955-1

ماهی نهم به‌رهه‌مه‌ پاریزراوه. به‌بێ رهماه‌ندی نووسەر، هیچ کس و کتێبخانه و چاپخانه‌یه‌ک له
ناوه‌وه‌ی وڵات و ده‌ره‌وه‌یدا ما‌هی کۆپیکردن یان له‌ چاپدا نه‌وه‌ نهم کتێبه‌ی نییه‌. هه‌روه‌ها ک‌س
ما‌هی نه‌وه‌ی نییه‌ بێ رهماه‌ندی نووسەر نهم به‌رهه‌مه‌ یان به‌شیکه‌ی ب‌خاته‌ سه‌ر تۆری ئینت‌ه‌رنێت
یان له‌ شیوه‌ی CD و کتێبی خوێنراوه‌دا بۆ مه‌یه‌ستی بازرگانی تۆماریکات. به‌ پێچه‌وا‌نه‌شه‌وه
ڕوو به‌ ڕووی به‌رپرسیاریتی یاسایی ده‌بیته‌وه‌.

ناوه‌ندی رۆشنبیری و هونه‌ری ئه‌ندیشه/ئەندێشە بۆ چاپ و بڵاوکردنه‌وه

سه‌لمانی-شه‌قامی مه‌وله‌وی-ته‌لاری سه‌روانی نوێ-نه‌ومی چواره‌م

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

پیرست

۷	کتیبی پیاوکوزان
۴۱	جه لاد
۸۱	دهرگاكان
۱۱۵	عه شق
۱۳۷	كه رنه فال
۱۵۷	شار
۱۹۳	گونه
۲۱۹	نای له و پۆزگارە خوشانه
۲۳۹	هاوارهكانی نه هريمه ن
۲۵۵	گه رانه وه
۲۶۷	نیشتمان
۳۰۳	بۆهیمی و نه ستیره كان
۳۸۵	نیشكردن له دارستانه كانی فیرده وسدا

کتیبی پیاوکوژان

نیچیر و تاریکی

سهیرکه ن، که گۆل رهش دادیت، ساتی مردنی هاتوو
 که خونچه شهرمنه کانی دۆل دهوهرن
 بهقه د ژماردی په ره کانیان، زمان له خوین نریکبۆته وه
 بازنده یه که به نه ندازمی دووری نیوان دلی خۆت و شهو، به دهووری نه م
 نیچیردا بکیشه، که هیچ له نریکبۆنه وهی کات تیناگات
 هیچ بازنده یه که نابینیت چهقه که ی ژبان نه بیت
 نه و نیچیردی چرکه به چرکه شهو به سهوژی له دره خته کان ده کاته وه.
 له نیو ملیونه ها بازنده دا خهوتوو و ده ئیت: ژبان به ردیکه کهوتۆته نه م
 گۆمه تاریکه وه.

تۆ که به هیمنی تۆزی سه ر گیانی شهو ده ته کینیت
 ته ماشای به رگی کتیبی نه م بیده نگیه قووله ده که ییت
 ده ترسیت خویندنه وهی نه م نایه تانه ی ناو دلت دهنگی بیت
 ده ترسیت ته لای نه م تیرامانه له خوین گیا خه به ربکاته وه
 گیا که ده ئیت: نارام به، سهوژی من له ناسمان به رینتره
 گیا که نۆبه ردی خه یاله کانی خۆی خستۆته سه ر گیانی نه م پیاوه

تۆ بۆنه وهی گیا خه به رنه که یته وه، ده بیت نه نوویت. دست به سه ر بالی ته زیووی
 نه م بالنده بچوکانه دا بینه (که گومانت لیده که ن)

دهستبخه ره سهر لیوی نهو نهستیرانهی که دهلین: تو کییت؟
 بپرسه نیچیریکتان نه بینیه، له تاریکیدا ژبان فریودمدات؟
 بپرسه ژبانیکتان نه بینیه، له تاریکیدا پهل بو غه زهل درێژدمکات؟
 بلێ: نه م نیچیره نامورادیی منه، دهلیلی رنگا که سنه زانه کانی منه
 نهو ده رگای به یانییه شوومه کانی باغ ده زانیته
 نهو کیلی من... بو دۆزینه وهی ژبان خه وتوووه کانی ناو کیلکه
 نهو قووقلی من... له سهر پاشه کشیی ئیوارانی پهره سیلکه
 من نیستا له تاریکیدا، له بن دره ختیکیدا خشته بو جهنگه کانم ده که م.
 ده ترسم خه نجه ره کانم به م خویته پازینه بن
 بلین: نه م برینه، بۆنی نه فره تی لیتایه ت
 ده ستم بلیت: پیسه داوه تی نه م قوربانیه، که تاریکی هیشتا جه لانی
 نه کردوووه.
 جه لالمکه نهی شهو، خۆله میشی نهو پۆحهی، من نه ییبه م، با ده بیات
 جه لالمکه نهی ناو، هه لمی نهو جه سته یه ی، من نه یچیژم، ناسمان
 ده یچیژیت.
 جه لالمکه له زه تی تالی نهو گیانه ی، من نه ینۆشم، له یاده جه یته وه
 با په واییت قفلی نه م ژبان نارامه بشکینم
 با په واییت له ساتی مردندا من و نهو هه ردوو کمان بگرین،
 من هاوار له دوا نه عه رته ی مه رگ بکه م
 ده ست به دوا په رژی نی ژبان وه بگریت
 نهو بلێ: ناخ... نهی زینده گی جوان
 من بلیم: ناخ... نهی خوماری مردن
 نهو بلێ: هاوار... نهی به یانی هاوار

من بَلِّيم: هاوار... ئەى شەو هاوار
ئەو ئامیزم پىبابكات و بَلِّيت: دەخيل، ئەى خوين
من ماچيبكەم و بَلِّيم: دەخيل ئەى خەنجەر.

نوميد و پياوكوژان

چ ساردە، ئەم بيرکردنەوويە لە تۆ، كە من لە دوا دەرگای پوچى
هاتمەدەرى و جگە لە سيويكى تال، هيچى ديكەم بە ستوونى ئەو
درەختە رەشانهووە نەدى.

چ ئاگرە، ئەم خەياڵە لە تۆ، كە تۆ لە يەكەم دەرگای خەونەووە
هاتیتەدەرى و جگە لە سەدەفێكى پر ئوميد هيچى ديكەت لەو خاكانهووە
نەهينا.

رۆژگارێك پيرێك لەنيوان من و دونيادا دەووستا و دەيگوت:
«باسى ئوميدەم بۆ مەكە، ئوميدەم ميتائێكە بەدەگمەن زرينگەى ديت»

منیش بە شارەكاندا دگه‌رام... دەمبيست
قومرى هيندە بەتام باسى مردنى خۆى دەکرد
(من باوەرم بە هيچ نەما).
داليا هيند سەير باسى خۆسووتانى خۆى دەکرد
(گوتەم: با دەست لە خەيالات هەنگرم)

پاسارى بە جۆرى دەيگوت: نەمكوژيت، نافرم
(گوتەم: ئيدى گوناھى من چيبە ئەى خودا؟)

تۆ ئەی ئومید، ئاوەکان تووشی دوودتی دەکەیت
 ناخر تیشک خەو بە چ کەمالتیکی دیکەووە ببینی؟
 بە ئارەزووی چ سەفەرێک، لە دەرگای باغچە بچین بەو دیودا؟
 بە نیازی چ ئیوارەیەک، بۆ ئەخانەی ئەم رۆژانە تیکەدەین؟
 بۆ چ دڵنەواییەک، ئەم هەموو زامە لە خۆمان زویرکەین؟
 ئەی ئومید واز لە هێمنی ئەم گەردونە بێتە
 واز لە ئەندازەی ئەم بازارانە و لە پێوانەی خەیاڵی ئەم گولانە بێتە
 دەست لە خۆتەمیشی ئەم باغە مردوانە هەلگرە
 دەست لە یەخە ی ئەم باغەوانە خەوتوو هەلگرە
 بۆ هیچ پشووێکی کورت و درێژ، پرگالی ئەم بازنیەمان مەشکێنە.
 تۆ هاتی شەهوەتی ئەم شەوانەمان شێوا و فرین نیمە کۆشت
 گەر تۆ نەبی ئەم پشوو درێژانەی دەریا... بۆ؟
 پرسیاری ئەم کونەپەپووە پیرانە، ئەم سیوێ کالە ی ژیان... بۆ؟
 ئەی ئومید... دەست لە خورافەتەکانمان هەلگرە
 بە گۆل تۆڵەی ئەم نا ئومیدیەمان لێمەکەرەو
 بە گیا گوناھی ئەم زەمەریەمان لێمەستێتە.

پیاو کوژەکان بۆ تەنھان؟

چونکە کوشتن سیوێکە لە گەڵ کەسدا بەش ناکرێت
 چونکە پیاو کوژان بەبێ تەنھایی، بێزاری ئەستێرەیان ئی دیار نییە
 هەموو ھاوڕێیەکی خونی ئیچیرەکان ھەرامتر دەکات
 هەموو دۆستیکی نەورەسیک زیاتر دەتورنیت

هه موو دهسگیرانیك پشكۆیهك زیاتر دهكوژنیتتهوه

پیاوكوژهكان ته نهان

چونكه ته نیا پیاوانی ته نهان دهرهقه تی گوته باغ دین

به شیري ناو نه م پیا لهی خودایه دهوین

به بوئی نه م فرویهی خه یال نامرن

ته نیا پیاوانی ته نهان خوړه لاتی گولاله دهیین

ته نیا مه له وانی ته نهان چاویان له باکووری ناوه

ته نیا خونه وانی ته نهان باشووری پوچیان لیدیاره

ههر نه وان:

گولای شوی ناشتبوونه ووی کوکوختی و مانگ بوئنده کهن

عهتری خالیبوونه ووی خه نه هر له گومان

عهتری پرېوونی چه قو له نه هسوس

بوئی زیادبوونی دنیایی نیچیره کان

ده ئین:

کوشتن، به ربوونه ووی شوشه یه که له دهستی ساقییه ک

به ربوونه ووی به هاره له دهستی دره خته کان.

به ره له کوشتن

به ره له ووی بمکوژیت پرسی:

تو سه ره به چ نه ته ویه کیت؟

نه ته ووی گول یان میله تی دره خته کان

تو له قوماشی زه ده خه نهیت یان له لۆکه ی گریان؟

دهیپرسی:

مالتان له نزیک باغچه هه ئواسراوهکانی کاتهوه بووه
یان له نزیک چرکه بیدهنگهکانی خووکشتی گول؟
مالتان له سهر سوچی هه ناسهی میخه کدا بوو
یان له کولانی بنهستی تیرامانی نیرگر؟

دهیپرسی:

به چهند ههنگاو له ئاونگ دهگهیشتیته شهقامی دنیایی؟
به چهند چرکه له شهونم دهگهیشتیته بازارێ پهروانهکان؟

سهیریدهکردم و دهیگوت:

تۆ له پۆله نهسمه رهکانی گهنم نه بوویت؟
له قوتابخانهی ژماره خوداییهکانی گیلان
هاورنیهکت نه بوو، غهیبی گوله باغی دهخویندهوه؟
دوستیکت نه بوو، بهختی بۆ هه نار دهگرتهوه؟
من تۆم له شهقامی بهختیاریه درۆکاندا بینیهوه
دهستی تۆم له دهستی پر له خرخانی بهیانیدا بینیهوه
به خهوندهکاندا دیاره بهسهر هه موو خاکهکاندا تپیه پرپوویت
نهم هه موو شوشه شکاوهی ژوورهکته، به لگهی ژوانه له گهژ شهودا
نهم هه موو شیلانه وهریوهی جهوشهکته، به لگهی په لکووتانه به موته هدا.
تۆ له سهر فرمیسکهکانت نوسراوه:
به ریکهوت، ئیوارنیهک دهگهیهته بهر ده رگای مه حشه رهکان. لهوێ یهکیک
به ره له وهی بکۆژیت، لیتده پرسیت: تۆ سهر به چ خیزانیکیت، خیزانی
با یان خیزانی لافاوهکان؟ سهر به چ نه ته وهیهکی، نه ته وهی گول یان
نه ته وهی پهروانهکان؟

پارانه‌وی یه‌که‌م

نهی خودایه
بمده‌ری زنجیری ئاو
بمده‌ری قفلی ههرمی
بمده‌ری کیلی رۆحی نهی
بمده‌ری شفری هه‌تاو

نهی خودایه.
مه‌یوه‌رینه گومانی من بۆ سه‌ر به‌هار
مه‌یروخینه مناره‌ی من، له‌ کوچه‌ی یارانی کوژراو
مه‌یشکینه ئاوینه‌ی شه‌و، ئاوینه‌ی با، ئاوینه‌ی ئاو

نهی خودایه.
بمده‌ری ده‌ستی تیشک
بمده‌ری نه‌سرینی تار
بمده‌ری مائی له‌سه‌ر شه‌قامی مانگه‌شه‌و
بمده‌ری شه‌وی ئاو ده‌نگی هه‌نار

نهی خودا.
سه‌وزیکه‌ مانگی دیکه له‌سه‌ر نه‌م مه‌حشه‌ری گیایه
سه‌وزیکه‌ هه‌وری دیکه له‌ سه‌ر نه‌م زوئمه‌ته‌ی ئاو ناخ

سهوزیکه نهستیره دیکه لهسه ر نه م مهستییهی بولبول
 سهوزیکه خۆری دیکه لهسه ر نه م ته ر مهی گونه باغ
 سهوزیکه... پریکه له ده ریا... پریکه له نور نه م خوینه
 سهوزیکه... پریکه له شه و... پریکه له به هار نه م مه رگه
 سهوزیکه لۆکه ی تر به دهم نه م هه موو زامه وه
 سهوزیکه زهوی تر به دهم نه م هه موو کیلگه ی تر سه وه
 سهوزیکه بائی تر به دهم فرینی نه م کو تر مه وه
 بیچینه نه ل فبای دیکه بو شی عری نه و دیو دنیا ی مه رگ
 بیچینه ژماره ی گه وه تر بو حیسابی رۆژانی نه و دیو مه رگ
 بیچینه ده قته ری بچو کتر بو باسی مه راقی جیهانی نه و دیو مه رگ.

کۆرسی خه نجه ر

رۆژی یه که م:

رۆژی یه که م هه موو قوتابییه کی تازه له پۆلی خه نجه ردا ده گری.
 هه موو شاگردیکی نوێ ده ئیت: به م ته باشیری خوینه چی بنوسم؟

رۆژی یه که م به ر له وهی خو و به م مامۆستا روخۆشه وه بگری (که بۆنی
 جهنگی لیدیت له گه ل کۆتردا)، بیرمان له زیندوو کردنه وهی په یمانه کانی
 نێوان ئیمه و ژبان ده کردمه وه. بیرمان له ریکه وتنی تازه ده کردمه وه له گه ل
 ناگردا. ریکه وتنییک پۆله کانه مان پرېکات له فینکی ته بایی، له گولاوی
 په یشین، له عه نبه ری یه کدی دوان.

پۆژی یەكەم، هێشتا خەیاڵمان لای مەرھەم بوو، دەمانگوت: نرخی دەرمان لە ئەجزاخانەى سروشتدا ھەرزانتەرە.

بە رەچەتەيەك لە ئەرخەوان، شوشەيەك ئەوينى پاك لەم گۆستانە چاوشینە دەکڕین. بۆ بچوکتريں زامى سەر پيستی رۆح، پەرداخێك لە سۆز لەم کانییە رووپاکە دەخۆینەو. دەیانگوت: تیکە ئکردنى بۆنى ترى ئەگەل ھەناسەى نارنجدا، بۆ خەمى خوشەويستی باشە. دواى نوستن لەگەل یاردا، شەمالى ھەر شەقامیک خەمرەوتنە.

ئەى خودايە، چەند سەیربوو
پۆژی یەكەم هێشتا خەیاڵمان لای مەرھەم بوو.
پۆژی یەكەم، بیرمان لە تەمەنى وەرز و سالت و سەدەكان دەکردەو
دەمانگوت: پۆژیک گەر چرکەکانى وەکو تۆو بچينين، چەند ھەفتەى
بيخەروارمان بۆ دەگريت؟ ساليك گەر ھەموو سەعاتەکانى بکيئين،
تەمەنى پەپوولە چەند زیادەدەكات؟

سەدەيەك گەر بە هيمنى ناويدەين، قاقاي منداڵیک چەند درێژدەبيتەو؟
ئەى خودايە، چەند سەیربوو
پۆژی یەكەم هێشتا خەیاڵمان لای تەمەنى گۆلەكان بوو.

پۆژی یەكەم
بیرمان لە گەورەيى كۆشك و مالت و ژوورەكان دەکردەو. دەمانگوت: گەر
کينگەيەك بە ھەندى ئەفسانە سەوزکەين، چەند سەداى ئەم بولبولە

دوورتر دهروات؟ گهر کۆشکیک به هه ندی ژوور له سه راب گه وره ترکه یین،
 ئهم لقه سه وزانه، کلاوی چهند به رووی دیکه ده گرن؟ گهر ئهم په نجه رانه
 به ئه ندازه ی ئه یه کترازانی نازکی دوو عاشق له کاتی نوستندا، والا ترکه یین،
 زایه ئه ی ئهم پیاوێه چهند قووتر ده چیتته ناو جه سته ی باغه وه؟
 ئه ی خودایه، چهند سه یربوو
 رۆژی یه کهم هیشتا خه یانمان لای بولبول بوو.

رۆژی دووهه م:

قه تییه کی بچکۆله له بهر په نجه رهکانی پۆلدا به خوێنه وه نیشه وه و
 گووتی: مالاوا ئه ی درۆی تاریکی ژیان. ده مه شیریکی چکۆله له ئینجانهکانی
 پۆلدا مرد و به ته وه سه وه پرسى: ئهم خه وه کورته بوو ژیان؟ لای
 نیوه رۆ هه ورێک به سه رماندا تییه ری و گووتی: نه ها... نه ها... ئه ی
 گه مره کان، ئیوه ن قاره مانهکانی ژیان؟ بایه ک راوه ستا و گووتی: تف له
 تۆ، تف له تۆ، ئه ی بێشه رمترین بێشه رمه، ئه ی ژیان. نزیک شیوان،
 به زمگیرێک گووتی: ئهم بیده نگیه ره شه بوو، ناوازه جوانهکانی ژیان؟
 بهر له خۆرناو ابوون، نوێژکه رێک وه ستا و پرسى: خودایه... خودایه، ئهم
 سوژده بیتامه بوو، ژیان؟ کۆتره کان پرسییان: ئه ری ئهم شه که تبه وونه
 بێحیکمه ته بوو فرینی به رزی ژیان؟ پاساریه کیش به دنیاییه وه گووتی:
 به ئی، ئهم نیستگه چه په ک و دوور و لاتهریکه بوو، مائی ژیان.

رۆژی دووهه م

ناو له گیرفانهکانیدا، باغیک له گۆئی مردووی ده رهینا و گووتی: تا
 سه یینی په ره په ره په ژمورده یی ئهم باغه له بهرکه ن. سه راب به خوماری

هه‌موو تلیاکه‌کانی ناو خۆنینه‌وه، گۆوتی: به‌یانی بیردۆزی نهم مه‌ستییه ده‌خۆنینه. شه‌و به‌ ته‌باشیره‌ سپیه‌کانی قیامه‌ته‌وه، پینگووتین: سه‌ینه‌ی تاقیکردنه‌وه‌تان له‌ گیانکێشاندا هه‌یه. ناگر به‌ گۆمانی بلیسه‌کانیه‌وه گۆوتی: من پرسیارتان له‌ مردنی ناوگدا بۆده‌هینه‌وه.

پۆژی دووه‌م، فێربووین

هه‌مووی دوودلی مرقه‌، پرسه‌ی نهم لاله‌زاره
هه‌مووی پرسیری پوچه، لوانه‌وه‌ی نهم یه‌لدايه
هه‌مووی خۆنی کۆتره، ماچی نهم دل‌داریه
هه‌مووی برینی قومریه، قاقای نهم مندا له.

پۆژی سێهه‌م:

یه‌کێ ره‌شنوسی خۆنینه‌ی خۆی وونکردبوو
یه‌کێ لاپه‌ره‌ی فرمیسکه‌کانی به‌هار ده‌هته‌ری بوو
یه‌کێ زمانی برای بۆلبولی ده‌ره‌ینا
یه‌کێ دلی خۆنینه‌ی عه‌نقایه‌ک قه‌له‌می بوو.

له‌ شانۆگه‌ریه‌کدا، یه‌کێ له‌شی هه‌موو برینی باغه‌چه‌ بوو، پۆلی گۆلیکی ده‌بینی له‌ به‌شی نو‌قه‌ب‌و‌وی به‌ه‌اردا. یه‌کێ ده‌نگی هه‌ناسه‌ی، هه‌وای مردنی که‌مانجه‌ بوو، ده‌یگۆوت: نه‌ز مۆسیقارم له‌ کفنی شکۆفه‌دا. یه‌کێ هاواری، هاواری خنکانی پیا‌نۆ بوو، پۆلی ده‌ریانا‌سی‌کی ده‌بینی له‌ که‌شتی حه‌قیقه‌ت‌دا. نه‌کته‌ریک خودای سه‌ر‌بری و به‌ خۆینی نه‌و ناوی نه‌خۆینه‌راوه‌ی تیک‌سته‌کانی نوسی. شاعیری‌ک به‌ مه‌رگی عه‌نده‌لیب، غه‌زه‌لی بۆ غو‌نچه‌ رازانده‌وه. ده‌ره‌ینه‌ری‌ک، قه‌له‌نده‌ری‌کی سووتان و نا‌له‌ی نه‌وی به‌سه‌ر پشکۆکاندا به‌شکرد.

ئەي خودایە، رۆژی سێهەم
دارشتەمان لەسەر سۆزی خەنجەر نوسی.

هەولدا نیک بۆ پێناسەکردنی «کوشتن»

کوشتن، بێدەنگی شەوانەي کۆلانی ئێمە بوو
بێدەنگی پاتۆنیای دراوسێ خەوتووکانی ئەودویمان
کۆژانەوێ چرای ئەو پیاوێ بوو، کە بەدیار کۆژانەوێ چرای پیاوانی
دیکەوێ وەستابوو
راچلەکانی کونەپە پوی خەوشەگەمان بوو، لە دەنگی کامبۆونی هەنار
راچلەکانی ملوانکەي خوشکەگەمان بوو، لە ترسی خوینی سینه
رابوونی دەستی براگەمان بوو، لە دەنگی پێکەنینی خەنجەر
کوشتن، دیواری چکۆلانەي نێوان من و ئەم کێلگە دوورە بوو
هەلنووستانی منداڵێکی گەرەک بوو، لە زەنگێکی گەورە. رێوێلکردنی
فریشتەي کۆچەگەمان بوو، بۆ خراپخانەيەکی دوور.
گرتدانهوێ لەدایکبوونی ساوایەکی هاوسێ بوو بە مەحشەرەوێ
پاککردنەوێ هەندێ ژوور بوو لە کۆشکی پێ لە تەمی ژیان. کورتکردنەوێ
رینگای پرسیار بوو هەتا گەیشتن بە دەریا. ئاماژەکردنی کۆلانی ئێمە
بوو، بۆ خوینی ئینجانەکانی خۆي. هەلمرینی هیلانەي ئێمە بوو، بۆ
هەناسەي کۆترە خنکاوەکانی خۆي.

له دهفتەری چێزەکانی پایاوکوژدا

لێگەرێن با تانی ژمارەکان بکەم
لێگەرێن با بە یەک بە یەکی خۆتی ئەم پایاو جوانانە خۆم رەنگبکەم
(من سائیک هیندە نیچیرم هەبوو، گووتم: حیسابی ژمارە دەستکەوتەکانی
ئەم وەرزه بێمانایە).

لێگەرێن دوو بە دوو لە چیرۆکی ئەم عاشقانه تیبگەم
(من ئەم باغەدا، هیندە عاشقم بینی
گووتم: ئیدی دیارە، عەشق بۆتە منداڵبازار).

لێگەرێن سێ بە سێ ئەم هیلانەیه بپیوم
(من ئەو کات هیندە هیلانەم بینی،
پرسیم: خودایە، وەرزیکی دی، ئەم هەموو بآندەیه چی لێبکەین؟).

لێگەرێن چوار بە چواری ئەم چوارگۆشە یەقینە بپیچمەو
(ئەو هەفتەیه، هیندە ئیماندارم ژمارد،
پام وابوو: کەمێک لە کوفر بۆ یادگار هە نگرم).

لێگەرێن پێنج بە پێنجی ئەم وازیە بشکێنم
(ئەو وەرزه هیندە گەمە یەکی وەک یەکم دی، پرسیم:
دیارە ئەمسال، زۆری ئەم خەلاتە بۆ کەس نییه؟).

لینگه رین شهش به شهشی نهم مؤرهیه هه ندهم
(نهو رۆژه هینده دوشهش بو باغچه هات، گووتم:
بهه تگینه شکاوهوه، من چیدی یاری له گه ل گول ناکهم).

لینگه رین به جهوت به جهوتی نهم ئاسمانه دا سه رکه وم
(نهو مانگه هینده فریشته که وتنه خوار، هاوارم کرد:
خوایه، بو نهم باله خانه کوئه، پلیکانه یه کی نییه؟)

لینگه رین با چیژی رهنگه کان بکه م

من و سوور

تو نهی رهنگی سفرهی داوهتی یه که مین یار، رهنگی بیرکردنه وهی هاوړی
شه رمنه کانی زبندان، راجله کانی زام له گه ل هه موو ئیواریه کدا، کاتی
خوینی خویمان له سه ر شۆسته کان جیده هیشت، چونکه پتووستیمان به
ئهفسانه ی زور بوو، پتووستیمان به مه رکه ب بوو، بو حیکایه تخوانه
نه بینراوه کانی شه وه زهنگ. کاتی میژوونووسه ریاکاره کان له زهنگیانده دا
و دهیانگووت: سهیرکه ن، حه قیقه تمان پییه، به لام پتووسمان پی نییه.
کاتی وینه کیشه چکۆله درۆزه کان دهیانگووت: نیگارمان زور پییه و رهنگمان
لییراوه. به خته وه ریش له زامه کوئه کانیدا دهگه را، دهییینی رهنگی هیچ
برینیکی خوی نانا سیت. گه رده لوول به دۆسییه ی زستانه کوئه کانیدا دهگه را
و دهییینی، ناوی مندا له کانی خوی لای هیچ ئاسمانیک تومارنه کردووه.
هه نار نامه ی ده نار: رهنگی من مه دزن و ناوی دال و باز و سیمرغه کانی

پێبنوسن، ڕەنگی من مەدزن و ھاتی ئەم مەندائە ی پێبگرەو، کە کەس نازانیت وەچە ی چ شارێکی شوومە. شاعیرەکان دەھاتن و دەیانگووت: ئە ی ھەنار، گەر سووری دلی تۆمان ھەبایە، نیتسا دیوانی گەورەمان دەبوو. پیاویک دەھات (نەناس) دونیای ھەموو بە سپی دەبینی، لەسەر گیانی سپی گیاکان، نیگاری دەکیشا، دەیانگووت: گەر من ڕەنگم بناسیایە، تابلۆی گەلیک کەشتی سەیر لەسەرمدا یە. ژنیک دەھات (نەناس) ناوی ھەموو لیل دەبینی، لەسەر کانێیەکانی شەرفی خۆی بە تورەییەو (بەرۆکی خۆی دادەدری) و دەیگووت: گەر بمتوانیبایە ڕووبەرۆو سەیری خۆن بکەم، تۆ ئە ی گەلیک سەیرم پێیە. حوجرەدارێکی پیر کە دونیای وەکو نایەتەکان تەفسیردەکرد، شەوی بە سورەت دەشوبھاند، شەھویتی میخەکی بە چیرۆکی ئەسحابەکان ڕاھەدەکرد، دەیگووت: گەر دەریایەکی سوورم ھەبایە، خەیاالی دەولەتگەلیکی سەیرم ھە یە. شاتوو ئەو میو ە بەنازە، کە ھەر زۆر کەم قسەدەکات، دەیگووت: سووری من کامبۆونی ھۆشیاری منە بە نەینییەکانی ئەم گەردونە، سووری من خەمی منە بو مردنی ئەم سیو ی دراوسیم. ئەفسەرێک دەھات (نەناس)، دونیای بە بێرەنگ دەبینی، دەیگووت: ئالاکانی ولات بکەن بە سوور. پۆستەچی یەک شەو ھەموو نامەکانی خۆنناوی دەکرد، بەیانی دەیگووت: ئەمشەو لە پۆستەخانە ھەرچی ھەرفە کوژراو. نوسەرێک چیرۆکیکی پر لە فیشالی خۆی سووردەکرد، بەیانی ھاواریدەکرد: پالەوانەکانیان شەھیدکردم. کچان و دایکان بە ھاتوھاواری درۆو دەکووتنە سەر شەقامەکان، دەیانگووت: زۆرداران، شەرفی ئێمەیان ئەتککرد. سەرھەتگیکی پیر (بە کەتە سپییە پاکەکانییەو) لەسەر میزی قوما دەپیرسی: بە پارە ی وا خۆنناوی دەتوانم کایە یەک بکەمەو؟ قوما رچی یەکان لەبەردەم خراپخانەکاندا دەیانگووت: دوینی شەو، لە شەردەنووی نیوان بانئەدەکان، سەرتاپامان بو تە زام، دەتوانین بە خۆنی ئەم ھەموو مەلەو ە بێنە ژووری؟ فریشتە یەک بو

مۆلەت دەچوو بۆ لای یەزدان، خودا دەیگوت: عەجەب، کچم تۆ ئاوا
 ھەزەت بە خوینە، من پێمابوو فریشتەکان وەک من ھەزبان ئە خوین
 نییە.

من دەمزانی، شەو نەرنجییەکان... بەیانییە پرتەقایییەکان... نیوەرۆ
 نەرخەوانییەکانی سەرسورمان، چەندە شەیدای سوورنیتی ئیواران. دەمیست
 سیوھ کالەکانی حوزەیران دەئین: ئەی خودا، ئێمە بۆ وەک سیوھەکانی
 ئەیلول سوورین؟ شەوان دەمیست، بەفر دەپرسیت: من بۆ سپیم؟ منداڵە
 قەرزەردەکانی ھەتاو دەئین: زەردی شادرووی ھەموو پوچیەکانی جوانییە.
 من ئیدی تۆم ھەڵاڵدەکرد، من ئیدی بۆ تۆ دەرژام. ئەی ڕەنگی خەوی
 میوھەات. ئەی ڕەنگی ئومیدی شەفەق. ئەی ڕەنگی شوێن. ئەی ڕەنگی
 کات.

سپێتیم چۆن ناسی؟

منداڵ بووم، کۆترەکان گوتیان: با سپێتیت بۆ بێنین، بە ھەرتەقایی
 دەریا. دەتوانیت بەشیکەیت بەسەر باندەکانی دیکەدا، بەشیکەیت بەسەر
 سینە ی ئەو بۆلبولانەدا کە دەیانناسیت.

منداڵ بووم ھێلانەیەک سووتا پێووە ئە نھینی سپی. کەشتییەک ھات،
 بەرلەووی ئەتگەر بگریت، سپێتی زەمانە دوورەکانی فرێدایە ئاوەوە.
 دەریاوانەکان بە گۆچانە سپییەکانیانەو ھاتنە شار. یەکیکیان گوتی:
 سپێتی ساقبونی یادگارەکانی منە ئە جوانی. سپێتی زەمەنی راستەقینە ی
 ئەم سەرەتایە کە ھیچ سەرەتایەک بە پۆژیک ئە خۆی نازانیت، زەمەنی
 ساقکردنی گۆلە بۆ قەرزەکانی خۆی ئەگەڵ شەودا، پۆژی پەشیمانی

یاقووته له منهتی هه‌موو تیشکه‌کان.
ئه‌و گهوته‌ی: باجی سپیتی هه‌نده زۆره به کهس نادریته‌وه.

هه‌رزه‌کار بووم، سپیتیم بۆ شه‌ویک له په‌مووه‌کان قه‌رزکرد که ده‌بایه
جاریک له زامم تیبگه‌ن، سپیتیم بۆ خوینی عه‌شقیک له لۆکه خواست،
نه‌یگه‌وت: به‌م مه‌رده‌مه زامی وا چۆن ساریژده‌بیته‌؟

هه‌رزه‌کاربووم، کوتریک کوژرا و سپیتی پژا به‌سه‌ر بازاری میوه‌کاندا،
سپیتی پژا به‌سه‌ر گومه‌زی مزگه‌وته‌کاندا، شه‌پوئیک کوژرا و له‌به‌ر کفنه
سپیه‌کانی کهس نه‌یناسییه‌وه.

پوژیک، پلنگه‌وانیکی مه‌ست له ناوه‌راستی وه‌رزه‌کانماندا ده‌رکه‌وت،
ده‌یگه‌وت: له‌به‌ر پارچه‌ی خودای شکاو، ئیمانی خۆم نابینم. له‌به‌ر
له‌تی مه‌عشوکه‌کان، دلی خۆم بۆ نادۆزریته‌وه، له‌به‌ر ئهم هه‌موو مانگه
درۆیه‌ی خۆم، ئاسمانم لێدیار نییه‌.
وا‌ی سپیتی چۆن کویری‌کردم.

منداڵ بووم دوکه‌لی سووتانی ئیمپراتۆره‌کانی کچه‌م هه‌لمژێ، له تپیی
سپی منداڵه‌ رو‌حسووکه‌کان ده‌رگرام، چووم به‌ره‌و هه‌لاوی سپی ده‌ریا
بیشه‌ره‌فه‌ دووره‌کان.

پوژیک، کانییه‌ک به‌سه‌ر سه‌رمدا رو‌وخا هه‌مووی ته‌لیسم بوو، له ده‌غلیکدا
وه‌سیتی بانده‌یه‌کم دۆزییه‌وه له‌سه‌ر خه‌زنه‌ سپیه‌کان، له مه‌ره‌زه‌یه‌کدا
خه‌یالی پر له ئاوی به‌یانییه‌کم دۆزییه‌وه، سه‌ر به‌ هه‌فته‌ی مردنی
ره‌نگه‌کان.

پۆژیکیش شارەکان مردن و جگە لە سپیتی هیچی دیکەیان جێنەهێشت. هەرکەسێک لە دەریا دوورەکانەوه دەهات، من دەستم دەخستە بەر گیانی، جگە لە خۆی دوورگە سپییەکان هیچی دیم دەستەنەهات. باندەکان دەگەرانەوه و قسەیان لەسەر دیواری سپی، نیشتنەوهی سپی و هیلانە ی سپی دەکرد. کۆتر لە شۆرشى سپی و لە جەنگى سپییەوه ئالابوو. من ویستم چنگێک سپیتی لە غولامێکى نەخۆش بکرم، نەو دەیکووت: نا، بەبێ نەم رەنگە من ناگەمە سفیدستان.

جەنگە ئێک هەبوو، سپیتی نەدەفرۆشت، من دەرگاکانیم شکاند. من سائەهای سال لە گیانی سپیتیدا گەرام لە تورەیی سپیدا دەستی خۆم بێ لە ئارەزووی سپیدا لەشی خۆم هەلاھەلاکرد بەلام بڕوانە، بڕوانە تەنیا غوباری سپیم هێناوە تەنیا ئەستێرەى سپیم دەستکەوت. تەنیا تووی سپیم وەشان. تەنیا نیرگسى سپیم دەسککرد و تەنیا هیلانەى سپیم دۆزیهوه.

پارێنەوهى دووهم

نەى خودایە
بە کۆتر بۆ بۆریت
با گەردنم نازاکات نەو.
عەفوومکەن هەور و ئەستێرە

عەفەوومکەن خۆر و مانگەشەو.

ئەى خودایە

با دەرچم لە جوانی و لە دەریا
با دەرچم لە پەپوولە و خەیاڵ
با دەرچم لە غەمی حەقیقەت
با بگەم بە شکۆفەى مەحەل.

ئەى خودایە

بەمبۆرن ئەوێ لێیان بووم
بەمبۆرن ئەوێ لە من بوون
بەمبۆرن ئەوێ لێیان چووم
بەمبۆرن ئەوێ لە من چوون.

ستایش

من بە پیر جوانییەکانى خۆمەو دەچم. گەر هەركەس بە پیر جوانى
خۆمەو بچوویایە، بە هار ئەم هەموو نازى بە سەر ئێمەدا نەدەکرد.
من بە پیر هەوای پر لە سرودى رۆژە تەماویەکانى شکۆفەى خۆمەو
دەچم، کە گەورەیی من، وەکو گەورەیی مندالێک بە گۆلوانکە و دەسترازە
دا پۆشرا بوو.

ناه، گەر هینده باستان له راستی نه کردبایه،
درۆکانی نهم منداڵییە بە چی وا گهوره دهوون؟

من دههگوت: بژی ژبانی من له گهڵ بوکه شوشه کاندا

بروخێ تهههنی من له گهڵ نیوهدا

بژی بیکاری، برسیتی و دیلتیتی من له گهڵ خۆمدا

بروخێ نان و کار و نازادی من له گهڵ نیوهدا.

بژی تۆ (ئه‌ی من)، ئه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ریاوان، له‌ ماسیگره‌کان، له‌
رینگه‌ره‌کان، له‌و بازرگانانه‌ی ئووته‌وانه‌یان له‌ که‌پوودایه‌، له‌و
عه‌ره‌بانچییه‌ نه‌خۆشانه‌ی گۆنچکه‌یان هه‌مووی نقیمه‌... پوونترو ساقتر
و گه‌شتريت.

بژی... بژی، یه‌گه‌رتنه‌وه‌ی پارچه‌کانی تۆ که‌ له‌ یه‌گه‌رتنه‌وه‌ی
پارچه‌کانی نهم خاکه‌ جوانتیره‌. بژی... بژی دابه‌شبوونی تۆ به‌سه‌ر
شه‌هتی جه‌لاده‌کاندا، که‌ له‌ دابه‌شبوونی نهم خاکه‌ جوانتیره‌ به‌سه‌ر
زه‌مانی توتییه‌کاندا.

من ستایشی یێره‌حمی خه‌نجه‌ره‌کانی خۆم ده‌که‌م. ستایشی ژه‌هر ده‌که‌م
له‌سه‌ر لیوی عاشقان. ستایشی پشکو ده‌که‌م له‌ جه‌هه‌نه‌مدا. ستایشی
بائنده‌ی کوژراوی سه‌ره‌بانه‌کان ده‌که‌م. ستایشی ماسی خنکاو ده‌که‌م
له‌ لهما. ستایشی کوچ ده‌که‌م له‌م ولاته‌وه‌ بۆ نه‌و ولات. ستایشی
فرین ده‌که‌م له‌م دره‌خته‌وه‌ بۆ نه‌و دره‌خت. ستایشی مردن ده‌که‌م له‌م
خه‌نجه‌ره‌وه‌ بۆ نه‌و خه‌نجەر. ستایشی زستان ده‌که‌م له‌م به‌هاره‌وه‌ بۆ
نه‌و به‌هار. ستایشی کوچه‌ی خانی ده‌که‌م له‌ شه‌وانی شه‌رمدا. ستایشی
په‌ناگی خانی ده‌که‌م له‌ به‌یانانی ترسدا

من نوێژ بۆ ئەو گیانانە دەکەم کە بۆ بەگزادەکان چەمینه وە
 نوێژ بۆ ئەو بارانانە دەکەم کە رۆژی مردنیان بۆ شتین
 نوێژ بۆ ڕەشیتی مۆتلەقی شەو دەکەم.

من درۆی خۆم بەسەر لاشەکاندا دەبارێنم
 دۆغای خۆم بەسەر گۆرەپانەکانی شەڕدا دەخوێنم
 دەلێم: خوات لەگەڵ ئەو فێشەکی تەلایی من، خوات لەگەڵ ئەو
 گۆللە نازەنینی من، ئەو جێبەخانەی نازیزم کە بەرمو لای دۆژمنەکانم
 سەفەر دەکەن... خواتان لەگەڵ

من ستایشی ئەشی هەلاھەلای ناحەزەکانم دەکەم

ستایشی توندوتیژی دەکەم، لەگەڵ بچوکترین ئیسکی بانێدەدا
 ستایشی شکانی نەڕیتەکانی شەڕ دەکەم، لەگەڵ لاوازترین پەپوولەدا
 ستایشی ئاگر دەکەم لەکاتی سووتانی غونچەدا

من ستایشی خۆم دەکەم
 ستایشی خەنجەرە بیستایشەکانی خۆم و مردنە تاریکەکانی خۆم دەکەم.

پیاو کوژ و نه وانهی که دین

پۆژێک یه کیك دیت له بیهیوایی مندا نه ئاماسیک ددهوژیتتهوه، که له هه موو ئومیده کان جواتتره
یه کیك دیت له هه راجی دواى مردنى مندا، به شیک له من ده بینیت که من نه مبینوه
یه کیك دیت له گیرفانی خویناوی مندا یاقووتی ددهوژیتتهوه، که له میژه هه مووتان بۆ ده گه پین
به لام من کیلی مه حشه رهکانی خۆم له شۆینی نه وتۆدا ده شارمه وه، که نه وی پۆژ، که س نایدوژیتتهوه.

پۆژێک بائنده یه ک دیت، که پره له گومانی بیمانا دهره ق به داد په روهری خودا.

له کوفره کانى مندا برپایه کی هووڤ ددهوژیتتهوه که من نه مبینوه
له دهسته بیتینه کانمدا، فرین ددهوژیتتهوه... فرینی زۆر، که ئاسمان تورمه ده که ن.

یه کیك دیت له کانزای من قه قه زیکى چکۆلانه دروسته دکات، هیند چکۆله، که ناریه ک ناگریت

یه کیکیش له م نوتفه شه رمانه ی من منداڤ دروسته دکات، منداڤ که من نایناسم، منداڤی زۆر، که باغه کان تورمه ده که ن

شه ویک (من) دیت، له من یه کیکی دی دروسته دکات، منیکى زۆر، که بیئنه وه ی مه به ستیان بیت، دره خت، چیمه ن و گوئه کان تورمه ده که ن.

پیاو کوژ و یارمه تیدهریک

بهه ده مامکی فریشتانه وه هاتیتته ناو ژبانی من
 بهه فریوی دلسۆزییه رۆژهکانی منت لیوانلیوکرد له مهراق
 به بۆنی موعجیزه وه هاتی
 به پوچی سوو خۆریکه وه لهه سهودایه چوویتته دهر.
 من له ویدیو خه ئوهتی خۆمه وه، به برینی خۆمه وه دهریام، تۆ له ویدیو
 شه وه وه ویستت له تاریکی دهرچیت و هاوارتکرد (ئه ی دۆست، با
 رزگارتکهه). من له گه مژهی خۆمه وه دهرگا کانم کرده وه و گووتم (ئه ی
 دۆست، وهره و رزگارمکه).

بهه ده مامکی مه رهه مانه وه، زامیکی منت ساریژکرد، سه بووری گوئیکی
 خۆت له خوینی پزآویی من هه ئسوو، به لام وهره سهیری شوینی کینه ی
 ناو نیگاکانی خۆت بکه
 بزانه مردن قوولتره یان منه تی نهه تهوانه ی تۆ
 بزانه خه نه جهر تیژتره یان له خۆیا بیوونی چاکه ی تۆ.
 نه فسوس کهس نییه، خراپه ی من و چاکه ی تۆ به راوردکات
 من له جامی یارمه تییهکانی تۆم نوشی و بۆ هه تاهه تایه خۆم دۆراند
 له په رداخی دۆستایه تیتم خوارده وه و شه ره فی خۆم هه لاهه لاکرد
 جوانتر بوو له خه ئوهتی خۆمدا، ته نها به دهه برینه کانه وه بهرم
 جوانتر بوو دهرگا له منه تی نهه چاکه یه داخهه
 تۆ له سه ر نیسکهکانی من بۆ خۆت سه لماند مروقیته؟

تۆ له سه ر غروری من، بۆ خۆت نیشاندا بالایت؟
سه لماندت من بچوک و لاوازم و تۆ مه زن
سه لماندت من هیچ و دزیوم و تۆ جوان.

پیاو کوژ و هاو پیتی

دۆستایه تی ناوژوو بوونه و می پرگانی بچوکی دهستی من بوو، که هه رگیز
نه متوانی باز نه یه کی لیدروستبکه م
شکانی ته رازوی دهستی من بوو، که هه رگیز نه متوانی هاواری بائنده یه کی
پێبکیشم
ناسمانی من بوو، نه متوانی هه وری بۆ قه رزبکه م
ده ريام بوو، نه متوانی یاقووتیکی بۆ بکرم
من به رووی کینگه سه وزه کاندایه یاندم.
ئه ی له عه شق به دتر، ئه ی له خۆشه و یستی دپییستر: ئه ی هاو پیتی.

شه ویک که له کوشتنی گوڵه کان هاته وه، شه ویک که له تیربارانی
دره خته کان گه رامه وه، گووتم:
ئه ی خوینی هاو پیتی... ئه ی له خوینی دوژمن شیرینتر.
ئه ی جهسته ی هه لاهه لای، هاو پیتی... ئه ی له جهسته ی دوژمن نازیزتر.

شه ویک که له نیوان به لهم و مانگدا خه وتبووم
له نیوان دارستان و هه وادا پیاسه مده کرد، گووتم:

ئەي ئە يەكەم باغ جوانتر
ئەي ئە يەكەم بەهار تازەتر
ئەي كینەي من، ئەي كینەي نازیزی من... ئەي ھاویریتی.

پیاو کوژ و خاتوونیك

من تێكە ئە یەكەم ئە تامی گێلاس و خوین و باران
من كۆكتیلیكەم ئە شەو و ژەر و رەشەبا
بۆ بروسكە یەكەم تاقی ناكەیتەو؟
زنجیر نییە، یەك زنجیر هەبایە، من تۆم پێ دەستەمۆ دەكرد.
درۆیە هەموو حوكمەكانی قامچی
ئەگەر تۆ وا نازاد نەبوویتایە، من حەزم ئە باغی گەورەتر بوو.
ئەمشەو، مردن نییە، ئەگەر مردن هەبایە
دوای خوماری ئەم ژیا نە پوچەت نە دەكەوتم

نەمەدەگوت: خانم، من بۆنی واو دیلای چیمەنم لێدیت
بۆ ئەژێر چەتری ئەم عیرفانە خۆتینەدا نەبینە دوست؟
نەمرو، نینچیرم نییە، ئەگەر نینچیرم هەبایە
بیرم لای شەهووتی وا نزم و ئەوی نەبوو

نەمەدەگوت:

وەرە نازیز با خەلۆزی ئەم كۆلتوو رە كوژراوانەي دارستان بگەشیینەو.
ئەگەر خوین هەبایە، من بۆ دەمگوت:
وەرە، با بە شیی چرو خەمگینەكان، خۆمان فێنك بكەینەو.

ئه مړۆ ههینییه له باغی پیاوکوژان،

ئه گهر ههینی نه بایه، له زهنگی خاکی وام نه ده دا، تۆ پیم بلیت:
ئه ی پیاو، بۆنی ناگری دزراوی کۆلانه کانی به هارت لیدیت
تامی شهرابی دزراوی میوه وه حشه تناکه کان ده دیت.
نه تده گووت:

ئه ی پیاو، منی له شکۆفه شکۆفه تر
به چی له زستانی عومری تۆ بپه رمه وه... به چی؟
منی له ماسی ماسیتر
به چی له م سه حرایه ی دلی تۆ به م... به چی؟
منی له کۆتر کۆتر تر
به چی له گه ل ئه م ناشویه گیانی تۆدا بسازیم... به چی؟

پیاوکوژ و شهیدیک

ئه ی گه مژه
من له پیناوی هه موو جوانیه کاندایا مردم، تۆ له پیناوی هیچدا
من له وسهری هه موو چیژه کانه وه هاته وه، تۆ له وسهری هه موو
پوچییه کانه وه
هه موو وینه کانت به دیواره کانه وه، به رامبه ر بۆنی گوئیک نین... که
دۆراندت

هه‌موو ئەم ستایشه، به‌رامبه‌ر په‌پووله‌یه‌ک نییه ... که چیدی نایبیت
 هه‌زار فرشته، ئەم زامه‌ت بۆ رابژێت، به‌رامبه‌ر نیگای کچیک نییه ...
 که ئیدی له‌ده‌ستچوو
 هه‌زار باغ، برینت بۆ مه‌ره‌مه‌که‌ن، به‌رته‌قاي گوناھی ماچیک نییه ...
 که ئیدی قامی ناکه‌یت
 بگه‌يته سه‌د به‌هه‌شت، هه‌نده‌ی گه‌يشتن نییه به چلی هه‌نجیرکی به‌رز ...
 که ئیدی نایگه‌یت
 بچيته ناو سه‌د رووبار، وه‌کو مه‌له‌کردن نییه له گۆمیکي پر ماسیدا ...
 که ئیدی ناچيته‌ناوی
 به‌یانی تف له زامه‌کانت بکه و وه‌روه
 تف له‌م شوین خه‌نجهری دوژمنه بکه و وه‌روه
 به پچوکی (وه‌ک مروڤیک) له‌نیوان خه‌نده‌ی کالیبتۆسه‌کاندا به‌ره ...
 جوانتره.

(که دواجار بولبوله‌کان خۆیان ده‌مرن، تۆ بۆ له‌پیناویاندا ده‌مریت؟)
 هه‌نده کائام مه‌به، نه‌ی دۆست، وا بزانی‌ت مردنی تۆ گۆزار
 ده‌رازنیته‌وه. سه‌یرکه و ببینه، نه‌ی دۆست، دوا‌ی مردنی تۆ، ژيان هه‌ر
 وه‌کو خۆیه‌تی. سه‌یرکه و بگری، نه‌ی دۆست، دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌شت، مردن
 هه‌ر وه‌کو خۆیه‌تی.

پیاو کوژ و دەستە یەک لە نازاد یخوازان

من بەبێ وتارەکانی ئێوە لە سەر نازادی... نازادم
نەگەر زنجیریەک هەبێت، ئە دەست و پێی ئێوە دایە.

ئەو ئەوانەو هەمیشە باسی پاشە پۆژ دەکەن و دەستتان ناگاتە نزمترین
هەرمیی خۆشە کانتان. ئەو ئەوانەو باسی سەدە خۆشەکانی سەبەین
دەکەن و ناوێرن سەیری پیاڵەو پر لە ژەهری ئەم بەیانییە بکەن.
ئێوە لە میژو، قەسە لە داد و یەكسانی دەکەن، بەلام دادپەروری ئێوە،
ناگاتە دادپەروری گۆتیک کە ئەمڕۆ دەگەشتێتەو
من بەبێ هاوارەکانی ئێوە بۆ یەكسانی
لە گەڵ ئەستێرە و زەوی و زیندەوەرەکاندا یەكسانم.
ئێوە هەمووتان بە ئەندازی جامی هەنگوین، تام نادەنە ژێ

مەشخە ئەکانی ئێوە، کوا بەقەد چەزووی دوو پشکینکی شەرمی ژێر
توتیکەکان، تاریکی نازار دەدات
پەلامارەکانی ئێوە، کوا بەقەد دەنوکی زەرنە قووتە یەك گۆل وریادە کاتەو.
من لەبری مارشی ئێوە، لە گەڵ پۆر و پشیلەکاندا مارش دەکەم
دەزانم، ئەو پۆژەو ئێوە بانگی بۆ هەڵدەدەن بەقەد دەتیک زەیتوون
سەوز نییە

ئەو پۆژگارانەش کە جەنگتان بۆ بەرپاکرد
وەک ئەو پۆژگارانە وان کە پوخانتان

من بەبێ شوێنەکانی ئێوە، کۆت و زنجیری خۆم پساندو

هاوار له من، که بهبێ هیچ دروشمیک. ئازادی گۆل، مانگ و بویار
دهژیم

هاوار له من، که بهبێ هیچ جهنگیک، رۆژ به رۆژ وهرزی ئازادی خۆم
دهژیم.

پیاو کوژ و شاعیریکی نیشتمانپهروهر

به حهركانی تۆ بۆ وا ساردن، ته فعیله كانی تۆ بۆ وا ژاكو
ده ئییت له باغچهیهكهوه هاتوویت، هه مووی ناشووی غونچهی درۆزن
بووه

ده ئییت له ژووریکدا له دایکبوویت، سه رتا پای شیوهنی گۆته باغ
چییه؟ قافییه كانی تۆ له بیمارستانی چ دیوانیکهوه هاتوون؟
چییه؟ عهروزی تۆ له خهسته خانهی چ کۆرێکدا گه وهره بووه؟
من تیناگهم، خه یائی تۆ سه ر به جنسی خه یائی چ مه یخانه یه که؟
قه له می تۆ، سه ر به خینلی قه له می چ میگه لیکه، ترساو؟
شيعره کانت، بۆنی قه وزه ی لیدیت، قه وزه ی جه ماوه ر
په خشانه کانت بۆنی زامی لیدیت، زامی سه ر سینهی شۆرشه کان
شيعره کانت، بۆنی لیخنی ئهم راپه رینه رزیوانه ی سه ر تاقه كانی لیدیت
بۆنی زیرابه كانی ئازادی و جوگه لیخنه كانی خه بات.

تۆ بۆنی میله تت لیدیت... من بۆنی خۆم
تۆ بۆنی عاره قی گۆره پانه کانت لیدیت، دوا ی سه رکه وتن
من بۆنی ده رویشیکم لیدیت، دوا ی پرسیار.
سه یرکه نوکی قافییه ناسینه كانی تۆ، له خه نجه ره كانی من تیژترن
خوینتی وشه كانی تۆ، له خوینتی کوژراوه كانی من ته رترن.

ئهوهی ئهم کیش و سهروایه ی تۆ نهیکوژیت، بهم تیر و کهوانه
مندا لانهیهی من نامریت. ئهوهی ئهم هه موو قافییه مهستینه کانت، له
زنجیرهکانی مندا تا
هه تاهه تایه به هوشیاری دهژی.

پیاو کوژ و کو تاییه کان

گهر ره شه باش کو تاییهات، گهر ده لولو لهکانی من ئارامانهوه
گهر ده ریاش کو تاییهات، من ههر لیهره. ده ریای من کو تاییهات
گهر کو تاییه کان کو تاییهات، من له و نه ده ستی نه که مه وه
سهرده میک دیت، تیایدا، من له هه موو زیندوو ده کان زیندوو تر ده بم
سهرده میک دیت، من له ده رموهی کو تاییه کانه وه، له وسهری ره های
زمانه وه، له نابیهینی لاسکه لازوردیههکانی هه ستانه وه دا، له ده رموهی
سزا، له و دیو هاژی بوون و نه بوونه وه
تهنیا زیندوو یه ک ده بم، که زیندوو ده به وه.
ئه و کات ده بینن، ئاسمان کو تاییهاتوو و من ههر پر م له ئه ستیره
من که هاتم، بۆ ئه وه بوو، تا هه تاهه تایه لیهره بم
من لیهره... ئه وه زمانه به ناو مندا تیده په ریت
ئه وه شوینه له ناو مندا نیشته جیه.

من هاتم ده ستی به مه سه ر ریگایه ک و بلیم: ئه مه یه ئه به دییه ت
په نه ج به مه سه ر ره هاییه کی بیسنوو و بلیم: ئه مه منم... من
من (نیستا) ی هه موو ئه وه هه نوکه بزرا نه م که هیشتا زۆر دوورن

سه‌یرکه‌ن گهر ناوتنه‌ش نه‌مینیت، من خۆم له هه‌موو مه‌خلوفاته‌کاندا
ده‌بینم
گهر زهمانی‌ش نه‌مینیت، جوانتر و ساقتر خۆم له دهره‌وه‌ی زهماندا ده‌بینم.

سالی / ١٩٩٨

جەلاد

من و نهو له چاوه پروانی یه کتردا پیر ده بین

پیر ده بین به دیار نهو گولانه وه که له سه ر له شمان ده روین
پیر ده بین به دیار گه نعی بیحاسلی کینگه نه به دییه کانمانه وه.
به دیار نهو نه ستیرانه وه که له کانیه تاریکه کانی رۆحماندا ونبوون
پیر ده بین بۆ هه یاغیک رۆحی خۆمانی پیده ر باز که یین.
بۆ شارێک به رهو سه رابه کانی برۆین
بۆ سیبه رێک نه سپه کانی خۆمانی لادانیین.
من پیمگووت:

سه ما بکه له ده وری نه م په شیمانیه یی تو ی تا به رده م دوا هه مین ناوینه ی
وجودی نی مه راکیشا، که کیلی نی مه له گه نجینه ی باغه کاندای ده شکیت.
سه ما بکه که هیشتا به رزی فرینه کانی تو به هه د شانی نهو نه ییانه نییه
که ده بیت بیگه ییتی.

له شه ویکدا پیری به دترین جه لادی هه ردوو کمانه.
نه ی باده نوشی مه یخانه ی نه یینییه کانی من

له ژێر بالکۆنی رۆحی مندا سه ما بکه. له سه ر پاشماوه ی ناگری وێرانه کانی
وجودم هه لپه ره. به سه ر پشکو ی به جیماوی سووتانی شاره ته لاییه کانی
مندا بفره. له سه ر چله به رزه کانی دره ختی هه قیقه تی مندا سه ما بکه.
به رامبه ر له وحی ره مزه هیروگیلیفیه کانی من بمره. بمره به دیار نهو
بانه ده

ناوینه یانه ی له باغی نه م رۆخساره دا نانی شه وه
من هه لدیم... نه ی هاوڕینی هه قیقه ته کان... هه لدیم
تو پیر ده بیت به دیار دۆزینه وه ی باغه کانی منه وه
پیر ده بیت و سیبه ری شکۆفه یه کی من ناگریت.

هەڵماتن

هەڵدیم بەرەو باغی پلنگە برسیبەکان
 یەکیک لێمەپرسییت: گۆل چەند رۆحی هەیە؟
 هەڵدیم بەرەو باغی ئەو خودایانەی یەکتریان بەدرەختی نۆرەو
 بەستۆتەو.

یەکیک لێمەپرسییت: خودا، چەند رۆحی هەیە؟
 هەڵدیم بەرەو دەواری جوانییە ئەخواراوەکان
 یەکیک دەپرسییت: جوانی چەند دەرگای هەیە؟
 هەڵدیم بەرەو قوبەیی تەکینەوێ گۆلەکان لەیەکتەر
 یەکیک دەلیت... ئە بۆشایی زێڕینی بەهاردای مەگری.

تووتییەکی لەبەردەرگا

من بە پرتاو سیوێکان جێدەهێلم
 تووتییەکی ئە گەلای وەرپوێ گەردەلوولەکانی من دەخوات
 حەرفی وەرپوێ کتیبەکانی من هەڵدەگریتەو
 بەتەنها وەک بایەکی ماندوو خۆی بەسەر دیوارەکانی خەنۆتە
 ئارامیانەی مندا دەدات و دەلیت: من ئەو تووتییە نیم عومری خۆم
 لە فرێندا بەسەر دارستانی ئەم حەرفە پیرانەدا ببەمەسەر. چالوچڵ
 ئە مەیخانەکانی زماندا خۆم تووشی بەدمەبەستی بکەم. من قاقایەکی

بیهودی جهنگه ل ناگۆرمه وه به کتییی ئیمپراتۆرهکانی تۆ. هه لهاتن به شارنگهکانی چهرفدا دهییت چی بیته جگه له خلیسکان بهناو وجوددا. بو کوئ هه ئدییت که هه مان وشه دهنگیرته وه هه مان شوین که نه م رسته بازنه بیانه دهتخنکینن. بو کوئ هه ئدییت، که نه م ریزمانه مه غۆلییه لهناو حهقیقه تهکاندا خهوتوو. نه م رنسا فاشستییه له ناو خویندا پیاسه دهکات.

یه کیك ده پرسیت «بو کوئ هه ئدییت؟»

بو کوئ هه ئدییت؟ نهی نازکتر له نه میرهیهکی رهش لهناو گوته سپییهکاندا.

بو کوئ دهفریت؟ که جه لادهکان لهناو جوانیدا خویان شاردۆته وه لهناو شیعرهکاندا خهوتوون. دهنگیان له دهنگی بولبولهکان دهچیت؟ بههار دیرینترین گوئی عه یاری خۆی دمدا له باغچه یان نور له رۆحی تاریکیان دهپرژیت.

کئ بو ئاوینهکانی نهوان رووی خۆی ناشکراناکات؟ میوهکانیان له سه ر سه رینی عه شق و خوین، چ تامیکی ههیه کئ له بورجی نهوانه وه خۆکوشتن به شاعیرانه نازانیت؟ سهیرهکه (با) سه ما بو سه نه و به رهکانیان دهکات، تاوانهکانیان به بلوور، به بوغرد رازاوه ته وه، ته نهاییان به با و بروسکه وه نازدهکات. بو کوئ دهچیت جه لادهکان له پیش تۆوه به رهو پاشه پۆژ دهپۆن ژیان میوهیه که نهوان تۆوه که یان له باغی خۆیاندا چاندوو.

بۆ کوێ دەچیت؟

کەتۆ هەیوانیکت نییه کورسییه نیلۆفەر یهه کانی خۆتی تیا دا بنییت و چلچرا
رەشە کانی سەر دەریا برژمیرت. تۆ هەیوانیکت نییه، کتیبە کانی خۆتی
تیا بخوێنتەوه و کوتره

کوژراوه کانی باغچه ی لێوه بانگبکەیت. هەیوانیکت نییه، دەستبەری
چە پکێک لە مەرگ بکەیتەوه و دوا ی خۆت لە سەر لیواری زیندەگییه کی
دی جییبەیت...

بۆ کوێ هە ئدییت کە دوا جار بەرامبەر ئەم ناوتنە یه
هەموومان لە نامیزی جە لادە کەماندا... تەنهاین.

هە ئدیم بەرمو سە مەر قەندیک دوور لە مەن جە نیقە کان

بەرمو باغیک دوور لە گوته کان

بەرمو گیایه ک دوور لە بەهار

بەرمو نوریک دوور لە هەر ئەستیره یه ک

من لێره نیم... من لەوێ نیم

با دەرگاوانه کان بە (با) بە (شەو)، بە (نور) بلێن، من لێره نیم

بەو میوانه بلێن کە لە جەنگە ل هاتۆتە دهری و سیبەر لە کلاوه کە ی

دەتکیت، من لێره نیم

بە دارستانه کان بلێن: گوئیکی پیربوو خۆی فرێدا یه ناگری پاییزه وه

بە جوانی بلێن ئەمیریکی دزێو بوو لە مەن فای باغچه کاندا مرد

بۆ بزانییت... بۆ باران بزانییت من لە قەتره یه کی ئەودا نوستووم؟

بۆ بزانی من نامەوێت ئەم کوچه یه دا بیه دۆستی کەس

نامەوێت هیچ شکۆفه یه ک... هیچ غونچه یه ک بمناسیت.

من هە ئدیم بەرمو خاکیک جە لادی تیا نه یییت

من هە ئدیم مەهیلن گوته کان بە دوامدا هە ئیین

مه هیتن ماسیبه کان به خویان و پوویاره کانیا نه وه دوامبکه ون
مه هیتن میله ته کان به پاساری و په پووله کانیا نه وه بمگه نئ...

من هه ئدیم... نهی نه ستیره کان... من هه ئدیم

تا نهو به دیار دۆزینه وهی باغه کانی منهو پیر ده بیت

پیر ده بیت و دهستی به سیبه ری شکوفه یه کی مندا ناگات...

... من هه ئدیم...

به لام، بو کوئ هه ئدیت؟

که دواجار تو نهویت و نهو تو به

بو کوئ هه ئدیت؟

که دواجار تو نوریکی له سووتانی نهو و نهو نوریکه له مهرگی تو

تو خه نجه ریکی له مستی نهو دا و نهو خه نجه ریکه له کینهی تو

من و نهو

بازده... بازده نهی ئیبلیس به سه ر په رژینی به ختیاریدا

گوله کان نایانه ویت سینبه ری تو بیین له خوینیاندا

بفره... بفره نهی بالنده یه ک له گهردی ناوابوون خوئقاویت

بفره و تۆزی خوئناوی خۆت به سه ر به هاردا بته کینه

برۆ... برۆ با (با)، دیکۆری نه م شانۆ ئیبلیس یه مان نه روختیت

برۆ نهی دۆست، من ئیستا نه کته ری ده ریام

عه تری هاوړیتی من و که نارمه کان له پرچی خۆتدا خائی مه که ره وه.

بازده... بازده به سه ر شواری میرنشینی وه نه وشه عاشقه کاند

بفره... بفره و هالاوی ده ریا له سه ر نه م فره شه پاکه ی من بته کینه

به س... به س له مهیدانی باغچه دا نیرگز به زینا سزابه

مەیکوژە... ئەو کوکوختیە ی که چیتەر لیڤرەو نافریت
هەنایمە که... ئەو مەخلوقاتە کوێرانە ی پرسیاری شارێکیان لیڤرەو
(نەیانینیو)

ئەم چۆلە که یە مەکوژە
نازانیت مانگ چۆن لە گەڵ دەریادا زینادە کات
ئەم گاشە بەردە حەکیمانە مەکوژە
که یادوهرییان پرتی لە خوێنی بانندەکان
لەسەر ئەم ینشینییه خەیاڵیانە ی گۆل باغچەمان لیوێران مەکه
لەسەر ئەم پێکهینە دەنگ دەنگانە ی هەنار، بەهار خاپورمە که
بازدە بەسەر ئەو بورجانەدا که مرقف بو تەنهایی خۆی دوستیکردوون
بازدە بەسەر سیبەری تەلبەندەکانی ژاندا
بازدە بەسەر منارە ی پەپوولەکاندا.

وهرە زنجیرە ی ئەم مەرگانە راکیشە، که باغەکانی خۆیان بەکرینادەن
زنجیرە ی ئەم میلەتانه راکیشە، دوا ی سەرابی شکوفەکان کەوتوون
جەلەوی ئەم ناگرە راکیشە، سەر بەدیوارەکانی جەهەنمەدا دەدات
نازاری ئەم گۆلە مەدە لە باغەکانی جوبرائیل پوواو
ئەم کەنارییه مەکوژە، که خواجای لەخەو هەستان
ئەم سەعاتە مەشکینە، که کاتی سزای تیا نییه
ئەم پوژژمیڤەرە مەدرینە، که پوژی حەشری تیا نییه
لەناو هەزاران دەریادا، دتۆپی ناو بو بولبولەکان
لەناو هەزارەها سائدا، سائیک بو پەپوولەکان
لەناو هەزارەها خۆردا، خۆریک بو باغچە
ئەم نومیڤە مەکوژە

با بەرەو پیری زەنگەکانی مۆتەلق برۆین
دیالوگیکی درێژ لە گەڵ پاسەوانەکانی جوانیدا سازکەین

دهست بو سیوه کانی نهودیو ده رگای قیامت بهرین
له ژیر شورهبی ئیشراقداء، پارچه یهک (نور) بخوینینه وه.

مردنی من

نه ی هاوریم مردنی منت بو چییه؟
مردنی من ترازانی نه تقه ریزیکه له نیوان شکوفه و باغچه دا
ترازانی کیلونیکه له نیوان ناسمان و نه وره سدا
پرسیاری قافله یه کی بیابانه له که شتییه کی دووری ده ریا
خه ویکه که ناریه ک بو هه ناریکی ته فسیرده کات
گولیکه فریشته یه ک باغیکی خه و تووی پینخه بهرده کاته وه
مردنی من کانیه که له نزیک مه عبه دیکی خانییه وه
مائیکه له نزیک شهفه قیقی تالانکراو
رینگایه که بهقه دپائی حه قیقه ته سارده کانداء

مردنی من
نوێژیکه له سه ر ئیسکی به جیماوی سنه و به ره کان
دو عایه که له سه ر لاشه ی دهم ناوکه و تووی جوانی
سویندیکه بولبول بو شه وه سارده کانی ده خوات
نرکه یه که له حه قیقه ته وه به ره و شه قامی خه یال.

نیدی مردنی منت بو چییه؟

جه‌لاد و باغه‌وان

تۆ له‌ناو ژووره تاريكه‌كاندا گه‌وره‌بوويت،
 وه‌ره با سه‌فه‌ريكه‌ين
 سه‌فه‌ر خه‌ويكه له‌ژێر هه‌ناره‌كاني شه‌ودا
 ناشنابوونه له‌گه‌ڵ هه‌رمييه‌كي ساودا، له‌سه‌به‌ته‌يه‌كي پيردا
 خواردنه‌وه‌ي شه‌ربه‌تيكه له‌ نيس‌تگه‌يه‌كي پێ له‌ ليمۆي خه‌وتوودا.
 وه‌ره با له‌ هه‌رگۆني خالي چاوه‌پوانيدا، نه‌ختيک له‌ خه‌ياري عه‌شق
 پاكيكه‌ين
 با له‌سه‌ر مي‌زي خه‌يال تووي به‌خته‌وه‌ري بخوين
 من ته‌ماحي رهنه‌نگي نه‌فسانه‌ييت ده‌خه‌مه‌به‌ر. وه‌عدي هه‌لوژه‌يه‌كي
 خوداييت پي‌ده‌ده‌م. وه‌عدي قوخيكي ئاودارت ده‌ده‌م له‌ خاكي به‌خوره‌مي
 نه‌وينه‌وه.

(من هه‌رگيز درۆزن نه‌بووم، نه‌و گولانه‌ي
 له‌ژێر نه‌شكه‌نجه‌ي تۆدا مردن ... ده‌مناسن)

ته‌فسيريكه ... ئه‌م هه‌موو نه‌هينه‌ي پرته‌قال له‌ژێر په‌نجاكانتدا...
 ته‌فسيريكه

ته‌فسيريكه بۆ هه‌ناسه‌ي ئه‌م گوزه‌ري نارنجانه به‌سینه‌ي تۆ وا ناشان؟
 بۆ بۆني ئه‌م به‌هييه، له‌ سه‌فه‌ري خاييت هه‌لده‌ستيت؟
 چييه، ئه‌م زه‌يتوني وه‌فایه ده‌رژيته ده‌ستی سارده‌وه؟

بۆ قاپی خەونەکان ت پڕبوووە لە کەستانە ی ئومید؟
تەفسیری کە... ئە ی هاورێم... تەفسیری کە
ئەم زامە ی رۆحت هە ئکوئە، سەیر کە چ بیستانی خەوتوو؟
وەرە قامچی بکە ت فرێدە، با من گوئە کانت پیناسینم
وەرە و سەر لە نوێ رینگای شاری یارانت فیرکە مەووە.

* ئەم نیرگسە مندائی باغەکانی سەمەر قەندە، هە لالە ی بە توژی
لە شکرەکانی توغر ئەو هاتە بە غدا/ رۆژگارێک با ئۆزی بە هاریوو لە ناو
سەوسە نەکاندا/ (با) لە گە ل خەندەکانی سەندە بادا هینای/ دەرگاکانی
بکەر مەو، مانگ خۆ ی دە کیشێ بە کلاو کە تدا / پەنجەرەکانی بکەر مەو،
دەستە کانت بۆنی هەنگوینی حەقیقە ت دەگرن/ سەیری ناوینەکانی بکەیت
دەبی ت بە سەراب/ سەردە مانی شالیار بوو لە میرگوزاری راستیدا/ ئەمیر
بوو لە چیمە نی ئیمارە تەکانی سەرابدا/ نەیتوانی وەک شایە ک بژی،
سەفەر یکرد بەرەو جوانی/ لە عە شقدا، خۆ ی وەکو هەرزنی بەردەم
کە نارێ بە کان ورد کرد/ جوانی خۆ ی وەکو ناوینە یە ک لە نێوان ئەمبەرەو بەری
ناوێ کدا دانا/ چۆ ئەوانی بیسنوری چواردە موری شە بەنگە سیحراوێ بەکانی
خۆ ی بینی/ رۆحی خۆ ی دە نک دە نک وەراندە سەر سفرە کان/ جوانی
خۆ ی بەش بەش لە نێوان ناو و جەنگە ل. غرور و نازکی، فیتنە و
بە خشن دەیدا بە شکرد/ ئەو مندائیک بوو لە باغەکانی سەمەر قەندەو،
هە لالە ی بە توژی بومە لەرزەکانی زمانەو هاتە بە غدا/ منیش لە لای
گولفرۆشیکی پیر، عە تارێکی شارەزا لە نھینی گول، بەشی خۆم لە
شوشە یە کدا هە نگرت.

تۆش ئە ی جە لادی بڕام، وەرە و بەشی خۆ ت لە نیرگس و جوانی هە نگرە.

* نهم لاولاه... کچی دهرکراوی کۆشکیکه له مانگ/ له یاقووت فروشیک به جیما به راگوزهر چاکه ته که ی به چلی باغیکدا هه ئواسی/ کچی عه تاریک بوو له بهر باراندا مرد و خه یانه کانی با بردی/ له سهر نهو ئاواتانه دهرکرا که له هیلانه ی په رسیلکه کاندا دهشاردنه وه/ ئاواتی سه وزبوون له نیوان ناگر و خۆله میشدا/ فرین و نیشته وه له ناو خاکه به یاره کانی مردندا... دئساف بوو نهو لاولاه ی له به ژنی سۆفیه پیره کان ده ئالا، له به ژنی راوچییه کان ده ئالا/ له به ژنی نهو حکایه تخوانه ده ئالا که چیرۆکی له سهر گیللاه ورده کانی بازاری جوانی ده هۆنییه وه/ دئساف بوو نهو لاولاه ی خودای سهرده خست بۆ بالکۆنه کان/ له زنجیره کان ده ئالا و جه لادی له سهر دره خته کانی ته نهایی داده گرت/ مردنیشی پرپوو له پاسه وانی به هار/ پر بوو له زهنگی سه وزی به ناگاهاته وه ی میوه کانی باغ/ خۆرئاوا بوونیشی پرپوو له مانگی دهم به خه نده/ دئساف بوو نهو لاولاه ی پۆژیک له دهسته کانی من ئالا/ به رهو کۆلانی سه نتوره کانی به هه شتی بردم/ له نزیک شوشه ی پر و جامی خالی باغه کانی نه یسا پورمه داینام/ به منی گووت نهو شه وراکانی شیراز و نهو ره زه کانی گوستان/ خۆت له بیستانه پاراوه کانی رۆح و بیهۆشی مه سته/ به شی خۆت شه تل و حه قیقه ت هه ئگره/ نه مام و تیفکرین بجینه تۆش نه ی جه لادی برام

وه ره چیت دمویت بۆ باغه چکۆلانه که ی خۆت، هه ئیگره)

* نهم پاتۆنیایه بیده نگترین مه خلوقی هه دپانه کانی سه بووریه/ شه رمنترین که ناری ناو دارستانه کانی سرموته/ هه رگیز خودای له مهینه تی خۆی ناگادارانه کردمه و کاتی که شه وه کانی پرپوون له چلچرای زه مه ره بر/ کاتی که په رداخی ژبانی (له سهر لیوی باغه چه) گه رده لئوول ده یشکاند.

به هیچ باغه وانیکی نه گووت: کوا سه عاته کانی به ختیاریم؟

کوا بوژی له دایکبوونی من، له تۆمارهکانی باغچه دا؟
کوا بازارێک چه شنی گولهکانی خودا من له نجه ولاری تیا بکه م
چ پاتۆنیا یه کی نارام بوو له جه هه نه می سه رووتی خویدا؟

بوژیک منی برد بۆ کۆلانی په ره سیلکه سه بوورمه کان، باغی میوه ی
نیشاندام تک... تک هیمنی له لاسکهکانی ده چۆرا/ به سه بری غونچهکانی
ناشناکردم، به چاوه پروانی نه زه لی باند ههکانی ناساندم/ ووتی: نارام به
ئه ی مروفا، تریفه کان له مندا لهکانی سه به ینی مه شیوتنه/ هه رتۆ نیت له
نابه ینی نه ستیره و باغچه و رووبارهکاندا سه هه رده که یه/ هه رتۆ نیت له م
ئاوه ده خوێته وه/ تۆ دوینی نه بوویت/ سه به ینی سه رخو شیکێ دیکه ش له ناو
دره ختهکانی بیستاندا ده رده که ویت/ نه ویش ده ستده بات پاتۆنیا یه ک له
باغی بیدهنگی بکاته وه/ گوئیک هاوارد هه کات: نارام به، نارام به، هه ر تۆ
نیت ده ته ویت هه لاله ی نه مری بۆنیکه یه/ سه بووری ئه م بولبوله مه کوژه/
پال به که ژاوه ی ئه م یاسه مینه وه مه ن بۆ هه واری میرنشین خۆت/ پال
به کاروانی ئه م چیرۆکانه وه مه ن بۆ سه ر ده فته رهکانی خۆت/ نارام به
ئه ی مروفا، جیهان مۆزه خانه یه که، ته ماشای ئه فسانهکانی بکه و شوشه ی
حه قیقه تهکانی مه شکینه/ من له پاتۆنیاکانه وه فیربووم گه نجینهکانی
ژبان له سیو و له گیلان/ عه مبارهکانی جوانی له دایاو هه لاله بۆ من
نیین... بۆ تۆ نیین... بۆ ئه و نیین... بۆ ئه مرۆ نیین... بۆ به یانی
نیین... بۆ هیج زه مانیکیش نیین...

ئه ی جه لادی برام، فیربه

ئه م هه رشه بچوکه ی زینه ده گی بۆ تۆ له قه راغ ئه م ئۆقیانووسه نارامه دا
رانه خراوه

پێ له حیشه ته ی غونچهکان مه ن

ده ست بۆ فیرینی باند هه کان درێژه که.

گەڕانی گورگ

تۆ لە کویت؟ ئەو ئەوەی تێپەڕیت و گووتت...

من ڕەوانە کراوی خودام بۆ جەنگە ئەکان

من پێغه مەبری گورگە تەنھاکانی شەوم

کوایت؟ ئەو ئاستەگەری دەرگای شارە تاریکەکانی ناو ڕۆجم؟

کوا مەشخە ئە درندەکانی غوبارستانی ڕۆحی تۆ؟ کوا نامەی ترسناکی تۆ

لەم پۆستەییەدا بۆ بەیان؟ کوا حەرفە ئەستێرەییەکانی تۆ لە گژوگیای

بەهاردا؟ کوا خەراباتی ڕۆح لە دواي شمشالی تۆ؟ کوا وێرانەیی جەستە

لە دواي شەمائی تۆ؟

من ئەمشەو کوچە خائییەکانی خەیاڵت بەدوادا گەڕام

گوئی گۆرستانەکانم بۆنکرد

ڕینگام بەخودا گرت لەناو هەڵاڵەکاندا

گووتم: بانەوێ جوانی بەشکرد، نیچیرەکانیش بەشکات.

ئەوێ مەحەبەتی بەشکرد، ژەهریش بەشکات

وەرە با ژووری بۆ ناگر دروستکەین، لەنیوان ئەم (ئاو و ڕەشەبا و بەرە)

دا

لە زیخەلانیەکان بێینە دەری... لەناو لاشەکانەووە سەیری مانگ بکەین...

لە لمی شەو بێینە دەری، تریفەیی درەختەکان بتهکینین، شوراکی ئەم

بەهارە لە هەتاوی دوینی بسڕین، کوختیک بۆ پاسەوانەکان دروستبکەین

لەناو ئەم (گوێ و مانگ و ئاوە)دا، کە پڕی بۆ مردن دروستبکەین لە

ڕینگای ئەم (عەشق و زیندەگی و خەو)دا

با پەیمانی جوانی و شەیتان تەماشاکەین

سروشت و شه ریعت بخهینه سهر میزان هاوړیم

من زنجیره کانی جهنگه لم شکاند، تو زنجیره کانی باغچه بشکینه. من
دهرگای دارستانه کان کلیده کم، تو شوراکانی نینسان قفلده
کهی راوکه ره کان تیده گهن، ترس به شیکه له جوانی زستان؟
کهی میخه که کان تیده گهن، قامچی به شیکه له هه یه تی باغچه؟
کهی به فر تیده گات، جی چنگه کانی من به شیکه له زه خره فهی جهنگه ل؟
چی ده بیت نه مړو خوړ بو من و تو بیت؟
بو زستانیک مانگ له نزاریکدا کفنکه یین؟
چی ده بیت به هاریک په لکه زیرینه کان داگیرکه یین؟
هاوینیک ناوکه کان... گزنگه کان... پرشنگه کان... تالانکه یین؟
چیده بیت نیواره یه کی هه یی... شه قامه کان بو من و تو چو لېن؟

شه مه یه کی شهر من... باغه کان من و تو ناشکه نه وه؟
یه کسه مه یه کی عاشق... بازاره کان گولاوی من و تو بفرۆش؟
دو شه مه یه کی نازنین... نازی پیریتی من و تو بکیشیت؟
سینه مه یه کی باران... هه وری من و تو لیږدها بیاریت؟
چوار شه مه یه کی بیمار... به نه سرینی من و تو بگری؟
پینج شه مه یه کی پیر... بو من و تو بچه میتته وه؟
چیده بیت نه ی هاوړیم... چیده بیت؟
بابیر سین:

تو نه ی نه وهی به هارت دروستکرد، کوا هه سلی بو ناره زومکانی نیمه؟
کوا هاوینی پاوانه کانی خالی بیت، بو راوشکاری نیمه؟
کوا هه وری خه زینه ی بروسکه کانی بخاته بهرده ستمان؟

هاوړېم نرخی خوت لهه بازاردها مهشکینه
که بهې تو شارهکان دهکهونه بهر رهحمی ناشوی نهستیرهناسهکان.
بهې تو، نهی جهلاد... جهنگهله خالییه... دهريا خالییه... رینگاکان
خالیين... شهو خالییه... باران خالییه... دهستهکان خالیين...
کوختهکان خالیين... گهنم خالییه... سینهکان خالیين... فرمیسهکان
چولن... هاوارهکان چول... روهکان چولن... پتغهبهران چولن و
خوداش چولهوانییه.

ساتیک له تیږامانی جهلاد

کوټرهکان سبهینی بهسهر مردنمدا دهفرن،
وای لهدهست کوټرهکانی سبهینی.
نهستیرهکان سبهینی بهسهر چل و چوی مندا دهفرن،
وای لهدهست نهستیرهکانی سبهینی.
یاقووتیک زهمانیک ددهرهوشیتتهوه من لیږهیم
تووتییهک روژیک دیتته زمان، من سهفهرمکردووه
سمورهیهک شهویک دهچیتته سهر داریک، من لهمیژه خهوتووم

دهړوم و گولهکان دانیان بهگوناهي خویاندا نهناوه
دهړوم و هیچم له نهشکهنجهی نهه ناوه دهستهکوت،
هیچم له شکاندنی سهدهفهکانی نهه بایه دهستهکوت؟
دهړوم و نهمرانی حهقیقهت لهناو نهه بازاردها بهکوئدا غهیبوو
نهمرانی نهه مومه لهگهله چ کتیییکی تاریکدا ههنگیرا

نه مزانی پاکانه ی به هارم له گه ل دوسییه ی چ شهیتانیکدا لیونبوو.
 ئاه تریفه کانی سبهینی به سهر گوڤیتایه کی تردا هه لڊین،
 وای له تریفه کان سبهینی
 بنوون... ئه ی زهرنه قووته کان بنوون
 ئیوه رۆژیک له هیلکه کان دینه ده ری، من لیڤه نیم

سهیری سینه ری هه نگاوه کانی من مه که ن، له نیوان جوگه کاندای
 به ناو بۆشایی مندا مه فڤن، له نیوان دره خته کاندای
 غونچه کانی به یانیش له گهرمه ی شۆرشیکی تردا ده گه شینه وه
 ئاونگه کانی شه ویش له سهر لیوی به یانییه کی تردا ده نیش
 من له وه به یانییه دا لیڤه نیم...
 من له وه شه وانده دا جینگام له خه ئوته کاندای خالییه... خانی
 (وای له خونچه کانی به یانی... وای له ئاونگه کانی شه و).

جه لاد و گوڤه له که ن

له گوڤه کان نزیکه به رموه، له بهر رۆشنایی مردندا من جوانتر تیده گه م
 جوانتر په پووسلیمانکه ترساوه کانی سهر شانت ده بینم
 جوانتر په پووله بیکه سه کانی سینه تم لیڊیاره
 ده میکه ئه م شه رابه م داناوه پیکه وه بینۆشین
 من په راویزی کتیبیک بووم، ږسته به ږسته باسی ئاوا بوونی تۆی ده کرد
 په راویزی شهیتانیک بووم، وهک سه وزی له ناو گیاکانی روحتدا خه وتبوو
 به شیک بووم له تاعوونی دره خته په ژمورده کانی باغی تۆ
 (به لام دوور به دوور ده مناسیت... دوور به دوور ده تناسیم)

نزیك له مۆمهكان بوسته... بافرشتهكان له چاوتدا ببینم
(ناه... هەر نهو بوو... نهو... نهو پیاوهی
شهویك هات و سه به تهیه کی خالی دامی،
فتریکردم چون بهرچهكان پرکهه،
گووتی: نهه میوهیه بو تو... نهه روزه تو شه رابه کهه بگره...
نهه داره با له جهوشی تو دا بهر بگریت
نتر هیچی ده ربارهی بالندهكان پینه گوتم
به یانییهک هات و کیسه یه کی دامی، فتریکردم چون زهیتونهکانی روح
بچنم،

تووی وهریوی ره شه باکانی نهو هه نگره
گووتی: (نهوهی له من جینه مینیت بو تو)
نتر هیچی ده ربارهی رۆحی برینداری گولهكان نه درکانه
نیوه رۆیهک له سه ره نه سپیکی سپی خوی کرد به ناو بازاره کانه... چی
جوان بوو، له قافلهکانی «نه سه هان»... چی جوان بوو له ته مه
سپیهکانی «که شمیر»، له ناو ریشی پاکی هه ره سه راکانی «که لکه تا»،
له گه ل هالاوی دهسته خوتناوییهکانی خوی دا کردییه دیاری.
هیچی شه بارت به زامی سه ره رۆحی من نه گووت

سه عاتیك به ره له خورناو ابوون، له قه راغ دوور که یه کی تاریکدا دابه زی،
توتییه زمانزانهکانی حکایه تی هه موو ده ریاکانیان له به ره بوو، خووده
دیرینهکانی ناوی کرده سه ره، کلاوی پر گه وه ره شی هینا، سه عاتیکی
دامی بۆنی نه ستیره ی لیده هات.

گومانم له دهسته پر له پشکوکانی نه کرد
گومانم له دهسته پر له خوله می شهکانی نه کرد

درهنگانی، گووتی:

من و تۆ چەندە تەنهاین، مردن چ ماشینیکی سپییه، مردن چ درومانیکی ورده.

من كهنه كانم حیساب نه كرد
نه مگووت:

كوا روخسه تی خودا

كوا روخسه تی زه مین

كوا روخسه تی ده ریا

شه وێك هاته به رپه نچه ره كانم گووتی: كاروانیك به ره و به ههشت ده بهم.

وه ره گواره كانی ئەم حەقیقەتە داكە نین،

وه ره مستیله ی ئەم نایەتانه ده به یین،

وه ره و بازنی ئەم شاهنامه یه كفن بکهین

باوه رپی کرد

دهرگاكانی منی بۆ قە ئەرەشكەیه ك كرده وه له باروتی قیامه تدا هه لكشاو

بۆ قوربانیه ك منی له خه وهستان، له فهیزی شهیتاندا نو قه بوو

گووتی: كوا هالاوی سهركه وتنی ئەو بۆ ئاسمان؟... كوا نرکە ی دابه زینی

ئەو بۆ ژێر خاك؟

من بۆی گه رام

گووتی: وه ره و بامه رگ بکهین به شارێك، بیکهین به شه قام، بیکهین

به ژووری پرییت له وه فا

من مه رگم له گه ئدا دابه شكرد... ژوور به ژوور... شه و به شه... دهرگا

به دهرگا.

(من کوترانه میوه كانم كۆكردوه... کوترانه)

ئەو گووتی: گۆرەكان هه لکه نه، ژيان به کێله کانت بپازینه وه

ئەم هه موو دوو دئییه له پای چی؟ ئەم هه موو ترسه چ تامیکی هه یه؟

گۆرپک، بۆ مانگریکی سەر شەقامی مانگ
 گۆرپک بۆ جەنگاوهریکی سەر سەنگەری بەهار
 گۆرپک بۆ ئەو پیاووی لە پال پەرژینەکانی وەھمدا دەگری
 یەکیکیش بۆ ئەووی لە دەستەچەپی هەتاودا نوستوو
 یەکیک بۆ ئەووی لە کوچه مەرکەباوییەکانی خەیاڵدا دەمریت

لەو بەریش

گۆرپک بۆ پیاویک کە بە جادە سپییەکانی یەقیندا تێدەپەریت
 گۆرپک بۆ ئەو منداڵە لە سیوێکانی دوینی پەشیمانە
 گۆرپک بۆ ئەو مەستە لە شەرابی ئیوارێ حاتی ناییت
 گۆرپکیش بۆ ئەو باغەوانە لە هەمیشە لە تریکانی بەیانی بە گومانە.

نیدی روشت و هیچی دەربارە لە جەنگە لە نەدرکەند
 نە یگوت، خەم مەخۆ گەر هاتوو خانی بوو لە مردن
 خەم مەخۆ گەر هاتوو خانی بوو لە کفن.

جەلاد لە گەڵ نیگای کونە پەپوێ کەدا دەدوێت

تۆ ئەو ئەوێ توانەووی پارچە یەک غەمی لە پەرداخیکی زوڵمەتدا
 نیگات کۆیەک شەکر بوو لە دەعووتە تالەکانی مندا
 مەفرە بابرینەکانم نەبیته گەرد، فرینی تۆ شەکەتبوونی دەستەکانی منە
 پێم بلی: بۆ مەوێ بۆ ساتیکیش چییە لە چیرۆ تاریکی تیر ناییت؟

ناخر تاکه‌ی بتوانم ببینم... هه‌یهات تاکه‌ی بتوانم ببینم
 که له‌زه‌تی ببینن وەکو له‌زه‌تی ته‌ماشای سووتانی کینگه‌یه‌ک په‌موو وایه
 وەکو له‌زه‌تی که‌وتنه‌خوارموی مراوییه‌ک وایه بۆ به‌رده‌م چه‌قۆیه‌کی خه‌وتوو
 که ببینن ناهێڵیت به‌نۆته‌ی عه‌زابی کۆتره‌کان بگه‌م
 گویم له‌ هه‌نسکی گێژه‌لۆکه‌یه‌کی نه‌خۆشیت له‌ هه‌ناسه‌ی گورگێکدا
 تۆ نه‌ی نه‌وه‌ی نیگات کلۆیه‌ک هێمنی بوو له‌ سووتانی مندا
 بۆ نه‌م تاریکییه‌ پرده‌که‌یت له‌ حیکمه‌ت
 تاریکی کوا به‌رگه‌ی حیکمه‌ت ده‌گریت؟

گهر شه‌ویک دیواره‌کانی زوڵمه‌ت درزیانبرد گونا‌هی نیگا‌کانی تۆیه
 گهر شه‌ویک من هه‌موو نه‌هینییه‌کانم ببینی گونا‌هی چاوه‌کانی تۆیه
 نه‌و چاوانه‌ی له‌مێژه‌ حه‌زده‌که‌م هه‌زیانکه‌م

به‌لام به‌بێ نه‌و ده‌نووکه‌ خه‌مگینه‌، به‌بێ نه‌و با‌له‌ هێمنانه‌، به‌بێ نه‌و
 نارامییه‌ی پره‌ له‌ سینه‌ری رۆحی سۆهیییه‌کان... لیانده‌ترسیم
 نه‌ی نه‌وه‌ی نیگات کلۆیه‌ک به‌فره‌ له‌ دۆزه‌خی مندا
 من له‌ چاوه‌کانته‌ ده‌ترسیم.

جەلاد و پەپوولە

بچوکی رۆحی تۆ، بچوکی هه‌موو جوانیییه‌کانی وجوده
 نه‌ی مرواری کۆنتر له‌ سه‌ده‌ف
 من نه‌شته‌رتکم له‌ پێش ژبانه‌وه‌ ده‌پۆم.
 تۆ پێکه‌نینیکیت پێش به‌ختیاری که‌وتوویت

هینده باله کانت مهده بهیه کدا، ژیان کوا بهرگه ی توفانی واده گریت
 نه م هه موو نازه به سهر پایزدا چ مانایه کی هه یه؟ که مه وداکان لیرومه
 تا کو قیامهت مانی تۆن.

نه ی نه وه ی که رنه قاله درنده کانی به هار پرده کهیت له نه سیمیکی دوور
 (نهینی من وه ریگپره سهر زمانیک گوله کان نه توانن بیخویننه وه)
 تۆ پشوویه کی خودایت له نیوان دروستکردنی دوو درکی باغچه دا
 منیش ییزارییه کی خودام له نیوان خولقانی دوو کۆتردا
 ههر من و تۆ ده گهینه وه نه وسهری دنیا
 ههر من و تۆ نه وسهری خه لیه ته وه، کورنکراوه ی هه موو ته فسیره کان
 ده هینینه وه بۆ باغچه

یه کی کتیپیکی کورنکراوه ی توفانه کانمان پینه
 له ویدا سهر له نوێ به سهر بازنه کانی وجودا دابه شده بین
 تۆ بۆ جوانییه کی کورت له نیوان مه نجه نیق و ته رزه دا
 من بۆ وه ستانیکی بچوک له نیوان سلاوی دوو غونچه دا.

جه لاد و بوکه شوشه

له بیدهنگی خۆتا گه لی به خته وه ریت بری
 له یه ک نیگادا هه موو دنیات کورنکرده وه
 نه ی نه وه ی رۆژه کانت له جه نجائی سروشته وه هینایه سهر یه ک بزه ی
 نایلۆنی

په حمی به خرۆشانی خوینی من بکه که هیشتا شتی له قریشکه ی
 پلنگه کانی جه نگه لی تیاموه.

نیگا شینه کانی تۆ وایکرد، به قوولی بیر له وه ستانی سهر ده ریا بکه مه وه

که ناو نه مېرۆ توحفه یه کی کۆنه و هه تاو پاشه که وتی ناو ده غیله ی
غونچه کانه.

نه و دهسته بچوکه ی تۆ وایکرد، دهستبخمه ناو دهستی شه رنه
پلاستیکییه کان

نه و لیوه چکۆله یه ی تۆ وایکرد، نه م به یانییه باغه یه ماچبکه م.

تۆ به ته نیا به رچایی نایلوئت له گه ل خواردم

تۆ به ته نیا نه م شه وی خه زه هه ت له گه لدا به شکردم

بمسیپه به ناوری شمی نه و پیلوانه ی له هیچی وردده بنه وه

بمسیپه به و دله ی له هیچی تیده هکری

له وه ستانی خۆتا هه موو جووله گه وره کانی وجود کورته ره وه.

له ی نه وه ی هه موو ژیا نیت یه ک زه رده خه نه یه،

هه موو میژووت سوپانه وه ی دوو دهستی چکۆلانه یه

هه له اتنت له عه ده م ترازانی قاچیکه له جو مگه یه کی نایلوئی

هه موو مانا ت درزینی زه رده خه نه یه که له مندا ئیک (هیشتا برۆ گرژه کانی

ناسمانی نه بینیه وه)

به بێ چه تر به ژیر نه م بارانه دا برۆ که هیچ تۆفانی تۆ ته رناکات

چیه یه ک چیه ده باره ی مه حشه ر مه ییسته

که تۆ درۆی مردن و زیندوو بوونه وه نازانیت

(تۆ به ج فیلیک هاتیت و به لای ژیا ندا رابوردیت و سلۆت له نیمه کرد

و نه شه اتیه مائمان)

فیترمه که منیش وه ک تۆ به ده وری ژیا ندا پیچبکه مه وه

فیترمه که به ده وری پوژ و هه فته کانه دا پیچبکه مه وه

به ده وری له دایک بوون و هه نابووندا پیچبکه مه وه

که ژیا ن هه مووی ژووریکه وه همی په نجه ره کانی ده گۆریت

وجود هه مووی وینه یه که وه همی شیوه کانی ده گۆریت.

جەلاد و تاریکی

هه‌موو روناکییه‌ک بریتییه له نه‌تکرکردنی حه‌قیقه‌تیک
 هه‌موو چرایه‌ک خه‌نجه‌ریکه له رۆشنایی
 هیچ مۆمیکیش نییه پر نه‌ییت له لاوانه‌وه‌ی به‌ختیاریه‌کی کوژراو
 (من له‌میژه‌ نه‌مه‌م گووتووه... به‌لام که‌سانیک هه‌ن تیناگه‌ن)
 چ جوانه سوراخیه‌کانی مه‌رگ له‌ده‌ستی نه‌و باغه‌وانه‌دا که من ناوده‌دات
 چ جوانه برین به‌سه‌ر یه‌خه‌ی نه‌و دۆسته‌وه‌ی سلّوم لی‌ده‌کات
 که‌سانیک هه‌ن تیناگه‌ن، مردن په‌نجه‌ره‌یه‌کی چکۆله‌یه به‌سه‌ر تاریکییه
 جوانه‌کاندا
 ژان روانینیکی ئیوارانه‌یه به‌سه‌ر گۆمیکی غه‌مگیندا
 گریان ده‌فته‌ریکه وه‌کی ده‌فته‌ره‌کانی دیکه
 ده‌یکه‌ینه‌وه، تیاده‌نوسین... تیا پینده‌که‌نین و ده‌گرین
 فرمیسک مه‌له‌کردنیکێ شه‌رمانه‌یه له‌گه‌ژ مراییه ساواکانی به‌رماندا
 ده‌ستدانه له‌قه‌راغه زمرودییه‌کانی ژبان
 به‌لام که‌سانیک هه‌ن تیناگه‌ن
 تیناگه‌ن بۆ گه‌یشتن به‌راستی
 قه‌تریه‌ک عه‌زاب به‌سه‌ بیکه‌ینه گۆلدانه‌کانه‌وه
 تیناگه‌ن به‌یه‌ک فرین، له‌ حه‌قیقه‌تی هه‌موو با‌ئه‌کان تینده‌گه‌ین
 به‌یه‌ک لیو، درۆی هه‌موو گووفته‌کان
 درۆی هه‌موو ماچه‌کان ده‌ناسینه‌وه.

من نه‌و رۆشناییه‌م لادا که نابروی حه‌قیقه‌ت ده‌بات

لهوئ له تاریکیدا

من و حهقیقهت وازیده کهین

من و نهو جۆلانیده کهین

(لهو جیگایه دا که هیچ شتی دیار نییه... بگه ئی، بیگومان حهقیقهت
دیاره)

تاریکی نهو مالهیه خودا کان بۆ خۆیانیاں دروست کردوه

من لهو ماله دا له ته نیشت خودا کانه وه ده ژیا م

خه لیه قهت له ویدا یه

له ناو توژیکی چکۆله ی تاریکی که له ده ریا یه کی مه زنی تاریکی دا
گۆل ده کات

لهوئ له به هه شت، له با وه شی جوانترین تاریکی دا، که گۆل وه کی پۆلا
ده زرن گیت ه وه... به یه که ده گه یین.

باتی بگه یین حهقیقهت میژی که له ده وری داده نیشین و یه که تر نابینین،
حهقیقهت بۆنکردنی خوینی یه که دییه له تاریکی مائی که مائی
که سمان نییه

لهوئ له تاریکی دا ده رگا کان هه موو کرا وهن

ده توانیت له شۆنی خۆتا را وه ستیت، دئیابه من ده بیت له دوت بگه ریم
تۆ ده سته کانی من نابینن.

چونکه نازار شکاندن ده رگا ی جیهانی که به ره مو جیهانیکی تر

ده شیت بۆنی شکۆفه ی خنکاوی ناو دیدم بکهیت

هه ست به ناوازی خوینم بکهیت که له خوړمی باران ده چیت

به لام نامناسیته وه.

من به شیعریکدا رانه بور دووم
 له ژیر بانه خانه یه کی ترساوی ژیر خوردا نه خه وتووم
 شهو له بهر په نجه ریه کی فینکوهه سهیری سهو زاییه دوورمه کانم نه کردوه
 به لام لیږه له تاریکیدا
 که گول و گیاو بانده کان وهکو زهنگ دهرنگینه وه... ده ژیم
 گه لی دوورم له روشنایی... گه لی دوورم... گه لی دوور.

جه لاد و فرین

منیش روژانیک بوو ده فریم
 به لام یادم نییه که ی دوا هه مین جار نیشته وه
 نه ی شاهه نشاهی حیساباتی فرین
 لیستی قهرزه کانی خوم بۆ بنیره
 پیده چیت من جارنکی تر نه فریم
 به لام یادت نه چیت منیش روژانیک بوو ده فریم
 دهنووکم لهو قه تره خوینانه دا وهکو گیلان له چاوی دره خته کان
 ده هاتنه خوار
 بانم بونی نهو پرته قالانه ی لیده هات که کاتی چه خماخه له سه به ته کاندای
 دوه ورین
 بونی نهو هیلکه غه مگینه ی لیده هات که له هیلانه یه کی دووری شهوا
 قهراموشه
 به لام نازانم بۆ نیشته وه؟
 زور جار نه ستیره کان ناچار تده که ن نه فریت. زور جار ناسمان تو ی ناویت.
 زور جاریش عهرد بانگ تده کات. به لام له بیرمه بانه کانم وهکو نه سفه نج

بارانیان دهمژی و وهکو پشکو له بروسکه کاندای دهگه شانه وه.

تۆ نهی نه وهی من له سه ر فرین سزاده ددهیت
 ینم بلن من بائه کانی خۆم چۆن و نکرده؟
 له یاده خوشکه چکوله کانم دهفرین
 دایبهرم که قاچی نه بوو دهفری
 له یاده هاوریکانم دهفرین

تۆ نهی نه وهی من له سه ر فرین سزاده ددهیت
 هه موو یه کنی رۆژنیک له رۆژان فریوه
 من خوشکه کانم هه ریه که ی به ره و ناسمانی فرین
 دایبهرم له گۆرستانیکی دووردا نیشته وه
 باوکم رۆژنیک فری و نه گه رایه وه.

هه ریه که ی له شوینیکی بائه کانی خۆی ونده کات/ هه یه له ناو
 په پووله کاندای ده خهویت و بائه کانی لیده دزن/ هه یه ده یخاته نیوان
 کتیییک و له یادی ده چیتته وه/ هه یه له جهنگدا ده یخاته ژێر سه ری خۆی و
 ئیدی هه ئناسیتته وه/ هه یه قومار له سه ر بائی تر ده کات و ده یدۆرینیت/
 هه یه ده ئیت: بۆچی بفرم؟/ هه یه ده ییات به ده سگیرانیکی و نه ویش
 ده یکاته دیاری بۆ ده سگیرانیکی تر.

تۆ نهی نه وهی من له سه ر فرین سزاده ددهیت
 ینم بلن بائه کانی خۆت کوا؟
 مه ئن تۆ ده ربه ستی فرین نیت... مه ئن

من پیتته ئییم، جه زده که م له نیوان وانه ی فرین و نیشتته وه دای به رم،
 جه زده که م کاتی نفرو بوون په نهجه یه که م به ناسمانه وه بیت، خورناو ابوون

هەر په‌ڕێکم به‌دهم مه‌لیکه‌وه بێت، به‌بال غوباری سه‌ر هیلانه‌کان
بره‌وتمه‌وه، به‌ده‌نووک مرواری به‌جیماو له‌ خه‌ونی فریوی هه‌لنگه‌کان
ده‌ربه‌ینم.

تۆ... تۆ نه‌ی نه‌وه‌ی ده‌ربه‌ستی نیشته‌وه‌ی من نیت له‌م دۆزه‌خه‌دا،
پێمبێت:

گه‌ر ئاسمان به‌قه‌د بۆنی عه‌ترێ برنه‌کات
چۆن بگه‌مه نه‌و نه‌وره‌سانه‌ی که نامناسن؟
تۆ که ده‌ربه‌ستی ده‌سته خه‌وناوییه‌کانی من نیت
بۆ بۆ شوته‌واری باله‌کانم ناگه‌ڕیت؟
بۆ له‌ شوشه‌ی شکاوی فرینم تێناگه‌یت، له‌سه‌ر نه‌م شوسته‌ی سه‌فه‌ره؟
بۆ ئاروانیته په‌رداخ‌ی خاڵی نیشته‌وه‌م له‌م ته‌متومانه‌دا؟
تۆ نه‌ی نه‌وه‌ی جیسابی ساته‌کانی فرینم له‌گه‌ڵ ده‌که‌یت
ده‌قه‌ری قه‌رزه‌کانی خۆم بۆ به‌ینه
بینه‌وه‌ی سه‌یری چاره‌نوسم بکه‌م
هه‌موو ئاسمانه‌ خه‌یاڵیه‌کانی خۆم بۆ ئیمزاده‌که‌م
شکۆفه‌ی هه‌موو باله‌کانی منیش بۆ تۆ
له‌گه‌رچی پوژێک له‌ پوژان منیش وه‌کو تۆ ده‌فریم
وه‌کو تۆ ئاسمان ئاشنا‌بوو له‌لام
ئاشنا‌تر له‌ خوێن، ئاشنا‌تر له‌ برین، ئاشنا‌تر له‌ نه‌شته‌ر
به‌لام من که باله‌کانی خۆم له‌ غرووری نیشته‌وه‌یه‌که‌دا و‌نکرد
پێناچیت جاریکی دی بفرم... پێناچیت... نا... پێناچیت.

په کیک له جه لاد ده پر سیت: «نه مړو چ رۆژیکه، نیستا چ سه عاتیکه؟»

نهی کوری نهو رۆژانهی به پالتوی چه رمه وه له بهردهم غویری دهریادا
دوهوستان

نهی کوری نهو بهیانیانهی به چه پکی یه قینه وه له بهردهم ناوینه کاندایا
راده بوردن

سهریان له په نجه روی به هارم وه دهرده هینا و دهیانگووت:
به جیمانه هیله، نهی زهمه ن...

له من مه پرسه رۆژهکان بۆ وهها بیباکن... بۆ؟

نهی کوری نهو نیواره ناسکانهی له به له مه کان داده بزین و ماچیان بۆ
پاساریه ترساوهکانی که نار هه لدهدا/ چه مکی ناویشمی کراسه که یان له
بادا دهشایه وه/ بۆ له من ده پرسى... بۆ؟ نه مړو بۆ له رۆژانی دیکه
ناجیت؟ مه پرسه، بۆ نیستا رۆژهکان وهها سه ره رۆن؟

من دهمه ویت له یادی کهم...

دهمه ویت تووی به جیمای ناو قاپهکانی دایپرهم له یادی کهم/ له یادیان کهم...
بۆنی خه یاری برینداری ژێر سه رینهکانی مندا لیم/ تامی ناوی مه رکانهکانی
نیوه رۆی هاوین/ زهرده خه نهی نهو شه تله میتخه که بچوکانه ی بیریان له
سیبه ری نیواران ده کرده وه/ له یادیان کهم... نهو شه وانیه کاتر میتره کانیان
بۆنی توینکی نهو سیوانه ی لیدیت، کچیک له په نجه رمه وه فرییدمه دانه
سه ر شۆسته کان/ شهوی نهو کاروانانه ی هه رمیکانیان ده رژایه بهردهرگا/
نا... هه رگیز له زهمه نی من مه پرسه که سه عاتهکانی تیکه لاوبوونی

خۆرپەیی ناو و ناسمان بوو لە گەڵ یە کدا/ تیکە لاویبونی خۆرپەیی نینسان
 و کوچەبوو/ برۆ بەرمو ئەو بەیانییە هیشتا لە بەردەم ناوێنەکاندا
 خۆی جواندەکات/ من هیشتا سەرم لە وەرژەکانی خۆم دەرناچیت/ سەرم
 لە بەیانییە و نەوشەییەکانی خۆم دەرناچیت؟ سەرم لە لێدانی ئەم
 کاتریمێرە گەورانە دەرناچیت (کە هەمووشت لە پێش دەمیاندا دەگەریتەوه)/
 سەعاتی ئەم نێوەرۆیەم بۆ ناخوێندەریتەوه کە هەتاو ئارەزووەکانمان
 بە ئاگادیتیتەوه/ من لە پێش سەعاتەکانەوه دەستدەبەم بۆ پۆژەکان/ من
 بەر لە شەو دەستدەبەم بۆ ئەستێرەکان/ ئەوێ هەنگاوێکیش لە پێش
 خۆرەوه هەڵبیت ئەستەمە میقاتی مەحشەرەکانی دواي خۆی بزانیت/
 ئەوێ هەنگاوێک بەر لە مانگ هەڵبیت ئەستەمە هەموو کۆتاییەکانی
 شەو ببینیت/ من پیاویکم نێوەرۆیک پێش لە زەمەن لەخەو هەستام/
 ئیدی سەعاتەکانم بۆنی فەنابوونیکی زووتریان لێهە ئەستیت/ هاوڕیم...
 گەر لێردا هەتاو هەبایە من بەر لە تۆ دەمدۆزیهوه/ درەختەکان
 میوهیان بگرتایە من بەر لە تۆ تەمەدەکرد/ ئەگەر کۆری فەریادەرسی
 نەورەسەکان هەبایە من لەوێ بووم/ ئەگەر رەزەمی ئەو پیاوانە هەبایە
 کە لە شکاندن بەستە ئەکی بەردەرگاگانی خەیاڵ هاتوونەوه... من
 لەوێ بووم/ من لە گەڵ ناوێکدا هاتم بۆنی سەدەفە ساغەکانی زەمەنی
 لێدەهات/ تەرزی گەردانەیک بووم ساتە بللورینەکانی نە پچرابوو/ کۆری
 بە ئەمێکم، زەمەن بەکەنارەکانیدا دەروات/ نا دابەشنا بێم/ گۆلەکان هەموو
 بەسەر سەعاتەکانی باغچەدا دابەشنا بێن/ نەورەسەکان هەموو بەسەر
 چرکەکانی ئاودا دابەشنا بێن/ هەموو ماسییەکان بەسەر دەریادا دابەشنا بێن/
 ئەو ئەوێ لە من دەپرسیت: ئەمڕۆ چ پۆژێکە... من بەسەر پۆژەکاندا
 دابەشنا بێم.

جەلاد لە مەرگی نەستیرەناسیک ڕادەمینیت

تۆ ئەی ئەوەی هەمیشە سەرزنشتی تەفسیرە سادەکانی من دەکەیت
بۆ ژبان، وەکۆ من مەرۆشت بینوووە کاتی چارەنوسی خۆی بەگومان
زەخرفەدەکات؟

بینوووتە کە دیکۆر بۆ دۆزەخەکانی پاشەرۆژ دادەنیت؟
کە مێخەک بۆ قیامەت دەچیت؟

من ئەو ساتانەدا مەرۆقم بینیکە خەریکی کۆکردنەوەی گۆل بوو بۆ
خوینجمانی عەدەم. ئەو گوارە ناگیرنەم بینی لەگەڵ ئەگرێجەکانیدا
هاتبوونەخوار. شوعلەي نێو نیگاکانیم بینی ئامادەبوو بۆ تۆفان
ئەي ئەوەی ئۆمەي من دەکەیت... من ئە دەلاقەکانەووە سەیرمکرد
هەموو ژبانم لە ڕاچلەکانی لەیکدا بینی، ئێوارەیک نەورەسیکیان لەسەر
دەسووتان

هەموو ژبانم لە قۆزاخەیکدا دۆزییەووە پەپوولەیکیان تیا خنکاندبوو.
هەموو ژبانم لە ژێر باڵی پاسارییەیکدا بینی لەبەردەم ئینجانەیکدا
کوژرا بوو...

تۆ ئەي ئەوەی ئۆمەي من دەکەیت

ئەوەي ئاوەها بینیت، چۆن دەتوانیت لە ئاسمان گوماننەکات؟

چۆن دەتوانیت لەسەر ئەم میزانی وەفایە، سەنگی بەیانییەکان نەکیشتیت؟

ئەم بەیانییە کە وجود زاریکی ئەرخبەوانییە لە پەرداخیکی چاوەڕوانیدا

کلاویکە لەسەری ڕێبواریکدا هەموو فەتتازیاکانی دەریای خواردۆتەو

بۆنیکە لە پەرداخی مەیفروشییکدا هەموو دەلاقەکانی بیستانی لەسەر خۆی

له پایزدا خهوتوو چاپیدهکات، له سهر لیوی گوئیکی خه مگیندا دینووسیت، جگه له توفانیش هیچ بهرگیکی دیکه ناگیریتته نهم ههرفانه، جگه له خوئسار خوشنوسیک نییه بینوسیت، جگه له شهو چاپخانهیهک نییه نهم هه موو گول و په شیمانیه چاپیکات.

(ئهو هیندهی روانیه دووری، رۆحی بوو به بۆشاییهکی لازوردی) ئیدی هات و گووتی: وهره له خوین و عهزاب پزگارمه، وهره بهم نه شکه نهجیه رۆحه بهره لازوردیهکانی سینهم دوورخه رهوه. تۆ نهی ئهوهی ئینسافت هیه، پیمبلی:

جگه له نازار چ شتیک خه می نهستیره ناسیک دهره وینیتتهوه که هه میسه سهیری بورجه مۆرهکانی ژبان دهکات و دهئیت: ژبان ههنگاوی پاساریهکه، دهنگه ته زهیهک پچراندویتی.

ئهی ئهوهی ئینسافت هیه، بۆ ئۆمهی من دهکیت کاتی له مهرگی نهستیره ناسیک رادهمینم خوی دهپاریتهوه دیواره سپیهکانی ژبانی بۆ برازینمهوه... خوی دهپاریتهوه کیشیبهکه مه سهر نهم خاچانه... خوی دهئیت: ژبان مالی چکۆلانهی جالجالۆکهیهکه، پریشکی کورهیهک سووتاندویتی.

بۆ ئۆمهی من دهکیت که له زهته نهئینییهکانی نهم بهدبهختیه تهفسیرهکه م

من گووتم:

سهلامت لیبت ئهی ئهوهی بهدهست سورانهوهی نهستیرهکانهوه داماویت... بۆ له فهلهکی رۆحی خۆت ناپرسیت کاتی بهدهوری عهدهمدا دهسوریتتهوه؟ سهلامت لیبت ئهی ئهوهی دوورو نزیکي ههسارهکان لهیهکتر دهپنویت بۆ نه مبه رهو بهری په نهجه رهکانی ژبان ناپنویت؟

بۆ دوورو نزیکى له دایکبوونی گۆنیک و سووتانی شه و نمیک ناپیوت؟
سهلامت لیبت، سهلام...

ئه‌ی ئه‌وه‌ی رهنگی شه‌به‌نگه‌ دووره‌کانی ئه‌وپه‌ری دنیا ده‌خوینیته‌وه‌.
بۆ رهنگی ئه‌و فرمیسکانه‌ نابینیت، له‌ چاوی که‌ سیکدا گه‌نجینه‌
خالییه‌کانی ژبان ده‌گه‌ریت؟

تۆ ئه‌ی ئه‌وه‌ی وێرگۆڵ به‌ وێرگۆڵ مانای ئه‌ستیره‌کانم له‌گه‌ ئدا
ته‌فسیر کردیت... تا ناو ئهم باغه‌یه‌ وه‌ره‌
که‌ باغی حیکمه‌تی جه‌لادیکه‌... نامۆزگاریکی شه‌رمی ده‌ریا و
مامۆستایه‌کی سه‌ه‌بووری نازاره‌...

چونکه‌ جگه‌ ئهم ده‌رگایه‌، ده‌رگایه‌کی دیکه‌ نییه‌
بمانبه‌ خشیته‌وه‌ به‌ مانا... بمانبه‌ خشیته‌وه‌ به‌ حه‌قیقه‌ت... بمانبه‌ خشیته‌وه‌
به‌ باغه‌کان.

یه‌کێ له‌ (جه‌لاد) ده‌پرست: مندالی چیه‌؟

مندالیم راوه‌ستان بوو له‌ ناوه‌راستی کۆلانیکی پڕ له‌ عه‌تری سادییا نه‌دا،
زه‌نگیکی سپی له‌ وه‌سه‌ری کوچه‌ی ته‌نهای من وه‌ به‌هه‌موو عیشه‌ی خۆیه‌وه‌
له‌ پیش چاوی مندا لایله‌یه‌ی بۆ سنه‌ویه‌ره‌کان ده‌کرد. من له‌ ژێر دارگۆیزه‌
وه‌ نه‌وشه‌یه‌یه‌کاندا نوستبووم، خه‌وبینیکی بووم له‌ نزیک ده‌ختیکه‌وه‌، له‌
نزیک سێداره‌ی ئه‌ستیره‌یه‌که‌وه‌. به‌لام چی ده‌که‌یت؟ کاتیکی عاشقانه‌
ده‌ته‌ویت رووی هانۆسه‌کان به‌روو رووی کتیبه‌که‌ت وه‌رگیریت، ده‌ته‌ویت
ره‌شه‌با بۆنی ئهم ده‌فته‌ره‌ی تۆ به‌روو شه‌قامی ریایی نه‌بات، ده‌ته‌ویت
به‌ته‌باشیریکی سپی دیواره‌کانی به‌هار ناشتبه‌که‌یته‌وه‌، به‌شه‌مانیک
خه‌رمانیک له‌ وه‌رزیکێ دووردا بکه‌یته‌ دۆست، نه‌ سێبه‌ری، نه‌

پێپێلکانهیهک، نه هه یوانی... یارمهتیت نادات... یه کیکیش به ته کتدا راده بوریت و ده ئیت: تو بۆ بۆنی خوات لێنایهت، ئه ی مندال؟
که ده ته ویت له کورم به جیماوی نیوه رۆ حه قیقه تی گهرمکه یته وه، له کانیه کانی ئیواره ی گیلای پرسیارم کانت بشوێته وه، هه ولای پارییه کانت له نیوان نه مبه ره و به ری دوو پشوو دا بپیویت، ده مامکه کانی خوت له به رده م ناوێکدا فریبه دیت، خوت بشوێت... نه په یژه یه ک، نه کتیییک، نه ده سه سه سرنکی خاوی ن نادۆزیته وه... یه کیکیش له وه پهری باغه چه وه هاوار ده کات: تو ئه ی مندال، بۆ سورده تیکی خودات له به ر نییه، بۆ نایه تیک نازانیت؟

له خه ونیکدا ده چیه شاریکه وه رازا وه به به خشنده یی؟ ده ئیت، خوایه ئیمپراتوریک ته ئی شقارته م لێقه رزیکات بۆ مۆمی، کچیک قه له میکم لیوه رگریت بۆ ناشانی، خاتوونی چاویلکه یه کم لیبستینی بۆ نیگایه ک... ده ئیت خوایه، زیرپوشیک عه یاریک له نوری لێجیبمینیت، گوته کان قیراتی جوانیان بیرچییت، که راده بیت نه مۆمیک دیاره، نه ناشانییه ک، نه مه ره مه میک، یه کیکیش به راگوزهر پیتده ئیت: بۆ شه رم له هه نگونی باغ ناکه یت، به رووتی له ناو ئه م گایه دا سه یری مه مکی نه و نارنجه شه رمانه ده که یت... تو ئه ی مندال بۆنی جه هه نه مه ت لێدیت؟

من له منداییه وه ده مزانی له نیوان ئه م دۆسیانه دا قوما ریک هه یه، ده مزانی له سه ر ته قویمه کانی شه یتان مانگه کان پاش و پیش خراون، ده مگوت بۆ به هار سال گه لی دره نگه. ده مزانی له هه ره ستی باغه چه دا دایایه ک ونبووه... ده مزانی... له م پاوانه زیاترمان نییه بۆ نه وه ی ناو له ستوونه زیرینه کانی به دینه وه، له م ده شته زیاترمان نییه هه ناسه ی بۆ هه ئکیشین، له م هه رزانه به رزترمان نییه ناسمانی بۆ دروستبکه ین، ئه مه نه و درۆ بازه لتییه بوو که خانووی ژیا نمان لێ سازکرد، ئه مه نه و جوانیه کۆبالتییه بوو بۆ شکویه کی به باجوو مان دروستکرد.

منداڵی لاگردنەوێ من بوو لە ئەنگەرێکی خورافی، هاواری من بوو لە بەندەرێک وەک مۆم بەسەر کەنارەکاندا دەتوایەو... رۆژێک لە ڕنگای گەنجیدا گۆشەی ئەم نۆمیدە بەلای دەهلیزێکی تردا شکایەو، ئینجانەکان چیتەر بەرگە ی پەپوولە بازەبێهەکانی بەیانیاان نەدەگرت، ئیوارەکانیاان تەحەمولی ئەسپە ترساوەکانیاان نەدەگرت، هەتاو ئەندازە ی ئەم پرگالی شەختەییە ی بۆ نەدەگیرا، منیش ئەستەرلابی خۆم لە میهرا نەشکاند... دەرچووم لە دەلتای پەرستنی رەمزه سادەکانی ئینسان. دەپرسم لێت ئە ی ئەو ی ئینسافت هەیە، ئەو ی تا ئاسمان بەتەنها سەرکەوتبێت، ئەو ی رۆژێک ویستبێتی هەسانیکی هەبێت رۆحی بەختیاری پیتتێرێکاتەو، ئەو ی ویستبێتی شەو بسرێتەو... شەقام شەقام، گەرەک گەرەک بۆ بەهەشت گەرابێت و نەیدوزیبێتەو، ئیدی بۆ بیر لە سپیتییەکی بابر دوو بکاتەو کە خۆی (هەر تەنها خۆی) دەزانێت چ درۆیەکی رەنگاو رەنگە. منداڵی بەجیمانیکی بچووکە لە قافلەییەکی پیر، ژووریکی تازەییە لە وێرانەییەکی کۆن... بەچی ئاشناماندەکاتەو، بەسەوزاییەکی بێ قەید و شەرت، یان بەسەردابێک قولاپەکانی بۆنی خونیان لیدیت؟

کاتیکی منداڵی خۆی ئەلبومێکی تەماوی بێت، پڕ لە گۆلی ژاکاو، پڕ لە ئاوابوونی شێداری سیبەری خێزان، پڕ لە تەنافی جیا جیای جە چلکەکانی باوک و کراسە دراوەکانی دەستگیرانی تۆراو، پڕ لە جلگەری کەوتوو بەسەر قۆبیا تەریووەکانی دایکدا لە ئاو و تەنهایی، بەجۆرێک ئینجانەکان چیتەر بەرگە ی ئەم سیبەرە سەنگینە ی منداڵە ترساوەکانیاان نەدەگرت کە وەک شێت لە پشت کتیبەکانەو بەسی منداڵە زیناکەرەکانی کۆلانیان دەگیرایەو، تارمایی باپیرەکانیش لە جۆلانییەکی قەرچۆکدا بەرەو هەتاتن لە سیبەرەکانی ژبان گۆژمیاندەدا، بەلای رەمزهکانی

پیریدا تیده پهرین، به لای پلپله هه ئوه ریوه کانی نه مبه ر و به ری ژباندا راده بوردن... وینه کانیش ئاماژیه یان بۆ هه ناسه قورسه کانی خیزان ده کرد، کاتیک شه وان به هه ورازی مۆته که کاندای سهرده که وت، به یانیان نوینه کان پرده بوون له قه وزه ی تیکه لاو بوونی یه کتر، کورسییه کانیش شاهیدی ته گیریک بوون له زهر خوارد کردنی مانگه کوورده کانی ئاسمانی مال، وینه ی قوماری دایک و باوک له سهر کفنه به جیمه ووه کانی وه چه یه ک له سهراب... (به ئی وه چه یه ک له سهراب، که گوهره خاییه کانیان له په نجه ره کانه وه دیار بوو). راپاروه کانیش تاده هات زیاتر بونی شی یه دریاچه یه کی تاریکیان لیده هات، کهس نه بوو زیاتر له ماسی نه چیت، پۆژ نه بوو زیاتر خوری خیزان وه ک گواره یه ک به سه قفه کاندای نه توتته وه، وه ک عاده تیکی دیرین دل ده خرایه قوتوویه کی تۆزاویه وه (له گه ل نه و کرمه پیرانه دا که له درزه کانه وه دزه یانده کرده ناو نه قفه قه کانی ژبان وه)

مندالی له و قاپه شکاوه دا ده خرایه به رده می بانده کان، له و سیبه ره نسر مه دا گریان ه کان ه لده خران تا دایک به هه ناسه سه نگی نه کانی خوی وشکیان بکاته وه... تۆ نه ی نه وه ی ئینسافت هیه له م سهرمایه دا چۆن نویتت پرناییت له خۆسار و کانزا؟

تۆ نه ی داد په روه، له ژهنگی نه و دایه لوگه درێژانه دا که کهه کان و سونده کانی باغ کۆده کاته وه، کهه کان و ته پوتۆزی به رده رگا کۆده کاته وه. کهه کان و گسکی مردن کۆده کاته وه (له ژێر دایره دا)... ئاله ویدا له حیشه تی ئیوان ناو و ده رگادا، مندالی جوانی خوی ده سووتاند. یه کی تکیش که له بهر هه یوانیکی دووردا وه می نه ته مینده کرد، هاواری ده کرد و ده یگووت: نه ی مندال... به به رده می مانی مندا رامه بووره.

تۆ نه ی نه وه ی ئینسافت هیه، ده زانیت من نازار و مه رگم دروست نه کردوه، تۆ شاهیدی... من نیم که به ختیاریم له باغچه ده رکرد، نه وان بوون

بەم قامچییه باغیان پێخە بەرکەرمەو... ئەوان بوون کاتیکی بەدوای
 ئەنگەریکی خورافیدا دەگەرām، کاتیکی ئەدەگە یەشتەم ئەو بەندەرانی وەک
 (مۆم) بەسەر کەنارەکاندا توابوونەو، بەگۆڕ هەتکەنەکانیان ناساندم،
 بەتاریکەکانیان ناساندم، فرینیان لەبیر بردمەو و کەوتە ژێر چناریکی
 خەمگین و لەویدا بیرم لە کۆتاییە ڕەشەکان کردەو... کۆتاییە تاریک
 و سادەکان، ئەو کۆتاییە سادەکانی لە پەڕینەووی شەقامیک ئاسانتەرن
 کاتیکی تەنھا دوای عیشووی بانددەیک دەکەویت لە شاریکی چۆلتەردا
 لە شەو... لە شاریکی چۆلتەردا لە ئاوکی دوور لە نابهینی دوو کێلگە
 خەوتوودا، ئاوێک لێوەکانی پێن لە زەردەخەنە ماسی کوژا... بە ئێ
 من تەنھا لەویدا بیرم لە کۆتاییەکان کردەو... ئەو کۆتاییەکانی تۆ
 شاییدی نیازی من نەبوو بیانگەم... بەلام ئەوان... ئەوان فەهرەستی
 هەموو ئاوابوونەکانیان دام... فەهرەستی هەموو نغروبوونەکان...
 فەهرەستی خنکەنەکان... فەهرەستی دەرد... فەهرەستی برینەکان....
 تۆ شاییدیت
 ئەو نەووی نیناسەت هەیە... تۆ شاییدیت

دەرگاگان

هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگاكان بکه‌نه‌وه
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت نیوه‌شه‌و... به‌ره‌به‌یان... ئیواران
 دەرگاكان بکه‌نه‌وه
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگاكانی به‌هه‌شت بکه‌نه‌وه
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگاكانی دۆزه‌خ بشکێنن
 هه‌ندیک دەرگاكانی زستان ده‌خه‌نه سه‌رپشت
 که‌سانیک له‌ ده‌روازه‌کانی پایز ده‌ده‌ن
 که‌سانیکیش له‌ دەرگاكانی گومان نزیک‌ده‌بنه‌وه.

که‌س به‌ په‌نجه‌ره‌کان رازی نییه
 گۆل رازی نییه، په‌پووله له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه بیینی
 دل رازی نییه له‌ په‌نجه‌ره‌وه بیته مائی عه‌شقه‌وه
 خه‌ون رازی نییه له‌ په‌نجه‌ره‌وه بیته ناو گه‌مارۆی حه‌قیقه‌ته‌وه
 که‌ ژیان هی‌نده گه‌وره بیته، کێ به‌ په‌نجه‌ره‌ رازییه؟
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگا گه‌وره‌کان بشکێنن
 تا پیربوونی په‌پووله‌کانی پیا تێپه‌ریت
 تا مه‌رگی کۆتره‌کانی پیا تێپه‌ریت، که‌ هی‌ند گه‌وره‌ن، ده‌سته بچوکه‌کانی
 نیمه ناتوان هه‌تیانگرن

هەندیک دەیانەوێت مژدە دۆزینەوێ دەریای پاک و پاکتر و پاکترین
بۆ ماسی ناو قەفەزە شوشەکان لە دەرگاكانەو بەرنە ژووری.

هەندیک نیازیانە لە دەرگاوه بەهار پاکێشن بۆ باغچه

لە دەرگاوه خەیاڵ تلکەنەو بۆ بیستانی ئەم کتییانە

نا... کەس بەووە رازی نییە، بە تەنها خۆی بە دیوارەکانەووە خەریک
بکات، نیگاری هەور، نیگاری کۆچی مەرووبەکان... قوێنگەکان، ئەم
مەعبەدە ئارامییەدا بکێشێت و ئیدی دانیشیێت و تەواو... ناوی خۆی
لەسەر بەردەکان هەتکۆئێت و بە گەرداوەکان بلیت، هەتگرن و بیدەن
بە ناوێنە دوورەکان، هەتگرن و بیدەن بە هاواری ئەو نەورەسانە لە
دەوری بورجەکان دەمرن.

کەس رازی نییە... تا مردن ژبانی خۆی لە زەخرەفەکردنی ئەم دیوارانەدا
بباتە سەر. بێر لە فرین نەکاتەو... بێر لەو کەشتیانە نەکاتەو کە
لە مەترسی دەریا تێدەگەن و ناشترسن. کەس رازی نییە، لە پشت ئەم
بەردانەووە لە مەرگ تێفکریێت... دانیشیێت زیکری موعجیزەکان بکات...
موعجیزە ئەستێرەکان... نەهەنگ... باغەکانی زەیتون. لە سیبەری
ئەم دیوارانەدا، گۆر بۆ جادووەکانی خۆی هەتکەن، بۆ بۆ تاووسە
عاشقەکانی خۆی دروستبکات و بلیت: بێر لە دەرگاكان ناکەمەو... من
پازیم بە تەنهای، دوور لە ئەفسونی ژبان و دوور لە وایمەکانی
جەنگەل و زیندەگییە خەیاڵییەکانی باغچه.

هه‌ندیک له گه‌ماروی به‌نده‌ره‌کانی خه‌یا‌دا، هه‌موو پوژه راسته‌هینه‌کانی
خۆیان دۆراند

هه‌ندیک، هاتن ده‌رگا‌کانی خه‌یا‌ل بشکێتن
سێهه‌ری مردووی خۆیان له‌ژێر دره‌خته‌کاندا له‌خه‌و هه‌ستین
نا‌هه‌تی خه‌یا‌لی به‌ره‌و سه‌ر پی‌خه‌فی خه‌یا‌ل را‌کێشن

له‌ با‌ئ‌کۆنی خه‌یا‌له‌وه، بینه‌ را‌و‌چی نه‌و نه‌وره‌سانه‌ی له‌ ده‌رگا
خه‌یا‌لییه‌کانی ده‌ریا‌وه دینه‌ده‌ری
هه‌ناری په‌شیمان ده‌نکبه‌که‌نه سه‌ر نه‌م سه‌ره‌ی خه‌یا‌له
له‌م به‌یا‌نییه‌ سارده‌دا

هه‌ندیک مردووه‌کانی خۆیان ده‌هێنن له‌ با‌غه‌کانی خه‌یا‌دا بینێژن
هه‌ندی‌کیش زیندووه‌کانی خۆیان له‌ با‌غی حه‌قیقه‌تا‌دا نا‌بینن
با‌ئ‌نده‌کان واده‌زانن نه‌م قه‌ه‌ه‌زانه‌ خه‌یا‌ل و دینه‌ ژووری
پلنگه‌کان واده‌زانن نه‌م مرد‌نانه‌ جه‌نگه‌نه‌کانی خه‌یا‌ل و بازده‌ده‌نه‌ ناو
ریوا‌قه‌ سارده‌کانیا‌نه‌وه

مردووه‌کان واده‌زانن نه‌م زینده‌گییه‌ خه‌یا‌له‌ و ده‌گه‌رینه‌وه
هه‌ندیک بۆ به‌هه‌شتی له‌ده‌سته‌چووی خۆیان له‌ ده‌رگا‌کان ده‌دن
هه‌ندی‌کیش له‌ له‌دا‌یک‌بوونه‌وه بۆ ده‌رگا‌کان ده‌گه‌رێن، به‌لام نا‌ید‌و‌زنه‌وه
نه‌وره‌س ده‌ناسم پشت‌او‌پشت بۆ ده‌رگا‌کانی نا‌سمان ده‌گه‌ریت

گو‌ل ده‌ناسم له‌ با‌غه‌که‌ندا پشت‌او‌پشت له‌ ده‌رگای با‌غه‌ ده‌پرسیت.
گو‌له‌ هه‌یه، گو‌له‌یه‌ک دۆست، گو‌له‌یه‌ک گه‌لی له‌ ها‌وری نا‌زیز‌تر
ته‌نها له‌ ده‌رگا‌وه دینه‌ژووری بۆ ناو د‌ل.

ما‌چ هه‌یه شه‌وانه‌ به‌نا‌گام‌ده‌هینیته‌وه و به‌ تو‌ره‌یه‌وه لی‌مه‌ده‌پرسیت:

«کامه یه ده رگاکانی رۆح؟»

ئهوانه ی گیللاسه کانی هه تاو له م سه به ته ی ته نهاییه دا ده ته کینن... بۆ ده رگای رۆشنایی ده گه رین

ئهوانه ی ده یانه ویت، مانگ وه کو میوانیکی ده سته مۆ بیته ژووری و هه ئغانه که ی به باغه به سپیریت... بۆ ده رگایه ک ده گه رین به چیته سه ر سه کۆی رۆمانسییه خه مگینه کان.

ئهوانه ی مردنیان خسته سه ر به دیهییه کان
ئهوانه ی ده یانگوت (ژیان + هه هه ز) یه کسانه به (باغه - به هار)
بۆ ده رگای ناسوده یی ده گه ران

له م نیواره سارده دا، دوا ی ناوابوونی خۆر
هه ندیک ده یانه ویت ده رگاکانی ناسمان بکه نه وه
سه به ته ی گومان پر بکه ن له میوه ی دره ختی دنیایی
ده یانه ویت ده رگای هه تاو بخه نه سه رپشت
ناگر کوره ی به دب ختییه بچوکه کان پر بکات
پشکۆی ته نهاییه پیره کان بگه شینیته وه

خه ی پیریزنه کان پر بیته وه له چیمه نی به هار
هه ندیک گوئیان ده نا به ده رگاکانه وه... گوئیان له هاواری نه و نه وره سانه
ده رگرت، که ده ریا ده یانخاته قوتوی شینی یادگاره کانییه وه. له بهر ده رگاکان
ده وه ستان... تا گوئیان له دوا هه مین چرکه ی نه و نارنجۆکی مردنه بیت،
که کرابووه ملی کامه رانی. له «تیک - تاک» نه و کاتژمیره ی واده ی
مندا لان بوو بکه ونه سه ر ده سته دایه نه به ره بریه کانیان.

به یانی بوو... ده رگا بچوکه کانیان کرده وه، که ته نها نازادییه بچوکه کان
لیوه ی گوزهر ده که ن

ده رگا بچوکه کان، به ره وه ده ریا بچوکه کان

بۆ ئەو کەشتییە بچوکانەى مەودای هەلھاتنیان لە مەودای ئاوابوونی لاواڵیکدا یە لە هەیوانیکی بچوکی ئیوارەییەکی لە شەونم بچوکتەردا. بەیانی بوو... دادگا بابلییەکان... ژووری سیدارەکان... دەرگا بچوکهکانیان کردەوه، تینۆتی مردنی ئەمڕۆیان پڕکردەوه لە ئاو. گۆی مردنی ئەمڕۆیان تەکاند و خستیانهوه ئاو گۆلدا نەکان. تاوانە بچوکهکان لە دەرگای لە رۆحی کەناریی بچوکتەوه، هاتنە ژووری، بەدەنگی بەرز، بە جەلادەکانیان گوت: «ژووریکمان دەوێت، کەمیک لە مردنی پەپوولە گەورەتر بێت».

بەیانی بوو... گەمارۆیەکی لە ئالتون تەلاییتەر... ئابلوقەییەکی لە خوشەویستی شوشەییتر... گەمارۆی دەرگاگانی باغچەیاندا. وەسیتی باغەوانەکان دەیگوت: «ئەم میوانە لە برین نازکترن، ئەم سیوانە لە خۆن زووتر خەیاڵیان دەپژێت».

ئەو شەرکەر بەو ماچانەى لە شەریعەتی جەنگدا نییە تۆ پەلاماری دەرگایەکت داوه، جگە لەو خۆنەى لەسەر دەستت جێدەمینیت... مایەى نییە.

بەیانی بوو... ئەو تەنها لە دەرگاگان دەهات بەمدیودا میوهییەکی بوو لە ترسی جیاپوونەوهی لە باغچە دەگریا. دەرگاگان هەموو داخرابوون، دەرگاگانی خۆر/ بنەمائەکانی شەو بەدەوری شورا برۆنزییەکاندا دەسورانەوه/ جگە لەو زەنگانەى بۆنى مەعبەدەکانیان ئێدەهات/ لە پاشماوێ مەرۆف لەسەر ئاویتەکانی فەنابوون... هیچ دیارنەبوو.

دەرگاگان داخراون... دەرگاگان ناکرێتەوه

نامه‌ی کلیساز (به‌ر له مردن)

بۆ ئەوه هاتووم بەیە کجار دنیاتانکە مەوه، که گەنجینه‌کانی وجود داخراوه‌ن. بیسه‌لمینم داخستنی ئەم دەرگایانه، له‌ نیشی یه‌کیکه‌ له‌ کلیسازەکان مه‌زنتەر

له‌ داخستنی هه‌کیمیکه‌، ئەندیشه‌ی له‌ ئەندیشه‌ی کلیسازەکان گه‌وره‌تر. به‌لام من یه‌که‌یه‌که‌ هه‌موو دەرگاگان تاقیده‌که‌ مەوه، دەرگاگانی تۆ نه‌ی نه‌و پیاوه‌ی که‌ زۆر بیر له‌ دەرگاگان ده‌که‌یته‌وه... دەرگاگانی تۆ نه‌ی نه‌و که‌چه‌ی ژووره‌که‌ت بۆ مردن ده‌پازنینیه‌وه و بیرناکه‌یته‌وه... تۆ نه‌ی نه‌و رێبواره‌ی هه‌ندیک جار ئاوڕ له‌ دارستانه‌کان ده‌ده‌یته‌وه و ده‌پرسی: ده‌شیت من دەرگاگانم جیه‌یشتییت؟... ده‌شیت منی غافل له‌ شه‌وکی تاریکدا به‌لای دهروازەکانی ژياندا رابوردیتم و نه‌متوانییتم ره‌نگی دەرگاگانی زینده‌گی له‌ ره‌نگی شه‌و جیابکه‌مه‌وه؟.

تۆ نه‌ی نه‌و پیاوه‌ی خه‌ریکه‌ خۆت گوناها‌بارده‌که‌یت... به‌رۆکی گوته‌ ته‌نهاکان به‌رناده‌یت، پیتوايه‌ عه‌یامیکه‌ به‌هار دەرگاگانی زینده‌گی تۆی به‌ فریوی شاعیرانه‌ی خۆی داخستوو... رۆژگارێک تۆ به‌لای پرگاری خۆتدا تێپه‌ریویت و گوته‌کان نه‌یانیه‌شتوو بیه‌ینیت، ئاه... من دەرگاگانت بۆ تاقیده‌که‌ مەوه... من چرات پێده‌به‌خشم... من کانزای خه‌یاالت له‌ رشته‌ی پۆلایینی دەرگا جه‌هه‌نه‌مییه‌کان بۆ جیاده‌که‌مه‌وه... نه‌ی نه‌وانه‌ی پیتانوايه‌ که‌ «سه‌بر» دەرگاگانتان لێده‌کاته‌وه... نه‌ی نه‌وانه‌ی له‌به‌رده‌م رۆژه‌ ناخۆشه‌کاندا دان به‌خۆتاندا ده‌گرن... ئیوه‌ش نه‌ی سه‌ره‌پۆکان، وه‌ک تاوێرێک با بۆ خه‌رنده‌کانی هه‌نگریت... ئومێد سه‌رتان پێه‌لده‌گریت. نه‌ی نه‌وانه‌ی ترسی تالانکه‌ران، رینگای کیشه‌وره‌

یا قووتیه کانتان پیده گۆریت... باوهر به سه رنگوونی ناکه ن له شه ویکدا
که نارمه کان به له مه کانتان پارچه پارچه ده که ن.
من ده رگاکانی سه برو کیله کانی دؤعا تاقیده که مه وه.
هه و ئه دمه بۆ ئیوه نه به دییه ت له په نجه ره کان... له پۆژه کان... له
ده رگاکان نزیکه که مه وه.

تۆش نهی نهو خاتو نهی له بهر ده رگاکان فال بۆ گه پانه وهی نه و جه وانی
ده گریته وه... فال بۆ هاتنه وهی بانه ده ره شه کانی نگین ده گریته وه.
نیوهش نهی نه وانهی پیتان وایه کارکردن ده رگاکانی سه رفرازی له ئیوه
ونکرد، واده زانن حوچه ره کان... زانسته کان... شه ر و شوهر کان نه بوونایه
نیستا نیوه نازاد بوون.

من دواى نا ئومیدیم له ده رگاکانی سه بر، ده رگاکانی (زه حمه ت)
تاقیده که مه وه... ده رگاکانی (رهنج)... مردن له ژیر باری مان دوو بووندا.

نیوهش نهی نه وانهی سه فەرکردن... په رینه وه له م کیشه وه وه بۆ نهو
کیشه ر... له م باغه وه بۆ نهو باغ، شه هوته ژیا نته... من کیله کانی
سه فەر تاقیده که مه وه، تۆ نهی نهو پیا وهی گرینی له م جهنگه لانه به
ده رگای خۆت ده زانیته، گرینی له م بیستانانه به سه رفرازی خۆت ده زانیته،
نهی نه وانهی مو لکداری... هه کتاره کانی خاک... هه دانه کانی نور، به
ده رگای خۆتان ده زانن، من خاکی مردنتان له خاکی به یانییه کانی
خۆشه وستی بۆ جیا ده که مه وه

من به رویومی مردنتان له به رویومی شهو بۆ جیا ده که مه وه
من ده غلی تاریکی تان له ده غلی به ره به یان بۆ جیا ده که مه وه
خه رمانی دواى جهنگ تان له خه رمانی دواى عه شق بۆ جیا ده که مه وه...
سیوه کانی فیتنه تان له سیوه کانی نارامی بۆ ده رده هینم.

تۆش ئەو ئەوێ پیتوایه، ئەوێ یارییهکی بردهوه، ژانی بردۆتهوه. ئەو ئەوێ پیتوایه، ئەوێ کلیلیکی بردهوه، دەرگاکی بردۆتهوه. من مژدە چاوهروانییهکی درێژترت دەدەم، له پشت گەردەلوولهکانهوه... لەناو بورجهکاندا... له قولله ئەرخبهوانییهکانی پوانینی تهنهایانهدا، من رقم له دنیاییه کاتیک دەرانی دنیایی تهنیا گۆرانییه که بۆنهوهی له ناوهراستی ناومیدیدا خهومان لینه کهووت... نیوش ئەو جهنگاوهرا، که عومری خهریکی دابهشکردنی ژان بوون له نیوان باوهشی خیزان و گۆرپانی مهشق و کړنوشبردنی بهیانیهدا بۆ ئالا... ئەو ئەوانهێ ژانی خۆتان له نیوان کوشتنی باغچه و بهخیوکردنی منداڵا دابهشکرد، ئەو ئەوانهێ ژانی خۆتان له نیوان کوشتنی مانگ و لایلیهدا بۆ کۆرپهکان بردهسەر، ئەو ئەوانهێ باغچهتان به پاداشتی فروشتنی پۆح کړی، ئەو ئەوانهێ منداڵهکانتان فێردهکرد به زیندوویی کوکوختییهکانی باغچه بخۆن. من دەمی سائە دەرگای دێرهقیم تاهیکردۆتهوه، دەمی سائە له خوینی براکانی خۆم خواردۆتهوه، عهیا میکه فێربووم هاوخۆنهکانی خۆم... هاوخهندهکانی خۆم، لهبیرکه.

بهلام ئەگەر هیوایه کهمان هه بیست له دەرگای مردنهوه نییه... من کلیلی جهنگم تاهیکردۆتهوه... کلیلی کړنوشم تاهیکردۆتهوه... کلیلی فهرامۆشکردنی میهری و دۆستی... لهیادکردنی هاورییهتی و برایهتی نهزمونی دیرینهی منه... تۆش ئەو ئەو کچهی پیتوایه رهوش ژانی کردۆته دۆزهخ... دهرانی کاتیک ئیمه دهخوین، رهوشت پاسهوانی باغچهمان بۆ دهکات... شهرف له بهر دهروازەکانی شارد، له دەرگای کوچهکان و مالهکان و ژوورهکاندا، ژانمان دهپشکنی. من کلیلی هه ئهاتم

لە شەهەرف بۆ هیناویت، کیلیک کچیتی خۆتی پێبکەیتەوه و لەگەڵ گیاندارە برۆنزییەکانی ژێر تریفەدا بنوویت.

ئەو ئەو پیاوی دەلییت: ئەگەر یەکێک خەونەکانی راست بۆ تەفسیرکردبامایە، نیستا لە بەهەشت بووم. من خەونامە زۆرینەکانم بۆ هیناویت تا کیلەکانی خۆت تاقیبکەیتەوه... ئەو ئەو یەخە جەنگە ئەکانت گرتوو و دەلییت: بمتوانیایە خیراتر بەناو ئەم زۆنگاو کوشندەیدا هەلێم، دەمی ساڵ بوو لەودوو دەرگاكانەوه لەناو پەرییەکان و ئاسکەکاندا دەرژام، من لەم دارستانەدا چاوساوی تۆم، ئەو ئەو مندالە نیفلجەیی هاوار لە چیاکان دەکەیت: ئەگەر قاچم هەبایە نیستا لەگەڵ گورگە بێخەیاڵەکاندا، لەسەر لوتکەکانتەوه سەیری جۆیارەکانی جاویدانەگیم دەکرد... ئەو ئەو کەر و هیچنەبیستانەیی بەتەمان بەدەف و سەنتورەکانتەوه پەلاماری «نیساکا» بەدەن... «عەدەن» داگیربکەن.

ئەو ئەو لالانەیی بە ئومیدی ئەوێن لایلایە بۆ باغچە بکەن. ئەو ئەو کوێرە شپرزەیی بەریوی روومو دەرگاكانی شەووەزەنگ، خۆت بە سەبەتەیی میخەکەکاندا دەکێشیت، بەرچنەیی پوناکی و سندووقی میوەکانی هەتاو دەخەیت بەسەریەکدا... من دەرگاكانی روانین و دەنگ و بیستن، بە پوچترین... تاریکترین... ئەستورترین دەرگا دەزانم. (عەدەن) لە دەرگاكانی نیووە دوورە.

نیووش ئەو ئەوانەیی کردنەوهی دەرگاكانی خۆتان هەلەگرن بۆ قیامەت، کیلەکاتان دەکەنە ملتان و بە هەموو دەرگا راستەقینەکانی وجود دەلێن: دەرگاكانی گومرایی... نیووە گومران.

ئەو ئەو پیتوایە ئەگەر زمانی بانەدەکان بزانی، باغچە دەرگاكانی خۆیت بۆ دەکاتەوه... تۆ گومرایت.

ئەو ئەوێ دەئێت دەرگایەکی دادەخریت و هەزار دەکریتەو... تۆ نەفامیت.

ئەو ئەوێ جیاوازی ناکەیت لەنیوان دەنگی میحرابەکان و دەنگی ئاوەکانی ئێرەمدا، (عەدەن) و (دۆزەخ) لەیەکتەر جیا ناکەیتەو... تۆ نەفامیت.

ئەو ئەو پیاوی دەئێت، من خاوەنی هەزار ڕنگا بووم، کە دەرگای هەزاران باغچەی دیان تیا دەکرایەو. خاوەنی گۆشک بووم... تەبار... شکۆ کە دەرگاکانی ئارەزوو تەنیا بە خواستێکی بچوک دەکرانەو... تۆ گەمژەیت.

ئەمێستا لە سۆراغی دەروازەکاندا دامینی خوێناوی تۆ دەگرم، ئەو ئەو کیلسازی دەرگاکانی شەو تاقیدەکەیتەو. تۆش گۆبگرە ئەو ئەوێ دەئێت هیچ شتێک نەستەم نییە، فرین نەستەم نییە، سەرکەوتن نەستەم نییە، شکاندنی دەرگای میزگوزارەکان نەستەم نییە، گەشتن بە یەقین ئاسانە، کردنەوێ دەرگای خەزنەکانی وجود ئاسانە. من هاتووم یەكجار پیتان بێم... دەرگای گەنجینەی باغچە... دەرگای ئومێدەکان... دەرگای ڕۆح بەم کیلانە ناکرێتەو.

نیوەش ئەو ئەو سەربازانەی دەڕۆن و ناگەنە ئەو کیشوهرانەی دەتانهوێت داگیریان بکەن.

ئەو ئەو سوپایانەی گەمارۆی شارێک دەدەن، بازنەی خورافی شوراکانی دواینیانەت. تۆش ئەو ئەو فروشیاری جاپ بۆ هەراجی باغەکانی (دانیال) دەدەیت... ئەو ئەو نەژادپەرستە بەنەفرەتکردنی (زایوون)، ژاگانە (زایوون)، ناگرەردان لە باغەکانی (زایوون) هاواری تۆیە. چەقۆکیشی ئەم خێلە بیاباننشینانەی تۆ، جگە لە دەرگاکانی تاعوون دەرگایەکی دی ناکەنەو. ئەو پێغەمبەری کوللەکانی ناو لەم، هاواری تۆ تەنیا دەرگای

یادگارە بابیلییەکان... گێڕانەوێ سەربردەکانی کەرەبە لا ئە ئۆرشەلیم... سوورکردنی دیوارەکانی قودس بەخوین... دەرگای دیکە ناکەنەو. تۆ ئەو ئەو پیاوێ هەوارەکەیت، بە زەندیقەکان بسوتیتین، باغچە بکەینە گۆرستانی ئەو پیاوانە بەبێ دەستتۆژ یادی گۆلەکان دەکەن، ئەو کچانە تیربارانکەین، کە دەوترن لەدیار باغچە باسی کوژانەوێ مێردایەتی بکەن ئە لەو حەکانی ژاندا. دەرگای زەندیقەکان ئە دەرگای شافعییەکان ئاساتر نییە بۆ پوچیک ئە مانای نارامی نەزانیت.

تۆ ئەو ئەو پیتوایە نانارشیستەکان، کیل بەدەستەکانی ناو بیستانی وجودیان گومراکردوو. من پیت دەلیم ئەو دەرگایە باغەوانەکان دایخەن، بە کەسی دی ناکریتەو. من بۆ یە کجار هاتووم دنیاتان بکەمەو کە دەرگای گەنجینەکانی وجود داخراو... یە کجار بە گۆلەکان بلیم ئەو دەرگایانە لە گەڵ لەدایکبوونی باغچەو داخراو، بە کیلەکانی من ناکریتەو. بەلام من بەیانی... نیوەرۆ... نیوەشەو... کیلەکان تاقیدەکەمەو، ئەم باغەو سەفەردەکەم بۆ ئەو باغ و کیلەکانم تاقیدەکەمەو... ئەم نەستیرەو سەفەردەکەم بۆ ئەو نەستیرە و کیلەکانم تاقیدەکەمەو... دەرگای گەنم... دەرگای هەتاو... دەرگای گیا. دەرگای یەک ئەدوای یەکی دەهلیزە یەک ئەدوای یەکەکان، کە بەرەو باغە یەک ئەدوای یەکەکانی مردنمان دەبەن.

* * *

دەرگاکی داخراو... دەرگاکی ناکریتەو. کە دەرگاکی نەکریتەو... جەنگ یاری نیوان زیندەگی و سیبەرەکانیتی شۆرش هاتوچۆکردنی مردنە، لەنیوان دیوارەکانی یەک ژووردا

عه شق کۆتایی هینانیکى ناومیدانهیه به ناومیدی
بههار کۆتایی هینانیکى پایزانهیه به پایز
که ده رگاکان نه کرینه وه... ده بیته مردوووه کانهان له دیواره کانهاندا بنێژین،
خوا له دیواره کانهاندا تاشین، مانگ له شوشه ی شکاوی په نجه ره کانه بهر
له هه ئچنینیان به لاشه ی کوکوختیه کانه.
ده رگاکان نا کرینه وه، نه گهر هه موو زهنگه کانهش بشکینین، ده رگاکان
نا کرینه وه

ته نهها به مردنی خو مان ده توانین دیواره کانه بهروشینین
روشنایی نه م ژوو ره له بهر یه ککه وتتی فرینی نی مه وهیه له گه له بهرده کانهاندا،
که نوریکه له روناکی به ده شته ونه کانه... روناکی ته قینه وه ی عه ماره
سه وزه کانی جهنگه له... روناکی زینده گییه به باجووه کانه.
نه میره کانه، کار دینهاله مه خه ئیه کانه، حاخامه کانی پایز، ناخونده کانی
سه ر سنده وه ره مه رگ، خواجا درۆنه کانی باغچه، له بهر ده رگانه... ئیدی
چۆن ئیزگیله کانه، په ره سیلکه خومه رگانه، بارۆنه عاشقه کانه، مه ولاناکانی
بهختیاری، فیکۆتته سه وزه کانه... له م زهنگه بدنه.
مه سیح به جبه نه رخه وانیه کانی ناومیدیه وه، به ماچه کانی یه هو داوه
له بهرده رگایه

ئیدی نه م پا پا رهنگ شه را بییه... نه م قه شانه ی له پشت پۆلی تهیره ن
نه با بیله وه ده رده کهن... قه دیسی وێرانه که رنه قالیه کانی دوا ی جهژن...
نومیدیان به ده رگا چییه؟

ده رگاکان داخراون... ده رگاکان هه بوون... ده رگاکان نه بوون... ده رگاکان
نین

تیبگه... نه ی نه و گۆرانی بیژیه ی عومرت له سه مای ده وری ناگره کوژاوه کانه

بر دۆتھوۋە سەر

ئەي ئەو پەندىبەي ھو لە خۆلەمىشى مېگە لە بە باچوو دەكان دەكەيت
تېبگە... ئەي ئەو ناگروژنەو شۆخەي لە ھوتا بخانەكانى جەھەنمەو
ھاتوويت و بەدواي سووتانى گۆلێكدا دەگەرنيت خامۆشېكەيت

گھر دہرگاگان نہ کرینہوہ

به‌هار خورافه‌تی باینده‌کانه

دين نه و گورهيه بو خوشه ويستی يه کتری هه ئده که نين

چرا یاشگه زیبونه و دیه نه شهو

یه‌زدان زرده‌خنده‌ی ته‌نهایی نیمه‌یه، بهرام‌هر به تارمایی... بهرام‌هر به هه‌تاو... بهرام‌هر به شهراب.

زەنگیش سوودی نییه/ مردن له تیفکریندا له زەنگ، بەراستی سوودی نییه/ زەنگێک له کانزاکانی مەحشەر/ له فرمێسکی ئەو واشە پێرهی بۆ مردن نەبێت دانایەتەوه سەر خاک/ زەنگێک له قەرشکەهی هەور بەسەر مێخەکیکی ترساوی ناو پەنجەرەیهکی تاریکی، بەهاریکی تەنیا، باغیکی پەژموردهدا/ زەنگ له شوشەی ئەو هەڵۆ پێرانەهی فرنیان دەشکێت/ زەنگ له ناوێنەهی ناخربوونی پەیمان و ناوابوونی له یەکدی تێگەشتن، شکانی سوتندی بەهار که به بانی کوکوختییەکان دەیکێشا به قورنانهکانی باغچهدا و دەیگووت: من زەنگێک له ناسنگەرە خەوتوووەکانی ناو ئەلبومەکانی باغ دەهێنم و ئەم دەرگایە دەکەمەوه/ زەنگێک له ساریژبوونەوهی مەودای نێوان حەقیقەت و درۆ... سەوزیی و تەلایی مانگ... شەونم و لمی ئەستێرە سازادەکان.

به لام دهرگاگان نین

یه کیگ ناویشانیکی له سهر میزی ناومیډیه کان دانا:

کە ئە خوینی کەنارییەکانەوه دەرویت، بەرمو بەهاریک هەمیشە ئە نزیک تابووتەکانەوه خەوتوو، بە شەقامیکدا سەردەکەویت بە نزیک باڵەخانەی مردنی خۆتدا تێدەپەریت، بە فێفانی باندەکاندا وەرە ناو سەقەری باغچەو و بەسەر پەرژینی کچی یاسەمینهکاندا شۆریەرمو... ئەویدا دەرگایەک دەبینی بە مردندا دەتھینیتەوه بەردەم مندائی خۆت. بەلام من کوچەی هەموو کەنارییە کوژراوەکان شارەزەم،

گەیک ناشنای ئەو بەهارانەم ئە نزیک تابووتەکانەوه خەوتوون دەمی سائە ئە دۆزەخی باغچەدا بەسەر پەرژینی کچی یاسەمینهکاندا شۆریوومو و دەرگام نەبینی.

یەکیک وەک هەر نامۆزگاریکی پیر، ناوێشانیک ئەسەر کتیبی پەشیمانییەکان دانا و روشت:

ئە بەیانییەکدا کە خەون ئە نیمپراتۆرەکان زیاتر خەراج دەخاتە سەر درەختەکان، کیمیاگەریکی توپدراو ئە هەیوانی زانستە شوومەکاندا هەستینە و بۆ: کوا دەرگاگان؟

بەلام ئە گۆنەکان، ئە نیمپراتۆرەکان، ئە کیمیاگەرەکان نامدوینن و ئە میژە خەون خەراجی خستۆتە سەر باغچەم.

ئە بەیانییەکدا کەشتییەکی نوستوو ئە نزیک خەندەئێ دەمیرالیکسی بێهۆشەوه ناوێشانی دەرگایەکت دەدات. بەلام خۆر (کە هەرگیز ئە هەڵهاتن و ئاوابووندا درۆینەکردوو) ئە بەیانییەکدا کە هەرگیز شایەنی درۆ نەبوو، سەبارەت بە روشنایی و ئومید درۆیکرد.

شیوون ئەسەر ڕەفە فرمیسکاوییەکانی خۆی... ئە دۆلابی پرسە سەوزەکانی بەهاریا، دەقەرێکی تەری بە خوینی خۆکوشتنە یەک ئەدوای یەکەکانی باغچە دەرھینا. (وێک سەمای ڕەشپۆشیک ئە بازەکانی مردندا) گووتی: دەرگا نییە، ئەگەر هەشبیت ئە پشتییهوه قەرەنتینەئێ منداییە، قەرەنتینەئێ لیمۆکانی ڕۆحە کە بە بەژنی جەنگە جوړاوجۆرەکانی درەختا

هاتۆتە خوار... قەرەنتینەى ژەنرالە باڵدارەکانى باغچەىە... زیندانە...
زیندانى ئەو مەهراجا خەمگینەى گەلای وەهەم لە پانتۆکانى جەنگەل
دەکاتەو.

دەرگا نییە، دەشیت پۆرتیک لە پۆژان دەرگا هەبوویت
دەشیت بەیانییەکی دوور کۆترینک (کە مەرگی لە شوشەىە)
دەرگایەکی دییت...

کۆلۆنیۆلیکی سەنگەرەکانى پیری، خودەى پەر لە عەترى، دوژمنە
شۆخەکانى لیبووویتە زەنگ...
بەلام لێردا دەرگا نییە
دەرگاكان نین... نین... نین

کەچی من هەر باس لە وەهەمى قاپییە سیحرییەکان دەکەم
باس لە زینگەى پۆلاینى باڵەکان دەکەم، لەسەر نقیقى دەروازەکان/ لە
گۆتەوێى نەفەقە نەرخەوانییەکان بۆ نەوازشى ئەو/ لە ستایشى بۆنبول
بۆ سەداى بەهار لەودىو دەرگاكانەو/ دەلیم وەسفى پۆحى ناسکەکان بکە
کە خۆیان دەکێشن بە دەرگاكانى پیرتتى باغچەدا/ ستایشى گەمارۆى
مینگەلە زیونەکان بکە بۆ تەنهایم/ بەم نەسپە بریقەدارە بلى کە
خواجایەکی ژەنگاوى هەنگرتوو: با لەگەل شیوەنى خۆیدا سەمکۆبکات...
سەمکۆلى یەکیک کە ڕەشەباکان دەلێتەو.

من بە غرورى مانگیکەو سەرى لە جەژنگیرەکان تیکدايیت بە غرورى
یەکیکەو سەنەوبەرەکان نامەیهکیان پێناردییت بۆ بەهار، بە فیزی
پیاویکەو بلیت: من پۆستەچى گۆلەکانم، باس لە قاپییە سیحراوییهکان
دەکەم. وەک درۆزنیك لەووبەر نەگوتییت: «دەرگا نییە... دەرگاكان
نین».

ستایشی ئەم دەرگایانەتان بۆ دەکەم

ستایشی دەرگای ئیمپراتۆرەکان... ستایشی دەرگاگانی هاوسەری و
 هاوڕیتی... ستایشی قاپییە نیلۆفەرێیەکانی غرور. من بەسەر جوانی
 قادرمە بیرۆکراتییەکاندا سەردەکەوم... بەسەر قەزلی جاویدانەی
 دەرگاگاندا هەڵدەدەم... تۆزیکیش چییە لە مەدحی خۆم بۆ ئەو
 بۆرجسازانە کە ماکە مەو، کە نەخشەکانیان سەرتاپای دەرگایە... من
 بە دەستڕەنگینی ناسنگەرەکانەو دەنازم کە دەرگای دیکە لە پشت دەرگا
 داخراوەکانەو دروستدەکەن

(بەنەفرەتکردنی دەرگاگان، فێتیکە بۆلبۆلەکان فێریانکردین)

مەرجیش نییە

ئەوانەی لە پشت دەرگاگانەو، ناشادبن.

ئەوانەی لەبەر دەرگاگانان و تا مردن لە زەنگەکان دەدەن، ناشادبن.

ئەوانەی لە دوورەو بەرێو بەرێو دەرگاگان، ناشادبن.

هەر وەکو چۆن، مەرج نییە...

ئەوانەی دوور لە خەیاڵی دەرگاگان، گۆڵەباغەکان ناو دەدەن... ناشادبن.

(ناشادیش فێتیکە لە سەیرانگاگانەو، بۆمان ماوێتەو).

ئەو دەرگایانەی ئەمیرەیک داوایدەکات

دەرگاگان نین... دەرگاگان نین

ئەگەر دەرگا هەبوو

من دەرگایەکم دەوێت، لە هەییوانی زەردەخەنەکانەو دابەزم.

دەرگایەک لە بانکۆنی ئینجانە خەمگینەکانەو بڕوات بەرێو قەراغی

دەریاچەکان، ئەوێتە کاتیگ سەیری ماسییە پیرەکان دەکەیت دەتوانیت

ژبان تیوریزه بکهیت، پیری بخهیته بهر رۆشنایی غونچه کان، له نزیک نهفسانه کانهوه پرگانه کانت بخهیته کار، دووری ته نهایی خۆت و گوته کان بیهیت، دووری پیری و شه پوله کان بیهیت، بزانت خوا چهنده به سه ر سنه و بهر کاندای چه ماوه ته وه؟ تیبه گهیت، گۆشه ی نیوان شهیتان و فرشته له باغدا چهنده؟

من کلێلکم دهوێت له نیوان پایز و دره خندا، که نه ژبان نه به ژموردهیی، دهستیان نه یگاتیت.

من له م باغی تیفکرینه دا سه ردهسته فسفورییه کانم هه لده کم و به په شوکانی ناسمان ده ئیم: ههسته له خه و.

جه وهه ری خۆم له قوتوی مروارییه کاندای ده شاره وه. گوێکم له مردن ده که مه وه و به ده ریا ده ئیم: ژووره کانتان بۆنی دهنگی نه ههنگه خه و تووه کانی لیدیت.

که جوانی هه موو نه ستیره کان له بهردهم جوانی مندا هه ره سه بهینیت... کاتیک فرشته کان ناماده بن کراسی پیریتی من له بهر کهن... ئه ی مانگ پتیهسته

چه کبیت له بهردهمدا، پتیهسته نه گهر ناسمان ده رگای نه ییت بۆم دروست بکهیت.

من ده رگایه کم دهوێت، له وێوه هاوار له جهنگه له کان بکه م «ههستن له خه و»... تیفکره م، تیوریزه بکه م، به و زستانه ترساوانه بلیم، که له پشت په چه کانی بارانه وه سه یرمه کهن «په چه کانتان لادهن»... من ناتانیم... من له پشت ته می سه ر رۆحی شاهه نشا کانه وه سه یرتانه که م و ده رگا نییه.

من ده رگام نییه

ناتوانم له داگیرکه ران بیهه پێش، با داگیرکه ران له من بینه پێش

ناتوانم له باغچه بییه پیشی، با په لکه زیرینه کان له من بیته پیشی
من ده رگام نییه، له خه یال نزیکبمه وه
قهقهزم نییه، له که نارویه کان تیښگم

من ده رگام نییه

نه گینا گوته هه رامزاده کانم به خپوده کرد/ باغچه هه رامزاده کانم پرده کرد
له په پوولهی هه رامزاده/ هه موو پوژیک پشکویه کم له ته نووری مردنم
هه لده گرت و چراکانی باغچه م پیناده گیرسان/ ده مگووت: هه ستن له
خه، نه م برینییچه ببینن له ره می شه وه تاریکه کان هاتوته ده ری و
جیگوللهی سهر دلی سنه و به ره کان تیمارده کات.

من ده رگام نییه، نه گهر ده رگاتان پیته خشییم
تاجه کم بو نه و باندانهی به ده نووک، دارستانه کان له مبه ری ده ریاهه
هه لده گرن به ره و نه و به ر.

نه گهر ده رگاتان پیته خشییم و
من کوتره بارمه کانی ناو دلی خوم به رنه دا، هه هفتانه
ستایشی موزه خانه خویناویه کانم نه کردن، هه هفتانه
خوله میشی مردوو هکانی نیوم نه کرد به چیمه نه کانی باغچه وه، هه هفتانه.

به لام نه گهر ده رگاتان پیته خشییم

با ده روازیه ک بیت بتوانم هه موو پوژیی له نو میدوه بچم به ره و گریان
و بگه ریمه وه

ده روازیه ک بتوانم هه موو پوژیی له خوشه ویستییه وه تییه رم بو په شیمانی
و بگه ریمه وه. هه نگاوێک بیت بتوانم له نه واز شه وه سهقه ریکم رومو
چه قو، له پوز شه وه پاشه کشی بیکم به ره و نه فره ت و بگه ریمه وه.

باغە ماسۆشیەکان

ئەو ئەوانەى ھاتوون، تۆتە لە شاھیدەکانى بەرەبەیان بکەنەو
(بەرەبەیانى کووشتنى فریشتەکان... بەرەبەیانى ئەیەکترازانى دڵ لە
خوێنبەرەکانى ھەتاو)

لەودىو دەرگاكانەو ھەژنى تۆتەكەرانە
جەخار مە دەستم ناچیتە ئەو خانەخوێنەى لەسەر مێزى بادەو
پێمەلێت: تۆتەمان لێبکەرەو
جەخار لەناو ئەم ھەموو درێدەیدەدا، ناھەزێك شەنا بەم
نێرگسێك نىیە پیلانم لێبکات

(ئاه... چەندە مایەى پیربوونە ھاورێتەتى)
جەخار لە ھەزى ئەم کالیپتۆسە مازۆشیانە بۆ نازار...
جەخار لە نزاى ئەو پرتەقالانەى لە باکان دەپارێنەو «بمانخکینن»
مە تەنھام

وجودم درێزکراوێ و جودى باغەوانە بەرگوزیدەکانى عەدەنە.
گێلاس لەسەر تايەك و دڵم لەسەر تاکەى دى ئەم تەرازووى دادەیدە
ئەم ساقییە مازۆشییەى لە خوێنى خوێ مەزەى مازۆشیان بۆدەھینن.
نازانیت... وجودى مە کورتکراوێ و جودى گوتفروشە تاراوگەکراوەکانە.
بەلام کەس ئەم لالەزارە ماسۆشییە دەریازنايیت
جەغار مە ئەیلایەك دوژمنم نىیە
ئەوێ کە دوژمنى نىیە، دەبێت ئەم لالەزارە دەرچیت
وەلى ھەبھات کە ئەم باغەش دەرگای نىیە.

باغی شاعیرە باستانییه کان

من دەموویست لە فریادەدرەسەکان یاخیبیم

بەلام درەنگ زانیم، کە بۆ تۆیە... بۆ تۆ

ئەو دەستورباز... یاریکەر بە یاسا مەخمەلییەکانی دڵپەقی... بۆ تۆیە
(ئەو مایسترووی ئەو خونچانەو لەژێر شەوقی مانگەشەودا لەسەر دەنگی
سوپاکانی قیامت هێرشدەبەیت)

بۆ تۆیە ئەو باستانی... پێغەمبەری مۆزەخانەکان.

بۆ تۆیە، کەس بەنومێدی خیانت نییە لەم کۆراڵە

بۆ تۆیە، ئەم دەفبەدەستە مەستانە، بێپەروا درگای لالەزارەکان دادەخەن.

بۆ تۆیە، کەس بەهێوای دەرچوون نییە... لە باغێکدا خەنجەری کۆن

تۆڵە کۆنەکانی خۆی زیندوو دەکاتەو... کتییی کۆن نوسەرە مردوووەکانی

خۆی زیندوو دەکاتەو... مردوووەکان میراتییەکانی خۆیان دەخەنە سەر

حیسابی باغەکانی خۆیان.

لە پۆژیکدا، میانەو نیوان ئێمە و شمشیرەکان... غەزەلی دەریایەکە.

میانەو نیوان ئەمیرە کوژاوەکان و تاجەکانیان... هەناسەی میخەکیکە.

دووری نیوان ئێمە و پیری... بازدانی دولفینیکە.

دووری نیوان مردوووەکان و مندائی... جاپدانی گۆنفرۆشیکە.

بۆ تۆیە... دەبێت بەهائە سازکەین... پلار لە نەوجەوانی با بدەین،

خەونی کەشتییەکان ناوەرژووبکەینەو و بلێین:

مردوووەکان زۆر دوورناکەوئەو لە زیندەگی

تەنها ژيانە میانەییەکی گەورە لە پۆژگارەکانی خۆی وەرەگریت

ژيانە کە لە بەیانییەکانی خۆی پاشگەزدەبیتەو

ژیانه که روو له باغچهکانی خوی وەردمگیریت

له باغیکدا باندەدی کۆن، کتیبی فرینی کۆن، ناموزشی نیشتنەووی
کۆن، لەسەر رەفەکان دانراون. باغیکە کاتریمیرە دیرینەکان هەمیشە
زەمانی دیرینەمان نیشانەدەنەووە. مردوووە کۆنەکان، لەسەر کتیبخانە
کۆنەکان، رۆژگارە تازەکانیان مەزانکرد. شاعیری کۆن، لە شەمەندەفەرە
دیرینەکانەووە هاتن، تا فیرە فرینمانبکەن...

فیرمانبکەن چۆن ماشینەکانی عیرفان بخەینەووە گەر... زەنگەکان
هەناسینەووە... پستەکان بخەینەووە پرسی یەک.

شاعیری کۆن بە مەکیاجی سۆزانییە تازەکانەووە

بە چاویلکە کۆپەکانەووە لە شەقامی حەقیقەتە ئاشکراکاندا

بە شەهیدەتی مردوووەکانەووە لەسەر خوانی زیندەگی.

شاعیری کۆن، لە شەقامە تازەکاندا

کەوتنە وانەگووتنەووە سەبارەت بە ڕاکێشانی «یار» بۆ قەسابخانەکان

کەوتنە سەرپرینی «مانا» لە بەردەم مەعبەدی رۆحە پوچەکاندا

له باغیکدا تێگەشتن لە «مانا» تەنیا نەیتنی جیابوونەوویە.

کە لەژێر هەر درەختیکدا دەڵاڵەکان ئیتدەپرسن: مانای کۆنت دەوێت،
یان مانای کوزراو.

(سەیرکە، قەڵەمە دیرینەکان... سۆزە دیرینەکان... چەندە پاک لەم
پەنجەرەنەووە دیارن)

وەرن شیعری کۆنی شاعیرە تازەکان بە دەنگی بەرز بۆ مردن بخوێنینەووە،

رۆژنامە زێلەکان سەهتەکەین... شاعیرە زێلەکان... پرۆفیسۆرە زێلەکان...

دانیشگا زێلەکان پێزکەین و سوژدەیان بۆ بەرین.

نەوانە لە رۆژگارە کۆنەکانەووە دین، شەیدای ئەوین یەکیک سوژدەیان
بۆبەریت.

وهرن گۆنرایه ئیین بۆ حیکمهتی رهخه گره کۆنه کان

(که زۆر زیره کن، به حههکانی عهروز ده ناسن!!)

شههکه رانه سوار ئامیری به لاغهت بین...

ده مامکی شاعیره فیتنه بازه کان بکهینه سه...

په ندی خواجاکان بگرینه گۆ...

چوارخشته کی له سهه راهه تگی ماته مینی پیره نه یسا پورییه کان

بهۆینه وه... مه سههوی نوێ بنوسین... زه ندیقانه بسوتین و بابه کیانه

بکوژین.

له باغیکدا بوغردی به هه شته بۆنی مه رگ له سینه ی باغه وانه کاند

رۆحمان له گه ل غه زه لییژه گه مرهکانی گۆستاندا یه کخه یین. کۆن بین...

تاله به رکردنی خیره برۆین... له غه زه لدا بکوژینه وه و جار له دوی

جار له به ردهم گۆلدا وه سف بهمانشکینێ، له به ردهم باغه دا جیناس

شه ره زارمان بکات.

بۆ تۆیه... بۆ تۆ... ئه ی باستانی.

ده ئیم... به یانی ده رگای نییه

ئه مه سازی گۆرانی بیژهکانی هه جاجه له م قاوه خانه تاریکه دا. ئه مه

پیکه نینی یه زیده له مه حشهری گۆنه کاند

به یانی ده روات و «نوێ» ناگاته دیوانه کان

ده لالهکانی مانا... کارمه ندهکانی عه قل... نایدۆلۆژیسته پایزییهکانی

باغه، مایه ی ئه م نووشتییه یان. یۆتۆبیستهکان له رینگای پشوی میژووی

خۆیانه وه/ نوسهری بایۆگرافیای به هاره تاریکهکان/ نوسهری سائنامه ی

جهنگه ساردهکانی عه شق/ ئه وانه ی له هه ئبژاردنی جهنگه لدا بوون به

سه رۆک/ سیاسییه رازاوهکان به سه نگه ر و تابووت/ وه زیری دهو ته تی گۆه

په ژمووردهکان/ ئه وانه ی له گه ل مانگه برۆنزییه کاند پهیمانی ناوابوونی

نەبەدییان مۆرکرد/ ئەندازیاری گومەزی خواجا ورشەدارەکان.
 ھەموو نەمامە تازەکانیان پۆستکرد بۆ دۆزەخ
 گۆلە تازەکانیان وەک کۆتییە تازەکان نارد بۆ جەھەنەم
 رۆحە تازەکانیان وەک خەیاڵە تازەکان پەوانە زەمەریر کرد
 کلیلی دەرگاکی زەمەنیان پۆستکرد بۆ وێرانەکان
 کلیلی دەرگای رۆژە تازەکانیان خستەووە گیرفانی عارفە کۆنەکان
 ئێو ئەو ئەوانە سەر بە دیوارە کۆنەکاندا دەدەن
 بە پرتاو بلیتی ئەو قاقانە بێر، کە بەرمو رۆژگارە کۆنەکان، پاشەوپاش
 دەگەڕێنەووە

ئەو ئەوانە سەر بە دیواری باغی شاعیرە باستانیەکاندا دەکێشن
 دنیابن... نوێ ناگاتە سەر دیوارەکان.
 تا مردن مانای کوژراو لە بازاری حەقیقەتە کوژراوەکاندا بکەن، خەیاڵی
 کوژراو... عەقڵی کوژراو... رۆحی کوژراو لە ماسیفرۆشە پەنجە پزیووەکانی
 شیعەر بکەن و بەو ھەم بەختیارین، کە لە باغی نۆژنە و ھەمیەکاندا،
 گۆیتان لە تاری جاویدانە شیعەر گرتووە.
 دەرگاکی نین،
 نەگەر دەرگاش ھەبێت ئێمە پێویستیمان پێ نییە

ئێمە نەو ھەیکەل رێکەوتی ھەینی دەکەین
 رێکەوتی پشووی باغچەکان
 ئەو سالانەدا لەدایکبووین کە دەریا سەرخەوێکی تیا دەشکێت.
 سەفەرمان رێکەوتی ئەو شەمەندەفەرانیە
 لە گۆرستانی باغچەووە سەفەردەکەن بۆ گۆرستانی پەلکەزێرینەکان
 جەژنەکانمان رێکەوتی ئەو رۆژانەیە، کە زیندەگی بە دیار گومانیکەووە
 دەخەوت

نیتەر دەرگامان بۆچییه؟

بریاربوو بۆ رزگارکردنی په پوولهیهک، لهم دیوارانه بیینه دهری
بۆ دەرکردنی نهو نومیذانهی باغچهیان به هیوا تالانکرد
بهلام ریکهوتی هه دیسی گۆله کانهان کرد، به درهخته کانی باغچه وه
خنکابوو.

ناو می دیش به لای که نیسه کاندای تیده په پرسی و هاواریده کرد: شه وشاد...
شه وشاد، نهی به خته وهری.

دوای لهم هه موو په شیمانییه نیدی دەرگامان بۆچییه؟
له دایکبوونمان ریکهوتی نیگای نهو پیاوانهیه به دهماکه زیویه کانی
شه پۆله وه سهیرمانده کهن.

ریکهوتی نهو چه کمانهیه، له سهه کاشییه کانی باغچه مه شقیان به سنهویه ره
یاخییه کان ده کرد

دهمانگوت: سهیرکه ن نیمه دهروین و باغ له گه ئماندا دهروات ناسمان
ریشۆله کانی دهخاته سهه زه خرهقهی مردنمان

پاسه وان بروسکهی هه ئفانه کانی دهخاته سهه زه رده خه نه مان
جهنگاوهرانی هه تاو تفهنگه کانیان ده به خشن به کومه کی لهم جهنگه
به ههه لایه کدا برۆیت، باربووی لهم گۆشه گیریهیه

که کهس لهم گه مارۆیه دهرباز نه بیت... نیدی دەرگامان بۆچییه؟
بهم پله که ژهنگاوییه دا سهرده کهوین بۆ مانگ...

ته مه نمان به شی تا نیوهی رینگا ناکات

بهم په یژه له رزۆکه داده به زین بۆ دۆزه...

ته مه نمان نیوهی په یژمه کان ته واو ناکات

له په نجه ره کهانه وه هاوار له باننده کان ده کهین...

ژیانمان هینده نییه، دهنگمان بگاته باننده کان

رۆژیک له رۆژان

کتیییکمان له باغچه دا ونکرد... کاتمان نه بوو بیدوزینه وه
له گهژ گۆله کاندایا به شه رهاتین... ژیان بهشی په شیمانی نه کرد
له گهژ په پووله یه کدا سه فه رمانکرد... مؤلته تی گه رانه وه مان نه بوو
نیدی دهرگامان بۆچییه؟

له م دادگا سپییه دا، وهک هه زاره ها پیاوی سپی، دۆسیه سپییه کانمان
سه رخست بۆ نهۆمه سپییه کان، سوئندی سپیمان خسته ناو په یمانه
سپییه کانه وه، دوا جار قاره مانه سپییه کان ئیمه یان له م ریواقه سپییه دا
کوشت، نیستا چی هه یه بیبینین، جگه له شه مه نده فه ریکی سپی که
به ره مو نه ستانه سپییه کانی مردن سه فه رده کات؟

که ته نها په ئه ی رهش له و دیو دهرگا کانه وه هه ر رۆح بیت
نیدی دهرگامان بۆچییه؟

ئه و پۆسته چییانه ی له و به ری ژیا نه وه گه رانه وه
جگه له هه نسکی په شیمانی ناو کوچه کانی کوفه، چییان بۆ هینانین؟
چییان بۆ هینانین؟

جگه له راسپارده ی کچیکی جه هه نه می بۆ هواره کان؟
له نامه ی قه شه یه کی تینوو بۆ مؤمه کانی که نیسه؟
له سلای ژه هراوی قه یسه ر له گۆله باغه کانی باغچه؟
چییان بۆ هینانین؟

تووتیه ک ناوی پادشاکانی ده گوتنه وه
قه له ره شه کی نه گریس، شوئنی جه نگه کانی پاشه رۆژی ده خوئنده وه،
پیرنژنیک له سه ر سینیه کانی باغچه، تیشووی مه رگی له تیشووی
زنده گی ده بژارد

پتمبلی پۆسته چییه کان چییان بۆ هینانین؟
که پۆسته چییه کان له و سه ری ژیا نه وه ده سته تال بگه رنه وه
نیدی دهرگامان بۆچییه؟

ئیمه نهو پیاوانه‌ی ده‌مانه‌وێت، مانیفیستی گۆشه‌گیری بنوسین
ریکه‌وتی که مانجه‌ژنه‌نیکمان کرد، به‌بێده‌نگی به‌لای په‌نجه‌ره‌کاندا ڕاده‌بورد
و ده‌یگوت: بژی ته‌نهایی

پیره‌مێردیک له‌سه‌ر دیواره‌کانه‌وه‌ هاواریده‌کرد:
پایه‌داربیت شه‌وه‌ بێده‌نگه‌کانی دارستان، پایه‌داربیت شه‌وی گوته‌
په‌ژمه‌وورده‌کان، پایه‌داربیت بێده‌نگی کوکوختیبه‌کان له‌ هیلانه‌ دووره‌کاندا.
ده‌روێشیک به‌ نه‌ستیره‌ خنکاوه‌کانی ناو ده‌ریاچه‌ی ده‌گوت:
سوپاس که خۆته‌میشی با‌له‌ ناو‌ریشمییه‌کانی من و ناو‌ریشمی مردنه‌
ناوییه‌کانی ئیوه، ئهم شه‌پۆلانه‌ تیکه‌ڵ به‌ یه‌ک‌دی‌ان ده‌که‌ن. سوپاس
که ئهم دوعایه‌ زیاتر له‌ فرینی نه‌وره‌سیک به‌رزنا‌بیته‌وه‌ بۆ ئاسمان.
سوپاس بۆ نه‌و نه‌ستیره‌کانی له‌سه‌ر خۆته‌میشه‌کانیان ده‌سو‌تیم و ئاسمان
مردنم به‌ مردنی ماسیه‌کی پیر تیده‌گات
سوپاس که ئهم ته‌نهاییه‌ ده‌رگای نییه‌.

جه‌ن‌رائیک له‌ سه‌ره‌مه‌رگی خۆیدا ده‌یگوت:
سه‌ره‌فرازی بۆ گوردانه‌ زێڕینه‌کان، سه‌ره‌فرازی بۆ نه‌و موشه‌که‌ برۆنزیانه‌ی
به‌هار بۆردومانده‌که‌ن، نه‌مری بۆ نه‌ستیره‌کانی سه‌ر شانم، که نه‌فسوس
دوای مردنم بۆ کوتره‌کانی باغچه‌ جیده‌میتن، نه‌مری بۆ نه‌و نۆته‌
بچوکانه‌ی به‌میرات بۆ سه‌نه‌ویه‌ره‌کانیان جیده‌هیتم. درود بۆ جه‌نگه‌
خه‌یائییه‌کان، درود بۆ وێنه‌کانی سه‌ره‌مه‌رگ... که ده‌روازه‌یان نییه‌؟
نه‌مری بۆ دوژمنه‌ وه‌همیه‌کانم که ناتوانم له‌ بازنه‌یان ده‌رچم.

کچیک له‌ پشت په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ ده‌یگوت:

سوپاس بۆ ده‌رگا داخراوه‌کان

سوپاس بۆ که‌له‌پچه‌ی نه‌زه‌لی سه‌ر ده‌ستی عاشقان، بۆ په‌رده‌ی

ههتا ههتایی کچیتی. بژی نهو جیشه رمه رهشانهی، شهوزنگ پاسه وانییان دهکات، سوپاس بۆ نهو ده رگیانهی له سه ر پاکیزی ئیمه داخراون... سوپاس بۆ کیله ونبووهکان... سوپاس بۆ قفله نه به دییهکانی کچیتی. ئیدی ئیمه ده رگامان بۆ چیه؟

ئیمه نوسه رانی مانیفیستی مردن
له و پیاوانه ی که پتوستانیان به ده رگا نییه.
له سه ر قه دی دره ختهکانی باغه «مردن» مان خوینده وه
گویمان لیوو، رتبهارهکان له ده رگاکیان دها و به خانه خوینکیان دهگوت: مردن / نه ستیرهکان به یه کدی دهگه یشتن و ده یانگوت: به یانی مردنتان باش / نه وهی له وه سه ری ژیا نه وه ته له فونهکانی هه لده گرت، ده یگوت: به ئی مردن قسه دهکات / نه وهی له خوا ده پاریه وه ده یگوت: نه ی مه رگ... نه ی مه زنترین مه رگ / برسییه ددانزترینهکان گازیان له میوهکانی مردن ده گرت / فریشتهکانی باران به ده ماکهکانیانه وه له تابووری «مردن» دا ده وه ستان / له ده رگای نه کادی مییهکان نووسرابوو «لیروهه به ره وه مه رگ» / له سه ر چیشتهخانهکان نووسرابوو «داوه تی مه رگ» / له میوانخانه تاریکهکان نووسرابوو «نوستنی مه رگ» / کوپلهکان به بانی فریشته وه له کانه ناسینهکانی مردن هه لها تن له نیوان ده ربه ندهکانی مردندا سه دای سلاوهکانی مردن بوو له نامهکانی مالاویدا مردن قسه یده کرد له نیوان دره ختهکانی باغه دا... مردن گورانی دهگوت باغ مائی په پوولهکانی مردن بوو ههنگوین ژه هری مردن بوو، به ئیوی هه لاله کانه وه

ئیدی ده رگای چی، ئیدی ده رگامان بۆ چیه؟

دهبیت بتوانین، به نه ندازی ویرانبوونی لهش، رۆح ناوهدانبکهینهوه /
 به نه ندازی خاپووری جهنگهه، باغچه ناوهدانبکهینهوه/ به نه ندازی
 ره شه لهاتنی په لکه زێرینهکان، رۆح له رهنگهکان نزیکبکهینهوه/
 رینگامانبدهن به قهه ژماره ی راوکه ره خهوتوووهکان، ماسی خه به بهر بکهینهوه/
 به ژیان بلیین پاسه وان بخاته سه ره بورجه دوورهکان... چرای قه ناره
 کۆنهکان داگیرسینیتتهوه...

با ژیان، که لیتی شوراکانی خۆی هه لچنیت... هه ره له که لیتی
 دیوارهکانی زنده گییه وه مار ده نالیتته لاولاوهکان. پلنگ په لاماری سۆفیه
 خهوتوووهکانی باغچه دهدات.

دهبیت زنده گی گۆنهکانی خۆی زیاتر ناگاداربکاته وه
 دهبیت پاسه وانهکانی نهو زیاتر به تارماییهکان بلین:
 ئیره زنده گییه، باغچه پایتهختی زنده گییه، سنه و به رهکان نه میری
 زنده گیین.

نه گهر پتووستیکرد، با شورای ناسنین دروستبکهین بو ژیان
 په پوولهی شه رکهر له باغهکاندا به ردهین
 مافی گومان بدهینه هه موو رۆحه به ریک
 دهبیت چاومان له برین بیت وهکو میردمنداتیکی شوخ به خۆیی و عهتری
 کوشندهی نهوجوانییه وه، له چراکانی وهفا و مۆمه جاویدانهکانی به زهیی
 نزیکبیتتهوه... برین، که جاهیل نه کهه راههکانی خۆی خسته سه ره
 حورمهتی نهو خوینهی له رۆحی برینداری باغچه دهتکیت.

ئەي زیندەگی

مەن دەرگای خەزینە ماچە سروشتییەکان دەدەم بە تۆ
 کیلی گەنجینە ی پاشەکەوتی سنەوێەر لە هەتاو... لە فەرەووی سمۆرە
 پیرەکان... لە خەوی میلاخە نەشکوختەکان
 دەدەم بە تۆ

وریایی ئەي ژيان، وریایی

بەرەمبەر ئەو کرمە ئاوریشمیانی، پیلانی ئاوریشمی دەچنن
 بەرەمبەر ئەو بۆلبولانی پەلاماری درەختی ئاوازه‌کانی باغچه دەدن

با دەرگاکی زیندەگی

لە ئیشکگرە خەندانەکانی شەوی پێقه‌مبەرەن
 لە شۆرشێ ئەو باغه‌وانە ی لەبەر فواره‌کاندا بته‌کانی خۆی دەشوات بە
 کێلونی گەورە داخەین
 بە ژيان بلیین

دەرگا ئەو زیندانیانەش مەکەرەوه، کە مردنی خۆیان تەواوکردووه و
 دەیانەوێت بگەرێنەوه بۆ باغچه
 وریایی ئەي زیندەگی

لە مەکری ئەو کچانە ی خۆیان لەبەر ناگردانەکانی تۆدا گەرمەکەنەوه
 دەبیست بەقه‌د ژمارە ی (مردن) لەودیو دەرگاكانەوه

لەسەر دیواره‌کان... جلەکان... چراکان... بنوسین «ژيان»
 لەسەر هەناسە ی یاسەمینەکان، لەسەر تۆوی وەنەوشەکان، بەخەتی
 گەورە، بنوسین: «بژی زیندەگی»

بەم سەمه‌رقەندە بلیین کە بە مانگ مۆتۆرپەکراوه

بەم جەلادنا بەدی ئە پزىسكىكى ئۆرشە ئىم بۆتەو.ه
 ئیڤرە زىندەگىيە... مانگ دوورکەوتنەو دى زىندەگىيە ئە خۆى
 شەهادەت شۆنى ئەو خەنجەرەيە کە ژيان دەيدا ئە جەستەى خۆى
 گوئە کوژراوەکان، ناکامى زىندەگىن ئە قارمانە وەچاگوئەرەکانى خۆى
 پىوستانە بلىين: ئەى ژيان، کلىلى ژوورى ميانە مردووکان بە ئەمانەت
 لاى تۆ دادەنئین. نەخشەى ئەو شەقامانەى، بەرمو شارى هیلانەکان
 دەچن، کلىلى ئەو مندا ئە زەرەنەقووتانەى ئە درەختەکانەو دەفڤن بۆ
 گرتەو دى سێوہکانى پىرىتى
 ئەى ژيان، کلىلى زەردەخەنەى جەلادەکان لاى تۆ دادەنئین، کە ئیمە
 ناگەینە ناو نھۆمى خەندەيان/ ناھ... شوای گەورەمان دەوئت بۆ ژيان،
 تا تگەى شەونم دزەنەکاتە ئەودىو دەرگاگانەو/ پاسەوانى گەورەمان
 دەوئت، بەيانيان ئاورەنگەکانى سەر دەستى بتەکینئى و ئینجا سەر بۆ
 خاکە بەیارەکانى مردن بەرزبکاتەو.

ئەى زىندەگى
 دواجار ھەموو کلىلەکان بۆ تۆ
 کلىلەکانى دەريا کە ئە ھەمان کاتدا، دەرگای سروە و دەرگای حۆريە
 غەمگینەکان و دەرگای بەھەشتە ونەکانیش دەکاتەو
 بۆ تۆ... بۆ تۆ... ئەو کلىلەى دەرۋونى گوئەکان دەکاتەو
 بۆ تۆ... بۆ تۆ... ئەو کلىلەى خەونى ئاورنگەکان دەکاتەو
 ھەموو جوانییەکان بۆ تۆ
 کە بەناوى ئیمەو ئە مەحفەلى خۆرئاوا بونەکاندا قسەدەکەيت بەناوى
 ئیمەو ئە بەردەم دەريادا، ئە کەشتییە سەرەپۆکانى زىندەگى تورەدەبیت
 بەناوى ئیمەو ئەقى درەختە بەردارەکان رادەو شىتیت
 کلىلەکانى مردن فرىندەدەيتە گەرداوەکانەو

ئەى زىندەگى... ھەموو جوانىيەكان بۆ تۆ
كە تۆ ھەموو جوانىيەكانت بۆ ئىمە دەوێت
بەم قەلە تارىكانە... دەرگا تارىكەكانت دابخە
كە تۆ دەرگاكانت داخست
ئىدى ئىمە دەرگامان بۆ چىيە؟
ئەو پىاوانەى مانىفېستى خۆمان ئە دەورى پشكۆكان دەنوسىن دەرگامان
بۆ چىيە؟
ئەوانەى مانىفېستى گۆشەگىرى خۆيان نوسى
ئىدى دەرگايان بۆ چىيە؟
ئىدى دەرگايان بۆ چىيە؟

كانونى يەكەم - ١٩٩٢ كانوونى دووهم ١٩٩٣

عه‌شق

بەسینەى بازەوه من و تۆ دوو دەستین لە ناگر
 ئەهریمەزادە و پەریزادەى ناوێنەکانى مەرگین
 من سەراپیتى پیاوی دنیا
 مندائیک لە جنسى (با) و (دوکهڵ) و (تۆز)
 بەیازی دڕندەترین حەرف و کراسى خۆشناوتى جەستە
 بەرپرسیارم لە ئافەتەکانى پۆح/ بەرپرسیارم لە فیتنەکانى عەقڵ
 لە کۆدیتاکانى ئەزەت و لە یاخیبوونەکانى جەستە
 بۆنى ئەو بالدارانە لە هەناسەم دیت، ئەم جەهەنەمى گومانەدا
 یەقین بەسەر دارستانە ترساوەکانى ئیوارەدا دەبەشەوه
 وەکو پیرترین ئەسپ، پیرترین مەیتەرەوان... پیرترین... زۆرینترین...
 خەمگینترین بازى خراپکار / شەهینیک کە ناسۆکانى پیربوونى خۆى
 بەفرینیک لە ناگر/ بە مەرگیكى وەک ناسن سارد... بەکیلونیک لە
 رۆشناى و قەتلىک لەبروسکەکان دابخات/ لە کوچەى ئەم توتییە
 بیوەفایانە دەچمەدەرى
 بۆ مردن لە چاوەروانى سوتاندا لە سەر پشکۆى ئەم دیانەتە دیرینانە
 دەئیم: (ئەمە نەینى نیه و هەرگیز نەینیش نەبووه)

تۆش لە رۆژگارە بەهەشتییەکانى خۆت چنگیک خوشەوێستیم بەدەرى
 ئەگەر حەکیمى ئەم باغچە گۆشەگیرەیت، ناشووتەترین دەروێشى ئەم
 جەنگە ئەم

ئەگەر شارادەترین ئادەمکۆرى، شەرانیگێزترین پۆحى ناو ئەم بایەم.

سهیرکه، پاش عهشق چهند ته ماحه کانم گه وره بوون
سهیرکه، بووم به چ کیمیا گهریک و خهون به چ لابوریکه وه ده بینم
سهیرکه... سهیرکه، چ کافریکم لیده رچوو

بیتهوده نهجن نهجن بوونی خۆم له وانهی نه م دهویشانه دا ده ئیمه وه
مردنی من... دۆزه خی من، رۆژی زیندوو بوونه وه مه
له نیوان میله ته سه رخۆشه کان و فه له که مه سه کاند
من له جنسی دوکه ل و گومانی نه هریمه نانهم
تو له جنسی فریشته دلته نگه کانی ده ریایت
نه و فریشتانه ی به رۆژوون له سهیری نه ستیره و گیا و ناو و جهنگه له کان

ئه ی یار... ئه ی شه ونمی نیوان کتیبه دۆزه خییه کانی من
نه گهر تو له ته لا زیاتر نه دره وشیتته وه
من شه ڕم له گه ل نه م دورمه کانزایانه دا بو ناکریت
نه گهر پرشنگی تو له پرشنگه کانی زیو رۆشنتر نه بییت
دهنگی من له دهنگی به یانییه ناسازه کانی مردن گه وره تر نابیت
نه گهر تو ناوازی جهنگ نه خوینیت
شه شیره کانی من لاسکی گوته کانی نه م جه هه نه مه یان بو نابریت
ئه ی یار من چیتر بام خۆشناویت، نه و بایه ی به نگه نامه ی خوینینی منی
له گه ل ته نه اییدا درێ/ سوتندی منی له گه ل خا که به یاره کاند شکاند/
رۆحی منی له جهنگه ل و گیاکان ترساند
سهیرکه پاش عهشق چهند توره ترم له گه رده لوول و ده ریا و توفانه کان

ئەوێ ئە من بەجیما، نایندەم بوو
 ئەوێ ئە مندا با دەبیات، ئەو پۆژانەیه که بۆ خۆم هه لگرتوو
 ئەوێ ئە مندا دەکوژیت
 ئەو دەقیقانهیه که باوکان و وەچهکانم لێی بێهەری
 ئەوێ ئە مندا دەکوژیت، منم ئەک تۆ
 منم، ئەوێک زەمەن و بەیانی و نایندەکان
 منم، ئەوێک که ناری و ناو و چەمە نزارەکان
 سەیرکه دواى مردنم عەشق چ یارییه کدهکات
 ئەو که شتیانە دەمبوورن که مێیک ئە ناودا پرگاردەکن، که من نیم.
 ئەو گیایانە دەمبوورن که خەونی مردووێک گەورەدەکن، که من نیم
 سەیرکه دواى عەشق، مردنم چ یارییه کدهکات
 (وەک یاری دۆلفینهکان ئە ناودا)

ئەوێ ئە من جێدەمێت، ئەوێه که ئە باڵی بائندەکان جێدەمێت ئە
 که نار ئەستێرەکاندا/ ئەوێ ئە مندا با دەبیات، ئەوێه که باکان ئە
 پۆحی نیمەدا جێدەهێلن/ ئەوێ گەردەلوولەکان دەبێن، ئەوێه که ئە
 گەردەلوولەکان دەچیت ئە پۆحمدا

ئەى عەشق

ئەى که نێسەکانی شیتیم ئەم جەنگە ئە فیرە و نێیەدا/ ئەى بەردەنوێژی
 بەجیماو ئە جەنگاوەرە شکستەکان/ ئەوێ ئە ناو تۆدا جێدەمێت منم/
 که تۆ ئە خەراباتەکاندا دەمریت، ئەوێ ئە ناو تۆدا بەر ئە مردنی تۆ
 دەمریت، منم/ ئەى حەقیقەت، بەر ئەوێ تۆ جێدەمێت، ئەوێ ئە ناو
 بەجیمانی تۆدا جێدەمێت، منم

پارچه کانی من له ناو پارچه مردوووه کانی ده ریا و ناسماندا بوو
له ناو سفره ی هه لاهه لای عه شق و حه قیقه تدا بوو

سه یرکه دوا ی عه شق جه سته م چ یارییه کده کات
چ ته ماحیک ده خاته بهر ناوینه کان و سه رابه کان و گیرنه کانی مردن

نه وه ی له سه هه ره کانی من و تو جیده ما، گوئه ژاکاوه کانی خوین و ماچ و
جه هه نه م نه بوو/ سیبه ری نه ستیره کان بوو، له سه رگیای پاکیتی مان/ من
بووم ده گه پامه وه دوزه خ، بو سه هه ره له دوا ی جینی کانه مان له پشت مردنه وه/
له بری گه رانه وه بو سه ر میزه کانی خوشه ویستی و پیخه هه کانی سه ده ف
و گیا، ده گه پامه وه بو برینه کان، نهو برینه ی وانه ی نه مریمان بوون

نه وه ی دوا جار له مردن به جیده ما، من بووم
سه یرکه، دوا ی عه شق مردن چ یارییه کم له گه ل ده کات

نه وه ی له مردن دوا ده کهوت، له ساتیکدا مهرگ به فریای نه م ناده میزادانه
ده کهوت/ من بووم نه وه ک له وینه کانه جیده ما، به لکو له ده سته
ته لیسمایه کانی (با) دا، کاتیک به سه ر گیا کانه تیده په ری/ من بووم
له جه هه نه م به جیده ما، وه ک ناگر له ده سته فریشته کانه/ وه ک گوناھی
پژاو به سه ر خاموشی نهو کلپانه دا که با ده ی کورژاندنه وه

نه ی یار

نه ی تاقانه ترین شه راب له م تاعوونه دا
نه ی شه وی من له ناو نه م پوناکییه دا، که ژه هره
هه هه زی من له ناو نه م نازادییه دا، که زبندانه

تۆ پەروانی بازەکانی منت بەست لەم فرینەدا، کە مەرگە
تۆ منت بە سیاهی و مەرەکەبی شەر پەنگکرد
لە شەوێکدا ناسنگەرەن، مانگیان لەسەر سەندانەکانیان دەشکەند
خاوەکان شەریان لەسەر سیبەرەکانی یەکتەر دەکرد
فریشتەکان خەزینە بەتالەکانی بایان لەناو یەکتەدا بەشەکرد

نیدی ژیان شکستی دواوەمین حورمەتی من و تۆ بوو

ئەو شەوانگیزترین یار، ناوتەم لە بەهەشتیکدا سیماکانی سپین وە
خامی تابووتەکان/ تاریکیم لە بەیانییەکدا، هاوڕێکانم ناز بەسەر
دەرگای دۆستایەتیمدا دەکەن/ ئەو حەسودیم لە زەوی، لە گیا، لە
بائەندە کۆچەرەییەکان

من رەق لە خاوەکانە کە قەترە خوونی منیان لە خوونی تۆ جیاکردەوه

پۆژێک تێدەگەن کە باس لە چ وێرانەییەک دەکەیت
تێدەگەن ئەفسانەکانی تۆ چەندە لە حەقیقەتەکان، ڕیای تۆ چەند لە
چاکەکان، چاکە ی تۆ چەند لە موعجیزەکان گەورەترە.
پۆژێک تێدەگەن، ئەوای من ئەوای چ پێشبینییەکە
سازی من سازی ئەو بۆمەلەرزانەییە کە خاک شیریان دەدات
سازی من سازی ئەو شەهینانەییە، ناسمان لە قەفەزەکانی رۆحیدا
هە ئیگرتوون

تۆ دەستی منت بەنەینییەکانی زەوی و کلیلەکانی خەیاڵ شازادەکرد /
تۆ منت بردە سەر پاشماوەی بەهەشتەکان و سفرە ی تەفروتونابوونی
بنەمانەکانی شیعر/ تۆ ئەو ناسمانانەت پیشانی مندا کە ناسمان

دهیشاریتته وه (تا ئاسمانیکی دیکه مان ئیندیارنه بیئت) به لام سهیرکه
عهشق له چ ده رگایه کی پینداین...

به چ رینگایه کدا بر دینی
به چ ئاوینه یه کی ناساندین

(ئهمه نهینی نییه و هه رگیز نهینیش نه بووه)
ئه وهی له ناو گه رده لووله کاندای به جیده ما، من بووم
ئه وهی له مهیدانی سێداره و فه نابوون و ئه شکه نجه دا ته نیا له سه ر
سه کوکان به جیده ما
ته نیا له به رده م سزای هانۆسه کان و نیگای شه هینه کان و چه ی گیاکاندا
به جیده ما، من بووم
من که دهستم به ستوونی عه شقه پاکه کانه وه به سترابوو
به زنجیری په یمانیکی مه ستانه دئی خۆم به م گه رده لوولانه وه شه ته کدا
وای له من وای

چیرۆکی یه کبوونی من له گه ل ږۆخی ئهم ناگرانه دا
جیابوونه وم له گه ل نهینی فه له زمه کانی کوشتندا... حکایه ت بوو
به لام سهیرکه عه شق چ یارییه کمان پیده کات

ده بیئت ستایشی ئهم ترس و چاره نۆسه خوئینیانه بکه م
ده بیئت که میک به حیشه تبم و له ته ک گول و پولا و خوین و
ئه ستیره کاندای... برابم

ئه ی یار/ نوێژی من نوێژی جه هه نه م نشینه نه خوینده واره کان بوو/ سوژده ی
من سوژده ی پیاوه سه ربه راوه کانی ژێر باران/ ئه ی یار... من نه وره سانه
مردم/ عه شقی من سزای من بوو، بۆ ئهو ږۆژگارانیه ی ناپاکییان له گه ل

کردم / عه شقی من تو لهی من بوو، لهو ده ستاندی گیاکانیان له باغچه ی
گشتیدا کوشت

من نه وره سانه مردم... نه وره سانه دلی خوم فریدایه ده ریا
نه وره سانه سپیتی خوم به خشی بهم لهه پاکیزانه ی عهرشی له سر
بونیدانانریت/ من نه وره سانه مردم/ له رۆزگار یکه دا زموی کچیتی تۆی
ده فروشت به بازرگانه چاوشینه کانی ناسمان/ خاک تاعوونی به سر
دره خته چکوله کانی باغچه ی گشتیدا دابه شده کرد/ ببوره... ببوره
فریشته کهم/ ده بییت بوکینی تۆ له سر سه کوی رنگا کانی نهه جه هه نه مه
بییت و من نه وره سانه بمرم/ من وه چه ی هه ور، کورپی زهره تگهره کورمه کان،
وه چه ی سنه و به ره خه مگینه کانی قه راغ شار/ تۆ کچی نهو نه ته وانه ی که
دهستان به خوننی به کدا جووه.

نەۋەي كە زەۋى فەرامۆشىدەكات، مەن ۋە تۆ دەيچىنىن

نه‌وهی باران نایاب‌ترین نيمه دهيه‌خسینه ده‌ریا

نا من چیتړ نه م ریځایانه م خوشناوټ

که مرده‌ی گه‌رانه‌وه‌ی من بوون بو ژیر ناسمانی نه‌م گه‌لاوێژه ناسنینه

دهیئت لهم خاکانه دهریم، له خاکی نهم بسته یالا کانزایانه

له ناوې نهم به لږمه وانه قه موراڼه بیه رمه وه و شه ویک ... شه ویکې تاریک،

دهست له زندگه مه‌سته‌کاني (با) بدهم... گيا ماچکه‌م، هه‌ريزه‌کاني

شہو... یائی نہو بالندانی یاسہوانی بورجہ دوورہکانن

دهستېدم له گرياني يا له لهنگهري کي قهراغ دهرياکاندا

له ئالوده‌بوونی ئه‌مه‌كان به هه‌ناسه‌ی ئه‌شکری نه‌م ئا‌فره‌ته خه‌وتووانه.

نہی یار

ده‌بویایه فه‌نابوونی خۆم بیه‌خشم به فه‌نابوونی خاک/ مردنی خۆم

له نیوان شهو و عه شق و خه یالدا، بیه خشم به پشویهک له نیوان نه ستیره و شیومن و کیتلهکاندا/ له بری نه وهی گیاکان بۆم بگرین، مه رگی خۆم به خشییه شیوهنی ژنه ره شپۆشهکانی نیو ستوونهکانی با و ناگر و شهو/ هالی خۆم له دهستی به جیماوی نه م لافاویدا گرتوه که خاک فه رامۆشیدهکات/ عومری خۆم له نیگای نهو مردووانه دا خویندهوه، بیواوه له م رینگایه دا چاوه پیماندهکهن/ من نالوده بوونی خۆم به غروری باکان خویندهوه/ خنکانی به یانیم به دهستی نه م فه قنه سانهی (پیرترن له وهی به نه فسانهکانی خۆیان بوینرن)... حکایهت بوو... کوشنده بوو

من پیربووم له م شهویدا که پژگاریم دوورترین شاره و رۆحم دوورترین ئومید

به من مه ئی بالنده سیحربازمکانی شهو چیان پینگووتم
 نه وهی که له شهو ده رژیئت، ده بوایه سیبه رهکانی من و تو بیشارنه وه
 نه وهی خۆر خیانهتی لیکرد، من و تو وه فامان پینفرۆشت
 به لام سهیرکه چهند سهخته عه شق... چهند سهخته... چهند سهخته
 تو کاتربوویت له باران... کاتربوویت له خوینیگ له یه کهم نوتفه ی
 نادهیدا

کاتربوویت لهو شهو نمانه ی نه م وهرز ده یانبه خشیته نهو وهرزی دیکه
 سهخته بوو، من مندائتربووم لهو بایانه ی په پووله پایزیهکانیان بۆ
 ناگیریت
 مندائتربووم لهو په نجه رانه ی پاسارییهکانیان بۆ ناگیریت.

نه ی یار، ده بوایه نه ستیرهیهک ناو مدانبکهینه وه
 نه ستیرهیهک (به وێرانه ی درهخت و گیا و شهو نمهکانییه وه)

ناه سهیرکه عهشق چ شه ږیکمان پیده فروشیت

ناخر چوڼ... چوڼ؟

من و تو ده توانین خوین له ناوچاوانی نه م توفانه بسړین
چه قو له دهستی نه و دره ختانه در بهینین له باغچه ی گشتیدا خوین
کوشت

خه م له دلی کوتره کانی سهر گومدز و مناره کاندای در بهینین
خه م له دلی نه و ریشولانه دای در بهینین که من و تو نایانناسین
برینی گیایه ک ببهستین... شکانی چلیک له هه نار تیمار که یین
که رویشکیکی چکو له له پشیله کان بکړینه وه (که نه وانیش دلیان نه شکیت)
په پوه له کان فیبر که یین که ده بیت که میک زوړترین
مردن تیبگات که که میک زیاتر له بهر دمرگا که مان دوور که ویتنه وه

سهخت بوو... تو له ناو ساده تر و له نه م نازکتر بوویت
من له فرین شاعیرانه تر و له چیمه نه کانی باغچه پیده نگتر بووم
تو له هه نه م چکولانه تر و من له کتیب ته نه اتربووم
نه ی یار... نه ی شه ږانگیزترین دوستی من له م جهنگه له تاریکه دای
نه ی یار... من له جنسی مولکداره زوړداره خو فروشه کان بووم
چی کردمی به م ته نبورژنه بیړه حمه ی تاره کان بهر که ییناگرڼ؟
تو له نه وهی نه و میلله تانه ی له خوینی یه ک ده خونه وه
له نه وهی نه و جهنگا وهره پایز نشینانه یت، که نازان ږهنگی گیا چونه؟
له هه هزی نه و ژنه دپکاویانه دای گه وره بوویت، که بونی بیابانیان لیدیت

چارم نه بوو... چارم نه بوو، خوشه وستم
من له بری نه وهی خوم له سهر دهفته ره کانی باران و هه رهنگه کانی گیاو
خاکدا بنوسم، خوم له ناو گونا هه کانی تو دا نوسی و له ناو لیسته ی

پهشی عاشقه کانتدا مردم، لهبری نهوهی له موعجیزه سیحربازهکانی
 ئاودا ده رکهوم، له نابهینی په نجه نهفسووناوییهکانی تۆدا... لهگری
 دهسته سپی سیحربازهکانی تۆدا و له کلاوی چکۆلهی سیحربازهکانی تۆدا
 بووم، لهبری نهوهی له درموشانوهی مانگ و غروری نهستیرهکاندا
 ده رکهوم، له درموشانوهی تۆ و غروری دهستهکانی تۆدا بووم، لهبری
 نهوهی لهو پشکۆیاندا بم که پاسهوانهکانی زمهه ریر جییده هیلن، لهو
 باره شاندا سووتام که تۆ له دواي خۆت به جیتده هیشت

ئه یار

من له ده رگاکی نه به دییه تم دا
 له ده رگای بچوکتین ساته وه خته کان
 له داخراوترین جهنگه ل و به رینترین ئاسۆ
 له نۆقیانووسه تاریکه کان و فانۆسه خه مگینه کان
 له جه هه نهم و له پزیسکی کووره چکۆلانه کان
 نا کهس له مانای نهم گۆرانیانه تیناگات
 کهس باکی به قه تره یه ک شهونم نییه له دۆزه خدا
 کهس لهو ناوړنگه تیناگات که به سهر دئمه وه یه
 دووباره ده بیته خۆمان به خاک و دهفته ر و هه رفه کان بناسینینه وه
 من سه رابیتین پیاوی دنیا، نیشته جینی کۆشکیک له وه هم
 تۆ کچیک له هه ئمی لهو ده ریاچانه ی (با) نایگاتیت
 ئه ییک له ئاهه کانی هوما
 پرشنگیک له پرشنگه کانی قه قه نس
 ده با خۆمان به حه قیقه ت... به گیا... به دهسته پاکه کانی باران
 بسپیرین/ دووباره (با) ناومان له سه رووده کانی مردندا بنووسیته وه/
 باران بهو په لکه زه رینه یه مان بناسینیت که به م جبه خانه ی عه شقه وه به

جهنگاوهرمان تیدهگات

عەشق سیمای منداڵان دەگۆریت بۆ سیمای سەرھەنگە یاخییەکان
بەلام پەشیمانی

پەشیمانی ئەوێ حیکمەتی لەیادچوووەی جەنگاوهرهکانی عەشقە
دیسانەوێ دەبێت خۆمان بە گریان و زەرەخەنە، بە وەرژەکان بناسینێوە
چونکە جەھەنەمی عاشقان جیایە لە جەھەنەمەکانی دیکە

تەواو... تەواو نیدی حیکمەتەکانی عەشق بیکۆتایییە

سەیرکە خۆشەویستی بەرمو چ دەریایەکی بردین

عەشق سەختترە لە خەیاڵ... سەختترە لە جەنگ

سەختترە لە گۆرانی گووتن لە ژوورەکانی مردندا

دوای تێپەڕین لە دواھەمین پاسەوان کە دواھەمین ھەناسەمان دەبات.

بەلام من وەک سیحربازێک مسقالی ئەم زەرنیخەم لەسەر تەرازووی ئەم

بازارە بۆ ناکیشریت

عەشق جەنگە، بەلام ئێرە بازاری خیانەتە

(من وەک سیحربازێک بۆنی زەرەخەنەیی جەنگلەکان لە لیۆم دەهات،

بەلام فێربووم بەم دەمامکە سپیانەو، خۆم لە پیاوێ شەپانگیزەکان

ونبکەم و لەناو بازاری ئاسنینی ئەم پیاوێ زۆپۆشانەدا، دەفتەرەکانی

منداڵیم بدێم و بلییم: عەشق گەمەیی منداڵانە و من گەورەبووم و بێگوناھم)

ئەو یار، خۆشەویستی فێری چ درۆیەکی کردین

ئەو عەشق... ئەم رۆژی خۆشاردنەویدەدا

رینگا بەم ئەستێرە خۆناویانە دەدەیت بێنە ژۆرەکەمەو؟/ رینگا بەم

نەسپە زامدارانە دەدەیت لە ژێر پەیکەرەکانی ئەم باغچەی پەشیمانییەدا
بمرن؟ نا... ڕینگا بەم دەریاوانە پیرە مەدە، قولاپەکانی لەناو دڵمدا
کۆیکاتەوه/ ڕەوا نییە، من دەرگا بکەمەوه و ملیۆنیک گەردەلوول و ملیۆنیک
دزی تەنھا، بێتە ئەم مەرھەدەوه/ ملیۆنیک گەلای مردوو خۆیان بەسەفەری
ئەم دارستانە خورافیانەدا ھەئواسن/ ئەو نەسپانەی کە ئەم زەویەدا
بۆنی مردن دەکەن، سوارە بریندارەکانیان ھەلبگرن و بێن/ دەترسم، تۆ
ڕینگا بەم ناسمانە بدەیت، کە نەستێرمەکانی لیژمدا بفروشت
بمریت... ۛ ۛ بمریت ئەو بایە

ڕینگا بەم گولانە بدەیت برینەکانیان لە دڵمدا کۆیکەنەوه
ڕینگا بەم کۆترانە بدەیت، فرینیان لەسەر شانم بسوتینن.

ناھ ئەو عەشق
ئەو ئەو عەترەو قەتارچیپە ڕووخۆشەکان دەیکەن بە ڕینگاکاندا
ئەم ڕۆژگاری تالانییەدا... تالانمکەن
چارەم نییە، خۆشەویستم، چارەم نییە... تالانمکە
لە بەرچاوی ئەم تۆفانەدا تالانمکە
لە بەرچاوی ئەم دزە ماندوووانەی شەودا بازیبەندەکانم لیبستینە و
تالانمکە

ئەم قوبە و منارانە لە گیانم بستیئە
ئەم خواپە لەگیانم دەربەینە

کەوێک داھۆل ئەم کینگەو نۆردا چەقیو

(تا پاساریبەکان بەسەر سەرمەو نەنیشنەوه)

ئەو خودایەو وێک گوللە نایان بە ناوچاوانمەوه.

ئەو عەشق، لەبەر چاوی ئەم سوپا ئیمپراتۆریانەدا تالانمکە

لەبەرچاوی ئەم دەریایانەدا بکۆژە، کە شەرمەدەکن نەھەنگە عاشقەکانی

خۆیان بکوژن

که نیستا رۆژگاری تالانییه

له بهردم نهه قه لایه دا تالانمکه که شه رمدەکات قافلە عاشقه کانی خۆی
تالانکات.

هه ناسه کانم بۆ تۆ و ئیسقانه کانم بۆ مردن

وشه کانم بۆ تۆ و په نجه کانم بۆ مردن

ده ریاکانم بۆ تۆ و ماسیه کانم بۆ مردن

جه نگه نه کانم بۆ تۆ و بالنده کانم بۆ نهو

خاچه کانم بۆ تۆ و بزماره کانم بۆ نهو

ئه یار لهه ساتی تالانییه دا، تالانمکه، چونکه من هاتووم تالانکهم

ره شه باکانم لیستیینه، چونکی من نه ستیره کانت لیده ستینم

مزگه وته کانم لیستیینه، چونکه من باغچه ی گشتیت لیده ستینم

بورکانه کانم هه نگره، چونکه من توفانه کانت ده بهم

تالانمکه چونکه من هاتووم بهم سکه زێڕینه ی عه شق

سه وای نهه ماسیه دوورانه ی ناو ده ریا ده کهم

سه وای نهه مردووانه ده کهم که جه هه نهه نایانگۆڕیته وه بهم بارمه

زیندووانه / سه وای نهه شمشالانه ده کهم که شمشالژنه سوخۆره کان داوای

مانگم لیده کهن بیفرۆشم / نهه کتیه ده کهم و پۆحی خۆم به بارمه لای

نهه کتیه فرۆشه داده نییم

ئه ی عه شق

ئه ی عه شق به دگومانم لهه بروسکه یه ی له گه ل سیمرغه کاندای هاتووه

به دگومانم لهه بایه ی له گه ل قه له ره شه کاندای دیت

دەکراسە کەت داگەنە و فێری تەنهایم بکە
 لەبەر ئاوی ئەکاندا دانێشە و فێرمکە خۆم بۆ ئەم کەرنە قالی بروسکە یە
 براژنمەو
 لەبەر دەریاکاندا دانێشە و فێرمکە چۆن ئەم ئەستێرە وەریوانە کۆکەمەو
 فێرمکە جەهەنەم و بەهەشت لە یەکتەر جیا بکەمەو
 ئاخر موسیبەتی عاشقان ئەو یە
 جەهەنم و بەهەشتیان بۆ ئەیه ک جیا ناکرێتەو
 دە ئەم جامە ی شیوەنە بگۆرە
 با چاوم بەو ئەستێرانە بکەوێت کە لەسەر لەشتدا دەکوژێن
 با جێخەنجەری ئەو مەغولیانە ببینم
 با زەخەمە ی ئەو دیکتاتۆرانە ببینم

ئە ی یار
 حاشا ئەم نەتەوانە بکە
 حاشا ئەم درەختانە بکە کە دلیان وەکو تیترواسکی مردوو بە لقه کەنەو
 شۆربۆتەو.

ئە ی تەمەلترین قوتابی ئەم ماتەماتیکی مردنە
 حاشا ئەو شیعرانە بکە کە قافیەکانیان ژمارە یە و کێشەکانیان لە مە.
 حاشا ئەم پە پوولانە ی جەهەنەم و
 حاشا ئەم ئیمپراتۆریەتی جەبر و
 حاشا ئە لۆگاریتمی ئەم دلدارییە پەشانی نیووەشەو

چارە نییە... موسیبەتەم... چارە نییە
 با ئەم ناھەنگی سەمایەدا، من و تۆ دەست ئەیه کتری بەردەین
 دەستەسەرە کەنمان ببەستین بە ناوچەوانی ئەم (با) یەو

[illegible]

ناساییه... موسییه تم... ناسایی
عاشقان هه‌میشه دوا‌هه‌مین میوان ده‌گه‌نه سه‌ر ئه‌م سفره‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه
هه‌میشه به‌سه‌ر وێرانه‌ی یه‌کت‌ردا دین
گوتم ئینگره:

من به دگومانم، نهم میله ته بالدارانه / به دگومانم له چلوچیوی نهم
کیمیاهره رهشانه / من ناووکم له گهل نهم نه ستیرانه دا که له نیو
چوانمدا ده سوتین / ناووکم له گهل نهو موعجیزیه دا که له دهسته کانم
پواوه / ناشوقته ترین دهروشی ناو نهم بایهم / ناووکم له گهل بورکانه کانی
پوحمدا. ناووکم له گهل مه نجه نیقه کانی سه رابدا / نهی یار، شهر بهم
ناسمانانه دفروشم که دهرگایه کیان نییه من لیبیدهم / شهر بهم زوییه
دفروشم که په نجه ریه کی نییه بمداتی / شهر بهم په لکه زیرینانه
دفروشم که بائیان نییه بمدتی و له گهل هه موو وهرزه کانددا دوزنم
نهمهش دوا هه مین حکمه تی منه.

عەشق شەریکە بیکۆتایی لەگەڵ خوا و لەگەڵ سروشت و موعجیزەکاندا و
عاشق هەمیشە دەدۆزێت

ئەو عەشق ڕنگا بەم ئیمپراتۆرە تەنهایە بگرە
کە غرور لە بەرامبەر گۆلەکاندا دەیکوژێت
شەریعەتی مێخەک بە کەلکی پاکبوونەوە نایەت لەم شەرمە
شەریعەتی باران بەکەلکی پاکبوونەوە نایەت لەم خوینە
شەریعەتی شەونم سوودی نییە بۆ ساریژکردنی ئەم شەرەفە

من زەمەربەری ئەم دەستە ساردانە و ئەم ڕۆحە ساردانە دەمکوژێت و تۆ
باس لە هاوینی ئەم پەتا کوشندەییە خوشەویستی دەکەیت لەنیوان
بوکەشوشەکاندا/ من بێرەحمی ئەم دایک و نەستیرە... ژن و دەربەند...
پیاو و هەتاوانە دەمکوژێت و تۆ باس لە گەرمی ئەم فەعاشقەنەییە
نیوان پەیکەرەکانی ژێرباران دەکەیت.

حیکمەتی باغچەکان بەس نییە بۆ ئارامبوونەوەی ئەم بەدەمەستییەم
حیکمەتی قارەمانەکان بەس نییە بۆ شکاندنی ئەم جەنگاوەرە شیتانە
من بەم نەخشەی جەهەنمە، کوچەی ئەم خوشەویستییەم بۆ نادۆزێتەو
بەم نەستەرلابی سەقەرە، دەستم لە شیتیدا دەلەرزێت و تۆم بۆ
نادۆزێتەو

من بەکەلکی پیریتی نایەم ئەم گەردەلوولەدا
کە چاوم هێندە کز بیت گۆلەکانی مردن نەبینم
کە ئە دوورەو سێبەری کارگە وەحشییەکانی جەهەنم نەبینم
چ شۆخییەکە ئە جوانیدا مردن

تا ئە دەرگای جەهەنمەو، ڕووبەر و قسە بەرامبەر خوا بکەیت

چ شۆخییەکه له جوانیدا مردن... چ شۆخییەک

دوا جار نهی عەشق
تۆ بۆنی لهو مه غۆلییانەت لێدیت که جهستهی سهبرای باکانیان به
دهرگاگانمدا هه لۆاسی

قهدهریکی بهده، که عەشق هه مێشه پاشماوهی جهنگهکانه

گۆرانی خۆت بلی... گۆرانی جهههه نه می خۆت
گۆرانی من و تۆ له شهوینکا که هیتنه ی نیوان ئەم میلله تانه هه ئه ده گیرسیت
درویه ئەم ناشتییه، درۆ... به یانی جهنگ هه ئه ده گیرسیت
ئیدی ده بیست، خۆمان به تۆپ و تفهنگ و گوردانهکانی شهر بناسینی هه
چ قهدهریکی بهده، که عەشق هیروگلیفیایه کی جههه نه مێشه.
من بهرپرسیارم لهو هه وهی به چلی ئەم دره ختانه وه خۆیده کات بهم
مه نفایه دا

بهرپرسیارم لهو بارانه ی له ژێر جبه ی ئەم میوانه به دگومانه وه هاتوه

به یانی جهنگ هه ئه ده گیرسیت

به یانی... به یانی جهنگ هه ئه ده گیرسیت

تۆ سه بووری مردووه خه مبارهکانی من نادهیت هه، که بێدهنگ له سه ر
سه کوکان پشوودمه ن

ناهیلت بریندارهکانی (من) خۆیان بهم دارانه بخنکێتن
منیش بهرپرسیارم لهو مردوانه ی باران به منی ده سپیریت
(ئه مه نهی نییه و هه رگیز نهی نییش نه بووه)

شاعیرهکان هه‌میشه له‌گه‌ڵ مردوو‌ه‌کاندا دۆستن
عاشقه‌کان هه‌میشه له‌گه‌ڵ ره‌شه‌با‌کاندا بران

ئه‌ی یار... زویر مه‌به... به‌هه‌شتی عاشقان شیتخانه‌یه
زویر مه‌به... سه‌یرکه‌ من و تو چ ئیمپراتۆریکین
ئه‌وه‌ی (با) له‌ خه‌زنه‌کانی جه‌نگه‌ڵدا جێنده‌هینیت
پاسه‌وانه‌ مه‌سته‌کانی گیا و شه‌ونم ده‌یبه‌خشنه‌ من و تو
ئه‌وه‌ی له‌ با‌نده‌کان جێده‌مینیت دوا‌ی مردن له‌ زه‌مه‌ریردا
(با) ده‌یبه‌خشیته‌ من و تو

ئه‌و گۆلانه‌ی له‌ وه‌رزه‌کان جێده‌مینن،
تاعونه‌کان ده‌یدمن به‌ من و تو
ئه‌وه‌ی له‌ ناوازه‌کاندا ده‌سو‌تیت، دوا‌ی هه‌ره‌سی نو‌پرا‌کان
من و تو له‌ناو خو‌له‌میشه‌که‌یدا سه‌ماده‌که‌ین
سه‌یرکه، سه‌یرکه‌ چ سامانی‌که‌مان هه‌یه
خه‌زنه‌که‌مان، چه‌ند له‌ خه‌زنه‌ی پادشاکانی (با) و (مردن) پ‌رتن

من له‌ سه‌راب و گیا و برینی نه‌یزه‌کانه‌دا، له‌ نه‌میری ده‌ریاکان
ده‌وله‌مه‌ندترم/ تو له‌ خه‌ون و پرسیار و به‌دگومانی‌دا، له‌ درنده‌ترین
په‌به‌نی بیابان پ‌یرتری/ ئه‌ی یار سامانی خو‌ت له‌ کو‌شکه‌کانی سه‌راب و
دۆمه‌کانی خه‌ون بژمیره/ با‌پ‌ت ب‌ل‌یم چه‌ند فه‌دان گونا‌هم هه‌یه و چه‌ند
کیشوهرم داگیرکردووه‌ له‌ ته‌نهایی/ ئه‌ی نه‌میرم بیژمیره، چه‌ند د‌لو‌پ
بارانت ده‌و‌یت/ چه‌ند نه‌یزه‌کت پ‌یو‌سته‌ بو‌ شه‌و و چه‌ند په‌لکه‌زێرنه‌ت
ده‌و‌یت بو‌ به‌یانی

ئەي یار

تۆ سەر ئەم سەرپاڤە دۆتەنگانەي پایز دەرناکەیت، کە گەلاکانت بۆ
دەگۆرنەووە بە (با) و باکانت بۆ دەگۆرنەووە بە هەور، گەرو ئەم سووخورە
پیرە نابەیتەووە کە ئەلماست دەدات و بارانت لێدەکێتەووە، بەلام بۆنی
یەقین ئەم ھاسە پڕ لە ناگرەي مەن و تۆ دیت، بۆنی ماچ ئەم خەزە
پڕ لە ریسواییەي مەن و تۆ دیت.

ئەي یار

بەیانى دیت و مەرگ دیت و پایز دیت و تۆ دیت و عەشق نایەت
عەشق دیت و بەیانى نایەت و پایز نایەت و تۆ نایەت و مەرگ نایەت
تۆ دیت و عەشق دیت و بەیانى نایەت و پایز نایەت و مەرگ نایەت
تۆ دیت و عەشق دیت و بەیانى دیت و پایز نایەت و مەرگ نایەت
تۆ دیت و عەشق دیت و بەیانى دیت و پایز نایەت و تۆ نایەت
مەرگ دیت و بەیانى نایەت و عەشق نایەت و پایز نایەت و تۆ نایەت
سەیرکە ھەرگیز لەگەڵ مەعجیزەکاندا کۆناییەووە

بەلام عەشق

نەمرى خۆي دەداتە ئەو سوارچاکانەي لە ئەسپەکانیان دانابەزن
مەن و تۆش دوو پیادەين لە ناو
دوو پیادەين لە نەومەکانى تەپۆتۆز

لەژێر سیبەري ئەو باندا ئەدا دەمرين، کە بەرەو جەھەنەم دەفڕن
دەمرين و نەينى ئەم وەنەوشە خانینانە لەگەڵ نەينییەکانى خۆماندا
دەسویتين / دەمرين و نەينى نێرگسە ناومیدەکان ئەم ناوینە چکۆلانانەي
یاباندا دەشارینەووە / دەمرين و رازی ئەم دەریا ناگرینە دەکەين بەژێر
ئەووە

ئه یار

جه هه نه مه بچکوله کانی خۆت له گیرهانتدا بشارهوه

تابووته زیرینه کانی خۆت له قافله ی مردنتدا بشارهوه

ئه ستیره کانت بخه ره نیوانی دهفته ره کانت

نی ره ده رگای جه هه نه مه

من رابوردووی خۆم له ناو ئه م له دا به جیده هیلم بو دهریا

ماچه کانی به یانیم و په پووله کانی پیریم له م جهنگه له دا به جیده هیلم

بو ریبواران

چ چاره نویکی تاریکه... که عه شق پاشماوه ی خوین و ته نهاییه

ئه یار... بروانه له بهرده م مردندا، عه شق چ جهنگیک بهرپاده کات و

چ ناشوینک دهگیریت

جهنگیک که پیمانخسته دۆزه خه وه

جییده هیلین بو جهنگه ل و ئه ستیره و درنده کان... ته واویکه ن

جییده هیلین بو دهریا و هه ور و عاشقه کان... ته واویکه ن

جییده هیلین بو گیا و نه وره س و فریشته کان... ته واویکه ن

تشرینی دووم ١٩٩١

که نه قال

۱

پشوو به، قه ئه می سه راب و مه ره که بی ناشوب ئیره نییه
 بو هه ناسه ی گیا کانه ئه م ده فته ره
 بو ئیوی ناسینه ئه م خه نده یه
 کو تایی ئه م جه ژنه شوومه یه و ماندوو ئه م زهنگانه
 هه یمن به

لاوازه ئه م ئه ستیره یه و خوینی ئه م مانگه برینداره له ته رزه یه
 سهیری ئه و بالنده مه که له نامیزی فریشته کانه خه وتوون
 سهیری رووتی فریشته کان مه که له نامیزی یه کدا خه وتوون
 ده ست ئه م کاتژمیره مه ده، یاری به وه رزه کان ده کات
 چی له ده ستی ئه م خویانه دا نوسراوه... گرنه نییه
 پوچی ئه مه له سه ره تایی زه ماوه نده وه، ژه هراوییه
 فریو مه خوون

به بلیسه ی ئه م بورجه خاکسته رانه
 ده رۆین به مژده ی ئه م لاله زاره ناگرینه
 له ترسی ئه م ده ریایه، نایه تی بلیسه کان به سه ر دلماندا ده خوینین...
 ئه وه ی ئه نجیلی ناگری پتنبیه... با به م کوچه یه دا گوزهرنه کات
 ناهه ق نییه... فریشته کان له و ئاوه ساردانه دا، دهنگی خوا له پیتستان
 ده شوون/ په نجه ی خوا له ژیر مه مکیان و سه دای ئه و له دهنگیان
 ده رده هینن/ به بی نایه تی راوه ئه م ماسیگرته سهیره/ نه سروودی
 ده ریاش ده زانین... ئیره شدا ماسی نییه.

ئێرمدا ژيان نىيە... ئاو هەيه، هەوا هەيه، گيا هەيه، ژيان نىيە
 ئەى راوچى كۆترە بەهەشتىيەكان... لە كوێيە، هەرهەسى بەهەشت؟
 بۆنى حۆريەك نىيە/ هەناسەى خوايەكى خنكاو نايىستى/ گۆيت ئە
 شكانى شوشەى پەلكەزىرەنيەك نىيە/ لاشەى دندارە بەهەشتىيەكانمان
 ئىدىيارە/ وێرانەى ميوەكانى خەيالىمان ئىدىيارە
 بەلام ئێرە بەهەشت نىيە

فرين هەيه... هيلانە و ناسمان و قەقەز هەيه... بەلام باننە نىيە
 بلىسە ئەم جەنگەلانە هەلەدەستى...

بوركانىيە دەريا

چ شەونكە، ناگر و ئەستێرە و مانگ هەيه... بەلام روناكى نىيە
 ئەى ئەو پياوەى بۆ سەدەفەكان، خۆت نوقمى ئەم ناوە دەكەيت
 درەنگ هاتووێت، ئىدى مروارى نىيە
 درەنگ هاتوون

ئەى تۆرە بەربەريەكان... مەغۆلى دوژمن بە خوێنى پەپوولە
 تاراجى زەوييەكى تاراجكراو نىيە

سەيركەن... ڕەنگ و بۆن و زەوى هەيه... بەلام گۆل نىيە.
 شەونە سەر مەچەكى ئەو قەياغكێشە ماندووانەى ژێر مانگ
 درەنگە، شمشائزەنى تەنھايى پلنگەكان
 درەنگە داينى شێرە كەقەتەكارەكان
 سەيركەن

قەقەنسە و ئەم بيشانەدا چاوەرۋانى ئەفسانەيه
 چنگى شێرە هەرهشە لە پەرستگا نفروكان دەكات
 هەرهشە لە پەلكەزىرەنيە رزبوەكانى ژێر باران دەكات

پشووێه، ئەهی پاسکیلسواری سەر زێخەلانی کانی دۆزەخ/ بۆن بەو گولانەوێه
 مەگە با سییەکانت نەسوتیت/ ئەهی ماتۆر سواری پووت لە سەر مانگ/
 خودەمەکت پڕیکە لە نەیزەک و بنوو/ یادگارەکانت هەتۆاسە بە
 نەستیرەیه کدا، سەعاتەمەکت بشکێنە و بنوو/ پشووێه، ئەهی ئەو کچە
 بیتاچەهی کەوتوویتە ناو ئەم ماراسۆنی لەزەتەوێه/ لە سەر ئەم پشکۆیه
 تلەمدەهیت و رەحمت پڕ بووێه لە گۆل/ ئێرە پێکەوێه نۆستن هەینە... ماچ
 هەیه... لەزەت هەیه، بەلام نادەمیزاد نییە

گیا دایەنمان بوو، هەورەکان بە مەمکی پڕ لە بروسکەوێه شیریان داین
 وەک گوناھبارەکان گەورەبووین
 ئەوێ وەک گوناھبارەکان گەورە نەبیت... سەفەرناکات
 بییە...

شەر لە سەر دوربێنەکانی (با) دەکەین
 گەلایە بال و لە ناوێ دەسترازەمان
 رامانژەن ئەهی ئەو دورگە بەنازانەهی جاپزن لە گریانمان/ ئەو سەرما
 کوشندەیه دا سیبەری یەکترمان لەبەر دەکرد/ هەزارەها منداڵ بووین،
 لە شاخە بلندەکان هاتینە خوار/ باوەرمان بە (پێگا) نەبوو/ نانۆمیدی
 دەستیگرتین/ خەبەر داڕبووین، لە ناھەنگە سامناکەکانی ژێر خاک/
 گۆنمان لە سەمای رەگەکان و شیبوونەوێه زەمین بوو
 ئەمەیه دەنگی ناسنگەرە مردووێهکان و زرنگی کانزا سەختەکانیان؟
 کەوتین بەسەر وەسیتی شار دراوێ جهنگاوەرەکاندا
 بەسەر جهنگی ئەو بنەمالانەدا، کە میراتی بورکانەکانیان بەشدەکرد
 شکاتی ئێسکەکانمان لە گیا... پارانەوێه کەللە سەرەکانمان لە بەرد،
 گۆی لیبوو

دەنگیکی ترساو گووتی: چارە نییە، با برۆین بەرمو کەرنەقال

* مندا لێک دورینه ژههراوییهکان کوئریانکرد و گووتی:

خهزینهی پایزکی کۆن له کهشتییه خنکاوهکاندا دیاره/ شهو قفل له
شار و دهریاکان دهدات/ نیتەر پێوستیمان به چاو نییه/ پیاوکوژهکان
پۆژ له تارکییهدا نامانگهن... مۆتهکهکان... شمشیری فریشتهکان...
ئههرکهکانی خوا نامانگهن/ ئیمه له تارکییدا جوانین... له تارکییدا
ناتهواوییهکانی بهههشت تهواو دهبیئت/ بهم قفلێه ریگاکان دوایدیئت و
کیلونی ئهم دهراگیه گۆره/ زیندانی پووناک... سهفهه له ژێر خۆردا...
ژیان له چاوهپوانی خهلاتی ئیمپراتۆرهکاندا تهواو دهبیئت/ پۆژگاری
هافلێهکان... بۆنکردن به گۆنهوه ناوادهبیئت

بۆ جهههنهم ههموو هه ئفرینهکان به سهوداسهری خۆرموه...

بۆ جهههنهم پۆژوگرتن تا خۆرئاواوون

رکاته پارچه پارچهکان... پارشیوکردن له بهر پوناکی مانگدا
بریاربدهن، یان با لیژمه کوئریین

یان برۆین بهرمو کهرنه قال

* یهکیکی نه ناسراو گووتی:

سهیرکهن بائی باندهکان بهر سهقفیکی ئاگراوی دهکهوئت/ ئهم بیچووه
که ناریانه به مه ئبهندی زهنگه جهههنه مییهکاندا دهفرن/ کوکوختییهکان
به ناو بارووتدا کۆچهکهن/ رۆژگارێک دیت، بانده شهراڤێز مهکان
جینگای مرووف دهگرنهوه/ (پاره) دهکهنه سفرهی ناو و دانهوێته/ دهنگی
ئیمه له هاواری قوونگ و شاهینهکاندا وندهبیئت/ ئیمه دهبیئت له
قههه زهکاندا بخوئین... هه رزن بخوین

له دارستانهکان دههماندهکهن، له دانیشتنی گۆی ناو مهکان

لهم زهوییه ناتهواومدا ئهو گومه زانه دهبن به شوینی کۆنگرهی شهڕ

مناره‌کان دەین بە شوینی پشوی ئەقلەقەکان...
 گوند بۆ هەتۆ و شار بۆ قنس و تاووسە نەرستۆکراتەکان
 بۆزگاریک دیت... زەوی پرده‌بیت لە ولاتی نوێ... نیمپراتوریەتی تازە...
 جوگرافیای دیکە... تاجی دیکە/ نیدی ئەم شەرفە ساختەیه دەچیتە سەر
 دەمامکەکان/ ئەم ژانە دەکەوتتە سەر شانۆ/ خۆمان بە جووری شمشیر...
 چری تیزاب... چەقۆ تیزکردنەوه، سەرھاتناکەین/ هاواری نامادەبوون،
 پەلاماردان، پاشەکشی، قریشکە تۆپ، ئەناو چاوماندا وندەبیت
 بەرمو زانستی دیکە...

جیۆلۆجیای خۆشەویستی هەنگاو دەنیین
 بۆ بۆزگاریک کتیبەکانمان پولیک ناکات
 تێدەپەرین گیای شەو خەونەکانی خۆیمان بۆ باسەدەکات
 با، نەزۆکی... ناو، ئەتکبوونی کچیتی خۆی
 هەزارەها منداڵ دەیین، پالەپەستۆمان بۆ هەلەاتنە
 تا بۆزگاریک شیرەخۆریمان ئەبەدییتە و ئاریبوونمان خورافات
 بە گاگۆلکێ دمووری مەغۆلەکان دەیین
 دەیین بە تەیموری ئەم شیرەخۆرانە
 بە جەنگیزی ژێر ئەم سیبەرانی
 گەر دەتانه‌وێت شمشیرەکانتان کول نەبیت
 با برۆین بەرمو کەرنەقال

*کچیک وەک رێبێهکی زۆرزان، بەو منداڵە شەرمناوەی گوت:
 سەردەمی فرو فیل، تەلە، سیحکردن لە خۆر ناوابوون دیتە پێش/ (با)
 چارۆکەیی شوانەکان پرده‌کات لە نوشتەیی گورگانه/ بەهار کۆشی
 کچان لە رێواسی کوشندە

به لām وای چ فریونکه

به رویومه کانمان له بهر خوردا ده‌زیت/ میوه‌کانمان بهم خوانه پنده‌که‌ن/ تانه لهو شهرابه دهمن که به‌خوین گیراوه‌ته‌وه/ نیمه‌ش جگه له شهره‌زاری هیچمان نییه/ نالتون و هه‌میشه نالتون بۆ وه‌چه‌رخانی فه‌له‌که بچکۆله‌کان/ ږتووشکردنی ژیان به بریقه‌ی کانزاکان

با ږو لهو ناهه‌نگه بکه‌ین، که چه‌پله ږزان بۆ سه‌ماکه‌ره‌کانه/ بۆ بست به بستی ږووتیه... سه‌یرکه‌ن، پیاوان کاسی بالای ژنه‌کانیان وه‌رده‌گرن/ پتیشبرکیی ماچکردن ده‌ستپنده‌کات، پتیشبرکیی خۆ ږووتکرده‌وه‌ی کچان ده‌ستپنده‌کات/ بنوو، له ناوه‌راستی نهم قیستقانه‌دا نه‌ی سه‌رخۆش

لیرده‌دا مهرگ، سوتان، نو‌قمبوون هه‌یه... به‌لام گۆږ نییه
فه‌سلێ گۆڤان، گه‌ران بۆ کانگا‌کانی زیو و زێږ و نه‌لماس به سه‌رده‌چیت / مردن به‌سه‌ر برین و کوشتن و خنکاندن به‌سه‌ر ده‌چیت / سوکت‌ترین ڤنگا بۆ کو‌تایی/ پادشایه‌تی سیاناید... به گشتی‌کردنی زه‌رنیخ... کو‌دیتای ژه‌ره‌په‌رسته‌کانه

سو‌پای نهم میله‌تانه‌ی باوه‌ریان به خۆکوشتنه، پایته‌خته‌کان داگیرده‌که‌ن له‌شکری دوژمن دیواره‌کانمان پرده‌که‌ن له دروشم وای... فریانا‌که‌وین، خۆمان فری‌بده‌ینه ناوه‌کانه‌وه.

فریانا‌که‌وین نازایه‌تی تاقیب‌که‌ینه‌وه
سه‌رفرازی له پاشه‌کشیدا‌یه له کو‌نگره‌ی نهم میله‌ته شو‌مانه
بۆ هیچ به‌ند و باو‌یک گو‌ینه‌دان
خۆ نه‌به‌ستنه‌وه به تیزابی حه‌ره‌فه‌وه
گه‌ر به‌رگه‌ی نهم یارییه ناگرن

با ږوین به‌رمو که‌رنه‌قال

پشوویه خیل‌یک له په‌پووله‌ی شه‌رابی و گریک له دۆزه‌خی عه‌شق

ناو هاندەری ئەم گڕەیه ... لافاو تۆی داگیرساندوووە ئەو چرا
پشووبە

بادارە ئەم دارستانە ئیفلیجە... شەلە ئەم ئەستێرە
نالاو سەر بورجەکانی دەریا ملکەچە... تەم ئەم خەیاڵە ئە زریانە
ئەو شۆفیری دڕندەو ناو ئەم سەرەبە
کەرنەقال ئە کوێ... ئە کوێ؟

ئەم دارانە تەرزه دەگرنەووە ئاسمان
بۆمبای ئەستێرەییە ئاسمان ئەم ناوی سەرەبانەو دەرگرت
لەناو ئەم تەرزه و بارانی تیشکەدا ناتوانین بیربکەینەووە
بۆ کوێ برۆین

ناگر، کەشتی شکاوی ئەم سەحرازانە بوو
شیتەکان بە خۆیان و دۆلفینە بادارەکانیان
منداڵان بەخۆیان و بوکەشوشە زگیرەکانیان
رینگاش بە سەمفۆنیا ساردەکانی
رامانکیشیت

پووەو تونیلی ناوڕیشمین... بەرەو ئەم گومراییە سەوزە
(چ قەیاغیکی پەواوە/ ئەتکردنی میوەی باغەکانی گومانە/ تەیکردنی
هالاوی مۆری مردنە)

بە دەستتووتی شەرابی ئەم کوفرە، رێمکەوتە ئەم زەماوەندە
(ماچی شمشیرە بۆ گۆلە پەمپەووە نازگەکان/ ئە نامیزگرتنی ناسنە بۆ
پەپوولە)

پەتەمان بەدەنی... پەتای ناو
با (زاوا)ی ئە گەنم خولقاوی لەشی ئەم ئەستێرە بین

بە بێ پەتا، چۆن برۆین بەرەو کەرنەقال

گالیسکه‌ی شیتیمان دهووت، گوناھی ناسینی ئەم مه‌یخانه‌یه‌ی پێبه‌رین/
 ساھی گومرمان دهووت، شوشه‌ی ناگرینی ئەم باده‌ی تیزابه‌ی بگێرت/
 شیی سەر به‌رده‌کان هه‌نگرن/ ره‌نگه‌ بیابان بیت (که‌رنه‌قال)
 بورجی هه‌وره‌کان ناگرین... سه‌فه‌ر له‌ جانتاکانتاندا به‌شارنه‌وه
 حیکمه‌تی هه‌نگ... غه‌ریزه‌ی په‌پوله... گومانی پاساریمان بده‌نی
 کێ خه‌نجه‌ری له‌ مانگ تیزتری لایه
 گورزی له‌ مه‌داره‌کان گه‌وره‌تر... ده‌ریبیتیت
 ره‌نگه‌ دوزمن بیت (که‌رنه‌قال)
 پاتۆی گیا... سه‌وزی ته‌هینه‌وه‌ی بورکانه‌کان له‌به‌رکه‌ن
 که‌س ره‌نگه‌کان له‌ یاده‌نکات
 ره‌نگه‌ پایز بیت (که‌رنه‌قال)

* * *

بلیاردی له‌دایکبوونی نه‌ستیره‌کانمان دۆراند
 زه‌وی به‌م یارییه‌ کوشنده‌یه، هه‌موو زه‌وییه‌ چکۆنه‌کانی زگی دۆراند
 ئەم خۆله‌ موتوربه‌ناکریت
 ئەم نه‌ستیره‌یه‌ گۆپکه‌ی نه‌ستیره‌یی ناکات
 جه‌نگه‌له‌کان هینده‌ به‌سه‌ر زاری ئەم یارییه‌دا قیژاندیان، ده‌نگیان نووسا
 ناوه‌کان به‌سه‌ر ئەم نه‌سپه‌ نیفلیجانه‌دا... هاواریانکرد
 وای له‌ پایز، هه‌سلێ قوماربازه‌ بیه‌وش و که‌مه‌رخه‌مه‌کان
 له‌ ناو ئەم گه‌لایه‌دا، بۆ نازادی مه‌گه‌رئ
 (نازادی چی؟ ئێمه‌ ئەم نه‌ستیره‌یه‌مان دۆراند)
 زه‌نگه‌کان ئەم سه‌هۆله‌ندانده‌ هه‌نگرن... نه‌با برژین
 جزدانه‌کانتان پڕبکه‌ن له‌ گۆل و جزمه‌کانتان له‌ هه‌تاو

دەشیّت تارێک بێت کەرەنە ڤال

بۆ ناسینەوهی خوین و چاندنی فرین ئە دەستماندا

قوم ئە خوینی ئەم جەنگە بدەن

جیسابی ئەم فرینە تەئیسماوییه هەنگرن

ئەو بەتاری ئەم گیتاری کۆچە گەشکەگرتوو

دیدهروون بە کەمانی سەفەر

بەدە ئەم زەماوەندە

کە کێل دەمی مردوووەکان ماجدەکات

کاسەسەر سینەو ئەم گەردەلوولانە دەمژێت

کچانی عەیار بەم گیا داوێنییسە، خوێان ووشکەدەنەوه

وای ئەم زەماوەندە... وای

بۆ مەشتی (نور) نەیزەکیک سەربێن

بە دلی ورشەداری ماسییەکان، نەهەنگەکان بکەن بە برای یەکتەر

سەیرکەن... ئەمرو (با) ئە ناو (با) دا بۆ نەیتییەک دەگەڕێ

ماسی ئە پۆحی ماسیدا بۆ میراتیکی وێڵە

بائێدەش ئە کۆچەکانیاندا بۆ دەستنوسی فرین، ئە ئەستێرەکان دەپرسن

سەیرکە... سەیرکە... سەیر

(با) فەقڵی بورکانەکان پارچە پارچە دەکات/ چەتەیهک شەونم

سەرخۆشەدەکات و بەرتیل بە ئاوه هیمنەکان دەدات/ سەرھەنگێک ئە

پەلکەزێرینە، شاهی ئەم کیشوهرانەو زەرخرواردکرد

هەمووش ئەم زەماوەندەدا هاواریاتکرد:

با بڕۆین بەرەو کەرەنە ڤال... کەرەنە ڤال ئە کوێه... ئە کوێ؟

ئە کوێه کەرەنە ڤال... ئە کوێ؟

٢

دەچووین بەرمو کەرنەقال

دۆزەخەوانیکی پیر بیرخستەوه کە ئە خۆراکی سووتانم

رەشەبایەکی زمانزان،

خۆتەمیشی ئەم گوێی فریوانەیی ئەهریمەنی بۆ خۆتندەوه

«بەرمو مەنفا، ئەگەر یارمەتی هەیە» ... بە دەلیلە مەستەکانیان گوت

«بۆ جەهەنەم، ئەگەر تیشووومان پێیە»

ناە ئێمە ئەو منداڵانەین کە کرێی سەفەر نادەین

«ئێمە ئەسپمان پێ نییە» ... کوێرەکان دەیانگوت

«من تەفەنگم پێ نییە» ... کەریک ئە گەردەلوولەکاندا دەقیقێژاند

نابەلەدەکان دەگریان و دەیانگوت : «ئێمە رینگا نازانین»

(بەلام نەدەبواوە ئاوی ئە دواوە بدەینەوه/ ئەوی بیدۆت پەلاماری

پاشەرۆژ بەدات، ئاورداتەوه/ زەمەن تەنها رینگایەکی هەیە و زەمین

تەنها دیوتکی هەیە)

دەرۆشتین بەرمو (کەرنەقال)

پاڵمان بەو گالیسکانەوه دەنا کە پڕبوون ئە فریشتەیی شەرائی

ئێمە کۆرالی فەنابوون بووین... کۆرالی فەنابوون...

زەنگە گەورەکان دەریایان رادەچڵەکاندا

ئەو مردوووانەیان بە ناگهینایەوه، کە ئە جۆلانیی دارستانەکاندا

خەوتبوون

چەتەیهکی ڕەشپێست بازبەندەکانی لێسەندین و گووتی:
 ئەو منداڵان مەرۆن بۆ ئەم تەرۆدە خەیاڵە،
 مەچن بۆ ئەو شارانەی باوکە خراپەکارەکان لە ناوێتە دروستیانکرد،
 مەرۆن بۆ ئەم عاشورای نۆمێدە، بۆ ئەم کەربەلای سەراپە
 قیبلەنماکانتان لە تەپۆتۆزی ئەم شاری تەنهاییدا پێنابات
 تەتەرەکانتان لە بەر دەرگای ئەم دەریایەدا کوێردەبن
 ئەم خاکە تینووی ئێسکە زێڕینەکانتانە

گووتم:

ئەو خاک، ئێسکی پڕ لە حیکمەتی منت بۆچییه؟
 من دەریاوانیکی گومرا، دەزانم چی لە دڵی ئەم ناوانەدا هەیە...
 دەزانم ئەم منداڵە خائێنانە بۆ چ ناھەنگیک سەفەر دەکەن...
 ناھ...

دەرۆم، دەمامکیک دەکەمە سەرم و نایەم بەرەو کەرنەقال.

— دەبیست بە مەخسەرەو ئەم بانێدە پیرانە، بە گائتەجاری ئەم
 کەمانچەژەنانەو موسیقایی دەریاکان و نۆتەو باکانی نیووەشەو دەنوسنەو

بەلام سەحرازانیک لە ناگر سەمایدەکرد، گووتی:

برۆن وێنەو باوکتان دەدۆزنەو/ ئەو زانستانە بۆنیووە کە دەبن بە
 جینگری ئەوان/ سەرھاتێن بە بیرکردنەو لە کیمیا و مەرگا/ سەرھاتێن
 بە ناسینی ماتماتیکی بورجە دێرینەکان/ تا بەندۆلی ئەم خورافەتە
 قەشەنگانە هەبێت، ئێوە هەست بە پیری ناکەن/ شەوێک دێت بوغردی

ته ته ره کانتان لیته بَسِیت / خۆری مه غۆلیانه زۆره ... مانگی فاشستیانه
 زۆره / به لام ئیوه که زانست و شهر له رۆحتاندا بۆته یهک / که کیمیا و
 خۆین تیکه لاوی یه کتر ده کهن / بیباکین له حورمهتی لهشی یه کتر / بهشی
 خۆتان له زه رنیخ و جهنگ و له زهت هه نگر / بهشی خۆتان له سینکس
 و خۆین و نه فیون زهوتکه ن

نهوکات

وهکو هه یله سوفیتی پیر و خهسته سهیری ناسمانم کرد و پیکه نیم ...
 شه و یاری به چرا کهی دهستم ده کرد ... بۆنی گه یشتن به کوچی یه قینه
 تاریکه کان له گیاکانی ده و روبه رم ده هات. له رۆخی نه و بهری نه و
 که شتییه دا، که مندا لان و بایه قوشه غه زه لغۆینه کانی پیبوو، وه ستام
 گویم ئیوو دهنگیک له رۆخی ده ریا وه بانگمه ده کات.
 باندهیهک له و په ری سنووری شه وه وه، به ناوی خۆمه وه له ده رگای دام:
 سهیری مروارییه کان بکه.

ده ریا وه چه خنکا وه کانی خۆی زیندوو ده کرده وه،
 شه پۆل دهستی نه و رێبوارانهی ده گرت له ده بجوری ده ریا دا پینده که نین
 هه مووشتیکی نه و شه وه زهنگه بۆنی پارانه وهی لنده هات
 به رده کان بۆنی نوێری په شیمانیا ن لنده هات
 مردوو ده کانی نه م له پاکیزه سه ریا ن به رزه کرده وه و گویم له هه ناسه یا ن
 بوو. شه هینیکی له و بهری سنووری شه وه وه به رامبه ر قافله کان وه ستاو
 گووتی:

سهیری نه و که شتییا نه بکه، سهیرکه ناو چۆن مه مکی نه و کچه
 چکۆلانا نه ده روشینی ت / بو خۆت به چا کردنی سه عاتی شکاوی نه م که نار
 ده ریا به وه خه ریکده که ییت / له سه ر عه رشی نه م ماشینه شکاوانه ی فرین
 وه ره خوارئ ... ده شیت فرین بی ت (که رنه قال)

نەو سەر سپییە شوومەدی چارۆکەدی کەشتییەکانی هەژدەدا
هاواریکرد:

نەدی فەیلەسوفی تەنھا، گومان لە ئێم ناکەیت؟
بەلام گومان لە خەندەدی ناو دەکەیت. سەیری ناوینەکانی شەفەق ناکەیت
وگۆیت لە مشتێ خاک گرتوو. گۆیت لە فرینی ئەم هەزارەها باندەییە
نییە کە باوەریان بە دەریا و کۆچ هینا، خۆت دەدەیتە دەست زمانی
باندەییەکی نەناسراوی نەوپەڕی شەو
نا، دەبواوە بگریابامایە... دەبواوە سەرم بخستایە سەر ئەم ئەم و
بەردمایە

دەبواوە بە ماسییەکی قەترانی بە جێماو لە شەپۆلەکانم بگوتبایە:
نەدی هاوڕێی حیکمەتم، فێری رینگاکانم بکە... نەدی قەلەرەشکەدی دەریا
چارەنوسمان چییە؟ ئەمجارە هەموو بنەمالەکانی زەوی لە کەشتییەکاندا
سوارببون و بە تەنھا من، منی نوح لە سەر زەوی ماومەتەو... نە
بایەکم لە پشته... نە بارانیک... نە شارێک... نە جەنگەلیک... نە
هەوری... نە تاریکستانیک.

بەلام شەو دەستیدەگرتم و دەیهینا بە دیواره ئاوریشمییەکانی خۆیدا.
هالاوی دنیاییەکی کوشندە، لە گیاکانی دەورووبەرم دەهات. نا، هەرگیز
خەیاڵ نەبوو... من بە شێک بووم لە گەردون، بە شێک بووم لە وردبۆنەو
و چکۆلەبۆنەو و سەدەفەکان، بە شێک بووم لە شەو... مانگ بە
هەموو پوناکی خۆیەو بەرام بوو

کەشتییەوانی پیر و نامۆ... نا خودای خەمگینی سەفەرمان دیگوت:
کەرنەقال خاکی تۆیە... تۆ پاشەپۆژت نییە، کەرنەقال زەمەنی تۆیە.

وای... وای... لهو کاته دا

پیریکی بیگوناه له ده‌ریاوه هاته‌ده‌ری، ناو له پرچه سپیه‌کانی ده‌تکا،
پاستۆنه سىجراوییه‌که‌ی هه‌تبری و تاجه‌که‌ی فریدایه سهر له‌مه‌کان.
شه‌و نیجگار سارد بوو، ده‌نگی پێی سه‌ده‌ها سوار له‌ دوورده‌هات... له‌و
کزه‌با خه‌مگینه‌ش یاری به‌سپه‌ره‌کان ده‌کرد.

نیرفانا... نیرفانا (له‌و پیره‌مه‌سته‌بانگیکرد)
گه‌رووی شه‌و له‌ هه‌موو کوچه‌کانی جه‌نگه‌نا بانگیکردمه‌وه (نیرفانا)
دوا جار له‌و باننده‌نادیاره‌ش، وه‌ک تیریک پینکابیتی،
به‌نوزه‌یه‌ک هه‌موو نافه‌ریده‌ و نافه‌ریدگارەکان
گوێیان لێبوو، وه‌لامیدایه‌وه:

«نیرفانا»

له‌و ساته‌دا به‌شیک بووم له‌و باننده‌ی که‌ ده‌فرین
له‌گه‌ڵ گیا و لم و کزه‌باکاندا دۆستبووم،
هاوڕێی نهم نه‌ستیره‌یه‌ بووم، به‌شیک بووم له‌ ته‌نهای و په‌شیمانی
ده‌ریا

له‌و شه‌وه‌دا «با» یاری به‌ چراکه‌ی ده‌ستم ده‌کرد
پاسه‌وانی نه‌و ده‌روازه‌یه‌ بووم، ناوی لێهاتۆته‌ زه‌وی
به‌شیک بووم له‌ پاکی (با)
له‌ غروری (جه‌نگه‌ن)
بێهاوسه‌ری (ده‌ریا)

«چه‌نده‌ پیرم» هاوارم‌کرد

باننده‌یه‌ک له‌ ناویته‌ شكاوه‌کانی دارستانه‌وه، هاته‌ده‌ری و فری
قه‌قنه‌سیک هه‌شتا خۆنه‌میشه‌که‌ی به‌ بائیه‌وه‌ بوو
له‌ سهر شانم نیشه‌وه‌ و گووتی: «چه‌نده‌ پیریت»

ئهو پیره میرده هات و (با) بهرمو ناو ویرانه کانی دهبرد
 گهرده لوول نهیده هیشت سه دای ئه و بگاته لام
 نهک من، به ئکو دریاکان ریشکه ویتشکه یان دهکرد
 ههوا پرپوو له مۆته که و خهیاڵ
 ئه و تارماییه سپیانه دهسته دهسته له حائی پرسه دا به لامدا رابوردن
 ده میست بسووتیم و زهوی ده ستیده گرتیم
 ده میست بسووتیم، به لام دهنگیک هاواریکرد
 «نیرفانا... نیرفانا»

من به پروی دریا دا هاوارمکرد:
 «من گه و ره بووم... من گه و ره بووم. گه و ره بوونیش موسیبه ته»
 ماسیبه کان هاواربانه کرد: «تۆ گه و ره بوویت... تۆ گه و ره بوویت»

مه نجه نیق سازی سه ر قووله ی که شتیبه کان هاواریده کرد:
 «سهیری تۆپه ناگرینه کانی من بکه/ هه موو شتیکی پیروز له ناگره/
 که رنه فال و زه ماوه ند و شیتی/ سیکس و جهنگ و عه شق»
 ئه ی مه نجه نیق سازی پیر، دهسته سووتاوه کانی خۆتم بدهری
 من یاری بهم ناگره ده که م... ئاله و کاته دا بوو
 دریا... دریا ی به میهر و به وه فا... نامیزی بۆ کرد مه وه و گریا
 دریا هاواریکرد: «تۆ کوپی منیت»
 خنکاو نه سه ره وته کان پیکه نین و گووتیان: «تۆ برامانی»

ناگر خه نده کانی خۆی ده جولاند، ناو به زهیی دیرینه ی خۆی
 با مه ستانه پینده که نی و شه و نارام بوو
 دلم له نیوان ناگر و دریا دا وه ستا بوو
 ناگر بیستنی پرکردم له و په پوولانه ی له گویمدا با ئه فریاند ه کرد تا

چه رفینکی ئاو نه بیستم. ئاو دلی پرکردم له سه دهف، گه روی به مرواری
 رازاندمه، تا له گهه ئاگرا نه دویم
 سه راسیمه بووم، به لام سه راسیمه بوونیکه کوشنده
 دهنگیک له ئاو رۆحه وه دهیگوت «نیرفانا»
 گه یستمه نهو خه ئوه تانه ی رۆح که ورشه و ئاوینه کان دهیلاوینن
 عه قه گای پیریتی خوی ئاگر تیه رده دا
 ئاه، چ هیروگلیفیایه که نه م ئاوه
 چ ته لیسمیکه نه م ئاگره
 چ هیروگلیفیایه که ته نهایی، له نامیزی جهنگه ئیکی وهک پلنگ شه پانگیزدا
 گووتم: گه وره بوونم موسیبه ته
 مندا لیم بهو خه ته قرمتییانه نوسراوه
 وای گه وره بوونم موسیبه ته

نهو مه نهجه نیقسه زه ی، دهسته کانی له ئاگر بوون، گووتی:
 به ته نهها جیاده بیته وه، لم ته ماحی لهو پیاوه بیکه سانهیه که به
 نیویدا گوزه رده کهن/ (با) ته ماحی له مندا له ته نهها کانه/ ده ریا ته ماحی
 له وانهیه، ده رۆن و سیبه ریکیش نییه ده ستیان بگریت.

ده مگووت:

منیش ته ماحم له وهیه له هیروگلیفیای نه م شه وه زهنگانه تی بگه م، ته ماحم
 له وهیه له ته لیسمی نه م بالنده و ده رویش و مه نهجه نیقانه تی بگه م،
 ته ماحم له شازی نه م هه راغ ده ریا نهیه، که ته نیا پیاوانی ته نهاییان
 خوش دهویت... نهو دارستانه ته نهاییه ی پیاوانی ته نهها ده یگه نی

که شتییه کان به نه ستیره کانیا نه وه ده که وتنه پری
مندا له کان دهیانگووت: ته نیا نه م پیاوه ته نه یاه نایه ت بهرمو (که رنه قال)
نه ستیره کان دهیانگووت: هیچ که شتییه ک لیرووه رانا بوریت، نه مه
دوا هه مین که شتییه

که شتییه کان راده بوردن و دهیانگووت:
ته نیا یه ک پیاوی ته نه یاه... ته نیا یه ک پیاو
بائنده کان دهیانگووت:
نایه ت بهرمو که رنه قال
ته نیا پیاویک چیه؟! گهر نه یه ت بهرمو که رنه قال

نه ستیره کان دهیانگووت:
نه ی که شتییه کان تییه پرن،
نه و نایه ت بهرمو که رنه قال
با نه یه ت بهرمو که رنه قال

مندا لان ده ریشتن و دهیانگووت:
نه و پیاوه ته نه یاه ی پوخی ده ریاه
هه ر نه وه که نایه ت بهرمو که رنه قال
هه ر نه وه که نایه ت بهرمو که رنه قال
با نه یه ت... بهرمو که رنه قال
با نه یه ت... بهرمو که رنه قال

شار

۱

سهرهتا رینگاکان لیرموه رابوردن
 لیرموه سالهکانی ژهنگ و پوژمهکانی تاعوون تپیه‌رین
 لیرموه سه‌دهکانی ناسن و چاخه‌کانی تابووت تپیه‌رین
 لیرمدا سوپاکان به‌شکستی و نه‌سپه‌کان به‌کویری ده‌گه‌رانه‌وه
 لیرمدا براوه‌و دۆرا و تیکه‌لاو به‌یه‌کتر ده‌بوون و
 خوشه‌ویستی و رق ده‌بوون به‌یه‌کی
 ومک نه‌ستیرمیه‌کی بیگونه‌هاتم و شه‌یدایی یه‌که‌مین نادمیزاد له‌پوحمدا بوو
 گه‌لێک ویستم له‌مانای شته‌کان بپرسم
 به‌لام نه‌فسوس، زمانم نه‌ده‌زانی
 داره‌کان به‌چه‌پۆکی شه‌ونماوی، چه‌مۆله‌یان لیتام
 رینگاکان به‌گالته‌یه‌کی نامه‌ردانه، باب‌ه‌خوینیان پیکردم
 لافیته‌کان به‌ناوی به‌هه‌شته‌وه، فریانداده‌ دۆزه‌خ
 چراکان به‌شه‌وقی نه‌هریمه‌نانه، کویریانکردم
 نه‌ی نه‌و شاره‌ی به‌جزمه‌ی زیرینه‌وه، له‌دلتدا بو‌گۆلی خه‌یالی گه‌رام
 به‌ده‌ستکێشیکێ ته‌لاوه
 پێکی خه‌نده‌ی ژه‌هراویم، له‌چاوه‌ پر فیتنه‌کانت پرکرد
 نه‌ه‌کی گوناوه‌کانت کرد و خویی تاوانه‌کانت چه‌شت
 له‌رینگا تاریکه‌کانی تۆدا
 پووم نه‌هات سلاو له‌و غونچانه‌ بکه‌م، که‌ ده‌میان له‌ ده‌می یه‌کتردا
 بوو/ پووم نه‌هات نه‌و هه‌ورانه‌ تیماربکه‌م، که‌ ده‌ست له‌ ملانی یه‌

له ناو تابووته کاندای خه وتبوون/ هه موو شتی پشتی تیم بوو... پاس و شه منده هه ره کان... که شتی و دره خته کان... تابووت و عاشقه کان.

من دره ختیگ بووم نه ده سه لاتی وه رزمه کان، نه زنجیری زمو، نه یتوانی بمبه ستیته وه/ بیکه نینم به یاساکانی سروشت ده هات/ که زوی گه رده لووله کانی رۆحم پالتوی قه شهنگی به رم بوو/ له پهلۆنی ناسمانه کانی خۆم کراسم بۆ رۆحی خۆم دروو/ قه له ره شکهی تاریکستانه کانی دلم، شه بقی تاریکی سه رم بوو

من سازژهنی سه رمه ست به موسیقای نه فیوناوی... جهنگه له کانم خسته سه ما/ نه و جهنگه لانه ی بانده خه وتوووه کانیان، له سه ر هیلکه ی به ردین کرکه وتبوون/ پیاوه برسپیه کانی گه لایان ده گووشپیه خوینه که ی خویان و ده یان خودارد/ نوشته ی نه هریمه نیککی تازه به بائی هه لۆکانییه وه بوو/ سمۆری پیری حیکمه تیککی نه و، نهینی خۆی له دارستانه کانی رۆحمدا ونگرد

نه ی شاری به د که شتی تا عوونیککی تۆم فراند، به ره و دلم/ رینگای قافله یه کی کوشنده ی تۆم، به سه ر جگه رمدا راکیشا / زه ماوه ندی خه نه ره کانی تۆ، په نه جه شپته کانی میان کرده یه خسیر/ سوپای فریوکی عاشقانه ی تۆ، بورجه تاریکه کانی دلیان نابلقه دام/ له مه یی پیا له ی دهستی سیحربازه کانتهم خوارد/ له کتیبی شه ره فی تۆدا، وانه ی بیباکیم خوتند/ له وانه ی حیکمه تی تۆدا، قه له می شه ریکی گه وره که وته دهستم/ ناگری هه ره سه ینانی ناسمانیککی تۆ، گلینه می به نه ستیره ی نوپوه سووتان/ ته می کۆچکردنی خودایه کی تۆ، نه سه په کانی رۆحیان لیونکردم

نهی شاری بهد

من مامۆستای رهنهگکردنی یاقووت بووم/ له بهردهم گوته په چه به سه رهکانی
تۆدا/ له ده رباری دارستانه چارشویه به سه رهکانتدا، تامی هیچ رهنهگیکم
بو نه کرا

من مامۆستای بۆنه نه فیونییه کان/ له زهمه ریری ته لا ساردهکانی تۆدا/
له کرپوهی کۆشکه زستانه کانتدا/ بۆنی هیچ جوانییه ک و گولای هیچ
شۆرشیک نه چوو به سه رمدا و نه شمردم چونکه سه رابی یه زدانیکى تازهم،
له سه ر بيشکهکانی تۆدا یینی

له سه ر فریوی بارووتی جهنگیکى خه یالى تو
رۆحم کۆدیتایه کی خویناوی کرد به سه رمدا
ئیدی پیاوۆی دهستی فریشته کانم فراند
نۆرگۆنی خویناوی په ریه کان کهوته دهستم
به تالی گیتاری نووه به سترامه وه به ئاسمان و
پتوهندی موسیقایه کی تازه، رۆحی به خۆیه وه به ستم
ناه، نهی شاری ناوینه به ند، به خوین و خه ئوز و خیانه ت
پرچه ک، به فرمیسک و عه شق و ته نهایی

من نه وه ده ربه ده ره بینیشه بووم، له سییه ری بییه کافره کانتدا وستم
پشووبدم

نه وه موسیقاره برینداره بووم، هریشکه ی باننده خه سیوووه کان وه ک خوین
له گوینچه کانم ده هات

هاتم و نه خه شی کۆچی نه یازکه کانتم پینه بوو
له تۆری جهنگه له کاندا بووم به داوی کوشنده ی تۆوه

وهک ږاوکه رتکی فریوخوداردو، مه تاره کهم ته نیا سه را بیک بوو له شاندا
 کۆچمکرد تا له نه فسونی شته کان بگه/ به لام له بهردم کلپه کانتدا،
 کویربووم/ له زرينگه ی شه پوله خویناویه کانتدا، بیدهنگی شانشینکی گه وړه
 نوقمیکردم/ کونه په پووی زانستیکی شووم نیگا شه ږانییه کانی خو ی دامی.
 هاتم له کۆگاگانتدا خه یال و نه فیون بدزم
 به لام هیچم نه دی

ته نیا دلی خه یالاوی، دلی خوم بوو
 ته نیا نیگای نه فیوناوی، نیگای خوم بوو
 هاتم، له ناوهراستی ږنگای دۆزه خه ږهنگا وړه ننگه کانی تودا... ږاراسته ی
 با و باننده سه رمه سته کان ږتکبخه م...
 «له قه یفه ی به یانییه کی زیوینی تو ږبرینه کانی سه ر دلم بیه ستم... له
 شیفوینی ده ږیا یه کی شینی تو، قوماشی کراسیتی نوی بیرم» *

به هه وړه کانم گوت:

من ږووتم، که میک بارانی ئالتونی به سه ر شاندا ببارینن
 نه ی شادی به د

من چون به حیکمه تی مندالیتی سه ر سپییه وه، له زمانی تو نه گه ی شتم...
 توش له حه رفی من نه گه ی شتیت
 تو هه موو شتیکی خوت دا به من
 من هه موو شتیکی خوم دا به تو

به لام نه تو به نه یینی منت زانی و نه من به نه یینی تو
 من کلاوی خه ویکي گه وړه له سه رمدا بوو، به ملوانکه ی ئاینیتی کونه وه
 گیلانه چاوه ږوانی ته رزه ی نوی بووم له ناسمان، گیلانه خه وم دی، خوړتیکی
 کۆچه ری له گالینسکه یه کی قه ره جدا به ره مو ږووم دیت، عاشقانه نیازم بوو،

خۆشه‌ویستییه‌کی نه‌فسانه‌یی، له‌ بورجه‌ تاریکه‌کانی تۆوه‌ سه‌رده‌رینییت.

له‌به‌ر ده‌روازه‌کانی تۆدا، پادشایه‌ک بووم به‌جلی گه‌داکانه‌وه‌، چه‌ته‌یه‌کی ده‌ریا بووم، خه‌زنه‌کانی خۆمدا به‌کوڵمدا و هاتم به‌ته‌لیسمی نه‌فسانه‌یه‌ک نیازم بوو

قفلی نه‌هریمه‌نانه‌ی تۆ بکه‌مه‌وه‌.

به‌نۆیژکی ده‌ریایی ته‌مام بوو

کیلونی به‌هه‌شتی تۆ بشکینم.

دلی کورانه‌ی که‌شتییه‌ بێشه‌رمه‌کانی من بوون

چه‌زبان له‌ خه‌زنه‌کانی تۆ کرد

پرخه‌ی ده‌ریاوانه‌کانی من نه‌یه‌یشت

ماسی و نه‌ستیره‌کانی تۆ بخه‌ون

که‌ هاتم وامده‌زانی

زه‌نگۆله‌کانی تۆ، به‌قه‌د تینۆیتی په‌نجه‌کانی من ده‌زرنگینه‌وه‌

دریژی وه‌رزه‌کانی تۆ، به‌قه‌د دریژی وه‌رزه‌کانی رۆحی من

به‌لام که‌ بینیم...

پێکه‌نینم به‌ زستان و هاوینه‌ درۆینه‌کانی تۆ هات

تۆ چی بوویت؟ من خۆم پادشای فه‌سله‌کانی خۆم بووم.

کاتیکی له‌ پۆله‌کانی خۆیندندا، سه‌رم بۆ مامۆستاکی تۆ له‌هاند...

درۆمه‌کرد.

هه‌رگیز له‌مانای سامان و ژیریتی و په‌وشت و ناین نه‌گه‌یشتم

نه‌و پۆژانه‌ش به‌عاقلی من سه‌رسام بوویت، تۆ هه‌له‌ بوویت

... من چه‌ته‌ بووم

که شتیه وانیک بووم

تیشووی سه فه ری ده ریایم... خوینی خۆم بوو

تفهنگی قارمانیتی جهنگه کانم، دهسته ماندوو مگانی خۆم بوو

ناه... من خۆم باکوور و باشووری گهردونی رۆحی خۆم بووم

تهنیا دووربینی من چاوه پر فرمیسه کانم بوو

تهنیا پردی من قاچه بریندارم کانم بوو

زیندانی من، جهسته ی پر له عه شقی خۆم بوو

عه شقی من، تهنیا دلی کلپه کردووی سینهی خۆم بوو

به لام دوا جار، خه زنه کانی خۆمدا به کوئمدا و هاتم

چه تهیه ک بووم، لایلاهه بۆ ده ریاکان ده کرد

سهیری کفنی که شتییه کانی دیکه م ده کرد و نه ترسام

زهنگه تیکشکاوه مگانم بینی، له له سه ر دلیان نیشتبوو

سه عاتی ده ریاوانه کانه بینی له ملی ماسیه کانه...

به لام وای نه ترسام

چه تهیه ک بووم، کفنی گۆرستانه کانی تۆ له به رمدا شه کایه وه/ بۆنی مه رگی

تۆ له دلم ده هات/ په نجه ی تۆ، سه عاتی زینده گی منی ده خسته نیش/

ده ستی تۆ، زینگهی له زهنگی جگه ری من ده هینا/ که چی چه ند سهیر بوو

نه ترسام/ نازاد به رۆحی تۆدا گه رام و شیعرم نوسی/ بیباک له وهی که

به کوژن، هه مووشتیکم درکاند.

زمانم بوو به بال و پینفریم

خه نجه ره کانی تۆ نه بوون به له مه رم

بو مردن خۆم ریگای خۆم هه لبرارد و

چه قوی هیچ جه لادیکت، نه هات بییت به نه شته رم

چه ته یه کی بائنده بووم، باله کانم له گهرمه ی فرینیکی عاشقانه دا
 گریرت/ دهنووکم به تیشکی خواکردی سرودیک درهوشایه وه / له پهرستگا
 نه بینراومکانی ئاسماندا، هیلانه مکرد / نهوازشی دهستی خودایه کی
 جه لادی تو، خهوی هینایه سهر پیلووم/ به لایلاهیه کی پر له کوفر
 دارستانه کانی تو، شیریان دامی/ گهنمی سهر ته وئلی کینگه خانینه کانی
 تو گه وریکردم

کاتیک که دریا به جیهیشت،
 باله کانم وهک جبهی رهش به سهر شانمدا هاته خوارئ
 دریا تیر به پرشنگی ئاو، ماچی دامئ
 شه پوله کان، ماسی بیگونا هیان گوشت و لیوی خویان بو سوورکردم
 نهی شاری بهد... منی ماسی، منی وهک که شتی مه له وان
 تو بوویت که له ده ریات کردم
 تو بوویت که له ده ریات کردم
 له دهروزمکانی تودا

نهو ده رگیانه ی پرپوون له نیگاری جادوونامیز/ نه خشی په نجه ی نهو
 عاشقانه ی، هاواریان ناگاته نهو دیو شوراكان/ زه خره مه ی دهستی نهو
 قهره جانه ی له بهر قاپیه کانی تودا مردن/ یادگاری نهو سوارچاكانه ی
 له ترسی تاعوونی خوشه ویستی، به گوزهرقا رانه بووردن
 لهوئ بینم

بازرگانه کان په نجه ی پاسه وان هه و توومکانی شهو پرده کهن له
 نهگوستیله و راده بوورن
 لهوئ، تیگه ییستم

نهه رۆزگاری بازرگانه قهژشه بالابه رزمکانه

بهیانی سوو خۆره گه نهجه کان و نیوه رووی گونا بهارانه
 نه مه پۆزگارێکه، نه گهر سییه کانت له زیر نه بیته، ههوا خوشی ناو بیته/
 دهستت پر نه بیته له ته لا، ناو ناهیتیت بیخوینته وه/ نه گهر دلت له بهرد
 نه بیته، دهستت ناگاته عه شقی / نه گهر روحت له مس نه بیته،
 به خه ندهیه کدا راناگهیت

من چه ته یهک بووم

گووتم: وهکو نهوان نیدی بازرگانی به شمشیرو نافرته وه دهکهم
 به لام نه فسوس، شمشیرهکهم کهوته ناو ناو و دلم کهوته نامیزی
 یهکه مین کج

وهک نهو هه وه بهیبارانانهش نه بووم، روو بیته به دار شه قهیکه وه بگه ریمه وه
 بو دهریا، وهک سه ربازیکی قوئبراو، ناوچاوانم خسته سه ر زهنگه کان
 به لام بینیم...

بازرگانه کان، چنگی پاسه وانه کانیا ن پر کرده له ملوانکه
 منیش هاتم ته رزه ی خوشه و یستیم کرده چاویان
 له خه زنه ی دلی خۆم دان، له شه رابی رۆحی خۆم له بهرده ستدا دانان...
 به لام هه رگیز رازینه بوون، پاسه وانه نه گریسه کان
 کاتیک که شورا کانم شکاند

نه ی شاری بهد...

من دیکتا تۆری شیهر و بهختیاری راسته قینه
 له فیشه کدانه کانتدا، بهدوای گولله ی زیریندا گه رایت تا به کوژیت
 گه لیک له جامه تاعوونیه کانتدا، ناوت دامی
 بهو دارستانانه دا منت برد... قه ریشکه ی دره خته کانی شیتیا ن کردم...
 نه ی شاری وهکو بهرد دله مق

من نه خشه ی سه ربه رده کانی تۆم، له سه ر ناوچاوانم هه لکه ند

بە خەنجەری ئەلماسی تۆ، چروکانی سەرزمانم بێ
 بە تەنگی درندە تۆ، دئی خۆم پێکرد لە بارووت
 بە تیزابی تۆ، شیعرم لە سەر لیوم سووتان
 دەمویست، تانی نەخش و خەنجەرو باروت و تیزابی تۆ بگەم
 بەلام نەفسوس لە تۆ، من خۆم پادشای مردنی خۆم بووم
 (گەر مەم نابێتە بەر بروسکەت
 مەبەستم بوو ئەمانای مەرگی تۆ بگەم...)

بەلام... بەلام...

من چەتەییەکی دۆراو بووم

لە سەردابە تاریکەکاندا تەنیا سەراب و کچی شەرمم راودەکرد/ لە
 گەنجینەکاندا، تەرمی ھاوڕێکانی رابوردوی خۆم دۆزیبەو/ بازرگانه‌کان،
 بە قیبلەنمایەکی رەشەو بەر ئەمن گەیشتنە سەر خەزنەکان/ یەزدانیکی
 بەرەحم نەخشە گەنجینەکانی تۆی دایە دەستیان/ تۆش کیلی ئەو
 کۆشکەت دان، کە لە روی ئێمەدا داتخست هەزاران ساڵ
 تەلای راستەقینە خۆت دا بەوان
 بەتەلایەکی دی، فریوتداین... تەلای خەیاڵ.

بەلام دئی من مەیخانەیەک بوو. ناره‌زوویەکی سەرخۆش تیا دەگریا.
 تەماحیکی پیر، بەدەستە لەرزۆکەکانییەو، شەرابی تیا دەبەشییەو.
 ئاواتیکی سەرسپی، مەستانە لەسەر میزەکانی سەمایدەکرد. ئەو چەتە
 ریششییە چلکناوە تیاخەوتبوون، کە چاوەروانی گەردەلوولیکی ئومیدیان
 دەکرد هەڵیانسیستیت. ئەوچەتەنە چۆ دیکە نیشانەیەک نەبوو بیشکینن.
 ئەسپێک لە زویدا نەمابوو، سواربین. دۆژنیەک نەبوو بیترسیتن.
 ئەو چەتەنە

لە پەنجەرمووە سەیری ئەو بەهەشتە رەشە تۆیان دەکرد

که هه میسه شهو بوو... شهو
 بیهوده تفهنگه کانیان نامادمکرد و دهیانزانی
 نهو جهنگه ی چاوهروانیدمکه ن
 خهونیکه نه به دبیه و خهون... خهونیکه نه به دبیه و خهون.

٢

دلمان بارمته بوو لیږه، رۆحمان قهرز و خوینمان خهراج
 دلمان بارمته ی سۆزه کانی تو بوو، سۆزه کانیان بارمته ی فریوی تو
 فرمیسکه کانیان تالانی چاوانی تو و چاوانان تالانی گوناھی تو
 قافله کان بارمته ی رینگاکان و رینگاکان بارمته ی زموی بوون
 مروّف بارمته ی قه قه ز و قه قه زه کان میوانی هه میسه یی
 کاتیک که هاتینه لیږه
 رۆحمان له سپله کان خواست و دلمان له باجگره کان وهرگرت
 به سوو به شه خوینی خۆمان له چه قۆکان سهند
 په نجه مان لای مردوو و کان هیناو
 چاومان له خنکا و مکان قهرزکرد
 نیمه شیوه گێڤه کانی شایی و شایی گێڤه کانی پرسه
 نیمه ناژاو گێڤه کانی ناشتی و ناشتیخوازانی ناژاو
 هه له یه ک بووین له ناو هه له یه کدا
 هه ره سیک بووین له ناو هه ره سیکدا

نیمه بیده نگیه کانی گه رده لوول و گه رده لوولی بیده نگیه کان بووین

خامووشی راپه‌رین و راپه‌رینی خامووشییه‌کان بووین
کاتیک که هاتینه ئیره

زموى خوار و شهو و پۆژمکان لاسه‌نگ بوون
لاسه‌نگ بوو، سۆزى ئیمه له‌گه‌ڵ سۆزى تۆدا
عه‌شقى ئیمه له‌سینه‌ی تۆدا رقی و

رقی تۆ له‌سینه‌ی ئیمه‌دا عه‌شق بوو
ده‌نگی ئیمه نامۆ بوو به‌ده‌نگی تۆ
ده‌نگی تۆ نامۆ بوو به‌ده‌نگی ئیمه

ناته‌با بوو نازادى ئیمه له‌گه‌ڵ نازادى دى تۆدا
ره‌نجى تۆ به‌ جه‌سته‌ی ئیمه ناته‌باو
جه‌سته‌ی ئیمه بۆ ره‌نجى تۆ، ناته‌با بوو
نه‌هاتین

ئه‌و گىایانه‌ی بارمه‌ی ناگر و ئه‌و چاوانه‌ی که تالانى شیتییین...
پزگاریانکه‌ین

نه‌هاتین، زه‌نگه‌کان له‌ په‌نجه‌ی زریان و گۆرمکان له‌ هه‌ده‌ر نازادبکه‌ین
زانستی کوشتن و قورئانى ته‌نهايمان ده‌خویند
شیتیک بووین یاساکانى شیتیمان هه‌رامۆشکرد

سنووره ته‌سکه‌کانى عه‌قل و ده‌ره‌ته که‌مکانى هۆش چاره‌نه‌بوون
له‌ سه‌فه‌ریکی ئاومژدا له‌ کۆتایی رینگاکانه‌وه بۆ سه‌ره‌تا
له‌ دواهه‌مین پۆژی دۆزه‌خه‌وه، بۆ یه‌که‌مین هه‌تره‌ ئاو
له‌ هه‌ره‌سى دواهه‌مین چرکه‌ی به‌هه‌شته‌وه
بۆ هه‌ره‌سى یه‌که‌مین ئیر و م
له‌ میژوومه‌وه بۆ خودا

له‌ کۆتایی ژماره‌کانه‌وه به‌رمو سفر، سه‌فه‌رمانکرد

له سه فه ریکدا پۆجی بومه له رزه سولتانی بوو
 کتیبه کانمان پریوون له دنیایی
 به لام سهریان خستبووه سه رانی خهو
 پایه ی ناینه گه وره کان،
 سه ریکیان له بڕوا و سه ریکیان له گوماندا بوو
 په موابوو جاریکی دی یه زدان به سه ر هه رفه کانیدا بچیته وه
 چاو بینینی ونبووی خۆی به کۆتری
 گوئ بیستنی هه له اتوووی خۆی به که ری... بدوژیته وه
 په موابوو نازار په موابووی خۆی به له مینیت
 به ختیارلی له خۆبووردنی له دلدا بیربچیته وه
 سه فه ریک بوو ساته ناوه ژوه کان سۆزی پیچه وانه یان داینی
 (با) ناراسته ی شمشیره کانی ده گۆری
 شمشیره ناوه ژوه کان، برینی ناوه ژویان داینی
 سیبه ری وه رچه رخانه ی ده کوشنده کان، عه شقی کوشنده بوو
 له گێژنه ی وه رچه رخانه ی چرکه کاند
 کویر بوونمان له ناو ونبووندا
 هه ئنه هینانی خۆمان وه ک مه ته ئیک
 پاکنوس نه کردنی گریان و به ختیارلی هه ده رمان بوو
 هه رچه ند به دوا ی خۆماندا نه گه راین،
 به لام ونبوونی خوشمان نه دوژیه وه
 هه رچه ند دوا ی سه رکه وتن نه که وتبووین، نووشتی خۆمان نه ده ژایین
 نه مه مه رگی شمشیری دوژمنه کانمان نه بوو
 زیندوویونه وه شمان، زیندوویونه وه ی خودا نه بوو
 هه ر پارچه یه کی له شمان، بۆنی جه نگه ئیکی لیده هات
 هه ر دلوپیکی خوینمان، په نگی سه رده میکی گرتبوو

ملیۆنه‌ها سه‌عاتی تیکشکاو، له‌ژێر پێسته‌که‌ماندا ده‌گریان
پۆنگی بلیسه‌ی هه‌زاره‌ها زستان، له‌ ناوچاوانمانه‌وه‌ دیاربوو
نازانین چۆن کتیبی نوهمبووی ده‌ریاکانمان ده‌خوێنده‌وه‌
چۆن زمانی باران فێربووین

ئێمه‌که‌ نه‌ستیره‌کان باوکمان بوون، نه‌و باوکانه‌... باوکی ئێمه‌ نه‌بوون
ئێمه‌ که‌ له‌ ناسمانه‌وه‌ هاتووین، چیرۆکی ئهم پشـتانه‌ چیرۆکی ئێمه‌
نین

ئێمه‌ که‌ هه‌تیوی هه‌رئیمکی دووری گه‌ردوین
ئهم برا ریاکارانه‌... برامان نین
ئێمه‌ که‌ رۆحی خۆمان ناوه‌ژو له‌به‌رکردوه‌.
ئهم شاری پرگال و راسته‌یه‌دا، نیشمان چیه‌؟
چ کاره‌ین ئهم گه‌ره‌کی ماتماتیک و سه‌هۆله‌دا؟
چ کاره‌ین ئهم سه‌فه‌ری جه‌بر و ته‌پۆتۆزه‌دا؟
شاعیری چه‌رغ و فه‌له‌کی مه‌ستی و جۆلانیی سه‌رسوهمانی
ئهم زه‌ماوه‌ندی عه‌قل و شای هوشیاریه‌دا نیشمان چیه‌؟

ئێمه‌
ئه‌سپه‌سوازی پێکه‌نینی بێشه‌رم و تریقه‌ی نامه‌ردانه‌ین
چ کاره‌ین، ئهم ته‌ویله‌ی حورمه‌ته‌دا؟
ئێمه‌ که‌ نه‌هه‌نگی خه‌وین
چ ده‌که‌ین ئهم چه‌وزی کرمه‌دا؟

سه‌رمان پڕیتی له‌ ده‌ریای نفرو و دلمان پڕیتی له‌ شاری پێچراوه‌
ئهم ده‌ریا سه‌ره‌رازه‌... ده‌ریای رۆحی ئێمه‌ نییه‌
ئهم شاری بێسپایێ نه‌فسوانه‌... شاری دلی ئێمه‌ نییه‌

پهغه مبه رێک نییه، بهم یه زدانه تازانه مان بناسینیت
 ئیمه ی نه بین، لیره دیدمان نییه، یادگارێکمان بۆ باسبکات
 نه لبومه کانمان، ههر په لهی خوینه و په لهی خوین
 له ناو کتیبه کانماندا، به مردوویی پاکشاین و تابووته کانمان خاییه

ئیمه که ته نیا گیانین... دهستان لێبه
 لاشه مان خه یاله و گۆرمکانمان پوچ
 ئیمه که ته نیا عه شقین... بیینه، خاییه دل و به تانه جگه رمان
 سه فه رمان که سه فه ر نه بیت... توڕیده قیبه له ماکان
 به قه د نه زانی ناو و غافلی نه یزه که فه رامۆشیکه رێگا
 که نه م شاره نفرویت له ناو خۆیدا
 شاعیری بارمته ی خه ون
 شمشانی چ هۆشیک و ته مبووری چ عه قلیک لێدا؟؟

٣

له ی نه و شاره ی هاتم و چاره نوسم وه ک مه دالیای ره ش به په نجه ی
 که چه کاته وه بوو/ گۆرستانه کانت ناوی میان له کتیبه کانی خۆیاندا نویسوو/
 هاتم بیته وه ی عاشقیم، دهمووست گوله بارانکه ک نه سه ر خۆشه ووستی/
 وه ک نه یزه کییک له ئاسمانه وه هاتبی، به نازار دهمروشه وه/ من...
 خۆر جنیوی تیشکاو ی پێدام و مانگ تفی تریفه یی لێکردم/ وام هه سترد
 نه فرینی هه موو دره خته کان له رۆحی ته نها و ناوهرمه/ تۆله ی هه موو
 تاوانه کان له دهسته بیگونه هه کانی منه/ رقی هه موو عاشقه کان، له
 چاوه بیخه تاکانی منه/ وام هه سترد، قامچییه کان خه و به جهسته مه وه

دەبینن و خەنجەرەکان بێزو بەدڵمەو دەکەن.

من قەشەیه‌کی کوێر و ڕەبەنێکی برسی بووم

زەنگی نەهریمەنەه‌ی کلێسە پیرەکان، بۆ هەتا هەتایە کەریانکردم/
خودایەکی مردووم لە تابووتەکانی تۆدا باوەشێنکرد/ ئەو تابووتەه‌ی
قوتابییه‌کان وانه‌یان لە ناودا دەخوێند و عاشقەکان نامەیان بۆ یەکدی
دەنوسی.

بۆ کوێ بچوومایە؟؟

ڕینگای وا لە خوێنەکەمدا بوو، لە جەهەنمەو دەروێ بۆ جەهەنم.

بۆ کوێ بچوومایە؟؟

من براکانم لەبەردەم خوداو پاشەپۆژدا، حاشایان لێکردم

دیلیک بووم، رازی بەقەفەس

هەرگیز چاوەروانەبووم خودایەکی لە گوناھە پاکەکانم خوشبیت

چەندە ڕەق لە سزا بوو، هێندە ڕەق لە لیبوردن بوو

کاتیکی وەک قارەمانێکی خائین لە زیندانەکەم دەریانکردم

حەزەمەکرد لە ژێر خۆرا بیمە زوخال و

تریفە لە جیاتی جەلاد بـمکوژیت

ویستم وەک پالەوانێک بگەرێم

زڕینگەیی پێوەندیکی نادیار، دەست و قاچمی نیفیجەمکرد

ویستم وەک نەمیرەکان قسەبکەم

شریخەیی قامچییه‌کی لە گوێمدا ڕێگرم بوو

بەلام لەژێر هەر دڵۆپێک فرمیسکەو، دەریایەکی لە نازادی داگیرسابوو

بە هەر چەمۆڵە و پێوەندیکی، قەترەیه‌کی سەر بەستیم کەری

برسیتی و تینویتی و پۆژە پەیتا پەیتاکانی بێ دلداری

بست بە بست هەتیانگرتەم و بردمیان بەرمو ڕزگاری

مەن (با)ی کارەساتەکان گەر و و میان پێکرد ئە گۆرانی مەرگ
 دەستێژەکان پێکایانم و بەزەبری عەشقیکی گەورە ھەر دەروێشتم
 سەرم ئە ڕەشەباکاندا کەوتبوو
 تەنیا ئەشم بوو، وەک پێغەمبەریکی ڕەوا، دەپروانییە ئاسمان
 دەستەکانم سووتابوون و سەرەب ھەنگاوەکانمی ھینکدەکردەووە
 مەن کوژرابووم و گۆللەییەک ئەدەمدا بوو
 بەلام توانیم درێژترین، بانگەواز ئە سەر پرد و شەقامەکان بخوینمەووە
 توانیم دواھەمین نیگای عاشقانە، بگرمە دواھەمین ئاسمان
 ئەی شاری بەد... ھاتم پێتبیستم
 دەرگای قەقەز ئە بانئەندە مردوو و مەکەرەووە
 ئەو دیلانە بە زنجیرەکانیانەووە مردوون، بە زنجیرەکانەووە بیاننێژە
 ئەو ئەستێرانە تەوھتیک ئە گەردنیاندا یە
 با بە تەوھتەکانی ملیانەووە ھەرەسبھیتن
 پێویست بە ھیچ نازادییەکی درۆ ناکات
 پێویست بە پیاسەییەکی درۆ ناکات بۆ گۆرستان
 با گۆرەکەم ھەر ئەناو زیندانەکەمدا بیت
 مەن کە بانئەندە قەقەز بێم
 پێویست بە فرینیکی ناکامانە ناکات بەرەو دەریا
 مەن کە بە ئەمیکی شکستەبم، بۆ ئە ناو بپارێتمەووە
 مەن کە خوداگان بە چۆکیاندا ھێنابم، سوژدە بۆکی بەرم؟
 ئە ساتیکی بێزاریدا
 بە تاقەم گۆوت: بوون و نەبوونی ناو، وەک یەکە
 بە ناوم گۆوت: بوون و نەبوونی کەشتییەکان، وەک یەکن
 بە کەشتییەکانم گۆوت: بوون و نەبوونی دەریا، وەک یەکە

بە دەریاکانم گووت: بوون و نەبوونی ژیان، وەکو یەكە
 هاتم و زمانم پریبوو ئە تەکا
 بە ماسییەکانم گووت: گۆللە بەندیکم بۆ بنوسن، دژی دەریا
 بە هەورەکانم گووت: نوشتە یەكەم بۆ بکەن، دژی ئاسمان
 بە ڕینگاکانم گووت: دۆعایەكەم بۆ بنوسن، دژی ونبوون
 دەشمزانی گەر دەریا و ئاسمان و ڕینگاکان
 دۆستم بن یاخود دۆژمنم، وەکو یەكە
 هاتم گیای تائی ئاسمانە سەوزەکانی تۆ فریویدام
 پاساری کویری دارستانە نیفلیجەکان، چاوساغم بوون
 وەك ئەسپێک باران قامچیەكە ی بێت، بە وەرەکاندا هە ئەهاتم
 ئاسمان جەلاد و زەوی زیندانم بوو
 بە قولا پێکی شکاو... نیازم بوو ماسی خۆشەویستی بگرم
 بەلام زەرەخەنە ی پیاویکی تاعووناوی، ئە سەر لیوی جۆگە کانتدا
 پێمپێکە نی
 ئافەتی دەغلە خنکاوەکان... ئە سینە ی شە پۆلە کانتدا دایە «قاها»
 من بەو شە قامانەدا گەڕام، کە ئاویان ئە قاسەکانیاندا هە لگرتبوو
 دایکە سپنەکان، شیریان ئە مەکیاندا شاردبوووە
 درەختەکان خۆیان بەری خۆیان دەخوارد

من بە دارستانەکانم گووت: هەموو وەرەکان وەکو یەكە
 من بە نەستیرەکانم گووت: بوون و نەبووتتان، وەکو یەكە
 سوودی مانگ بۆ عاشقان ئەم شارەدا ئەفسانە یە
 بالابەرزی بۆ سەرووەکان، کە چاویان نەگات بە دەریا، بێهودە یە
 هاتم و بوومە سەماکەرێک، کە دئی پریبوو ئە ئاورنگ و سنگی پریبوو ئە
 تەرەزە و گیرفانەکانی پریبوون ئە نەستیرە/ سەماکەرێک بەسەما، بائی

فریشته کانی لیروا و زمانی به نه هسانه ی ژبان پڑا/ وهک که روی شکیک
خوداگان پاوینین، پشووم نه بوو/ وهک نه یز مکیک به ناز، که ناسمان
ناشتی بکاته وه- ناوړمنه دمه دایه وه/ نارمقی گوته گه نه مه کان، به ناوچا وانه وه
بوون/ وهک نه و باننده ی ریگای کوچیان لی ونبوو بیت، چاوانم پر
بوون له فرمیسک/ له ویرانه کاند... له هه رسی ناسمانه نه لئاس
و گیانه لاوی داره کاند/ سه مام سه مای گینگل و تکلانه وه بوو/ نه ستیره
زمین ره شه کان و به له مه کویره کان، وانه ی بیرچوونه و میان پینگوو تم/
ده زمانی یادگار کاتر میره کانی دهستم تووشی تاعوون دمکات/ هه وری ناو
شمشانه کانم، گریانان بیرده چیته وه/ رابردوو دمکات به قاروویه کی
لال و له ژیر بیرموه ریبه کاند ده بم به ته پوتوز/ وه جارن... جارانی
ساته خومار و وه نه وشه یی و خوینینه کان/ کوئی خورپه ی ده ریایی و
گیژبوونی ناسمانیانم تیا ده چینن/ ئیدی شاره کان له په یامی ئیستم
هه رفی خوته میشی دمه دوزنه وه/ له دلمدا رسته ی رمشی له مانا هه لکه راوه
ده رده هینن/ له به ردم نه و مه کاند نابرومه ده چیت/ دنیا ییم ده بیته شوره یی و
خه یالیم ناگرده گرت/ په شیویم ده بیته جوړه حیکمه تیک و شیتیم ده بیته
وانه یه ک/ عه شقم له کتیه کاند ده بیته به زه یی و شیعم ده بیته گوناوه/
ئیدی دزه کان دهن به برای شیریم/ ئیدی گوته کانی زموی تو له غونچه
کویره کانی من زیره دهن/ که سیکیش ده ستاداته بهر هه رسی ناسمانه کانی
دلم.

ئیدی شاره کان هه موو لانه وازیکی حیکمه تفروش ده ردمه کن
بورجه کان پرده بن له دهنگی بروسکه و تاعوون
و شه کانم له جه هه نه م په شیمانده بنه وه
ژبانم ده بیته قوماری قومار بازیکی پیر
هه موو شتیک له بهرچاومدا ده بیته ته م
شیعریشم ده بیته ورینه ی ورینه بازیکی پیر.

۴

هیشتا ساوایهک بووم

تههینهوهی ناو رۆهی دارستانهکانم بینی

ئه ئهاسی کورمهکانی خهیاڵ و مرواری مهنجهنیقهکانی زوئمهت... هاتنه
رینگام

گهلی له شهیتان وردبوومهوه و تییینی ئارهزومهکانیم کرد

بهبی خهونامه، گهلی له بهسته لهکهکانی خهوم شکاند

پۆژگارێک بوو، بیدهنگی گۆل و هاواری باندهکانم دهچهشت

بهبی ویستی خۆم نهیینی بووم، بهبی ئارهزوی خۆم بهدوای نهمریدا
دهگه رام

نهمدهزانی دۆزهخ چارهنوسی نهو په پوولانهیه که سوری ژبان دهشیوتنن

سزا بو نهو فرمیسکانهیه، له سهعاتی دهستی خویان ناگهن

دهمزانی خودا رقی له مندا له و شاعیرهکان ههتیون

دهمزانی گهنم و سیو دوو فیلن له کیمیای مه رگ.

پۆژگارێک بوو، دهنگی گیانله به ره ونبوو مهکان، ناوی خۆمیان بیربردهوه

بانگی ناسمانه دوورمهکان، خستییه دلمهوه فریشتهم

کامه رانییهکی بیسنور دهویریگرتم

بووم به تۆری شادییهکی نه به دییهوه

بووم به سیهربازیک، بهختیاریم دروستده کرد

گه لیک شادیم به خشییه نهو وشه تاریکانهی هیشتا کتوی بوون به گهروم

گوئی زۆری وهرزه کانی مه حال که وتنه دهستم
 گه نیک له گهڵ ئاوینه دوود له کاند، به شه پها تم
 به لام دوا جار... دوا جار، تیگه یشتم
 که کتیب فریویداوم و دانایی نه فسانه یه

پۆزگارێک بوو، پۆژه کانم له سه عاتی زێڕین بوون و فرمیسکه کانم له
 ئاوریشم/ مه رگ له فه رهه نگه که مدا مانای نه بوو/ بو پرسیاریش ئازارم
 به بیردا نه ده هات
 خه م چی بوو؟... باران بوو... بالنده... یان ناین، نه مده زانی
 وانه کانم هه ر پێکه نین و سه ما بوون
 له ناو خه و و زینده خه و و وریایدا، من شیعرم له به رده کرد

به لام هه یهات...

زانسته کان ده ستخه رو یا نکردم و عه قل له خشته ی بردم
 پۆزگارێک بوو له گهڵ جیهاندا ته بابووم
 نمونه بووم له سه یراندا و هیچ شه قامی کش پیا سه می به بینیشی نه ده زانی/
 به لام خۆم به فی ربوونی زمان و خو ئنده وه ی کتیبه وه سه رقائ کرد/ پا ره
 بوو به شه رم و ده و له مهن دی بوو به ئا بروو چوون له لام/ جلی جوانم
 له خۆم هه ده غه کرد و با غچه کان ییزیان له ره نگم ده هاته وه/ با زا ره
 جه نجا له کان به برسی تێم پێکه نین و بیزار نه بووم/ به زه بری نه و
 راستییانه ی که بینیم به ختیا ریم له پۆحم تۆراند.
 ئاده می ک بووم... هیچ خودایه ک نه یده توانی له به هه شت بمکاته ده ری
 هیچ جه وایه ک نه یده توانی فریو مبدات

بەلام خۆم بە یینی خۆم هاتمه ده‌ری

ساوایه‌ک بووم، تا پۆکانی به‌هه‌شت، تا هه‌تا هه‌تایه له چنگمابوون
ده‌متوانی سه‌رپشکی هه‌موو نه‌و هه‌رمانه به‌م، که ده‌ستی بوون پیا
را ده‌گات/ به‌ی خۆر و نه‌ستیره و هه‌وا ده‌ژام/ بۆ بوون پینووستیم به
یه‌زدانی‌ک نه‌بوو/ به‌لام بێزاربووم له بێده‌نگی دارستان و وه‌رزبووم له
بێلایه‌نی ناسمان

گاتمه به ناویمیدی خوداکان ده‌هات

ده‌مزانی دۆزه‌خ فریوه و کتێبه ناسمانیه‌کان تکان
هه‌موو سزایه‌ک پارانه‌وه‌یه‌و، هه‌موو بێسه‌یه‌ک دۆعا
به‌لام کێ ده‌یتوانی فریشته‌یه‌کی بێزار په‌شیمان بکاته‌وه
که بۆ یادگاریش ناوێشانیکێ له ناسمانه‌وه نه‌هیناوه
بازیه‌ندی خه‌زان و فرمێسکی نه‌میره‌کانی پایز وا له دلیدا

هات و کۆچی سوپاکانی ناگر و ده‌واری خێله‌کانی سه‌رابی بینی/ مه‌رگی
که‌شتیه‌کانی بێسه و چارۆکه‌ی به‌له‌مه‌کانی خوێنی هاته به‌رچاو/ بینی،
شاریکه (باره‌ش) رۆژمێر ناخوینیته‌وه/ سه‌عاته‌کان چیدیکه ناتوانن
به‌ره‌و پێش برۆن و زه‌مه‌ن له‌به‌سته‌نه‌کدا ده‌مریت/ داهاوو کتێبیکێ
سپییه و هه‌موو ساته‌کان هه‌ر نیستان/ نه‌به‌دییه‌ت تیکشکانی وه‌رزه‌کانه
له‌ناویه‌کدا/ تیکه‌لبوونی سۆزه‌کانه له‌ناویه‌کدا/ خنکانی ده‌سته‌کانه له‌ناو
یه‌کدا و تانه‌وه‌ی جه‌سته‌کانه به‌سه‌ریه‌کدا

چرای شه‌قامه‌کانی پیلان و سیبه‌ری قافله‌کانی مه‌رگ، رایچه‌کاند
ناگری نه‌وتۆی بینی، که به‌هه‌له‌ داگیرسابوون
رۆچی نه‌وتۆی بینی، که به‌هه‌له‌ ده‌سووتان

بینی

ژنان له بازوی میژده‌کانیاندا بوونه‌ته خۆله‌میش

پیاوان به دیار مۆمه‌کانه‌وه بوونه‌ته (با)

پێخه‌فی بوکیتی نه‌بییت، هه‌موو پێخه‌فیک خوینی لێده‌تکیت

ده‌ماری ترسنۆکه‌کان نه‌بییت، هه‌موو ده‌ماری ترسی له‌به‌ر ده‌روات

شاریک بوو...

له‌ ده‌رموه‌ ده‌مردیت و له‌ ناوینه‌کاندا زیندوو بوویت

له‌ جله‌کانتدا گه‌دا بوویت و له‌ کفنه‌که‌تدا پادشا

له‌ خه‌ودا وریا بوویت و له‌ وریادا بیناگا

شاریک بوو...

بوومه‌له‌رزه‌کانی ته‌نیا ته‌میان ده‌له‌رانده‌وه

کو‌دیتا‌کانی ته‌نیا سه‌راییان ده‌روخاند

ته‌وقه‌ به‌ر له‌ به‌یه‌کدانی ده‌سته‌کان ده‌مرد

ماچ به‌ر له‌ پێک گه‌یشتنی لێوه‌کان ته‌واو ده‌بوو

نامیژگرتن به‌ر له‌ پێک‌گه‌یشتنی جه‌سته‌کان دوا‌یی‌ده‌هات

خوێن له‌ نێوان ئەم ده‌ست و ئەوی تردا ده‌بوو به‌ ئه‌م

له‌ کتێبێکدا ته‌م له‌ په‌ره‌کانیدا نیشته‌بوو

مامۆستا لاله‌کان وانه‌یان ده‌گووته‌وه و

قوتابییه‌ که‌ره‌کان له‌ جه‌سه‌رتدا ده‌گریان

بی‌هۆده، ئەم شاره‌ چاره‌روانی خۆشه‌ویستی ده‌کرد

چونکی دڵی کو‌ران، خانه‌یه‌کی چۆلی شه‌تره‌نج بوو، سۆزیشیان شوشه‌یه‌ک

بوو به‌تال/ دڵی کچان په‌لکه‌ زیرینه‌یه‌ک بوو سپی، عه‌شقیان ملوانکه‌یه‌ک

بوو، با‌کان پچه‌راند‌بووی

ئهوئ شارێک بوو... خوێنی ده په ره ست
 گهر دهسته سه ره کان به خوێن نه شو رابایه، نه ده گرایه دیاری
 ماچ به لیوی خوێناوییه وه نه بیته... مانای نه بوو
 چا له پیا لهی خوێناویدا نه بیته... تامی نه بوو
 له سه ره فه رشی خوێناوی نه بایه، هیچ ئا فه رته تیک نه ده هات بو جیژوان
 یه زدانیا ن له خوێن و پیغه مبه ره کانیان له خوێن
 ناینیا ن له خوێن و کوفریان له خوێن
 چا که یان له خوێن و خرا په یان له خوێن
 ته نهاییان له خوێن و دئا ریان له خوێن
 چی دیکه له ژێر پیسته کانیانه وه بو گول نه ده گه ران
 له ژێر پیلۆکانیا نه وه مرواریان ده رنه ده هیتا
 گه روویان بوئی ده ریای لی نه ده هات و
 چیمه ن له سه ره ده ستیا ن نه ده روا

شارێک بوو...

دهیتوانی له سکی دایکه ماندا، ده رگاما ن له سه ره داخات و نه یه یه نه ده ری
 دهیتوانی به ماننووسینیته، به په نه جهی خوێناوی ماما نه کانه وه
 دئی باز رگانه کانی کرد بووه قبیله و گه شتی سیخو ره کانی کرد بووه ته واه
 شمشیری پشکووی له گه رده نه ئاوییه کانی ئیمه دا ده کوژانه وه
 ده ستی تینووی هه وه ره کانی ده چزانده به ته نووری ده ریادا
 ره گی تینوی دره خته کانی له بری ئاو ده گه یانده تیزاب
 هاتچیه کان ده یانزانی مردن پیوست به هال ناکات
 جه لاده کانی ده یانزانی، کوشتن پیوست به لی بو رده ن ناکات
 شارێک بوو

کچان به جلی درنده کیویه کانه وه هات بوون بو سه ما/ پیاوان به توژی

نه شهکه وته کانه وه، له ناهه نگه خویناوییه کان هاتنه دهڕئ/ دهروشه کان به رووتی زیکیان دهکرد/ له بری بۆنی شیر، بۆنی خوین له هه ناسهی مندانی ساوا دههات/ له بری بۆنی هه ئۆ، بۆنی بهرد له ناسمان دههات

ناه... مه حشه ر بوو... مه حشه ر

کهس نه بوو مردوه ببقاچه کان له گۆر بهینیتته دهڕئ/ هه و ره نیفلیجه کان دهستیک نه بوو له ده ریاوه به رزیا نکاته وه بۆ ناسمان/ کۆرپه کان تا مردن له سکی دایکیاندا ده تلانه وه و دهستی خویان ده گه ست/ شمشال له لیو ده ترسا و که مان سلێ له په نجه ده کرده وه/ کچان ده رگای ناوینه کانیان ده کرده وه و تیا ده مردن/ کوران بۆنیان به گولاوی کوشنده ی هه سه کانه وه ده کرد و ده مردن

شه قامیک بوو

خودا کان به دار شهق و بازرگانه کان به نه سپی ته لاوه تیا ده گه ران/ دارستانی ک بوو، نه ده بایه به بئ ته ور، به ناو داره کانی دا گوزه ربه که ییت ناسمانیک بوو

بئ نیزه، هه و ره کان کویریان ده کردی

به بئ تهنه گ نه سته م بوو، روویه که یته ده ریا

نه سته م بوو دئوپی ک باران نیسانی نه یزه کی ک به دیت.

نه و فریشته ته نه یاهه تیگه یشت، شایه که له خانه یه کی کوژراودا/ شایه که ده مریت و نازانیت خوینی به سه ر چ ره تیگیدا ده رژی ت/ نازانیت سه ری کردوه به ته لیسمی چ وه رزیکدا/ به چ ناگری که دلی خوی ده سووتینیت و به چ پشکویه که نه ینی ژبانی خوی خاموش ده کات هه ستیکرد نیدی له کامه رانی و خه فته یی زارناییت

نیدی پتوستانکات:

لەناو رینگاکاندا، رینگای خۆی بدۆزیتەو
 لەناو بورجەکاندا، بورجی خۆی بخوینیتەو
 لەناو ناوەکاندا، ناو بۆ خۆی نامادەبکات
 تێگەشت:

کە خائیکە ئە گەردوونیکى روخاودا
 دتۆپیکە ئە هەرەسى دەریایەک و
 شایەکە ئە خانەییەکی کوزراودا.

٥

چ چارەنوسیکی ڕەش بوو، رینگاکان بۆ ئێرەیان هینان
 ئەى شاری تاریک و ئەنگۆستەچاو
 سلاو ئەى مەنجه نیکەکانى ناو، سلاو
 سلاو ئەى بته شوومەکانى تاریکستان، سلاو
 سلاو ئەى ئەو شوریانەى بەردەکانت بەکویری ئیمە پێدەکەنیت
 کەشتییەکەمان لە ناوەراستی دەریادا تیکشکاوه
 کەشتییەکەمان بەر ئەو شەپۆلانە کەوت، کە بوونە بەرد
 پەلکەزێرنە ئاسنینهکانى ژێرناو ئیمەیان خنکاند؟

ناه، گوناھباربووین/ نینۆکی کەشتییەکانى ئیمە، مەمکی ناوەکانى
 ڕوشاند/ شەو و ڕۆژمان کوشت و وەرزەکانى دەریامان لیکەتەوشاند/ بە
 سەوێ تیزاب بەیانى ئوقیانووسەکانمان بری/ بە سەوێ زەمەریر
 بەناو نیوهرۆکاندا رابوردین/ چارە نەبوو... چارۆکەکانمان، هەزاران

ماسی فریودا/ هەزاران قەرژانی هیواپراو خۆیان بە دامینماندا هەتواسی/
هەورەکان قیژاندیان، دەریاش دۆزەخیکە بەبێ ناگر/ نەهەنگە پیرەکان
گۆوتیان: وەرن و زنجیری ناو تاقیبکەنەوه.

نێرمووە پۆشتین و ڕینگاکان بۆ نێریان هینان
سلاو ئەو کۆلەکەکانی خۆی و ئەو پەیکەرەکانی خۆنەمیش
سلاو ئەو ئەو پاسەوانانەی ئەبری کلاوی ناسن، هەلەرشکە لەسەر
سەرتانە

خۆش بە حالتان ئەو ئەو سێحربازانەی هەور ئە دەستەسەرکانتانەوه
دیتەدەری. دەتوانن نوشتی ئە خوینماندا بیتنەدەری؟

خۆش بە حالتان ئەو ئەو جەستانەی ناو دەتان بات، سلاومان بەرن
بۆ دەریا

سوپاس بۆ گۆلاوی باغەکانی ڕیسوابعوون و بۆ شەمامەکانی تاعوون
سوپاس بۆ ئەو ئیرە گەرمانەی ئە چنگی ناگراوی بازەرگانهکان
دەرمانهینان.

بەیانیت باش
ئەو بەهەشتیک، بۆنی گوناھی تازەت لێهەندەستیت
ئەو کتیییک بۆنی بومەلەرزەت لێدیت
ڕینگاکان بۆ نێریان هینان...

بۆ بەردەمی شارێک پڕیوو ئە بتی خەوتوو
چەترمان هەلکرد و بەژێر تەرزه ناسینەکاندا پۆشتین
نێرە کوێ بوو؟

ئەو دارستانانەی پڕتی ئە توتی فێ لێهاتوو... نەیانزانی
نێمەش دەمانینیو کوێربووین، دەمانیستوو کەرپووین
کەس نەیدەتوانی بزانیت چ وەرزیکە.

پەلەمان دەکوئا تابزانین شەو یان رۆژ.

دەستمان لە پێستە شیفۆنییەکانی یەکتەر دەدا،

تا بزانی نێرە ژبانه یان مردن؟

پەنجەمان دەخستە پرچە سیبەرەکانی یەکتەرەو

تا بزانی نێرە راستییە یان درۆ؟

رینگاکان تەنیا ورینە کۆتری بوون

هەورەبروسکەکان تەنیا گرمەگرمی کەر بوون

نەماندەزانی، ئەم تابووتانە خەو، بەرمو چ دنیا یەک دەرۆن؟/ سوپای

ئەم تارماییە تینووانە، بۆچی دەسورنەو؟/ ئەو زەنگە فی لیھاتووانە،

دەنگیان بۆ ناگاتە گوێمان؟/ بۆ ناوی خۆمان بیرچۆتەو و یەکتەری

ناناسینەو؟

ئەگەر نێرە زەوییە کوانی مروڤ؟

ئەگەر نێرە ئاسمانە کوانی فریشتە و خودا؟

ئەگەر سەرەبە کە ی خۆرناوادییت؟

ئەگەر راستییە کە ی رۆژدەبیتهو؟

ئەم کتیبانە باسی چ کۆتاییەک دەکەن؟

ئەم سەعاتانە نیشانە ی چ سەرەتایەکن؟

گۆرەوشاری ئەم دارستانانە، کە ی تەواوادییت؟

فیستیقانی ئەم مەنجه نیقانە کە ی دوایییدییت؟

کە ی سەفەری ئەم نامیرە پشکوویانە لە خەوماندا ئاوادەبییت؟

ئەترسین پزیسکی ئەم کلپەییە... بگاتە ئەو ئاسمانە پووشە

ئەترسین بلیسەییەک ئەو مانگە شوشانە بشکینیت

نێرە دۆزەخە یان رینگاییەکە بەرمو دۆزەخ؟

نێرە ئاگرستانە یان دوورگەییەکی گۆشەگیرە لە جەھەنم؟

له گۆرستانه کاندایا ژۆری مه ترسی لێده دەن
بائنده ی سړ و کویربوو، له په لکه زێرینه سووتاوه کان بهرده بڼه وه

ناه، نه ی شمشیری بریندار... پیمان بلێ:
نهم تاقه وێرانه یه، دیاری داگیرکه رانه، یان یادگاری ناگر په رستان؟
نهم خوینه پژوه، خوینی قوربانیه کانه، یان خوینی جهنگی گه وریه؟
نهمه وێرانه ی بورکانه کانه یان وێرانه ی بومه له رزه؟
نهم برینانه، برینی شمشیرن یان تاعوون؟
رینگاکان بۆ ئێره یان هینان
بۆ نه و کۆشکه ی نیوه ی له شه ودا یه و نیوه ی له رۆژ
بۆ نه و سه ردا بانه ی، که قه لیان تیایه بۆ ژبان و
نه و بورجانه ی پرن له کلیل بۆ مردن
هاتین و بینیمان، نه و ده سکی شه ناو ریشمانه ی ته وه ی له گه لدا ده که ین،
دهستی تیانییه
بینیمان، شکاندنی قه فه ز جوړیکه له شیتی و ته نیایی جوړیکه له
حیکمه ت.

توتیه کان گووتیان: نه ی غه ربه سه رلیشیوا وه کان...
دلتان بکه ن به و نێزانه وه، که مردن سه لامه تییه.
کونه په پوهه خه له فاوه کان قیژان دیان: زانستی نه هریه نانه بخوینه وه/
ته ی رمن نه بابیله کان، زیخی کوشنده یان تیگرتین/ په ره سیلکه ی گێژ
پینیگووتین: بۆ دواوه بگه رینه وه/ له کاتی کدا گه رده لووله کان هاواریان ده کرد:
برۆن به ره و پیشه وه.

ساتیک بوو ده‌ریا و زمو ی پیکه‌وه گۆره‌وشار ده‌دران
 سه‌رما و گه‌رما تیکه‌لاوی یه‌کتر ده‌بوون.
 رۆح ده‌خورا و کتیب نه‌شکه‌نجه ده‌درا.
 نه‌ناکاو تیکه‌یشتین... رینگاکان خویان کوشتووه
 سه‌هینی به‌ر له‌ دوینی مردووه
 تیکه‌یشتین... ناسمان له‌ سه‌رمانه‌وه گیانده‌دا و
 زمو له‌ژێر پیماندا ته‌واوبوو

نه‌گه‌رچی کۆله‌که‌کانی مه‌حه‌ره‌مان نه‌بینی
 گوێمان له‌ شه‌پیووری هیچ ئیسرافیلیک نه‌بوو
 له‌ دوریش نرکه‌ی هیچ زیندوویونه‌وه‌یه‌که‌مان به‌رچاونه‌که‌وت.
 به‌لام نه‌فسوس... رینگاکان له‌ویادا ته‌واوبووون
 نه‌ دانایی خودایه‌ک و نه‌ درنده‌یی نه‌هه‌یه‌نیکمان نه‌بینی
 نه‌فسوس

به‌بی قامچی و ناگر... به‌بی شه‌راب و حۆری ده‌مردین
 بۆ دواجار ره‌واوو، بۆ په‌یامبه‌ره‌کان بگرین
 نه‌و په‌یامبه‌رانه‌ی نه‌یانتوانی نه‌مجاره‌ که‌شتیه‌کیشمان پێدەن سواریبیین
 نه‌یانتوانی هیچ نێر و مێیه‌ک له‌م کۆتاییه‌ خه‌مگینه‌ پرگاریکه‌ن
 سه‌فه‌رمان نه‌مجاره‌ له‌ که‌شتیه‌وه‌ بوو به‌ره‌و کاره‌سات
 نه‌ک له‌ کاره‌ساته‌وه‌ به‌ره‌و که‌شتی

٦

ئەى ئەو شارەى هیشتا ئە خەيالى خوتقاندا بوويت
 ئە تاريکيهكى ئەنگۆسته چاودا هاتم
 ئەستيره ناسيکی قژ دريژ بووم، پيشيني کاره ساته کانم ده کرد
 به ختگرموهيه کی منداڵ بووم، کتیه بکه م پریبوو ئە زریان و بومه له رزه

سۆفیهی کی کافر و دهرویشیکی بپروا بووم
 له ناو گرمه گرمی ماشینه پۆلاینه کانتدا، وهی خورافات په رستی خۆم
 پیشاندا/ دهووست تهفسیری تازه بۆ کۆچی باننده و درهوشانه وهی
 ئەلماس بکه م/ لابوره کانت بکه م به دایهنگای جادوو، زانسته کانت پرکه م
 ئە ئەفسانه/ پرسیاری تازه ئە وهلامه کۆنه کاندایا بدۆزمه وه و وهلامی
 نوێ بۆ پرسیاره کۆنه کان دروست بکه م

به لام زریان ئە کتیه بکه م مرده بوو
 بومه له رزه ئە خوشه کانم ده ترسان
 گووتم: بجوین، ئەى حه رفه ترسنۆکه کان
 ئیره یه که مین رۆژی دروست بوون و ناخرین ده رفه تی نه جاته
 ده بیت لیرومه رابووین

بجوین که هیشتا روناکی و تاریکی ئە یه کتر نه بوونه ته وه
 هیشتا خودا نه گه یشتۆته وه رۆژی دووه می
 ئیمه له م ساته دا که هیشتا بوون نه بووه، ده بیت تیپه رین
 گووتم: ئەى حه رفه نیفلیجه دژه کان

کە گەردون دابەشبوو، ئەم شاری ئاسنە دروستبوو، ئێمە دەمرین
ئێمە لەناو تیکە ئیوونی یاساکان و ڕەنگەکان و وشەکاندا دەژین

بەرلەوێ خودا باندە دروستبکات... با بانی خۆمان دروستکەین
بەرلەوێ نەتەو و میللەتە شوومەکان دابەشکات
با ببین بە قەرەج

ناچینە بەهەشتیک سەینێ دەرمانکات
با هەموو بەهائە پوچەکان لە چنگی ئاسمان دەرینین
بێ گوناھ بێنە سەر زەوی و بێ زیندوو بوونەو بە بمرین

بەلام کەوتینە ناو شارێک هەموو بنەمائەکانی سەرەب و خێلەکانی فیتنە
و قافلە شوومەکان لەوێ بوون/ هەموو مەنارەکانی گوناھ و سەعاتەکانی
بێشەرمی و ساتەکانی غافل بوون، لەوێ بوون/ لەناو دوکە ئێکی ڕەشدا،
میلونەها مەرقی کوێر، چاوەرەوانی چاویان دەکرد/ چاوەرەوانی پەنجە
و خۆین و ددان و چەرنوکیان دەکرد/ ڕاوکەرەکان چاوەرەوانی نێچیر و
نێچیرەکان چاوەرەوانی ڕاوکەرەکان دەکرد/ ڕق دەیویست بەر لە خوشەویستی
و خوشەویستی دەیویست بەر لە ڕق دروست بێت/ زنجیر دەیویست بەر لە
دەست و دەست دەیویست بەر لە زنجیر دروست بێت

پۆژێک بوو، کەشتییەکان، میلونەها مەرقی نیوہیان، تۆردەدایە دەریاوە/
پەریەکان هەزارەها مندائی سەبوویان، هەندەگرت بۆ لای خودا / زەوی
بە بورکان زمانی دەپژا و ئاسمان بە ڕەنگی بروسکە چاوانی دەپشکووت
/ یەکەمین خێلی بێزمان، لەناو گەرەو هاتەدەر/ یەکەمین جەلاد لە
پێشەم قافلەکانەو ڕیندەکرد/ یەکەمین کۆیلە و یەکەمین بەیداخی
ملکەچی دەرکەوتن/ یەکەمین سەعات بۆنی یەکەمین خۆتی ئێدەهات/

یه که مین چرکه بۆنی دوا هه مین باروت و یه که مین سینه، بۆنی رزینی
دوا هه مین دلی لیده هات/ که شتییه کان ملیونه ها مروقی بهرمان له شانیا
پۆکرده سهر زهوی/ یه که مین بهرمان هه تگری یه که مین کوفر و/ رهنگی
دوا هه مین گومرایی له سهر روخساری یه که مین نوێژ نیشتبوو
په رییه کان دهیانگوت: مژده بیت نهی جه هه نم نیدی چۆل نابیت. مژده بیت
نهی قه قه زه کان نیدی ته نهان نابن

له یه که مین بستی زهیدا... یه که مین زیندان
له یه که مین درهخت... یه که مین سینا دهیان دروستکرد
ههر نهو شهوه خوینی یه که مین کچیتی، به سهر یه که مین پتخه فدا رڤا
ههر نهو شهوه رینگاکان پرپوون له چهته و قه قه زه کان پرپوون له
بائنده

بینیمان... کوێره کان به گۆچانه کان دهستیانه وه به زۆنگاوهکاندا ده رۆن/
له شکرکی شهل به دار شه قه کانیا نه وه به دواي مردندا ده گهران/ بائنده کان
له جیاتی هیلانه، گۆری چکۆلانه یان له سهر لقی درهخته کان هه نده که نند/
تابووته کان سه عاته کان خویان له سهر سفر دادنه و ده که و تته نیش
بینیمان... دلی یه که مین عاشق له سهر یه که مین سفریه
زمانی یه که مین راستگۆ، له سهر پشکۆکان ده سووتیت
بینیمان... بهرله وهی نه ستیره دروست بیت، ده روخت
مروقی بهرله وهی یه که مین پرسیاری پر سیته... ده کوژریت
سه راب دهیتوانی به ناو له شاندا رابوریت
چه قوش دهیتوانی سینه ره مان سه بریت

نهو په لکه زیریانهی له ناو چاوانانه وه هه نده هات، خوینی لیده تکه
دلی ماسیه خنکاوه کانیش، له ناو ده ستاندا چه خماخه یده دا
بنه ماله شیته کان له توپی ناگردا سه مایانده کرد

کۆچه رییه کوێره کان له ناو هالای ده ریچه کان تیزابدا، ده واریان

هه ئهده دا.

له سه ره بناغه ی یه که مین کوخت، چیرۆکی روخانی دوا هه مین کۆشک
له سه ره یه که مین بهری دهست، په خسانی دوا هه مین مردنمان خۆینده وه.
قه سابه کان بهرله وهی چه قۆ هه لگرن، که وتته دانانی شه ریعت
بهرله وهی خۆر هه ئیبت، جارچییه کان یاسایان بۆ خۆیندینه وه
ساته کان هینده باریکبوون پیا یاندا نه ده چووین

به یه که مین ته شو، له یه که مین بهیانی و به یه که م ددان له زگی
یه که مین دایک هاتینه ده ری/ به یه که مین مهرگ ده مانویست له نه ئینییه کان
و به یه که م هه ناسه ده مانویست له ژیان تی بگه یین/ بۆ سروشتی کانزاکانی
ترس و دهرونی میتا له کانی گریان ده گه راین/ له گه لای یه که مین دره ختدا،
سی بهری دوا هه مین زه مه ره ریرمان دی/ له تۆوی یه که مین گولا، هه وینی
دوا هه مین نا گرمان دۆزی به وه
کوشنده بوو... کوشنده بوو

په نه جه کانی خودا له سه ره له شمان و جه رفه کانی نه وه له سه ره دلمان
پاکیمان وهک گونا هه باریک، باخی بوونمان له سوژده دا... کوشنده بوو
تی زاب له یه که مین تیشکدا و گر له یه که مین تاریکی دا
کینه له یه که م ماچ و خه نه جه ره له یه که م له نامیز گرتندا
بی هۆشی له یه که م وشه و یه که مین وشه له دوا هه مین کتی به دا... کوشنده بوو
سه رمان له سه ره جه سته مان و جه سته مان له ژێر پیماندا
دل مان له سینه و سینه مان له ژه هردا
خۆین له له شماندا و له شمان له خۆیندا...
کوشنده بوو... کوشنده بوو... کوشنده.

گوناھ

۱

گوناه هات

ئه‌ی خوایه تۆ له‌کۆی بوویت؟

وه‌ک مه‌یتهریکی پیر ره‌وه ئه‌سپه ماندوو هکانت ئاودمدا؟

وه‌ک شوانیکی سه‌رمابردوو، فووت له‌ کوره‌کانی دۆزه‌خ ده‌کرد؟

یان وه‌ک که‌ییا نوویه‌کی خه‌سته،

په‌نجه‌ری کۆشکه‌کانی به‌هه‌شتت پاکه‌ده‌ده‌وه؟

تۆ له‌کۆی بوویت... له‌گه‌ڵ فریشته‌کاندا خه‌وتبوویت؟

له‌ده‌تی شاهانه‌ی خوایه‌تی، ئه‌و خۆینه‌ی له‌یادبردبوویه‌وه

وه‌ک فواره له‌ نیوچاوانمانه‌وه هه‌ڵده‌هۆلی؟

خوای گه‌وره‌ کوا؟

ئه‌و سامانه‌ت چی لیکرد، که‌ باڵنده‌کان کۆیانکردبووه‌وه، هه‌یلانه‌ی

په‌ندروستبه‌که‌ن؟/ ئه‌و پاره‌یه‌ت له‌کۆی دۆران که‌ ریشۆنه‌ خه‌مگینه‌کان،

کۆیانکردبووه‌وه، تا گه‌رووی که‌ناری پیبکرن؟

دات به‌ چ فریشته‌یه‌ک و له‌گه‌ڵیدا خه‌وتی

چیت لیکرد؟... ئه‌و گه‌نجینه‌ت چی لیکرد؟ که‌ پایزه‌کان، له‌ سنگیاندان

هه‌ ئیان گرتبوو، رۆژیکی به‌هاری پیماچبه‌که‌ن/ کیه‌زه‌ بێدنده‌ره‌کان له‌ ژێر

مه‌کیاندا دایانابوو، خۆشه‌ویستی کوره‌ هه‌ژ زه‌رده‌کانی پیحاسلکه‌ن/

ئه‌و په‌پوولانه‌ت چی لیکرد، که‌ سه‌مایانده‌کرد له‌ سه‌رمدا؟/ کوان ئه‌و

گۆپانه‌ی له‌ تاریکستانه‌کانی کوفردا، له‌سه‌ر زمانما هه‌ڵده‌بوون/ کوان

ئه‌و زارانه‌ی، له‌ قومارخانه‌کانی ئومیدا، هه‌ڵمه‌ده‌دان؟

گوناه هات

بیهوده گوئی درهختی باخچه کانم به ته رزه ناخنی، تاگوئیان له شه پیورمه که ی نه بیته/ بیهوده له شم به عه شقی نابه جی پرکرد، تا هه ست به قامچییه که ی نه که م/ رووی په نجه ره کانم کرده خۆم و لیوم نا به لیوانه وه/ دهستمخسته نابهینی مهکی درهخته کان و گۆرانیم گووت/ سه رمخسته سه ر بایی نه رمی کوژراوه کان/ تیری غه فله تم له دلم ده رهیتنا و نه سپه وێل و سه رگه ردانه کانم بانگ کرد، نه وه نه ستیرانه م بانگ کرد/ که وهک جانتای ته نگ ی سه فهر، جلی خویناوی نه یزه که کان، له دلیان هات بووه ده ری/ نه وه نه ستیرانه ی نینوکیان له جه رگی ئیمه ره نگه کرد و ده یان دایه بهر کزه با گه ردو نییه کان بانگم کرد و گووتم:

بمده نه ده ست ناوێک، له سه رچاوه وه کچه سپله کان ده میان تینه خستب
بمده نه ده ست شه پۆتی بیابانێک، له نه زه له وه قافله ی پیاوه نامه رده کان
پێیان تینه خستب

گووتم: گه لا مه نین، به پرووتیی به پاکیزه که مه وه
لینگه رین، با هه تاو سه رخۆشکات، نه وهک مه ی
با له ده ست (هه نگ) هه ئبیم، نه وهک گوله
لینگه رین، با خۆم خیزان و خێل و نه ته وه ی خۆم بم
خۆم مانگ و نه ستیره و ناگر و زه مه رهیری خۆم بم
با له کتیبی، په نجه خه وه تووه کانی خۆمدا،
بو سیجری کیمیای ده روونی خۆم بگه ریم
با له گیره لووکه موگناتیسییه کانی نازار و عه شقد
نه وه خه ونه پیره بم، که له دووره وه وێلتانده کات
هه تا هه تایه نه وه لینه سه راییانه بم که ماچ نایانگاتی
نه وه ته مه نازکه ی رۆح بم، که ده ستی هه یج کچیک نایگریت

ئەو قاقەلەییەبەم کە ئە جەردەییە و ئە یاسا
ئەو بالەندەییە بەم کە ئە راوکەرە و ئە ئیچیر

بەلام وای بۆ پەژاری من... وای
وای ئە نازاری من... وای

چرپەیی بۆحیککی ئەزانراو کە نیووی ئە خوا دەچوو، نیووی ئە شەیتان
پینیگووتم: ئەو بۆژە دیت... ئەو بۆژە دیت
کە بەو لیو تۆزاویانە بە تۆزی بەخیلی و خیانت، مەچتەدەکەن
ئیدی ئەو کورە پەپوولەییە ناییت،
کە باران ئە کارەساتەکاندا پڕ بەگۆناتدا بکات
ئەو مندائە ئەزەلییە چاو پڕ ئە فرمیسکە ناییت
کە دارستان سوژدەیی بۆ نیگاكانت دەبرد
ئەو کورە بیگەرە ناییت،
کە تەم خۆشیدەوێستیت و هەور خواربینیتی دەکرد
ئەو مندائی دڵسۆز...

ئەو گۆرزەییەک ئە تیشکی خوا، هیچ شتیک نییە، تۆ بکوژیت
خۆت نەبییت... خۆت نەبییت... خۆت نەبییت

بۆحیک کە نیووی ئە ئاو بوو، نیووەکەیی دیکەیی ئە خەلۆز
بە چرپەییەک وەک چرپەیی سەعاتەکانی ئەفین
پینیگووتم:

بۆژیک دیت، کچان بە دەستی پیس و خویناوی
بەخوینی گوناو و بیوفایی... ئە پێخەفە سپییەکانیاندا دیلتەدەکەن
کچیتی پیر و ئەستووری خۆیان پێدەفرۆشن و پێستەدەکەن

ئیدی ئەو پوچە نازادە نیت

کە هیچ جادوو بازو پادشایەکی نەتوانیت، بە تۆری هیچ تەلیسمیک
راوتبکات

هیچ کچیکی بیوه‌ها و هیچ عاشقیکی راگوزەر نەتوانیت،

پەنجە لە پەنجەیه‌کته‌وه بدات

وای چ ماسییەکی دەست خەرۆیت... وای

وای چ کۆتریکی خەڵەتاو و دەستبراویت... وای

پۆژیک دیت

ببیته ئەو بەلەمەدی هەر پارچەیهی روو لە دەریایەکی دەکات

ببیته ئەو تەرازووه شەلەیی هیچ هیژیک تاکانت راست ناکاتوه

پۆژیک دیت

ئەو زۆرانبازە دۆراوه بیت، لە یەکەوه تا هەزارات بۆ دەژمێرن و

هە ئاسیتەوه

ئەو مەلەوانە خنکاوه بیت، لە سەعاتیکەوه تا هەزارت بۆ دەگرن و

ناپەریتەوه

هاوارمکرد و گۆلە سپییه‌کانی عەشق گووتیان:

ئەیی ئەو پیاوێی لەبری بۆنی باروت، بۆنی ئەو پوچانەت لیدیت

کە بەسەردان دیتەوه بۆ ئەم دنیا.

لەبری دەنگی گۆللە، دەنگی لیکجیا بۆونه‌ومی وەرزمەکان لە دلتایە... برۆ

ئاوێکان گووتیان: برۆ، ئەیی ئەو شاهەنشا رەشیو شەیی، پۆژگارێک بوو،

پادشای گۆلە بیکەسەکان بوویت... برۆ

دارستانەکان گووتیان: برۆ، ئەیی ئەو جەپۆشە چاونه‌ترسەیی، سەرمەستی

گویتگرتن بوویت لە پۆستالە زەردەکانی پایز.

وا گۆناه به خۆی و پادشاكانییهوه هات
ترس، به خۆی و ژهنرا له كانییهوه هات

مه‌رگ وه‌كو سیحربازێك، به‌ پرچه‌ درێژه‌كانییهوه، له‌وسهری شه‌قامه‌كانه‌وه
ده‌ركه‌وت/ وه‌ك سه‌عاتێك شه‌راب له‌ میله‌كه‌ی بته‌ك، تۆ له‌ په‌نجه‌كانی
ده‌تكا/ هات و تیشکی سه‌رابناسای نه‌فسانه‌یی باران به‌سه‌ر سه‌رمدا/
من ماسی زمانه‌زان و نه‌فام و گیل، دوا‌ی عیشوه‌ی نه‌و قه‌ژه‌ زه‌رده‌ی
كه‌وتم/ دوا‌ی شه‌رابی نه‌و دله‌ ییباكه‌ی كه‌وتم... كه‌ وه‌ك ئاو خسته‌بوویه
به‌رده‌ستم

وا‌ی له‌ من وا‌ی... وا‌ی له‌ من وا‌ی... وا‌ی له‌ من و...ا‌ی

وه‌رن سه‌یری هه‌ناسه‌م كه‌ن

ده‌لێ دلم نه‌و كیشه‌ره ته‌نیا‌یه، كه‌ شه‌یتان حوكمی تیا‌ده‌كات

هات و به‌ زێر، به‌ نه‌فرینی باروت و خوین، دلمی كری

له‌سه‌ر می‌زی خه‌وینیکی خه‌تا‌كاری شه‌رابا‌وی

كه‌ گیای رۆحم مه‌ستتر له‌ (با) ده‌هه‌ژێ

دارسته‌نه‌كانی سینهم، جریوه‌ی پاساری (ئاگر) غه‌فلاندنی... هه‌موو

شتی‌کی لێسه‌ندم

وا‌ی له‌من... وا‌ی

له‌ خاکی به‌ری‌نی بته‌كاندا، بۆ جینه‌ژنۆ‌ی سوژده‌كانی من عه‌ودا‌ل بوو

له‌ مه‌رگی نه‌وره‌سه‌كاندا

بۆ مه‌رگی نه‌ینی و شاردراوه‌ی رۆژانی زووی من عه‌ودا‌ل بوو

گۆناه هات

من نه‌ستیره‌یه‌کی نه‌ستوو، ته‌نها، خه‌وه‌قورس بووم

گیای بیخهیا و درهختی سۆزانیم نه دییوو
 نه مدهزانی گوئی شهرفروش و ماچی کوشنده ههیه
 بارهکه م زستانی سارد و تهزهی پیر بوو
 له بورجهکانی سه رما و له زهتدا نو قمبووم
 سه ره پۆ و بیخهیاڵ، ته فرهی سه عاتهکانی زینده خهوم هه لگرتبوو
 به ژیر نهو ناسمانانه دا رویشتم و دهنگی زهنگهکانی نه فیون... بانگیانکردم
 خوری ژههر پرژین به سه ر خاکدا چاوساغم بوو
 نهو نه یازکه شوومانهی، زهنگی هه می شهیی خه ته ر، له دنیاندا ده هاوده چوو
 نه خشه ی پیلکهکانی ناسمانیان نیشاندام و نهینی سه ردا بهکانی شادییان
 بو خسته رهوو/ نهو نیازکه خنکاوانه ی، کۆیله ی زنجیره بایهکی نه بینراو
 بوون/ به چیهی نه فسونای خه میکی له مروفا حه رام/ به زمانی جادوو یهکی
 گه وره و مه زن...

ئوقیانوسهکانی خه یانیان، نیشاندام
 رویشتم و هه ور ناخودای گیل و خه والووی سه فهرم بوو
 له سه ر ته خته ی وه نه وشهیی پا پۆره که ی، نهو دتۆپه بارانانه ی دام
 که به نه شهو گومرایی ره ش، به بیتهوشی و گوناھی دتۆرقانه، فریواندام
 گونا همکرد، گوناھی سپی و رهنگا ورهنگ
 من سینه ری خۆ له میشی نیگای نهوم، له ناو دهفته رهکانی خوادا دی
 من نه فسونی رهنگا ورهنگی دیدهی نهوم له دلی ناگرگرتووی په ربیه
 خنکاوهکاندا دی

بینیم له سه ربا ستانهکاندا به دوا ی مندا ریگای نه فسانهکان ده بری
 بینیم له لۆقهکانی ناگردا به دوا ی مندا یه خه ی فریشتهکان دهگری
 گونا همکرد

تفهنگیک نه بوو بمترسینی و سیدارهیهک نه بوو خهوم لیخا
 وهک نهو وشانهی، له ژیر په نجهمدا مردن

له ژۆر زهبری جوانییه کهیدا، دلم ژاكا
 وای... چهنده دلمرق و بیخه یال بووم، له تروپکه سپیه کانی شادیدا
 بیباک

نه شته ره کهم چه قانده دلی نهه لاپه ره سپیانه
 وای... حه رفم کوشت، حه رفی وه کو فریشته پاک
 له گهرومدا وه کو زهنگی په شیمانی، هیشتا زهنگه یان دههات

گونا همکرد

تا به له شی پاکیزموه نه گه ریمه وه بو لای خوا
 لیوم وه کو قه تران رهش بی و نیگام وه کو به رد بیومه فا
 قافله کانی رق له مهره می رهشی خویان پینه خسیم
 قافله کانی خوشه ویستی له دوامه وه کهوتنه نزا
 به لام من جهستم یه خسیری خه یائیکی ته ماوی بوو
 خه یائیک وهک نه یزهک به چاوما تته بهری و کهوته دلمه وه وه کو «با»
 خه یائیک که گه روی پرکردم له کوفر و له ستایش
 نهیدامه دهست یه زدان و شهیتانیش دلی لیمشکا
 نا، من نه مندالی به وه های نهوین بووم و نه دهستگیرانی هه تاهه تایی رق
 نه هریمن دالدهینه دام و له به هه شتیش نابرومتکا.

٢

گوناھمکرد

په گم وهکو په گي دره خته پیره کان، به زه ویدا، چوو بووه خواری
هیچ شتیک نه بوو بتوانی له م زهویی هه ئه که نه
گه ده لول له سینه م ده هات و مهرگ له دله وه ده چوو ده ری
گوناھتیک بووم، شه ویوی وهکو زوخالم لیروا
زوخواوی وهکو قه تران په ش بوو به خوینم
گوناھبار بووم و نه ستیره ی له خۆم گوناھبار تر
گه نه جینه کانی ناسمانیان دزی و به بیباکی که وتنه شوینم
نا، رۆژانیک بوو، دلم پر بوو له شهرم و شکوی خویانه
به لام ده ستیک دئی خسته سینه ی گوناھباریکی مردوو
به بزماریکی ژه هراوی دئی نهویان، به سهر سینه م دا داکوتا
نهو به پاکی چوو له خا
شهرمی نهویش وهکو قه تره شه ونمی په ش
به سهر ناوچاوانی مندا تکا.

نیستا پادشایه کم، رۆحه ناواریکان پاسه وانی کۆشکه که من
نهو رۆحانه ی له ناگربارانیکی په شدا، دلیان بوو به خه ئوز
له به هه شت و له دۆزه خدا قه ده غهن و له ده ریای نه فیوندا ده نوون
پادشایه ک بووم.

له به ردم هه موو نه ستیره دز و مانگه پیاو کۆژه کاند، سویندم خوارد
باغه کانی به هه شت بسووتینم و ناگره کانی دۆزه خه قه که م

دهستمخسته سهر کتیبی پیروزی خه تاکاری و لیوم نا به یه قینی نائی
گونا هه وه

نه و که شتییه خه وائوو بیخه به رهی،

تاریکه شه و نه ده ریا باوئشکده دا

نه و نیازکه شهرمانه ی

به ماچی (با) پرومه تیان سوور سوور هه لگه را... چه واشه که م

خه تامکرد و بوومه پادشاهیکی مه زن

سو پاکه م نه و راوکه ره قترلوولانه بوون، نه کیشوهری ناو هاتنه ده ری

راوکه ری نه و تو حه سوودبوون که چنگیان پر بوو نه گه وه هر

کراسی خونتای ماسییه کوژراو مکیان له به را بوو

تاجی ره شی شاهه نشاکانی ناویان کردبووه سهر

پوژگاریک بوو، به رله وه ی پوچی من وهک ته لیسمیک بیانکری

دهستی نه یزه که ترساوه مکیان ناویان دهگرت و

سیمرغه پیره مکیان تا ده رگای نه فسانه دهگه یاند

نهینی ناو ته لیسمه مکیان ده دۆزیه وه، میوه ی کریستالییان ده وه راند

له ژیر بارستاییه مکیان ناودا، شه وو پوژ نا سووده ده که وتن

گوئیان له زرینگه ی بورجه مکیان خه ون دهگرت

له دوورگه ی شادومانیدا ده خه وتن

پوژگاریک هات... فیرمکردن

چۆن به چاوی پر جادوو ته لیسمه وه

سهیری بورجه مکیان نا سمان ده که ن تا ده پوخیان

له و کوژشکه دا، که به وینه ی رهنگا ورهنگی گوناوه پارا بووه وه... فریومدان

زمانی تازمه فیرکردن... زمانی کۆنم پیتوردان

پادشایه ک بووم، له خه ونمدا، سهرخوانی پارا وه ی خواکانم دی

سهرمه ست به بۆنی شهرباب و نه فیونی سفره که یان، هاوارمکرد: یاخیده بم

به دئی خیانه تکاری پیاوئکی مردوو مه وه
 نه به چپه ی غه زه لانه ی تا هکه کانی چاوه پروانی
 نه به سووری مزگه رانه ی نه ستیره کان نه خه له تام
 سه رمدا یه بهر دووشی رهشی نه فرهت
 له ژیر هواره ی خوینینی دوور گه کاندای... وه ستام
 دهفی رهشی سوانکه رهکان له شانمدا بوو
 جانتایه کی پر له په پوونه ی په شیمانم هه لگرتبوو
 پادشایه ک بووم
 ده موویست به گونا ه ی بچکۆله ی خۆم، گونا هه گه وره کان ریسواکه م
 دارستانه سه رخۆشه کانی ناسمان
 به گونچکه ی ناوړنگاوییه وه، گوئیان له هه نگاوه کانم گرت
 نیازکیکی ناگراوی سییه سووتاوه کانی خۆی پینه خشیتم
 با گونچکه ی راکیشام و له بهر دهم جهنگه له کاندای به بوئکه وتم
 ویستم به نو قورچکی چکۆلانه
 نهو دارانه له خه وه ستینم که هه زاران سانه نوستوون
 ویستم رینگا بو هه وره کان راستکه مه وه
 نهو هه ورانه ی به چاوی شینه وه ونبوون
 دهنگی ته پله ناگرینه کانی شه ریکی دوور دههاته گوتیم
 سه مای هه زاره ها تارمایی رهش، له پیش چاوما ده هاوده چوو
 ملیونه ها فرسه خی دوورم ددی و پزیسکی پاکیتییه ک نه بوو
 جاریکی تر بوئی نهو نه ستیره شه رمانه ی «با» کراسه که ی دریبوون
 به له می خه ون و خه یائی گو مپراکردم
 به ناو دیه ها شه وی رهنگا وره نگدا تپیه ریم
 نهو شه وه بی شه رمانه ی وهک سۆزانی لیوی خوئیان سوور کردبوو
 نهو شه وه بیباکانه ی شه مائی کوره یه کی رهشیان ددها له رووم

ئەو شەوانەى بە كزەبا خۆنناوێهەكەیان، مارانگازبوو گۆنام
 بارانیان وەكو شیلەى ڕەش، لە ڕوومەتم نەدەبوو وە
 لە گێژەنى گەلا زەرەكانیاندا سووتام
 فریشتە ڕەشپێستەكانى دۆزەخ، ڕینگای ڕزگارى و خەونم بوون
 مۆرىدى هەتاھەتایی گوناھ بووم
 بێزار لە خوا و لە گەردون و ژيانەو
 دڵم بە شەرابى خەستى بێدینى گەشایەو
 نە گروم لەسەر مێژوو کرد و
 نە دڵم لە عەشتى پاشەپۆژىكى شیریندا تۆیەو
 نە دڵم بۆ ئەو تەلیسمە پاكە بوو
 كە عاشقانى ساویلکە فریوى سێحەرەكەیان خوارد
 نە ئەنگۆستم خستە سەر كتیبى جادوو
 نە نزام بۆ فریشتەكان نارد
 نە باوەرم بەم دنیاىە هێنا و نە بەو دنیا
 نە بووم بە كۆیلەى بەزەبى و نە بووم بە ملکەچى ڕیا
 شەوى تۆفان بە پێكەنینى شێتانهى گەروى خۆم گەرمم بوو وە
 شەوى ڕق وەكو نیچیرىكى بریندار، دلى پاكەم كەوتە دەستى
 شەوى عەشق بێباک پێم نا بەسەر جەستەى دلداره شێتەكاندا
 شەوى ناگر بە كلیهى نیگا ساردەكانى دڵم بەستى
 ژەرەر لە دەمارەكاندا بوو پاشا
 زرينگ... زرينگ... زرينگ... زرينگ
 زەنگى ماتەمینی بۆ هەتاھەتایە، لە ڕۆحما دەنگیداى وە
 بە بەلەمەوانە یەخسیرەكەم گووت: با دیسان چارۆكەكەى هەلكات
 بە (با)ى هیچ خوشەوێستییەك و بە (چرا)ى هیچ ڕهتیكى پیروژ
 فریونە خوات

گهووتی: ئەو دەریاوانی گێژ و خەووتوو بە ورشە ی ناو
 ئەو ئەو پیاوێ سیبەکان ت پڕیتی ئە شەونمی وەک ئەم ورد
 ئەو ئەو عاشقە ئە ئەخشی دەریات پێه و
 ئە ئە حەرفی شەرانی گێزی ناو تێدەگەیت
 نێمە و ئەم بە ئەمە کلۆلانی ئەت بۆ کوێ برد؟
 ئە بە سەرەب فریوودە خوێت ئە بە راستی
 ئە بە خەندە شادمانی ئە بە گریان
 ئە تێر ئە گوناه دەخوێت ئە ئە پاکی
 ئە ئە زمانی مردن دەگەیت، ئە ئە ژمان
 سەرەست بەو بەیداخە رەشە ئە ئە چە پەمەو، دامناو
 عاشق بەو نالا سپییە ئە ئە راستم هە ئکرابوو
 ئە سەر میزی خوانیکی پڕ ئە مە ی و ئە فیون وەستام
 میزیک کە هەرگیز ئە مزانی... ئە هەرمەن رازاندویتیپەو، یا یەزدان؟
 گیرفانم پڕکرد ئە چکلیتی ژەهراوی شەو ئە ئاوا لاکانی پێش خۆم
 کە نیستاش تێنە گەیشتم
 دیاری مەرگ، یان دیاری فریشتەکان بوون بۆم
 ئە هیشووی هەزاران باغچە ی سیحراویم خوارد
 بوغوردی هەزاران نیازکی ژێر ناوم هە ئمژێ
 خۆری تازه ئە گەرمدا هە ئەت و دەستم بەرمو ناسمانی تازه هە ئبری
 دڵم بەردی وورشەداری تاوان بوو، پەنجەم قیبلەنمای گوناه
 سینەم حەرفی نازاری ئینووسرا و گەروم بە زمانی خەون دوا
 ئە جگەرەمدا بای تە لیسم هە ئیکرد
 ئە بۆ حیشما چیمەنی ناگرین پوا.

۳

گوناھمکرد

کاتیک ئاسمان وەکو باوکیکی دڵنەرم، ئامۆزگاریکردم
کاتیک زەریا پەندی شەرفی خوێندەووە بۆم
گویمەنەدایە زەردەخەنە ی هیج خۆریک و لەحیکمەتی هیج تریفەیهک
پانەمام

بێنەووی مەلەبکەم و لە زەریا بەم لەناو دلی خۆمدا خنکام
سندوفیتی تاریک بووم تەنھا بەچرای گوناھ رۆحی خۆم بینییەووە
مەحکەم نەینییەکانم شارەدووە
مەحکەم نەخشەکانی دەروونی خۆم، یەک یەک سووتان
نا... دلی من نەئەماس نەبوو، دڵم ژووریکی تاریک بوو... پڕ لە گریان
پوویارە خەلۆزینەکان هاتن و
ورشە ی پۆخلەبەری پەشیان بۆهینام

گۆلی زمانزان هاتن، و گەرۆمیان پازاندەووە بەوشە ی بۆندار
لە تاریکی جەنگە ئەکاندا حەرفی کتیبی نوێم دۆزییەووە
پۆحم کەژاویەکی سووری پڕ لە جەردە ی ئاوالاوی بوو
لە دڵما قافلە ی کچە تاعوونییەکان کۆچیاندەکرد
من بووم، نەم دەستە ییژەحمانە ی من بوون
هیبەنمای کۆچی بانندەکانیان شکاند
لە گێژەنی ئەزەلی و بەردەوامی نەینیدا

بووم بە هەنگری کلیلی تەلیسمەستان

لەسەر ئەو پردە پشکوژیانەی خەیاڵ، دوربینی ناواتیکی دوور لەمەلا
 بوو. بە تیغی ئەو فسفۆرە سەوزە، لە شانشینە خنکاوەکانەوات،
 گەشامەوه. «با»ی کیشوهریکی پڕ نەفرین، لەگەڵ دەستە پیسەکانیدا
 رایدام

وهرەقە ی ژەهراوی قومازێک بووم، بۆ جارێک تۆردامە سەر ئەم میژە
 وەک هەر یاخیبەکی بەدرەوشت و بەگومرایی خومار
 دەستووری قومازخانەکانم گۆپی و پەنگی کارتە پەشەکانی قوماز
 نەخشەی یاریبەکانم تێکدا و نەینیبە نەبێنراوەکانم درکاند
 پەلاماری دۆزەخی ئەو خەیاڵانەمدا، کە شاعیرانی پیش منی سووتاندبوو
 سەرمەست، بە برینی تەوهریکی شەراباوی
 سەرمەست، بە شەبایەکی خوێناوی
 تابووتەکەم لە ناوهراستی زەمەهریدا بەجیهێشت و
 دیسان ڕوومکردمەوه ژبان

ڕوومکردمەوه سیحری بارینی ئەو تەرزانی بە بینینیان
 وشە جەهەنەمییهکانی ڕۆحم هاتتەزمان
 من لە غەیری گڕ و کلپە ی حەرفەکانیان، لە مانای هیچ شتێک نەگەیشتم
 عەوداڵ لە دوا ی دوکەڵی ئەو زمانە نەبیسراوه
 وەک شیت بە دەریا و جەنگە ئەکاندا ڕۆیشتم
 وەک شیت تونێلە پڕ لە شوعلەکان، نامێزیان بۆ کردمەوه
 لەبەردەم ئەو دوورگەیەدا، کە بۆی تلیاک لە سینەی دەهاتەدەری
 هاوارمکرد: ئەو دوورگەی نەشە و خەیاڵ سەمایەکی تازەم بەری
 سەمایەک دەمارەکانم پڕکات لە لەنجە ی بومەلەرزەکی ڕەش
 کە ناسمانی دێم پڕکات لە تەرزە ی وەک پشکو گەش
 بەدەم ئەو ئاوازانەوه، لەسەر پردەکانی خەیاڵ بەرم

بمرم و ههتا ههتایه
 به په‌نجه خنکاوه‌کانم، شیعر وه‌کو شمشال بگرم
 به باوئشکه نه‌فیونییه‌که‌ی، به‌و ده‌سته‌سره سپیییه‌ی به بوغردی خه‌یال
 ره‌ش بوو
 رۆحمی خسته ناو ده‌ستی و دۆعای پر نه کوفری به‌سه‌ردا خوئند
 قه‌ترانی ورد ورد وه‌ک خه‌ونی نه دئما چاند
 گونا‌هی کرده قه‌ده‌رم و تاوانی به‌سه‌رما رو‌خاند
 گووتی: نه‌ی نه‌و پیاوه نا‌ره‌زاییه‌ی مندائی قه‌ده‌رتنه تا مردن
 برۆ و ده‌رگای دلت بخه سه‌ر پشت
 لی‌گه‌رئ، چ نا‌زارینک ره‌شه و چ ژه‌هرینک کوشنده‌یه
 نه‌گه‌ل گڤه ره‌شه‌کانیدا، رۆحت ببات
 چ ته‌لیسمیک سی‌جراوییه و چ نه‌فسوسی‌کیش نه‌مره
 نه‌گه‌ل شه‌پۆله دل‌ره‌قه‌کانیدا... قوت‌تبدات
 لی‌گه‌رئ، به چ عه‌شقی‌ک سه‌رمه‌ستیت و به‌چی نه‌شنه‌ی مه‌رگ ده‌گریت
 با دلت بکه‌ن به یه‌خسیر
 چ خه‌یالینک نی‌جگار به‌ده، مه‌ترسه‌لیی
 با هه‌میشه بای ترسی‌کی هه‌تا‌هه‌تایی نه مردن
 زه‌نگی رۆحت بی‌نی و ببات
 با نه‌فرینی ره‌شی شیعر ببیت به پاداشت و سزات

٤

گونا همکرد

به و ته باشیره ی له چنگی چکۆله و مردووی
 قوتابییه ترساوه کانی پیش خۆم، دهرمهینا
 چ پرسیارنک، ناسمان نهیده توانی هه لیبکات... هه لمکردو
 چ مه ته ئیک زۆر قورس بوو، هه ئه مهینا
 وهک ههر لانه وازیکێ دێره ق و به نازادی گومرا
 نازاوه م خسته ناو وشه کان و رسته کانم له ناو یه کتره به شهردا
 له شهوینکی ریسواییدا،
 قسه م بۆ هاوڕیکانم کرد و دهم پر بوو له وشه ی ته ر
 کچه به سته زمانه کانم ماچکردو
 بۆحم پر بوو له گونا و خراپه و شه ر
 له و شهوی مردنه دا
 به سه ر سینه داره کانه دا گه رام و نیگای کچه خنکاوه کان دێانه گه ستم
 ملوانکه ی گه وه ره م دزی و بازنه زێڕینه کانی نه وانم کرده ده ستم
 نه و کچه راگوزهرانه ی که زووتر له به هه ر مردن
 نه و کچانه ی مینان به منداڵ ده زانی و بۆ به هه شتی خوشه و یستیان
 نه برده م
 وهک ههر نامۆیه کی ته نه ا، له باغه تاریکه کانی نه و دیو دۆزه خه وه
 جۆلانییم بۆ خۆم هه ئخست و له تاریکیدا ئییینوستم
 به لکو دونه یای به تانی خه و، چرایه کم لیه له بکا و

دهستی عاشقیکی به‌ره‌حم بینن و بینته ناو دهستم
 به‌لام نه‌فسوس هیچ یه‌کیک له‌و ناهه‌نگه جیانه‌بووه‌وه و
 رووبکاته نه‌م دارستانه ته‌نهایه
 نه‌م دارستانه خه‌مگینه‌ی، دل‌یکی راوکه‌ری پیری وه‌کو دل‌ی منی تیا‌یه
 بو‌یه بو‌هه‌تاهه‌تایه
 خۆم راژه‌نی، تاییربووم و وه‌کو په‌تی جۆلانیکه‌م پزام
 دواجار، به‌دهم سیحری خه‌و‌یکه‌وه تیگه‌یشتم
 که نه‌وه چاره‌نوسمه و نه‌وه‌شه پاداشت و سزام.

۵

گونا‌همکرد... خۆری تازه له‌ژێر پسته‌که‌مدا هه‌له‌هات
 سیحری تازه فیربووم و گرتی فیل‌ی گه‌ل‌ی نه‌یتیم شکاند
 وه‌رزیک هاته‌ ریگام، که هه‌رگیز نه‌تان‌بینیوه
 چه‌رفی نه‌وتۆ زمانی سووتاندم، به‌گه‌روی هیچ که‌سیکدا تینه‌په‌ریوه
 به‌خاکی نه‌وتۆدا تپه‌پریم، که خه‌یاڵ ناو‌یرێ روویتی‌کات
 پیناله‌ی نه‌وتۆ ژه‌هراویم چه‌شت
 نه‌هری‌همن نه‌یو‌تراوه ته‌نیا زمانیکی لیخات
 بو‌نی نه‌وتۆ نا‌گرین چوو به‌ دل‌ما، که ناشیت دۆزه‌خ دیبیتی
 عه‌شقی نه‌وتۆم له‌سه‌ر دل‌م نوی
 که ناشیت که‌س به‌ر له‌من نویبیتی
 تاریکی نه‌وتۆم دۆزیه‌وه، که چاو زه‌فه‌ر به‌بینینی نابات
 نازاری نه‌وتۆم چه‌شت، که که‌س هه‌ست به‌ بو‌ونی ناکات
 گه‌نجینه‌ی نه‌فسوناوی خه‌وم، له‌ژێر دل‌ما هینایه‌ده‌ر

بیباک له نه شه نجه و سزا، رینگای خه تهرم گرته بهر

گونا هم کرد... بو نه وهی پاکیتی خۆم به مه دم (با)

به لکو تاوان و جوانیه که ی به ره و به حری حه قیقه تی خۆم بیا

گونا هم کرد، پاسه وانی پیری دۆزه خیکی نه دۆزراوه

سه ره مست به بوئی دوکه ئی ره شی ملیۆنیک ساڵ

دهرگای دۆزه خه گه وره که ی لیدا خستم و بردمی

به ره و دۆزه خیکی کوشنده و تال

دۆزه خیک که له میژه لینه ترسم

دۆزه خی بیتخوب و بیرهنگ و بیره می خه یال

سووتام، له دله رهقی ساته کانیدا، سووتام...

وای که خۆله میشیکی ره شم

نیستاکه خۆشم تیناگه م...

چیده ئین گهر بینه زمان، گونا هه کانی ناو له شم

بینیم، چی له رۆحی شه پۆلدايه، کاتیک که ده مانخینی

چی له دلی یه زدان دایه، کاتیک به فیل و ته له که ی خویانه ده ماندوینی

لکه ی سه ر رۆحی په یام به ره کانم بینی

سۆزی نیگای نه هریمه نه نه فره ت لیکراوه کان

چۆن گویم له خوا گرت، ناواش گویم له به ته کان گرت

چۆن گویم له نایینه کان گرت، ناواش گویم له کوفری بیبرواکان گرت

دلی خۆم له نیوان هه موو شته کاندایه کرده هه که م

نه رووم له خوا کرد نه له شه یتان

نه باوه رم به به ته کان هینا و نه به یه زدان

به زه رده خه نه ی مندا ئیکی مه کربازوه وه ستام و گووتم:

نازاد له ره وش و له بر و و له عه شقتان

نە لە سزاتان بیزارم، نە پاداشتم لیتان دەویت
 پۆحم رێبواریکی ماندووه... لێگەرێن، تاكو دەتوانیت
 تاوێكو بەزمی ئەم یارییه نەمرەتان تەواو دەبیت

بابەخەوێت

٦

گوناھمکرد، پاداشتەکەى ماچی لێوێ ژەھراوییهکەى تۆ بوو
 گوناھمکرد، نەستێرەکان شایەتبوون و دۆزەخ بوو بە ناوێشانم
 دارستان و با و ھەورەکان، پێم پێکەنین
 کە زانیان بە نھیتی سێحریکی گەورە دەزانم
 پرشنگی خوا پەریوەتە سەر پۆحم و قەترەیهک رەحمی ئەھریمەن
 وەکو کچ بۆتە مێوانم/ کە زانیان بە نوری چ خوشەویستییهک، ئەو
 رینگا تاریکانهدا دیسان بە شەوارەکەوتووم/ کە زانیان دواى شەوقی چ
 گومراپییهک و دواى غەمزەى چ فێلیک کەوتووم
 گوناھمکرد ھەواى موگناتیسیکی پووناک، بەرەو زەوییهک گێژیدام
 زەوییهک شیتانە ماچمکرد و وەکو (بت) لەبەر دەمیا وەستام
 درەختەکان چەتریان لە سەر سەرم ھەئکرد
 بانئە تەنھاکانیش دەستەسرى فرمێسکیان لە پەرى خۆیان بۆھینام
 ھەورەکان، قەترەیهکیان کردە چاوم، قەترەیهک خەیاڵی نوێی کردە
 نینگام
 کە گەردەلوولیکی خەیاڵای ھیناو من وەک بالداریکی ئارام ماوێیهک لە
 ئامیزیا ژيام
 بەلام وای چەندە کورت بوو، ئەو بەھەشتەى گوناھ بە پۆحمی ناساند

چەندە بێهۆدە و غەمگین بوو، ئەو عەشقە تەلیسمایێکی دڵمی لەناو
 چنگیا تاساند
 نا، سوار ئەستێرەییکی کردم، مەستانە، بەناو ناسمانیکی عەتراویدا،
 تێدەپەری
 سوار هەوڕیکی کردم، دۆپەکانی شیتانە لە سەمایەکی تازەدا هەڵدەپەڕین
 پەیکەرەکانی جوانی لەویدا، بوونە گیانلەبەری راستی
 مەمکە بەردینەکان گۆردرا و عاقڵی کچانەیان بوو بە مەستی
 حورمەت بوو بە درۆیەکی کۆن و شەرەف بوو بە ئەفسانە
 لەسەر خوانی مەیی و بەدەم لیکی عارەقەووە
 بە رووتی سوژدەمان برد و هاوارمانکرد:
 وای گۆناھ چ تەلیسمیکی گەورە و چ یاخیبوونیکی جوانە
 خۆمان لە درەختەکان هەڵسوو، لەزەتمان کرد بە خێزان
 کچەکان مەمکیان بە باران شت و
 ئێمەش گیانمان بە گەلاریزان
 بەلام وای چەندە کورتبوو، عومری یاخیبوونی ئەوان
 بە تەفرەدی تەفرەبازنکی عاقل
 بە نەخشەی نەخشەسازنکی هوشیار
 وەرگەران لەم ناینە و چوونەووە سەر سونەتی جاران
 تەنھا من بووم... سەرمیژی ئەو خەونە پڕ لە گۆناھەم بەرنەدا
 تەنھا من... زاری هیچ قۆمارنک نەما لەناو دەستەدا بانەدا
 تەنھا من... خەونە پاکەکانی خۆم تۆردا بەرمو دەریا
 کاتیک لەژێر باری سەنگینی نەودا، کەوتە سەرچۆک
 دەنگی فریوونکی گەورە بەنازکی چپانی بەرووح و دڵما
 وەرە ئەو مندالی بیباک، ئەم خوانە جێبھێتە و بگەڕێرمووە لەگەڵما
 منیش بەچپەیی فێلبازنک... بەلام بوخواو

به چیه یارییهک... به لām دۆراو...
 ووتم: ههتا نه مرم، بۆ گونا هه
 بۆ ده رباری رهشی نه وه سۆز و نزام
 گهر مردیشم، با برۆم و نه وه بیت پاداشت و سزام

۷

گونا همکرد، مه رجان له روحا گه وره بوو، ژێرزمانم پێ بوو له مرواری،
 له سیمما کزه ی دۆزه خه دوورمه کان هه ئیکرد و له دلما تابووت ده رباری
 کاتیک ئیفلیجی دلداریه ناکامه کان، دهم و زمانی به ستم
 بیهوده، به ههوا و خهونا تپیه ریم
 ده تووت راوچییه کی مه ستم
 تپیه ریم و گه رووم وهک شمشان ده گریا
 ژانیکی بیهوده بوو، نه سه ره که ووتم، نه ریسوا بووم له به رده میا
 ناوی لیشاوه ره شه کان، له گه ئ دارستانه کاندای ژه ریاندام و هه تیانگرتم
 وهک بائنده یه کی بیزمان،
 لیم نه پرسى: نه ی لیشاوی قه ترانی و شووم، بۆ کویت بردم؟
 لیم نه پرسى: هالای چ گونا هیکه، زه ی پریوه له لاشه؟
 لیم نه پرسى: باده ی چ گه رده لوولیک، بۆ نازارهکانی من باشه؟
 لیم نه پرسى: به نه فیونی چ وشه یه ک پرگاردیم؟
 به چ نازاریکی گه وره، له م نه شکه نه جه ژه راوییه، بیزار دهیم؟
 لیم نه پرسى:
 ده رسی چ خوشه ویستییهک، ده رگام لیده خاته سه ر پشت؟
 به وانیه ی چ پاکیتییهک، دهیم به زبوانی سروشت؟

ئەو لێشاوە پیرۆزە، ئە کوچەی شەووەزەنگیکدا، وەستا
 هێند پیرۆزبوو کە خوا و ئەهریمەنیش، هەردووکیان بەهەری هەڵدەستان
 قەتماغەدی ئەو شەووەزەنگە کردووە و لایدا ئە بەرچاوم
 چی ببینم؟ کە هەورێک بووم، ئە گەردەلوولا وەستابووم
 ئە ساتیکدا، بێبەشبووم ئە تەلیسم و ئە خەیاڵی وەحشیانە
 پۆحم پربوو، ئە شیر و ئە بارانی بەهەشتیانە
 ئە ساتیکدا، ورشە تافگە و کراسی نوێ وەک گزنگم دی ئەبەرما
 چرای تازە ئە دەمارەکاندا داگیرسا و
 گولای فریشتەکان چوون بە سەرما
 ئە ساتیکدا

سینەم پربوو ئە شەیدایی بانندەیهک، کە بەرمو بەهەشت بفری
 دەستم پربوو ئە شەونمی ئەفیوناوی خەیاڵی نوێ
 هەرچی ناکامیم هەیه، ئە ساتیکدا بوو بوو بە (با)
 منی غافل وامدەزانی نا بەو ساتە بوومەتە خوا
 بەلام دواجار ئەو لێشاوە ترسناکە بەرمو لای دۆزەخینکی بردم
 کە سەیرەلام چۆن نیگامکرد و نەمردم
 دۆزەخینک بە رەشی نیگا و رەنگ و پووی بلیسەکەیا
 وەها دیاربوو، دەریایەکی پۆح، دەگری ئە گری سینەیا
 دۆزەخینکی پیر و چەماوە و ناگرین
 کە هەزاران بانندە پەش، ئە گلینەیا هەڵدەفرین
 دۆزەخینک کەچی دیکە، پرشنگی نەهێشت ئە چنگما
 ناورنگی ئەسەر دڵ هەنگرتوو، پشکۆی نازاری ئەبەدی
 وەک نەفرەت چزان بە سنگما
 کامەرانییم تەمردن ئە سینەیا بوو بەهەتم
 دۆزەخینک، مەتەنی مەرگی نویسییەوه ئەسەر دتم

پیتکی دامی، پرپوو له نازاری خه یالاوی
 پیتیگووتم: نهی مندائی ییباک، بو نهی یارییه ره شه نه خوتقاوی
 وهره یان ببه به کۆیلهی خوا، یاخود شهیتان
 ببه به غولامی نههریمهن، یان به بادهگیری یهزدان
 با رزگار بیت لهو لیشاوه ترسناکهی فریویدایت
 تو که گائتهچی ناویت و پاسهوانی بهر قاپی (با)یت
 وتم: ههرگیزا و ههرگیز نهی شه پۆل، من به نازادی خۆم گوهرام
 تا دهرم له شهرابی خهستی شیعر دهخۆمهوه و
 گهر مردیشم: با برۆم، نهوهبیت پاداشت و سزام

۸

گوناهمکرد و له ههموو نووشتیییه گه ورهکاندا تیگه ییشتم
 که ژیان مه ته ئیک بوو، به ناسانی هه له مهینا
 یارییهک بوو، زۆر به ناسانی بردمهوه
 له نه شهی سه رکهوتنی خۆمدا، کلینیکم له دهستی خهیاڵ فراند
 دهرگای ههموو تاریکییهکانی لیکردمهوه
 وهک نه میریکی یاخی هاتم و چی له سه ر میز مهکان بوو کۆمکردمهوه
 وهک داگیرکه رنک هاتم و له شه قامه زهمه ریرییهکانی رۆحدا
 چیم به دل بوو گووتم: بو من
 وهک ژینیکی دهو له مه ند، چ وشه یه کم حه زلینکرد، کردمه بهرم
 وهک گیرفان برینکی نه مر
 کلای چ شیعرنک لار و پر له جور نهت و ته فره بوو کردمه سه رم
 وهک میوانیکی ناوهخت که هاتبیت

ناههنگیکی شاهانه بشیوتنی و کەس پیشوازی ئینەکات
 ئەمیریک بووم (با) ئە دوامەوه هاتبوو
 مۆمیک بووم خۆر ئە پشتمەوه دەسووتا
 هاتبووم بۆ یارییهکی تازە، کە یاسا و نینییەکانی ئە رۆحماوو
 یارییهکی کوشندەبوو، کە بەرلە من گیانی هەزاران ئەفامی تیاخنکابوو
 ئە کتیییکی ناسمانیم پیبوو، ئە هیچ تیورییهکی تازە
 بەلام نیگای نوێ و دلی نوێم بۆ هیئان و گۆرانی ئەوتۆم بۆ گووتن:
 کە بەر ئە من ئەبیستەرابوو
 هاتم، لەسەر خوانە رازاوەکە ی ژیان
 وەکو ئیوه پیکیکی شیرین فرکەم
 هاتم، دلم ئە عەشق، نیگام ئە رووتی، دەستم ئە تەلا پرکەم
 بەلام هیندە پوچی و ناسانی ئەو یارییەم کەوتە بەرچاو
 تەم لیکرد، تەفیکی رەشی وەک زوخوا
 هیندە دەستم ئەو لەزەتە بیهودانەدا، گەرامەوه
 چەند بە زێر و جوانی و فیل فریوتاندام
 بۆ هیچ تەفرەیهک ملکەچنەبووم و بۆ پەيامی هیچ لەزەتیک ئەمامەوه
 بە تەنیا ئەو قومارخانە گەورەیهدا، میزەکە ی خۆم جیاکردەوه
 هەر خۆم بە خۆم دۆران و هەر خۆم ئە خۆم بردەوه
 ئە توانیم کەس فێربکەم و ئە کەس توانی فێربکات

تەنھا و هەمیشە تەنھا، دەنگیکی خەیاڵای گووتی:

برۆ ئە ی مندالی بیباک
 ئەوه بیت پاداشت و سزات
 ئەوه بیت پاداشت و سزات

ئای لەو رۆژگارە خوشانە

دێرینهشم بۆ کامهرانی و نازادی له چاومدا بوو/ مندائی به دوومدا دههات/
 نهو مندائیه قهزهردهی که هیشتا له بهر جۆگهکاندا، بۆ ماسیهک
 دهگهرا، ناوژگی پر بیته له زێر/ له سه ر سیلهی دیوارهکانهوه، سهیری
 تۆزی پیتی رێبوار و عاشقان و پیاوکۆزانی دهکرد/ پرچه زهردهکانیشی
 وهک دوو دهسک نیرگه هاتبوونه خوار/ لهو پۆژگارانهدا بوو/ چون جهرده
 دواى قافله شهکهتهکان دهکهوێت/ به دوی نهو باندا نه کهوتم که به
 دهم خهوهوه دهفرین/ چون (با) دواى کهشتیه ماندووهکان دهکهوێت/
 دواى نهو کچه قهزهردانه کهوتم که له جۆلانیکاندا دهخهوتن/ بهلام
 درێغا... درێغ، تهنها کراسه ئاوریشمینهکانیانم بینیهوه له پارهوهکاندا
 کهوتبوون/ مهکیان، وهکو تۆپیکى سارد، له چنگه بیپهحهکانی نهواندا
 دهژکا/ ههر وهکو گوئی قهرمزی، پاکیزی نهوانیان ژاکاند/ منیش به
 ناوچاوانیکهوه، که به پوولهکه و گوئی بهدبهخت دامپۆشیبوو سهیری نهو
 تاوانانهم دهکرد، که وهک تابووت ریزکراوون/ سهیری نهو ناسمانانهم
 دهکرد، که وهک قاسه داخراوون/ وهک پلنگیکى برسی دهمروانی/ وهک
 ههژویهک له لم و کوتریک له ههور، نهدهتوانی بفرم/ وهکو شمشیتریکى
 تهخته زرينگه نهبوو/ چاویک نهبوو له درزی دههراکانهوه سهیرمبکات/
 گهروویهک نهبوو، له بائهخانه دوورهکانهوه بانگمبکات/ وهک قههرهجه
 بیباکهکان، پۆیشتم و دهستم له دیواری قهیهضی کۆشکه شینهکاندا/ به
 دهم سرودی پر درۆو گۆزانی بیماناوه... جهنگه و شارهکانم تهیکرد/
 چون هیشوویهک تری، له سه ر که پهرهکان دهخهوێت/ له سه ر نهو شیشانه
 خهوتم، که بۆ عیشووی تهلاه بهرزهکانیان دهبهست/ گویمنه دایه ههیهتی
 خهم، که وهک دوپشک به سه ر سنگمدا دهگهرا/ وهک گێژه ئۆکهیهک له
 گه لا نابۆقهیدام/ وهک جۆگهیهک به چوار دهورمدا خولایهوه/ پتکهنین
 وهک تۆز له لیوم بهرز دهبوومهوه، وهک ناو دههرا به سه ر سنگمدا/ وهک
 سۆزانییهک له بهههرا بهختیار بووم/ وهک دارستانی پر له بانده

تیر/ وهک ناوی نهو دهریاچانهی پره له ماسی عاشق، خهم نه بوو/ موم له سهر شام هه تکردبوو، به شه قامه دوور و درژمهکاندا دهرویشتم/ نه نافرته سهیریده کردم نه باننده/ له کۆشک و باغچه و ژیر نوری چرا رهنگینهکان دهرکرا بووم/ دهرویشتم و ریشۆله برسویهکانی دهنوکیان له ناو چوانم دها/ کۆشم پرپوو له کهرونشکی خهوتوو/ به سهر لاشهی لهشکره بهزیوهکاندا چه میمهوه و خوین له دلم هاته خواری/ له ههر چوار دهوریشمهوه خۆرناوا دهبوو، خاکیش له ژیر پیمهوه خوی راپسکاند/ مهرگ له بری خوشهویستی بوم پیکهنی/ به لای کینگه و باننده تورهکاندا رویشتم و سلاوم نه کرد/ به لای ماسیه پیرهکاندا رهتبووم و سلاوم نه کرد/ روژگارێک بوو/ درهختهکانیش تووشی گولی بوو بوون، بانندهکان سووزه نهکیان گرتبوو/ له بهر میش کۆشکهکان نه ده بینرا و هاوړی دهموچاوی هاوړی نه ده ناسییهوه/ میرووله به سهر گهردنی دهستگیران و مه چهکی بانندهکاندا سهر ده کهوت/ وشه له سهر دهفته رهکانم پلشابوووه/ خوننی باننده چاوزیرینهکان به روومه تمدا ده هاته خوار/ رویشتم و له کینگهکانی بهر تریفه دا، له ژیر گه لایهک توتنی گه وره دا خهوتم/ خهوتم و پینووسیکی شهرمن و سهر مابردوو له گیرفانهکاندا دهگریا و دهچه قییه سهر دلم/ دهچه قییه نهو جیگا ویرانه یه، نه هافلهکان رینگه دمرانن، نه دیار/ دهچه قییه نهو جیگا ساردهی/ گری ناگره بلندمکان به ستوتی و کلپه چلورمی پیا هاتۆته خوار

٢

نای لەو پۆزگاره خوشانه/ درهخته ورشه داره کانم به جیهیشت و باننده کان
 له پێش چاوم دهسووتان/ چۆن نهژدیها له درهخته کانهوه دهناڵین،
 خوشهویستی له ههدهمهوه نالابوو/ بانگم لهو پهپوولانه کرد، که به
 ناو ناوهکاندا دهفرین، بانگم لهو مردووانه دهکرد، له ناو تابووته
 سهوزهکاندا خهوتبوون/ نهو پاساریانهم دوان، که له گومهزهکاندا
 هیلانهیانکردبوو... بهلام کهس گۆی بو نهگرتم/ نهمتوانی گۆله کوشنده
 و ژههراوییهکان پهشیمانیکه مهوه/ چلی درهخته کانم راوهشاند، چلی
 درهخته مسهکان/ ویستم، خهنجهره تووه و خۆناوییهکان هیمبیکه مهوه/
 نهو بالدارانه نارامبیکه مهوه، که له برساندا دهگریان... بهلام نهمتوانی/
 هاوارم لهو پهنجهرانه کرد، که کچه ههزهکاره بیباوکهکان، مهکیان
 نابوو به شوشه رهشهکانیانهوه/ نهو پهنجهرانهی بۆنی چهوری و مهرگ و
 خهونی لیوهدههات/ بهلام نهوان له ژوره سارد و بیژهحهکانی خۆیاند
 نهیانیست/ هاوارم لهوانه کرد، له بهر دههراگی خانوچکه چکۆلهکان و
 له ژێر چهتری پاسهکاندا، چاوهروانیاندهکرد/ چاوهروانی مهسیح نا،
 چاوهروانی تهرمی مندا لهکانیان/ چاوهروانی دهسگیان نا، چاوهروانی
 نامه ی لیکجودایی/ چاوهروانی گۆل نا، چاوهروانی سهبهته سیوی خۆننن/
 هاوارم لهو گۆلانه کرد، که له سههرمیزهکان توپردابوون و مهیخۆره
 پیرهکان، دهیانگرتنه یهکتری/ له سههر کورسی باغچهکان بهجیمابوون و
 سۆزانییهکان له سههری دادهنیشتن/ نیدی بهسه با برۆن و نهم زمویییه
 بهجیهیلن/ بانگم لهو عاشقانه کرد، که له نزیک جوگه لهکانهوه
 دهگریان و له گۆرهکانیانهوه سهیری چراخانهی شاریان دهکرد/ برۆن و

نەگەرێتەو... بەلام هەیهات... گۆیان لێنەگرتە/ بۆیە لە چاوەروانی
بەلەمە سەر مەستەکاندا وەستام/ تا ئەم زۆنگاو و پۆژەلاتییانە بەجێهێنم
و بگەرێمەو و بۆ دارستان/ بۆ ئەو جیگایە ئە بۆ دەناسرێتەو و نە
پێکەنین/ نە خۆشەویستی مانای هەیە، نە گریان/ ئەوێ هەیە و نییە،
پێدەنگی کوشندەیی دارستانەکانە... پێدەنگی کوشندەیی دارستانەکان.

٣

ئای ئەو پۆژگارە خۆشانە... گووتە مالاوا ئەو هەتۆ چاوشینەکان/
خواحافیز ئەو ئەو شارە خەمگینانە لالەزار لە دیوارەکانتان پواوە/
مالاوا، ئەو پاسارییە خنکاوەکان/ ئەو ئەو شۆستانەیی چۆن جی سەر لە
سەر بالیفە نەرمەکان جێدەمینیت/ جێپێم، لە سەر بەردەکان بەجێماوە/
دەرۆم و بۆنی من لە گوڵەکان دیت/ ڕەنگم لە سەر ناوتەکان،
بەجێماوە/ دەرۆم و ئەو کێژە خەمگینانە، بە ئەسپە ماندوو و کانیاوە،
بۆ دەستگیرانەکانیان دەگەرێن... نامناسنەو/ بە تەوێلیکی مارۆو،
قەژم دەهێنمە سەر ناوچاوانم و دەرۆم/ تۆرەکیەک تیشووی ژەهراوی
دەدم بە سەر شاندا و دەرۆم/ سەر بەرز ناکەمەو... بە شوشە ئەو
پەنجەرانە نەبینم، کە سیبەری نافەرتە شۆخ و شەنگەکانی لێوەدیارە/
نامەوێت قەفەزی ئەو کەنارییە بچوکانە ببینم/ نامەوێت ئەو گوڵە
نامۆیانە ببینم، کە وەک زەنگە هاروواجەکان، لە گوڵدانەکانیاندا دین
و دەچن/ گووتە: سەیری ئەو مردوانە ناکەم، کە لە کەنار شۆستەکاندا،
بەجێماون و لە سەر سنگیان نوسراوە بۆ دۆزەخ/ سەیری ئەو دارستانە
کانزایانە ناکەم، کە دێدارانی مسین لە ژێر یەکتەر ماچدەکەن/ سەیری

ئەو پیاوانە ناکەم، بە چاوی جورنەت و خیانەتەوه/ شولکە زەرەدەکان
 ڕادەموەشینن و یاری بە کلاوەکانیان دەکەن/ من تەنیا مالاوایی دەزانم...
 مالاوا... مالاوا/ ئەی ئەو کێژانەی لە پاسەکاندا دەگریان و نیگا پر
 لە سۆزەکانی من ژیرینەکردنەوه/ مالاوا، ئەی ئەو پیاوانەی، سەیری
 نیگا ژیرینەکانی منتان نەکرد/ کە مەرگی لە ناوچاوانتанда دەخوێندەوه/
 ئەفسوس... ئەفسوس، بۆ ئێوە ئەی ئەو کێژانەی سەرگەرمی هەڵکردنی
 چەترەکاتان بوون و سەیری ددانە ئالتونییەکانی منتان نەکرد، لە
 بارانە وەحشییەکان جێردەبوووەوه/ نەتانیینی، لە گورگە پیرەکان دەچم/
 سەیری شقارتە داگیرساوەکان دەکەم و هەست بە نازاری دارستانەکان
 دەکەم/ بە بۆن کچە پاک و بێگەردەکانی دارستان و هەورە راستەقینەکانی
 دەریا دەناسمەوه/ بەلام ئەفسوس... ئەفسوس، ڕانەووستام و گووتم
 مالاوا/ مالاوا من سەرھافڵەچییهکی بەدم/ دەستەسەرکەم خستۆتە دەممەوه
 و چاوەڕوانم نێزەیک بکەن بە جگەرەمدا/ چاوەڕوانم... ددانە ژیرینەکانم
 دەربەیتن یان ئوولەیهک داینەمیت بنیتە گەرۆمەوه و بمکوژن/ پارامەوه
 و گووتم وەکۆ ماسییەکان مەمکوژن/ وەکۆ کوژتر و کچە بێناپرووەکان
 مەمکوژن/ دلم پریبوو لە شەرم و ئەفسوس/ شەرم لە خوا و لە پاساری
 و لە نیرگس/ ئەفسوس لە کێژان و هاوێلان و سائەکان/ گووتم، وەکۆ
 کەرۆشکە بریندارەکان مەمکوژن/ وەکۆ قارچکە سببیەکان مەمخۆن/ هەموو
 شتیگەتێکن پێدەئێم، لە پۆزگاریکدا من پرووتبووم/ هەتا گەداکانیش،
 پالتۆی فەرویان لە بەرا بوو/ دەستم وەکۆ پیستی درەختەکان توێژی
 هەڵدەدا/ رومەتم بە هەتاوی ژەهراوی سووتا بوو/ پادشاکانی بەدبەختی
 دەیانینیم و دەیانگوت ئەو ئێوە زیوینە ناکامانەت لە کوێ بوو؟ ئەو
 برژانگە زەردانەی نامورادیت بەچی هینا؟/ منیش، ئەفسوس، حەزم لە
 ژیان دەکرد/ کێژۆتە ناویشمینەکانم دەبینی و وەرزی بووم/ ئەو پیاوانەم
 دەبینی لە بۆرەک دروستکراوون و پەشیمان بووم/ بیری کەنار جوگەلە

رەشەکانم دەکرد، تا لە پۆخە تەنها و زەرەدەکانیدا بێم و بچم/ دەموست
 وەکو ئەو سەربازە عاشقانەی، پەپوولە ناھێڵێت بخەوێت/ لە نزیک
 تەبارە خۆیناویبەکانەو، رابکێشم و ریشم لەسەر سنگم بخشێت/ ریشیک
 پێی بێت لە هەتاوی بەجێماو/ لە تۆزی تەختەسەرەکانی قوتابخانە،
 لە ماچی کوشندەیی کچە خەمگینەکان/ سنگم هێشتا جینگازەکانی منداڵی
 دایکمی تیا بێت/ پێی بێت لە ختوکی پۆژگارە دیرینەکان/ پێی بێت لە
 ترسی بێنەندازە لە بانەخانەیی بەرز و لە خوشەووستی گەورە بۆ کۆتر
 و قومرێبە بانرەشەکان/ پێی بێت لە ترسی گەورە لە تەنھایی، لە
 حەزی گەورە لە تەنھایی/ لە گریانێ کوشندە و بەکوڵ، لە پێکەنینی
 نەھرمەنە و فیللای.

٤

نای ئەو پۆژگارە خوشانەی... زەنگیانە بە چەترەکانمانەو بوو/ خۆرە
 ترسنۆکەکان نە دەسووتان و مانگە شەرمەکان هەنەدەهاتن/ لە
 ئەستێرەکان پارامەو نەمرن/ لە ئاوە زیوینەکان و هەورە دێکاوێبەکان
 پارامەو نەبارن/ ئەو گۆمەزە تارێکانەدا، چرای خەیاڵی دەسووتا/
 شکۆی جەردەکان لە دڵدا بوو/ چەندجار شەونخوینم بە دیار هەورە
 نەخۆشەکانەو کێشا/ من نیشکچی قافلە بەدەکان بووم/ نیشکچی
 ئەو جەردانە بووم، بە قامچیەکانی دەستیانەو، لە سەر ئەسپەکان
 خەوتبوون/ نیشکچی ئەو راوچیە درانە بووم/ چۆن پاسەوانەکان چرا
 دەگرن بە دەستەو/ قەھەسە خۆیناویبەکانیان گرتبوو بە دەستیانەو/
 بەو دارستانانەدا رۆشتم و هەورەبروسکە درەختەکانی زامداردەکرد/ بەلام
 گەلا بچکۆلەکان نە دەترسان و رەگە پیرەکان بیریاننەدەکردەو/ «نیگام

پریوو له شاری نه دۆزراوه» / پریوو لهو پیاوانه ی به فیکه قسه
 له گه ل درخت و با کیویه کاندای ده کهن / پریوو لهو له زهردانه ی، له
 کهناریا زیریان ددۆزیه وه / به ناو دارستانه کاندای پۆشتم و لهو کیژانه م
 بیانی / که ههزار مەمکیان ههیه و ههزار لیو / دهمویست ملیوئیک په نجه م
 هه بیست و ملیوئیک چاو / دهمویست ههزار په پووله بگرم و ههزار (با)
 بمهه ژینن / ههزار ناهرت ماچیکه م و ههزار ناهرت ماچمبکات / چونکی
 ههزار لیوم ههیه و ههزار گونا / خهونم بیانی پشتینه ناوری شمینه کان،
 به سهر که مه رمدا شۆرپۆته وه / له شهوه تاریکه کاندای، به توندی فوو
 له مۆمه کان ده که م / به توندی گالیسکه کان، به ناو گهرده لووله کاندای
 باژۆده دم / شیتانه قامچی له نه سپه سهرمه سته کان ده دم / خهوم به
 ملیوئیک ناده میرزاده وه دیت، له دارستانه کاندای به پیوه دهرمن / بینیم،
 مندانه شوشه کان به رد ده گرنه یه کتری / نهو پیاوانه ی له مۆم خولقان،
 له نزیك ناگره کانه وه، ده توینه وه / نهو کیژانه ی له چه رمن، هه تاو
 هه تیانه هه رچینن / باننده سه هۆتینه کان، له دارستانه کان ده به
 هه ئه م / بینیم دره خته کان گۆرانی ده ئین / ناهرته هه ئه اتوه کان، له
 زۆنگاوه کاندای ده خنکین / بینیم، سه ریا زه کان له ژیر چادری خوئاویدا
 ده نوون و میشووله ژه هراوییه کان ده یانکوژیت / نهو گالیسکه نه م بیانی که
 مردووه کان باژۆیانده دا / من نیسکه کانه م بیانی قامچیان ده دا له نه سپه
 تووره کان / چاویانه م بیانی هه ئه می دۆزه خی لیته ئه دستا / له بری دل
 زهنگۆله یه ک شیتانه له سنگیاندای ده هاو ده چوو / بینیم، پیاوه نامۆکان،
 هه ره شه له نه ستیره و با و زۆرداره کان ده کهن / دنداره نامۆکان ده گرین
 و هه میسکه کانیان وه ک نه ئه ماس ده دره وشیتته وه / نهو کچه بیباکانه م دیت،
 قژیان وه کو شاژنه کان ده کرد به تاج / زه رده خه نه کانیان پریوو له
 فیل و خیانه ت / پیخه فی بوکینیان له په ری سپی تاووسه کوژراوه کان
 بوو / مه سیحیکی غه مباریش له نابه یانی مه مکه کانیاندای سه مایده کرد /

بینیم هەموو ئەو پۆزگارە بێنی وەک دوکەڵ چۆن بە سەفەکاندا
 دیتە خواری، گریان بە برژانگماندا هاتبوو و خواری/ ئەو لەشکرە شکستانەم
 بێنی، کە نە گۆیان پێ بوو، نە نازادی/ ئەو جەنگاوەرانە، کە
 جگەرەیان لە پێیواریکان قەرزەکرد/ ئەو هەرزەکارانە سەریان نابوو
 بە درەختەکانە و دەریان/ ئەو پیاوێ زامدارانە، یەک یەکتریان
 دەخکاند/ ئەو سەربازانە، تەرمی هاوێ مردووەکانیان دەناشت و
 گۆرانیان دەگوت/ ئەو هەورە پەشپێستانە، لاشەی نادەمیزادەکانیان
 دەشت/ بینیم باندارەکان نیوچاوانی مردووەکان کون کون دەکەن/ بینیم
 ئەستێرەکان چاودادەخەن... پلنگەکان چاودادەخەن/ خەنجەرەکانم بێنی
 پەشیمان بوون/ پێگانەکانم بێنی پەشیمان بوون/ تەفەنگەکانم بێنی پەشیمان
 بوون/ ئەوێ کە پەشیمان نەبوو نێمەبووین... ئە بە ئەمەکاندا جگەرەمان
 دەکشێ و دەپۆشتین/ بەسەر ئەسپەماندوو و پێرەکانە و تیکەکانمان
 دەجوو و دەپۆشتین/ پەشیمان نەبووین و دەپۆشتین/ پەشیمان نەبووین
 و دەپۆشتین.

٥

ئای ئەو پۆزگارە خۆشانە/ ناسۆکان پێبوون لە بانێ دە ترساو/ کۆلانەکان
 پێبوون لە نافەرەتی نوقمبوو لە تەما/ دەرگاكان تەنیا لە رووی پیاو کۆژاندا
 کراوە بوو/ منیش وەک پەپوولەکان لە دوورەوه/ سەیری گۆپی گەشاوێ
 شارە ئەفسوناویەکانم دەکرد/ وەک پاساری لە سەر درەختە دوورەکانە و
 دەمروانی/ دەمروانی و بێبەش بووم/ پێکەنینی کیژ و بانێدەکان،
 دەیانکوشتم/ تۆش لەو زەویانە من خەونم پێوە دەدیت، سەمات دەکرد/
 لە میژ بوو نیگا پێ لە ترس و سۆزەکانی منت لە یاد چوو و بوووه/ لە میژ

بوو، نه تده زانی، مرو فیک ماوه له دارستان، خوشیدموویت/ نه تده زانی به
 نه ستیره و په پووله کانم گووتوه «تیاچووم»/ نه تده زانی من له پاستونی
 دیکتاتور و چاوانی تو رامکردووه/ به خوړ و کیزه ره شو شه کانم ده گووت:
 «تیاچووم... تیاچووم»/ له ژیر شهسته بارانه کاندا ده گریام/ به شو فیره
 پیره کانم ده گووت/ به و دایکانه ی له بازار ده هاتنه وه/ به و کیزه هوتا بییه
 چکولانه و به نافرته ی بهر دهرکی خهسته خانه کانم ده گووت «تیاچووم...
 من تیاچووم»/ به لام کهس نه یدده زانی، ته نیا تو به و نیگا خویناوی و
 پر له سیحر و گالته یه وه ده ترانی/ به له مه خه وائوه کان نه یانده زانی/
 گوئی ناو نینجانه کانی باغچه ی گشتی و کورسی کتیبخانه کان...
 نه یانده زانی/ ته نها تو به و چاوه پر له گناه و ته فره یه وه ده ترانی/
 نیدی ناگه ریمه وه بو جهنگ و هیچ نافرته تیکیش ته ماشای فرمیسکه کانم
 ناکات/ به لام ده ترانی، دنیا پریتی له په پووله و زهوی پریتی له
 دارستان/ ته نها تو ده ترانی له دارستانه کان و له تهک په پووله کاندا
 نه بیت، نیدی نازیم/ کوشکه بهرزه کان و کولانه تاریکه کان/ نه و کیزانه ی
 به یانیان ده چنه سهر کار/ نه و هاوړتیانه ی له سهر بازخانه دووره کاندا
 نامه ی ده ستگیرانه کانیان ده خوینده وه، نه یانده زانی/ دنیابوویت، که
 نیدی به له مه کان هه لمانگرن و فرۆکه کان سوارمناکه و شو فیره چلکانه کان
 گویم لیناگرن/ به لام رووت له و کیشوهره دورانه کرد، که ده ترانی
 من نایگه می/ ده ترانی له دارستان و له تهک په پووله کانه وه پیرده بم/
 ده ترانی له چاوه پروانی سه فهدا پیرده بم و گول له نابهینی په نجه کانی
 پیمدا ده رویت/ پیرده بم و هتاو له نیوچاواندا ناوا ده بیت/ پیرده بم
 و دهرم، دهرم و له دوزه له که نار په نجه ره کانه وه ده روانم/ ده روانم
 و دلم پره له په ژارهت/ یه زدانیش د لئه وایمده داته وه و نازانیت بوچی
 ده گریم/ فریشته و پیغه مبه ره کانیش د لئه خوشیمده دهنه وه و نازان بوچی
 ده گریم... بوچی ده گریم.

۶

نای لهو رۆژگارە خوشانهی/ خنکام و لیۆیک نه‌بوو ماچمبکات/ خنکام
و له بری قژ گۆلی نای له سه‌ر سه‌رم رۆا/ له بری دڵ، ماسی
له سینه‌دا بوو/ گیرفانه‌کانم پریبوو له لمی ده‌ریایی/ سه‌ده‌فیکی
پری مرواریش له سه‌ر ناوچاوانم بوو، سه‌ده‌فیکی پری مرواری/ خنکام
و کۆتره‌کان سه‌یریانده‌کردم و ده‌گریان/ په‌نجه‌ره‌کان سه‌یریانده‌کردم و
ده‌یانزانی ده‌مرم/ دره‌خته‌کان ده‌یانزانی ده‌مرم/ گووتم، نه‌ی نه‌و پرده
زۆرینه‌ی، به‌ر له من سۆزانی و پیاوکۆژه‌کانت په‌رانه‌وه، ده‌بمپه‌رتنه‌وه
بۆ نه‌و به‌ر/ گووتم: نه‌ی نه‌و به‌نه‌مه‌ بچکۆله و قه‌شه‌نگانه‌ی، کیژ
و هاوێی خانییه‌کانمتان په‌رانه‌وه/ بمپه‌رتنه‌وه بۆ نه‌و به‌ر/ نه‌ی
که‌نه‌که‌ چکۆلانه‌کان/ ماسیگره‌ پیره‌کانتان په‌رانه‌وه، ده‌ بمپه‌رتنه‌وه/
به‌لام که‌س گۆلی لینه‌گرتم/ به‌ نه‌سپه‌ ناوییه‌کانم گووت: نیوه‌ شارنه
هه‌ته‌اتوووه‌کانتان برد... بمبه‌ن/ به‌ مه‌نه‌وانه‌ چاوشینه‌کانم گووت، نیوه
مرواریه‌کانتان فراند... بمفرێنن/ به‌لام چۆن له شه‌قام و قوتابخانه
و ناهه‌نگه‌کان، هه‌رامۆشتانکردم/ هه‌رامۆشتانکردم/ خنکام و قارچکه
ناوییه‌کان له سه‌ر ناوچاوانم رۆان/ نیلۆه‌ر له گه‌روومدا سه‌وز بوو/
شه‌پازله‌ی ناوه‌کانم خوارد و شه‌پۆله‌کان نازاریاندام/ خنکام و چۆن
عاشق به‌ ناو گوته‌کاندا ده‌روات/ به‌ نیو نیسکی نه‌هه‌نگ و پاشماوه‌ی
که‌شتیه‌ نوقمبووه‌کاندا، تیه‌په‌رم/ خه‌زنه‌ نه‌دۆزراوه‌کانم دیت/ بریسکه‌ی
زۆره‌ ونبوووه‌کانم دیت/ نه‌و مردووانه‌ی له ژۆر ناوه‌کاندا سه‌ریان سپی
بوو بوو/ ناوم له تاجی نه‌میره‌ خنکاوه‌کاندا خواردموه/ به‌ پاستۆنی
ده‌ستی شا پیره‌کان هه‌ره‌شه‌م له ماسیه‌کان کرد/ گیانه‌وه‌ریکی نای

دەمان نا بە تیشکەکانیەوه و تاریکستانەکانی دەمان ئەبینی؟/ دەبایە
 لە شەقامەکاندا، بە چرا دەستیەکانەوه، فرمیسک و تکهی مۆم... گۆل
 و پەپوولەیی کوژراو... هەنار و نارنجۆک... لە یەکتەر جیابکەینەوه/
 دەبایە بە لایتە دەستیەکانەوه، رووی دایکمان لە رووی سۆزانی، رووی
 خوشکەکانمان لە وێنەی سەر دیوار و سیمای باوکمان لە داڵشی بەجیماوی
 کێلگەکان جیابکەینەوه/ ئەبیرتە؟ خوشەویستم ئەبیرتە/ ئەو رۆژە
 خوشانەت ئەبیرە/ بۆ ئەوێ ناو و ژەر لە یەکتەر جیابکەینەوه، دەبایە
 بماننۆشایە/ بۆ ئەوێ خوشەویستی و خیانت لە یەکتەر جیابکەینەوه،
 دەبایە دێی مەروەمان لە سینە دەرەختیە و وەک قنجان تێمان بڕوانیایە/
 ئەو رۆژی کوترەکان بە قەد میشوولە بوون و میشوولەکان بە قەد کوتر/
 لە بری گۆل، کیسەیی خەوتوویمان لەسەر پەنجەرەکان دەدی/ بە ناو ئەو
 دارستانانەدا رۆشتین/ کە درەختەکانی لەسەر سەر وەستا بوون/ دەستمان
 ئەو گۆلانەدا کە وەکو بەرد رەق بوون و وەکو پووشی پاوەنەکان بێبوون/
 دایە، ئەبیرتە ئەو رۆژە خوشانەت ئەبیرە، کە دیکتاتۆرەکان تفیاندەکردە
 خواردنەکەمەوه/ مامۆستاکانم تفیاندەکردە نەمرەکانی قوتابخانە و
 شیعەرە خەمگینەکانم/ بە پەنجەرە پۆلەکانەوه بەستراوەوه/ ئەبیرتە چ
 رۆژگاریکی خوشی پر لە غەم بوو/ مردوووەکان لەسەر شەقامەکان گۆریان
 بۆ خۆیان هەندەکەن/ دایکەکان ئێسکی کۆرە تاقانەکانیان تۆردەدایە
 تەنەکەیی خۆلەکەوه/ ژنە گەنجەکان، گۆشتی میردەکانیان دەدا بە سەگە
 برسێیەکان/ برا، خوشکەکەیی خۆی رووتدەکردەوه و دەیدا بە هاورێکانی/
 ئەو رۆژگارە، من منداڵێکی چاوکال بووم، لە بۆن و نیگای نادەمیزاد
 بێزار/ باوکم ناوی ژەنرالەکانی لە ناوی من چاکتر دەزانی/ سەرگەردان
 بووم، جەزمدەکرد مامۆستاکانم لە جەهەنمدا بسووتین/ لە وانەکانی
 قوتابخانەدا... گەر و وەک بوو بۆ تۆزیک ناو و نازادی/ لە پۆلەکانی
 خۆتندنا، عەودایی راکردن بووم بە ژێر بارانەکانی پایزدا/ دەمویست

ئافەرەتێک لە ڕینگاکاندا بەگری و پێمبلی: تۆم خۆش دەویت/ هەموو پۆژێک دەچوو مە قوتابخانە و تەفیک بە نیو چاوانمەووە بوو، شە پازنە یەک لە سەر بوومەتەم/ ئای لەو پۆژە خوشانە، ئەو ھاوڕێی پەرێشان/ وامان دەزانی گەر فوو بکەینە دەمی یەکتەر/ سنگمان وەکو سینە کچان بەرز دەبیتهو/ جەزمان دەکرد، ئافەرەت بین تا مراویبە خەمگینەکان ناو بدەین و مێلە سپییەکان هەتخەین/ دەستمان پریبوو لە گۆل و هەناسەمان پڕ بوو لە خوشەوێستی/ ئە بەردەم دادگاکاندا ھاوارمان کرد/ ئێمە ھاوڕێی هەموو سۆزانییەکانی جیهانین/ ئێمە برای هەموو وێلگەرد و پیاو نامۆکانی جیهانین/ لە سەر دیواری قوتابخانەکان نوسییمان/ نامانەوێت بزانیین چۆن پارە ئەژمێرین/ وانەیە کمان پێیێن... فێری خوشەوێستیمان بکات/ زمانیکمان فێربکەن، بتوانین دڵی کچە خەمگینەکانی پێخۆشبکەین/ وانەیە کمان بدەن تا بتوانین لە شەقامەکاندا سەما بکەین/ ناھەنگیکمان فێربکەن، ئەژێر تیشکی ئەستێرەکاندا یەکتەری پێبگیرنە نامیز/ سیو دابەشبکەین و پرتەقال بکەینە دیاری/ قوتابخانەیە کمان بدەن، ماچ و خوشەوێستی تیا قەدەغە نەبیێت/ قەدەغە نەبیێت کچان بە جلکی کورتەو سەما بکەن/ ڕووتی نەبیێتە مایەی شەرمەزاری و لە نامیزگرتن نەبیێتە مایەی سزا/ گوتیمان چەرچەفی ناوڕیشمان بدەن/ با لە سەر شەقامەکان رایخەین و دوو دوو لە ژێر درەختەکاندا بخەوین/ گوتیمان، گۆلاومان بدەن، با بۆنی چلکنی ھاوڕێ خائینەکانمان لە یادبجیتەو/ ماچی راستەقینەمان بدەن، با ماچی ژەھراوی دەستگیرانە بیوێهەکانمان لە یادبجیتەو/ دارستانی گەورە گەورەمان بدەن/ با لە سەر دەفتەری ئەم مردنە... بیانووی هەلگیرسانی ئەم جەنگە بخۆینێنەو/ بۆنی کۆترەکان لە سەر ئەم دەفتەری یادداشتە تۆمارکەین/ گەمی هیڵانەکان لە سەر کتێبی کۆنی ئەم ڕواقی گەلاریزانە بنوسیەو... تا سیمای ئەو دارانە فەرامۆشبکەین کە بە قەدەمەکانیانەو بە ستراينەو/ ڕواری

خوڕ و سازگارمان بدەن/ بە تامی ئەو تالاوێه له یادکەین، که دایکه
 دێرهقه کان کردوێه به گهروماندا/ گووتمان، مندا ئیمان بدەنهوه/
 ئەسپه دارینه کانی جارنمان بدەنهوه/ مه مکه مژە و ماچ و شه قشه قه
 و گاگۆتکیمان بدەنهوه/ گریانێ ته نهایی ناو بێشکه کانی بیکه سیمان
 بدەنهوه/ گوئی زیوینی سه ر کلاو قوچه کانه مان بدەنهوه/ دۆعای چلکنی
 سه ر کراسه چه وره کانه مان بدەنهوه/ هه موو شتی که مان بو ئیوه... ته نیا...
 ته نیا... یه ک پۆژ، یه ک پۆژی مندا ئیمان بدەنهوه.

٨

نای لهو پۆژگاره خۆشانه، که مێیه ک بووم پر له گه نم/ با تداره ناوییه
 وێله کان، ئییا نخواستردم/ که شتییه کی ته نها بووم، تارمایی ده ریا وانه
 شه که ته کانم، سوار ده کرد/ ئەو ده ریا وانه ی له لافاوی گه رده لوول و
 خیانه تدا خنکابوون/ که شتییه ک بووم، تارمایی ماسیگریکی پیر له سه ر
 دلم پیاسه ی ده کرد/ تۆره په شیمانه کان، له سه ر سنگم ده گریان/ ماسییه
 کوژراوه کان شکاتیان له لا ده کردم/ پۆشتم و له ناوه راستی ده ریا
 به رینه کانه/ ئەو دارستانانه م بینێ، له سه ر پووی زیوینی ناوه کان
 پوابوون/ که شتییه ک بووم، به نیگای ماندوو، ده ست و پیتی خه وانه ووه/
 له سه ر پووی ناوه کان گاگۆتکیم ده کرد/ په ری ده ریاکان، نیوچاوانی گه رم
 و سووتاویان ماچ کردم/ مێیلی چارۆکه که یان شتم و پارمه وه تاریکه کانیان
 گسکدام/ نه ستی ره کان چرام بوون و فریشته کان قیبه له نام/ چاوم لیکناو
 به ناو لره ی ناوه کانه تیه ریم/ وه ک کویره کان پۆشتم، تا شه پۆله
 دانه رمه کان، ده ستبگرن/ له گێنه شه رمنه که مدا، ئەو ماسیانه م شارده وه
 له ترسی ناو هه له اتبوون/ دولفینه کان پاسه وانی خه زنه نه مره کانه بوون/

له ناو گه ده لوولی رهنگ و دیمه نه ناوییه کاند/ گلینه به شادییه کی
 نه زه لی کرایه/ گریام بو نه وهی تاریکستانه کانی شادی بیینم/ تا بیینم
 له قووترین جینگای خوشیدا/ قریشکه ی چ ترسیک خوی جه شارداه/ نه و
 دوورگانه ی وهک ناهرت له ناو ناوه کاند/ دانیشتبوون/ وهک پیره داناکان
 سهیری ناسویان ده کرد و بیربانه کردهوه گووتیان: نهی که شتی ماندوو
 و بینه رار، له که ناره کاند/ بنوو/ گووتیان: وهره، نهی نه و مندا له ی
 مه که مژه ژهر اوویه کانت له ده مایه و به دهم سه رابی ئوقیانووسه کانه وه
 پینه که نهی/ وهره نهی نه و بیشکه وینه ی، تینوویتی بیابانه کان له
 گه رووتدایه/ که شتی چه ته کان، ده ستیان بو پاوه شاندم و گووتیان:
 نهی به له می پر له خوشه ویستی، خه زنه کانی خۆتمان بده ری/ ره حمی
 نیگا کانی خۆتمان نیشانده/ رویشتم و نه و چه ته برسیبانه می،
 که چون نه خوش له ژیر دره ختی بیمارستانه کاند/ دهمرن/ له بورجی
 که شتییه کاند/ مردبوون/ خوانی پر له نیسکی ماسیم بیینی/ وهک سفره ی
 دوا ی کاره ساته کان جیمابوو/ نه و پاسه وانانه ی له سه ر سندوقه زیره کان
 برسیقی هه راسی لیبریبوون/ تیه پریم و بیهوده نیازم بوو، له گۆمه
 موگناتیسییه کانی خه یالدا ونبیم/ حۆریه نازکه کانی سه راب به لیوی
 راسته قینه ماچمکه ن/ کیژه ناوییه کانی خه یال، به مه چه کی راسته قینه
 پیخه فی ده ریایم نیشاندن/ به ناو لره فی بیره حمی ناودا رویشتم و
 په ری خه مگینی سه ر به ردی ئوقیانووسه کان لییانپرسیم/ نهی که شتی
 «به ختیار» که به و دله شاده وه بیتاک چاوانت لیکناره و ده رویت/
 نه و ژن و پیاوه عاشقانه ت له یاده، له سه ر به سته کانی تووه سهیری
 به نده ری ناواتیان ده کرد/ نهی بیره حم، تو له نیشتمانی هه لهاتی/
 رووباره کانی تووشی سیل بوو بوون و کیلنگه کانی تاعوونیان گرتبوو/
 له به نده ریک هه لهاتی، کیژه کانی له ئۆکه بوون و پیاوانی له بوړه ک/
 بو له و زموپانه نه وه ستای، که شادی به جوگه کانیدا راده بوورد/ گووتم:

نهی پهریه خه مگینه کان/ من به ناو حه قیقهت و خه یالاتی تیبه ریم/
 به لام نهو عهردی نومیده، لیره نییه/ نه له سه ر زمویه و نه لهو دیو
 زمویه وه/ نه له ئوقیانووسه کاندایه و نه لهو دیو ئوقیانووسه کانه وه/
 بیهوده کیوه کانی ناو ده برم/ پوژگارنیک چارۆکه کهم وهک کراسی شایی
 پیریتی له وینهی گۆل/ پوژگارنیکیش وهک ته عزیزباره کان رهشپۆشم/ پویشتم
 و نهو نهستی رانهم دیت که له سه رمدا هه لده لر زین/ نهو نه خوشانه م
 هه لگرته وه، له خهسته خانهی به نده رم کانه وه توریندا بوونه ده ریا وه/
 نهو زیندانیانه م په نادا، که به زنجیر و دیواره کانه وه هه لهابوون/
 من که شتی کاره ساتی نه م پوژگارم، خه وم بوو، نازار نه هیتم/ من
 کۆیله م به م خاک و نهستی ریه وه/ نه ده توانم لیبهه ئییم و نه ده توانم
 به جیبی ئیم.

۹

نای لهو پوژگار ه خوشانهی/ له گه ل پتفه مبه رم کاندایه مه ست بووم و له
 پتخه فی خوشه و یستی دا/ له گه ل نافرته داوین پیسه کاندایه نوێر مکرد/
 به یانیان گۆنه گه نه خه وتوووه کانم خه به ر کرده وه وهک ناغایه کی دله مق
 کیلگه نابوو ته کانم سزادا/ لیوم دابوو ده ست موعجیزه ی ماچ و جه ستم
 دابوو ده ست نه فسونی خوشه و یستی/ دلم بو نهو نهینیانه بوو والا نابیت/
 پوحم بو نهو بایانه بوو کهس له زمانیان تینا گات/ به لام کاتیک
 به ناگاهاته وه/ ده بایه به ده سکی شه وه ده ست بو نهو مه که ساردانه
 به رم/ له زه مه ریری زستانه دووره کانه وه هاتبوون وهک نهو سه ربازانه ی به
 کیلگه مین ریزکرا وه کاندایه درۆن/ به تر سه وه ده ستم به سه ر له شه سپییه کاندایه
 هینا/ به ناگاهاته وه و بینیم عاشقم/ بویه له سه ر سوچه کاندایه داوی

شوناسنامه ی خوشه و یستیان لیکردم/ بینیم له کۆشکیکدام بومه له رزمکان
وێرانیا نکر دووه/ له بهر په نجه رهیه کدام (با) خستۆتییه گریان/ بینیم دلی
نیشتمانه کهم به قولاپی ماسیگره کانه و هیه و ناوچاوانی دارستانه کانی
له دووربینی تهنگی راوکه ره کاندایه/ بینیم، له نیشتمانیکدام مۆرفینی
داوه له ماسی و هه وره کانی تا له بنکی ده ریا و ناسمانه کاندایه/ بهه و ن/
به بهرد سه ری گوته کانی پانکردۆته وه و خه نجه ری چه قاندۆته، دلی
نیرگیس/ بینیم له زه ویه کدام، زهره درخواردی که ناریه کانی دده و گوئی
زیرین دده له بێشکه ی خانییه کانی/ له ولاتی کدام دهیه ویت چون هه ور
به نیگای خوینییه وه، له ناسۆ دوورمه کاندایه/ ده مریت/ چون کۆتر به گلیته ی
پر له خۆنه می شه وه له ناگره کاندایه/ ده سووتی/ له که ناره دوورمه کاندایه
بهرین و گلیته مان پریت له لم/ نیشتمانیک بوو، چاوی به ستینه وه و
له کیلکه مین رۆژکراوه کاندایه/ به ریدایین/ دهستی به ستینه وه و بردینی بو
زۆرانبازی/ زنجیری خسته پیمان و سه گه دره کانی خسته دوامان/ بۆیه
رۆشتم، تا له ژیر لمی بیابانه کاندایه/ بۆ سیبه ری پهنه مبه ره کانی بگه ریم/
یه خه یان بگرم و پێیان بلییم، ئیدی ته واو رۆژگاری موعجیزه به سه رچوو/ تا
ئه و گۆچانه سیحریه له دهستی «موسی» بستینم و بیدم به کوئریک،
که سی نییه، له جه نجالی بازاره کاندایه/ دهستی بگریت/ خاچه که ی مه سیح
بدهمه دهست دارتاشیک، بیکاته دارشع بۆ ئه و سه ربازانه ی جهنگ
هه ردوو قاچی لێسه ندن/ به «موحه مه د» بلییم کتیه کانی کۆبکاته وه و
بیت گوئی له هانچیه کانی بگریت/ پێیان بلییم، ئه و رۆژگاران به سه رچوو،
که ژبانمان به دهست خوا بوو/ ژبانمان لێستاکێ به دهست سه رکرده و
دهوله مه ند سۆزانییه کانه.

هاواره‌کانی ئەهریمەن

١

ئەوان لە پرسەکاندا، دەست دەنینه سەر دەست/ گەردەلوولە پیرەکانیش
لە دارستان بە کەسای دەگرین/ بە نیوچاوانیکی سپییەو وەکو بللور/
بەنیو تیشک و پوناکییە خواگرەکاندا دەگەرام/ دەم پریبوو لە کوفر،
دەستم پریبوو لە خیانت/ هەموو ئەستێرەیک کوشندەبوو، هەموو
کازیوێکیشت خۆیناوی/ تریفە بە پێتو رەنگینەکانییەو تاووس بوو/
جوانیش رەمیک بوو ژەهراوی/ لە کەنارە پر لە جادووکانی خەودا/ کە
دڵ پریبوو لە دوکەلی سپی سپی/ بەیانیش وەکو قوتوێکی پر لە زێر
خودا سەردەکردووە/ خۆین وەکو تۆوی میخەک لە زمانم هەلەمەری/
جیگای هەموو وشەیک برین بوو/ هەموو روانینیکیشت سزا/ کەچی بازە
شینەکانی گرم بە جینەهیش/ مالاوام لە تیغە برسییەکانی مردن نەکرد/
بۆنەوی پاک وەک ئەستێرەکان بژیم.

ئەو ئەو پیاوێکی خۆت لە خوم و لیتە یۆزگەرە پیسەکان هەلکێشاو/ تا
نەم پیاوێکێک نەتخۆن/ هیندە وەکو بیچوووە پاسارییە برسییەکان دەمت بۆ
ناسمان هەلیری/ زگت پریبوو لە رەشەبا و تۆزی گەردەلوولە ناوختەکان/
دلت پریبوو لە گلی زەرد/ لەشکری خەواووی پادشا قەرزەردەکان بەتەکتا
تیپەرین/ تەکی خۆین، وەکو تەکی شیرەکی مندایی بە لیویانەو
بوو/ کەژاوی نەمیرە چاوشینەکان تیپەرین/ دەمت پریبوو لە تیکە
سارد و لە ناوی زۆنگاوە دوورەکان/ دەتگوت: چەند جوانە، برینی
بە نیوچاوانیەوێتی/ لەسەر ئەسپیکە، پاسارییەکان هیلانەیان لەسەر

پشتی کردوو/ لهو کیژانه دهروانیت، که له کیلگه کاندای خهوتوون/ به لام نوێژی بو شکستی قاره مانه خهوتوووهکان نه کرد/ وهک هه رزه کار، له پێش دهم چاخانه کاندای/ ملی بو که ژاوهکان درێژنه کرد.

ئه ی نهو پیاوه ی له شهوی گولله باراندا قاچت به دیواره له رزۆکه کاندای دهکێشا/ تا ماویت، سیبه ریکی ته لخی له دهووری زۆنگاوی زیندان و قوتابخانه کان/ له دهووری ئافره تانی نه خوش و دره خته هه لقرچاوهکان.

٢

وهک چۆن په نجه ده خرێته سه ر کتێبه کانی قوتابخانه/ بێباک، دلم خسته سه ر ئهم نیزه خوێناوییه/ خوشه وستم، هه زم له نازاریکی پایزییه/ هه زم لهو وه رزه یه که دره خته کان له ژێر شهسته باراندا، ده ئیی سۆزانی له ژێر تافگه کان/ لهو وه رزه دا (با) وهکو پیاویکی غه رب، فیکه ئیده دات و هه رزه کان ده جو ئینی ت/ لهو پۆژانه، ئهم پیاوه کورته بالایه/ وهکو نامه یه کی دلداری، وهکو به لگه نامه یه کی خیانه ت، ده سووتینرا/ خوێنیش به گه ردنییه وه ده تگوت ملوانکه ی شاهانه یه/ ماچیش، وهکو گراوی بورکانه کان، له ئیوییه وه قو ئیپانده دا/ به ترسه وه نیوچاوانی خسته سه ر میزه کانی قوتابخانه و خه ونی بیانی/ ده یو ست، چۆن توژی سه ر جلی هاوړیکانی ده ته کینی ت/ هه سه رت له م دنیا یه بته کینی ت/ به لام به رامبه ر به له شکره توړه کان/ به رامبه ر به نیمپراتۆره چاو ناگره چه توونه کان/ پینج به ردی هه ئما قوو چه پکی گوئه گه نمی زێڕینی پیبوو/ هه ئفانه که شی به رگی ده فته ره کانی قوتابخانه و لبادی ته خته سه ره کۆنه کان بوو.

۳

خۆشه‌ویستم/ کاتیک په‌نجه وه‌کو ته‌رزی میوه کیویه‌کان درێژده‌ییت/ ئیدی چیدیکه ناتوانین، تهنه‌نگه‌کان بگرین/ ناتوانین دوعا له دوژمنانمان نه‌که‌ین و په‌نجه‌مان شۆرنه‌بیته‌وه/ هینده ده‌توانین له زیندانه‌کانماندا پهل به دیواره‌کاندا هه‌لبه‌هین/ ده‌ستم وه‌کو ملی بالنده‌کان درێژده‌که‌م/ به‌ئکو رێبواریک بیگریت/ هه‌زار ساڵه هاوریه‌ک نه‌یگرتوه/ چهند به‌ چهنده، له‌به‌ر میحراب و مائه سۆزانییه‌کاندا چاوه‌پوانه/ نه‌وه ده‌ستی درێژی به‌ر حانوته‌کانی قوتابخانه‌یه/ نه‌وه ده‌ستی، نوشتاوه‌ی ژێر زه‌بری جه‌لاده‌کانه/ که نامه‌ی دپاوی دلداری فرێده‌دایه نه‌ودیه دیواره‌کانه‌وه/ له شاییه‌کاندا سه‌رچۆپی هه‌لده‌سوران و له ته‌عزیدا ته‌زیجی ده‌خولانده‌وه. نه‌مانده‌زانی ژبان/ نه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ری له شیفۆنی سه‌وز دروستبووه/ له‌سه‌ر برسیتی و پاشماوه‌ی فرمیسه‌که‌کانی خۆی ده‌روات... بۆ کوێ ده‌چیت؟/ ده‌چیته‌ گونده دووره‌کان که زرکه کاله‌کی سه‌وز خلبۆته‌وه ناو دۆله‌کان/ یان له‌ژێر هه‌تاوی چاوزه‌ردی بیاباندا وه‌ک بالدارێ برۆ سووتاو/ جینیو به‌ هه‌وره دووره‌کان ده‌دات/ خۆشه‌ویستم له‌وێ پیتده‌ئیم نه‌و هه‌ورانه له‌ ده‌ریاوه نه‌هاتوون/ نه‌وه دوکه‌لی جگه‌ره‌ی سۆزانییه‌کانی شاره/ نه‌وه پشیله‌ی سپی توپدراوه بۆ ناسمان/ لی‌بیبوره، نه‌وه خاکی خۆشه‌ویستی نی‌مه‌یه/ نه‌ی گه‌رۆک وه‌کو چاوی بزۆکی سیخوره‌کان.

٤

خۆشه‌ویستم/ وێنه‌ی تهنه‌گه‌ دێرینه‌کانم بۆ بنێره/ نه‌وه‌ک وێنه‌ی
 دێدارانی به‌ر سیبه‌ری دره‌خته‌کان/ وێنه‌ی خه‌نجهری خوێناوی ناو برینم
 بۆ بنێره/ نه‌وه‌ک وێنه‌ی سه‌یرانگا و ترومبێله‌ درێژه‌کان/ وێنه‌ی شوشه‌یه‌ک
 ژه‌هر و لاشه‌یه‌کم بۆ بنێره/ نه‌وه‌ک وێنه‌ی کوری قژزه‌رد و کچه‌ شه‌بقه
 به‌سه‌ره‌کان/ تا ده‌مرم... له‌به‌رده‌م کانیه‌ وشکه‌کاندا شه‌رمه‌زارم/ تا
 ده‌مرم ده‌ست به‌ سکه‌وه‌ ده‌گرم بۆ تابووتی سوانکه‌ره‌کان/ تا ده‌مرم...
 وه‌کو فریشته‌ ده‌روانه‌ سۆزانییه‌کان، سوێند به‌ مه‌مک و ئیویان ده‌خۆم/
 تا ده‌مرم... له‌ژێر زه‌بری نهم‌ خیانه‌ته‌ پیرۆزه‌دا که‌ له‌ کۆگا و کۆشکه
 پڕ له‌زه‌ته‌کانم کرد، ده‌نرکینم/ ده‌نرکینم و گۆرانی خوێناویشم، وه‌ک
 جییێ دز له‌ کێوه‌ به‌فرینه‌کاندا، به‌رزبۆته‌وه‌ تا ناسمان.

٥

ئه‌وه‌ گه‌رده‌لووله‌ی وه‌کو سۆزانییه‌کی پیر ده‌پرخیئێ/ وه‌کو منداییکی
 چلکن به‌سه‌ر جۆگه‌له‌کاندا بازده‌دات/ پڕیتی له‌ په‌رۆی دراوی داپی‌ره
 نه‌خۆشه‌کان/ پڕیتی له‌ نیگای سه‌وزی سه‌ربازه‌ چاوبه‌خه‌وه‌کان/ تو
 بۆ په‌پووله‌ و نامه‌ی دراوی پیاوکه‌ژه‌کان ده‌گه‌رێت/ بۆ فرمیسکی ژێر
 دره‌خته‌کان ده‌گه‌رێت/ بۆ ده‌نگی پێی قافله‌ ونبووه‌کان ده‌گه‌رێت/
 بڕوانه، له‌ چ سه‌عاتیکدا نهم‌ نانومیدییه‌ وه‌کو کچه‌ چه‌توونه‌کان،
 ده‌نرکینیت/ نهم‌ شیعره‌ به‌رامبه‌رانه، وه‌کو چاوی عاشقه‌کان/ که‌ی له‌

یه کتری گیرده بن/ نه م زهویه بیهوشی وهک دهرگا داخراوه کان/ به دهست و پئ و سهر و سنگی خۆمان پیاده کیشین، که ی بیدارده بیتته وه/ پیبلی، که ی وهکو که رویشکه کان راده چله کیت/ نه گهر بیدارنا بیتته وه/ وهکو تلۆره بهرده کان، فرمیسکه کانم خلده که مه وه ناو دۆله کان/ نه و پیکه نینه ی له گهرووه پر له خوینه که مدا بو یادگار هه ئمگرتبوو، توریده ده م/ جلکه کانم ده که مه بهری دزه رووته له کانی زستان/ خوشه ویستیش، با وهکو نه سیپکی توره/ له دلمدا بسوریتته وه و به سهر په رژی و دیواره کاندایا زبندات/ منیش و یقاری شیتته داناکان له بهرده که م/ نه گهر بیدارنا بیتته وه با پیبلیت، چیکه م، چیکه م؟

٦

له نهۆمه نزمه کاندایا/ که دز له دهرگاوه دیت و ده چیت/ که گویت له نرکه ی نه خوشه چاوه شه کانه/ هاوړیم، ماچ پیرتی له ترس و له زه تی مندالانه/ له نهۆمه بهرزه کاندایا/ که وهرزه کان له شوشه و ده سکیشی ناوړیشم هیه/ ماچ سارد و سر و بیمانایه/ وهک دهنگی گوله دووره کان... وهک هه ره سهینانی بهرده لان/ نه ی دۆست، من سویندم به سنگی سۆزانییه هه ژاره کان خوارد/ تو سویندت به رهنگی چرای کۆشکه کان/ من سویندم به مێلی چلکنی سهر جینگای نه خوشه کان خوارد/ تو به تاجی ته لایینی پادشاکان/ من جینیوم به باغچه ی گه و ره و جلکی جواندا/ تو به جهوشی چکۆله و گه داکان/ من له بنکی زه مه رهیری زستاندا بووم/ تو له کۆشکه چهند قاته کان/ من پالتو شه که م بو خۆرنا و ابوون باده دا/ تو گو و ماچت ده گرت ه پیاو کوژه کان.

٧

لهو پۆژگارهدا، كه له بری وینهی یادگارهدان/ تهنهنگ و خهنجهری مستوو
 زهرین هه لدهواسن/ مروف وهكو به له مه شكستهكان له سه ر شوستهكان
 نوهمده بیهت/ فرمیسك وهكو تۆز وشكه/ وهكو چۆن درکی بچوك له په نجه
 دهرده هینری/ خوشه ویستی له دلهدا دهرده هینیم/ با بروات دزه نیگی
 هاوینانی سه ربانهكان كۆبكاته وه/ تف و كۆكه و جیوی دایكه پیرهكان
 كۆبكاته وه/ ههزی كچه سیازده سالانهكان/ شه رهفی شكاو و فرمیسکی
 پیاوه پیره ریش سپیهكان كۆبكاته وه/ با ترسی نهو غونچانه م بۆ
 بگێرته وه كه له ژێر زه بری قامچیدا گه شانه وه/ با باسی نهو هه ورانه
 بكات/ كه به زه بری تقی نیمه بارین/ دهستی نهو قاره مانانه م بۆ
 بخوینیت وه كه نه شكه نجه خیانه تی پێكردن/ یا وهكو دهستی نهو له
 خواتر سهی له په نجه ره ی كۆشكه به رزه كانه وه دهروانی و ده پارێته وه/
 بگری و ستایشی میهره بان یه زدان بكات/ بگری و به خودا بلیت: ورده
 شوشه، له سه ر برۆمان نیشتوو/ پیمان له خوئی سووری دارستانه كاندا
 چه قیوه/ دهستان له زنجیردایه و به ده م تلی ئازاره وه/ چه قۆ له جیپی
 له شكره شكستهكان و سیبه ری بائنده به رزه ریهكان ده دهین.

٨

كه ی گوته میخه كه كان، پرده كات له فرمیسك و دهروات/ كه ی زین له
 پشتی نه سپه كان داده گریت و دهروات/ دلره قیوی وهك په رۆیه کی سوور
 به ستوه به نیوچاوانیه وه/ خوشه ویستیشی وهكو تهنهنگی کی شاردراوه له
 دلیدا هه لگرتوو/ كه ی دهروات/ چۆن قوتابی خو ی له بن ته خته كاندا

وندەکات/ خۆی لە نابهینی پاشووی ئەسپەکاندا وندەکات/ وەکو کچانی ناو
 چیرۆک، لە شەویکی گەردەلوولدا دیت و لە شەویکی گەردەلوولدا دەروات/
 چاوانی پڕن لە وێنەی پیاوگۆژەکان/ دەستەکانی پڕن لە ئەنگوستیلە
 دیاری سۆزانییەکان/ وەکو چۆن کچ وێنەی دەستگیرانەکانیان پیشانی
 یەکدی دەدەن/ چۆن هەرزەکار سۆزانی پیشان هەرزەکار دەدات/ دیت و
 چارەنوسی خۆیمان پیشاندەداتەو/ بۆلبول و چلی درەختەکان نایترسینن،
 لە کونە پەپووەکان وەرزنابیت/ کاتیک وشە وەکو خۆتینکی نامۆ لە دەمارە
 ساردەکانیدا دەگریا/ کاتیک تاشە سەھۆلە خۆتاوییەکان، لەسەر سینهی
 بوون... خوشەویستە دیرینهکان بە جییانەشت/ وشە، ئەو مەرھەمە سوورە
 بوو/ کە وەک زمانی شەگەتی بانئەدەکان لە برینەکانییەو هاتبوو دەری/
 لەسەر دوکەل و پەڕە کتییە زەردەکان/ وێنەی ئادەمیزادە برسییەکان
 و گیرفانە دراوەکانی کیشا بوو/ وێنەی ئەو پاسەوانانەی لە تاریکیدا
 جگەرە دادەگیرسینن/ وێنەی ئەو هیلانانەی لەبری بانئەدە پڕن لە پارە
 دزراو/ وێنەی ئەو ئاسمانانەی لەبری ئەستێرە/ پڕن لە وێنەی پاکەت و
 فرمیسکی بەرمو حەوا توێردراو.

٩

وەکو کۆتریک لە گیرفانی منداڵاندا بمریت، دەمرین/ وەکو هەژرە
 لەژێر تاییە ترۆمبیلەکاندا بمریت، دەمرین/ وەکو لادییەکی چاوکال
 بەسەر زەمبیلە پۆشەکانەو بمریت، دەمرین/ هاوڕێم، وەکو کلاوی
 ئەو دزانە لەبەر پەنجەرەکاندا جێدەمینیت، لەبەر پەنجەرەکانی
 چاوەروانییە جێدەمینین/ وەک ئەو پەپوولە مردوانە/ لە نابهینی
 دەفتەرەکاندا جێدەمینیت، جێدەمینین/ وەک پەیکەری ئەسپینکی تورە،
 دەستمان بەرزکردۆتەو و گولە وێڵەکان دەمانپێکن/ لەبری تف، گریان

له لیۆمانه وه دیتە خواری/ برومان وهکو ئالای ولاته که مان با دهیینهیت
و با دهیبات/ بهو خۆینهی له پۆلهکانی خۆیندندا، به مندائی له
لووتمانه وه پڑا/ گوتمان له سەر دهسته سه سپییه کان کیشا/ خهتی راست
و چه پمان به سەر نیوچاوانی خۆماندا هینا و گریاین/ وهک پشیلە، له
تونی رهشی دوکه ئکیشه کان بیتە ده ری، لهو رۆزگارانه هاتینه ده ری/ له
جهنجالی شهقامه کاند/ به دوای لیسه و دره مه دیینه کاند دهستان
له که مه ری پیریزنه چه میوه کان دها/ به دوای زێر و ملوانکهی مرواریدا
سه رمان به سەر سینهی ئافره تاندا شوڤده کردوه/ له ههنگای پیره کاند
به دوای رۆزانی سوارچاکی و راوشکاردا گه راین/ له سهیرانگا کاند
ئه ئقهی له یادچووه وی دهستی بیوه ژنه کانمان دیته وه/ بهو نه ئقهیه وه
گونا هیا نده کرد/ بهو نه ئقهیه وه دهستیان به سەر پیاوانی تر دا دهینا/
چۆن پیاوه نیفلیجه کان، په نجهی پێیان ده جوئینن/ دره خته پیره کانیش
ره گه کانیا ن ده جولاند و هه زیان له ده رباز بوون ده کرد/ له گۆرستانه کان،
سه رپۆشی رهشی کچه عاشقه کانمان بینی له سەر گۆره کان به جیمابوو/
ده مانزانی نیمه ش جیده مینین. له ژێر کورسی ترومبیلهکانی سه فهدا/
جانتای به جیمامان بینیه وه، پرپوو له جلی ژنانه و بیزاریی و
عه تری بۆنخۆش/ ده مانزانی نیمه ش، رۆژیک له سەر کورسی چاخانه کان
به مردووی جیده مینین/ رۆژیک له بهر کتیبخانه کاند به مردووی
جیده مینین/ وهکو نهو پاساریه خنکاوانه ی ده که ونه بهر جوگه کان ناو
ده مان بات/ وهکو که رویشکی کوژراو له بنکی بهرچه کاند، ده کوژرین و
له بنکی تابووته کاند، جنیو به کۆشکه بهرزه کان دمه دین/ هه زمانه کرد
بهو بروا ناو ریشمینه وه/ نهک له پیشدم په نجه ره چلکنه کاند/ به لکو
له پیشدم دارستانه کاندا بهرین و قریشکه ی جهنگاوه ره توڤه کان له
گه رووماندا بیت/ کاتیک وشه، وهکو نهو کر مه سه وزانه له سەر کاشی
کۆشکه کان، دین و ده چن/ به سەر زمانماندا، ده هاو ده چوو/ دلمان پرپیوو

له به فری خویناوی زستان/ خهونمان، بهو رۆزگارانهوه دهبینی/ که
تۆزی سوارچاکهکان له گهرووماندا بوو/ که دهنگی پیتی نه سپهکان،
پۆله بائندهی بیابانی رادهچنهکان/ نیستاش بریسکهی تهنهگهکانیان،
له ناوچاوانماندا دهگری.

هاوریم... نهوان خهونیان به پهرداخى پر له مروارییهوه دهبینی/ نیمه
شوشه پر له فرمیسکمان لایه/ نهوان خهونیان بهو رۆزگارانهوه دهبینی
که پریتی له ههلههه و تریقهی پادشایانه/ نیمهش گهروومان وهکو
گهرووی ماسیه کوژراوهکان پر له خوین/ وهکو نهو کوژراوانه، دهکهون
بهسهر لیواری پهنجهرهه بائهخانهکاندا/ له لیواری کارهساتهکاندا
کهوتووین و جینو وهکو پلپله به زمانماندا هاتۆتهخوار/ له رۆزگاره
نانومیدهکاندا کاتیگ لیومان وهکو گهلاى درهختهکان ههئدهله رزی،
زمانمان وهکو دهستی کهفتهکاران پر بوو له رهگی پیری/ ددانمان وهکو
لوولهی تهنهگهکان ژهنگاوی بوو/ بیرمان له ماچ و چریه پر له
خۆشهویستی دهکردهوه/ نهو رۆژانه، تهنهگ و تۆپه دیرینهکانمان به
باران دهشت/ خوینمان دهکرده مهتارهکانهوه/ وهکو چۆن تفی خویناوی له
تویی دهسته سهههکاندا ههئدهگیریت/ دله خویناوییهکانمان فریدا بووه نیو
نهو جلکه خاکییانهوه/ هه زمان به بارانیک دهکرد بهسهر گونا ههکانماندا
بباریت و نیدی به زیندوی سههههینه سهر تابووتهکانمان/ نیدی دهست
له گوڵ نه دهین و بهرین/ بهلام نهفسوس، دهیت له ساتی مردنیشدا/
سههلهنوی دهستمان لهسهر تهنهگهکانمان بیت... نهبا جاریکى دیکه،
دوو باره بهمانکوژنهوه.

١٠

کاتیگ له شه قامه ساردهکاندا، نهو خه نهجهرانه دهفرۆشن/ که تامی
سینهی ئادهمیزادیان کردوه/ نهو نیزانه دهفرۆشن که له پۆژانی جهنگ و
برسیتیدا، مندائی سهر بێشکهکان مژیویان/ هه زده کهم وهکو بروسکهکان
بشریخینم/ به لام کاتیگ قور و لیتهی باراناوهکان دهکن به رووماندا/
باسی ناشیرینی دهموچاو و بالامان دهکن/ ههست به شانازی دهکهم/
نیمه تفدهکهینه سهر مه رمه ری کۆشکهکان/ دهسته چه وره کانمان به
پهرده ئاوریشمییهکان دهسڕین/ به پیلاره قوراوییه کانمانه وه، به سهر
هه رشه رهنگینهکاندا ههنگاو دهنیین/ به نوکی پیلاره کانمان له گۆلدانی
زێڕین و تاجی پادشاکان هه ئه دههین/ وینهی دهموچاوه ناشیرینهکانمان
له پیش جامخانهکاندا به گه ورهیی هه ئه دهواسین/ داینه میت له ژێر
کۆشک و ترومیلهکاندا دادهگیرسێنین/ نازیزان، نیمه پتووسته به
خوین و ههقیقهت هسه بکهین/ پتووسته به خه نهجهر و شیعر بدوین/
پتووسته، له که لارهکان بێینه ده ری و وهکو کچان، شه رمه کهین/ وهک
منداله کۆتربازدهکان بازبدهینه نهو دیو دیواری کۆشکهکان و له پینه هه
نه رمه کانیاکاندا سه ریانبڕین.

١١

خۆشه ووستم. چه ند بیه هایت/ هه ناسه ی سوور و برۆ خوناوییهکانی
منت له یاده نییه/ به یداخی نهو که شتیانهت له یاده نییه که له پایزدا
دهمانسووتان و دهمانگوت/ ئیدی چیدیکه کۆچ ناکهین/ بو تو بوو نهی

خۆشه‌ویستم، بۆ تۆ/ وەکو سەرخۆشیک، سەمامدەکرد/ بۆ تۆ بوو ئەژنر
 سیبەری منارەکاندا پارەم دەژمارد/ بۆ تۆ بوو، بۆ ئەو هژرە ئالۆزکاوەی
 تۆ بوو، وەکو جەنگاوەرە دڵسۆزەکان بە پیتی پەتی/ بەنیو زۆنگاو
 و پێدەشتە درکاویەکاندا دەپۆیشتەم/ بە قاچ یاریم ئەگەڵ ماسی و
 قەرزائ و کیسە ئە پیرەکاندا دەکرد/ برسیتەر لە گورگە هارەکانی زستان
 دەملوراند/ خۆشه‌ویستم، ئیستاکەش بۆنی ئەو نێرگزانە لە پووم دیت،
 کە ئەگەڵیاندا خەوتووم/ ئیستاش ئەو درکانە لە بیابان چەقیونەتە
 جەستەمەو لە پوومەت و نیوچاواندا ماونەتەو/ ئیستاش ئەو ئاسکانە
 خەونم پێوەدەبینن/ کە لە دارستانەکان دەگریان و من فرمیسکەکانم بە
 پشتی دەستم بۆ سڕین/ ئەو تۆ، کە خۆشتمەویم... ئەو دێرق/ ئەو
 پۆزانە لە کە دەنگم وەکو دەنگی پۆلیسی بەر زیندانەکانی ئیها؟/ رەنگم
 وەکو رەنگی کەشتییەوانە پیرەکانی ئیها؟/ کە ناوی بەرد و جۆگە لە
 و دارستانەکانم ئەیادچوومەو؟/ ئەو کاتە لە زگەخش خۆم دەگەییەنمە
 تابووتەکم/ ئەو کاتە خواش دەرگای دنیاکی خۆم ئێداده‌خات/ زەویش
 تەرەمەکم ناگریتە خۆی/ ناخ، ئەو خۆشه‌ویستم/ ئەو دەمانەش، مەگەر
 تەنیا من بزانم/ چەند ئەستەمە، مەروفا لە دۆزەخیش دەربەدەرییت.

١٢

خۆشه‌ویستم، لێوی خۆمانمان داخکرد، بۆ ئەوەی یەکتەر ماچ نەکەین/
 سەری پەنجەکانمان وەکو سەرته‌رزی میوه‌کان لێک‌دەو/ تا دەست لە
 یەکتەری نەدەین/ بێر لە چ عەشقی بکەمەو/ چۆن ژنە لادییەکان
 مەمکە چرچەکانیان، بەسەر دەمی بێرەکاندا شۆردەکەنەو/ ولاتەکم،
 لوولە تەنگەکە شۆرکردۆتەو نێو دەمم/ بێر لە چ پاموسانییک

بکه مه وه و په نجه م وهکو ناغزه جگه ره کان کورتبوتوه/ زمانم وهکو
 زمانی پاساریه کان تا بیت بچوک ده بیته وه/ خه مگینم وهکو تاوسیکی
 سپی، خه مگینم وهکو کچیکی قژ زرد/ له سهر نهو پیتی لکانانه ی که پیتی
 له تف و پاشماوه ی با و پوшы وهریو، داده نیشیتین/ وهکو سه ریازه
 قژ ره شه دوور خراوه کان له ژیر پرده کاندا خومان دهشت/ وهکو دیل له قه لا
 دیرینه کاندا/ سه رمان دنا یه په نجه ره کانه وه/ ده مانروانییه باننده کان و
 باسما ن له ته پوتوژی جه تگه دیرینه کان و کارت ی زه ردی جه ژنه پیروژه کان
 ده کرد/ به ده ستوخه ته، باریکه ره شه که مان/ ناوی خومانمان له نیوچاوان
 و گهردن و زگی یه کتری ده نوی/ له سه رما و نه خوشی و دزه ناوه خته کان
 نه ده ترساین/ چه قو ختوکه ی ناو زگمانی دده/ چون ناو له بیره کاندا
 ده بیه ستیت/ دل مان، وهکو دلی بانداره کوژراوه کان به ستبووی/ گولاوی
 باغچه کانمان ده کرد به برینه کانمانه وه/ له م دنیا ره شپوش و رهنگ
 زه رده دا/ لهو گوئدانه بچوکانه ده چووین که له سهر تا قی مانه هه ژاره کان
 داده نریت/ له کاتی وه ریشدا/ مستیله مان فریده دایه بنی په رداخه کان/
 ناوینه مان به چلی دره خته کاندا هه لده واسی و له تورده یی خومانمان
 ده روانی/ ناوتمان بو نهو رۆژانه ده خواست/ که بابو له ی هیلکه مان له
 بنکی ته خته کانی قوتا بخانه دا ده شارده وه قاوغی گولله مان ده کرد به
 ملوانکه

خوشه ویستم، جه زده که م وهکو نهو سوارچاگانه بمرین/ که له هه رده
 هه زار به هه زاره کانه وه به رده بانه وه/ بمرین و جانتا که ی پشتمان پریت
 له نه خشی خه زنه نه دوزراوه کان/ پریت له گه لای پایزی نیشتمان/
 جه زده که م به سهر نهو نه سپانه وه بمرین که نا نه کانیا ن له ناتونی
 تاجی شازنه کانه/ بمرین و یه ک دلۆپ خوینی بچوک به ناوچاوانمانه وه
 بیت/ بمرین و پرچه سپیه دریزه کانمان له سهر جه سته ره شه کانمان
 وهک نه ئماس بدره وشیتته وه/ گول چون له رۆژانی شهر و شور و هاتوچه

قەدەغەکردندا/ لە جامخانەی دوکاندارەکاندا سیس دەییت/ پەنجەمان
بەسەر ئەژنۆکانمانەوه سیس بووییت/ بمرین و شەتڵە خوتناوییهکانی
دایکمان لە گیرفانماندا ییت/ دڵی بچکۆلەی خوشکەکانمان، لە سنگماندا
ییت/ دەمان پڕییت، لە تکهی فرمێسکی مندالی گریاو/ بمرین و گوێمان
پڕییت لە تکه و نەمی باراناو.

١٣

پیاو کوژەکان لە زستانیکێ دیکەدا، دووبارە دەگەرێنەوه/ نەک لە کاغەز
و شوشە خنجیلەکاندا/ بەتکو لە لوولەی تەفەنگەکاندا تۆوی میخەک
دەهیننەوه/ دووبارە دەگەرێنەوه/ دەسکی تەفەنگەکانیان پڕیتی لە وێنەی
ماسی، بەری دەستیان پڕیتی لە ناوێشانی زۆردارەکان/ وێنەی دەستگیرانە
ڕووتەکانیان لەسەر کراسەکانیان کێشاوه/ چۆن ڕم لەسەر دڵ دەچەقیت/
لەبەردەم مائەکانماندا دەچەقن/ بنکی هەر ددانیکیان دەریایەک برسییتی
تیایه/ ژمارەی تەلەفونی سۆزانییهکانیان لەسەر ناوچاوانیان نوسیوووه/
دەموچاویان وەکو ژێر بایی بالندەکان پڕیتی لە خالی ڕەش/ وەک
میروولە بە دیواری ناپارتمان و کۆشکەکاندا هەڵدەزنین/ پەت لە کەمەری
منارەکان گیردەکەن و مانگی ئانتونی گومەزەکان بۆ سۆزانییه پیرەکان
فرێدەدن/ دگەرێنەوه و ڕەنگی جانتاکانیان لەژێر باراندا کانبۆتەوه/
دەیانینین... قتیلی نارنجۆکەکانیان لە مەچەکیانەوه ئالاندوووه/ بۆنی
نازادی و تینۆتییان لێهەڵدەست/ لەسەر میزە درێژە گرانەهاکان
دادەنیشن/ لە مەسینەی ورشەدار و پەرداخی کریستالدا دەخۆنەوه/
ئەوان لەبری بۆدرە، تۆزوخۆلی نیشتمانیان دەکرد بە مندالەکانیانەوه/
بە ددان ناوکی مندالەکانیان دەبری/ لە شەوی زاواوەتیدا، فرمێسکی

خویشی له چاویاندا بوو/ به خه نجه رگری ناهه کی خانمانیان ده کردموه/
ده گه رینه وه و گیرفانیان پریتی له لۆکه و دهسته سری خویناوی/ به لام
چۆن ناوینه له بوومه له رزه کاندای درزه بات، دلیان له هه سه رته دای شکاوه/
چۆن پیاوانی نامۆ له شهسته بارانه کاندای/ له ژیر سیله کاندای دموهستن/
له بهردهم ناویمیدیدا دموهستن و چاویان له و پاشه پۆژه بریوه که وهکو
رابوردووی پیاوکۆژهکان پریتی له خه نجه ر و گولله.

١٤

دهرۆم و جینه نجه م له سه ر قورنانه تۆزاوییه کان به جیماره/ دهرۆم و
چۆن بت له شه وان له په رستگا دوورمه کاندای جیده مینیت/ سییه ره که م
له زیندانه کاندای به جیماره/ دلم وهکو زهنگیکی خویناوی به خوینی
بائندهکان/ له و شه و گاره درێژانه دای لیده دات/ وهکو نه و پیرمه میدانه ی له
تابوته کانیاندا به ناگادینه وه و به سه رسامی داده نیشن/ له نیو به له مه
شکسته کاندای داده نیشم/ به قامچی درێژی جه لادمه کانه وه/ وه پرزم له وهی
هه رمان بو دۆلفینه کان ده رکهم به دهورمدا سه مابکه ن/ وه پرزم له وهی
به م قامچییه خویناوییه/ ره وه ماسییه کان، به ره وه که نار ناراسته که م/
بیپرستترم له وهی نه و بائنده نه ده رکهم، که ده نووک له سه ر دلم دهمن/
چۆن ته خته ره شه کانی جاران خانه خانه دابه شه که را/ ناوا دلم له نیوان
پیاوخرایاندا دابه شبووه/ چۆن نیشتمانیان نیستا له نیوان گونا بهاراندا
دابه شبووه/ دلم له نیوان گریان و پیکه نیندا دابه شبووه.

گه‌رانه‌وه

١

کە ی گۆری ھاوڕیکانمان ھەڵدەدەینەو/ بۆنی زستانە دێرینەکان دەکەین/
 سێبەری قامچییه شینەکان دەبینینەو/ دەمانەوێت... ماچی کچە چاو
 شینەکان لەسەر گۆنایان بدزین و بینین بە روومەتمانەو/ دەمانەوێت...
 میخەکی سەر گۆرەکانیان بدزین و لە باغچەکاندا بیرونین/ خەنجەری
 بەجیمای دەستیان دەریخنین و توریدەینە رووبارەکانەو/ تارماییه
 زەردەکە ی ئەھریمن، رابگرین و سەبارەت بە گوناھەکانیان پرسیاریکەین/
 لەو فریشتانە پیرسین، کە وەکو کێژە بێخەمەکان/ لە دالانەکانی مردندا
 دین و دەپۆن/ تا پیرسین چەند جار خیاڵەتیان لێکردوین و چەند جار
 لەسەر جیگای دەستگیرانەکانمان خەوتوون/ چەند جار لەسەر گۆرەکانمان
 پیکەنیون/ چەند جار لەگەڵ دندارەکانمان پۆشتون/ کە ی گۆری
 دۆستەکانمان ھەڵدەینەو پر بە تارماییه کانیدا بکەین/ لە شەوی
 رووتی و کرێو/ا/ گلیتە سپیەکانیان بفرنین و ھژرە زەردەکانیان...
 بە گوارە و ئەنگوستیلە بگۆرینەو/ لێیانپیرسین، کە ی بێداردەبنەو؟/
 چیرۆکی برستی سائە چلکەکانیان بۆ باسبکەین/ ئەو شیعراھیان
 بۆ بخوێنەو کە لەسەر دەستی خەنجەر و دەمی شمشیر و لوولە ی
 تەفەنگەکان نوسراون/ ئەو گۆرانیاھیان بۆ بلێن پساوێ زمانپراوێکان
 گووتویان/ باسی جوانی دەموچاوی کێژۆلەکانیان بۆ بکەین/ باسی بۆنی
 چلکنی جلەکانمان/ تا بلێن خۆی لەسەر تاتە شۆرەکان پزێو و مار لە
 تابووتەکاندا پەکیخواردو/ پێیانبلێن، نامانەوێت بمرین/ چونکی نیو
 گۆر، وەک ژووری ئوتیلە چلکەکان پرە لە سۆزانی و غەم/ وەکو یاری

مندالانی قوتابخانه پره له جنیو/ پره له گشهی با و سیبه‌ری باندیدی
 مردوو/ پره لهو زهنگانهی له ناکاو بیدارمانده‌کهنه‌وه/ لهو جادوگرانهی
 گر له ده‌میانه‌وه دیته‌ده‌ری/ نامانه‌وێت بمرین... ده‌مانه‌وێت ته‌پوتۆزی
 نیو نێسکه‌کانمان پاکیکه‌ینه‌وه/ به ده‌سته‌سهرکه‌ی مندالی لکه‌ی برسییتی
 له هه‌ناومان بمرین/ چۆن به نوکی چه‌قو گولله له دل ده‌رده‌هیتیریت،
 ترس له رۆحمان ده‌به‌یتین/ دواي نه‌و خانمانه بکه‌وین/ که وینه‌ی
 برا کوژراوه‌کانیان له ملیاندايه، بازنی دۆسته ده‌وته‌مه‌نده‌کانیان له
 ده‌ستیاندايه/ نامانه‌وێت بمرین... ده‌مانه‌وێت گوئی ره‌ش به یه‌خه
 سپیه‌کانماندا بدروین/ چونکه هیشتا خوینی ره‌شی دوتنی به‌سه‌ر پاکی
 نه‌م‌رۆمانه‌وه‌یه/ سه‌یرکه‌ن نێستاش ده‌ستگیرانه چکۆله‌کانمان، له‌ژێر
 کورسییه‌کاندا ده‌خه‌ون/ پاپۆره خوێناویه‌کانمان پاشه‌وپاش به‌ره‌و
 قه‌وولایی ده‌ریاکان ده‌گه‌رنه‌وه/ شه‌مه‌نده‌فه‌ره توره‌کانمان به خیرایی
 به‌ره‌و سه‌رده‌مه دێرنه‌کان سه‌ری خۆیان هه‌لده‌گرن.

٢

که‌ی هاوپی مردوو‌ه‌کانمان بیدارده‌بنه‌وه/ نه‌و هاوپیانه‌ی ده‌موچاویان
 له گوئی ته‌ری جوگه‌له‌کاندا نه‌قمده‌کرد/ له‌سه‌ر شوسته‌کان ده‌وه‌ستان،
 ده‌تگوت گه‌ردنه به‌رزه‌کانیان به تیغ سپاردوه/ نیوچاوانیان به‌و نێزانه
 سپاردوه که بارانیان لێده‌تکا/ خوێنیکێ گه‌رمی سپی به ده‌ماره‌کانیاندا
 ده‌گه‌را و ده‌رژایه ژێر کێلگه‌کانه‌وه/ ده‌خه‌وتن و قه‌ره‌ خاوه‌که‌یان له‌سه‌ر
 به‌رده‌کان په‌خشه‌بووه‌وه/ مانگ چۆن له گوومه مه‌نگه‌کاندا ده‌رده‌که‌وێت،
 له نیوچاوانیاندا ده‌دره‌وشایه‌وه/ روناکی و تاریکی وه‌کو په‌پووله له‌سه‌ر
 لیویان هه‌لده‌فرین/ نه‌و لیوانه‌ی تامی تیشک و تاریکیان کردبوو/

دهیانزانی با له کوپوه هه لدهکات و به فر له چ ساتیکدا دهباریت/
 بیباکیش گوئیکی سوور بوو، له گیرفانیاندا پوا بوو/ هه ره جی ئاورنگاوی
 بوو، له دارستانه کاندا به پووتی ناگریده کردوه/ فرمیسیان وهکو
 ههنگونی رهش به سهر گه لای وشک و ناوی جوگه کاندا ده پرتا/ مورووه کانی
 مه چه کیان، پرتابوووه خونی نیچیره کانه وه/ مه رگیش له سهر دره خته کانه وه
 چاوه پرنیده کردن/ به دهنگیکی خویناوی کز گۆرانیان دهگووت/ له ژنر
 دره خته کاندا خویان وشکده کردوه و دهگریان/ مؤمیان له سهر هه موو
 چله کانی دارستان داده گیرسان و دهگریان/ هه وره پرتبواره کانیان ده ژمارد و
 له سهر مه مکی کیژۆله خهوتوووه کان دهیاننوسی/ له سهر نهو لیوه ناسکانه
 دهیاننوسی که فوو له چراکان ده کهن/ نیوچاوانیان پربوو له چلک و
 برینی سهوز/ هینده چاویان به شوشه ی دوورینه کانه وه نووساند بوو،
 برژانگه کانیان هه ئوه ریبوو/ هینده، له درزی زیندانه کانه وه هه وایان
 هه ئه ژیبوو لیویان شین هه لگه رابوو

هاوریکانمان/ نهو هاوریانه ی گه لا به سهر شانیااندا دهباریت/
 که ی بیدارده بنه وه/ که ی دهستان ده نیینه ژنر پوومه تیان و هه تاو
 وهک شله یه کی زهره ده پرتته چنگمانه وه/ که ی دهستان ده نیینه بهر
 هه ناسه کانیان و نازار وهک هه ئمیکی رهش له سهر په نجه کانمان ده نیش/
 نهوان بوون به دوا ی کچی دانه رم و دایکی کوژراوه کاندا دهستیان به
 کیسه ی به ختگره وه کاندا ده کرد/ له بری بوک، له جه ژنه گه ووه کاندا/
 بهرگی رهنگینیان ده کرده بهری دره خته کان و ته نهایی خویان پیده کوشت/
 له ژنر چرا کزه زهره کاندا/ نه خشه ی نه م زه مینه یان والا ده کرد/ بو
 نیشتمانیکی ده گه ران له بهر هه تاوه کهیدا بگرین و فرمیسه کانیان نه بیته
 هه ئم/ له ژنر دره خته کانیان، فیشه ک وهک گه نم هه ئنه درا بیته وه/ بالی
 په پووله وهکو گوته باغه وه ریوه کان نه پرتا بیته سهر زهوی/ نیشتمانیکی
 کهس پیوستی به ناوینه و جوانی نه بیته دیوار بوو بیته خهونیکی

دیرین، زنجیر بوو بیتته نه فسانه یه کی نه بیستراو/ شه و چیرۆکی مندا لان و پایز ته نیا له دهه تهری یادگاری پیره کاندای بیت

٣

کهی دهگه رینه وه/ په شیمانی کۆر په یه کی مردوو له سه ر کۆشیان/ تفه تگینکی پیره له سه ر نه ژنۆیان/ چاویان بریوه ته، پاشماوهی نه و مؤمانه ی له شه وه تاریکه کاندای، له سه ر ده ستیان هه لیان ده کرد/ چاویان بریوه ته، ناخی پر له ته می مه رگ/ که زمان تیا ره شبۆته وه و نیوچاوان وه که هه سانی لیها تووه/ بیوه فایش چرۆیه کی ره شه و له بيشکه که وه نراوه ته سه ردنیان/ دهگه رینه وه و وینه ی خوشکه بچکۆله کانیان له لیواری سه نگه ره کاندای به جیماوه/ وه که گوئی سیسی سه ر کورسی باغچه کان/ کاسکینه کانیان له سه ر به ستی پرده کان جیده هیلن/ دینه وه و چیرۆکی نه و ژۆنگاوانه باس ده که ن که به لاشه ی بالداری مردوو... خنکاوی سه ر ناوکه وتوو دا پۆشراون/ دینه وه و له کوختینکی به جیماودا ده مرن/ که تیندا شه ونم له سه ر به رگی کتیبه کان نیشتوو و په رداخه کان پر ن له په پووله پایزه/ ناگه رینه وه ژۆر گلۆپی زه ردی شه قامه کان تا بای شه وگا ر... په نجه کانیان به زینه ی و گوته باغ و کزه ی پوشه لان بدات به سه ر سنگیاندا/ نه وان ده یانه ویت برژن و خوینی کۆتره کۆژراوه کان برژیت به سه ر پوومه تیاندا/ له جه نگه گه وره کاندای گیرفانه کانیان پر بکه ن له تالانی... نه لقه ی په نجه ی سه ر بازه کۆژراوه کان داکه نن/ له سه ر ته پۆلکه کان رابوه ستن و سینه ریان به نه ندازه ی بیابان درێژ بویتته وه/ دهگه رینه وه... تا په نجه بنینه خوینی شه هیده کانه وه/ له ژۆر په یکه ری باغچه کاندای یادگاری رۆژه ساردوسه رکان

بنوسن/ بە دەم ژيانەوه بگرن و پێکه‌نن/ دەگه‌ڕێنه‌وه و زستانان ئەسەر
 کورسی باغچه‌کان دەنوون و دەستیان پرده‌بیت له تەرزه/ هژیان تا
 ده‌گاته زمو‌ی درێژده‌بیت/ دەنوون و بیدارنابنه‌وه/ وەرزه ره‌نگاو‌ره‌نگه‌کان
 ده‌پۆن... جه‌نگه خوتینه‌کان ده‌پۆن... سه‌رده‌مه به‌فرینه‌کان ده‌پۆن/ به‌لام
 نه‌وان بیدارنابنه‌وه/ کۆیله‌یه‌تی تێده‌په‌ریت، نازادی وه‌ک یاری لێدیت/
 به‌لام نه‌فسوس هه‌تا‌کو کۆتایی گه‌ردون/ جارێکی دی له‌و خه‌وه نه‌به‌دییه
 هه‌لناسنه‌وه...

٤

دین و شۆرش له ده‌ماره‌کانیاندا وه‌ک غونچه ده‌گه‌شیته‌وه/ نه‌وان نه‌سه‌په
 پیره‌کانیان کوشت و وینه‌ی چاویان له‌سەر گه‌لای شۆڤه‌بیه‌کان و به‌ری
 ده‌ستیان دروستکرد/ نه‌ی عه‌شق، تۆش نه‌ستیره‌یه‌کی زه‌رد بوویت/ له
 که‌نار جو‌گه‌له‌کاندا ده‌تبینین.../ کاتی‌ک کچه‌ ه‌ژدرێژه بێره‌حه‌کان
 پوویان لێوه‌ده‌گی‌ران، سه‌یری تۆیان ده‌کرد/ کاتی‌ک له‌سەر نه‌و پرده‌نه‌،
 خوتنی جه‌رده کوژراوه‌کانی پایزیان ده‌سڕیه‌وه/ تۆ... دارستانه‌ چره‌کانت
 بیرخستنه‌وه/ له‌وئ بۆنی بارووتی به‌جیما‌وی راوکه‌رمه‌کانیان کرد/ بۆنی
 نه‌و ناهه‌رته کێویله‌نه‌یان کرد، که ه‌ژیان تا‌کو سه‌ر نه‌ژنو درێژبووه/
 بۆنی خوتنی نه‌و مرو‌قه سه‌رپراوانه‌یان کرد... سه‌ره‌وخوار به‌ چلی
 دره‌خته‌کاندا هه‌لواسرابوون/ له شه‌وه سارده‌کاندا هه‌ستیانه‌کرد/ دوو
 لێوی گه‌رم نییه‌ نیوچاوانیان ماچیکات/ دوو لێوی ناسک له خه‌ویان
 بیدارناکاته‌وه/ نه‌وان تفه‌نگه‌کانیان به‌سه‌ر ده‌ریا به‌رینه‌کاندا ته‌قاند
 و داویان له که‌شتیه‌ دووره‌کان کرد... بیانگه‌نی/ بو دوورگه‌یه‌ک

دهگه پان... تریفه وهک تکهی ناو له دره خته کانیه وه بپژیت/ وینهی
 په پووله، له سه سئگی سپی بالداره کان کیشرابیت/ بۆنی خه مگینی
 زهرده په ره له جوگه کانه وه هه بستی/ میژوو لهوئ به له میکی زهردبوو،
 پرپوو له که ناری کوژراو/ پرپوو لهو کچۆلانهی مه میکان وهک گلوپی
 به نده ره کان، ده کوژانه وه و داده گیرسان/ پرپوو لهو شمشیرانهی، وهک دم
 و لیوی خه و تووه کان میش له کیلانیان نیشتبوو/ زهوییهک، شادی و گریان
 تیا تیکه ن بوو بوو/ جوانی وهک ناگر له رهگه کانیدا دهگه پا/ کینه وهک
 خه و له چاویدا ده سوپایه وه/ نیدی لهوئ قه لا روخواه کانی نیشتمان
 نابینینه وه/ به له می تا کو ته نیای ماسیگره خه مگینه کان نابینینه وه/ کچی
 نامۆی ناو شه مهنده فهره خه و تووه کان نابینینه وه/ نیدی، نیدی، نیشتمان
 خۆی... نیشتمانی کویره وه ری و خه می گه وه ره نابینینه وه.

٥

ناگه رینه وه/ با شهسته باران برۆیان له گه ل خۆیدا ببات/ وهک زه رنه قوتهی
 به جیماو له هیلانه به رزه کاند/ به هر به سه ریاندای بباریت، باش
 نیوچاوانیان کونبکات / ناگه رینه وه/ له سه رابیته و سه ردابه شینداره کاندای
 وینهی مانگ و نه ستیره دروستبکه ن و بلین نه وه ناسمانه/ بالندهی
 مۆمیاکراو و گوئی ده سترکرد ریزبکه ن و بلین نه مه دارستانه/ ده رۆن و
 نیوچاوانیان پرتتی لهو ده لاقانهی (با) پیندا دیت و ده چیت/ بارانیکی
 نه رم وهک هه ویر به ده ست و په نجه یانه وه نوساوه/ نه خوین، نه
 شه راب، نه ناگر لییناکاته وه/ ته رزه دمات له سه ر سنگیان و ناو له
 چاویانه وه دیته خوار/ کلاوه کانیان پره له پووش و بیتچوووه پاساوه.

مردوو/ کە روژشک لە ژێر پانتۆکانیان سەر دەردیئێ. تەزبێجەکانیان
 لە ملی ئەسپەکاندا/ دەنگی بانێدەکانی جەنگەل ئە گەروویاندا/ یە
 بەلام خەوتوو و لێویان، وەک پەنجەرە ی کچە عاشقەکان داخراوە/
 هیچ وشەیەک هیچ گۆللە یەکی کوئوپر/ هیچ هاواریکی ناکاوی نابەینی
 درەختەکان وریایاناکاتەوه/ ئەوان مردن و ئەستێرە یەکی ئەسەر گۆنایان
 داگیرسابوو/ مردن و دەرگایەکی بچکۆلە ئە نیوچاوانیاندا بوو/ بەسەر
 ملیونەها فرسەخی پر ئە شەونمدا دەپروانی/ مردن و درانە بەر گۆللە ی
 ڕەش... بەر بارانی تیزاب... بەر هەتاوی خۆتین/ ئەو بانێدە ی ئە
 ئیواران دەترسان بەسەر سەریاندا هەتفرین/ ئەو کوئترانە ی ئە ڕەنگی
 خۆتینی ناسۆ دەسلەمینەوه، گۆنایان ئە هاواریان گرت/ مردن و ئەو
 ئەسپانە ی بۆ سوارێک دەگەران، بۆنیان بە لاشەکانیانەوه کرد/ مردن و
 ئەو کچانە ی لێویان وەک زیو دەبریسکایەوه، سەریان نا بەدنیانەوه/ بۆ
 تریپە یەکی وێڵبوون ئە نابەینی دەشتە سەوزەکاندا وەک زەنگ دەنگبەداتەوه/
 وەک بانێدە ئە قەفەزە شوشەکاندا، سنگ بسوێت ئە دیوارەکان/ مردن
 و ئە تابویتیکی ناسندا نیژران/ پەیکەرێک ئە مۆمی ڕەنگاوەرێک ئەسەر
 کێلەکانیان دانرابوو/ خۆنچە یەکی ئە مس نرابوووە سەردنایان/ بیری
 هەور و تەم و پایزیان دەکرد/ بیری شەقامە پر ئە سۆزانییەکانیان
 دەکرد/ بیری ئەو چرایانە یان دەکرد کە لە ژێر باراندا دەسووتان/ بیری
 ئەو دروشمانە یان دەکرد کە بە خۆن نویسیبوویان/ بەلام کەس بیری
 ئەوانی نەکرد/ هیچ هەورێ، هیچ پایزێ، باسینەکردن/ هیچ سۆزانییەکی
 یادگاریکی نەگیرانەوه/ هیچ چرایەکی پە ی بە لاشەکیان نەبرد/ هیچ
 دروشمێ، ئاواتی نەهێنانەدی.

٦

نهو شه مه نده فه رانه دا که پرن له ترس و تاریکی/ پرن له دهستی
 نهو پیاو کوژانه ی وهک (با) له په نجه ره کانه وه دین و ده چن/ ده رۆن
 و له سه رما سوور هه لگه راو/ دتیان وهک نه تماشیک سی سوور... سینه ی
 پرگردوون له نوور/ وهکو سنه و به ره به رزمه کان چه زده کهن هه ندیک
 بخه ون/ وهکو چارۆکه ی که شتی به کان، چه زده کهن (با) بدات له هژیان/
 ده یان بینیت له گێژه ئوو که کانی هه تاودا سه رگه ردان/ له شهوی مردنیاندا
 مانگ خوینی لیده تکا/ غونچه کان... دتیان بو نهو خوتنه کردبووه وه/
 پاساری به برسی به کان... ده میان بو نهو خوتنه کردبووه وه/ له شهوی
 مردنیاندا بائی بانده کوژاوه کان له گیرفانیان وه هاتبوو ده ری/ بونی
 دره خته پیره کانیان لیه لده ستا/ له بری ماچ، تهوور چاوه وانی ده کردن/
 چه زیانده کرد برۆن و نه گه ری نه وه/ برۆن و نهو کچانه بدۆزنه وه/ که
 له بری مه مک دوو چاوی دیکه له سه ر سنگیانه/ برۆن و سوار نهو
 شه مه نده فه رانه بین که دئۆپه باران، وهک هه رمی به سه رای به تبه کانیاندا
 هاتۆته خوار/ که کوتری په شی مان له سه ر په نجه ره کانیان نیشتوو وه/
 فریشته ی روت له هارگۆنه کانیاندا خه وتوو وه/ برۆن و نهو دایکانه
 بدۆزنه وه که له ژیر هه تاوی کینگه کاندای وشکبوونه ته وه/ نهو باوکانه
 بدۆزنه وه که چاویان وهکو چاوی نه سپه پیره کان، پرن له ناو/
 برۆن و نهو نه ستیرانه ش پرپکه ن له کۆشک و تاوان/ له سه ر نهو له
 پاکیزانه بخه ون/ چۆن پی سه که لیره کانی ده ژمی ریت/ له ژیر نهو دره خته
 بیگونا هانه دا خه تاکانیان برژی رن/ پی سی به کانیان بچینن، به گوئی
 نهو روباره شه رمانه دا/ له به رده م ناوینه بیگه رده کاندای، خیانه ته کانیان

بابەدن/ تاوانەکانیان وەک دەسکەگۆل رابووشین و خراپەکانیان بەدن لە
یەخەیان/ دەستگیرانەکانیان لەسەر خەنجەرەکان و شیعەر گلاوەکانیان/
لەسەر کاغەزی جگەرە و بوتلی شەرابەکانیان... مارەبکەن/ جێژوانیشیان
ژێر سیبەری قامچیەکان و سەردابی ئەشکەنجەدان بێت.

٧

رۆشتن و کلیلی ئەو قاسانەیان و نەکردبوو/ کە پێوون ئەو یاقووتانە،
دەبایە گەردونیان لە خودا پێبکریبایەتەوه/ تەنیا باوەشینیکی پووشیان
پێبوو... میشیان لە لێوه ئەستورەکانیان پێدەردەکرد/ لە قوماریکی
شیتانەدا، مندائی و ئەسپ و دەستگیرانەکانیان دۆران/ لەسەر میزی
قوماریکی رەش و لە یاریبەکی کوێرانەدا/ گرمویان لەسەر پەنجەکانیان
کرد و دۆرانديان/ گرمویان لەسەر نیوچاوانیان کرد و دۆرانديان/ گرمویان
لەسەر برۆیان کرد و دۆرانديان/ هەموو شتیکیان دۆران، هەردوو دەست
و هەردوو گۆچکە و هەردوو چاویان/ گریان لە شەبەقیکی سپییەوه لە
سیبەرەکانیان دەهاتە خوار/ تارماییەک بوون... لە دەوری قومارخانەکان
گریانەدەخوارد/ بەخیلییان بەو نادەمیزادانە دەبرد کە یەخەیان هەیە
گۆلی لێبەدن/ پەنجەیان هەیە پارە پێبگرن، لیویان هەیە جگەرە
و مەمکی پێبمژن/ لەشیان هەیە جلی قەشەنگی بکەنەبەر/ رۆشتن و
سیبەریکی رەش بوون... تەنیا سیبەریکی رەش/ دەستەسەرەکانی مندالیشیان
دۆراندبوو/ وێنەیان لەسەر شوناسنامە کوێنەکانیش سەرابوووه/ ناویشیان
وەکو جەستە یە مردووەکان... لە گۆرەکاندا نوستبوو.

نیشتمان

نهی ولاتم... نهگەر فتریبومایه مار چۆن دهروات، وا دهرویشتم/ دمهویت
به لهشه شیدارهکت بگهم و لهناو برینه کانتدا په پکه بخۆم/ نوولپینچیکم
له سه دهفه کهم بیزاربووم/ پیاویکم دهست له درهخته کان دهم و قسه ده کهم
شهرمناکه م

کللی کلۆئییه کان به سهر سنگه پروته کهمدا شۆپۆته وه/ خه نجه ریک
له سهر گهردنه و گوئیکیش له سهر لیومه/ په نجه کانم ده له رزیت و خۆن
به چاومدا دیته خواری/ به لام به دهنگیکی زولانه وه، به دهنگیکی سافی
وهک نهی، قسه ده کهم/ نهی ولاتم... هه ناسه کانم به ستویتی و گه رووم
بۆته په رداخیکی پر له به فر/ ده روانم، به رد و ناده میزاده کانم بۆ
له یهک جیانا کرینه وه/ نهم دهماکه رهنگا ورهنگانه ویتیا نکر دووم
ناتوانم، بهم جوړه بژیم
بۆیه دهییت، نهم له مپه رانه بپریم و
شانازی به یاخیبوونمه وه بکه م.

* * *

نهی ولاتم... له نابهیینی په نجه کانی تۆدا، گه وره بووم
قه له میکی بچکۆله بووم... له گیرفانه کانی تۆوه هاتمه ده ری
سهرما شکستی کردبووم... کۆلانه و کۆلان ده گه رام
به لام نه تده بیینم... نهو مردووت نه ده بیینی که ده می پر بوو له به فر
فرمیسکه کانی شی وهکو تکه ی مۆم، به روومه تییه وه به ستبووی... نه تده بیینیم

چهند به سهر دهست و داوینتدا شکامهوه/ به ددان به ره شه باکانتدا
 نووسام فریتمه دهه/ به لام وهکو چلکی ته نک به ته نافیکی به رزهوه
 با بردمی و گویت پینه دام/ له دیشمدا هه وریکی لیله پیاسهیده کرد/
 هه وریک... رهنگی چلکی کیشوره دووره کانی گرتبوو/ ناه و سکالای
 کوژانه تاریکه کانی ده باران

له فرمیسی به ندیخانه و عارهقی دهستی شوقیره کان دروستبوو
 خهونی به خاکیکی شینهوه دهبینی... شین وهک جیگای مشته کوژه/
 خهونی بهو نافره تانهوه دهبینی که له پوژانی تاعوون و قاتوقریدا /
 قاجیان ده که نه حهوا و نه وهیه که له که له میدردان ده خه نهوه/ نهی ولاتم،
 تو دهیناسیت... نهو ههوره لیله دهناسیت

چهندجار دهر به دهر تکردهوه
 به گهرده لوول و سه رما و گهرما هه ر چوار دهورت لیته نیوه
 چهندجار زمانت دهرهیناوه
 وشه ی ماف و خوشه ویستیت له زاریدا برژار کردوه
 چهندجار به فرت له ریگا کهیدا باراندوه تا بزانی بوکوئ دهچیت
 نافرهت و مندا لان و هاوپی دئسوژه کانیته له سهر ریگایدا لاداوه تا بگری
 و بهختیاری نه بینیت
 نهی ولاتم، تو دهیناسیت
 نهو ههوره لیله دهناسیت
 گه لیک سته می کیشاوه و گه لیکیش نازاردراوه

هه وریکی وه پز و تینوووو، دهیوو یست دهست له که مهری کچان و قاج له
 زینی نه سپ گیر بکات/ له خوا ده پاریاوه و نارامی به خوئی نه ده گرت/
 دهیوو یست چوئن عاشق په لاماری لیوی ده ستگیرانه که ی ددات/ په لاماری
 نهو کوشکه به رزانه بدات و بیانداته بهر بروسکه/ دهیوو یست... چوئن

عاشق که مەری دەستگیرانەکە ی بۆ ماچی لار دەکاتەو/ نیشتمان بۆ
ماچیک لاریکاتەو
دەبیست... چۆن عاشق سەر جەستە ی دەستگیرانەکە ی دەکەوێت، سەر
جەستە ی ئەو ستەمە بالا بەرزانە بکەوێت.

* * *

ئەوانە ی نێستاکە تەفەنگ بەروماندا هەلەدەبێن
لە سائۆن و کتییخانەکاندا... جگەرەمان لێقەدەغەدەکەن
ناهیێن بچینە ناھەنگ و سینەماکان
هەر ئەوانە بوون کە جاران گۆل و بوکەشوشەیان پێبوو
منیش نێستا، ئەو گۆل و بوکەشوشانەم دەوێت
لە مناییمدا... ژوورەکان زنجیکی نێجگار گەورەبوون
نێستاش سەگە دەرەکانی ئەو دیوی تەلبەندە گەورەکانم لە پێش چاوە
ئە ی ولاتم... دەترسم... نێجگار دەترسم
تێر بمنی بە سینەتەو
ئەم بارووت و سوراو و وەرزییە وەک ئەسید دەڕژێت بە سەرما و دلم
پەربوو لە گریان
نازانم زیرابەکان پاک و بیگەردترن یان ئەم بازارانە
کیچ و ئەسپیی زیندانەکان... ماری پیری سەر غەزەکان
بەرەحم و بەو فەترن یان ئەم دەلال و سووخورانە.
کە لێمەنواپن... دەلێی دلم دەجوون و تەقیدەکە ئەو سەر شۆستەکان.
بەلام کەچی ئەوانن نێستاکە (ئە ی رەقیب) کانت دەخوینن
ئەوانن نەخشە ی بازار و شەقام و چارەنوشت دەکێشن
نێمەش وەکو سوانکەریکی چلکن

سووک و باریک ئە دەرگاکی پشتهووە بە پال کراوینە دەری

* * *

ئەو و لاتم

من ناواتی بێ سەرمو بەرم نییە

«داوای ئەستێرەی شین و کە ئە شیری ئالتونم لێتە کردوویت»
نە مگووتوووە...

و مکو مندا لێکی شەرم، دەستم بگرە و بمبە بەر تا فەگە کانت
نە مگووتوووە... بمبە بۆ هاوینە هەوارە کانت
ئەو هاوینە هەوارانە ی

لە سەر بەرگی قاو غەشقارتە کان نە بیت، نایان بینم
من چیم، من رێبۆری هەمیشە یی گەرکە هە ژارە کانم
و مکو ژێکی لاوازی عەبابە سەر بە فەخرەووە
سە فەرتاسی بۆ نەخۆش و گونا هەبارە کانت دەبەم
تیکە کە ی خۆم، و مکو جەژنانە لە نیوان مندا ئە هەتیووە کانتدا دا بە شە کە م.
بە لام سینییە ک توتن و دە فەرتە ک پەرە سیگارم بەری
با خەمی خۆمی پێ دە رکە م.

تە نە کە و با گردینە کە ی جار انم بە درەووە
با سەرمی ئە سەر بتاشم
من و مکو نافەرتێک بە ژانەووە

هەمیشە ددان ئە دەستە سپرە کە م گیر دە کە م و هاواردە کە م
خەونم ئە دراوسێ کانمان هەراسان کردوووە

بەسیە ئیدی... با هێندە تەماشای ژن و کچە جوانە کانت نە کە م
با هێندە بە چاودێرە کانی شارەوانی و پۆلیسە کانی ها تو چۆ پێ نە کە م

من وەکو نوسەرانی دیکە،

داوای پەلکەزێرینە و خەونی پەمەیم لێنەکردویت

من لە پۆژانی سەرمادا حەزم لە بەتانییەکی توکەن

لە ساتەکانی وەرزیشتدا عەوداتی هەواپەکی پاکم

ناخ، ئەگەر ژوورێکی گۆل و ئەگەر چرایەکی زەردت پێدەبەخشیتم

تا ماوم دەبوومە پاسەوانی ئەو شەقامە خامۆشانەت

دەبوومە ئەو پیرزێرنە ی لەسەر بەرمال دۆعای بۆدەکردیت.

دەبوومە ئەو سۆزانییە پیرە ی کە چەورە و گەنجە لێقەرتاوەکان پێیفرێدەبن

ئەو سۆزانییە کاتیک لە ژێر کۆریکی چواردەسالدای دەنرکێتی

دۆعا بۆ سەر فرازی نیشتمانەکی دەکات

لە پۆژانی شۆرش و راپەریندا، لە پێش دەم زۆردارەکاندا

بە شاتەشات، چەمکی عەباکە ی بە دەدات.

* * *

«نەمشەو دەبیّت وەکو ئەسپێک لە دارستان

سەر بەرەو ڕووی خوا هەلبێرم»

ئێتر بەسە وەکو منداڵ سەرم نانییمە ناو کۆشم

وەکو منال لەبەر ناوێنەییەکی ڕووندا قەژە تەرە خەماوییەکم داناهێنم

ناهیتم کەس پێمبێت بۆ دەستەکانت وا گۆچەن

وەک چۆن شەوان کچە ترسنۆکە عاشقەکان

لە دەرگا دەچن بە ویدیوا

بە دزییەوه ئەم کلۆنییەم جێدەهێنم

دێمە لاتان و مەتارە شینەکی منایم لەمەلدا بە جێماوه

لەگەڵ پادشا و ئەمیرە قەزەردەکاندا، قەسەناکەم

کهس نییه دهستمبگریت و بمباته وه ژیر دهواریکی سهوز
 منیک نیستاش نویسنه وهی وانهکانی قوتابخانه م له سهزماوه
 مه هیله قایشه کهم بکه مه وه و به شکویه کی شاهانه وه
 له سهز نهو خوانه رهنگینه دابنیشم
 منیک نیستاش موهه رکه کهی مندائی له مه چه کمدايه
 مه هیله... وهکو کوره قززه دهه چاونه ترسه کان
 بو کچان، سهز رینگاکان بگرم
 ده لیمگه ری، لهو کیوانه
 لهو کیوانه کی که هه رگیز کهس نایانگاتی
 وهک هه نویه کی خه مگینی راوه ستاو له سهز که له سهز ریک
 بیده نگ به دیار باغه کوژراوه کاته وه ده وهستم
 تا قزم ده بیته هیلانه ی پاساریه کان
 تا کوتریک له سهز شانم نوهره ده گریت
 له سهز به ردیک نارام ده گرم
 به لام بهر له وهی برۆمه وه
 نهی نهو کچه ی خوشموستیت
 نهو هه فرمیسه که کانم بیکه ره جانتا که ته وه
 نهو هه جله کانیشم له بهر مزگه وته کاندای بیبه شه وه
 نهو هه چه قوکه شم به دئی بانندهکانی گه ره کدای هه نیواسه و
 له ونبوون و بی سهز شوینیم مه پرسه وه

***

جار جاره دیمه وه لات... نهو هه چاره نویسه
 وهکو عاشقیکی سهز چل به سهز دیواره کاندای باز ده دم

بێدەنگی و کپی باغچه نامترسین
 دیم و کونە پە پووێهک لە سەر شانمە و
 شەمشەمە کوێرەکانیش دەوریانگرتووم
 وەک چۆن باری بارهه نگره درێژەکان دادەگیرئ
 لە پێش دەمی ماله که تدا نازار و خەم دەم دادەگرم
 دەئیم... شووتکرد
 شووت بەو گەنجە کاکۆتێرێرە ریشپەرە چاوشینە کرد
 ئەو من، من که بۆنی جۆگە و میرووی دارستانەکانم لیدیت
 من که دلم وەک پاوەن دەسووتیت
 من که لا بوور و دەفتەر و قە ئەمە بەچکۆلانەکانی گیرفانم بە جیهیشت
 من که وەکو قوتابییهکی تەمەن، لەکاتی تاقیکردنەویدا لە ژێرەو
 لێم دەروانیت
 سەرم دادەنەواند و دەمیینیت
 که گوللە دەبیژام و ئەو رەقیبم دەگوت
 بیرم لە چاوه خەوالتووەکانی تۆ دەکردەو
 دەمزانێ بە کراسیکی شینەو چا لێدەنیت
 دەو که خۆت دەستی بە زەبییت ناوا کورتە
 بە ولاتەکەم بلی...
 با هێندە دلم نەشکینئ
 بەو شوڤیرانە بلی
 که وەکو تۆپ لە سەرەتای یاریدا
 هیدی هیدی... ئەم شارەو شارم پێدەکن
 پێیان بلی... با دلنەوایی غەریبیم بەنەوانئ
 وەرەو بچپێنە بەگوئی ئەم نیشتمانە دلرەقەدا
 و بە پەنجە باریکەکانت، نیشانەمکە.

بلی نهوه تانی... نهو گرۆزی قاری له خوا و من و نیشتمانکهی گرتووه
 منیش بیدهنگ، وهک بهردیک له بدهندهکاندا
 وهک پهیکه ریک له دالانی کۆشکهکاندا رادهوهستم
 پیتی بلی: «نهی ولاتم»
 نهوه کوره کهته... نهو کورهی وهکو نهسپینکی لات
 له ناو خه مدا گه وره بووه
 چاوی له دهستی ئاستگه رهکانت بریوو
 تا نێزهیهک بو دلی دروستبکهن
 گهرووی خوی دهردههینا و وهکو بۆری چرایهکی دوکه لاوی دهیسپی
 تا قسهت بو بکات.
 چه زیده کرد
 تیر بینیت به سینه تهوه... که چی تو دهریه دهرنکرد
 بویه نیستا گومراو وێله نهو دهشتانه.
 که باندهیهکت دهبینی رادهبورئ
 هانیله دراوه کهی هه لدهبرئ و هاواردهکات
 لیرهکانهم... لیرهکانه
 نهی ولاتم... له گه ل بهفری زیاده و گه لای پایزدا... بمخه ره مهزاته وه
 ناگریم و توره نابم له گه ل شته دیرینه کانتدا بمفرۆشه
 په لمبگره و بمده ره دهست قه ره جیهک
 یان بمخه ره پشت گالیسکه کهت
 هه رکاتیک وه رزبوویت
 بمده ره بهر قامچی
 که تینووت بو... نهوه دهستم
 دهماره کانم ببره و له خونه کهم بخۆره وه

* * *

نهی نیشتمان، نهی بیهرحم

نهو په نجانیه... هه مان نهو په نجانیه

که نه دالانه ساردهکاندا دهفتیری وه پزیم پیدهگرت

به چاو، به دل، به قوری پیلارهکانم شیعرم پیدهنوسییهوه

بهو چه قو گه ورهیه

که خوینی گیا و بهرد و بالندهکانی پیوهبوو

له سهر کورسی قوتابخانه کان

له سهر دهفته رهکانی زانکووم

له سهر پاشه ئی نه سپ و گویند ریژدهکان

له پیش نهو کچه تورانهی که ناز به سهر خواشدا دهکهن

لیم دهنوسی:

«نهم بازار و نه ستیرانه لابه ره... وهرزهکان ناوهرژوو بکه رهوه... رهنگی

گه لا و ناو و ناسمان بگوهره»

هیچت نه کرد

دهترانی ههز له باخچه گشتییهکان و چیمه نی ناو مالان ناکهم

ریگای دارستانه کانت لیگرتم

دهترانی ههز له رهنگی ههوزی مزگهوت و بیرى ماله هه ژارهکان ناکهم

ریگای چهه و دهریا گه وره کانت لیگرتم

من گومرام و رزگارمکه

وهک چۆن بالدار، له حوکی تهقه دهردهکیت

جاسوسی تفهنگهکان بگره و رزگارمکه

نەى و لاتەم: بىست و سى سائە بۆنى خاك و مرووف و لىتە و عارەقەكەى
تۆ دەجىت بەسەرمدا و وەرزەبووم/ بىست و سى سائە/ چاوەنوارم شەوىكى
كچ و كورىكى شوخ و شەنگ بىنەخوارى و بۆ دورگەيكى سەوز
هەنمگرن/ نەهاتىت و گلەيشم لىنەكردى/ توش پىم دەلىيت... خوشرۆش
و خىانەتكارم... دلم ئە بەردە بۆ خەمت... بى ئازارم.../ من هەتا
تۆزى سەر لەشى چەقە ئەكانىشت دەپەرستم/ هەتا تنۆكە بارانى سەر
دەستى مندا ئەكانىشت دەپەرستم/ بەلام بلىم چى... گەر رەم لەو پىاوە
تەنگ ئەستور و گومرايانە بىت، ئەو پىاوانەى شەوى دەجار خەنجەر
لە دلى جوانى دەدەن/ رۆژى دە جار كچانى ئوفىس و نىو پاس و بەر
گۆگان هەندەمژن/ لەدواى هەموو خامۆشبوونى لەزەتلىكەشەوه/ كاتىك
زىزەى پانتۆلەكانىيان دادەخەن/ باسى شەرى چىنايەتى و بەرەى گەورەى
سۆشپالىزم دەكەن/ خوايە چى بكەم... رەم لەو كچ و كور و مامۆستا
گىلانەيه/ كە وەكو شەمشەمەكوئە لە دالان و جەوشەكانى زانكۆدا دىن و
دەچن/ رەم لە مشك و سەرباز و گوڤارى بى جنىوه/ رەم لە ماشىنى تازە
و چاويلكەى چىوه زىرەن و خاوەن چىشتخانە و كۆگا و كاسىتفرۆشەكانە/
نەى نىشتىيمان... ئەو دەستانەم خوشەدەويت/ كە وىنەى دل و تىرىكيان
تيا كراوه/ ئەو كەپوانەم خوشەدەويت، كە ئەلقەيان تىخراوه/ جەزەكەم
لە گوندى بژىم... ئەو دوورانە/ بەيانىيان پىرىژنىكى چاو بە خەو
هەنمىنىن/ كە بانگ لە كچەكەى دەكات/ هۆى نىرئ... نىرگەلى...
نىرگسى، هەستە مەشكەكەت بژەنە و كۆلوانەكەت بكەرە مل وا بەيانە.

ئه‌ی نیشتمان/ له پۆژانی قات و قریدا بیر له باران ده‌که‌مه‌وه/ من
 بیر له‌و دونیا بیده‌نگه‌ی تو ده‌که‌مه‌وه/ نه‌و دونیایه‌ی شه‌وگاران و ده‌کو
 چه‌قۆ... وه‌کو هاوار له‌ کۆلانه‌ بیده‌نگه‌کانی نیوه‌شه‌ودا ده‌نالتینی/ نه‌و
 جه‌ستانه‌... جه‌سته‌ی نه‌و پیریژنه‌ گریاوه‌ی له‌ مه‌رقه‌دی شیخ و له‌ مائی
 هه‌تیوه‌کاندا ده‌نالتینی/ منیش هه‌ ئۆیه‌کی پیرم... پشیله‌یه‌کی مۆمیاکراوم/
 جالجانۆکه‌یه‌که‌م له‌ سندوقیکدا/ قالۆنچه‌یه‌که‌م له‌ پیلانۆکی کۆندا/ نه‌ویش
 تیشکی خه‌ونه‌ ته‌لاییه‌که‌ی تۆه/ زرنکه‌ی ده‌نگه‌ زیویه‌که‌ی تۆه/
 بریسکه‌ی چاوه‌ برۆنزییه‌کانی تۆه/ مستی ناوم بده‌ری/ هه‌تا ماوم
 ده‌ستی چه‌وری کرێکاره‌کانت ده‌شۆم/ تیکه‌یه‌که‌م پینده‌/ له‌گه‌ڵ مندا له
 برسییه‌کانت ده‌یخۆم/ جوتی چاوی شین و قژیکی زه‌ردم بده‌ری، چه‌ز
 له‌ کچه‌ په‌شتاله‌ لاوازه‌کانت ده‌که‌م، وه‌کو راوکه‌ره‌ پیرمکان/ کلاشه‌که‌م
 ده‌خه‌مه‌ ژێر سه‌رم و ده‌نووم/ ده‌نووم تا پیغه‌مبه‌رمکان زیندوو ده‌بنه‌وه
 و کتیبی نوێمان بو‌ دینن/ ده‌نووم تا پیرومیسۆس ناگه‌ره‌ دزراوه‌که‌ی
 ده‌گیرته‌وه‌/ ده‌نووم تا نه‌رسیس له‌ ئاو دیته‌وه‌ده‌ری.../ نه‌ی و لاتم
 ده‌نووم... تا نه‌م کوپه‌ نه‌قام و ریشن و به‌دلتاوانه‌ تاقیانده‌به‌ری/ تا
 نه‌م کچه‌ خروخۆله‌ پاشه‌ ئیسه‌ دلۆمقانه‌ تاقیانده‌به‌ری
 خواجه... خواجه... ده‌نووم تا هه‌تا هه‌تایه‌.

* * *

هه‌ندێ جار وا هه‌سته‌ده‌که‌م/ وه‌ک موشه‌ک له‌ شه‌وه‌زه‌نگدا/ وه‌ک کچ
 له‌ ترومبیلی سه‌فه‌ردا زه‌ق و دیارم/ هه‌ندێ جاریش وا هه‌سته‌ده‌که‌م/
 وه‌ک هورئان له‌ مائی سۆزانیدا/ وه‌ک کاتریمیر له‌ دۆزه‌خدا بیکار و
 هه‌رامۆشکراوم/ خواجه که‌ی بیت له‌م زێرا به‌ ره‌ش و لیخن و پیسه‌وه‌/
 جارێکی تر یه‌کیکی تر له‌ دایکیبیت/ له‌ کتیبخانه‌ و شه‌قام و به‌ر

سینه‌ماکاندا بۆم بگه‌ڕیت/ یادی رۆژگاره‌کانم بکات/ ناواتبخوازی و
 حه‌زبکات/ نه‌و کوره‌ چاوکانه‌ بچکۆلانه‌یه‌ سه‌رله‌نوێ زیندووپیته‌وه‌/ بێت
 گۆره‌که‌م هه‌ ئباته‌وه‌و ئیسقانه‌کانم بژمی‌ڕیت/ که‌ له‌ سه‌ره‌که‌م بگه‌ڕیت به‌
 ده‌ستییه‌وه‌ و بیلاوینی/ مه‌گه‌ر به‌ ته‌نها نه‌وکاته‌/ نا، نه‌و منانه‌ بیباکه‌/
 له‌م تاریکییه‌ ده‌رمبکات/ نه‌ی ولاتم... گوناحی من چیه‌/ نه‌گه‌ر دز و
 شۆفیز و لانه‌واز و ژنه‌ مه‌مک چرچه‌کانتم خۆشبویت/ نه‌و پیره‌مێردانه‌م
 خۆشبویت که‌ فرمی‌سکی خویان ده‌فروشن/ نه‌و کچه‌ بچکۆلانه‌یه‌م خۆشبویت/
 که‌ وه‌ک کچی گه‌وره‌پیاوان/ حه‌زیان له‌ کراسی سوور و جلی مه‌خمه‌ل و
 قه‌یفه‌یه‌/ حه‌زیان له‌ بۆنی عه‌تر و په‌نجه‌ی نه‌ستوری لاوخاس و له‌زه‌تی
 نه‌ودیه‌ پهرده‌یه‌.

نه‌ی ولاتم/ کوێر بالدارێ پیناپیکه‌ریت و منیش کوێرم/ به‌لام کوێریش
 ده‌زانیت/ کۆشکی سه‌د نه‌ووم و کۆلیتی وێرانه‌ مانای چی/ ده‌زانیت...
 شمشیرکی له‌ ئاره‌زووی شازن درێژتر و گه‌ردنیککی له‌ پیاوه‌تی شا
 باریکتر، مانای چی

ده‌زانیت مانای چی

بیست و سێ ساڵ له‌ سه‌ر ده‌ستت به‌ناو به‌فردا برۆیت/ بیست و سێ
 ساڵ، به‌ کامی دڵ قه‌پاڵ له‌ هه‌رمییه‌ک نه‌گه‌ڕیت/ به‌ دید و هور له‌
 ماشینیکی سه‌وزدا شه‌قامه‌کان جه‌نجالنه‌که‌یت/ نه‌ی ولاتم/ نه‌م پله‌که‌
 پێچاوپێچانه‌ فرێده‌/ با پزیشک و دانسازه‌کان له‌و باڵه‌خانه‌ و جینگه‌
 چه‌پ و کۆلانه‌ خه‌مگینه‌ بینه‌ده‌ری/ با به‌ندیخانه‌کان له‌م شه‌قامانه‌دا
 بکه‌ینه‌وه‌/ هه‌ر دیله‌ی به‌ کالیپتوسیکی سه‌وزه‌وه‌ ده‌به‌ستینه‌وه‌/ وه‌ره‌
 نه‌ی ولاتم، حه‌زیککی دوور و درێژ/ وه‌کو دوکه‌ ئکینشی کارگه‌ گه‌وره‌کان
 دروسته‌که‌ین/ وه‌کو سمۆره‌ چۆن له‌ سه‌ر دار داده‌نیشیت... داده‌نیشین/ تۆ
 چاوێلکه‌یه‌کی ره‌ش و بریقهدارت له‌ چاودایه‌ و پێده‌که‌نی/ منیش ئاره‌زوو

له ناو زگمدا وهکو دوکهێ له شوشه یهکی باریکدا... دیت و دهچیت/ نهی
 ولاتم... من نالیڕانه و تو لهوێ/ بمانهوێ و نه مانهویت... خوشه و یستی
 یه کمان دهویت/ تو پیاویکی سمیل زهره و چاوکاڵ و بازوو نه ستوریت /
 منیش کچیکی لاواز و بینه وام/ خۆم به گهردنتدا هه ئه دهواسم... ده ئیم
 بمبه... بمفرینه/ بمخه ره سه ره هه ردوو شانت.../ نهی نیشتمان...
 چه زه که شمان هه تا بیت گه وره تر ده بیت/ ده ئیم... بمنیره پشتی نه سپه
 سوره کیویه کهت / وهکو تالانی بمبه بو کورانی خیله کهت/ منیش پرچه
 ره شه کانم/ به سه ره سینهی تو پیزیمدا، هاتوته خوار / تا نه زه تی هه رچی
 له خوا ترسی دنیا یه ده یته قیتنم، عیشه ده کهم/ تا به نه زه تی چاوی یاسا
 و شه ریعه ته ناسمانییه کان کوێرده کهم، عیشه ده کهم/ دهی نهی ولاتم...
 بمفرینه... بمفرینه/ به رووتی له پیش ده می سه روک و جهنگاوه ره
 نازا کانتدا سه ماده کهم... نه گهر نه مبه ییت... دوا په ردهی شه رم و شکو
 دمه رینم / ده بمه وه به کچه چاونه تر سه کانی ناو دارستان / ده رووم و ده بم
 به هاوه ئی نه سپ و گورگه برینداره کان / ده بم به ده ستگیرانی سه گ و
 نیره ورچه چه توونه کان.

* * *

هیوا و خه ونه کانم کۆن بوون... کۆن! وهکو نهو چیته سورانهی له لادی
 مازووی تیده کهن/ چه ند به چه نده، چاوه نواری نهو روژانه م، که نه م
 خه لکه ساده و هیمنه تو ره بین/ چاکه ته سه وزه کهم و کاسکیته نه ستیره
 داره کهم، بو نهو کاته هه لگرتبوو/ به هوێ نهو ناواتانه وه دمه وێرا جنیو
 به شارن و نه کته ره چاو شینه کان بدهم/ به لام نیستا له چه سه رته دا،
 له بری روومه تی سووری هاوړیکانم/ گلۆپه تو زاوییه کان، پاکده که مه وه/
 له برسا ددان له درهخت و پایه و کورسی کتیبخانه کان گیرده کهم/

لە تێواندا دەستی عارەقاوی خۆم دەلیسمەوه/ سۆیندەخۆم کە خەون و گریان و نازارەکانم هەموویان دەکەمەوه زگم، وەکۆ ژنیکی دووگیان دەپۆم/ وەکۆ دایکی شەهیدەکان، وێنەکە ی خۆم دەکەمە مەم و هەموو پۆژانیکی هەینی/ چە پکیک گۆل لەسەر کورسییەکە ی خۆم دادەنێم/ لەسەر کورسییەکەم دەنووسم/ ئالێردە ئەو پیاوێ مرد، کە خەونی بە گۆڕینی دنیا و نازادییەوه دەبینی/ ئالێردە ئەو پیاوێ مرد/ لە سەردەمی کدا قایمترین شەرف بە دوو پۆلی قەلب دەکێردا/ لێوێکانی ماچیان لە خۆیان هەرامکرد/ ئالێردە ئەو پیاوێ مرد کە ژبانی خۆی دەدا بەو کەسە ی خەمی بیست سەدە لە چاوانیدا بستیتهوه.

* * *

ئە ی نیشتیما/ وەکۆ کراسی رەنگاوپەنگی کۆگاكان/ وەکۆ عەرەبانە سەوزە ی سەر شۆستەکان خەون و ئاواتەکانم ریکدەخەم/ وەکۆ چەتە چاوشینەکان دەیاننێم بە نیشانەوه و دەیانشکێنم/ لە میژە... لە کۆری سەفا و رابواردندا وەکۆ گۆچانی دەستی سەماکەرە خرپنەکان، هە ئیانده سورینم/ هەر وەکۆ جلکی بوکینی هە ئمگرتن، وەکۆ پارە لە چاوی بە خیلەوه خوشموستن/ دەفتەری بچکۆلەم بۆ کردن.../ لە گەل پرسیاری مەکتەب و گۆنەبەرۆژە و نامە ی دراوی دلداریدا، قەدەمکردن/ لە نیوێشەواندا کاتیکی گورگ دەیلوران و تاقەتە فکەرە دەنگیدەهات/ چراکەم کز هە ئدەکرد و تیر بە سەریاندا دەگریام/ ئەوان بوونە مایە ی شەرمەزاریم/ دەپۆم و لە دوامەوه وەک جی ماچی خیانهتکاران، شون جیدیئلن/ دەپۆم و ئە ی نیشتمان، حەسرەتی تۆ لە دڵدا بۆتە بەلا، بۆتە دانولەکە ی مندایی/ لەم دەستمەوه دەیکەمە ئەو دەستمەوه و دەیسووتینی/ لەم گیرفانەوه دەیکەمە ئەو گیرفانەوه و دەیسووتینی.

نهی ولاتم/ زه میلیه ی گریانه کانم هه نده گرم/ له بهر قوتابخانه ونستگهی پاسه کاندای دهیفرۆشم/ نهی به چی بژیم؟/ نهی نیشتمان گهر ئومیدیکم دهسکه ویت/ له دهسکی رانیکی توندتر دهیگوزم به خۆمه وه/ دهروانم و خه م بهر گهروومی گرتووه/ تازه بیهودیه و خنکام/ هه زاران جار دهم بنییت به ده ممه وه و ماچی ژبان ماچمبکه ییت، سوودی نییه/ چیبکه م، دز چون له یه که م هه ئوسته ییدا بۆ جه لاده که ی پیده که نییت/ بۆت پیکه نیم و گویت پینه دام/ په نجه م خسته ژیر چه ناگه م و روانیمه برۆ نه ستوره کانت و لیتنه نواییم/ وهکو مندالیککی ترساو/ له ژیر داره کاندای نینوکی خۆم دهخوارد و دهمروانی و نه تده بینیم/ وهکو شو فی ریکی چلکن/ له ژیر ترومیله کاندای دهنوستم و خه ونم به تۆوه ده بینی/ کاتیک وهکو پاشایه کی ریسواکراو، به سوار نه سپیکی پیره وه له و گوندانه، دهمروانییه نه و دیو سنوور/ کاغه زی شیعره کانم وهکو دووربین لوولده کرد و له و دنیا سه وزه م دهروانی، تۆم ده بینی/ کوله م ده خسته گیرفانم و چواله م دمدزی/ نهی ولاتم، له بهری رهنجی تۆم دهخوارد/ باوه پیکه له و دهشته چۆلوهۆلانه گویم له ته قه ی ناسنگه ره کانت بوو/ گویم له دیدی ماشینه چلکنه کانت بوو/ وهکو گه وه ره کچیکی ناسک/ قژم ده خسته پشت گویم و دهموچاوه ته ره که م، به رامبه ر خۆر راده گرت/ بیرم له تۆ ده کرده وه/ بیرم له کج و مناله بن دایک و باوکه کانت ده کرده وه/ بیرم له زهنگی ژهنگاوی قوتابخانه و ژنه مامۆستا قه نه وه کانت ده کرده وه/ بیرم له دهسته سهری ناوچاوانی نانه واکانت و مه قهستی خویناوی دهستی سسته ره کانت ده کرده وه/ ههزم لیده کردن ههزم له کچه کانت ده کرد/ کاتییک به ده م پیکه نین و هه ریه وه له م بهری شه قامه کانه وه ده په رینه وه بۆ نه به را

کاتیك دواى دهرنه چوون... دهگریان/ کاتیك به چه چپ، باسی دلداری و کورپان دهکرد/ جهزم لیده کردن و برسیتی قه پائی لیده گرتم/ ناومیدیش وهکو چاکه تی پیاوه بۆشناخه کان به سه رشاندا هاتبوو و خوار/ وهکو چۆن قوتابییه غه ریه کان/ به یانیان زوو لفکه و سابوون هه لده گرن و بۆ خوشتن دهرده په بن/ ده چوومه کتیبخانه کان/ بهو زگه برسییه وه... سهیری کلاو و جلکی جوانی ناو کوگاکانم دهکرد/ بهو زگه برسییه وه... دهمروانییه کچان له دوکانی زهرهنگه رهکاندا/ دهمروانییه بهختی شوومی خۆم، له سه ره په ری کتیب و له پشتی رۆژنامه کاندا.

* * *

هه ندی جار وهکو پیاویک له دهنگی هه وره بروسکه کان راچه نی بیت... گێژ و ورم/ هه ندی جاریش وهکو پیاویک له جه سه رت و توپه ییدا په رداخ به ناوچاوانی بشکینی، هه موو ده ماره کانم لیده دات / هه زار کیشه ور له دوکه ل له گه رومدایه/ فرمیسکه کانم له چاومدا وشکبوونه ته وه و وهکو پووش هه لده وهرن/ ناوچاوانم نه م ناوچه وانیه له دیواری کلیسه کۆنه کان دهکات/ پیرتی له وینه ی خاچ و هه ور و ژنی روت روت/ نه م زمانه چرچه دیزم/ که هه رده لئی سه رده ستی پالتوی سوانکه رهکانه/ رهقبۆته وه وه گه لیکم نازارده دات/ چه ند جار ووتم... نیدی چی دی قسه ناکه م/ به لام نه و وهکو خه نجه ری لیها ته وه و ده مم پیده کاته وه/ نه ی ولاتم راستی ده لیم... خه ونه کانم رهنگی ده موچاوی دزه لاتوپوته کانی گرتوه/ رهنگی ده موچاوی نه و کچه عه بابیه سه ره رشتا لانه ی گرتوه که له پاسدا لابه لا سه یرمانده کن/ رهنگی ده موچاوی نه و پیاوه سداره به سه رانه ی گرتوه/ که ده کیژی ناشیرینیان هه یه و هه ر ده یان مه مکیان وهکو مه تره لوژ ته قه ده که ن/ نه ی ولاتم خه ونه کانم رهش و لیلن/ وهکو خه ونی پیره

کچیکی چل سانه/ وهکو خهونی پیرژنیک کۆماوه له سێدارهی کورهکهی
 بېروانیته/ نهی ولاته... دان به هه موو گوناوهکانی خۆمدا دهئیم لهبری
 نهوهی ههز له وهسفی بائهخانه یان ئافهرته رووته قشتیلهکان بکهه/
 ههز له وهسفی زیندان و شۆرهبییه سیسهکان دهکهه/ لهبری نهوهی
 ههز له باسی دهستکێشی ئاوریشم و قرژی عه تراوی بکهه/ ههز له
 باسی پهنجهی قرتاو و قرژی ئاردای دهکهه/ ددان به گوناوهکاندا
 دهئیم... نهگهر نینۆکم وهکو فرمیسکهکانم درێژبوونایه/ چاوی زۆرداره
 نزیک و دوورهکانم دردههینا/ نهگهر قاچهکانم به بهرتهقای نازارهکانم
 درێژبوونایه/ به خاکی تاریکی نهواندا تینهدهپهریم/ نهی نیشتمان دان
 به گوناهی خۆمدا دهئیم... من بۆهیمییته و چینهایه تیم تیکه لاوکرد...
 خهبات و قهلهندهریم پیکهوه گرتدا... پیاسه و سهربهستی، بێنیشی و
 نازادیم کرد بهیهکیک.

* * *

نهی نیشتمان/ تۆبهدهکهه و چهپکیک وهنوشهی خوئیننت بۆ دهئیرم/
 بێپرستم و ورم/ ههردوو دهستم وهکو بهندۆله گهورهکان دین و دهچن/
 وهکو باندهیهک له وهزری مردنیدا... هه ئه دهکوریم/ پهنجهم له نیو
 دهمدایه... چاو دهئیم به دووربینهکانی مندایمهوه/ به ئکو رۆژگاره
 دێرینهکانم... به ئکو سههرتای ئهم بهدبهختیه ببنمهوه/ نهو منداییهی
 وهکو ئاو له بهرم دهروات/ نهو منداییهی وهکو گولله وێلهکان ده میکت
 و تورمهدهدات/ رابوردوو وهک گوئیکی زهرد به ناوچه وانمهوه شۆرپوتهوه/
 مندای وهکو خهنجهریک له نیسک و ددانی نهههنگهکان چهقیوته
 سهردلیم/ نهی نیشتمان، نهو رۆژانی سهرسهختی و بهدلاویه چیمان
 ئیهات/ نهو رۆژانهی بستی بووم و له قلیمه جهنجالهکاندا دوو کورسیم

له ملاولای خۆمهوه دهگرت و جگهره دهکیشا/ چۆن له نیوان ئهم کتیب و
 وێلبوون و گریانهدا توانهوه، چيان لیهات بۆ وهک تازه بوکیک ته مه
 و خاو و خلیچک بوون/ نهی خواجه... مندا ئیم هه مووی نه شکه نهجه بوو/
 به لام گه لیک له ره پۆژه سارد و بیره حمانه ی نیستاکه خوشتر بوو/ نیستا
 وهکو توپیک له قه دپا ئیکدا... تلۆرده بهمه وه/ وهکو سوچه ریک له ژێر
 باراندا دهگریم/ هینده ته نهام... به نه سپیک دهچم له دارستان/ هیچ
 شتیک، هیچ هیزیک، نه شوری ته نهاییه م ناشکینئ/ ترشیش وهکو
 پیاوکی سیس له ویدیو ده رگاوه ده مبینئ و شالام بۆ ده هیئت/ عه شقیشم/
 وهکو قاتیچه کۆنه کان کالبۆته وهو وهک دهسته سړیکی ته نک دهسته
 خوناوییه کانمی پیده سړم.

* * *

ئه ی ولاتم... ته نیا من راستیت پیده ئیم/ ده رمبکه، نینۆک و قژ و
 په نهجه و زمانم لیستینه وه/ به لام مردوو هکانیشت خهون به رابواردن
 و سه ر جیکردنه وه ده بینن/ کچه کانت هه موو شهوئ وهکو غه رغه ره به
 خو ئیاو بکه ن/ له ژێر زوقمی له زهت و باری ته نهاییدا سه ریاده دن/ نه م
 شته سهیرانه مان لیدا مائه/ وهکه چۆن دئ و رحمت لیس ه ندوینه ته وه/ نه م
 دووربین ه شمان لیستینه/ که سه رمان پیده کات به ژێر جلکی خه ئیکدا/
 با بهس بینین به چاومانه وه و له ناهه رت و پیاوه دوورو نزیکه کان
 بروانین/ به هوئ نه م چیکه و گه لایه وه، بوینه ته درنده و شه خۆر/
 ناتوانین قسه له گه ئ یه کدا بکه یین و ده ست به سه ر سینه و دئی یه کتردا
 به ئینین/ مه منئ به سینه ته وه/ نه م سۆزه ساخته و دئدارییه بیهودانه
 مانای چی؟/ پیوستیم به عه شقیک هیه/ عه شقیک به هیئتیه له رزه و
 له ژێر باراندا و له سه ر نهو شه قه مانه به مخاته گریان/ به لام چۆن عاشق

ببین و خهومان لیتهراسان بووه/ بههوی نهوهوه رقمان له ناویشه/
رقمان له فرمیسه که دهژیتته سهر پهپری دهفتهرهکانمان/ ناتوانم...
ههست به گوناهباری و ژورداری خۆم دهکهه/ له جهسرهتدا مشت ددهم
بهسهر سینهمدا و چهقۆ به زمانم تیژ دهکهمهوه.

دهنیمگه‌ری، با بگه‌ریمه‌وه مندا ئیم/ به‌دوای جلکی کۆن و سمیئی ده‌ستگرد
و ته‌باشیره بچکۆلانه‌کانمدا ده‌گه‌ریم/ به‌دوای نه‌و جیگایانه‌دا ده‌گه‌ریم
که سه‌نگ و به‌ردم تیا کردوون/ به‌دوای فرمیسک و جینیوه‌کانمدا ده‌گه‌ریم/
به‌دوای نه‌و شوئکه ته‌رانه‌دا ده‌گه‌ریم، که دارکاریانکردووم.

کارته‌کانی قوتابخانه دمدۆزمه‌وه و ده‌یدمه‌وه به‌و به‌یۆه‌به‌ره پیرانه...
 با پاره‌کم بده‌نه‌وه/ نه‌و پاره‌یه‌ی به‌ منداڵی لێیانسه‌ندووم/ نه‌و
 دا پیرانه دمدۆزمه‌وه که له‌ بێشکه‌وه کچانی خۆیان دا‌بووم/ به‌ شەق
 و تو‌رییه‌وه ده‌چمه‌ ژووری و ده‌لێم نامه‌ویت... نه‌و گورگه‌ له‌شبرسی و
 پر له‌ ئالۆژانه‌م ناویت/ نه‌مجاره‌، که‌کیمی هیچ تابه‌یه‌که‌، تو‌رییم
 دانامرکینیت‌ه‌وه/ تۆش، نه‌ی وڵاته‌ سپله‌ و بیۆه‌هاکه‌/ له‌ خۆته‌وه
 هه‌له‌ده‌ری و هسه‌مه‌که‌/ خۆ له‌ ناوریشم دروستنه‌کردووم... له‌سه‌ره
 پارچه‌ کو‌ده‌ری و چه‌رمی جانتا شه‌رکان و که‌فی سه‌ر مه‌نجه‌له‌ ره‌ش
 ره‌شه‌کان... دروستکردم/ خۆ له‌ ته‌لات نه‌گرتووم، به‌ کولله‌ و سیسارکه‌ی
 تو‌پیوو و ناو له‌ رازاندوته‌وه/ نیستاش که‌ تو‌ره‌بووم و نابروتده‌بم/
 ده‌ته‌ویت ئارامبکه‌یت‌ه‌وه/ به‌لام تا ماوم قاچ لهم زه‌مینه‌ ده‌خشینم و
 ده‌گریم/ هه‌موو رۆژێک ده‌میشکنی... ده‌ست له‌ دڵ و نیسک و نابینه‌ی
 په‌نجه‌کانم ده‌ده‌یت/ نه‌ی نیشتمان... تاکه‌ نه‌ینیهم هه‌بوو/ نه‌و‌یشت
 بێ‌روانه‌بینیم و لێتسه‌ندمه‌وه/ نه‌ی بێ‌ خۆشه‌ویستی تو‌ جیکه‌م/ بێ‌

خۆشه‌ویستی تۆ... پیاویکم لە لاستیک... بالداریکم لە موشەما.../ بێ
خۆشه‌ویستی تۆ... دەستیکم بەسەر دڵەوه دەلەرزیت/ ئەی نیشتمان...
سوێندییت کە وای لێهات، دەبێ پەرداخەکەم بنێم بە دەمی برینی
شەهیدەکانتەوه/ دەبێ دەستەسەرەکەم پرکەم لە لێج و گۆیی مردووەکان/
جانتاکەم پرکەم لە جێبو و قسەی سووک و سووکایەتی پێکردنت و
چاو بەگریان/ بچمە ریزی دۆژمنەکان، بچمە ریزی دیکتاتۆرە بیڕەحم
و خۆنمژەکان.

ئەي نیشتمان/ لە پوژانی شەڕ و بیڕەحمیدا/ وەکو تەفەنگ، خەونەکانمان
دەکردە شان/ وەکو قوتیلەییەکی رەش لە ژێر تیشکە کەمەیدا هەڵدەگورماين/
خەون خەنجەریکی ژێرینبوو/ لەبەردەم کتیبخانە و وێستگەی پاسەکاندا...
دەمانکرد بەبەر پشتینەکەماندا/ خەم... کلاو قوچەییەکی بچوک بوو/
لە بێشکەوه کرابوووە سەرمان/ گەردانەییەکی ئالتون بوو/ لە کاتی
خۆشه‌ویستی و ژێنێناندا یەخەي پێدەگرتین/ دەچووین بۆ جەنگ، بە
نامە بۆماندەهات/ دەچووین بۆ شارە دوورەکان/ لەنیوان قەدی جێک
و ژێر یەخەي کراسەکاندا لەناو گیرفانە بچکۆلەکانماندا، داماندەنا/
لە مەخفەر و بەندیخانەکاندا جێماندەهێشت/ لە بیمارستانەکاندا دەرزێ
خەوتنمان لێدەدا/ بۆ سبەي بەدواماندا دەهاتەوه/ ئەي وڵاتم وەکو
«شا» سوار ئەو گالیسکانە دەبم/ بە دەستی چەپ جێهەو دەگرم، دەستی
راستیشم هەڵدەبێرم/ خەم ئەو ژنە چاوشینە بالابەرزەيه/ لە تەکمەوه
دانیشتوو/ ئەو ئەمیرە برۆ پەيوەستانەيه/ لەسەر ئەم گالیسکەي پووشە،
ئەم گالیسکەي درک و دالە... هەلنیشتوو.

ئەي نیشتییمان... ئەوه خەمەو ناوهرت نییه/ منی پادشاش... لەجیاتی

بازیبه ند دهست له ناوی زیرابه کان هه ئه ده کیشم/ له جیاتی سیپایی به شکوی شاهه نشایی/ پانتۆ دزراوه که ی نه کاکی نه کاکی قیج ده دۆزمه و ده وه له شهوانی زیران و به فرباراندا له به ریده که م/ له چه سهرت ترس و برسیتی، وه گو دیلیکی هه ئه اتوو به نه ستیره کاندا راده که م.

* * *

بۆ بهرگ بیۆشم/ خه ئک شانازی به جلکه کانیا نه وه ده که ن/ با من شانازی به برینه کانمه وه به که م/ خه ئکی به دوا ی ناراسته ی با و کاتی گه رده ئوولدا ده که رین/ من به دوا ی ناراسته ی گریانه کانی تۆدا ده که ریم/ بۆ رۆژانی شۆرش و یاخیبوون بوو/ په ره په ره کتیبه کانم هه ئه ده دایه وه/ له فانیچی و ده سترمو ده کانم ده پرسی/ هینده و مرزبووم زمانم له چیا و دارستانه کان ده رده هینا/ کلاشم ده گرت هه تاه که کان/ ده مگووت... خواجه... نه ی نه وه ی گول و په نجه... خه نجه ر و دلت دروست کرد/ نه ی نه وه ی مه ترسی و دیوارت به من ناساند/ نه وه تا... له سه ر پشت راده کشیم/ هه ردوو پیم ده که مه ئاسمان.../ کوا قامچی و چه یزه رانه کانت... کوا مامۆستا دئرمق و بیبه زه ییه کانت/ کوا باوکه مه چه ک نه ستور و دارکارییه مرزه کانت/ بۆ به ختی من نه م ئافه رته ده مشر و کچه بیبه رحمانه وا نیان بوون... من پیوستیم به سزایه، سزایه ک به هیئیت هه رزه/ پیوستیم به په تیکه هه ر چوار و مرزه له بهر چاوما بیت و بجیت/ پیوستیم به خه نجه ریکه له سه ر دئم راگیراییت پیوستیم به زنجیریکی خوتناوییه له ده ست و قاجمه وه ئالابیت/ نه م په نجه سپی و کورتانه، نه م گو په سووره نابووته/ گه ر له رۆژیکی باراندا گورگ هه پایی لینه گرت... بۆچی چاکه؟/ نه م چوار په له، نه م ترومپا شکاوه ی ناوی دئه/ له گه ئ ئالیکدا بۆ نایدیدیت به نه سپه کان/ من بۆ چیمه... نه م خه یالانه م بۆ چیه/ که به مسقا ل ده ییوویت و تنۆک

تنۆك دهيكه يته هه ناومه وه/ نهه فرميسكانهه بۆ چيه له ناو ديري كتيب
 و له گه كاره ساته كاندا پيمده به خشيت/ بۆ خهوينين... بۆ ناواتخواستن
 و خه مواردن/ نهه ژيانه... نهه لاپه ره سپيانه پنبه خشم؟/ نامه ویت...
 نهوه دمقته ره سپيه كانه بيه ره وه/ نهوه خوينه كهت بيه ره جهسته يه كي
 ديكه وه/ نهوه تاني، به لام ده شرانه... لاشه كه شم له خوم به شكوتر نابيت/
 بيره حمانه فرينده ديه بنكي زه لكا وه كان/ نهه نيشتمان، له يادنده چيته وه
 كه به ژر باراندا ده پرېشتم و ته رزي خوناوي لييده دام/ به لام ناسمان
 هه زار نه وه ندهي نيستاكه به ريز و خوشه ويستتر بوو له لام/ مندا ليك بووم
 له رويار و نه ستيره كان نه ده ترسام/ به لام چه نده خوينه ريره كان به گوله
 و شريخه تفهنگ/ ده بچكوله كه ميان راپله كاندا/ نه وسا خونيكي گهرم
 گهرمتر له سرودي رۆژاني شه، به ده ماره كاندا ده گه را/ زه بروزه نگ و
 شق و شلاق... كتيبه روزه رده كان قوتابخانه... هه ليا نه و راند/ ده متواني
 وهكو نه سپيكي ره سه ن ريكا دوور دوور ده كان بېرم/ وهكو بروسكه يه كي تو ره له
 شه وه بيده نگه كاندا ناگر بگرم/ وهكو هه تچووني يه كجاري پولي باندار/
 له يه كجارد، شيعر بلييم، خه مبخوم و نازاري دونه هه تبگرم/ به لام
 نيستا چون كج له ده شته چوله كاندا/ ناو له لاشه ده ستغيرانه كه ي
 دماته وه/ ناو له رۆژگار پر له جور نه تانه ده مه وه/ چون كه شتي
 ناو له به نده ره كان دماته وه/ چون باننده له ناسمان و به رزه به رزاني
 دونه وه له دارستاني گرگرتوو ده روانيت/ ده روانم و فرميسكه كانم وهكو
 تو په له به فر، له چنگدا گرموله كردوو/ ده روانم و ناو قه دي گيلاس و
 مار و توتركه كانم به توره ييه وه گرتوو/ ده روانم و سه رم وهكو مندا له
 ترسنوكه كان به ره رووت بلند كردوته وه و تكاده كه م:

بهس وهكو نهو پياوانه ي له دالانه تاريكه كاندا به فری سه ر پالتوكانيان
 ده ته كيئن، خه ون و ناو اته كانم به ته كيئه/ بهس وهكو نهو سوزانيانه ي
 فوو له جگه ره ي ده ستيان ده كه ن، فوو له عومر و ژيانم بكه.

لەمڕۆ بەدواوە بەبێدەنگ/ وەکۆ ئەو ئافەرتانەی کە لە درزی دەرگاوە
 سەیردەکەن... سەیرتدەکەم/ کچ چۆن لە بەردەمی ئاوینەدا/ مەرھەمی
 سپی لە برین و پەلەکانی دەموچاوی دەدات/ مەرھەمدەدم ئەو چالانەی
 کە موشەکی و توپبارانی بێرەحمانە دروستیانکرد/ مەرھەمدەدم ئەو پاوانە
 سووتوانەی کە ئیستاش ڕەش دەچنەوانی/ ئەو ئەسپ و مشک و مارانەت
 دەپەرستم/ بەس نییە ئە نێوان دەمارو برین و خۆناوەکە ی تۆدا دەژین/
 ئەو مۆمە سوورەشم خۆشدەویت/ دەینییت بە کیسەی نەینیەکانتەو/ ئەو
 تەفەشم خۆشدەویت کە پیرە پیاویکی کەنەفەتە جگەرەکی پیلۆکدەکات/ ئەو
 پەنجانەشم خۆشدەوین/ کە ئە دوکانی سوخۆر و کوتاڵفروشە سپنەکاندا/
 بە شکستی بۆ پەرە ی هەرزەمەکی خۆیان دەگەڕین/ ئەو پەنجانەی لە
 کۆلانە تاریکەکاندا بۆ تارمایی ڕۆژانی کۆن، بۆ پارە ی ونبوو دەرگەڕین/
 گۆرستانەکانتم خۆشدەویت/ ئە عەشقا بوو شیعری سەر گۆری کۆژاوەکانتم
 لەبەردەکرد/ وەرە ئیلمبیرسەرەو... ئە ڕیزی قوتابخانەدا دەرەبەیتە/ کە
 میوانیکی بەشکو هات/ چە پکێ گۆنم بەدەرە دەست با ئەو شیعرانەی بۆ
 بێنم/ بەلام... دەزانم... دەستنادات/ ئە کۆر و بەزمە گەورەکاندا...
 ئەو ناھەنگانەی کە سەرۆک و شالیارە زیتە ئەکان تیا بەشدارن/ ئەو
 شەو ڕەنگاوەرەنگانەدا کە ئافەرت مرواری دەکەنە گۆی و گەردانەی
 ئەلماس لەمەدەکەن/ من هەستم، شیعری تەعزێبارانەی دایکە پیرەکان
 بخوینمەو/ هەستم وەکۆ کچە برا کۆژاوەکان، بۆ مەرگی گەلاکان
 شیوەنبەکم/ دەلیمگەرێ... با هەر لەم کۆلیت و کوختە داڕوخاوانەدا
 بژێم/ نەهێتیت... ئە جیگای ناھەنگ و کەیفەکانت نزیکبمەو، هەتا
 ئەگەر ئە نزیک شایبەکی بچکۆلە ی مانیکی گوندنشینەو سوسەنکردم/

وهره، دهستمبگره و به قسه بمخلافینه... خۆت دهمناسی چهند گرۆم/ دهگیرم و ژیر نابمهوه/ بهلام به قسهمنهکهیت، به پهند و نامۆزگاری بملاوینه... به قسهی خوش خافلمکه/ تا شایی کۆتایی پیدیت/ بهزم و خوشی، تهواودهیینت/ نهوساش وهکو پیره دارێک له گردیکی پرووته لدا... بهجیمبهینله با سهوزبم/ با بۆ زگه برسپیهکانت گوێژیکێ زهردی گوین... تورهکهیهک بهروو بگرم.

* * *

چهند بیرهحمی/ لاشهکهمت له نابهینی چنار و شۆرهبیدا دۆزیهوه/ چۆن نهسپی توپیو دهبهستن به ماشینیکهوه و فریادهدن، وا فریتدام/ ههفته، خۆقهمه خوناوییهکان و گولله و جێیهکانت دادتادهن/ من که سهرداب و تونیل و قموچه نهینییهکانتیم بۆ دهسپیت/ من که تقی خۆم له شوشه دهنه و ههلمدهگرت بۆ رۆژی راپهڕینهکانت/ هینده بهیینهنگ دهگیرام/ ههتا فرمیسکهکانم بهدهست دهکردوهه چاوم/ نهبا ههستهکهی که دهگیرم/ من نهو کورهم که قاچم له لم و خۆهه میشی کوورهکانت دهخست/ بۆ رۆژانی شایی و سهما بهدوای مرواری و پشکوذا دهگهڕام/ لهسهر تهنوور، بهرهبه ئیبنیکم دهبهست و لهگهڵ ژنانی گهڕهکدا، نانم بۆ ماله شههیدهکانت دهکردوهه/ له کیلگهکانتدا وهکو دالاشیک دمهوستام/ نهبا پاساری و باندهکان رهنجتهبخۆن/ سوپاستهکهه نهی نیشتمان... نهی بیرهحم/ نیستا پیمده ئییت، ته میتدهکهه/ منیک له وهتی ههم له ماڵ و قوتابخانه و پۆلیسهخانهکانتدا/ ههر پاشه ئیم بۆ شوێک و شهق پیرووتدهکرت، چۆن و بهچی ته میتدهکهیت؟/ نا نیشتمان... چه قۆکهش خۆم بۆت تیزدهکهمهوه... تا پرکهش خۆم بۆت دادهگرهوهه/ جلکهکانی خۆمت دهمهمن بیکهره پهتی سیداره/ پرچی خۆمت دهمهمن، بایده و

بیكه ره قامچی/ من بیباكم... من بووم به شه و نهو فیشهكانهم دهژمارد، كه دهئران به دلتهوه... به رۆژ ههنگاوی كچهكانتم دهژمارد له مائهوه تاوهكو قوتابخانه/ وهكو زانایهکی ریشن چاوتلكهیهكم له چاودهکرد/ چۆن كچان به دیار خهیات و پینهچییهكانهوه دادهنیشن/ به دیار په ره و کتیب و پینوو سهكانتهوه دادهنیشتم/ بیرم لهو عاشقه ناکامانه دهکردموه/ كه هه رگیز نه ئقه ناکه نه په نجهیان/ بیرم لهو مندالانه دهکردموه، به یانیان دهستبه تال له نانه واخانه کان دینهوه/ بیرم لهوه دهکردموه/ چهند بلاو کراوهی نهینی له ژێر قهفی پشتینهكانتدا هه لگیراوه/ چهند شوێر شگێڕ له وێستگهی پاسهكاندا چاوه پروانی یه کتر دهکهن/ به لام نهی نیشتمان، دهشمزانی/ نهه هه ور و چرو و کولانانه بو من نین/ لهو خانوو به ره گه وره و مائه خنجیلانانه بو من نین/ نهه نه سپه شینباو و نیره گه و و سمورانه بو من نین/ سونیدی درۆ و جینوه کانت بو منه/ زهرده خه نهی كچه کانت. دهستی دۆستانه ی کوره کانت بو من نین/ له هه ئقورچان، چه موئه لیگرتن، مشتەکوئه و شه قازله کانت بو منه/ باغچه و قوتابخانه و سهیرانگا کانت بو من نین/ زیراب و کوخت و بهندیخانه کانت بو منه/ چۆن په نجه به دوگمه ی زهنگدا ده نییت/ ناوا په نجه بنی به نیوچاواندا/ وهكو چۆن سه ری سندوقی یادگار ه کانت لاده دهیت، سه رم لاده/ به ده ماره تاریکه کانه دا بروانه/ وهكو پاسه وانی کۆشکیکی کۆن، وهكو کیل به دهستی سه ردابی بهندیخانه کان/ یه که... یه که... چراکانت بو هه ئده کهم/ مه شخه ئی قه د دیواره کانت بو داده گیر سیتم/ بنواره... چۆن گولانه سووره هه ر وهكو کیچ له سه ر مه رگم قونه دهکهن/ چۆن خه ونه کانم وهكو شه کر له سه ر ناگر ده سوتین و رهش رهش ده بن/ بروانه چۆن ناو نیشان له سه ر دیواری بهندیخانه کان ده نووسریت.../ چهند دادو بی داد، چهند هاوار و فریاد له سه ر ده ماره کانم هه لکه نراون/ نیستا ده بیته به ریگای لیتاو و زۆنگاوه کانی دله دا بته به م/ وهكو چۆن پیای خورت و نیر قژی كچه

عاشقه که ی ده گریت و به زه ویدا رایده کیشتیت... راتده کیشم/ وهره بزانه
 چهند په نجه ره ی شکاو له دندایه/ چهند سانه دیوار و سه رابته که ی
 بویه نه کراوه ته وه/ چۆن پر بووه له درک و که رته شی و قه وزه ی لیخن/
 چۆن پر بووه له بۆقی پیشاو و سیسار که ی که و لکراو/ چهند ههنگ
 و زهرده وانه ی کوژراو به په رده زهرده کانیه وه یه تی/ بر وانه... چۆن
 خه نجه ره له جیگای تاواندا ده که ویت/ حه ز و ناره زوو ده کانم به کراسی
 ره شی شیتال شیتاله وه که و توون/ هاوه له کانم... وه کو وینه ی مرؤف
 له دهفته ره که ی مندا لیمدا/ هه ره چی وه که یان ماوه ته وه/ ریخۆ له کانم...
 وه کو مار مارۆ که یان له هه ویر لیها تووه/ جگهرم ره نگیک سیووری رزاوه/
 سییه کانیشم بوونه ته دوو موو تاپی پر له فیشهک/ به لام هه زار هینده ی
 ترم لیبت/ بشبه گهره، تۆم خۆشده ویت/ نه وه په نجه کانمه/ چۆن گه لا
 ده نریته نیوان دهفته ره وه/ بمنیره نابه ینی وه رزه کانتیه وه/ نه وه دهستم
 وه کو تیلایه کی چلکن/ لافیه کانتی پیا دا کووته/ نه وه پیسته که م وه کو
 کاغزیک بلوور/ نامه ی له سه ر بنوسه و قه دیکه/ یان وه کو پیستی
 پلنگیک کوژراو بیکه ره وه/ کاتیک گه راینه وه بو نه و رۆژگاره دوورانه ی له
 ته شتدا خۆمانده شت/ بیکه ره په رده بو کچه عازبه کانت/ بیکه ره خاوی
 بو مندا له بچکۆ له کانت/ بیکه ره دهسته سړی بچوک بچوک، بو فرمیسی
 چاوی کو ره بینه واکانت.

* * *

دهنگووت/ وه کو نه سپیک، تا بنه نگل/ پی له ناو لندا چه قیبت/ نابزویم
 و له سه ر زگ خۆم راده کیشم/ به لام نه که به حه رام نیم... راستی ده لیم/
 نه وه هه لۆ پیرانه ته سه ودا ی فرنیان پیدامه وه/ نه و پاساریه بچکۆ لانه ت
 قیری قونه یان کردمه وه/ وه کو سه گیک له وه هه ردا نه دوا ی هه لها تووه کان

کهوتییّت/ بۆن به جوگه و دارستانه کانتیه ده کهم/ وکو بزنی که بیهوت
 گه لا به رزه کان بخوات/ هه ئده ستمه سه رپێ و بۆنی سینت ده کهم/ بۆ
 نهی نیشتمانم... بۆ/ بۆنه کهت به لیواری مزگهوت و چاخانه کاندای رژاوه/
 چۆن بریندار... تکهی خوینه کهی خوێ/ له سه ره به فر جیده هیلیت/ بۆنی
 خۆت له م ژێر پرد و سه رشه قامانه جیهیشتوو/ بۆنه کهت وکو فرمیسک،
 رژاوه ته سه ره سوراو و ده سته سه ر و ریشی ماشو برنجی که ناسه کان/ به لام من
 له ژێر پیست و نه سفه لت دا بۆی ناگه ریم/ له ژێر برینی شه هیده کانتیه وه،
 بۆیده که ریم/ بۆنی شیداری دارستانه کانم ناویت بۆنی کرۆک و په گه
 تینوووه کانم دهویت/ بۆنی پیست و له شه سپی و سۆله کانتم ناویت... نهو
 له شانیهی که شهو و پۆژ له بانوینی عه تردا مه له ده کهن/ بۆنی نهو خه م
 دهویت که وهک که روئشکه کیوله خوێ ده کیشت به قه فه زهی سینگماندا/
 بۆنی نهو مه مکانم دهویت/ که به ده رزی لکاو به سینه وانی/ بۆنی
 نهو مه مکانم دهویت که به هه رچی هیزه ده یگوشین، بۆ توژنک شیر و
 لیلیانیهت/ بۆنی نهو رانه مه ره پیه په مه بیانه جه زلینا کهم/ بۆنی نهو
 رانانم بده ری که بۆنی ژوڤگاو سه ره نوێلک و سه رته نووریان گرتوو/ه
 بۆنی نهو پیانیه ی قلیش هه لاهه لای کردوون/ بۆنی چرچی نهو بیوژنم
 پیبده/ که بیست سائه له زهت وکو نه ژدیهایه ک له ناووه ده یگه زیت
 و هاوارناکت/ بۆنی نهو بیوژنه لاوازانیهی، بیست سائه، به یانیان
 له پاسیکی کۆندا، ملی کارگه نه گر نه بهر/ بیست سائه، نیواران له
 پاسیکی کۆندا، ملی ژوو ره کلۆته کانیان ده گر نه بهر/ بۆنی قاوومه و هیزه
 رۆنه کهی جارنم بده ره وه/ بۆنی باروتی داداشی چه ته کانم بده ره وه/ بۆنی
 نهو بوغرده م بده ره وه/ که له شه وانی به راتدا... ده مانسووتان/ هه مووی
 ده که مه قه پاغی گولله توپیکه وه و سه ره له نوێ به سه ره شار و نوێ دوگا و
 قوتابخانه کاندای ده یته قینم/ تا بۆنی په زاله تی ژیان کاسیانه دکات/ تا
 بۆنی نه م دۆزه خه و زه مه ره ی ره ژانیان بیر ده خاته وه/ نه گه ره که سیش

گوێی پێنەدا/ ئەوا دوو داری عود دەچەقینمە نیو گوێچکەم، هەتا ماوم
بیباک بە زێراب و لیتاو و زۆنگاو هکانتدا دیم و دەچم/ بێر نە لە ژبان،
نە لە گریان نە لە مووچەی مانگانه ناکەمەوه.

* * *

وێکو کۆرپە یەکی زۆل، لە تەنیشت بەرمیلی خۆی ژێر کەنەوه، دایاننام/
وێکو جلکی مەلەوانیکی خنکاو لەو کەنارە دوور دوورانە بینازکەوتم/
ئەو و لاتم ئەو قەرەجی بێسەر و شوین/ حەزەمە کرد نازاد بژیم/ ئەوان
وێکو دەستەسەر لە چەمکەجە و چاوی دۆڵابەکاندا هەتیانگرتم/ شیتال و
پەرۆی کۆنیان لێو پێچام، یاریان پێدەکردم/ وەرزیووم و وێکو گورگیکی
بریندار لە ئەشکەوتدا/ سەرم خستۆتە سەر دەستم/ وەرزیووم و برسیتی
بێزاریکردوم/ وەرزیووم و دلم پەرە لە خراپەت/ تۆ بوویت وشە ناسکەکانت
لێقە دەغەکردم/ ئەو وشانەی وێکو گۆچانی کوێر دنیام پێدەناسییەوه/
چۆن گۆل چە پکەدەکرێ و دەخریتە ناو گۆلدانەوه/ چە پک چە پک لەم
سەر دەقتەرانە دەمنوسینەوه و کامەران بووم/ وێکو تەزییج دەمەوێنەوه
و بە زمان یاریم پێدەکردن/ تۆ نیشتمانم خۆت بلێ/ چەند رەنجەدا...
چەند سالانم بێهۆدە رۆی تا فێریان بووم/ بەلام نیشتا دەیت/ وێکو
هەرمییەکی نەگەییو توریان دەمە ژێر دارەکان/ وێکو کۆپە ئەیهکی زێر/ ئەو
ئەشکەوتە دوور دوورانە بیکەم بە ژێر بەردیکەوه/ با نەتوانن جارێکی تر
هە ئفرن و بێنەوانی/ با لێمگەڕین و وەک زەردەهوانەکان دەورنەدەن/ نیتەر
بەسە... ئەو وشەی ریزیی سەر دەقتەر و کتیبەکان/ شادی و رۆژانی
سەرگەرمیم زۆر لە کیسچوو بەهۆتەوه.../ نیتەر بەسە تازە زمانم تورداوه
و قسەشم لە بێر چۆتەوه

نهی نیشتمان/ بهر لهووی برۆم و بمرم لیتده پرسم/ نهم پیاو و نافرته
 په شپۆش و په نگه زه دانه پۆلهی تۆن؟/ نهی نهو پیاوو نافرته نهی جلی
 ناوواو لاو بریقه داریان له بهر دایه، ههر پۆلهی تۆن؟/ نه گهر وایه، ده بیته
 شیشی دریزی نهو ناو چلکنهت بگرم به دهستمه وه و ده کو چیلکه یه کی
 شکاو له جهنگه نا، تو ریدهم/ به لام ناتوانیت وه لاممبده یته وه... نهی
 نیشتمان، تو ناتوانیت... ده دوو برینیکم پێبده منالیم نیشانداته وه/
 رینگای کچانی قوتابخانه و دوو کوتر ته ریوه کهم بینمه وه/ وه ره ده سته
 له قژم، نیستاش دۆیه بارانی نهو پۆژانهی تیادا ماوه/ وه ره ده سته
 له دلم، نیستاش ترسی نهو پۆژانهی تیادا ماوه/ که باو کم له
 په نجه ره وه ته قهیده کرد و دوژمنه کانی نهو تیان به ژووره کاندایه کرد/
 نیستاش ترسی نهو پۆژانه له دلدایه، ناو برمی و مه له وانه باریکه له
 چاوشینه که ده ریته نام/ نیستاش ترسی نهو پۆژانه له دلدایه/ به فر
 ده ستوپی به ست و باو کم و هاوه له کانی له ژوورکی دوکه لاوی و ته مو مژا
 له مهر گه وه ده ریانه نام/ نهی نیشتمان/ ده لێی شو فیترکی خه والوویت/ له
 ناستی جه سه رته و خه مدها باویشکه ده یته/ به چی ترسی نهو پۆژانه له
 دلمدا ده ستریه وه/ به چی وه رزی سه ر میزه کانی زانکو و بیتاقه تی پۆله کانی
 خویندن و باویشکی ناو پر سه کان له دلمدا ده ستریه وه... به چی؟

نهو وه رزییه ده ناسیت/ نهو وه رزییه و ده کو سه یرانه رکی قژخاوی بادیه وه
 به ته نیشته درهخت و تاقه کاندایه ده بیته/ نهو وه رزییه که له سه ر
 کورسی چایخانه کان به یانیان چاوه ریمانده کات/ به هووی نهو وه یه... بیر

لە قەتیلی داگیرسای داینەمیت دەکەمەووە لەژێر کۆشکە بەرزەکاندا/ بێر
 لەو جێوانە دەکەمەووە کە وەک پۆش و پەڵاش لە دەشتەکانی ھاویندا
 لە زماندا گۆیکەدەکەن/ ئەو نیشتمان، شیعەرەکانم، وەک دۆسیەی
 پۆلیسخانەکانی لیها توو/ پڕتیی لە وێنەی پیاو کوژان و دزی یاخ/ ئەو
 چارەنۆسمانە... چارەنۆسی ئەو پیاوانەی کە خەم وەک «با» بۆ دواووە
 دەیانفرێن/ ئەو پیاوانەی لە رۆژگارە دوورەکان و لە ژوورە تاریکەکاندا
 بەسەر تەشتیکدا ملیان شۆردەکردووە و سەریان دەشت/ بێرمانناکەیت کە
 لەژێر جینگاکاندا دەگریاین و وەرزیش وەک ڕم دەچەقیبە سەر دێمان/ چۆن
 بمانگرتبایە، لەشمان ھەزار دەرگای نھێنی تیا بوو... لەژێر پیستماندا،
 لە نابەینی پێتووەکانماندا لە گیرفانە بچکۆلەکانی ناو سینەماندا/
 خۆی دەشاردەووە/ وەرە سەیری دەست و پەنجەی کچەکانت بکە/ کاتیکی
 کە جلکی بوکینی ھەتدەگرن، بزانی چەندە وەرز/ وەرە سەیری دەستی
 کوڕەکانت بکە، کاتیکی لە پێش دەم ناوێنەدا پشتینەکانیان دەبەستن/
 بزانی چەندە وەرز/ وەرە ئەو نیشتمان/ با پێکەووە بگەڕێن و وەرزیت
 نیشانبدەمەووە/ چۆن دوو دێدار لە شەقامێکی جەنجاندا دەناسمەووە/ وا
 لە سەروسیماکاندا دەیناسمەووە/ چۆن گوێم لە دەنگی ئافرەتێکە لە
 بālەخانەیەکێ بەرزووە ھاواریکات/ لە نابەینی دەنگی تریقە و قاقاو
 گوێم لێبەتی/ بەلام بێسوووە و ناگیرێت/ ئەگەر بگێرابایە چۆن لە
 دالان و ژوورە خەمگینەکاندا دواي پاساریبەکان دەکەوین دوایدەکەوتم/
 بەلام بێسوووە و ناگیرێت... بێسوووە/ لەسەر ئەو چەرچەفە شینە
 بە ئەتەمینی زەرد و وەرزێی خوشکەکانم چنراو/ لەژێر درەختەکاندا
 لێیدەخەوم/ لەبری پەر، سەرنەکەم پڕتیی لە گەلای پایز/ پڕتیی لە
 سەرەسۆدە و پەردی دراوی شیعەر/ نا لەو یادا دەمرم و لەشم وەک جلی
 بۆیاخچییەکان پڕدەبێت لە برینی رەنگاو رەنگ/ ئێتر یادی ئەو میلەتە
 برسێیەت ناکەم/ کە لەبەر دوکانی بەقال و نانەوا و چێشتخانەکاندا

چاوه‌روان/ یادى ئەو کتیبانە ناکەم/ کە هیندە تەماشامکردن، پشتم
 بەسەریاندا چەمبیه‌وه/ وەکو سەرکردە خائینەکان دەمرم/ وەکو دزێک
 هاوێژەکەى پێکابێتتى، سووک و ریسوايانە دەمرم/ هیندە وەک کەو سەرم
 لە قەفەزەکەم دەرھینا و رۆانیمە کۆشکە بەرزەکان/ ئەو کۆشکانەى
 شەرمیان لە چاوه‌هەووەستبازەکانم نەکرد... تا تورەبوویت/ باشە... بە
 نەمرم/ نیتى سەیری شەقامە پێخاوسەکان دەکەم/ نیتى چاوه‌هەووەستبازەکان
 دەرخواوەکان دەبێم/ نیتى نایەمە بەر کۆگاكان و دوکانى سەرسوچەکان
 دەگرم/ بەلام چۆن دوکانداران لەسەر پشتى زەرەفەکانیان، پارە
 کۆدەکەنەوه/ نازارەکانم کۆدەکەمەوه و بۆتەنێرم/ نازارە ژەھراویەکانم
 بۆ دەنێرم... فرمیسکەکانم بۆ دەنێرم/ کە هەر دۆپێکی سەدان شکستى
 تیا نوسراوه/ خەونەکانم وەکو نەخشەکانى قوتابخانە وەکو فەرشی
 ھەنگیراو لە ھاویندا/ لوولدەکەم و بە پەيامنێرێکى بێھەرگ و برسى
 و ڕووتەلدا بۆت دەنێرم/ لە ژوورسەرى پادشاکانتەوه ھەتیانواسە/ لە
 ئەنتیکەخانەکاندا ھەتیانگەرە و لیبینووسە، ئەمانە خەمى منداڵێکن لە
 ڕۆژھەلات.

* * *

پەنجەکانم پێتتى لە وشە و مستیلە و تورەیی/ بێباکم... شقارتە بە
 پێلاووەکانم دادەگیرسیتم/ من پادشایەکی بریندارم، خۆتەکەم بەسەر
 مەرمەرى کۆشکەکاندا ھاتۆتەخوار/ نەخشە و مۆرە شاھانەکانم ھەلەگرم
 و دەڕۆم/ دۆسیە و پەرەى خیانەتەکانم ھەلەگرم و دەڕۆم/ پێلاووەکانم
 باشترین سەرىنى شاھانەن/ جەگەم بەدەنە سۆزانییەکی شارەزا/ شمشیر و
 خەنجەرەکانم بەدەنە مۆزەخانەکان/ دەستگیرانەکانم بنێرنە تیاترۆخانەکان/
 زوتمیان دەرھەق مەکەن/ لەشیان پێخەفى شاھانە بوو/ دەى وینەکەم لەو

دیوارانه داگرن و پارچه پارچه یکه/ بچوکتیرن عه ره بانه ی لاکۆلانیان له
 كه ژاوه كهه پیرۆزتره/ منیش بریاری خۆم داوه/ له گه ئتاندا، داده به زمه
 سه رجاهه كان... له گه ئتاندا، ده سته كهه به خۆپیشاندا/ نه مه چ
 ناهه نگیكه... بیدهنگی دارستانه كان گۆل ئاوارده كات/ بیدهنگی ئاسمان
 نه ستیره كان خاپوورده كات/ بیدهنگی حه قیقه ت باننده كان ده كوژیت.

بۆھیمی و ئەستێرەکان

کاتیکی دابەشەبەم

کاتیکی دابەشەبەم، دەستیکم لە ژێر ئەم درەختانەدا دەگری... دەستیکم دەچیت بۆ دۆعای ژێر باران... هەناسەیهکم دەچیت بۆ باغەکانی خودا... هەناسەیهکم دەچیت بۆ گەردەلوول و ڕەشەبا... دڵیکم دەبیتە زێوان ئە نەیساپور... دڵیکم دەبیتە عاشق لەسەر سەنگی سەبوور.

کاتیکی دابەشەبەم، ئە نێوان خۆم و خۆمدا وەفایەک نامینیتەوه
لە نێوان خۆم و خۆمدا گریه‌ک... پردیک... سەلامیک نامینیتەوه.

کاتیکی دابەشەبەم، هەر دۆپییکم دەچیتە نیگایەکه‌وه، هەر دەستیکم دەچیتە جەستەی دەریایەکه‌وه، هەر وشەیه‌کم دەچیتە ناو هاواری شەوێکه‌وه، ئە هەر جیگایەکی نور شکا، پارچەکانی منی تیام، ئە هەر جیگایەکی ناو مرد، ئە خنکانیدا منی تیام. من کاتیکی دابەشەبەم، دەچمە ناو بروسکه‌وه... دەچمە ناو گڕە کۆنەکان... دەچمە ناو خوێندنی بۆلبۆل... دەچمە ناو یاقووتی فرمیسک، مەرجانی غەم، ئە ئماسی زام. من بەسەر ئاینەکاندا دابەشەبەم، بەسەر خوداوەندە کۆنەکاندا، بەسەر زیاد ئە نوێژیک و زیاد ئە زەکاتیکی دابەشەبەم، بەسەر یەقین و نایەقیندا، بەسەر دئی زاهیدەکان و زەندیقەکاندا دابەشەبەم...

من بەسەر دەرگەکاندا دابەشەبەم، بەسەر دەرگای پاشا و مائی ئەمیرەکاندا، بەسەر پیلانی وەزیر و خوێنی سوڵتانەکاندا، بەسەر تەزیجی والی و خەندەیی حوکمدارەکاندا، بەسەر شانی کۆیلە و زنجیرەکانی

زیندان و ددانی شاسوارهکاندا دابه شدهبم، به سهر جهنگهکاندا، به سهر
که لاکی بوگه نی یاخییهکاندا، به سهر راوشکاری نه میر و به سهر برینی
نیچیرهکاندا دابه شدهبم
به سهر ژوورکاندا دابه شدهبم، به سهر په نجه رهکاندا... به سهر درهخت و
بائندهو گوتهکاندا دابه شدهبم

به دبینم و خۆم ناوێتهی خوشبینی دهکهم
رهشم و خۆم تیکه ل رهنگینی دهکهم
تایم و خۆم تیکه ل شیرینی دهکهم

به سهر پوناکی سوڤیهکاندا دابه شدهبم، به سهر تاریکی نابیناکاندا،
به سهر مۆمی داگیرساوی گوماندا، به سهر کرپووشی خه توت و شنه ی
جهنگه نهکاندا دابه شدهبم.

ده تۆش وهره و له گه ئما به سهر درهختهکاندا دابه شیه
وهرو له گه ئما به سهر بائندهکاندا دابه شیه
وهرو من و تو له ناو یه کدا دابه شبین
وهرو خوینی خۆت به سهر زامی مندا دابه شکه
وهرو زامی خۆت به سهر خوینی مندا دابه شکه
باروناک بیت خوینی تو به دهردی من
با روناک بیت دهردی تو به خوینی من

کاتیک له پاییزدا وندهبیت

گهر له پاییزدا له نیوان دوو پاساریدا ونبوویت...
تو که هه موو دلت پرشنگی کریستانه، کاتیک له نیوان ناو، نه فسانه و
دهنگی زولانی جهنگه نهکاندا ونبوویت، کاتیک له نیوان نه هه رف و
نه هه هه رفدا زمانی خوت و نکرده... بچوره نه تونله وه که به باستیلی
خورا هت تا نه هه سهر کردوته به گه لا... بچوره ناو نه هه شه وه که به
نه ستیره ی خورا هت تا نه هه سهر کردوته به تیشک. بزانه نه مه کوکوختی
دوا دهنگه، تانه وه سهر به دواتدا ده فریت... دهنگیک به شمشالی خورا هت
تا نه هه سهر کردوته به گورانی.

خودا له عهتت لیکات... گهر هه ر وشه یه ک دهینوسیت له قوولپی
خوینته وه نه یه ت
خودا له عهتت لیکات... گهر هه ر گورانییه ک دهیلنیت له زامی گه رووته وه
نه یه ت
خودا له عهتت لیکات... گهر هه ر ږنگایه ک دهیگریت له مه ستیه وه
نه یه ت

یه کیک له زبندانی میتافیزیکیانه ی خویدا، دهیه ویت له دلی پاییزدا بو
تووی مردنی خو ی بگه ریت، له شهرمی میتافیزیکیانه ی خویدا سهر بو
گه لاریزان داده نه وینیت، به لام نه وه تا پاییز شار پرده کات له په یامی
نه خویندراوه ی بالنده کان... شار پرده کات له نیمای له خه زاندا خنکاو...
شار پرده کات له کوتری له گه لا دا مردوو... تو بچوره نه و کتیبه سه وزه وه

که به پینوسی خورافهت تانهوسهر کردوته به باغ، بچۆره نهو خولیا
رهشهوه که به بهردی خورافهت تا نهوسهر کردوته به مال.

خودا لهعنهتت لیکات... گهر هر گه لایهک دهیوه رینیت، نهوسهر
نهیهینیتتهوه ژیان

خودا لهعنهتت لیکات... گهر هر خهیا لیک دهیکوژیت، نهوسهر
نهیکهیتتهوه به حهقیقهت

خودا لهعنهتت لیکات... گهر هر خونهیهک دهیژا کینیت نهوسهر
نهیکهیتتهوه به گول

پاییز، تیری خوی دههواپته تیشک، رمی خوی دهچهقینیتته بهیانی...
نیوهرو تیشووی پردهبیت له گه لای زامدار... تو به چهقویهکهوه
پاسهوانی درهختهکانی خۆت دهکهیت... دهچیتته سهر رۆخه دوورهکان، له
دیو حوکی زهمانهوه قسه لهگه ل پایزدا دهکهیت... لهو دیو ژا کانهوه
بهگۆلی خورافهت دلی خۆت دهشاریتتهوه... لهو دیو پهژموردهگییهوه به
ئاوی خورافهت چیمهنی خۆت ناودهدهیت.

خودا لهعنهتت لیکات... نهوهی نایدهیتته پاییز، نهوسهر بیدهیتتهوه
به دنیا

خودا لهعنهتت لیکات... نهوهی خسته سهر رۆح، وهریگیریتتهوه سهر
جهسته

خودا لهعنهتت لیکات... نهوهی کردت به رهها، بیکهیتتهوه به نارهها

پاییز نهوهیه شفرهکان بمرن و نیمه نهیانخونینهوه،

نهوهی راسته نهکریتتهوه به خهیا ل

نهوهی وینهیه نهخریتتهوه سهر جهسته،

نهوهی دوکه نه نهبیتتهوه به ناگر

نهوهی تاراوگهیه نهبیتتهوه به مال

وەسیتی دیکتاتۆریک بۆ منداڵان

زوو گەورەبن، زوو بچنە سەر مینبەرەکان، زوو فتوای کوشتنی ئەم سەردەمانە دەرکەن

بەهار بەسەوزی، باندەکان بە گرەو، خوداکان بە نۆرەو بەخۆن تەرەکان بە خۆنەو، زمانەکان بە قولاپەو، ئیوەکان بە تاعوونەو ماچیکەن.

خێرا گەورەبن، خێرا بگەنە ئەو مەیدانانەی شەڕکەریان تیا نەماوە. خێرا خودەدی شکاوی جەهەنمەکان لەسەرکەن، خێرا زەوی پرکەن لە باغی باروت.

زوو دڵتان بەرزکەنەو بۆ مەودای ئەو موشەکانەی لە پاشەپۆژموه دین گەرووتان پاکەنەو بۆ ئەو تووتیانەی لە دەنگتاندا هیلانەدەکەن سەرتان خانیکیەنەو بۆ ئەو دیکتاتۆرانەی بەیانی لە دایکەبن زوو پۆستالەکانتان بۆ ئەو ئەستێرانە نامەدەکەن کە داگیرانەدەکەن زوو ناگر بۆ ئەو وشانە داگیرسینن کە دەبێت بسووتین خێرا کیلی جەهەنم وەرگرن

خێرا تەنگی ئەو راوچیانە هەلگرن کە نیچیرەکانیان دەیانخۆن . باز بۆ چاوەکانیان بکرن... شەو بۆ ئەو خۆنەو کە بە کەڵبەکانیەو و یەتی خێرا لە قەیلەکان وەرگەڕن، خێرا لە قوربانییەکان تەبەرەبن، خێرا دەستتۆزەکانتان بە مردن بشکێن. پەلەبکەن لە پرکردنەو و بۆشاییەکانی مردندا. پەلەبکەن لە کورتکردنەو و چیرۆکی ئەم شەونمانەدا. پەلەبکەن لە داگرتنی ئەستێرەکاندا بە فرین لە چەرخ و هەلەکانەو، دەستبەردەن بۆ گرتنی باندە لەسەر ئەسپەکانەو.

خۆر دروستکه، تیشکهکانی له ژێر چنگی ئێوهدا بێت. مانگ دابینن به مۆمهکانی ئێوه داگیرسیت. نهستییه دروستکه به فووی ئێوه بکوژیتوه. پهلهکهه له گۆرینی تامی ئاودا. پهلهکهه له ههنگیرانهوهی فرینی کۆتردا. تا نهندازهی سهبربرینی ساقیههکان، مهستیتان تیزکهنهوه.

تهماح لهو هیلانانه بکهه که هیشتا هیلکهیان تیا نییه
تهماح لهو ههنگوینانه بکهه که هیشتا به ههلاکهکانهوهن
تهماح لهو نهستیرانهکهه که هیشتا شهو ههینههیناون
تهماح لهو ستایشانه بکهه که بۆنیان به حهرفهکانهوه نییه
تهماح لهو جهنگانه بکهه که هیشتا میلهتهکانیان دروستهبوون

تهماح لهو شهرفهانه بکهه که هیشتا ئاسمان ههراهی نهکردوون

دهم له سیو بهرمهدهن تا له باغ پهشیماندهبیتهوه. دهم له بولبول بهرمهدهن تا خیانهت له بهیانی دهکات، که دهستتان کرده فرین، تادهرچوون له دلی زبانهکان مهنیشنهوه. جهنگ بۆ شهویک، غهزا بۆ دورگهیهک، شههوت بۆ مههکیک، مهزههبی ترسنۆکهکانه. بزانی له دوورترین سهدهفدا مروارییهکی ئێوهی تیایه. له دوورترین ئافرهتدا شهویک بۆ ئێوه جهلا. له بچوکتین میوژدا بهشتان هیه. له ههموو تاوسیکدا پهڕیک بۆ ئێوهیه. پهلهکهه له دانانی قانونی ههنگیرانهوهی شهودا. ئیدی کاتی ئهوه هاتوو دیوی ئهودیوی مانگ بیهنن... کاتی ئهوه هاتوو لهسهرد دیوه ساردهکهی خۆر یاریبکهه.

دەریا حاشامان لێدەکات

من ئەگەر مالتان ئەگەڵدا بەشیکەم، هەموو سەدەفەکان دەبەن بۆ خۆتان
نەگەر شەوتان ئەگەڵدا بەشیکەم، بەشی مردنی بە ئەمێک تاریکیم بۆ
ناهێننەوه

نەگەر بەیانیتان ئەگەڵدا بەشیکەم، قومێک ئە شیرێ سپیدەم بەرناکهوێت
نیدی بۆ حاشا ئە کەشتییەکانتان نەگەم کە خەیاڵی نەورەس
خوێناویکردوو؟

بزانی کە تورەیی هەور، برینی کەرامەتی منە
برینی هەموو خنکاوهکانی ئێوه
وهکو برینێک نبیە کە بەردی کەنارەکان دەیکەنە گیانم.

گێژبوونی ئێوه بە شەپۆلەکان

کوا بە ئەندازەی گێژیتی منە بەسەیرکردنی ئەزەلی و پوچی ئاسمان؟
من هەزاران ساڵ دەست بەرزەکەمەوه و دەستم بەر ئەستێرەیهک ناکهوێت
کە ی بێهودەیی جەنگی من، بە بێهودەیی جەنگی پرۆپوچی تۆ دەپێورێت...
ئە ی ئینسان؟ کە ی ئەو سەرابانەی تۆ، بە گەورەیی ئەو سەرابانەی من
دەپێورێت... ئە ی ئینسان؟
گەرانی بەدوای نیچیرەکاندا

لەکوێن ئەو نیچیرە سپیانەی بە خوێنی چەقۆکانی خوداوه رایانکرد؟
گۆڵەباغ هەستیێنە ئە خەو، تەنیا گۆڵەباغی خەوتوو دەزانیت، ئەوان
لە کوێن.

دەنووکی ئەم باندانە جگە لە ھاواری ئاو هیچی تری تیا نییە... باندە کوا دەزانیت باسی نیچیرەکان بکات؟ تۆ ئەی ڕاوکەری ڕەش، ئەی ئەوێ هەموو شتیک دەکەیتە ئاو... کوان نیچیرەکانی من، کوان؟ ئەی بەد جنس، ئەی خراپتر لە گەردەلوول... ئەو خوێنی کێیە، ڕۆژێک بە گیا و شەوێک بە پایز و بەیانییەک بە تەرەز و نیوەرۆیک بە ئاو دەشاریتەو؟ ئەو سەدای چییە، شکۆفەی خوێنی خۆتی پیادەدیت؟ دەست بەرزکەرەو ئەی ئاو، پشتبکەرە خودا، ئەی ئاو؟ لە گەشتێن دڵۆپی تۆدا، دەيجور هەیە. لە سپیتێن قومتدا، نور بە سەر براوی دەچیتە گەروومانەو. لە هەموو شلێک ئاودا، زێخی تاعوون، لەی پەتاکانی ھاوین هەیە. بۆ دەتیت بیگوناھم و لە مەمکتا شیرێ کۆنی بەرەرییەکان هەیە... لە مەمکتا شیرێ دوینی حەشاشەکان هەیە؟ ئۆرکی سپی ئەو زستانانە ھاوین تاییاندەکەین... شەونم هەیە کە بەیانی دەبارت و بە شەو دەیخوێنەو. بۆن هەیە کە بەیانی دەیناسین و ئیواران لە بیرماندەچیتەو.

هەیهات... هەیهات ئەی ماسییەکان، ئیو بە پیکەنینی ئەم زۆنگاو، دەنگی چ نالینیک وندەکەن؟ بە شەکری بێدەنگیتان، ھاواری چ بەیانییەک ڕووندەکەنەو؟ هەیهات ئەی گەرداوەکان، بە فیشکە ئەم سروە ڕەشەنە ئیواری، ئاراستە ئەی کام ناگر دەشیوێن؟ لەکوێە خوێنی دوینی نیچیرەکانی ئەمڕۆمان؟ لە کوێە زامی دوینی زەردەخەنەکانی ئەم شەومان؟

ئەوێتا لە بەر نیچیری ڕاوکەرانێ دی، ناگری گەشاوێ نیچیرەکانی خۆم نابینم کە بە خوێنی چەقۆکانی خوداوە فرین. بۆ زەویەک، کە بەفری بەهار تەنیا لە بەر مۆمی پایزدا تەفسیردەکرێت. کە دڵی خاک تەنیا لە ژێر ئاودا دەخوێنرێتەو. کە نانی ڕۆژ تەنیا لە شەودا دەخورێت.

تۆنەى دوژمن

لەسەر دەستی تۆ خوینی خۆم دەبینم. لەسەر خوینی خۆم سایەى خودای تۆ دەبینم. دەست بۆ گەرۆوی من بەرە، لەسەر جەرفى من ھاواری خۆت دەدۆزیتەو. ئەو وشانەى لە دلى تۆدا پێدەگەنن. ھاوخینى ئەو وشانەن لە دلى مندا دەگڕین. ئەو ھاوارانەى لە سینەى تۆدا دەمرن، دوستى ئەو ھاوارانەن لە سینەى مندا لە دایکدەبن. ئەو بروسکانەى لە سەرى تۆدا چەخماخەدەدن، لەسەر پەنجەکانى منەو دینە دەرى. ئەو مۆمەى تۆ فووى لێدەگەیت لەرۆحى مندا دەکوژیتەو.

سەیری چاوانم بکە ئەى دوژمن، پرە لە بێخەویى مالى تۆ
سەیری دەردم بکە پرە لە ژانى یاسەمینەکانى تۆ.

من لەسەر بەرمالى خۆم کوفرى تۆ دەبینم. لەسەر کوفرى خۆم یەقینی تۆ دەبینم، خوینی من سیبەرى نییە، خوینی من بەرناگریت، ئەگەر خوینی من سیبەرى ھەبایە دلى تۆ پرەدەبوو لە تارماى، ئەگەر خوینی من سەوز بایە لەشى تۆ دەبوو بە درەخت.
جەنگى من و تۆ فاسیلەى نێوان دوو پەپوولەى کە لە دەورى کینەى خۆیان دەسووتین.

جەنگى من و تۆ شەرى دوو ناوتنەى، لە ملاولای یەك جوانییەو دەشکێن.
بەلام ھاوھاواری نێمە پەپوولەى ناو قۆزاغەکان... تۆوى ناکاملى درەخت... میوەى نەگەییوى خەيالى کوشت.
ئەى دوژمن نێمە دوو بۆشایین شەرى لەسەر یەك جەستە دەکەین.

دوو چرکه یین شهر له سهر یهک کات دهکەین.
 وریابه نهی دوژمن خه نچه ره ههوا مه ده... بیده له من
 خه بهرداریه نهی دوژمن، تیر له سیبه ره گره و بیگره پۆح
 له خۆری من بترسه له بهیانی خۆتدا
 وهک چۆن من له شهوی تو ده ترسم له شهوی خۆمدا
 بولبولی تو... بولبولی من... شهو ده بیته قیامه تی گۆرانی
 نه مامی تو... نه مامی من... باغ ده بیته مه حشهری غونچه
 له جهسته ی من دهرمه چۆ نهی دوژمن...
 تو به خوینی منه وه موباره کیت، من به خوینی تو وه به یانیان دهرگا له
 هه تاو دهکە مه وه
 له تو وه به زه مانیکدا ده چمه زه مانیک تر، له دهره ختیکه وه دره ختیکی
 تر ده خوینمه وه

نهی دوژمن من باغیکم ههر ده بیته به نیومدا رابووریت
 نهی دوژمن من گیایه کم ههر ده بیته لیم بخویت

هه ردووک دوو تارمایی، له وسهری ده شته کانه وه دیین، یهک دۆپ ناو
 ده دۆزینه وه

دوو تینوین له وسهری مردنه وه دیین، یهک تکه ژیان ده دۆزینه وه
 دوو ژانیان له وسهری بیزاریه وه دیین. یهک پۆحکیشان ده دۆزینه وه
 من و تو دوو خه نچه رین، دوو زام له دوو زه مانه وه به دوو خویندا
 ده مانبات

شهری من و تو به یهک گه یشتنی دوو مهرگه له ناو دلی یهک کوتردا
 به یهک گه یشتنی دوو دهریایه له ناو یهک شه ونمدا
 شهری من و تو، شهری نیوان دوو چه کوشه له سهر پۆحی یهک خه نچه ره

شەری نیوان دوو درەختە لەسەر سیبەری یەک گەلا
 ئەو دوژمن، تۆ پردیکی ئە نیوان من و مندا. من پردیکم ئە نیوان
 خۆت و خۆتدا
 تۆ قەلغانی منی، کاتیک جەنگمان دەبیته تێرامان ئە سیحری یەکتەر
 من سوپەری تۆم کاتیک رەشەبامان دەبیته تێفکرین ئە مانای یەکتەر

یادگارەکانی پیرەمێردیک

من هیند پیرم، شەوی ئە دایکبوونی زەریام ئە بیرم، ئە بیرمە بەیانیان
 ئە کوێو ئەستێرە دەگەراییەووە بۆ مأل. دەزانم مانگ ئە چ کوچە یەکتا
 گەورەبوو. تۆزی ئەو کۆلانەم ئە یاده کە یەکتەم بانئەدی تیا نیشتەووە.
 من پیرم، یەکتەم مەرەكەبم ئە بیرم کە لەسەر یەکتەم کتیب رژا. میللەتانم
 ئە بیرم، دلایان سەرتاپا ستایشی یەکتدی بوو. مەرۆقم ئە یاده دەیگوت:ت
 من قەرزاری تۆم ئەو کۆتەر... من کورپی تۆم ئەو شیرى سپی بەیانیان.
 من شەوم بینووە، ئە تۆزی روخانی گولدا خنکاو... من پەنیری رەش،
 پرتەقانی سپی، مۆزی ئەستێرەبیم بینووە. ئە شەربەتی بە جێماوی
 شەر، ئە شەرابی رژاوی پیغەمبەرانم خواردۆتەووە. من بته کانم پەرستووە،
 ئە سوپی مردن و هەستانەووەی خوداکاندا بەشداربووم. وەرژگەلیک ئە
 ریزی سەربازەکانی شەیتان و وەرژگەلیک جەنگاوەری فریشتەکان بووم.
 من بام ئەگەل کۆیلەکاندا سوار کەشتی کردووە. هەورم کردووە بە کفنی
 کوژراوەکان، عەدەنم نیشانی ناشووبەکان داو، خوێرم بە دیلی ناردووە بۆ
 ئەستانە. دەنگی تۆپەکانم نیستاش ئە گوێی زەریادا دەزینگیتەووە. فووی
 جەنگاوەرانم نیستاش ئە گەشەنەووەی هەموو ناگریکتا هەیه. من پیرم...
 تانزیک رۆما برای هانیپال بووم، تا نزیک بابل دوستی ئەسکەندەر

و تا نزیک به غداد سه رله شکرکی بچوکی گوردانه خونخوره کانی
هۆلاکۆ بووم. تلیاکم به کهشتی بردوووه بۆ چین. له هیند میسکم به
پورتوگاله کان فرۆشتوووه. له دهووبه ری غه رناته دا، پاسه وانی باغچه
بووم. له شایی کچه پاشا کاندای له گه ل زریابدا گۆرانیم گووتوه. مه سینه ی
ده ستووترم بۆ نه میر له ده ریاو ده بردوووه بۆ مه که. له زاگرو سه وه تیرم
گرتۆته ده رو شه کانی نه سفه هان. چووم بۆ خۆتبه کانی هارون، چووم
بۆ باغه کانی هه له مووت، له چه مای قاچاریه کاندای خۆمشتوووه. عه ترم
کردوووه به نوینی به ره مه کییه کانه وه. شفرم بۆ قرمتیه کان دناوه.
قه لغام بۆ بابکه هه لگرتوووه. من پیرم... من بووم شمشیره کانی
ته یمورم ده شت. من بووم به تانییه کانی هه یسه رم هه دده کرد. من بووم
به رمائی خه لیفه کانم ده ته کاند.

من پیرم، تۆش پیریت، ئیوه ش پیرن... من له یادمه که چی بووم،
به لام تۆ له یادت نییه. من له یادمه که شه وه زه نگ دروستیکردوووم،
به لام حاشاکردنی تۆ له تاریکی، نه که چه رامییه.

من له یادمه که مندائی چه رامزاده ی زۆمه تم
تۆش له یادته، به لام خۆت به سه یرکردنی هه تاوه وه غافلده که یت

له یادته و به یاریکردن له گه ل ده ریادا خۆت ده که یت به خواجای
گۆله کان

له یادته و به سه یرکردنی دره خت، ره چه له کی خۆت له ئیمه و بانده کان
ونده که یت

له یادته و به ناشتکردنه وه ی نور درۆ له گه ل کتیب و پاشا و قاره مانکاندا
ده که یت.

درؤی ناگر

من كه دوسووتيم، ئيدى بۆلە جەھەنەم بترسم

ئەوێ سەرتایا برین یێت، خۆی لە شمشیر نادزیتهوه.

نەي ئاگر، نەي دۆستى ھەموو دۆستەكان

تەنیا پیاوانى ترسئۆك پىۋىستىيان بە بلىسەكانى تۆيە بۇ سووتان.

ئىيمە كە بە نور تىدەگەين، تارىكى ئىيمە بە تۆتە فسيرناكرىت، ئىيمە

که خۆمان باو ده‌شینی ناگری خۆمان ده‌که‌ین، بێ‌سه‌ی نی‌مه به بێ‌سه‌ی تو

ناگه شیتته وه. سووتانی تۆ ناگاته بهر دهر وازهکانی پۆح، لرقه ی تۆ تینی

ناگاتہ ئیسگہ کان.

نہی ناگر...

من له سهروو ههستهوه هیلانهه دروستکردووه،

له سهروو رامانهوه باسم له تيفكرين كردووه

له سه‌روو خوداوو باسم له مه‌زنی

له سهروو مروځه وه باسم له ژيان كړدوه.

من له جنسی نهو جهستانه نیم ناگر بمسووتینیت

له جنسی نه و کټیبا نه نیم سوتووه کانه نه خوینړنه وه

له جنسی نه و تابلویانه نیم خه لوزه کهم یرنه بیت له رهنګ.

من ویرام دەست بۆ ئەو درەختانە بەرم کە ئە سەرما داگیرسابوون. نیوێش

نهی ناگرکوژینه وه کان، نهی نهوهی له سه ده تای گهردونه وه تا نه مهرو

ئاوده‌كەن بە هێستریای باغه‌كاندا، ئاوده‌كەن بە وێنەی په‌نجه‌ره‌كاندا،

نهو به نگرانہ دمکوژننه وه که نه سه ری مه سته کاندایه، نهو یزیسکانه

خاموشده‌مکن که نه جای قوریانیه‌کاندایه. نه‌ی ناگرکوژه‌کان، نه‌ی

ناگرخنکینه کان، ئە ی راوکه رانی پشکو. من بو ناگریک دهگه پریم که به دهسته کانی ئیوه ناگیریت، باس له بلیسه یهک دهکهم که له خوینه وه دیت، باس له نوریک دهکهم ههتاو نایناسیت، باس له تریفه یهک دهکهم ته نیا مانگه کانی ناو دڵ دهیارینن.

من له روناکییهک ده دویم له و دیو ناگروه دهستپیده کات له خۆله میشتیک ده دویم پیش بلیسه کان که وتوو. ئەوانه ی بهم ناگرانهش ده سووتین، جهسته درۆزنه کان. ئەوانه ی بهم ئاوانهش ده کوژینه وه، باغه ریاکاره کان.

ورینه کانی گۆتیک له سه ره مه رگدا

کاتی خهونه تازه کان، به ئاوازی خوین بیداریده که نه وه ده ئیت : کوا هه لانه ی بابر دووی ناگره کانی ناو سه رم؟ کوا دئی به ره شه با نوسراوی سه ر لاسکه کانم؟

تو ئە ی خوینی سپی من که به شه و ده برژیت و به یانیان ساریژت ده که م. ئە ی گوناھی ئە مرۆم که سه یینی لیت خوشده بم. ئە ی شکۆفه ی نیستام که شه و حاشات لینه که م. چهند به هار ده بیت بریم، تا په نجه ی باغه وان، له په نجه ی مردن جیا بکه مه وه؟

تو ئە ی سیبه ری دوینی که ئە مرۆ ده تده م به خۆمدا. ئە ی پشووی نیستا که هه لته گرم بو سه ی. ئە ی بارانی پار که نیستا ده تده زمه وه. چهند شه و ده بیت نه نووم تا ره گه کانم له چلوچیوی ئە م پیاوه ناگرینه ده ربه یتم؟ من دمه ویت کراسی خۆم له خوینی ئە م کوترانه بشۆم. جیگای خۆم له نیوان مردن و زه ربادا بگۆرم.

ئەوێتا من هەموو شتێک دەپێوم: مەلەکوێ، درۆی سایەقە سپییەکان،
پەشیوی دووبارە باران، وەرینی هیشوووەکانی ئاورنگ، گەشەنەوێ یەک
لە دوا یەکی خۆداکان.

من هەموو شتێک تەفسیردەکەم: کتییی کەوتنەخوارەوێ قوونگ،
سەعاتی گۆلە پیرەکان، بەلێنی سەوزی درەخت، وەفای خۆلەمیشی ناو.
ئەوێتا من بێدەنگنابم: لە زمانی بەدی پەپوولە، لە لەدایکبوونی
کوێرێک بە مردوویی، لە ئازاوەی خۆناوی باغەوان، لە لەباربردنی
شکۆفەیهک بە فیل، لە حەلاکەردنی هەنگوینیەک بە حەرام.

من لە خەو هەلدەستم و دەلێم: تۆ ئەی ئاسمان، بۆ وا بە پرتاو
شوینی خۆت دەگۆڕیت؟ بۆ وەکو زەوی لە شوینی خۆت ئارامناگریت؟ بۆ
هەندێ شەو سەرەلەدەبێم و ناتینم؟ ئەی ئاسمان تۆ بەیانیمان بۆ
کوێ دەچیت؟ هەندێ ئیواری لە کوێترەکان دەروانم و تۆ لەسەر پشتیان
نابینم... هەندێ شەو نابەینی گەلای گەردەلوولەکان تۆ دەگەڕێم و
ناتدۆزمەو... ئەی ئاسمان من بە هاواری قوونگەکاندا، دەزانم تۆ
لەوێ نیت. بە سەدای ئەو تەرزانەدا کە لە مەلەکوێدا دەزڕینگێنەو،
دەزانم تۆ لەوێ نیت. بە چەمینەوێ لەناکاوی درەختە بەرزەکاندا،
هەستەکەم تۆ کەوتویت. تۆ لێرە نەبیت، من شیتانە بێدار دەبمەو و
دەلێم: کوا نێرکی پشکۆکانی ناو سەرم؟ بۆ گەر ئاسمان دەستمەنگریت،
دەگەکان دەستمناگرن؟ ئەوێتا... من لە جەنگی ئەمبەرەو بەری هێرو و
گۆلەباغدا بێگونا دەکوژێم. نێزە خۆدا بۆ کوفری شەستپەرەکان بەر
دلی من دەکەویت. خویی دوینی دەریاچەکان بەسەر زامی ئەم بەیانییەدا
دەڕژیت. ئەوێتا هاواردەکەم: ئەی کسپە یار کە دەبایە

ئەمسال دەمانتکەم، ئەی تاعوونی پایز کە دەبایە هاوین ناوت
فێربم، من سوێی سەرەوژێربوونەوێ باغ بەسەر دلی باغەواندا، سوێی

به سه رچوونی ئیرسی سه ما له ناو مردندا، کوشتیانم. من بیخه وی ناوێک کوشتمی که ته نیا له خه ودا ژيان و مردنی تامده کرد. تاریکی رۆژێک کوشتمی دهیچرپاند: تو چی ده کهیت لیڤه ئه ی گول... ئه ی نه وهی وهستاویت و هیامهت له گه لاکانتدایه... وهستاویت و جه هه نه م له شکۆه تدایه.

نه ی بۆهیمی، بوهسته

باتۆ له نگه رت نه بیته، نه وهتا ژيان له نگه ری هه یه.

با تو به یانیان له خه و هه لئه ستیت، نه وهتا ده ریا به یانیان له خه و هه لئه ستیت.

تۆ بخه وه، خو ئه و به له مانه ی نه وه ر چاوه پروانی ماسیگره کان ده کهن، ناخه ون

ئه و کۆترانه ی به سه ر ته له کانه وه چاوه پروانی مردن ده کهن، ناخه ون
ئه و گاشه به ردا نه ی له دوور چاوه پروانی بوومه له رزه ده کهن، ناخه ون
توره یی تو، هیچ له ئاسووده یی ئه و کونه په پوهه پیرانه ناگۆریت، که
له ناو گه لاکانه وه سه یری نه ستیره ده کهن. جا تو هه ر به هه ژاری بژی،
ئه وهتا بورجه کان به به ندۆتی زترین کات ده پیون، شۆسته کانی گه ردون
په بووه له هه پانی ته لا بۆ کیشانه ی هه تاو، نرخ ی یاسه مین له نرخ ی
باغچه به رزتره، نرخ ی چرا له نرخ ی خوړ بالاتره. گه ر تو بیاداریش
بیته، کئ خوینی خو ی له به رده م ناوینه ی تۆدا هه لئه خات. گه ر تو
خه و تووش بیته، کئ بازاری خو ی له نزیک تۆدا ده کاته وه. شه هوه تی تو،
که هه ر له شه و ورده ده بیته وه، مه گه ر له ئاسمان په ڕیت. تو ده ئیته،

نەو پوژەیی بە مەستی دەستپێنەکات، بە خوێن دوايیدیت. دەتیت، نەو درەختەیی لانه‌وازەکان لە ژێردا نەخەون، رەگەکانی لە جەهەنەمدایە.

بەلام لەم باغی جانەوهرەدا، سەیری دەستوورە ئەندازەییەکانی ژبان بکە. ناو لە گێژەنەکانیشیدا سەرەستە بە نەرتی دەریا. شەو لە زریانەکانیشیدا سەرەستە بە قانونی تاریکی. شیتی بانده‌کان، هیچ لە هوشیاری درەخت ناگۆرێت. بۆهیمەتی گۆنەباغ، هیچ لە دانایی شەو کەمناکاتەو. سروشت لە تورەبوونی زەریاکی خۆی ناترسیت، ئیستا بۆ لە توورەیی هەنگاوە مەستەکانی تۆ بترسیت؟

بەلام ئەو بۆهیمی بوستە و لیمان زویرمەبە، لەگەڵماندا بە تا خۆرئاوایەت، لەگەڵماندا بە تا خوێنی تۆ دەچیتە ناو خوێنی بەیانییەو. دەست لە ماچی مردوووەکانمان هەڵمەگرە، با بەهەشت بۆیەکی شەرابە تالەکانی تۆی تیاییت. وەرە و پیاسەبکە بە ناو پاییزمکانماندا، با رەنگی زەردیی تۆ بپێژیتە سەر خەزان، با شوێن پەنجەکانی تۆ، لەسەر پەرداخی شەرابەکانمان بیت، با بۆنی مەستی تۆ، تەمردن لە هەناسەمان هەستیت.

کە بەبێ تۆ ئەم شەو سەرتاپای قانونە، بەبێ تۆ ئەمرو فاشستیانه‌یه ژبان.

لە وەسفی تاریکییەکانی ئەودا

تاکەیی ھاواربکات «ئەو تیشک»؟

تا کەیی بقیژنیت «ئەو هەتاو»؟

تاکەیی بۆ گۆرزیه‌ک نوری درۆ سەربەدات بە دیوارەکاندا؟

ئەو پوناکی ئەوێ نەتەناسیت نازانیت چەندە لە زوڵمەت رەشتیت

ئهوئا نهو له روناکیدا مهله دهکات، بهلام چاوانی پرن له زوئمەت نازانیت بۆ کوێ دەروات، بهلام هه موو ده رگاگان له سه ریدا کراونه ته وه هیچ شتیک نابینیت، بهلام ده زانیت پیش دهمی سه رتا پا روناکییه نهی پیاوه داناگان... له بهر شهو نییه که ئیمه ناتوانین نور هه لگرین و بیخهینه ناو گه رووی بولبوله وه، له بهر تاریکی نییه که ترێ باغه کانه مان پیناگات، له بهر ده یجور نییه باوه رمان به ئاسمان له قبووه. نهو وهک من و تۆ چاوه روانی به یانی نه کرد...

گووتی، وادانێ به یانی نایهت

وهک من و تۆ نه یگووت: بابوه ستین سه بهی خۆره ئدیت...

گووتی، وادانێ سه بهی خۆر هه ئنایهت.

نهو گووتی: با چاو نه کهینه شاهیدی شتیک که نابینیت.

لای نهو مردن نه سپی بوو نه رهش، نه رۆشایی بوو و نه تاریکی، نه ناشتبوونه وه بوو نه تۆران. نهو رهنگی مووره کانی مردنی نه بینی بوو، ژماره ی دهنگی ملوانکه کانی رۆحکێشانی نه ده زانی.

هاواری کرد: نه مه ته زیجی مردنه، سه یرکه ن به چی دهنگه کانی له قه زوانی ژبان جیا ده کرتیه وه؟

نهو له تاریکیدا وه چی جیا کردنه وه ی زامه کانی بۆ هات، وه چی خوێندنه وه ی رۆحه کانی بهر ده رگای تیشک. تاریکی جور نه تیدایه گری جاویدانه ی فرین بگه شینیته وه. به ده ستی رووت، بکه وێته ته فسیری تیزاب. هیزیدایه، دم بخاته ناو دهمی فریشته مردووه کانه وه، خوینی ناو دهمی درنده کان ماچیکات. له مروقی هه لاهه لای ناو باکان، ماسی بچوکی دروست کرد بۆ ناو ناو. له جهسته ی پارچه پارچه ی بائنده، په پووله ی دروست کرد بۆ باغه. له ژبان ژبانی چنی، له مه رگی ده ریا شه پۆلی چکۆله چکۆله ی ساز کرد.

شەو جورنەتیدایە، دەستبەریت بۆ مەمکی خۆیناوی یار
دەم بنیت بە زامی سەر گەردنیهو
زمانی بخاتە ناو دەمی جەهەنەمی عەشقهو.

ئەو سروودی بۆ قوولایی تاریکی گووت، لەگەڵ ڕەشپۆشەکاندا گەیشته شارە
نفرۆکانی ناو عەدەم، دەستی لە قەترانی پەتسی مردندا، کویریتی
ڕەهای ناو بینینی بینى. ئەو ئەمیرانەى بینى کە ساف زەردەخەنەى
شەو بوون. ئەو بە دەنگی بۆبول لە ناو لالەزارى تاریکدا دەیخویند،
وەک قوونگیکی کەوتوو ناو قەترانی شەو دەقیژاند، سەمایدەکرد،
چەپۆکی ئیشراقی دەکێشا بە دەرگاكاندا. ماچی غەزادەکرد... پاکیزی
پاکیزان، بەهرەى بلیمەتان، سوارچاکی شاسوارانی غەزا دەکرد. تادوینی
بە هەتاو مەست بوو... نیتەر شەو بەچوکه قوونەکان، ئەو شەوانەى
کەس پینناخاتە مائیان، کۆتاییان بە ڕۆژە درێژەکانی هینا.

نیدی تەواو
نیدی ئاوابە ئەى خۆر، ئاوابە ئەى بیفەر. ئاوابە... ئاوابە... ئاوا.

گۆرانیبیژیکی ئەستیرەناس

ئەستیرە هەیه، بە گۆرانی دەمریت
ئەستیرە هەیه، بە ئاواز دەکوژیتەو
ئەى مۆسیقارەکان، با چیتەر عەرش بەم چریکانه نالەرزینین
بێدەنگین، ئەى ئەوانەى نازانن مەلەکووت لە پووش سووکتەرە
نازانن کە سەمایەک، دەشیت خاک پارچە پارچەکات

هه‌له‌په‌رکێیه‌ک ده‌شیت دنیا هه‌لگیرێته‌وه .

من نه‌ستیره‌م بینوه که نایه‌ویت مرو‌ف بینیت
 نایه‌ویت دلی پرکه‌ین له‌ باغچه‌، هه‌ناسه‌ی پرکه‌ین له‌ بۆنی غه‌مگینی
 پرته‌قال، هیند ناسکه‌ ره‌گی دره‌خته‌کان ده‌یکوژن، ناوڕنگی به‌یانیه‌کان
 ده‌بیکن، شه‌رمی دره‌خته‌کان نه‌خۆشیده‌خه‌ن
 نه‌ستیره‌م بینوه،

به‌ ناخیکی ئیمه‌ له‌ مه‌داره‌کانی خۆیدا ده‌مریت، به‌ زامیکی ئیمه‌ ده‌بیته‌
 به‌ گۆمی خوین
 نه‌ستیره‌م بینوه

هه‌نگاوه‌کانی ژبانی ماچکردوو، ده‌ستی خۆی داناوه‌ تا مرو‌ف به‌سه‌ریدا
 به‌روا، رۆحی خۆی گرتوته‌وه‌ تا ئیمه‌ له‌ ناویدا بگرین.
 نه‌ستیره‌م ناسیوه

چراکانی خۆی کوراندوته‌وه‌ تا سه‌یری ناکو‌تا بکه‌ین، له‌ جه‌سته‌ی
 جیاوازی رۆشنایی و زو‌لمه‌ت وردینه‌وه‌، نه‌و ژمارانه‌ بژمیرین که‌ ته‌نیا
 له‌ ماتماتیکی شه‌وا حسابده‌کری‌ن.

نه‌ستیره‌م خۆشه‌دویت

باسی له‌ دایکبوونی نه‌وره‌سه‌ دووره‌کانم بو‌ ده‌کات، باسی جه‌تگه‌
 دیرینه‌کانم بو‌ده‌کات له‌سه‌ر تۆویکی بچوکی ژبان، باسی زیربوونی
 مانگه‌کانم بو‌ ده‌کات له‌ یه‌کدی له‌سه‌ر هه‌ناسه‌یه‌کی مرو‌ف، باسی شه‌ری
 مه‌له‌کووته‌کان ده‌کات له‌سه‌ر عه‌ترکی ناسک که‌ له‌ هه‌ناسه‌کانی ئیمه‌وه‌
 دیت، جه‌نگی خویناوی خواکان ده‌نوسیته‌وه‌ له‌سه‌ر شوینی نه‌و به‌هه‌شته‌ی
 بو‌ من و تۆ دروستده‌کریته‌.

نه‌ستیره‌م ناشتوو

بۆ گۆنگرتن له پێکه نینی مندا ئیک کۆچه یه ک خنکاندویتی. بۆ
ناشتکردنه و دی دوو شه ونم ناو بردویتی، بۆ عه شقی گۆل هه تاوی باغچه
کوشتویتی.

وشه و دل

نهم زستانه هه ئه په سیڤه به سه ر ده ره ختی کدا
با سییتی نه و حه رفانه بیینین که دلی ره شمان نایبیینیت
هیلا نه ی نه و وشانه بیینین که ته یری دلمان له سه ریان خه وتوه
بیده نگه ره شی نه و رستانه بیینین له خوینی من نایه نه ده ری
واوه یلا بۆ نه و وشه یه ی تووشی رۆحی من ده بیئت
واوه یلا بۆ نه و ده ستنوو سه ی خوینی من پاکنوسیده کات
هه یهات
چ ناگیریک که وته وه کاتی گووتم: بمرکۆژنه وه نه ی حه رف!
چ بارانی ک باری کاتی گووتم: دامگیر سیینه نه ی حه رف!
چ خاشاکیک به جیما کاتی گووتم: له منی تۆز مرۆفیک دروستبکه نه ی
حه رف!

نهم پاییزه هه ئه په سیڤه به هه ناسه یه کدا
با خه زانی نه و وشانه بیینم که دلی زه رده مان نایبیینیت
با وه رینی نه و حه رفانه کۆبکه مه وه که بیده تگیان له بیده نگه ی دلی من
ره شتره

نه ی گه رووی من، به وشه یه ک هاواره کانت داگیر سیینه
که دلی پر له کینه ی من داینا گیر سیینیت
دلی پر له خراپه ی من، که به روبوو می حه قیقه ت ریسوای کردووه

دوکه لی رەشی راستییەکان فەسادیان خستۆتە فەرەهنگم
من گەرد لەسەر بێرەحمیم نییە، ئیدی بۆ خەزانی ئەو وشانە نەبینم
کە دلی پاییزنشینی من نایانبینیت.

پۆژیک کە هاوسەر و هاوڕێ و هاو دەمانم فەرامۆش دەکەن
کە نەتەو و دۆست و یاوەرانم دەتێن : «تۆ لە جنسی ئێمە نیت»
من بە هۆی تۆوە دەچمە ناو شەونم

تۆ کە لیڤە نیت، من لە بری تۆ لیڤەم ئەو زمان
من کە لیڤە نیم، تۆ لە بری من لیڤەیت ئەو زمان
کاتیکی دەمریت، بەدلی مندا دەگەریتەووە ناو هەرەشە سائەکان لە
یەکدی

کاتیکی دەمرم، بە خوینی تۆدا دەگەریتەووە بۆ جەنگی پۆژەکان لەگەڵ
یەکدا

تا تۆ هاوارنەکەیت من شمشیرم بەرزناکەمەووە. تا من تەقە لە جەنگەڵ
نەکەم، تۆ هیچای درەختەکان مەکە

تۆ شەڕبکە و من جەشیشی جەنگ دا بەشەدەکەم

خوێدی ترس دەکەینە سەر، پێکەووە وەک دوو شەڕیکی رەش، پۆچی فەترانی
خۆمان بەسەر ئەم درەختەدا هەڵدەپەسێرین کە دلی شین و بێلیوارمان
نایبینیت. لە هەرگۆشەیک تەقەیان لە باندەیهێک کرد، دلی خۆمان
هەڵدەبرین و سەیری بێباکی رەشی یەکدی دەکەین کە چاوی عەیارمان
نایبینیت. تۆ شتیکی لە نهینی من بینی کە دەستی سپییم نایگریت،
من شتیکی لە مانای نەخوێنراوی تۆ دەخوێنمەووە کە دلی بێرەنگی
تۆ ناخوێنیتەووە. یەکی شتیکی لە شەونمی یەکدی، بۆ ئەو بێگانەیه
دەخوێنینهووە کە هۆشی رەشمان نایناسیت، یەکی شتیکی لە مەرگی یەکی
تامدەکەین لەسەر ئەو سفرەیهی کە زمانی رەشمان تاقیناکات.

ئەوێ تۆ ونبکات، تا هەتا هەتایە ئێمە و نکر دوو. درەختەکان تا

ههتا ههتا یه نیمه یان ونکرد، گیا ته ماشامانده کات و دوزانیت سهر بهم گهردونه نین. ئه ی زمان تو نیمه ت شارده وه، تو نیمه ت خسته نه شه و تیکه وه که چیدی گویمان له نه ستیره کان نییه، گویمان له مانگ و پوژ و په لکه زهرینه کان نییه. تو وانکرد هه زار گول له ته نیشتمان وه بکوژیت و نیمه هه ر بخره وین.

دلی رهشمان خسته بهر فریوی سپی تو. دلی رهشمان که حهرفی تو فه سادی خستوته ناو دهنگی. دلی رهشمان که دهکرا هه ر وهکو دلی بولبول، بینین به به هاره وه و نور له وه سهری نه وه سهری جهنگه لدا بینین. دلی رهشمان که هه ر وهکو دلی چیمه نه کان، دهکرا لیگه پین گه شه بکات و ریگا له فرینی بالنده کان نه گریت. دلی رهشمان که دهکرا له و دیو په نه ره کانه وه بهروانیت، سهیری نه وه بهری نه لماس بکات، سهری نه وه سهری یاقووت بینیت.

ئه ی زمان، کاتیک دهمرم له ریزمانی تو دهر یازدهم و دهچمه ریزمانی خاکه وه. کاتیک ده سته ده مه سهر ناوچاوانی نه م دره ختانه له روونی تو دهر دهچم و دهچمه ناو ته متمان یی زمانانه وه. من مه له کوتی بی زمانه کان به خوینی خوم دهکرم که به بی تو، ده توانم له گه ل هه ر تیشکی کدا قسه بکه م، به بی تو ده توانم له گه ل هه ر دهر یایه کدا دانیشم، به بی تو ده توانم حکایه ت بو هه موو مهر جانیگ بگێرمه وه، بی قسه روح له گه ل تاویره کانداناشت بکه مه وه، به هه ناسه ئاسمان بخوینمه وه، به ئاه گول بنوسمه وه.

دلی رهشت هه ئه په سی ره به سهر دلی رهشما، که هه می شه له نیوان قه ترانی حهرفی من و قه ترانی حهرفی تو دا، فاریزه یه کی عاشق هه یه.

چ خوشه شاعیران نامناسن

چ خوشه شاعیران باسی شکوفهه بوناکه ن

من کارم به غه زه لیان نه ماوه

با نه یه ن... با بوونه که نه مالم، حاشا له جیناس و تیباهیان، حاشا له
کیش و سه روایان، حاشا له ته دویر و ته شبیهیان. من دلم بو شکوفه یه ک
لیده دا سرکتر له هه ره وه سفیک، دلم بو وشه یه ک ده سووتیت، نوتقی نه و
له نوتقی خوینم جیانابیتته وه، نوتقی نه و هاوړیه به ناواوونی دونیا،
هاوړیه به سه ره له دانی توفان، هاوړیه به هه ستانی قیامه ت، هاوړیه
به نه فخی ناخر زه مان. چ خوشه شاعیران نامناسن، سلاویان خودا له
سویحی کوترانم ده رده کات، رهنگی ده که هه نارانم ده شیونیت. من دلم
بو سلاویک لیده دات، زه ندیق و زاهیدان ناشتکاته وه، خوینپژانی دلی
نهم سه عاته بگری، که زه من وهک فواره له بهر برینی ده روات. خه پزان
و خه نده بارانی سه ر نهم بسته خاکه ی دل ناشتکاته وه، هیمنی بخاته
دلی بروسکه وه، نارامی ببه خشیت به هه وره گرمه کان، دنیایی بداته
نه و مردووه ی ده مرئ، په یمانی به هه شتمان بداتی... به نیمه ی کافران.

چ خوشه شاعیران هاوړیمین، مه حاله نه وان وهکو نهم کوتره بمرن،

که منم ته نیا وهک کوتر ده توانم بمرم

مه حاله نهم گیایه مدا بنوون، که منم ته نیا وهکو گیا ده توانم بنووم.

پلنگیک له مندا

پلنگیک له دلمدایه هه‌رگیز ناخه‌وت
 پلنگیک له مندایه له جه‌نگه‌ل نایه‌ته‌ده‌ری
 پلنگیک له مندایه، نه‌خشه‌ی دارستان نه‌بیت هیچی دی بو ناخوین‌ریته‌وه.
 له‌شی هه‌مووی جیکه‌ل‌به‌ی حه‌قیقه‌ته، پره‌ له‌پاوه‌نی بوونی دی، پره‌ له
 نه‌عه‌ره‌ته‌ی دره‌ختی بریندار له‌ جه‌نگدا.

پلنگیک له مندایه چلوچیی خاپوری جه‌نگه‌له‌کان له‌ دلی نه‌وايه، هه‌ر
 ناویک ده‌مریت رۆح‌کشانیکی ده‌په‌ریتته رۆحی نه‌و، هه‌ر ناگریک گۆرانی
 ده‌لیت کلپه‌یه‌کی له‌ گه‌رووی نه‌ودا سه‌ماده‌کات. نه‌وه‌ ده‌ماری من ده‌برئ و
 ده‌یبه‌ستئ به‌ روناکی مانگه‌وه، نه‌وه‌ خوینی گۆل ده‌خواو ده‌یکاته‌ خوینی
 منه‌وه، خوئه‌میشی هه‌ر جه‌نگه‌لیک بخوینیتته‌وه، تا نه‌گاته‌ مندالی
 یه‌که‌مین دره‌ختی ناوه‌ستیت. هه‌ر نیچیریک بخوات، تا نه‌گاته‌ یه‌که‌م
 نوتفه‌ی، ده‌ست له‌ خوینی به‌رنادات. که‌ سه‌یری له‌ دایک‌بوون ده‌کات،
 سه‌ری پره‌ له‌ وینه‌ی ناخرزه‌مان. که‌ له‌ مردن ده‌روانیت دلی پره‌ له
 گریانی له‌ دایک‌بوون.

پلنگیک له مندایه، دارستانی هیناوه‌ته‌ ناو خوینی من. نه‌وه‌تا به‌
 چاوی جانه‌وه‌ریک ته‌ماشای مه‌خلوقات ده‌که‌م، ژیانم بووه‌ به‌ نیگا‌کردن
 له‌ ره‌شه‌با، بووه‌ به‌ بۆن‌کردنیکی بیکۆتا به‌ کیلگه‌و نه‌ستیره‌وه، بووه‌ به‌
 بیر‌کردنه‌وه‌ی بیوچان له‌ نیچیری به‌یانی.

پلنگیک له مندایه غه ریزه ی به دی هه موو جانه وهره کانی خویندوو، هه زه
به مردنه له ناو لقه به رزه کانی دره ختدا، هه زه به بازدا نه له سایه قه ی
شه ووه که رۆحکیشانی نیچیر له سه ر پهنگی شه ونم دیاره، به رهو
بارانی به یانی که خه نده ی راوچیان له سه ر دتۆپه کان هه لکه نراون.
دهروات تا له نزیک گو مه یینه کانی منه وه به مریت. چه مه خوره کانی من
بانگیده کهن و نه و تادیت نزیکه ده بیته وه... دیت و تا دیت، من زیاتر
ده چه ناو گو مه کانی چیژ و سادییه ته وه... دیت و تا دیت من زیاتر
هه ز به خواردنی که رتیکی مانگ ده که م... که ده گاته به رده می په رستگام
فواره کانم له ناکاو به رزه به نه وه... خوینم به رووی شه وه زه نگدا ده رژیته...
تا نزیکتر ده بیته وه پتر هه ز له تامکردنی ئینسان ده که م... پتر هه ز
له خه وتنی وه حشیانه ده که م له گه ل مینه ی هه موو مه خلو قاته کاند...
دیت و تا دیت، من زیاتر له زه ت له ویرانه یی ده بینم... که ده گات
و ناگات، من به روای وه سه نییه دیرینه کان ده مخاته وه سه ر که لکه نه ی
گه ران له ناو گیاو به ردو دره ختدا بو خودا... که ده گات و ناگات،
هه ناسه م پرده بیته له تۆزی راوچی رۆزگاره دووره کان، کیلکه کانم پرده بن
له ته قه ی ته نگ... که دهروات و ناروات، نه وه ی تادوینی خزه تکاری
من بوو، نه وه ی تادوینی شریخه ی قامچی من له سه ر جهسته ی بوو،
نه وه ی کړنووشی ده برد بو نانی دهستی من، له جاهو جه لالم یاخیده بن.
که نایه ت و نایه ت، نه وه ی شوین گولله ی من بوو له سه ر ناوچاوانی
ته نه گچییه کان، نه وه ی ناسه واری زلله ی من بوو له سه ر روومه تی گول، با
ده بیات و باده بیات و باده بیات. که ده مریت به هه شتی پر له ماخولانی
هه رزه کارانه ی من، به هه شتی کردنه وه ی ده رگا کانی غه ریزه تا نه ندازه ی
تۆشان، به هه شتی هه ئوئستی جیا جیای من دوور له ئیپرسینه وه ی هیچ
مه زه به ییک... ده روخت... به رهو خوره لات... له په وروو... که وتن و
مردن وه که هه ر په تریارکیکی خه مگین.

پلنگیک له مندايه شهوانی ره شهبا خه بهرمده کاتهوه، پیمده ئیت ته ماشای
 نهو پلنگانه بکه له پوچی خه مگینی مردوو دهکان دینه ده ری، ته ماشای
 من بکه... ته ماشای سیبه ری سیبه ره کانم بکه که خه ونی خه ونه کانت
 جیده هیلتیت. وهک هر هه تارچییه که سهری له کوشی جهنگه ئدایه
 دواي هه موو پلنگه کان ده که وم، نهو پلنگانه ی خال خال نه خشی خویان
 له له شمدا جیده هیلتن، خه ت خه ت تیپه ریوونی خویان به ناو ناو و
 چومه کاندرا ده کیشن. به ره و زمویه کی به له که وهک ناوچاوانی نهو،
 به ره و سه عاتیکی سوور وهک شوین چه پوکانی نهو... من سهرم له کوشی
 رهنگدایه، نهو پلنگه شینانه ی له رهنگی گومه زی شاره کانی سه حران،
 نهو پلنگه برۆنزیانه ی له هرچه ی هاوینی خوره لاتوه دین، یان له
 بزهی مسی بازار، ساخته ی ته لای زهره، ته وقی بیبریه ی مه عده نیکی
 نهاس... هه موو پیکرا مه خلوقات له پشت مه خلوقات... هه موو پیکرا
 گارانی پلنگانی بیمار و ناده میزادانی بریندار... یه که له دواي یه که...
 بیته وهی ناوینه کان نوتقیکی راستمان پیلین... تیناگهین... تیناگهین...
 من پلنگم یان نهو؟... نهو پلنگه یان من؟... نهو بازده داته ناو
 سهرم یان منم بازده دمه ناو دلی نهو... خوینی نهو غیره تی سه فه ری
 نه م دارستانه م ده داتی، یان خوینی منه هیزی نه عره ته ی ده داتی؟
 نه عره ته یه که پره له شوشه ی شکاوی پلنگی تر، پره له پارچه غه ریزه ی
 تیرنه بووی هاو جنسه کانی من، گوینی لیبگره هاویریم... گوینی لیبگره،
 نه عره ته یه که له هیج هاواریکی دی ناچیت...
 نه عره ته یه که پره له وه حشیه تی ره واته له شیري دایک،
 پره له بوهمیه تی ناسکتر له ماچی خوشک.

نهی نهوهی من گونا بهار ده کهیت

نهی گه مژه گوناهی من نییه تۆ ناتوانیت یاقووت راویکهیت
 گوناهی من نییه تۆ له جنسی خشۆکهکانیت و من له رهگهزی تۆقان
 من له جنسی خوداکانم و تۆ له جنسی میرووله خوساوهکانی ژیرباران
 من سهر به خێلی نهستی ره ناسهکانم، تۆ کرمفرۆشیکه بیمار
 تۆ پاسهوانی کهلاوهیت، من نه نازاری یۆتویام
 تۆ لقی درهختیکه کرمییت، من نور و گر و ره شه بام
 گوناهی من نییه تۆ ناتوانیت گول بگریت
 گوناهی من نییه، سهری تۆ له درک زیاتر هیچ ناگریت
 نهوهی من دهینیتم بۆ نه به دییهت به تۆ ناگه ریته وه
 نهو خاک و زهریایانهی من دروستیانده کهم، به گهزی په رپوتی تۆ
 ناپیوریتم
 تۆ نهی کرباری کونی زبلخانهی ژبان
 دانی تۆ نهوه پیرتره، گوێزی پر حیکمهتی من بشکییتیت
 نووتی تۆ نهوه زهلیلتره، بۆنی باغی من بکات

ماندوو بوون... له جیهانه دووباره کان

ماندوو... وهک پیاویک هه موو پۆژیک تا ئیوارێ، له هه مان جیگادا
 بۆ هه مان گول بگه ریت. وهک راوچییهک ته ماشای تیرهکانی خۆی بکات
 که دووباره هه مان نیچیر، له هه مان زه مان وه مان شوندا ده پیکن، وهک

هه‌مان با‌ئنده که به‌سه‌ر هه‌مان ئێچیردا، له‌ستایشی هه‌مان مردندا ده‌فریت، ده‌بینم هه‌مان ده‌ست، له‌ هه‌مان شه‌قامدا، به‌هه‌مان شه‌شێره‌وه بانگ له‌ هه‌مان کۆتر ده‌کات. هه‌مان ده‌نگ، به‌هه‌مان ته‌نگه‌وه، له‌ هه‌مان بازارد، ته‌قه له‌ هه‌مان مه‌ولانا ده‌کات. ئه‌میرێک، که خۆی له‌ پاشاکان جیا‌کردۆته‌وه، به‌ بۆنی باروتی هه‌مان تۆپخانه‌ی شه‌کاوه‌وه، هاتۆته‌وه ناو هه‌مان سه‌رای خانی له‌ ده‌شه‌م، وه‌ک مندا‌ئێک پێکه‌نین له‌سه‌ر سه‌وزی عه‌تاره‌کان بیکوژیت، وه‌ک کچی‌ک، مامانه‌کان ته‌ریقه و قاقای له‌باربه‌رن، له‌ نزیک فرمی‌سکی هه‌مان زاهیده‌وه، هه‌مان ئیشرافی دێرینه‌ی خۆم ده‌دۆزمه‌وه. من له‌ قه‌تارچییه‌کان بێزارم، که هه‌مان مه‌ره‌که‌ب له‌ هه‌مان شار ده‌دزن و له‌هه‌مان رێگادا، له‌سه‌ر هه‌مان وه‌ره‌ق هه‌مان شه‌ستی کۆنی من ده‌نوسنه‌وه

وه‌ک مندا‌ئێک له‌ ژێر هه‌مان سی‌به‌ردا، ده‌ست بۆ خه‌یالی فرینی هه‌مان کۆتربه‌ریت

به‌ هه‌مان چاو هه‌مان کۆتری ده‌بینم
ئه‌وه‌تا مه‌ییک که هه‌مان مه‌ی نییه‌، ده‌مه‌اته‌وه هه‌مان مه‌یخانه
رێگایه‌ک که هه‌مان رێگا نییه‌ ده‌مه‌اته‌وه هه‌مان نارێگا.

شه‌وی موعجیزه‌ بجوکه‌کان

به‌یانیه‌ی دێرینه‌کان ده‌که‌مه‌وه، له‌ گه‌رووی سو‌یحه‌ کۆنه‌کان، هه‌ر سو‌یجیک که ناکوژیته‌وه، هه‌ر شه‌وی‌ک که ئاوانابیت... کوچه‌ی منن هه‌رکه‌سه‌وزه‌مانی خۆی، زه‌مانیک لهم دیوه‌وه به‌ کلیێک ده‌گریته‌وه و له‌و دیوه‌وه به‌ کلیێکی دی‌ داده‌خریت، با نو‌قمیین له‌ خونی وشه‌دا، له‌

شەوی ئەودیو مائی تیکستەکانەو، کە ئەم دیووە بە قفلێک دادەخرن و ئەودیووە بە تۆقانیەک دەکێتەو.

کێ ئێمە هەڵدەستین کە ئێمە بە تاریکی داخراوین و بە پوناکی دەکێنەو. هەڵمانستێت، باباران بمانناسیتەو، گول سەیری دلمان بکات، درەخت بماندۆزیتەو.

ئەو دەستکێشانی گولمان پێچنین، بێئاوی وەرژەکانیان ناشکراکرد، شوێری دێرینە باخچەیان پوناککێردەو
ئەو شەوی ئێمە شیتواند، ئەم پشووی هەوابوو کە ئەمەشەو ئاسمان بۆ دلمان هینا. هەناسەمەدە، بە ئەم بەردانە ئازادبین... مەرۆ، باقاجمان ئەم درەختە نەترازیت.

وەک هەر باندەیهک کە تۆ ئەفسانەی پێدەخوینیتەو
وەک بەردێک تێپەڕینی زەمان، یان لێخشان «ب» بیدروشینیتەو
نەفەس لەدوای نەفەس، مژ لە دواي مژ، هەناسەمان داگیرسان
وەرە ئەمە ئەلبورزی روناکییە من و تۆ پیا سەردەکەوین
پۆنگخواردنەو بیدەنگییە لە نزیک ئەم زەنگانەو دەروات.
ئەم هەموو زینگییە پەشەبا نییە
روناکییە کە نازانیت بو کۆی دەچیت... بیدەنگییە کە لە بیدەنگی ئێمە
هەتاتوو.

ئەم تاریکییەدا

ئەو ونبوو ونبوو... ئەو دیووە گەڕێتەو نەگەراوێه... ئەو
تێدەپەڕت تێدەپەره
تەنیا ئەوا دەتوانم قسە لە کۆتایی ناکۆتاکان بکەم.

دەچمەو سەر فەرشی تراژیدیا، سەر کورسی دراماگانی دواي تۆقان،
لەوێه سەیری ئاوەدانبوونەو موعجیزەناسای کاولستانەکان دەکەم...
لە هەستانەو ئیمارەتە پوخواوەکان دەوانم

تەنیا ئاوا دەتوانم ئە ژيانەوهی ناژيان... ئە خەونی بێخەونی... ئە
 بوژانەوهی ئەو شتانه بڕوانم کە نابوژنەوه.
 ئیدی هەرکەسەو مائی خۆی، مائییک بە خۆینی خۆی دایبختات و بە
 خۆینی خۆی بیکاتەوه.
 ئەوێتا... ئەوێتا تەماشامکە منیش وەک تۆ
 بەوشەي خۆم قفلکراوم و بە بێدەنگی خۆم دەکریمەوه.

سەرۆک بە یانیا ن کە هیشتا خۆین تازە یە... ڕەشە باکانمان مەگۆرە !

سەرۆک هیندە یاساکانی شەر مەگۆرە، درۆمان لەگەڵ کۆترە سپییەکان
 بۆ ناكریت.

هیندە غەریزەکانمان مەگۆرە... ئیدی درۆمان لەگەڵ جەستەمان بۆناكریت.
 سەرۆک بەرەبیان کە برین هیشتا تازە یە، کە خۆین هیشتا بۆنی
 شیرێ لێدیت، کە دلمان بۆنی پەنیری سپی کێلگەکانی لێهەندەستێ،
 تۆ جیگای پاوانەکانمان مەگۆرە... ئێمە ناتوانین هەموو پۆژی
 بەرغەلەکانمان بگۆڕین. وەرزیکە کەسمان لە بازار تێناگەین، ناگری
 سەوسەن و ڕەحمان بەربۆتە باوانمان، تەمێ گۆمیچکە دوورەکان بەربۆتە
 هەیانمان، پوولەکە ی ماسییە بۆهیمییەکان بەربۆتە جەستەمان، سانیکی
 بە گیا دەئێین با بگرە، بە درەخت دەئێین مەهیلن تریفە رابکات، بە
 میگەل دەئێین سەرکەون تا سەرچاوهی ئەبەدی لەوەرگا، تا شوینی گیای
 جاویدان... تا شوینی سیوی نەبێنراوی ژیان.

سەرۆک من شکات لە ناگری دوینی دەکەم، کە ئەمڕۆ خۆنەمیشەکە ی
 دەکڕین... ئێمە ناتوانین نرخ لەسەر هەموو پشکۆیهک دانێین، ناتوانین

هه موو پوژیک بازاری خۆمان بگۆرین.

سه روک عه شقه کانمان مه گۆره... ئیمه ناتوانین هه موو شه ویک دلی خۆمان بگۆرین.

سه روک به ربه یان که هیشتا باوئشکی شهو به هه لاله کانه وهیه، دلی بولبول پره له پرخه میزگوزار، چاوی سوئسکه پره له ریشکه و پیتشکه ی لاله زار. کاتی جهنگمان ئیمه گۆره... ئیمه بهرگه ی شمشیری ناوهخت ناگرین... خه نجه رمان بو جهنگی بهر سیبه ری نیوه پوان کراوه... مه نجه نیقمان ته نیا نیواران شه رده کات...

وه رزیکه ئیمه له دوژمانانمان تیناگه یین، وه رزیکه قانونی په لامار گۆراوه و من و تو بیتخه بهر له یاسا شه رده که یین.

هیئده شه ربه ته کان مه گۆره... ئیمه ناتوانین هه موو پوژی قانونی دلمان بگۆرین

سه روک به ربه یان که هیشتا شیرێ ئیمه سپییه، چوپی خونمان لیوان لیوه له موچرکه ی شهو، خۆمان له په ریزی قسه نهسته قه کانی خودادا ده شارینه وه، جوانی هه رچییه کمان بو بینیت ده یخوین، کینه هه رچییه کمان پیتشکه شکات وه ریده گرین، وه لامی هه موو پرسیاره کانی ترس دمه دینه وه، دزیوی ده که یه بهر خۆمان، به خیلی ده فروشین، دلیسی تاهیده که یه وه. سه روک، باله کانمان مه گۆره...

ئیمه ناتوانین هه موو پوژیک فرینی خۆمان بگۆرین

سه روک نیچیره کانمان مه گۆره...

ئیمه ناتوانین هه موو پوژیک تهنگی خۆمان بگۆرین

فریشتە یەکی گە مژە لە بەفرا

ئەو خودا... ئێرە هیچ شەیتانیکی ئی نییە
لەناو ئەم سەھۆڵەدا بەھانەیە نادۆزمەووە بۆ تورەبوون ئەم ناسکە
شەرمانە

لکە یەک نابینم لە سەر شەرەفی ئەم گولانە
ھەموو شتیەک لەمن پاکیزترە... ھەموو شتیەک لەمن شەرمندرە.
ئێرەدا تەنیا پاکی ھەیە من سەرژەنشتی بکەم
تۆ وەرەو سەیری ھێلکە ی سپی ھەتاو بکە، کە لە بللوری بەھەشت
سپیترن

من چیبکەم ئێرە کە گوناھیکی ئی نییە لێیخۆشبین
چی لەم درەختانە بکەم، بێخەتا سەیری پرۆشە ی جوانی تۆ دەکەن
جگە لە روناکی ھیچی تر نییە من سەرژەنشتی بکەم
بەر لەوێ من بکەم، بەردەکانی ئێرە نوێژیان دەکرد
بەر لەوێ باسی قیامەت بکەم، پاساریەک دەیگوت :
وەرە و جریوھ مەلەکووت ببیستە لە گەر وومدا
بەر لەوێ بە تۆ بئیم ، فێرمکە چۆن نامۆزگاری گولەکان بکەم،
گولەکان فێریانکردم چۆن نامۆزگارییان بکەم.

ئەو خودایە... ئێرە کەس شەیتان ناسیت، ئیدی چی رەجمبکەین؟
من ھیچی ترم نییە بێخەمە سەر ئەم پاکییە ئەز نەمتوانی ئەو زریانەنە
دەربینم کە دەگلانە بەفرەو

ئیدی باس لە چ ھیزیکی ئەفسانەیی بکەم لە دڵدا
کۆ بڕوا بە وەعزە ساردەکانی من دەکات ئەم بەفرەدا

کەس لە پشیتی فریشتەیهکی خەمگینی وەکو منەووە ناچیتە سەر بەرماڵ
 ھاورێم ئەز هیچی ترم نییە، بیخەمە سەر ئەم روناکییە
 ئەز چووینتە ھەر خاکێک
 منارەکانم پاساردوووە چاوەدێری حیشمەتی بۆنبۆل بێ
 بە درکەم گووتووە بچیت بە پێی پاسارییە مەستەکاندا
 بە بام گووتووە کۆشی گۆل داداتەووە
 بە گەلام گووتووە لە عەورەتی مانگەووە بنائیت
 ئیدی من هیچم نییە بیخەمە سەر ئەم حورمەتە
 بەدکاران لیڤەرەووە نەڕۆشتوون، گەروابایە جێ پەنجەیان لەسەر ئەم
 تریفانە دیاربوو
 شەیتان نەھاتۆتە ئێرە، گەر بەھاتبایە، تیشکی لەسەر ئەم نەستیرانە
 دیاربوو.

چیرۆکی سادەى من و ناسمان و لەیلام

لەووبەر ھەموو پۆژێک دەمینى، ھەموو پۆژێک لەگەڵما تا قوتابخانە
 دەھات، بارانى پێدەخویند، نەستیرەى پێی لەبەردەکردم. وەک قورئان
 ئیئورانمان تیلاوەتدەکرد. وەک تۆرى ماسیگر بانگی بەیانانمان ھەلەدا.
 گۆلمان تەجۆیددەکرد، سەروپۆرمان بۆ جوانی دادەنا.
 ھەموو پۆژێک دەمینى لە پێشمەووە دەچوو بۆ کێلگەى روناکی، ھەنگاوێک
 وەک بچوکی من لەنیوانماندا بوو. ھەنگاوێک میوەى ئەزمونەکانمان
 تیا بەشدەکرد، پاساری سەر کێلگەکانمان تیا دەترسان، قەیماغی
 جووتیارەکانمان تیا دەخوارد، بەھاریک من و ئەو سوار دوو ئەسپ
 دەبووین، بەسەر دوو درەختدا سەردەکەوتین، دوو کچمان خۆشدەویست...

لە گەرمە یاریدا عەرەری مردنی نیشاندام، لە گەرمە عەشقا زەهری هەلاهیلی لەیلام.

پۆژیک پێش من لە خەو هەڵدەستا، دەمامکی بەختیاری دەکردە سەرم، دوو دیدە یۆ دروستدەکردم لە بەرسیلە، دڵکی پێدەبەخشیتم لە پەموو، دەستیکی یۆ دروستدەکردم لەکەتان. دەیگوت تا ئوقمانی ئەم کوچەیه هەڵنەست... سەیری دەردی خۆت مەکە... هەمیشەش خەونێک وەک بۆنی ریحانان لە نێوانماندا بوو، خەون بەبەهشتیکەوه بیکەین بە خەڵوەتی تەقوام، خەونێک بۆ گۆرانی حەبیبەم، بۆ سەمای خودایانە لەیلام. هاورێمبوو، خۆینی من هەمووی تریفی ئەو بوو،

دڵم بە رەشەبای ئەو لێدەدا، کە لافاو دەهات چەتری یۆ هەناسەم دروستدەکرد، کە خۆر هەڵدەهات ئەو کەپری من بوو، کە خۆر ئاوادەبوو خۆینی خۆی نیشاندهدام.

نێوارەیهک هەنگاوێکی گەوره کەوتە نێوانمان، خەنجەرێک بە خۆینی زەمانێکی کۆنەوه، فەیلەسوفێک بە پرسیاری ناکۆتاوه دەرباری فاسیلە ناکۆتای من و ئەو، کیمیاگەرێک بە هاوکیشە جایدانی ئەوو مەعدەنی ژەنگاوی دلی منەوه...

کەوتنە نێوانمانەوه هەور... کەوتنە نێوانمانەوه باران.

پۆژیک بەنەندازی گێژەن... شەونێک بەنەندازی تۆشان

شەونێک هات بۆ مائمان نەمدەناسییەوه، هاتبوو مالاوایم لێبکات... کە دەستی خستە سەر پۆجم دەترسا، کە پەنجە یۆ دڵم دەبرد دەلەرزى... چاوانی پرپوو لە پرسیار دەرباری خۆینی من... دەستی خۆی نەدامن بۆ سەما. لێوی خۆی نەدامن بۆ گۆرانی. قوم قوم لە خەندە یەکتەرمان خواردەوه... مژمان لە نەفەسی یەکدا... کەسمان باوەرمان بەیهک نەبوو... نەچوینە نامبزی خەونی یەک... قاقا پێدەکەنین و دەستمان لەسەر خەنجەرەکانمان بوو... دەگریاین و دەترساین نەسریمان هەمووی

ژه هرییت. هات و هه موو توژی رینگاکانی پیوه بوو... دهیویست بزانه
بۆ توئه هاتوو... دهیویست بزانییت بۆ توئه چاهه رییده گهم. مه وداي
نیوانمان مه وداي شهره ف بوو.

هات بۆ مالم، له کورپی دیرینی ناسمان نه ده چوو، توژی کاروانیکی دوور
به خوینییه وه بوو... وهک قه تارچی سه رده می ته ته ره کۆنه کان... سه ری
سه رتا پا شه ونم و جبه که ی توژی خه رابی شاران بوو... چاوی له چاوی
هاورپی نه ده چوو... خه نجه ری وهک خه نجه ری دۆست بریسکه ی نه بوو...
کینه ی بۆنی مردنی لیده هات. نه یدموئرا به کۆترکانی بلیت بنیشه وه،
نه یدموئرا به قه له ره شه کهانی بلیت برۆن، نه یده وئرا بۆنی گۆله کانم
بکات. نه یدموئرا کتیبم بخوینیته وه، نه یدموئرا کتیبی بخوینمه وه. هه موو
عه شقی خۆی لیشارده وه، هه موو عه شقی خۆم لیشارده وه، ناوی مه عشوقه ی
خۆی نه گوت، ناوی مه عشوقه ی خۆم نه گوت... سنووری فرینی خۆی
نیشانده دام، بیده نگ ته ماشامکردو به ساده یی پیه گوت: ئیدی مه یه ره
مالم، مه یه ره سه یری سووتانی من به گری جه هه نه می له یلام.

نیواره یه ک هات بۆنی گریکه کۆنه کهانی لیده هات، به دهسته سوکراتییه کهانی
ژه هریکی دیکه ی بۆ هینام، وهک نه فلاتونیکی پیر به ژیر دره خته کاندا
پیا سه یده کرد، فیساکۆرسییه کی منداڵ بوو ژماره ی ساله کهانی ژبانی
ده ژمارد، به وینه ی هیراکلیتسیکی گهمژه ده چوو ناو ناوی باغی من و
ده یگوت «هه موو شتی ده روات، ناسمان نه بییت»... بیچاره ده یگوت هه ر
کۆشکیکت بۆیکه م له گیابییت یا دوکه ل یا به رد ده روخیییت، هه ر ژووریکت
بۆیکه م، له نیسک بییت یا ته لا یا ناگر ده کوژیته وه، هه ر عه شقیکت
بۆ سازکه م له گه ل ناودا بییت یا خودا یا ئینسان ده مریت، له هه ر
مه عده نیکت بگرم له ستیل یا هه وا یا لم ده رزییت، له هه ر قه لایه کدا

هه‌ت‌گرم له ته‌مبیت یا سه‌راب یا شوشه ده‌شکبیت

به‌روونی ده‌ستی له ژبان به‌ردام
به‌روونی مائی مردنی نیشاندام
پشتیکرده زامی ره‌شی سینهم
پشتیکرده دئی هه‌لاهه‌لای له‌یلام

ئه‌و روشت
ئیدی ئیواران به‌ته‌نیا غوبار ده‌خوتمه‌وه
شه‌وگار تیلاوه‌تده‌که‌م...
ئهم ته‌جوبده‌که‌م...
سه‌روبوور بو مردن داده‌نیتم.

مرو‌فیک که‌نایه‌ت

با له‌دایک و بابانه‌وه ده‌ستپیکه‌ین، له‌و تیشکه‌وه ده‌ستپیکه‌ین که‌
ده‌بایه له‌پشتی باوک‌اندابایه، له‌و ویلاشه‌ی وه‌ک ته‌رزی می‌و خۆمانمان
پتاه‌نه‌واسی، له‌و خوینه‌ی وه‌ک ناوی سپی نه‌مانخواره‌وه. باراوه‌ستین
له‌سه‌ر سیحری ئهم نه‌فه‌سه، که‌ ئهم بوونه‌وه‌ره بچوکه هه‌ئیده‌کیشیت.
ئهم پیاوه‌ی به‌ناشتی هسه له‌گه‌ڵ کوژراوه‌کانی دوینیدا ده‌کات، ئهم
پیاوه‌ی به‌من‌دالانی له‌دایک نه‌بوو ده‌ئیت بوه‌ستن... ئیمه‌گویمان
ئیه‌تی و نایبینین... ده‌زانین ئه‌و له‌وێهه‌و ئیمه‌له‌وێ نین... ئه‌و
هه‌یه‌و ئیمه‌نین...

ئه‌و پیاوه‌ی له‌سه‌ره‌رمان وه‌ستاوه و ئیمه به‌شه‌قامی زوتمه‌ته ساده‌کاندا،

به ساکاری، دور له ئاوژی مه خلوقاته کان، به سپیتی ساده بوونه وهی موته قه کانه وه، ساکار وهک ئاوێک نه پروا و نه پرژێ و نه خوریته وه، وهک شهوێک نه یهت و نه مرئ و نه درهوشیته وه، ئاوا به شهقامی زوتمه ته جوانه کاندایه دروین. چاوه پروانین یه کیکی چاوه پیمانیکات، یه کیکی ده زانین ده زانیت ئیمه نین، یه کیکی ده زانیت ئیمه ههین و نین، ده زانیت ئیمه نین و ده بین. یه کیکی... ته نیا یه کیکی سیبه ره که ی له سه ره سیبه ری له دایکه نه بووی ئیمه دیاره، دهستی له سه ره شوین دهستی نه بووی ئیمه دیاره، به ڕنگایه کدا دهروات ده بایه ڕنگای ئیمه ش بایه، له دره ختیکی ده خوات ده بایه دره ختی ئیمه ش بایه.

تینه گه یشتن له قسه ی دوورودریژ ده رباره ی فرینی رۆح له ناوه وه، ده رباره ی سه لته نه ته دووره کانی دهرۆن، رۆچوون تا گه یشتن به بنکی مه ره پئاسای نیگا، نو قه بوون تا خۆدان له دیواری پۆلانی بینین، که ده ست نه سیمی نیوان بوون و نه بوون هه ستینه دکات، دل ترپه ی نیوان مان و نه مان ده بیستیت. ئیدی له وێه به به هانه ی ناسینه وه ی رۆشنایی، ده ستدان له دیواری نیوان خودا و مه خلوقات، بیستنی گریان ی گویمیک له کاتی له دایکه بووندا

بازدان... بازدان بۆ ناو به حری رۆشنایی
بۆ ناو لافاوی شینی ژبان.

مروفتیک که نه یهت، خه یایی لای لیمۆیه که نایگاتی. فاشستیانه ته ماشای سه وه سن ده کات، فاشستیانه له شیلان ده پروانیت. وهک گوێیک نه یه و نه پروی و نه کریته وه، خه یایی لای نه و ده مامکانه یه مروفت ده یکاته سه ری، لای نۆردوگاکانی پاشه پۆژه، لای ئیسقان و خۆله له شهوی نه م نوته یه دا.

مروفتیک له ناکاو گوئی سه ره موخواری عه شق بۆنده کات و ڕنگایه کی تر ده گریت، بۆنی رۆحی سه ره موخواری نه ستیره یه ک ده کات، به زوبانیکی

سەرماي حەرف تەزاندویتی، بە گەروویەكەوه پەرە لە کەریوەی وشە، دەروات بەرمو خەرهندی وەکیەکی هەموو شتەکان، دوور لە زەمەهریری نوسین... دوور لە زەمەهریری زمان. مەوقیەک کە نایەت، نوتفەهی خۆی دەکات بە سەر نەم گولانەداو بەرناگریت... دەرگای لێدادهخەین، ژبانی لێناکەینەوه. ئەو لەوێهەو ئێمە لێرهین... ئەو دەزانیت ئێمە نیین و ئێمە نازانین ئەو هەیه... ئەو دەزانیت ئێمە هەین و ئێمە نازانین ئەو هەیه...

چیرۆکی خەندهیهك

ئەهی شەو دەست بەرزكەرمو، بە بێدەنگی كۆتر كۆتر هەموو گیرفانەكانت دەربێنە. یەكە یەكە مرواری كۆن، خوینی پەپوولە بەمسقال، قیرات قیرات خەندهی بۆبۆل دەربێنە

خەندهیهك وەك ناو لە سیمای نەم پیاوانە دەتکیت. خەندهیهك پوناکی لێدەرژت، دەفریت و بە لێو دیگرین، وەك خەنجەر دەیدەین لە خۆمان، وەك پەت دەیکەینە گەردنمان.

خەندهیهكە دیت و لە پرسەكانماندا بە پیوێ بێدەكەنیت. گاتە بە شاكارەكانمان دەكات، دەتوانی رابكات... بگری... پەشیمان ببیتەوه. خەندهیهكە لە مراویسەك هەتاهاتوو بە دواي پوناکییدا رادەكات، لە درەختیکەوه نالآوه پەپوولەكان دەخەوینیت. خەندهیهكە رەگی قوونێ لە فرمیسەكانماندا هەیه، رەگی قوونێ لە لیوماندا هەیه، لە لیوی ئەو هاچاچییانە رادەكات کێلگە بە پەپوولەكانەوه ناودیوی پیری دەكەن، زەرەدەخەنەیهكە بۆنی بەیانیانی هەینی لێدیت، بۆنی ژووری خەوتتی

دایک کاتیک شیری رەش دەدۆشیت، کاتیک خەندە ی خۆی دەکاتەووە وەک دەستەسەر لەسەر پەنجەرەکان جێدەهێلێت، خەندەیهک بە قفلی من و تۆ داخراوە، لێوی ئێمە لە گۆی گۆنرەنگی کچیتی مژبۆیتی، لە دورەووە بانگی رۆژ دەکات، لە دورەووە دەلێت هەلبێ ئە ی بەیانی سپی، وەرە حەرفی خۆت لە بەر ناگری تازە ی مندا گەرمکەرەووە، وەرە گەرۆی خۆت لە بەردەم روناکیدا رابینە، چاوی نە پشکووتوی خۆت بکەرەووە، قاقای باغ ببینە، گۆی لە تریقە ی دایک بگرە، گۆی لە پیکەنینی بگرە کاتیک خوینی سپی دەدۆشیت. لە بیریکە کە تۆ لە نیوان لێوو ددان و قە پال و خواردنی کالی باتنەدە ونبوویت. لە نیوان جێوو ماچی چرووک و لستەووە ی خوینی بە جێماوی دوژمندا ونبوویت.

لە بیریکە تۆ ئیوارێک لە بانکۆنەکانمان کەوتیتە خوار، رۆشتیت و شوێن پیتمان لە سەر رۆمەتی بەیانی نەبینی، شوێن پەنجەتمان لەسەر ئیوارێ نەبینی، لە سورە یای ژبانمان کەوتیتە خوار و قۆلکەرد بە قۆلی زۆلەتدا و رۆشتیت... قۆلکەرد بە قۆلی بەیانیدا و لە تیشکدا کۆژایتەووە. وەک ئێمە... ئێمە کە لە هە یوانی عەشق بەربوونەووە و هاتین و لە روناکیدا کۆژاینەووە. زەبروزەنگی حەرف... تیرۆری وشە لە بیرکە، بفرە و وەک پە پوولە لەسەر کە پوومان بنێشەووە، ختوکی ژێر گەردنمان بە، مەلێ لەبەر پەرژینی رستە ناگەمە سەر لێوی ئێو، مەلێ لەبەر لێشاوی قسە کێ خەندە ی لە بیرە، وەرە ئێمە زمانمان دادەنێین و تۆ لەسەری بنوو، لێومان دادەخەین و لە سەری سەما بکە، گۆنامان دەکەینەووە و تۆ لەسەر پیکەنین بیووستینە، وەک چۆن چەتە لە نیووەشەودا قاقەلەکان رادەگرن، ژبانمان لەسەر پیکەنین راگرە، عومرمان لەسەر قاقا بووستینە.

دهنگ بهرزکه رهوه و راستی بلن. نهوهی لیږدا شه کریکی سپیبه و دهیکهین به ژهرموه، لهویدا ژهره و دهیکهین به نانی سپیبهوه. نهوهی لیږدا پیدهکهنیت، لهویدا لاشیه... نهوهی لیږدا لاشیه، لهویدا وهستاوه و به نیمه پیدهکهنیت.

با یار له مال ده رکهین...

با یار له مال ده رکهین، ده رکهین وهک ده رکړدنې گورگیک له دارستان. با وهک سه گیکې پیر بیدهینه بهر گولله، وهک گزگیکی چکوله بیخهینه خوار، با چلکی نه مړومان به کراسه کانی بسرین، خوینی خومان بسوین له دامینی، درو بو شهره فی ریکهین، هیجا له حه یای بخوینین... با مالی بکهینه ته ویله، یادی پرکهین له زبلی زبستان، شهوی پرکهین له درکی له چه قو به دتر، نوږی پرکهین له کوفری کوفرستان. باده رکهین، ده ستنوږی به نه تک بشکینین، له بهرچاوی دنیا نیقابی پیلادمین... عه ورتهی له بهر نه م ناگره رووتکهین... له بهرچاوی خودا بیدهینه ده ست فاسیق... له بهر چاوی خودا شهیتانی لیجووتکهین.

با یار له مال ده رکهین. ده رکهین وهک ده رکړدنې پشيله له جهوشی مال. ده رکهین و بیبهین و بلین بخنکی نهی خراپترین یار، بلین با کره ریزیت نه م گوشته به سه رمای زهمه ریری نه مسال، بیخهینه سهر ناگر نه م دهسته، بیکهینه پیانهوه نه م خوینه، فرییدهینه سهر شوسته وهک دز، وهک چرووک، وهک هه جبهی رووت و ده جال.

بایار له مالّ ده رکهین... با مالّ له یار ده رکهین
 ده رکهین له ئاورنگی به یانی، نه هیلین تیکه له به تکهی شه نم بیت،
 ده رکهین له مائی په ره ی گۆل، نه هیلین تیکه له به تامی مردن بیت...
 نه هیلین لیویدات له لیوی مانگه شهو، ده رکهین له سوعه بت و هه زهل،
 ده رکهین له دهفته ری ژبان، ده رکهین له په شنوسی غه زهل.
 ده رکهین له بالیفی سپی، ده رکهین له به هه شت و باران، ده رکهین له
 سیبه ری که پر، ده رکهین له شه بای خه رمان. تقی لیکهین به نه ندازی
 تقی ده ریا له ناسمان، حاشای لیکهین وه کو حاشای به هار له زستان.

ده رکهین... مه حرومیکهین له هه توان و دهوا، له بۆنی خاک، له رهنگی
 ئاو، له پاکیتی ههوا. ده رکهین له غاری نه سپه شی، ده رکهین له
 خوینی عاشقانی دێ، ده رکهین له خه نده ی گیا، له بزهی سووری
 گیلّاس، له پیکه نینی هه رمی. ده رکهین له قافیه و سه روا، ده رکهین
 له موسیقاو نهوا. ده رکهین له سه وزایی به هارانی که دادی، ده رکهین
 له نه نجه ولاری زه مانی که وادی.

بایار له مالّ ده رکهین، ده رگا به ده رگاو مالّ مالّ با یار له مالّ
 ده رکهین بی یار... با مالّ پرکهین له مه حه به بت و عه شق و نه قینی
 خه یانی نهو

بی یار... ژبان پرکهین له بوغرد و گۆلاو و میسکی به هاری نهو
 ده رکهین و به تارماییه کانی بلنن فه رموون بۆ جینانی دلّ ده رکهین
 و به سیبه ری بیژن وا به خیر، بۆ په وزی عاشقانی دلّ

وێك دیوانه، هه‌میشه‌ بۆ گه‌یا ده‌گه‌ڕیم

من وێك دیوانه‌یه‌ك گه‌یا‌م خه‌به‌ركرده‌وه، وێك دیوانه‌یه‌ك گه‌یا‌م له‌ قوولایی پایزدا راكێشاو گوتتم «هه‌سته‌ ئه‌ی گه‌یا». وێك یه‌كێكی مه‌ست به‌ یارم گوت: تۆم ناوێت، چه‌زم له‌ تۆ نییه‌... كوا چاوه‌ سه‌وزه‌كانی گه‌یا. من به‌ سه‌ربازه‌ ناڵتونییه‌كانی به‌یانیم گوت، كه‌ به‌ خودی ته‌لاوه‌ پاسه‌وانی هه‌تاویوون «من ته‌لام بۆچییه‌، كوا خۆگه‌وزان... نو‌قهبوون... خنكانی ناو سپیده‌ی گه‌یا؟ من به‌ پاشاكانم گوت، كه‌ هاتبوون بۆ مردن له‌ به‌رده‌م هه‌تاودا. من چه‌نگم بۆچییه‌؟ وه‌زیری و گزیرییم بۆ چییه‌؟ سامانی خه‌زنه‌كان و لی‌ره‌ی والیه‌ پیره‌كانم بۆ چییه‌... كوا گه‌یا؟ به‌ پارکی شاره‌ دووره‌كاندا رامکرد... خۆم گه‌یاند هه‌رباری خه‌لیفه‌كان... خۆم فریادی به‌ر كه‌ژاوه‌ی سه‌روكه‌ پیره‌كان و پرسیم كوا گه‌یا؟... له‌ به‌رسیداره‌كاندا ده‌ستمه‌رزكرده‌وه‌ بۆ خودا، نه‌ پارامه‌وه‌ بۆ ژبان... نه‌مگوت، خودایه‌ ته‌مه‌نی به‌نده‌ت درێژكه‌، نه‌مگوت، با ئه‌م به‌یانیه‌ نه‌مرم، گوتتم ئه‌ی خودا... ئه‌ی گه‌وره‌ی زه‌وی و ئاسمان... كوا گه‌یا؟ من به‌ دارستاندا پۆشتم... پوومكرده‌ نه‌ستیره‌كان، له‌م‌زگه‌وته‌كاندا گه‌یام، ده‌ستی واعیزه‌كانم ماچكرد... پوومكرده‌ مانگ... گوتتم «گه‌یا‌مان به‌نی... گه‌یا‌ی زۆر. من بیرم له‌ بیابانه‌كان ده‌كرده‌وه، له‌وانه‌ی شه‌ونه‌میان نه‌بینیوه، له‌وانه‌ی له‌ خۆتباراندا گۆرانی ده‌تین، له‌وانه‌ی له‌ سه‌ر لم شیع‌ر ده‌نوسن. من له‌ پیناوی نه‌و شارانه‌ی له‌ ترسی خۆ‌ل‌ پاده‌كه‌ن بۆ دره‌یا بیرم له‌ گه‌یاده‌كرده‌وه، له‌ پیناوی نه‌و ژنانه‌ی نازانن خوینی دڵی خۆیان به‌چی بسرن، له‌به‌ر نه‌و منالانه‌ی له‌سه‌ر شوسته‌كان پاده‌كه‌ن و نازانن مانگ له‌كوینه‌ هه‌ژدیت. من به‌ به‌یانیم گوت، (كه‌ باسی میوه‌ی دویتییه‌ ده‌كرد بۆ میوه‌فروشه‌كانی ئه‌م‌ڕۆ، باسی وشكبوونی دڵی

هه میکانی نه فغان و سیسبوونی خورماکانی کوفه ی دهکرد : گیامان بهرئ... له بری خوۆ و گهرماو بهرد... گیامان بهرئ بهشی نهوه بکات، لیروهه تا مه غولستان رایب خه یین... بهشی نهوه ی شیراز و سه مه رقه ند دا پوشت... بهشی نهوه ی هه مووان له پاوه نه کانیاندا بخه ون، کهس بیر لهوه نه کاته وه، به یانی باغه که ی ده مریت... کهس بیر لهوه نه کاته وه بهرغه لی بهریت بو ولاتیکی تر.

من هه میشه بو گیا ده گه رام... ناو خه زنه ی پاشا... گیرخانه کانی جهنگ... ریواقی نیوان نیمپراتۆریه ته کان.

هه میشه ناو خویناوی راپه رین... ژێر کورسییه کانی په رله مان... ژێر کلای سه رۆکه کان، بو گیا ده گه رام.

ده چوومه وه درزی نیوان شو شه کان و هاوارمه کرد: نه ی گیا... نه ی چیمه نی جاویدان... نیوه له کوین؟.

ده چوومه کونگره کانی فریشته، ده چوومه دیوه خانی شه یتان، ده چوومه شورای پیرانی بوبول، نه نجومه نی دانیانی گولزار، ده مگووت : نه ی نوینه رانی سه وزی... په رله مانتارانی به هار، نیوه له کوین؟

زمانی کیلگه وشکه کان... شه ره فی دره ختی بیگه لا... بالۆره ی حه وزه خنکاوه کانی سه را... هاواری به راوه کان له ترسی خوړ... هریشکه ی جامیکی خالی له لیواری بیریک... هه ناسه ی لیلی په ردا خیک له سه ر میزیککی بی میوان...

ده تین تو له کویت نه ی گۆمی بن بریقه و ناز؟

تو له کویت نه ی بارانی گیا وه شین؟

تو له کویت، نه ی ناوی سه وزی ساز؟

لە کەشتی عەقڵدا بەرەو شیتی

بە باڵی حیکمەت بەرەو مائی دیوانەکان دەفرین... نێمە واین
بە باڵی وەفا ڕووە کوچەی جەفا دەفرین... نێمە واین
سوار بەلەمێکی ڕەش دەبین و دەتییین با بڕۆین بۆ دورگەی سپی
سوار کەشتی خوێن دەبین و دەتییین تۆ لە کوێی ئەو ئاسودەگی

گۆی بە شە پۆلی هۆش هەڵدەخەین... نێمە واین... دەچینه بەر لافاوی
شەر... نێمە واین... ملوانکە ی هوشیاری دەکەینه مل... نێمە واین... ناگر
لە زانیین بەردە دەین... نێمە واین... دەچینه سەر جۆلانی گەنجی...
نێمە واین... دەبین بە دەرگاوانی پیری... نێمە واین... فوو لە شمشالی
هزر دەکەین... نێمە واین... دەست لە نەزاکەت بەردە دەین... نێمە واین...
دەرۆنە بەر قاپیی خودایان... نێمە واین... تۆدەکەین لە جوانی
بەهاران... نێمە واین... دەیزەنین کەمانی عەقڵ... نێمە واین... دەبین
بە خزمەتکاری دڵ... نێمە واین... تیکیدە دەین کونجی دەرۆشانی زانا...
نێمە واین... تیکە ئێدەیین بە رستە ی گۆنرەنگی دانا... نێمە واین... دەرۆین
بۆ هەراجی شەرەفا... نێمە واین... دەیشکینین بللوری سافی حەیا...
نێمە واین.

بە باڵی جوانی ڕووە مائی دزێوان دەفرین... نێمە واین
بە باڵی ویقار ڕووە کوچەی قەلەندەران دەفرین... نێمە واین
سوار بایەکی ڕەش دەبین و دەتییین با بڕۆین بۆ بەهەشتی سپی
سوار باڵی ئاشووب دەبین و دەتییین تۆ لە کوێی ئەو ئاسودەگی

به شکردن

که جیهانمان به شکرد
 سبهینیی پولا بو تو
 دلی ناسکی بهیانینیش بو من.
 گیای قه تارجییه خه یاییه کانی نه مشه و بو تو
 هه شیشی شیداری ئیواران بو من.
 عهتری سه ماکان بو تو
 خوینی دره خته کان بو من.
 که رویشکی سه راسیمه ی ناو ده غله کان بو تو
 چوله که ی بچوکی ژیر ته پکه کان بومن.

نا هاوړیم... نا
 نیشتمان بو تو، شهره ف بو تو، شهراب بو تو، یار بو تو...
 بو منیش، خوم.
 گیا بو تو، دهغل بو تو. تری بو تو، چرا بو تو...
 بو منیش، خوم.
 تمهنگ بو تو، جهنگ بو تو، خور بو تو، هه ور بو تو...
 بو منیش، خوم.
 گول بو تو، چهقو بو تو، کوتر بو تو، خودا بو تو...
 بو منیش، خوم.

برینداریک، وه سفی مۆته که یه ک ده کات

گومانم له گوته کانیان کرد، گومانم له زیکرو فیکرو کتیبه کانیان کرد... لامکرده وه سهیری کونجیکی دوورم کرد. چرای شاره کانیان وهک له دۆزه خدا داگیرسابیت بو مردن ده سووتا، گویم له ده سترێژبوو له بادا، گویم له تهفه کردن بوو له تاریکی، گویم له هاواربوو له تریفه ی ناو کوچه کان، برینم بینی هیشتا خوینی لینه ها تبوو، مردووم بینی هیشتا پیده که نی، چه قۆم بینی هیشتا نه که یشتبووه زام.

شتیک له هه وادابوو نه ناس، ته نیک بوو له بانده ده چوو، به لام بانده نه بوو... له پوناکی ده چوو، به لام نه ده بینرا. هه موو گیانی نه ستیزه بوو، سه رتا پای تاریکی بوو، به لام شه نه بوو... وهک کات نه ده پۆی، وهک شوین نه ده مایه وه... پوله که ی نه بوو وهک مردن... لوس نه بوو، وهک ژبان، شتیک بوو به پیده نگ ده هات، به لام تا ده هات دوور تر بوو... تا دوور تریش بایه، پتر شه یده هات.

دوینا سه رتا سه ری ژنیک بوو نیا بدار، سه روه یه ک بوو به ده مامکیکی ره شه وه، ده مینی به لام دنیانه بووم بینوو مه، ده گریام بو ی به لام دنیانه بووم ده گریم، رهش بوو، سپی بوو، نامۆبوو... بیره نگ بوو، پر ره نگ بوو، دۆست بوو... له ناو ده چوو، به لام دنیابووم ناو نییه... له گونا ده چوو به لام دنیابووم گونا نییه. گویم له زهنگه کانی بوو... به لام نیواری سه رتا پای خیانه ت و دوو دئی بوو، سه رتا پای فیتنه ی نادیارو زهنگی مه ترسی نادیار بوو، زهنگ بوو یان تیکشکانی رۆحی بانده یه ک له ناو خۆیدا؟... زهنگ بوو یان دهنگی ناو ته یه ک بوو، خۆی له ده هلیزه کانی خۆیدا دوو باره ده کرده وه؟... زهنگ بوو یان من بووم بو شه وی خۆم ده که رام؟ تاریکی سه رتا سه ری حجابی بابردووی ناو

بوو... ئاویک لیمده خواردموو تامی گومانم دهکرد... تامی فهلسه فهی کانیه کانم دهکرد... له سیبه ری بهردا تامی لاهووتم دهکرد... تامی تیولوزای تینه گیشتم دهکرد له ژان... شه و بوو، من تامی فهلسه فهی پۆم دهکرد... ئیواره بوو من له لاهووتی به یانیم دهخویند... باندیه ک به زامی بالداری خویه وه، هه وائی زامی گوئی دههینا... به لام بۆ ک؟ بۆ یه کیك بای باکوور ناراسته كانی لیده گوپی... بههشتی بوو، بای باکوور دهیبرد بۆ دۆزهخ... شاری بوو، بای باکوور دهیبرد بۆ جهنگه. یه کیك كه سیبه ری من بوو... وهك من شفری برینه كانی خوی بۆ نه دهكرایه وه، وهك من تادههات نوقمی سیبه ری زهخمه میتافیزیکیه كانی خوی دهبوو... وهك من له ژیر درهخته كانا تامی لاهووتی نهستیره كانی دهکرد. به تهك درهخته كانا دهویشتین و دنیانه بووین درهخته، من دهگوت درهخته وهه منیش دهگوت درخت نییه، من دهگوت ناووه ههه منیش دهگوت نهستیره نییه... گوتمان له تهقه دهگرت له ناو كۆشكه كانا... من دهگوت تهقهی خۆشه وستییه، ههه منیش دهگوت تهقهی كینهیه، هاواریک له بنکی بیتقهراری كینه تاریكه كانی شه ووه دههات، من دهگوت فریشتهی پاداشته، ههه خوشم هاوارمه کرد، فریشتهی سزایه... دهگوت، مۆتهكیه وه مهرگ نییه، ورنهیه وه زام نییه.

تیكه لاویو و خولیا و درۆكانم، تیکه لاویو راستی و ماخۆلانه كانم

خوینی ئیوارانم به گۆل دهرزاندوه... میزی ئیوارانم هه مووی شوین بادهی گومان بوو. نه وه دیگوت من هاویری تۆم... به لام نه وه ک بوو؟ من نازیانه قسه م له ترسی خۆم دهکرد... کویرانه بینایی خۆم دهکرده حکیاته... بچوكانه باسم له گه وهی خۆم دهکرد. نه وه تهفسیری منی

دهدایه بهر خور... خوینی منی دهخسته ناو ناویته سیحراوییه کان،
شهره فی پیده به خشی، جوانی تیاده درکاند... ژانی منی له سووتانیکی تر
موتووربه دهکرد... زه خمی منی له گه ل ږه شه بای قیامه تدا کولا جدکرد...
پیده که نی ودهی گووت قسه ی تو فه توایه بو نه م جهنگه له، قسه ی تو
جه قیقه ته بو نه م درو ناباده گه وره یه.

به لام من کئ بووم... من له کوئ بووم؟

بئ نه وه ی بزانه من کیم و من له کویم
گویم له ته قه بوو له بادا، گویم له مهستی بوو له خوینمدا، گویم
له گوولله بوو له هه ناسه مدا، زه مانی بئ زه مانم بیینی دهات، شوینی
ناشوینم دیت ده روی، ده رگام بیینی له بهر هاوارمدا دهشکا، مه رگم بیینی
تک... تک له سیبه رم دهتکا.

دونیای پیچه وانه ی مردوو هکان

نالیره دابوو کوژرام، نالیره دا پیاویک هات دهیویست خوینی خوی نه بینیت.
مردنی خوی وهک بهردیک هه نگرته بوو
وهک بهردیک لهو بهردانه ی دهیگرینه کوترکان
وهک بهردیک لهو بهردانه ی دهیگرینه نه ستیره دووره کان.
پیاویک بوو، گئی ته ری شهوی به هار به جومجومه یه وه بوو
بوی شیداری دره خته کانی گۆرستان... نم... به هه ناسه یه وه بوو
دهیپرسی: بۆ نه وه ی لیروه دهروات ده بییت به دره خت؟
بۆ نه وه ی لیروه دیت ده بییت به یا؟

بۆ گيا له مۆمی تواوهی شهوانی عەشق دەچیت
 بۆ شۆستهکان هه‌موو شه‌ونمی ره‌شن
 بۆ په‌یکه‌رتاشان له‌ناو دیواره‌کانیاندا تواونه‌ته‌وه
 بۆ جه‌سته‌ی ره‌نگاوه‌نگیی نیگارکێشان کشاوه‌ته‌ ناو تابلۆکانه‌وه

هه‌ڵچه‌یه‌ک له‌ ناو نیگارمه‌وه دیت و ئێمه‌ ره‌سمه‌کات
 ده‌ستی له‌ ناو په‌یکه‌ره‌کانه‌وه دیت و ئێمه‌ ده‌تاشیت
 گه‌روه‌یه‌ک له‌ ئاومه‌وه دیت و قوم قوم ئێمه‌ ده‌خواته‌وه

ئایره‌دا ئاونه‌ هه‌ئمی سه‌ر پوخساری ئێمه‌ی ده‌سپری، مۆم بوو قووی له
 پوناکیمان ده‌کرد، پشکۆبوو ئاوی له‌ ئاگرمان ده‌وه‌شاند.
 گرێک له‌ جه‌نگه‌نه‌وه ده‌هات و ئێمه‌ی ده‌کوژانه‌وه
 قه‌له‌مێک له‌ کتێبه‌کانه‌وه ده‌هات و ئێمه‌ی ده‌نوسی
 باغه‌وانێک له‌ باغ رایده‌کرد و ئێمه‌ی ده‌ته‌کاند

ته‌ماشاکه، ده‌رمانه‌ ده‌رد ده‌خوا
 مه‌ره‌مه‌ پڕه‌ له‌ زام
 شیرینییه‌ بۆته‌ زه‌هر
 زه‌هره‌ پڕه‌ له‌ تام.

گوشاریک له خۆر و زوڵمەت

هه‌موو حەرفەکانیشت تەلابن، هه‌موو فاریزەکانت له‌ زێو، هه‌موو
نوخته‌کانت له‌ برۆنز و هه‌موو لاپه‌ره‌کانت له‌ نیلۆفەر... ئەو پیاوێی که
لیڤه‌وه‌ دیت، ئەو پیاوێی هه‌موو حەرفەکانی له‌ لمن، هه‌موو فاریزەکانی
له‌درکن، هه‌موو نوخته‌کانی له‌ تەرزەن... تۆ ناخوینیته‌وه‌.

با تۆ دەناسیت... با تۆ دەخوینیته‌وه‌... با تۆ تەفسیر دەکا ت... با
تۆ دەنووسیته‌وه‌.

ئیدی بەس له‌ پێش چاوی به‌یانی ئەم حەرفانە بۆ روناکی بشکێنە،
بەس له‌ به‌رچاوی خۆر رسته‌ وەرگیره‌ سەر زمانی هه‌تاو، ئەو تەرجومانی
تیشک، ئەو بالۆزی زمانی تریفه‌، بەس رسته‌ بدەرە به‌ر مانگ،
بەس رۆژەکان بۆ مستی روناکی بخۆرەوه‌، بەس کتێبه‌کان بۆ که‌میک تیشک
بگیره‌وه‌ بۆ چاپخانه‌... ئەوه‌ی تۆ دەخوینیته‌وه‌ خوێنەری روناکیشه‌،
ئەوه‌ی تۆ دەنوسیت پریشە له‌ حەسرەتی هه‌تاو.

شەپۆل تۆ چاپدەکا ت... شەپۆلی رەش... گیا تۆ پەخشدەکا تەوه‌...
گیای رەش

هه‌موو حەرفە هه‌قته‌سییه‌کانی خۆت دەر به‌ینه‌... باندە تۆ دەخوینیته‌وه‌،
باندەدی وەکو من و تۆ رەش، تۆ که‌ له‌ ئەلماسی زوڵمەتیت، تاریکی
خۆت بۆ هیچ تیشکی مه‌شیوینە، خوینی رەشی خۆت روناکه‌که‌ره‌وه‌...
ئەوه‌ی تۆ دەخوینیته‌وه‌ تاریکیش دەخوینیته‌وه‌، ئەوه‌ی تۆ دەخواته‌...

پێشه له ههسرهتی ئاو.

هه‌موو رسته‌كانت له‌ نۆرین، هه‌موو په‌ره‌گرافه‌كانت له‌ میخه‌ك، هه‌موو وتاریكت له‌ شه‌ونم بێت و هه‌موو په‌راویزه‌كانت له‌ ئاورنگ، ئه‌و پیاوه‌ی لی‌روه‌ دیت و رسته‌كانی خۆی بیابان، په‌ره‌گرافه‌كانی زیخی به‌جیماوی تۆفان، وتاره‌كانی بیده‌نگی سه‌ر پله‌كانی مردن... دیت و سه‌یری په‌نجه‌ریه‌ك ده‌كات پڕه‌ له‌ وشه‌ی بابر دوو... له‌ سه‌ر سه‌كه‌یه‌ك داده‌نیشیت و تۆ ناخوینیته‌وه

ئهو مه‌رگ ده‌خوینیته‌وه، كێل ده‌خوینیته‌وه، تۆز ده‌خوینیته‌وه، هه‌لاو ده‌خوینیته‌وه.

رۆژێك به‌ سپیتی دێته‌ ده‌ری، به‌ سپیتی وه‌ك په‌رییه‌ك له‌ لی‌واری قیامه‌تدا. رۆژێك دێته‌ ده‌ری و هه‌ره‌ه‌ه‌كانی خۆت نابینی... وشه‌كانت ده‌بن به‌ هه‌مه‌مه‌یه‌ك دوور له‌ زاری نینسان، دوور له‌ جه‌بری وشه‌، دوور له‌ زه‌بری هاوار، دوور له‌ ماڵی زمان.

ده‌فرن و ئیتر له‌ بالنده‌كانیان جیا‌ناكه‌یته‌وه... ده‌خنكین و له‌ ماسیه‌كانیان جیا‌ناكه‌یته‌وه.

به‌س وشه‌ بشكێنه‌ بۆ باده‌مێك كه‌ تیا نییه‌، به‌س رسته‌ هه‌ ئوه‌رینه‌ وه‌ك هه‌نار، ده‌ فارزه‌یه‌ك دانێ له‌ یاقووت، ده‌ نوخته‌یه‌ك دانێ له‌ ئه‌ ئماس.

سه‌ر له‌ نۆی حورمه‌ت بده‌روه‌ به‌ بیده‌نگی

بیده‌نگیه‌ك خانی له‌ سێبه‌ری هاوار.

سه‌ر له‌ نۆی حورمه‌ت بده‌روه‌ به‌ لاپه‌ره‌ی سپی

سپیتیه‌ك خانی له‌ چاوه‌پوانی وشه‌.

حورمه‌ت بده‌روه‌ به‌ نیشانه‌ی پرسیار كه‌ لهم ده‌فته‌رده‌ا ونبووه، حورمه‌ت

بده‌روه‌ نوخته‌ و هاریزه‌ی شكاو، شه‌ره‌ف بده‌روه‌ به‌ وێرگونی زامدار

كه‌ شویتێكی نییه‌ له‌ ته‌فسیری ئه‌م جه‌ه‌نه‌مه‌دا، خه‌ت له‌ نیوان دوو

بیده نگیدا را کیشه و بیکه به رسته. ته ماشاکه نه م پیاوه له م له تیکست دروستده کات، له م ته مه گۆرانی سازده کات، له م تۆزه کتیب دهنووسیت له سه راب.

نه و بالنده یه که هه رگیز گۆرانی ناییت

به ره و هه ر جینگایه ک برۆیت له زمه نه دا، به ره و هه ر کاتیک برۆیت له شوته دا، به ره و هه ر ده هلیزیک بچیت له م شاره دا، به ره و هه ر شاریک برۆیت له م ده هلیزه دا... من ده نگم لیوه نایه ت، ته ماشای خویاکانی تو ناکه م، به هیمنی سه رده خه مه ژێربالی شته بچکۆله کان، گوێ له هه ژهی به ریه ککه وتنی شته کان و نیگاره کانیا ن ده گرم، سه یری ئاوردانه وه ی سیبه ره کان ده کم له نه سلێ خویان، سه یری خه می پرته قال ده کم له کاتبوونه وه ی وینه نه فلا تونییه کانی خۆی، سه یری هه ره سی ئاسمان ده کم بو ناو گوته باغیک.

له کردنه وه ی بالی په پووله یه ک ده روانم که وه ک کردنه وه ی لاپه ره ی کتیبیکه ی موباره ک وایه. له هه ناسه ی چۆله کیه ک ده روانم که وه ک هه ناسه ی بچوکی خودایه ک وایه.

من گۆرانی ناییم، تا ده نگم له م هه وایه دا بۆگه نه نه کات. ئیوه گۆرانی بلێن... ئیوه که له ناو ناو و هه وا و ناگرا دا بۆگه تان کردوه.

من گوێ له جه نگ و جه ده لی باران و وه هه مه کانی ده گرم
گوێ له هه را وه رویای پاییز و هاوړیکانی ده گرم

به لام من چیتەر ناچریکینم. چریکه ی من بو نه و دره ختانه یه که بو

ئەسلى خويان دەگەرین. بۆ ئەو پەرورەدگارانیە کە نازانن بتن يان خودا.

من گۆرانى نائیم تا دەنگم و نەبیّت، ئیوھ گۆرانى بلین کە لە ناو جەنگ و توفان و تاریکی سێبەرەکانتاندا ونبون.

بێدەنگدەبم و ھەموو شەویەک لە چریکەى بێدەنگیدا پیاویک دەرگام بۆدەکاتەو و دەبیت بەسەر کتیبەکانى مندا بمرە، چونکە تەنیا بالدارە نارامەکان. ئەوانەى پوڤیان لە قوولایى بوون جیانابیتەو... زمانیان لە بێدەنگى جیانابیتەو... و تەنیا لە جەستەیان جیانابیتەو. ھەقیانە بەسەر ئەم لاپەراندەدا بمرن کە بۆ ئەوان نوسراون.

من لێرمدا لە ناوەرەستى ھەموو ناوەرەستەکاندا. لەناو ئەو شتاندا کە نابینرین، لە نیوان دوو گەلادا کە ناگیان لە بوونی مرووف نییە. لە شونیکدا کۆتر بە شەو دەتوێتەو وەک شەکر دەبیت بە ناو. لە شونیکدا شەرەکان وەک لۆکە شیدەبنەو و دەبن بە ھەور، زەمان شیدەبیتەو و دەبیت بە زەمانى تر، قەرەنەکان دەگوشرین و دەبن بە شەراب. لە شەربەتى گیراوى بێدەنگى و ناگر دەنۆشین، عەسیری پالیوراوى ئەم شەرپانە دەخۆنەو، کە تیایدا برین وەک سەما دیتە پێش، خویای رەش وەک ھەور بەسەرماندا دەباریت، خۆین وەک مالاوایى دوست لە دەستمان دەنکیتەخوار.

لێرمدا من سەدە لە دواى سەدە تامى شەربەتى زەمان دەکەم... ھەرگیز گۆرانى نائیم... گۆرانى ژەھریکە تامى ئەم بێدەنگیە دەکوژیت... تامى ئەم ھەموو نارامییە دەکوژیت کە لە نیوانى درەختەکاندا دۆزیمەو... تامى دەریا دەکوژیت لە گەر وودا... من گەلیک سەخت گەیشتم بە تامى

دهریا... گه لیک سهخت نهم بینهنگییهه دۆزییهوه که به هانووونی زهوی ناشکیت.

من گۆرانی نالیم، گۆرانی له خودام نزیکدهکاتهوه، خودا بۆ ئیوه... که له بیخوداییدا بۆگهنتانکردوه

من و سۆفیهکی نیسک سووک له ناومدا

من گووتم : ههموو پۆژیک خۆر یهکجار هه ئدیت
لهو گووتی لهگهڵ مندا، وهره و ههموو پۆژیک چهند خۆرت دهووت
پیشکەشت بیت

من گووتم : ههموو پۆژیک دهتوانم سهیری یهک دهریا بکه
لهو گووتی : لهگهڵ مندا وهره ههموو پۆژیک سهیری ههموو دهریاکان
بکه

من گووتم : له مردنیک زیاتر ناتوانم بمرم، له نیو بانندهکاندا
دۆستم کهمه، ناتوانم وهک درهخت برۆتم، ناتوانم وهک شهو پریم له
هاواری ئاورنگ، به زمانیک دهووتم له تیشکدا دهکوژتتهوه، پوناکیم له
هیچهوه دیارنیه، خۆتم هیچ بایهک ناییات، دلم تیکچوونی سیستمی
درهوشانهوهی گولهکانه. خۆنم لهقبوونی رهگی نهم مۆسیقاییه، برینم
سهرتاپا نۆتهی وهربوی شهوێکه له مهستییدا خۆی به تریفه دهکوشت،
دادهنیشم و کتیب لهسهر کتیب لهسهر گهلا دهیخوینمهوه، بهلام که دهمرم
ناتوانم هیچ شکوفهیهک لهگهڵ خۆمدا بهرم. که دهمرم دهبیت دهستم
خالی بیت له ناو، له شنهی با، له دهنگی نهستیرهکانی ژوورسهرم.
لهو گووتی : من زیاتر له ژانیکم هیه، له ههزار شهقامهوه دهچمهوه

سەر هەزار مردن، هەزار پەنجەرەم هەیه بۆ سەیرکردنی یەک بەیانی،
 هەزار بەیانیشم هەیه بۆ سەیرکردنی یەک غونچە. لەسەر بەر بەر بۆچکە
 سیپیەکانی ژبان سەیری ئەو هەموو جوانییە دەکەم کە لە سەرتاپای
 دنیا دەتکێت. هەر لاپەرەیک دەیخوێنمەوە بۆنی هەموو لاپەرە
 جوانەکانی تری لێدیت. هەموو وشەیک دەباتە سەر دەریایەکی تر لە
 وشە. هەموو رێستەیک بەلەمێکی بچکۆلەییە بەرەو ئاوە بیکۆتاکان. لە
 هەزار بازەنی سەمادا مەلە دەکەم، لەسەر شانۆکان مردن و زیندوو بوونەوی
 هەموو جنسە خەیاڵییەکان دەژێم. دەمامکی گۆل و نەورەس و سۆتسکەکان
 دەکەمە سەر. لە ژێر ئەستێرەکانی مندا دزێوی بوونی نییە. جوانی
 دابەشناکەم، قەزلی بۆلبول نادەم بەسەر قەزلی کەسدا. هەر ژوورێک
 دەرگام بۆ بکاتەو دەچم. هەر بارانێک بیهوێت بە سەرمدا بباریت...
 بابباریت. بەخێریت هەموو ناگرەکان. بەخێریت هەموو بروسکەکان.
 جودانییە گریانی من لە گریانی ماسییەکی سووتای سەر لم. جودانییە
 پێکەنینم لە پێکەنینی میروویەک کە لە ناو گۆلدا دەخوێت. خوشی من
 لە خوشی ئەم کۆنە پەپووە دوور نییە کە بەیانی بەرەو مردن دەفرێت،
 غەم لە غەمی ئەو چۆلەکیە جیا نییە بەیانی لەدایک دەبێ.

سەیرکە... بە زەرەدەخەنەو دەچمە ناو ناگر
 لەوسەر بە پێکەنینەو لە ناو دیمەدەری.

من گووتم : لە میژە دەمویت لەسەر ناگر و لم بنوسم، لەسەر شەهین و
 شۆرەبی، لەسەر هەنگوین و تاریکی. لە میژە حەزە دەکەم کتییکی گەورە
 لەسەر دایە یەک سۆنە بنوسم، کتییکی گەورە لەسەر مردنی یەک
 ماسی، لەسەر سیسبوونی یەک پاتۆنیا بەر لە بەیانی... حەزە دەکەم
 باسی کۆدیتابکەم لەوەسفکردنی روخسار و جەوهەردا... بەیە کجار هەموو
 مرواری و تیشک و گەلاو بالندەکانە بەمە ناووە، هەموو ئیشراق
 و سووتان و سەراب و خەندەکان بەینمە بەر خۆر... دەمویت هەموو

ئهوانه ی ناگه نه ناو دئیم... بگهن... هه موو ئهوانه ی له قوولایی مندا ونبوون بینه ده ری... ته نیا له شۆرشیکی وادا هه موو سه ده ف و زیخ و میروویه کی ناو دئیم ده گهن به مافی خویان، هه موو که سیک تاسهر ئیسقان ده مبینیت، ده کریمه وه بو میوانیی پرشنگه بچوکه کان، ده کریمه وه بو نازی ناو رنکه کان.

ته نیا له شۆرشیکی وادا ئه و رماگانه ددوژمه وه که له خوینی مندا بو دره خت ده گهرین

ته نیا له کو دیتایه کی وادا ئه و دره ختانه ده بینم که له خوینی مندا بو بولبول ده گهرین

ئه و گووتی : هه موو بانده کانی جیهان له دلتان، هه موو گوئه کانی جیهان لای تۆن، ئه وه تۆیت دلوپ دلوپ پریت له «سه رتاپای ناو». دره ختیک نییه تۆ بیرى لینه که یته وه نه بیته به موکی تۆ، کینه گیه یه کی نییه تۆ بیناسیت و پر نه بیته له میوه ی تۆ. هینده بائی په پووله له ناوتایه به هیچ دیدیه کی کو نا کریتته وه، هینده ده ستی دره خت درنژه له هه واتدا، به هیچ پتوانه نا کریت. سه مابه که تا بزانیته چ ده ریایه کی له جوانی له ژیر قاچتدایه، سه مابه که تابیینیت چ گهر ده لوولیک له روناکی ده وری مائی تۆی داوه، سه مابه که تا به ره مو قوولایی سه وزایی نو قم بیت. ببینه چ یاخی بوونیکى مندا لانه ئه م پیرییه ی کردووه به به هه شت.

ببینه چ ره وکیکی سه یر ئه م ژووره ی کردووه به به هار.

ئاویک و ئاویته کانی سه ر له تینویتی تۆ تیک ده ده ن... ده رچۆ له مردن له نیوان خۆت و ئاویته کانتدا، که کهس نازانیته تۆی سه ماده که یته یان سیبه ره کانت... که کهس نازانیته تۆی ده سووتیته یان وینه کانت.

خۆت به مه ته ئه کانه وه سه ره قال مه که، ئه و گولانه ئاویده که له سه ر شانت ریاون، ئه و ده غله به خپوکه که له سه ر سینته هاوارد هکات، تۆویک بکه به رۆخته وه و به دیارییه وه دانیشه و بیر بکه ره وه، شه رو به دکاری

ئهوهیه، تۆونک بکهیت به رۆختهوه و برۆیت و بیرنه کهیتهوه، ئهوه
 بیرکردنه وهیه به نه مامهکان ده ئیت گه وره بن، پامانه به سونبول ده ئیت
 وهره و هه موو پاوه نم له یهک دهفته ردا بدهری. سروود بخوینه ستایشی
 شیتی ره شه بای تیابیت
 من له شیتی ره شه باوه فیربووم، سهیری شیتی ناو و درهخت و ناگریکه م.
 شۆرش ئه وهیه له گۆل تیبگهیت...

راکه به رهو ئه وسهری شته کان، له وێ په لکه زیرینه کلاسیکییهکانی به هار
 بینه، له میوهی درهخته رۆمانسییهکان بخۆ، ریالیزمی دهریا بینه،
 سوربالییهتی خۆر بینه که له تیکستهکانی تیناگهین

برۆ به رهو ههستی تیشک
 برۆ به رهو نهستی ههتاو
 برۆ تا نیازی مانگه شهو
 برۆ تا رازی خۆرهتاو

بزانه... شهو ناگای له تۆ نییه
 ئهوه تۆیت ده بێت ناگات له تاریکی خۆت بێت
 بزانه... پوناکی ناگای له تۆ نییه
 ئهوه تۆیت ده بێت ناگات له تیشکی خۆت بێت

بۆهیمی و نهستیره کان

به رهنگی نهو فریشتانهی له دلتان، فێرنه بوویت ناو بیستیت و بینیت و بنوسیت

به وینهی نهو نهستیرانهی له دلتان، فێرنه بوویت شهو بهنجیت و بهرزیت و بنوشتیت

به وینهی نهو بارانانهی رۆحت، فێرنه بوویت گول له خهو ههستینی به حیکمهت

نه ناوت ویت، نه شهوت ویت، نه گولت ویت، نه باغت ویت، نه جه نهت.

تۆ ساف روناکییت... درهوشانه ویهکی پهتیت... تیشکیکی پالیئوراوی له هه موو غوباری شهو.

تۆ ساف ناویت... دریاچه یهکی پهتیت... هه زار سالت له شه پۆل. تۆ زهمه نیت کاتیک له شیوهی گۆمیکدا دیتته ریمان... جوانییت کاتیک له شیوهی زهریکدا دهتخۆینهوه... بازنیکیت له شیوهی زنجیردا دهتکهینه دهستمان... بللوریت و له شیوهی میتاڵدا دهتخۆنینهوه... شوشهیت و له شیوهی قهقهه زدا دهتخۆسینهوه. تۆ ساف دلێت، ساف بالئیکییت دهفریت به بێ جهسته، کتیبیکی دهتخۆنینهوه به بێ حهرف، دارستانیکی له نیگاماندا وهک ناگر دهتکوژنینهوه. نهوه لهشی تویه له خۆله میشی سۆفیه کاندایه ئه دهستێ و سه ماده کات، نهوه تهنی تویه له کازاکان نزیکه بیتهوه... ناشکستهنی میتاڵ دهکاته بهر... دلنه وایی دلی خۆی ناداتهوه که دهیکیشیت به سهر بهرددا... دلنه وایی سهری خۆی ناداتهوه که دهیکیشیت به ناگردا... زهر دبوونی په نهجه کانی خۆی ده بینیت که

گه لای زه مان ده ژمیرن... سووتانی هاچی خوێ ده بینیت که به سهر پشکوی
مندالیدا راده کات... ره شبوونی دهستی خوێ ده بینیت که به خه لوزی
نهوین سهرتا پا بووه به زوخال.

تۆ ساف کلپه یه کی پالئوراویت له هه موو خو له می شیک
ساف گیایه کی پالئوراویت له بای پاییز
ساف سه رایکی پالئوراویت له بۆنی ناو.

تۆ رابوونیکی به هوشیاریماندا تینا په ریت، پتو بستت به چاو نییه
بۆ بینینی نه ستیره، نه و نه ستیرانهش تۆ ته ماشایانده کهیت له
ناسمان نین... نه وهی تۆ ده بینیت روناکی خو ته و له سهر تاریکی خو ته
ده دره وشیته وه... تۆ نه ستیره نیت، مه شخه ئیکیت له نیوان به یانی و
نیواریدا هاتو چۆ ده کهیت... تریفه نیت، کلپه یه کی له نیوان ناو و ناگردد
دیلا نی ده کهیت. نا... نا... تۆ ساف گوڵ نیت، به لکو پری له جوانی
گه لا کان... ساف ناسمان نیت، به لکو پری له زریان و له گریان
به رده کان.

به لام موباره که نه م ناسافیه...

نه وهتا له شی تویه، له له شی نیمه دا و ناییت.

نه وهتا سه ری تویه، له سه ری نیمه دا ناتوتته وه.

تۆ له شو ره کانه ماندا نیت... تۆ له هیوا کانه ماندا ده ژیت.

تۆ ساف نومی دیت، پالئوراو له خورافاتی دواروژ. تۆ خه وونی ئیسته دیت

پالئوراو له هیوا به یانی. تۆ ناوی سه به ئینیت نه بیستوه، پاکیت له

نه فسانه کانی دا هاتوو. ته نیا تۆیت شه ر بۆ نه مۆمان ده کهیت، شه ر به

نهم چرکه چکولانهیه دهکەیت که به هیچ تهنهنگیک ناگیرت، شهر بۆ نهم هه ناسهیه دهکەیت که چەند قوووتر هه تيمزین که متر دهگاته بنکی بێقه راری ژيان. شهر بۆ نهم ساته دهکەیت که پيش نه وهی بیناسین له بیرمانده چیته وه.

تۆ نابیت به یادگار، نایه یته دی، تۆ له نومییدا ده خنکیت. شەرانیگزە نهم پاکیهی تۆ، ناههقه نهم هه موو تریفه یه ت.

هه موو ناسمانت کورتکرده وه بۆ سه ریه ک نه ستیره. هه موو مه خلوقاتت کورتکرده وه بۆ سه ریه ک بالدار. هه لاله نهم بۆ قانونیه ت، نازادییه خۆت له م نازادییه نازاد کهیت، سیهر بخریه ت شۆنی جهسته، خۆت له هه وادا بنوسیته وه، روناک وه ک هه رفیکی ژیر هه تاو، تاریک وه ک زهیتونیکی وه ریه وه نه ستیره، هه لاله نهم دهیجوره بکهیت به ناوینه. تۆ ساف نه ستیرهیت، پائیوراویت له شه وهی زهوی.

تۆ له خۆله میشا کانه ماندا نیت... تا نه وه شۆینه له ته کهماندایت که پشکۆین

تۆ کارت به هه تاومان نییه... تا نه وه شۆینه دۆستمانیت که تریفه یین. تۆ هه میشه نه وه مۆمه داده گیر سینیته وه که با ده یکوژنیته وه، هه میشه نه وه بێقه مبه رانه داده گیر سینیته وه که خودا ده یانکوژنیته وه.

تۆ لقیکی بچوکی و نیمه له شیوهی جهنگه لیکدا ده تیبین. له زه تی تۆیه نیمه له شیوهی نازاردا ده یچێژین، به ردی تۆیه نیمه به ناو دایده گیر سینی، بالداره نهم بۆهیمیه تهی تۆ و ده سووتیت له م نیگاره دا.

درهخته ئەم بۆهیمییەتەى تۆ و دەرویت ئەم وێنەیدەدا. سەمای تۆ بەسەر ئەم هەموو سیبەرەدا دەڕژێت. سیبەرى تۆ لە ماڵى خۆى دیتەدەرى و دیتە شەقامى مەستان. تۆ جوانترین خیانەتت لە ئێمە کرد، ئەم درۆیەت هەرزان فرۆشت. بوویت بە شەهوەتیک خائى لە هەر نۆتفەیدەك، بوویت بە نوێژىك خائى لە هەر وەسوەسەیدەك.

بۆ... بۆ بۆ ئەستێرەیدەك

بەهار بۆهیمییانە پەلامارى درەخت بەدات، ماسى بۆهیمییانە دەریا بخواتەوه، جەنگەڵ بۆهیمییانە خۆى بکاتەوه، ئاسمان بۆهیمییانە خۆى داڤخات.

پاسەوانىك لە زنجیر تىناگات

چەند سەیره ئەم باغچەیدە، كە پرە لە بەلاغەتى تىكشكاوى غونچە، پرە لە سیبەرى مردووى گۆل، وەك باغىك قسەدەكات پربیت لە یاسەمىنى كىو، پربیت لە میتافۆرى نیرگس، پربیت لە جیناسى میخەك، پربیت لە سىجری سیو.

پاسەوانىك سەرى لە خۆرناوابووندا سپى كردووه. دلى ئەم شەویدا بووه بە قاموسى تاریكى. لە هیچ ئەوێهەكى ئێرە، لە هیچ ئێرەیهكى ئەوى تىناگات، شۆننىكى دەوێت ساف وەك دلى پەپوولە بێت. تىناگات ئەوه دەرگایە دادەخړیت نەوهك باغ. ئەوه قەفەزە دادەخړیت نەوهك بۆلبول تىناگات گىا نابەستریتهوه، شەو ناواندریت، گەلا كلیلى نییه، سیبەر قفلناكریت.

لەبەرەدم هەموو درەختیكدا پاسەوانىك دەرویتیت، دەتوانیت دەنگى خۆى

من شەبەيخونىم بىنى بۆسەر مانگ، من بۆسەيم بىنى بۆ نىرگس.
لەتتوانماندا:

**برينک ناگري نڀديته دهري. غونچه يه ک وهمی ليئه لدمقو ونيٽ،
ژاوه ژايوک ناوي لنده تکت.**

له نیتوانماندا :

باغه‌وانیک خەریکی کێشانه‌ی ئەفسانه‌کانی گۆڵە، خەریکی چینه‌وه‌ی ئەو کێپانه‌یه‌ که له سنه‌وه‌یه‌ر ڕاده‌که‌ن. ئەو تێناگات، کۆتر ولاتیکی نییه‌ داگیریه‌که‌ین. سی‌وه‌لایه‌کی نییه‌ بیگرین. هه‌رمی بۆرجیکی نییه‌ بچینه‌ سه‌ری. تێناگات، ئەم هه‌موو زنجیره‌، هه‌ناسه‌ی پاتۆنیا‌یه‌کی نابه‌ستیه‌وه‌. ناخی شه‌وه‌به‌ی ناگرته‌.

به خوی و زنجیره کانییه وه کلپه‌ی خوی به کلپه‌ی بالنده‌کانه وه گریده‌دا.

دهچيته بيستانيك درهخته كاني بيرنگ له ههواي عهدهمدا دهشینهوه

ده چيټه سهر گوميك ماسييه كاني بن ټاو له قوولايي نه بووندا مه نه ده كهن

به زنجیر تہمی نہم ھہ لالہ مردوانہ دہینیتہوہ سہر گول

به زنجير رُوحى نهـم چوله كه كوژراوانه ده خاتـه وه سهر چل

خوڻه مڃڻي درخت دمات به دم ناسمانه يه ژمورده گانه وه

له ژیر سیبهری شیداری هدریزه کاندایاوتنه ددوژیتنه وه بو یینینی باغی

له ناڵە ی گوڵەباغەکاندا رینگا دەدۆزیتەووە بۆ ناسینی ناخی تر.
به خۆی و پاسەوانەکانییەووە پاسی گوێک دەکات تەنیا له خەیاڵدا
ههیه

نەو دەستی له ستایشی نەو ههنگانهدا ههیه که شانهی حەرام دەچنن.
پاسی په پوولهیهک دەکات تەنیا له یادگادا ههیه. من په لاماریم بینی
بۆسەر دواشکۆفهی ساڵ، به پیریتی خۆی پێدهکهنی له بهر ناوینهکاندا،
که شهو دههات دهگهرایهو به سەر شهترهنجی شهر. کشماتی له
پاتۆنیاکان دهکرد، کشماتی له خۆی دهکرد، کشماتی له دایاکان دهکرد.
به خۆی و تهنهگهکانییەووە تهقه له تهناییهک دهکات، تەنیا له مردندا
ههیه.

لهودیومانەووە:

لهیهک بستدا سهدهها شهو ههبوو، لهیهک ژوردا ههزاران بهیانی ههبوو.
گهلایهک دهبوو به ههزار بههار، بولبولیک دهبوو به ههزار باڵدار.
به خۆی و قامچییهکانییەووە رقیق پواندهکات تەنیا له نهفیندا ههیه
به خۆی و نهفسهههکانییەووە شارێک داگیردهکات تەنیا له عهدهمدا ههیه

ستایشی من بۆ دهسهلاتداران

نیوه گهلهک شوخن، بهیانیاکان وهک پاساری ریقنه بهسەر حهقیقهتدا
دهکهن

گهلهک مهزنن، شهوان وهک کوکوختی ریقنه بهسەر تریفهتدا دهکهن
نهمه دیاری نیویه؛ میلهتیک به سهدهست لیتانرا دهکات، نهتهوهیهک
ههزار قاچ قهزدهکات و دهچیته ناو ههزار ناگر و ههزار بال دهخواریت
و به ههزار نینۆک به سەر زهیمینی ههزار بیگانهدا دهروات، میلهتیک

خوی به هزاره شهبا و هزاره گهه ل و هزاره دریا دهبه خشیته، گیرفانه کانی پرده کات له تووترکی هه موو میله تانی تر. دنوشتیه وه بۆ هزاره دریاوان و دهلیل و نه ستیره ناسی تر.

نیوه واتانکرد بۆیه که مجار جه هه نه م له به ههشت جوانتر بیت. دریا به که له خۆله میشتان بۆ داناین و گووتتان نه مهیه روناکی، لمتان بۆ کردینه کاس و گووتتان نه مهیه شه راب، شهیتانتان بۆ رازاندینه وه گووتتان نه مهیه خودا، کینه تان دهرخوارداین و گووتتان نه مهیه نازادی. نیوه واتانکرد بۆیه که مجار تاراوگه له مال جوانتریته.

نه مه خه لاتى نیوهیه، میله تیک له با ده پاریته وه دریاى لێنریک بکاته وه. میله تیک قیامهت به کردیه گریته، مه حشر زه خره فیه ده کات، تابووت ده ژمی ریت، کفن به سهر نیوارمکاندا دابه شه ده کات، به تیاکی هه موو جهنگیک خوشنووده، به حه شیشی هه موو کینه یه که رازییه.

نیوه واتانکرد بۆیه که مجار شهیتان له خودا جوانتریته.

گوینگرتن له پارچه یه که غه زه لی زه وی و زه ریا

*با کاغه زه کانه مان دهر به تینین، نه مشه و میراتی خودا به شه ده کین. یاقووت و میوه ی باغاتى تاریکی، سه لامی کوتر و توره بوونی تاووس، نه مشه و مندالی پنه مبه ران، نه یینی شکاوی خودا ده دهینه یه که. من و تو پیوستیمان به په رستگا نییه، سوژده بۆ گه رداوه کانه مان دهبه یین. نه و نایاتانه ی له سهر سنگی نیمه نوسراون له هاواری ناسمان پونترن.

پونترە سەوزایی درەختی ئێمە لە سەوزایی باغی نەیینراوی خودا،
گەرمتەرە تینی ناگری ئێمە لە تینی کورە داگیرساوی خودا.

* ئەو دەنگی برینداری کەنار، ئەو ئەو دۆستە هێندە لە دەرگامدایت
هەموو دەستم خۆنە، ئەو ئەو هیندە هاوارم لێکردیت هەموو گەرۆم
بەو زام، ئەم ئەو نێوانمان دەردی جوداییمانە. سەیرکە هەموومان
زادارین، ناگر و با، خاک و خەیاڵ، بالدار و نابالدار خۆنمان
لێدەتکێت. من سەردەخەمە سەر سینهی تۆ دەگریم بۆت، ئەم پەنجە
بچوکانەت لەم ماچدەکەم، ئەم دەستە بچوکانەت بە سەدەف دەگوشم، ئەم
هەنگاوێت بە مرواری ستایشدەکەم. ناوی من چییە جگە لە خەزمەتکاریکی
بچوکی مانی تۆ، سەیری گەرۆبیم مەکە، من لەبەردەم درەختیکی تۆدا
دەبم بە تێوکی ناو، من بە نەورەس، بە ئەسفەنج، بە مەرجان ستایشی
ویکاری کەنارەکانت دەکەم.

* وام هەستەکرد لە نێوان ئێمەدا درەخت دەبێت بە تەرجومان، هەر
جۆگەیک تۆ دەیبینیت مەرەپەری عەشقی من، خۆم ئەم دەریاچە و گۆم و
ڕوبارانەدا دەنووسم، دەمەوێت هەموو سەرویهکم بۆی دەستی پاکت بکات.
من بە بۆنبۆل، بە هەناسەی میڕگوزار بانگی تۆ دەکەم. ئەم بەردەنوێژە
ڕوناکانە پاشماوەی دۆعای من بۆ تۆ، ئەم بەردە خۆناویانەی کەنار
گەرۆی نوساوی من کە تۆیان پێ ستایشدەکەم. ئەو هەورەبروسکانە
دەنگی من سەردەدەن بە سێبەری خۆیاندا. من بە ڕوناکی پێژاوە زامی
پەروانە، بە تێنۆیتی سەر زاری ئەو دەروێشەیی بیوچان سەمادەکات...
بانگتدەکەم. سەری شەپۆلەکانی خۆت بەینە پێشەو، بە گەرۆی ئەم
بیابانانە ببینیت کە گەرد بە گەرد دۆعا بۆ تۆ دەکات. دای تۆ ئەو
نازکترە بەرگەی تکای ئەم هەموو ئەم بگریت، بەرگەی هاواری ئەم
زێخەلانی بگریت کە بە نور زمانی خۆیان تەردەمکەن، بەرگەی نالە ئەو

هەموو کاروانە بگرت کە سۆزی من بەرمو سۆزی تۆ دەهینن، ئەمشەو ناوی خودا بەشەمەکەین، سەرەتای سایبەر و کۆتایی هەتاو بەشەمەکەین.

*من سەرەتای هەموو گۆئیکت ماچدەکەم، کۆتایی هەموو باغیکت ماچدەکەم، سوژدە بۆ نیوەڕۆکانی تۆدەبەم کە لەناوقەددا دەبنەو بە بەیان، سوژدە بۆ ئەو ئیوارە پاکانەت دەبەم کە هەر لەسەرەتاوە پێن لە کەزێ بەیان. ئەو پەنجە شەوی تۆیە کە پەنجە بەیان بەرنادات، ئەو هەناسەی هەتاوتە سەرشارە لە هالاوی باران، من زاری ئەم بەردە بچوکانەت ماچدەکەم کە کەفی عەشق بە ئیویانەویە، سەرەتای قەسە و یەکەم جەرفی سروودی تۆ ماچدەکەم.

*لە دەنگی نووساوی ئەم درەختە ببورە، کە نازانیت چۆن باسی تۆیکات، زانستیک نییە بتوانیت نینشای ستایشی تۆ درێژیت، ئاواناسیک نییە تۆ ڕاڤەکات، ئەلفبایەکی نییە تۆ بنوسیت. هەموو چەکی من ئەبجەدییهتی ئەو کەنارانییه کە لە گەرووی تۆوە فێری هاواربوون، من لە دەستی درەخت درێژترم نییە، بیخەمە سەر جەستەت، بەلام تۆ لە قوولایی بیینی خۆتدا تەماشای ناومیدیم دەکەیت، دەستی من بە هەموو گەلاکانییەو دتۆپیک لە سالاری تۆ هەلناگرت، جوانی تۆ شتیک نییە لە پی من نەسووتینیت، شتیک نییە بەسەر پامان و سەرسوڕمانی مندا نەڕژیت، من بە دووری ستایشی نزیکتی تۆ دەکەم، بە پەشوکان ماچی دنیاییت دەکەم.

*بمبۆرە گەر ماسییەکم بە غەمگینی هاتە بازاری تۆ، لێمخۆشە گەر شەپۆلێکم کامەرەن لە نامێزی تۆدا نەمرد، ئەمە شەوی بچوکیوونەوی لیوی منە بۆ ماچی شەوێ تۆ. شەوی سوژدە ئۆقیانوسی منە بۆ بچوکتێن ناوێکی تۆ. من کێنۆش بۆ سینەی دوتینیت دەبەم کە پێو

لە شیرى سبەینى، کړنووش بۆ بەرچنەى دوڤنیت دەبەم کە پرە لە بەرسیلەى پاشەپوژ. من سەرەتای پوژ و کۆتایى شەوى تۆ ماچدەکەم. من بەراورد بە گەلایەکی تۆ هیچ نەم جگە لە ریزیک سەرەب، بەرابەر بە سامانی تۆ سەدەفیکم شکاو. بەرامبەر بە شەرابى تۆ پیاڵەیهکەم گەدا، بەرابەر بە پاکى تۆ ناوى من لە شەرمدا دەمریت، من بە نرکە ستایشى بێدەنگى تۆ دەکەم، بەگەرداوەکان لە خۆم دەدم، بە شەپۆلى رەش تۆلەى ئەم بچوکییه لە خۆم دەکەمەو. بە چەپۆکی نەهەنگ دەکێشم بەسەرى خۆمدا.

تۆ گوى لە سکالای من مەگرە، بیستنى تۆ کە سەرتاپا لایلایەى خوداییه، کە سەرشارە بە ستایشى جوانى خۆت، تەنیا جیگای ئەو نایەتەنەى تیا دەبیتەو کە دەربارەى پاکى خۆت دینە خواری، خودا لە تۆدا ستایشى خۆى دەکات، لە تۆدا قوونى خۆى دەدۆزیتەو، لە تۆدا کۆتایى بە موعجیزەکانى خۆى دەهینیت

ئەمەو ناوى دونیا هەنگاویکی کورتە بۆ گەشتن بە خۆچەیهکی تۆ، من چیم جگە لە هەزاران شەپۆلى لە بیرکراو، تۆ هەموو بستیکت ناویکە، بى دەلیل لە هەموو باغیکی تۆدا وندەیین، بى نەخشە ناتوانین بچینە هیچ هەرنێمکی بچوکی تۆو، من پوون و سادەم، ون و بیناوم، نە شارم پێیە نە میو، بەخێلى بەم هەموو ناوێشانانەى تۆ دەبەم، بەخێلى بەم هەموو هەتاوێ زێرینە دەبەم کە تینوتى تۆیان راگرتوو. رەشەبای تۆ ستونیکە لە تەلا، گەرداوى من سکالایە لە پوچی خۆم، نیوێ ناو سەداى هاواری خۆم، نیوێ ئوقیانۆس ناوێنەیهکە بۆ بینینی دووبارەبوونەوى خۆم. من جگە لە هەتاتن لە خۆم رینگایەکی ترم نییه پیاپرۆم. ئالۆزى من دووبارەبوونەوى خۆمە لە پێچاوپێچەکانى خۆمدا،

نالۆزی تۆ، جیاوازی رەهای تۆیه له گهڵ خۆتدا.

✱ ته نیا تۆ راستگۆیت که هه میسه بهیهک نیگارمه دهگهڕێتهوه، تۆ راستگۆیت که له هه موو دڵۆپیکت هه مان جوانی دهتکیت، له هه موو گهرویهکت هه مان هه ناسه دهیستین، له هه موو دهنگیکت هه مان هاوار. ته نیا تۆ هه شهنگیت که تیشکی تۆ راست و چه پی نییه. مائی تۆ نه مبه ره مبه ری نییه. دهره وه ی تۆ هه ر هه مان ته یسی ناوه وه ته. تۆ راستگۆیت که له ناوی کهس ناخۆیت، ده ستنا به یت بان ده کانه مان راویه کیت، ده ستنا به یت میوه مان لێکه یته وه. نه وه منم گه رووی خۆم بۆ له به رگه ردنێ دهنگی تۆ ته رخانه کهم. نه وه منم بچوکه نه ده سته ده به م بۆ به رو بوومی مائی تۆ. منم که نووشده به م بۆ وه لامی سارده ترین سلاوی تۆ.

✱ نه ی زه می، نه ی دۆستی من، من به م مه خلوقاته بیده نگانه ی خۆمه وه ناتوانم دیوانی غه زه لی خۆم شه رمانه هه نه گرم و نه گریم، من ئیبلێسیکی بچوک، که رولا ئیکی گه وره، گه مژه یه ک له پیستی هه وردا، نه فامیک له دروستبوونی خۆی تیناگات، من که زمانم نییه شه پۆلی خۆم تیبگه ینم، که پێ زمانم نییه ناوی خۆم و وه سفی تۆ جیاکه مه وه. به م ماسیه لال و رۆبیانه ترسنۆکانه وه، هه موو رۆژیک زیاتر خۆم له تۆ ده شارمه وه، شه رم له به راوردی خۆم ده که م به رهنگی به یانییه کی تۆ، شه رم له گه ری نه وه ی هه موو مرواری خۆم ده که م به هه ناسه ی گو له باغیکی تۆ. بیده نگه نه ی زه مین، بیستی من شایسته ی گو نگه رتن نییه له سیجری دهنگی تۆ، گه رووی ره شی من شایسته ی قسه کردن نییه بۆ گه لایه کی مرده و له زه رده ترین خه زانی تۆ.

سەرۆک نەمە دونیای رەشی تۆیە

سەرۆک پەپوولەکانمان بەسەر ئاسندا دەفڕن، هەناسەمان ناشنایە بە هەناسەی میتان، شەڕ خزاوەتە سەری کەنارییەکانمانەو، داروی رەش بۆتە بەشێک لە دەرمانمان، سەری گەنمی ئێمە هالاوی تەنیایی گرتویتی، خەرمانی ئێمە پڕبوو لە پێکەنینی رەش. سەرۆک نەمە کۆلیزاییەکی کۆنە لە کوچەی نەم نەسپسوارانەدا یاریدەکات، نەمە قات و قری تەیمورە گەراوەتەو بۆ فەرھودی بیستانمان. نەمە تاعوونی جارنە ئالاو لە بەندۆلی زەمان، ئافاتی جارنە چۆتەو سەر شکۆفەی خۆنمان.

سەرۆک نەووتە تۆ پێدەکەنی، ئاو هەمووی دەگری، نەووتە تۆ بەیانیان زوو تەماشای بۆلبول دەکەیت، گۆلزار هەمووی دەخەوێت، نەووتە تۆ شەوان دەگریت، نەستێرە هەمووی پێدەکەنیت. سەرۆک کێ هەیه نەزانیت کە تۆ یاقووتیکت هەلگرتوو پەرە لە ورشە خشی ئێمە، تۆ ناوێکت رشتوو پەرە لە لافاوی دلی ئێمە، لەو کاتەو تۆ دێیتە سەر دەریا، ئاو حەزی لە خۆکوشتنە، لەو کاتەو تۆ دەچیت بۆ تەماشای کەنار، بەلەم هەووسی لە خۆ خنکاندە. نەمە دونیای رەشی تۆیە... نەمەیه قیامەتی خۆنینت، نەمەیه دابەزینی هەتاهەتایی تۆ لە شەمەندەفەری جوانی، سەعاتی دابەشبووی تۆ لەنیوان خۆر و خیانهتدا، نەمەیه ئیواریی شکاوت لە نیوان شەوی سپی و نیوەرۆی قەترانییدا.

سەرۆک کە تۆ بۆنی خۆنچەیهک دەکەیت، هەموو گۆلی دنیا دەگری. کە تۆ تەماشای هاوین دەکەیت، هەموو وەرزەکان چاوی خۆیان دەگرن.

که تو کوژتریک ده کوژیت، لهو ساته دا هه موو بالندهی دونیا ده کوژیت.

مالاوا یکردنی رهش له بهیانی هه موو دره ختیک، نیواره باش له خوینی
هه فریشته یهک، سه لام له هه کوژاویکی سپی به کفنی نه رخه وانیه وه،
دوعا بو خنکانی هه تووتیه که به هاواریک له گه روودا، هه ره شه
له بایه کی مه ست یاخی له حورمه تی باده، تیکه لبوون و نامیزان و
مردن له باوهشی گولدا، سواربوون له گالیسکه ی سپی مه ستان، نوستن
له سه ره فهرشی هه موو نه ستیره یهک. کردنی شیر به سه ره فه ترانی هه موو
کینه یه کدا، دوزینه وهی به ختیاریه کی رهش له زوخالی مردندا، ده رهینانی
کله له سووتووی هه ره نه فینیکدا. ونن له فه ترانی شانیشینی تودا، ونن
له ده بجوری مه مله که تی تودا.

ئه مه دونیای نه رخه وانی تویه
رهنگی خورئاو بوون به سه ره پوچمانه وه دیاره
بائی ریشو له سووره، که له ناوینه ی بهیان ده خشی
رهنگی ماسی شینه که له ناوی مه رگ دیته ده ری.

سه روک کاتیک تو ته ماشای کاتر می ره کان ده که ییت، زه مان ده وه ستیت. که
تو ده وه ستیت، شوینه کان ده روون... که تو هه لده ستیت دارستان داده نیشیت.
له سه ره دره ختی زه ردتدا، بالنده ی خوینین ده نیشیت وه
به سه ره کیلگه ی سپیتدا بارانی رهش ده باریت
سه روک یاده وه ریه شینه کانمان پر بووه له سیبه ری سپی تو
زاهه سه وه کانمان پر بووه له یادی نه مامی تو.

سه روک که ی نه وه ده ستانه مان ده ده یته وه که مانگی پیده گرین؟ که ی نه وه

جەستەییەمان دەدەیتەووە کە دەریای پێ سەرسامدەکەین؟ ئەمە دنیای
مۆری تۆیە، دنیای ئەو لاواوانەى تا ئەندازەى خنکان لە گەرۆومان
دەنایین، ئەمە کوچەى خۆلەمیشیی تۆیە، کوچەى ئەو باندانەى تا
سنووری شیتی لەسەر شانمان دەخوێنن.

سەرۆک کە تۆ دەڕۆیت، ئیمە لە مردن دینەووە و دەچین بۆ مالى سپی
یاران

کە تۆ دەمریت، لە گۆر هەڵدەستینەووە و دەچینەووە بۆ کوچەى سپی
جاران

سەرۆک بمرە، با ئیمەش لەگەڵتدا بمرین کە نانی رەش بەخیۆماندەکات،
ئەو ڕووەکانە بمرن کە هەوای رەش لەنامیزیاندهگریت، ئەو شەرابانە
برژین کە شەو دەیانخواتەووە، ئەو سیبەرانە بسووتین کە تۆفان
دەیاننوسیت.

هاوار لە ئەبەدیەت

بانگمکە، بانگی زەمانی بچوکم کە، بانگی سینەم کە کە بۆتە سەعاتیک
بۆ پێوانەکردنی جاویدان، بانگی دەستم کە کە تری تۆ کردویتی بە
رەز. بانگی تریم کە کە لێوی تۆ کردویتی بە شەراب. بانگمکە، بانگی
بائی پۆلاینی سیمرغە بچوکهکانم کە، بانگی قەقنەسم کە کە ئەفسانەى
تۆ کردویتی بە زوڤال، بانگمکە. کە تۆ بانگمەدەکەیت، رەنگی زەمان
دەگوریت. کە تۆ دەمیپویت، من دەبم بە فریشتە. کە بۆن بە سەرابتەووە
دەکەم، دەبم بە ناو، بانگمکە، کە تۆ بانگمەدەکەیت، سەرتاپا لێ
نیوانمان دەبیتە هاوار. بانگمکە، یان گەرۆوی خۆتم بەرێ بانگتکەم،
من ئەووە وشکترم بگەمە سەر ئوقیانوسی تۆ، من ئەووە بیابانترم، بەبێ

بانگ بگمه قهراغی شاری تۆ. بانگمه، من نه تلەسی زەمانم پی نییه تا بانگکهم. بانگمه تا مائی خۆم بسووتینم و دوای بانگی تۆیکهوم، هاواری خۆم بخنکینم و دوای هاواری تۆ بکهوم. یهک ماچی تۆ بهسه سروی جیهان جیهینم و بیمه باوهشی گری تۆ، یهک دهستی تۆ بهسه، دهست له بههشت ههنگرم و بیمه سهر لمی ساری تۆ. له پوچی نهم ژووره بچوکانه، له بچوکی نهم پینچه رهشانهی کات، له پوچی بهیانی و نیواری، له پوچی شهو و رۆژ نازادمهک و بانگمه. چیتەر له سییتی نهم ساتهنه دا ناژیم، تا قیامهت بهخهره گۆمی رهنگی خۆتهوه و بانگمه. نهی نه بهدییهت تۆ پیش خۆت نایینی، بهخهره پیش خۆتهوه و گوینگره بانگکهم.

بانگمه، نهو وهرزانهی سهرتاپا خوینی سپیین، له نیوانماندان. نهو پاووانهی پرن له نهوهی گهرم، نهو شارانهی روخاون به بۆمبای پاییز، به تهقینهوهی میوههاتی رهش، لیهردان. مینی چققداری وههم دهتهقیتتهوه به خهیاڵدا، سیوی درکداری مردن دهتهقیتتهوه بهدهستدا، قارچکی شهر بۆردماندهکات، بهلام تۆ بانگمه، با نهم سهدهفی خه نوزموه، که گهروومی پرکردوو له ناگری مرواری بیمهدهری، له حوکمی نهم کیله دهچم که بهری دهستی پرکردوو له زهخرهفی قیامهت. نهمه چاوهروانی تۆیه له سهر خۆلهمیشی نهم ههقنهسه ههلهپهریت، ههسهرتی عهتقایه له سهری مندا بهروو پووی تۆ دهفریت. بانگمه، من دواجار خوداحافیزی له ههموو زنجیرهکانم دهکم و بانگتدهکم. تۆ لهم بیره دهرمهیننه که خودا منی تیخستوو، لهم قهقهزه دهرمهیننه که نازانم کهی هاتومهته ناوی، لهم ژووره دهرمهیننه که نازانم کن دروستیکردوو، نهم ققڵهم بشکینه که نازانم کن کیلی کردوو. نۆقیانیکی گهورهیه گوینگرتن له سینهی تۆ. سهعات تۆ ناپیوت، رۆژ و

سالى و سەدە ناتىگرىنە ئامىز، سىيىيە پۇرۇزمىرى شەپۆلەكانت، تۆ دولبەرت نىيە، تىپەيەكى ناكۆتاي جەفايە حىسابى عەشقى تۆ. بانگمەو بمخەرە بەردەم مالى خۆت، بابانگىكەم. تىكەئەكە، ئاويتەى مەرەمىكەم كە، كە دەخىتە سەر زامى زەمانى تۆ، با دەمى ھەموو ئەو بىرناە بگرم كە ئەبەدىيەتيان ئىدەتكىت. با خوينى ئىستا ئەتكىت ئە ناكۆتا، باچلىكى زەمان ئەنىشىت ئە نازەمان. بانگمە. مە ئاشنام بە نازەمان، ئە ژمارە دەرمبەيتە و بەكە بە جەوھەر. ئە دىالەكتىكى ھاتونەھات دەربازمەكە، بمخەرە دەرمەوى ماتماتىك، زائىدى گۆلەباغەم كە، لەگەل رەھاي تىشكدا كۆمكەرەو، ئە ئاوم دەركە و بەسەر ھەوادا بەشمەكە، لەگەل قىيامەتدا بمخەرە كەوانەو، زەربى ناكۆتام كە، دامنى با تەوانى سەرشانەم ئەستىزەيت، با خۆر لۆگارىتمى مەن بىت، با پوناكى دووچاي ھەناسەم بىت. لەگەل تىرىفەدا بمخەرە ژىر پەگەو، راستەوانەى مەن لەگەل مۆتلەقدا دەرمبەيتە، پىچەوانەم لەگەل بولبولدا بدۆزەو.

بۇ خودا ئىمە ناناسىتەو؟

بۇ خودا ھەندى جار، چۆلەكەكان ناناسىتەو؟
 بۇ ھەندى جار بە شەتلىك رىحانە، باغچەى لىتتىكەچىت؟
 بۇ ھەندىك بەيانى سلاومان لىناكات و دەروات؟
 بۇ ھەندى سالى بانگمانناكات بۇ كەربەلاى ئەيارانى خۆى؟
 بۇ دەزانىت ئىمە ئاھەنگەكەين و نايت تەماشامانبات؟
 بۇ ھەزلى گىراني كوكوختىيەك دەدات بەسەر گىراني ئىمەدا؟
 بۇ بە ھاوارى گۆلىك ئىدى بەھار ناناسىتەو؟

ترس

له تیکجونی جیهان له نیوان خۆت و سیبه ردا

دهترسم و دهگه پیمه وه بۆ ژووری کۆنی جاران، بۆ لای یه کیك به ریکهوت دهییینیت و دهیناسیت و دهیکوژیت، بۆ لای یه کیك به ریکهوت دهتیینیت و دهتناسیت و دهتکوژیت. دهترسم و دهست درێژدهکهم بۆ ییستانیکی کۆن، په نجهم په شیماندهکاته وه له خواردنی میوهیهک که سه رتاپای ته نهاییه. من دهترسم له نانی هه تاو بخۆم نه وهک پریت له تاریکی، دهترسم ته وقه له گه ل تریشه دا بکه، نه وهک دهستی پریت له دهیجور. دهترسم و له گه ل تیشکیکدا دهفرم، به رهو شارک به ریکهوت لاده دیت و چاده خویت و عاشق دهیت و دهمریت، شارک به ریکهوت دهتیینیت و دهتبات و دهتکوژیت. شارک خالییه له موسیقای زه مان، خالییه له فرینی بالنده، چۆله کۆلانه کانی له هاواری تۆ. من دهستم ناگاته ده رگاگان، کوچه یهک بانگتدهکات و پینچاویچ به سه رابی خۆیدا دهتبات، کوچه یهک بانگیدهکیت و به ناوینه ی خۆتدا دهیبهیت، دهتبات و دهست ناخاته سه ر زامت بزانییت چۆن خوینی لیده رژییت، دهیبهیت و دهست ناخه یته سه ر دلی بزانییت چۆن پرپوه له خه یال. من دهترسم و دهگه پیمه وه بۆ ژووری کۆنی جاران، بۆ لای بایهک پیرپوه به دیار دره خته کانه وه، بۆ لای زه مانیک له سه ر ناویک وه ستاوه و نا روا ت. بۆ لای یه کیك به ریکهوت له سه ر شیوه ی خۆت دروستیدهکیت، بۆ لای یه کیك به ریکهوت له شیوه ی خۆی دروستتدهکات.

دهترسم و به رهو دره ختیك ده پۆم به ریکهوت میوه کانی تامی من دووباره دهکانه وه، به ریکهوت پاییزی نه و له پاییزی پیری من دهچیت. دهترسم له سیبه ریدا بخه وم، نه وهک سیبه ره کانی جهسته ی من

دوو باره بکه نه وه، ده ترسم سه رکه وه سه رکه کان نه وه که له بائنده کانی
 بچم، ده ترسم برۆمه نیوان گه لا کان، نه وه که به ریکه وت خه زانی نه وه
 دوو باره بکه مه وه. ده ترسم و له سیبه ری ترسه کاندا پیاویک ده بینم له
 خۆم ده چیت. پیاویک به ریکه وت له ترسی خۆی راده کات و راکردنی له
 راکردنی من ده چیت. ده ترسم و به ره و پیری بیابانیک ده چم، بیلیواره وه کو
 خۆم، به ره و بایه که ده چم، سه رک له سیبه ری نه م کوچه تیگه دات، به ره و
 کو لانی که لایله کانی من دوو باره ده کاته وه، به ره و حه وشه یه که گر و گانی
 من تیا ده نگه داته وه. من و نه وه له وه سه ری بیستانیک به یه که ده گه ین، نه وه
 به من ده ئیت: من تۆم، من به وه ده ئیم؛ تۆ منیت. نه وه به من ده ئیت؛
 من سیبه رم و تۆ راست، من ته ماشای خۆم ده که م و ده گریم و ده ئیم: تۆ
 راستیت و من سیبه ر.

من ده برۆم به ره و شاریک به مه به ست هاواری من دوو باره ده کاته وه
 به مه به ست خه ونی من له سه رکوشی خۆی ده نوینیت
 له ویدا به یه که ی که ده که ی نه مامی مه رگی تۆ ده چینی ت
 به ریکه وت ده تناسیت
 به ریکه وت گوئی توی خوشده ویت
 به ریکه وت ده تر وینیت.

له شاری ترسه دیرینه کاندای
 سهیری ده رگایه که ده که ییت بۆنی لایله ی لی دیت
 دلت پرده بی ت له ترس
 کاتی که ده که ری ته وه بۆ پر سیار له کوچه ی دایک
 ده سته به ییت بۆ کیلی قاپی کۆن
 ده مه به ییت بۆ سیبه ری شاتووی باوک

لەشت دەبیت بە کلپەیهکی رەشی زام
زەرەر دەبیت بە مائی بولبول
خوێن دەبیت بە رەنگی شەمام.

لە دەستیەک رادەکەیت بەرێکەوت لە ژوانیکی رەشدا دەتخەنیت.
بەرێکەوت دەستت دەگریت و دەتبات بۆ گۆمی هات و نەهات، بۆ شوێنێک
تۆ لەوێ سیبەریت، بۆ مایێک تۆ لەوێ بوویت بە یاد.

ژیانی رۆژانەی شەپۆلیک

لە ناو جەنگە ئێ جۆانی ئەم رۆحەبەرە شینانەدا، لەناو شکانەوێ
تیشکدا لەسەر بللوری ئەم برینانە. هێزێک لە توفانی گۆل بەهێزتر،
غەریزەیهک شین وەک سایەقەڵی ئاسمان. لە بناوانی هێمنییەکی
ئەفسواناوییهو، شەپۆلیک لە سەراییکی زیوین، بە بازووی پالەوانێک
بە هیزی روناکییهو، بە مەچەکی خودایەک لە تینی خۆر، وەک
یەکیک پاییزی خۆی لە ناو هەلکێشیت و موعجیزە کۆنەکانی خۆی
تەلپۆشباتەو. لە قوولایی روناکییهکی دوورەو دێتەدەرێ، هەستانی
لە هەستانی بالدارێک دەچیت، کە جەستە لەسەر درەختەکان مردوو و
رۆحی لە هەوادا دەفریت. تورپیی لە تورپیی روناکییهک دەچیت لەسەر
گەلایەک بەجیماو و تەماشای شەودەکات. هێچی لە دەریا ناچیت، بەلام
لێرەدا کەوتۆتە ناو گەمارۆی ئۆقیانوسەکانەو، ئەو شەپۆلیک نییه
لە ناو، بەشیکە لە شیتی خوداکان، کەرتیکە لە ئەستێرەیهکی دوور،
کەرتیکە لە شفرەیهکی ناتەواو، نیوەی داخراوی تەلیسمیکە شکاو. ئەو
ئەو نییه، خودایەکە لە دەریادا تەواوەتەو. بە هیزی گەردەلوولەکانەو

سەری خۆی دەکشیت بە تریضەدا، دەسوریتەوهو دەگەریتەوه سەر هەمان
 هەناسە، لە توتیبەک دەچیت کە دەفری و دیتەوه سەر هەمان وشە.
 لەخنکاوێک دەچیت کە دەمریت و دیتەوه سەر هەمان ئاو. لە خەو
 هەلەستیت و بەرچایی خۆی دەباتە سەر بورکانەکان، نانی بەیانی
 لەلای ناگریکی نەمرەوه دەخوات. دەچیتە یاریبەکی خۆتینەوه لەگەڵ
 قولاپەکاندا، تۆرەکان پردهکات لە بەروبومی خۆی. فیری هیچ نابیت،
 مژینی تیشک نەبیت، تەنیا نەوانە

دەناسیت کە دەسووتین و دینەوه سەر هەمان ناگر، لەسەر ئەو بەردانەوه
 دەخەویت کە دەبنە گزنگ و دەبنەوه بە بەرد. گوێ ئەو گەردەلوولانە
 دەگریت، دەبنە هیمنی و دەبنەوه هاوار
 خۆی لەگۆرانیکی بێقەرار هەلەمکشیت
 دەبیتە شیرینی و دەبیتەوه بە ژار
 دەبیتە گۆل و دەبیتەوه بە خار.

له دارستانه گانی فیرده وسدا ئیشکردن

قه سیده یه کی دریژ

نا، نه مانه وشه کان نیین، وشه راسته قینه کان له خاکدان، له ده ریادان،
له هه وادان، له تۆدان.

«والت ویتمان»

١

مارشێکی تر بەرەو بەهەشت

من دەمەوێت بە شیوەی تر بچینه بەهەشت. دەرگای تر، فرینی تر، شیوەی دیکە هەیە بۆ گەیشتن بە باغاتێ عەدەن. تێکستی تر هەیە دوایکەوین، تیشکی تر هەیە وەک شمشیر هەلیگرین. دەبێت گوتمان لە زەنگی عەردیکی دیکە بێت.

وەک باندەیهێک لە باکوڕەو وەرا بۆنی نیچیربکات، دەبێت بۆنی زەمان بکەین. بۆنی چەرخیکی دی بکەین، قەرپنکی دیکە لە تەلای، پوژگاریکی تازە لە برۆنزی. بەهەشت لەوێ، لە شوێنیک هەموو زانیینیک بە ئازادی و گۆل فریومانەدەن، هەموو باغیکی غەمگین کە نیلۆفەر تیا بیدا ناخەوێت دەمانکوژێت. ئێمە سەرەتا لێرەدا دەووستین و چاوەروانی ئەو کەسەین کە هەوای بەهەشتمان بۆ شێدەکاتەو. رێتمی ئەو باندارانەی بە خۆتندنی خۆیان دۆزەخمان بۆ پردهکەن لە کامەرانی. رێتمی ئاو کە خیانت لە سەرچاوە دوورەکانی خۆی دەکات، رێتمی گەلای کە پاشەوپاش بەرەو شکۆفە دەگەرێتەو. شتیک لە زمانی ئەم تەفسیربازە تێدەگەین کە قسە لە برینی باندەکانی بەهەشت دەکات، قسە لە تەماحی ئەوان دەکات لە ناگر، قسە لە گەرمی دۆزەخ دەکات، بەرەبەر بە سەرماي جەنەت. قسە لە خەراباتی عەدەن و خەراباتی وەتەن. چۆن خەلک باس لە مردنی نینجانهیەک دەکەن، ئاوەها باس لە کوتایی بەهەشته درۆزەکان.

دهکهم. تۆ چۆن باس له کوژرانی چۆلهکه یهک دهکهیت، ئاوا باس له کوژرانی خودا دهکهم. ئیمه به پێ بهرهو شاریکی تر دهپۆین، بهرهو سهردهمیک سهرابی تیا نییه، سهردهمیک ههموو خهیاڵاتیکی لیڕهیه، ناوی ئاو دههینیت و تینوئیت به حهرفهکان دهشکیت، ناوی زیر دههینیت و بهردهکانی بهردهمت دهبن به تهلا، بهرهو سهراب دهپۆیت و تیدهگهیت سهرتاپا شهتاوه. بهرهو شاریک بهختهوهی دهمانکوژیت، شادییهکی نه بهدی پۆژهکانمان پردهکات له دهنگی عهندهلیب. هینده له جوانیدا نوقمدهبین تادهخنکیین، هینده گۆرانی دهئیین تا گهرومان لهتدهبییت. من ههیشه هاوارددهکهم با پۆین بۆ بهههشت. تۆش دهئیییت، هاوارمه که با جهنهت هه ئهستیت و باغهکانی بیات و برّوا. من هاوارددهکهم و تۆ دهئیییت: ئیدی کاتی نهوههاتوو تهیگه... یهک باندهی خهگیین دهتوانیت بهههشتمان لیحهرامبکات، یهک عهندهلیبی خهگیین دهتوانیت دلمان پرېکات له خهفت. دهبییت وریابین یهک کهرویشک که به ترسهوه له بهر پیماندا هه ئدیت، دهتوانیت ههموو پرگاکان تیکبات، یهک کوتر که بههه له دهفریت، دهتوانیت نیوان ههموو نهستیرهکان بناوژکینیت.

وهک شهپرکه ریک که ههیشه دهکشیت به تهپله گهوههکانی جهنگدا. یهکیک نه فخی ههستانهوهی رۆحه بهرهکان لیدهدات، یهکیک شهپیوری گهشانهوهی ههموو خۆله میسهکانی دنیا، گهشانهوهی پشکوی مردوووهکان، ئهو ناگرانهی له رۆژگاری هانیپالهوه خامۆشبوون، زیندووونوهی پهنگری خێوهنگاکانی هۆلاکو. من ههیشه دهکیشم به تهپلی ئهم جهنگدا و هاوارددهکهم من بۆ فتهتی تۆ لیڕم لهی بهههشت. ئهوهتا بهههشت له ههر چوارلاوه دیت. که لیڕه دهپۆین نهوسا دهزانین بهههشت له پشتمانهوه بوو، که دهگه پڕینهوه تیدهگهین بهههشت و له دوامانهوه، که دهگه پڕینهوه بۆ دوا تیدهگهین بهههشت لهولا له بهردهمماندا بوو.

هه ئهاتن له سه ر پیتمی نه سپیک که پیش نور ده که ویت، هه ئهاتن و جیابوونه وه له هه ر غه زه لیکی کلاسیک بو باغات و گوئزار، مارش به ته نیا به شه یپورکی ره شه وه، له دهشتیکی سه وزدا به ره وه نه وه سه ری توره بییه ک که به شه ر وه سفنا کریت. به نه فخیکه وه که سه ره تای وه ره زه کانی توفان راده که ینیت، توره بوون له هه ر ریواریک که به ناوی به هه شته وه له مال دیته ده ری. توره بوون له یه کینک ناویریت به ته نیا له دیواری نیمانی خوی دابه زیت، نه وه ی که له پچه کانی ناشکی نیت و له سه ر دیواره کان بنوسیت: «ئیره به هه شت، منم به هه شت، دووری له خودایه به هه شت».

به هه شت روخانی هه موو مه عبه ده کانه. گه رانه وه ی نینسانه له ماچی خودا وه بو ماچی گول، ده ستگرتنه به سه ر خه زه ی زه ندیقه دیرینه کاند، به شداریکردنه له زیندوو کردنه وه ی عه سه ره به باچوو هکان، قه رنه ته نیاکان، نه وه سه دانه ی پادشاکان میله تانیان هه لده بژارد، شه ر قاره مانه کانی ده دوزیه وه، شه شیر جه نگا وه ری له خه وه لده ستان.

بینه وه ی هیج به هانه یه ک بدوزینه وه، بینه وه ی به هه شتمان دیبیت، بینه وه ی ناواریکی ترمان پیتیت بو بولبول، دنییا له ته فره یه ک له منداییه وه له خونتماندایه، دنییا له فیتنه یه کی سپی، له له عه نه تیکی شین «شین وه ک ناسمان». به ساده یی خۆمانه وه، به گوێرایه لی موسافیریکه وه که ده چیته شاریک و له وێ له نرخی نانیک سپی ده پرسیت، له نرخی هه ناریک ده پرسیت، له سه ر دوا سه به ته ی بازار، دین و له گول پرسیاری نرخی جه نه تیکی تر ده که یین، دین و له بولبول ده پرسین: رینگا لیرمه و چۆنه

تا بههشت؟ تیشوومان ههتاوی زهردی ئیوارهی ئەم کوچانهیه، ئاوی بهختهوهری له مەرگانهکان دهخۆینهوه، بێنهوهی جهنگیکی دیکهمان پێییت بۆ ئەم سوارچاکه بێنیشانهی له بهردهرگاکانی خۆیان باوئشکدهدن، جار بۆ غهزایهکی خهیاڵی دهمهین، جار بۆ داگیرکردنی بهههشت، ههرهسی دیوارهکانی نیوان بانده و ئینسان، ههتکردنی مهلهکوت، ههلاککردنی داوینی فریشته، بهدیگرتنی ئیزرائیل، بهرزبوونهوه بۆ مهقامی بالا، بۆ شوێنیک که وشه نایگاتی، لهو دیو سنووری مهخلوقاتهوه، نزیک، نزیک له جهبهروتی بێنهنازی خودا.

ههر یهکهمان بهههشتیکمان دهوێت بۆ خۆی، بهههشتیکمان دهوێت بۆ منداڵهکانمان، بهههشتیک بۆ ئەو دهروێشانهی لهگهڵ خهلوێتدا ناتهبان، بۆ ئەو زهندیقانهی لهگهڵ شهیتاندا شهڕدهکهن. بهههشتیک بۆ ئەوانهی ههموو عومریان سهرتاپا تۆبیهیه، بۆ ئەوانهی ههموو ژنیان سهرتاپا گوناها.

بهههشتی نزیک لهگهڕ

نزیک له تۆفان

نزیک له شهیتان

بهههشتی جودا لهیهکتر

جودا له ئاسمان

جودا لهخودا.

۲

له چاوه پروانی له دایکبووندا

نه سیمیک دیت، هه مووی گولای باننده خه وتوو مه کانه
 بایهک دیت پره له خورافاتای پاییز، شه ویک پریتی له ناله
 جه نگاوه ران
 تۆ له دایکده بییت و نه هریمه نازانیت غه ریزه به دهکان چ بهختیاریه کت
 بۆ دههینن. نه هریمه نازانیت نه وه ناره به دهستی تۆوهیه، چ تامیکی
 وه حشییه نه هیه. چ دارندهیه نه بۆنه له بای به یانی دیت، چ
 روناکه نه وه دهنگی له تاریکی جیابۆته وه کوترانه بۆ بیدهنگی دهگه
 ریت. له دایکده بییت و ناسمان زهنگ به زهنگ عه رشه شوشه بیهکانی خۆی بۆ
 ستایشی تۆ پاکده کاته وه. تۆ خودا نیت، به لام غه رب نیت به خوداگان.
 فریشته نیت به لام فریشته بهختیاره تۆ فریشته بییت.

ههوا شیدارو خه مگینه، به لام کوچهکان پرن له هالای ژیانیکی
 پاک. سهخته نیشی نه وه اړه نجه ره ی ناو له جۆگه خورافه ته کانه وه
 دهگوازیته وه بۆ گۆزی نیمه، وه حشییه ماندویتی نه وه خزمه تکاره ی شوین
 دهستهکانی نیمه دهخاته سه ره شوین دهستی به هار. وه حشییه و سه رسامه
 به ههوا ی به یانی، سه رسامه به خوره ی ناو له اکاتی کردنه وه ده رگای
 نومییدا. سه رسامه به وه موسیقایی له په نجه بریندارهکانی یه کیکه وه
 دیت، که شمشاله که ی که وتوو و ههوا ده ژه نیت، ههوا یه کی رهش که وهک
 بیانۆیه کی سپی وه هایه و نیمه به نۆره دهیژه نین، نیمه که په نجه کانه مان

برینه و هەموو ئەم دەفتەری نۆتەیه مان کردوو بە خوین. چ شادە ئەم
مۆسیقارە برینی ئیمە دەرژەنیت. شەو شیدارو خەمگینە، باران پەرە لە
مۆسیقای غەمبار. بەسەر ئەسپیکەووە کە فێربوو لەسەر ئیقاعی مردن
اڕەوتبکات، بەبەرەدرکی ئەو گۆرستانانەدا دەرپۆم، مردووکان لەسەر
لینواری سپی گۆراوەکانیان دانیشتوون، میژوولە لە درەختەکان دەرەدەکن،
میژوولە لە مانگ دەرەدەکن، بەدەست غوباری یاد لە کێلەکانی خۆیان
دەسڕن و بانگماندەکەن: ئەو پاییوار، ئەو ئەوێ لەسەر ئیقاعی مردن
دەرپۆیت، لەسەر ئەو ئەسپە وەرە خوار.

تۆ خۆر نیت، بەلام خۆر غەمگینە کە تۆ خۆر نیت.
تۆ خودا نیت، بەلام خودا غەمگینە کە تۆ خودا نیت.

شەو شیدار و خەمگینە، بەلام زۆلمەت هێندە نییە زەوی تاریک بکات، بۆ
ئەوێ هەموو تاریکی ببینن، پێویستمان بە زۆلمەتی تۆیە، پێویستمان
بەو چاوە تاریکانەت هەیە کە لە دڵی تۆوە سەیری کۆتر دەکات، گەر
لەدایکەبیت.. ئیمە لەبەر ئەم روناکییەدا چیبکەین؟

چیبکەین لە خەوتن بە ڕووتی لەبەرەلمیکدا ماسییەکان لە ژێردە تەماشای
ڕۆحمان دەکەن؟ چیبکەین لەو ئاوازی مۆسیقارەکان بە هوشیاری دەبات
و بە مەستی دەیاننێنێتەو؟ چیبکەین لە غەریزی خۆمان کە جەستە لە
تاقەتی نایەت؟ نا... نا تاریکی ئەم ئیوارەیە بەشی نوقمبوون ناکات
لە خۆماندا، نوقمبوون تا ئەو جیگایە یادەوهری دەبێتە پیاوێک
لە پیاوکانی پاییز، یادەوهری دەبێتە شمشائیکی ڕەش، دەبێتە فلووتیکی
خنکاو. من نوقمەدەبم لە ناو خۆمدا و تاریکی مردن بەشی کوێرتی من
ناکات. تاریکی مردن ناتوانیت ئەم مۆمە جاویدانە ی بینن و هوشیاری

خامۆشبات، من نوقمەبەم و هوشیاری بەرەو دۆزەخ دوامدەکەوێت. من نوقمەبەم و نوقمەبون عەقەم لەگەڵ خۆیدا دەبات، تا پتر پۆچم جەکیمانەتر دێم بەسەر باغدا دەکریتهوه، من بۆ کوێریتی دەگەرێم و زۆلمەتەم بەشی هیچ ناکات. پێویستیم بە تاریکی تۆیە، تاریکی تۆ... تاریکی تۆ.

تۆ لەدایکدەبیت و پیسی ناو، بۆنی ئەو خواردنە پزێوانەیی هاوین فەرامۆشیکردون، دەنگی پیی ئەو سوارچاگانەیی بۆ مەنزێکی ئەبەدی لێرەوه دەپۆشتن لە سەر جەستەت بوو. تۆ بۆنی خۆنت لێنەدەهات، تۆ بۆنی پزێنی ئەستێرە، بۆنی کەوتنەخوارەوی تیشک، بۆنی پەژموردەیی کات، بۆنی خەرابی ناوت لێدەهات... تۆ لە رەحمی غەریزەکانەوه، لە رەحمی عەقڵیکەوه کە نێتر بێرناکاتەوه هاتیت. بۆنی درمیکت لێدیت، دەردێک بەیانی تووشی خۆنپێژانمان دەکات. دەردێک نێمە دەیدەین بە گۆلەکان و تووشی پژانی شکۆفە و خەرابی خۆنچە دەبن.

شەو شێدار و خەمگینە، نێمە دەگەشیینەوه، چەژنی هەموو شکۆفەکانمانە، نێرەمان لە خەرابی ئەم کێلگەیهەدا بەشارە، داسی ژەرمان هەیە، درۆینەیی خۆناوی دەکەین، لەسەر هیچ وەرزیکی ناوەستین، خۆر با بمریت لە هاوارەکانی خۆیدا، نێمە گێلاسیک دەنێژین تەنیا لە زۆلمەتدا دەخوریت. سەیرکە کتێبەکانمان گۆلی قەدەری لەسەرە، لە دەستماندا مستیلەیهک هەیە، بازنیکی هەیە مۆلکی ئەمیری جەنگە لەیادچوووەکانە. مۆلکی جەنگاوەریکە پزێو لە ژێر خۆردا، ئەمیریکی بە قەلغانی خۆی و بە شمشیری نێمە پێدەکەنیت.

ژبان شیدار و خه مگینه، من خۆم له ناو ته می کدا ددۆزمه وه هیچی له ژبان ناچیت. ژبان سارد و خه مگینه، دهنگیک له دوورمه وه قسه له ریگایه ک دمکات له ته نیشته ژبان وه، قسه له نه دۆزینه وهی نینسان دمکات بو ئینسان. ژبان شیدار و سارده وهک مردنی سیۆک له دهستی پاییزدا، من دهستم پرده کهم له شیرزهیی نهم بارانه، پریده کهم له په شوکانی با، له په شیمان بوونه وهی له ههر هه ئکردن و خوشکردنه وهیه که به سهر نهم کینگه یه دا، ئاه... هه ئکردنی ره شه بای رهش به سهر ولاته سپییه کاندای، وه رینی ههرمی رهش به سهر عهردی سپییدا. من له بهرده رگای نهو ژووره تاریکانه دا که یه که په نجه ره ی ئومید و سه د ده رگای ده ردی هه یه ده وه ستم، تاریکی بهشی نه وه ناکات خودات لی ونبکه م، بهشی نه وه ناکات، هه موو حه قیقه ت نه بینم، بهشی نه وه ناکات غه ریزه کانه مان داپوشین، مۆم بکوژتیننه وهو له گه ئیدا هوو له هوشیاری بکه یین. ههر وه ختیک تاریکی دلمان ده گه شیتته وه، ژبان سپیتر لیرومه دماروات. من رقم له پاکییه، کاتیک به مه کرمه وه توانج له شکستی غه ریزه کانه مان ده گریت. تیکشکاو له تیرکردنی ههر خراپه یه که، تیکشکاو له تامکردنی خوین و خۆله میش و خه راب، تیکشکاو له ناشتکردنه وهی جه سته مان له گه ل ههر ددانیکدا که وه حشییانه ده یگه زنت. من چاوه رینی تۆم که هه رامه کان هه ئبگریته... چاوه رینی تۆم که سیۆکی تر بهیتیت، له باغیکی ترمه وه، له خودایه کی ترمه وه.

نه فسوس تۆ نه ستیره نیت، به لام ئاسمان غه مگینه که تۆ نه ستیره نیت، نه ستیره غه مگینه که تۆ نه ستیره نیت.

۳

پرسیاری ناکۆتای من له ناو

له نێوان هه‌موو ته‌فسیره‌کاندا، جگه له با، جگه له ده‌نگی ئاسنینی با، جگه له زۆمه‌تی پارچه‌پارچه‌ی نه‌و له‌سه‌ر سفره‌کان، جگه له مۆمی نه‌و که ته‌نیا به هه‌وا داده‌گیرسێت، هیچ نابێستم. من دهمه‌وێت که مێک زیاتر له هه‌ستی نه‌و تێبگه‌م کاتیک به کۆمه‌ڵ دوا‌ی تینویتییه‌کی درێژ ده‌یخۆینه‌وه... دوا‌ی شه‌پکی درێژ له‌گه‌ڵ هه‌ندێ تۆفانی خه‌وتوودا ده‌یخۆینه‌وه. من دهمه‌وێت کاتیک چێتر مرو‌ف تینویتی مرو‌ف ناشکینیت، له‌گه‌ڵ شته‌کانی دیکه‌دا تینویتی یه‌کتر بشکینین. تۆ نه‌ی نه‌وه‌ی له‌سه‌ر سفره‌کان هه‌میشه به مه‌ستی هه‌لده‌ستیت، هه‌رگیز هوشیاریت خواردۆته‌وه؟ هه‌رگیز به‌دیار تێگه‌یشتن له ژيانیکه‌وه دانیشتیوت، که دهمانه‌وێت بیه‌خۆینه‌وه و برۆین، بیه‌خۆینه‌وه و سه‌رمان پرکه‌ین له فه‌رامۆشی زینده‌گییه‌ فه‌رامۆشکراوه‌کان، بیه‌خۆینه‌وه و هه‌ستین و فه‌سه له هه‌ر ئاسووده‌یییه‌ک بکه‌ین که دووره له ئاسووده‌یی تێگه‌یشتن له وجود.

کێ تێگه‌یشتنی منی له ده‌ریا فه‌رامۆشکرد؟ کێ نه‌و هه‌موو ته‌فسیره‌ی کوشت و جگه له تینویتییه‌کی تاریک هیچی بۆ به‌جینه‌هێشتم؟ کێ نێوانی من و به‌یانیا‌نی پرکرد له پۆژی خانی له ئاورنگ، له نیوه‌پۆی خانی له ئاو، له شه‌وی خانی له پرشنگ؟

من له تینویتی خۆمدا قووله‌بمه‌وه، تادمگه‌مه سه‌ر سنووری بیابانه‌کان

دل. تادهگه مه سهر سه دهفه دووره کانی ناو خوینم، سهر که ناره وشکه کانی نهوسه ری خه یال.

له مندا گوینگرتن ههیه له یه کیک پیچه وانهی خوی قسه دهکات، ههستکردن ههیه به هاواری یه کیک به دهستی خوی وهک ناسنگه رهکان بزمار له سهر سینهی خوی داده کوتیت. وهک دارتاش بزمار له سهر رۆجی خوی داده کوتیت، به مهقهست چووکی خوی دهبریت، به چه قۆ له جومجومهی خوی دهدا.

من له یارمهتی کۆتر دهروانم بۆ برینیک لهبری خوین بۆنی بهیانی لیدیت، له باوهشینى نهو کاتیک دهیهویت به بال جهنگ بگهشییتتهوه، به بال ههورهکان وهک توو بهسهرماندا بتهکینیت. من لهو دهپرسم بۆ ئیمه پاییزمان ههیهو ناو پاییزی نییه؟ بۆ ئیمه کۆتاییمان ههیهو ناو کۆتایی نییه؟ من لهو دهپرسم ناو به چی سهیری تریقه دهکات؟ به چی بههار جیادهکاتهوه؟ به چی یادی ماسیه دیرینهکانی خوی دهکاتهوه؟ بۆ ئیمه دهستان ههیهو ناگهینه هیج، نهو بۆ دهستی نییه ودهگاته سهر ناکۆتا؟ ئیمه بۆ گوتمان ههیهو نهو نابیستین، نهو بۆ گوئی نییه و دهمانیستیت؟ من دهپرسم و جگه له هاواری ناو که وهک هاواری تهرزیهک وایه له ناو چیمهنی ههوشه دا دهمریت... سه دای کهس نابیستم. من ههیشه له ناو ددهم و جگه له دهنگی برینی خۆم هیچی دیم گوئ لینییه. تهقه له ناو دهکهه و جگه له خوینی خۆم هیچی دی ناربژم.

٤

کۆری نەهریمەن

من کۆری چکۆلانەیی نەهۆم، لەژێر گەڵاڕیزاندا لەدایکبووم. بەختەوهەری خۆم لە ناھەنگەکانی نەهۆدا دۆزییەوه، تادەرەنگ غەریزەیی خۆم لە شەوی نەهۆدا تاقیکردەوه، نەهۆ باوکم بوو، تا نزیک سنووری درەوشانەوه بە ھەموو تریشەکانی شەو دەستیگرتەم. لەدوورمەوە دەریای نیشاندام، کێلگەکان بوون بە ھاوڕیم، بەحر ھەستا سلاوم لێبکات، نان لەدەستدا بۆ گەروم پێدەکەنی، برسیتیم برسیتی مەغولەکان بوو، وەک تەتەرەکان رووم لە ناوهدانی دەکرد، کەس نەییگوت نەم سنوورانە مەبەر، نەمیرەکان ھەرموویان لێکردم، پادشاكان ھەرامسەراکانی خۆیان بۆکردمەوه. بەلام من لەھەموو باغیکدا نیچیرم بە کائی دەخوارد، تووی نەگەییوم دەرنی، گۆزی ناکامم دەتەکاند. من پەرورەدی دەستی بام، پەرورەدی دەستی توخمە بێرەحمەکانی شەوم، ترسیک لەم ھەورەدا دەچینم کە دەریا دەگۆریت، با ناوەرژوودەکەمەوه، نەسپی تۆفان بوووە کێلگەیی گەنمەشامییە رەشەکان باژوودەدم. من تەپۆتۆز لەدوای خۆم جێدەھێلم، تەپۆتۆزی باغاتی لۆکە، ریشائی سپی کەتان کە بە یائی کەحیلەکانمەوه دەنوسیت، جوانووی سپی بۆ غاریکی رەش زیندەکەم، ماینی شیت بۆ رەوتی ناو پێچاوپێچی زۆلمەت. دیم و لەسەر نەم باغی پەموو، تاریکی خۆم دەنوسمەوه. لەسەر قۆزاغەکان ناوی خۆم دەنەم.

ناوریشمی رهش ده پوشم، جیلبابی نیینی له بهرده کهم. نه فسانه و خورافات
زۆر له سه‌ر من ده‌نوسرتن، مستیله‌ی خوینمژان ده‌کرین به مستیله‌ی من،
شمشیری نه‌و غه‌زاکاره ره‌شپیتانه‌ی به هیچ ناویک پاکنا بنه‌وه، ده‌کرین
به شیری من. هه‌ر جه‌نگاوهریک له هه‌ر کوچه‌یه‌کدا دابه‌زیت، ده‌تین
جه‌نگاوهری نه‌وه، هه‌ر که‌سیک له هه‌ر کوچه‌یه‌کدا سه‌ربهردریت ده‌یکه‌ن
به تاوانی چه‌قۆی من، هه‌ر با‌ئنده‌یه‌ک به ئاسمانه‌وه به‌مریت، ده‌یکه‌ن
به گونا‌هی تیری من.

کتیپی زۆر له سه‌ر من ده‌نوسرت، قه‌سیده‌ی تاریک... دیوانی پر له خوین.
حه‌رف شه‌رمده‌کات له نزیک ناوی منه‌وه داینین، قه‌ره‌که‌کان شه‌رمده‌که‌ن
تیکه‌ل بن به زه‌مانی من، ره‌نگه‌که‌کان شه‌رمده‌که‌ن تیکه‌ل بن به ره‌نگی
من. سائوه‌ختیکی درنژ خه‌ریکی ناو ده‌بم، نیگار بو خۆم دروستده‌که‌م،
شکۆی نه‌فسانه‌یی، هه‌یه‌یه‌تی خوداوه‌نده به‌سامه‌کان، جاهوچه‌لایکی
ئاسمانی. تا پۆژیک ئیدی چیرۆکی زۆر له سه‌ر من ده‌نوسرت، له سه‌ر
چه‌قۆی با له سه‌ر دلم، له سه‌ر هاواری چه‌قه‌ل له سه‌ر لاشه‌که‌م، پرزینی
پۆحم له ژێر خۆری هاویندا، مردنی سۆزم له ژێر بارانی پاییزدا.

٥

خزمه تکاره کان

کۆيله و کرێکاره پیرهکانی شهو، نهوانه ی له بهری ئاوه دانبوونهوهی شارهکان دهخۆن، لهزهت له زنجیرهکان دهبینن، له نیوان قامچی و نازادیدا، قامچی هه ئه ده بژێرن. بهرد دهینه سه ر بهرد، وهستان له دروستکردنی قه فه زدا، دیوار شاسه نه تهی نهوانه. وهک چۆن با ئنده کان به شادی هیلانه دهچنن، به خۆشیی وه کۆيله ن، به شادییه وه زیندان بۆ خۆیان دروست دهکهن، به کامه رانییه وه دهینه عه بد.

شهوی درێژ ئاواز بۆ برسیتی داده نیین، به سه ما تینوویتی له یاد خۆیان ده به نه وه، به زیکر ملکه چی خۆیان بۆ ئیمپراتۆره خه مگینه کان دووباره ده که نه وه. پاسی ده رگای گۆرانی بیژه کان ده که ن « که له مه له کوته وه چاوه رپی ئاوازن ». عه ردی بیحاسل ئاوه ده دن، گه نه می ره ش ده هاپن، سه وڵ له قه یاغی کون ده دن. شهوی درێژ نه وان له سه رای ئیمه وه هیوا به ره و کوچه کان هه ئه ده گرن، خزمه تکاری ئومیده کان ئیمه ن، کۆيله ی ئاواته کانمان. بۆ هه ر کوێ بچین نه وان یا هووته کان ئیمه ده خه نه سه رشانی خۆیان. به دوری ئیمه زامی دلیان ده شارنه وه، به مه رجانی ئیمه دیلی خۆیان جوان ده که ن.

خزمه تکاره کانمان، نهوانه ی له جه نگدا لاشه کانمان هه ئه ده گرن، برینه داره کانمان تا بهر قاپی هه کیمان ده گۆزنه وه، له نه فره تی سپی

ئێمە کە تاعوونی سپی دەهینیت بێدەنگدەبن، لە رۆژی زەمەهریدا گەرمای دای خۆیانمان دەدەن، لە رۆژی ناستیدا لەزەتی شەڕمان بۆدەگیرنەوه. لە شەوی نازادیدا دەنگ بۆ خواجاکانمان دەدەن. گۆلاو بۆ وەستاكانمان دەگرن، شەکر دەدەن بە ئەسپی ئاغاكانمان، پلنگ بۆ کچەکانمان راودەکەن.

ساعات دروستدەکەن بۆ زەمانیک خای ئە نازادی، شمشیر بۆ شەڕکردن لەسەر بەروبومی کینگە تاریکەکان، کات دەخەنە ژێر چەکۆشی بازووه ناسینەکانی خۆیانەوه، بەیانیان لە بێژنگدەدەن، ناوی ئەبەدییت هەژدەگۆزن، ناوی ئاغاکیان لەسەر بای ئەمری دەنوسن، کوتایی شەڕ دەچن، ئاسمان غەزادەکەن.

بە گوارە پەشەوه بە بازارەکانی شاری مردندا دەپۆن، گۆی ئەوهسفی عەتارەکان دەگرن، باسوقی تالانی دەبەخشنەوه، میوژی سەرکەوتن دەخۆن. ئومێدیان لە دورگە دوورەکانەوه بۆ دەهینن، دەستیک پرەدەکەن لە خوینی دوژمنەکانمان و بە دەستیک ئالا سپیەکانی ئێمە هەژدەگرن، شەو ئە شەمەندەفەری شەڕدا دەبەنەسەر، ئە سەنگەری سوێحدا قافییە بەختەوه، بحوری کامەرانییە بچوکهکان، عەروزی ئومێد راستدەکەنەوه. خزمەتکارە خنجیلەکانمان کە بە سینی پڕ لە تلیاکەوه، بە حەشیشی عەشرەتە بەباچوووەکانەوه، بەنانی میللەتە بەدبەختەکانەوه دەگیرنەوه، کە سەعاتی نیوەشەو لێدەدات نامادەن بۆ سپیدە خوێنن، نامادەن بە زنجیرەکانیانەوه عەشقبەکن، نامادەن لە ئاردی شەو نانی سپی دروستبەکن، تەنووژی وجود دادەخەن، تا شەفەق لەسەر تەپڵەگەورەکان سەمادەکەن، هەلەلەشی شەڕدەکیشن، دەچنە قوولایی عەدەم و لەوێهە مرواریمان بۆ دەهینن.

لە جلە دراوەکانیاندا، بە سیپائی شەری دیلبیەوه، ئاوریشم بۆ ئیمە دەچن، تاج یاقووت پێژدەکەن، پۆحی رەشی خۆیان دەخەنە سەر سینی تەلّا، زیندەگی پێسی خۆیان دەخەنە سەر قاپی زیو و پێشکەش بە ئیمە دەکەن، خزمەتکارەکانمان ئەوانە ی خزمەتی تاجەکانمان دەکەن، کلیلیکمان بۆ دەکەن پاشەپۆژ دەکاتەوه، هەفتە دوای هەفتە ژیانمان وەک مافوور بۆ دەچن، سویمان وەک چەرچەف پێادەدەن، مێلی تیشک دەرگە نوینی سەبەییان، بەرگی ئاو دەرگە سەری بەیانیمان، شیرێ خوداییانمان لە فریشتەکان بۆ دەکەن، قەیمای پێغەمبەرمانمان بۆدین، شەربەتی نەمریمان بۆ زامندەکەن.

٦

کریکارەکانی بیابان

ئە ی چۆلەوانی سپی، ئیمە بۆ خزمەتی تۆ لیڤەین. بۆ خزمەتی گوڵە نەبیراوەکانی تۆ جاریکی دی درەختی خەیاڵی لیڤەدا دەچین، سەرۆکی نوێد، زەیتونی وەفاداری. ئە ی بیابانی سپی، ئە ی ئەو ی بەفریکی جاویدان خوینی تۆ ساردەدەکاتەوه، ئە ی تۆ چییە جگە ئە ملوانکە ی پچراوی ئە بەدییهت، وردبوونی زەمان، پارچە پارچەبوونی عەشق، وشکبوونی ناسمان وەکو گەلّا.

ئیمە بە تەپۆتۆری بارانەوه دین، لەسەر شەرفی تۆ شەونم دەخوینەوه، ئاو دەنوسین، فواره دەخوینینەوه.

پهنجی نیمة لمی تو پردهکات له هه لاله ی نهو رۆژگارانه ی که دادین، گۆی به هه شتاسا بۆ می رگی تو دهینین، تریهک تامی خۆر بدات، ههنجیریک هاوینی لیبرژیت. نیمة خزمه تکاری توین قافله ی شه رابمان پییه بۆ عه شره ته دووردهکانی ناو لم، هاتووین بیینه ساقی پادشا خه مگینهکانی تو، بیینه نه فسه ر له ژێر خۆری سپی نهودا، شه ر نه گه ل بای خۆره لاتدا بکه یین، سه نگه ر له ناسمان بگرین. نیمة عه تر دهینین، ناویشمی سه رده مه زبویهکان، کاسی زێر، جامی نهو شاعیرانه ی تۆزی مه رگیان به سه ر پۆحی نیمة دا دهباریت. نیمة خزمه تکاری توین، خزمه تکاری گۆنیک تا نه به د لیمره دا نارویت. دیین تاهگهی ده سکرده مان پییه، په سمی ده ریا نیشانی نه م گه رمایه، په سمی ناو نیشانی نه م تینویتیه ده دین.

نه ی زه ردیهک وهک پوخساری قه له نه دهره کۆنهکان، نه ی گه نه نیک سه راسیمه له مردنی دووباره ی خۆی له کۆشی کیلگه دا، من ده زانم که س تیناگات بۆ ناتوانیت له تو نزیکبیته وه. که س تیناگات بۆ له دهستی تۆدا کۆترهکان پرده بن له فرینی درندانه به ره مو ناشوین، بۆ تو زێریکت ههیه عه یارهکانی به خوین ده پیوریت، بۆچی شۆشه ی عه تارهکانی تو پرین له تۆفانی سه وز، له شه رابی وهک سه راب سپی، له ژه هری وهک نوتقه ی پادشاکان ره ش؟

نیمة خزمه تکاری توین. ئیواران که لمی تو ناسمانی بۆ ناگیریت، نیمة ناسمانت بۆ هه لده گرین.

تۆ له موته قه مان نزیکبکه ره وه، نیمة کۆتایی ده ریات نیشانده ده یین.

نیمة به کۆل له شاره دووردهکانه وه سیبه رت بۆ دهینین
تۆ لمی سپیمان به با له خوداوه بۆ بهینه.

٧

هێرشى گریکارانى روناكى

ئێمه ئێشدهكهين، عارهقهمان روناكى لى سه وزدهبيت، تينوتيمان پره له شنهباى سوڤ.

ئێشدهكهين، بهرد له نهستيرهكانهوه دههينين، چهكوشى ئێمه روناكى راستهكانهوه، تيشك كاتيک به خوارى له داىكهبيت. گولله كاتيک به خوارى له تفهنگ دیتهدهرى. ئێمه نور راستهكهينهوه. تريشه ددهينهوه به ناسنگهران.

ئێمه له روناكى شتى نهوتو دروستهكهين، رۆژ نهيبينوه. سوودى زۆر له زولمەت دهبينين، سوود له ديدى لهو مهخلوقانه دهبينين كه هينده شهويان خواردوه نابيناوون. سوود له فيلى زهرهنگهران كه عيارهى خويان به جادوو گهورهدهكن. ئالتونى تيكه لاو به مس، ياقووتى غەش، مروارى دهستكردى سه نهتكاران دهكرين.

لهى روناكى، ئێمه به چهكوشهكانمان نازارتدهدين، رۆحى ههژارمان له تو نزيكهكهينهوه، پيالهى رهشمان له تو پردهكهين، تو كه نينسان تا نه ندادى عهزاب رۆشنهكهيتهوه، فرينمان ناشكرادهكيت، غهريزهمان ددهيته بهر ههتاو.

ئێمه به شهواری لهو نارهزووانه كهوتين كه له تودا ددهروهشینهوه.

سو پاس بۆ ساردی تۆ که له رۆژی بارانی گهرمدا هینکماندهکاتهوه. دهتیینین که پیشوازی ئاسنگهران دهکهیت، پیشوازی نهو رهنجبه رانه دهکهیت که له قوولایی زهوییهوه دین و نهههق بهرو مهلهکوته دوورهکان لیدهدهن. ههمومان لهسهر نهو پرده لازوردییانه نیشدهکهین که تۆ بهرو موتلهق دهگۆیزنهوه.

ئیشی ئیمه فرینه بۆ بهرزیهکی هینده دوور، بال سوودی نه مینیت، لهوێ به پهنجه خوداکان دهژمیرین، زمان له ئاورنگی مهلهکوته دمهین، له ئاوی قیامت دهخۆینهوه.

ئیمه بهیانی راستهکهینهوه کاتیک به خواری له خهوه تهستیت. شهو راستهکهینهوه که بهگهوجی رووهو تاریکی دهروات، خهت بۆ نهوهرهس دهکشین که بهدهم فرینهوه دهریت، سهراب رادهکشین تا دهیخهینهوه سهراو.

نیشدهکهین... وهک دارتاشهکان روناکی دهبرینهوه و بهلهمی نومییدی لیدروست دهکهین.

تیشک دهبرینهوهو دهیکهین به قهیاغ بۆ مندائهکانمان. تیشک دهخۆین و دهبین به نیرهکی بچکۆله لهسهر شهقامهکان.

قافلهکانمان به قهلهمی روناکی باردهکهین، کتیبخانه دهکهینهوه ههر ههمووی تیشک بیت. ههر کاتیک مهعشوقه گریا، به سهکسهقوونی ههتاو ناشتیدهکهینهوه. ههر کاتیک زیربوو، شمالي سوچی بۆ لیدهدهین. که تۆرا، به هلووتی تریقه دهیهینینهوه.

ئیمە خزمەتکاری ئاوازه‌کانین... تریشه به نۆته ده‌که‌ین... روناکی ده‌که‌ین به موسیقا... میژوونوسی روناکییه غه‌مگینه‌کانین، جوگرافیانی مانگیکی ده‌ریه‌ده‌رین، ئیقاعاتی ده‌ریا ده‌پیوین که له ژێر تۆفانی روناکیدا پاشه‌کشیده‌کات، ده‌نگی نه‌و شارانه‌ی تیشک بو هه‌تاهه‌تایه فه‌رامۆشیکردوون، نه‌و کوچانه پاکده‌که‌ینه‌وه که خه‌زانی تاریکی تیا‌هه‌نده‌کات. ئیمە نه‌ندازیاری نه‌و دره‌ختانه‌ین نور له‌سه‌ریان هیلا‌نه‌ده‌کات.

هه‌ر که‌سیک بو ئاسمانیک ده‌گه‌ریت، هه‌وره‌کانی نور به‌بارین...
بابیت ئاسمانی و‌امان لایه.

هه‌ر که‌سیک بو ده‌ریایه‌ک ده‌گه‌ریت، ماسیه‌کانی له تیشک بن... ئیمە
ده‌ریای و‌امان لایه.

٨

هێرشێ ب‌اندە سپیەکان

ئیمه‌ین ئیواره ئاوه‌دانه‌که‌ینه‌وه.

ژیانمان تا‌کو‌تایی هه‌ر سه‌ره‌تایه، زه‌مه‌نمان بو پێشه‌وه‌ ناروات.
په‌لاماری ئاو ده‌ده‌ین که به‌ره‌و پێش پاشه‌کشیده‌کات. په‌لاماری
ده‌ریاچه‌کان ده‌ده‌ین و پریده‌که‌ین له ئیمپراتۆرییه‌تی سپی، پریده‌که‌ین
له که‌شتی که مه‌خلوقاتێ ره‌ش ده‌گوێزنه‌وه، رووه‌و سه‌ره‌زمینی ئاوریشم،
بو ولاتی‌ک جه‌نگاوه‌ره‌کانی خوینی سپی ده‌خۆنه‌وه. ب‌اندە‌ی قسه‌زان

به سه زماندا ده فرن.

ده توانین له کاتی کوشتنی کوتردا گوئ له هاواری هاواریکانی بگرین. قسه له گهڻ کوکوختییبه کاندای بکهین، که له سهر مناره کانه وه به بال قسه له گهڻ خودادا ده کهن. ده چین هه ریمیکه وه پره له پاساری زیکرناس، له تیترواسکی زاهید، له قه قه قه سی نیماندار. ریشۆله دیت غوربه تمان بو شهر حه دکات، پور دیت هیجرانمان بو شیده کاته وه.

له زه مینی بالنده سپیبه کاندای، نیمه گوئ له شهرجی درهخت ده گرین، گوئ له باران ده گرین کاتیگ خوی ته هسیر ده دکات. له وئ پلنگ سهرتا گوئ له نیچیره کان ده گریت، نهوسا ده یانخوات، شهیتان گوئ له توبه کانمان ده گریت، نهوسا غیویه تمان ده دکات. نیمه ش به نه زاکه تی دیرینه ی خۆمانه وه، به هه موو نهو شهرمه به رزه ی له منداییه وه فیریبووین داوای لیبوردن له دوژمنه کانمان ده کهین و نهوسا ده یانخوین. شهو له نیواره وه شفره کانی خوی ده خوینیته وه، تاریکی به ره زامه ندی روژ هه ل دیت، خور بهر له وهی هه ل بیت، قسه له گهڻ نه ستیره کان ده دکات. له وئ فانوس ده قه قه هیه، هه ر په پووله یه کی بویت به نامه رازیده دکات خه نجه ر شفره ی هیه، هه ر دلیکی بویت به ره مز بانگیده دکات. نیمه دین و بیده نگیه کی سپی ده هینین.

له زه مینی بالنده سپیبه کاندای، ده توانین به بیده نگی خۆمان له بیده نگی بزگاری کهین

له وئ دره خته کان بهر له مردن نهینی خۆیان وهک روناکی به لقه کاندای هه لده واسن

گهرداو بهر له وهی که شتیبه کان نو قه مبات، نهینی خوی وهک چرا به ناودا هه لده واسن

به له م بهر له وهی بهریت، نه وره سه کان وهک مۆم داده گیر سی نیت و ده یانخاته

سه‌ر دلی خۆی

شه‌وان دواي ماندوو بوون له گۆنگرتن له ده‌نگه سىحراو بيه‌كانى ناسمان،
 كاتيك زه‌نگه‌كانى نه‌مريى، نا‌ه‌ى كه‌نيسه دووره‌كان، هاواري مزگه‌وته
 خه‌مگينه‌كانى ناو ته‌م بێده‌نگدەبن، يه‌كێك له‌ناو دره‌خته‌كاندا ترسه‌كانى
 خۆى ده‌داته ده‌م با، تۆپىكى بللورينى پييه و به‌ختى با‌ئنده‌كان
 ده‌خوڤيته‌وه، سىحر له‌و گۆلانه ده‌كات كه‌ ب‌روايان به‌ غه‌ربه‌كانى شه‌و
 نيبه‌، سىحر له‌ مينا ده‌كات كه‌ گه‌لا ورده‌كانى پ‌رن له‌ چوارينه‌ى
 ترس، شه‌ونم به‌جۆرىك ده‌خه‌وڤيٓت به‌ هاواري زه‌وى هه‌لنه‌ستيت،
 پاتۆنيا وامه‌ستده‌كات به‌باران هۆشى نه‌يه‌ته‌وه... به‌ چاويلكه‌ى هه‌نديك
 پ‌زىشكى به‌ده‌وه، وه‌ك خراپه‌يه‌ك بپه‌روا به‌ناو باغدا ب‌روات. له‌و
 دره‌ختانه ده‌گريٓت كه‌ مانگ له‌سه‌ر گه‌لاكانيان پ‌نده‌كه‌نيٓت، له‌سه‌ر
 هه‌دى شو‌رهبى پ‌ۆزى هيرشه سيبه‌يه‌كانى خۆى ده‌نوسيت، زوبانى له‌و
 گيايانه ده‌بريٓت كه‌ زمانى ناو ده‌زان، هه‌ر شتيك نه‌ينى له‌م سه‌عاته
 سيبانه‌ى له‌و ئاشكرابكات ده‌يشكيٓنيٓت. هه‌ر شتيك شفه‌ى له‌م شه‌شيره
 مه‌ستانه‌ى له‌و ئاشكرابكات، ناوه‌ژوو ته‌فه‌سيريده‌كات.
 له‌و ديٓت و بێده‌نگيه‌كى سپى ده‌هيٓنيٓت.

لي‌ره هه‌ناو مۆسيقاي ده‌نكه‌كانى خۆى ده‌ژه‌نيٓت. تيشك له‌ با‌ئنده‌كانه‌وه
 في‌رى نيشتنه‌وه بووه له‌سه‌ر ناو، في‌ربووه له‌ خوڤنى ئيوه‌دا گه‌را دانيت...
 ده‌ليٓت: با خۆر زۆريٓت، با هه‌تاو زاو‌زيبكات.

پۆ‌حه‌به‌ره سيبه‌يه‌كان ديٓن، له‌و هه‌وا بێده‌نگه راده‌ميٓن كه‌ پ‌ره له‌ نه‌گه‌رى
 ته‌قينه‌وه‌ى ترسناك، له‌و ده‌رياچه گه‌رمانه ده‌روان كه‌ كه‌شتيه‌كانيان
 ده‌بنه هه‌لهم، ده‌رياوانه‌كانيان ده‌بنه غوبار.

پوژیک دیت، چیتربالندهکان ناخوتن... بولبول به هار به که بولالی دهباته سهر، هارین به کپی بخووری دهراچهکان هه لده مژیت، به بی هوار بالهکانی دهنوسین به ئاسماندا، به بیدهنگ وهک بورجیک له لم دهوخت، به بیدهنگ وهک موروووهک له توفاندا ونده بییت، به بیدهنگ وهک تهیریکی له هه خار ده شکیت.

٩

زیندوو بوونه وهی ئیمه و زیندوو بوونه وهی گول

چون بالداریکی توره خۆریکی خهوتووی سهر ده ریا له خه و هه لده ستینیت، له ته پوتووی پاییزدا هه لده ستیت و مردن له خه و هه لده ستینیت و په شیمانیده کاته وه، دهیه ویت مردن وایلیکات بگری و له به له میکی کوندا خودا حافیزی بکات و بروت. ئیمهش به کومه ئیک پالتوی شینه وه بپاک له هه ر تیفکریکی قوول، له ژیر بارانی ئیواره دا سه رقانی حیسابی دهستکه وتی خۆمان بووین له بروسکه. پوژهکانی خۆمان تا قیامهت حیساب ده کرد. بیرمان لای سفره ی پرسهکانی خۆمان بوو، مشوری ته لقینیکی شاعیرانه مان ده خوارد. مشوری کچیک به رووتی یاسینمان بخونیت. گویمان لیبوو گولییک دههاته بهردهمان و دهیگووت: منم ته نیا له مردن دهگه ریمه وه.

ئیمه که ده مانزانی ناتوانین وهک نه و له مردن بگه رینیه وه. یه کیکمان گووتی: ئیمه وهک گول زیندوو نابینه وه.

بەلام نا، ئىمە گەر تا ئەوسەرى مردن برۆین، گەر هەموو دەقیقەکانی
خۆمان، هەموو چرکە چکۆلەکانی خۆمان، هەموو هەناسەکانمان
بەکاربەیتین، دەشی ت پۆژیک وەک خۆنچە زیندووینەوه. بەلام گەر
زیندووینەوه چی بکەین؟ کە ئىمە ناتوانین وەک ئەو بگەشیینەوه،
بچینەوه ناو ژيانى باغەوه، ناتوانین زەوى بۆ خۆمان راخەین، ئاسمان
سەر لە نوێ دروستبکەینەوه. گەر زیندووینەوه تەماشای ئەو
دۆستانە دەمانکۆرت کە وەک ئىمە زیندوونابنەوه. بێوهایی ئەو ھاوڕێ
غەمگینمان دەکات کە هەستانەوه مان دەیکات بە دۆژمن.

گەر زیندووینەوه چی بکەین؟ بگەڕێنەوه بۆ ژێر باران و چاوه‌پوانی
گۆل بێن؟ چی بکەین؟ لەسەر شۆستەکان بوەستین، ئەو بژەنین، سەیری
باران بکەین؟

ئىمە بە تەنیا جارێک لە گۆل تێدەگەین، کە چی گۆل بە هەزاران مردن
و زیندووینەوه لە ئىمە تیناگات.

گەر زیندووینەوه دەبێت دووبارە لەسەر شۆستەکان بۆ ئیش بوەستینەوه،
شەوان گۆلەبەرۆژە ناویدەین، لە بەلەمەکاندا کۆچبکەین و تف لە
شەپۆلەکان بکەین، لە شەمەندەفەرەکاندا بگڕین و فستق بخۆین. کوتان
بفرۆشین، هەنگ بەخیوبکەین، خورما بە قاچاغ بەزین بۆ دوور. گەر
زیندووینەوه خودایە دووبارە دەبێت بچینەوه بۆ قوتابخانە، نامە بۆ
کچان بنوسینەوه، تۆتن بۆ عەمبارەکان داگیرن، لە بەردەم زەرەنگەرەکاندا
شقارتە بفرۆشین. ئەوکات دایکمان تیناگات بۆ ھاوینەتەوه،
دەزگیرانەکانمان تیناگەن بۆ دواى ئەو تۆفانى عەشقە دەگەڕێنەوه

ئیمه به ته نیا جارێک له هه موو دره خته کان زیاتر ده ژن. هه ره یه کێک له ئیمه، له پۆژنێکدا به قهه هه موو باڵنده کانێ دونه ده فریت. هه ره یه کێک له ئیمه له باغیکدا به نه ندازه ی هه موو خونه کان سه یری به هارده کات. هه ره یه کێک له ئیمه به نه ندازه ی هه موو مراوییه کانێ دونه ناسمانی بینوه. هه ره یه کێک له ئیمه له سه عاتیکدا به قهه هه موو ماسییه کانێ دونه ماندوو ده بیته. گه ره ئیمه ش زیندوو بینه وه، سه رسامی ئیمه به تیشک زیندوونا بیته وه، هه زمان بۆ ئوقیانوسه کان ده کوژیته وه، عه شقمان بۆ با ده مریت.

تۆ به من بلێ نه ی گول، گه ره ئیمه هه ز له ده ریا نه که ین، ئیدی ناو بۆ کێ ده ژێ؟ مانگ بۆ کێ ده دره وشیته وه؟ باغه بۆ کێ ده رویت؟

١٠

نیشکردن له گه ل پاوکه ره یکی مردوودا

وهک تیشکیکی تیکه لاو له سووتانی پۆخ و نه سووتانی. که ده دره وشیته وه بۆ نه وه یه ئیدی نه دره وشیته وه. وهک ئیمه که له سه ره نه م به ردانه وه ستاوین سه وزین تا جارێکی تر نه وه ستین و سه وزنه بینه وه.

ئیمه لیرو وه ده پۆین، وا مه زانه رێبوارین، ئیمه رێبوارین، بۆ نه وه لیرو وه ده پۆین، تاجاریکی دی لیرو وه نه پۆینه وه.

من و نه و پیکه وه را دادگا بۆ سه روشت داده نیین. نه و ته قه له باڵنده کان

دهکات و دهلیت لهگه لهما بۆنی سووتانی ههوابکه، نهسیم هه لمره که پره له ترسی گیا، شهو بخۆ که پره له تامی میوه هات. ئای... نهی راوکه ری مه زن، نهی نهوهی له سهر پهری قوئنگه خه مگینه کان خه وتوویت، من و تو نیشده کهین، تو ترکی به ستووی نیو دهوه نه کان ده خوین، خونچهی رۆژگاره کۆنه کان که هیشتا نه ژاکاون، وهک ههنگی شانه دیرینه کان که دهفرن و هیشتا نهگه یشتوونه تهوه خه رابی شاره کانیا. نیشده کهین... تهقه لهو کۆترانه ده کهین که به جهه نه مدا ده پۆن تا به جهه نه مدا نهگه رینه وه. تهقه لهو ریشۆلانه ده کهین که به تاریکیدا هاتوون و ده لێن روناکی وێرانه تره. من بانگته ده کهم، نهی نهوهی وهک چۆن داو له قاجی پاسارییه وه ده ناییت نهو هه موو تیشکه خنکاوهی شهو، له په نه ته وه نالاوه. من دیم نیشکه ریکی بچوکم، له ناو ته مدا بالنده ت بو ده دۆزمه وه، به به فرا راده کهم و له بن دره خته سه رسامه کانی زستاندا نیچیره پیکراوه کانت بو ده هینه مه وه. من له گه ل تۆدا شادم، وهک شادومانی تانجیه که له گه ل کاروانه دووره کاندا.

چادره کانمان که بالنده گومانی لێناکهن، نه ستیره مان که له نه ستیره ی سوچ جیانا کریته وه، جییینی من و تو که له سهر زهوی ناسه وار جینا هیتیت، وهک رۆحیکی سووک به سهر به سته له کی جهنگه لدا ده پۆین نیچیر نامانناسیته وه. نهی راوکه ری مه زن، نیمه خوینی خۆمان ده پۆین، تا خوینی کهس نه پۆین. جیدهستی من و تو له سهر ههوا، له سهر درهخت، له سهر تهقه نگه کان جینامینیت... وهک پیاو کۆرکی له شسووک، جه لادیکی روو خوش بانگی که رویشکه کان ده کهین، که دین له میهردا کهرمیان ده بیته وه. من نیش بو تو ده کهم، رۆژیک تو له گیادا خه وتوویت و بیر له بێنیشیه کی جاویدان ده کهیته وه. ئاه، تو که سینت له خوشه و یستیدا ژانده کات، له بری تو خوشه و یستییه کانت هه لده گرم.

که په نجهت له خوی بیزار بووه، له بری تو په نجه ده نیم به تفه نگدا،
له بری تو میل له ناو میدی ده نیمه وه.

تو که ده مریت بونه ویه نه مریت. که له ژرر له دره خته دا ستایشی
بیده نگي جه نگه دل ده کیت بونه ویه هاواریکه یت. که سهیری له
ناو ده کیت، ده ته ویت بیته وه سهر وشکایی. که ته هه له باز ده کیت،
ته هه له فرینی خوت ده کیت.

به ئی، نهی دوست. له بری تو دار ده نیم و ناگر بو خوانیکی نه فسانه یی
خوشه ده کم، فوو له پشکوکان ده کم، که وهک مهرگی تو ده گه شینه وه.
نان بو مردن دروسته ده کم، من و تو تیشوویه کی زورمان پیوسته تا
نه ستیره مان بیرنه چیته وه، ناویکی زورمان دویت، نه وه تا خورناو ابوون
تینوومان ده کات. من نیشده ده کم، قه دهر ده خولقی نیم، چاره نوس دروسته ده کم.
توش نه ستیره له خوتدا داده گیرسی نیی، نیچیر له خوتدا ده دوزیته وه.

کاتیک خوشه کانت له چا دوورانه دا بۆته ده گرین، کاتیک پاشماوه ی
کالی نه و بالنده ده بین که من و تو ده یان خوین، نه و کات نیمه
به پیچه وانه ی رووباره وه به ره و نه وه سهری کاره سات سه رده ده وین، مردن
بانگمانده کات، ترس به نه سیمدا نامه مان بۆده هی نیی، کوست له گه دل
سرو ی به یاندا بیدارمانده کاته وه. من و تو شوینی پی نه و شیرانه
هه لده گرین که به دم خه وه وه رووه و روناکییه کی خه یانی، به ره و نه وه سهری
نه فقه قیکی سه وز ده رۆن. من و تو شوینی پی جان هه وه ره کان هه لده گرین
که دوودنی له هه نگاویاندا یه، شوینی پی نه و راوکه رانه هه لده گرین که
له گه دل نیچیره کانیاندا ده مرن. شوین پی پوچه خه مگینه کانی خومان
هه لده گرین، که به ره له نیمه لیره وه ناو ابوون.

١١

دوو نیشکەر... باغ دروستدەگەن

وەک لیکچوونی دوو ھەرمی کە پاییز بەیەکسانی لەگەڵ یەکدا بەشدەگەن،
لەیەگدەچن.

وەک لیکچوونی دوو خۆر کە ھەتاو لە یەک سەبەتە ھەندەبژێرن.
بەیەگەو تەبان.

وەک دوو جەنگاوەر شەر لەگەڵ سیبەرە خەمگینەکانی جەنگە ئا دەگەن.
رۆحیشیان لە یەگدەچیت... رۆحیشیان کە وەک جەستەیان پەرە لە باغ،
پەرە لە شەتلی سەبر، پەرە لە رەنجی تازە، لە پلانی دیکە بۆ ھەوا،
لە شەوگاری فەریکتەر لە شەوئە نوێ، لە بانگە دەستەمەتر لە
گۆل. وەک یەک بە دوای ئیمانیکی دیکەدا پاچ لە زەوی دەدەن. تۆو
دەگەن بە کێلگەکانەو تە بەرۆیومی دیکە بناسن، تە سەردەمی دیکە
برۆتین، تە میووی دیکە بخۆن. پاچ دەدەن لە ھەوا، تە دەگەنە سەر
خەزەنی وەھەکانیان، سەر سندوقی شاردراوی خەیاڵ لە ناو بادا، سەر
گەنجینە گۆمراوی، کە پەرە لە شیووی نەدۆزراوە بۆ گۆل، لە رەگی تر
بۆ شکۆفە، لە قانونی تر بۆ خۆنچە.

وەک یەک، چۆل شکۆفەنەکردووی کات لە برینی خۆیان مۆتۆربەدەگەن،
لە درەختی زەمان دەچن، تەمی میووی ئیوارە غەمبارەکان دەدەن.

ههردووکیان بۆنی زهوی ههڵدهمژن، بۆنی نهو باغانه‌ی له عه‌ده‌مه‌وه بانگیانده‌که‌ن. ئاه... ئاه، ئیوه ئه‌ی گه‌رداو... ئیوه ئه‌ی بای به‌روبوومی زۆر، می‌رگوزاری ڕواو له‌ تریشه‌ی ڕه‌شدا، له‌ جوێباره‌کاندا ماسی کۆن ده‌ربه‌ینن، شه‌ربه‌تیکی تر برێژنه‌ پیا‌ئه‌وه، کاتیکی هه‌وا ئاهه‌نگ ده‌کات، ئاواز ئاواز ده‌خوینی، مۆسیقا مۆسیقا ده‌روینی، سه‌ماچی سه‌ما ده‌کاته شه‌تل.

گه‌رداوه‌کانی ده‌وری یه‌کتریان خوشده‌وین، گێژنه‌ی ده‌وری هه‌مه‌تی یه‌کتەر ده‌په‌رستن.

دووان ڕه‌شه‌بای تریان پێیه، شه‌پۆل که‌ سه‌رابی شه‌پۆلی تره، ده‌ریایان بیهیوه له‌ ناو دروست نه‌بووه، که‌شتییان بیهیوه به‌بی هه‌وا‌دا ده‌روات. تۆوی ناوه‌دانیان پێیه بۆ شارێک به‌ سپیتی دروستبووه. به‌ دوو خوده‌ی سپیه‌وه دین، له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌م زه‌ردانه‌ نه‌خشه‌ی باغه‌ سیحراوه‌کانی خۆیان ده‌که‌نه‌وه، شه‌و ڕۆژ ناژمێرن، گزنگ ده‌ژمێرن، هه‌تره‌ی ناو‌رنگ. داستانه‌کانی خۆیان که‌ به‌ داس، به‌ چه‌کوش، به‌ قو‌لنگی فه‌ره‌ادانه‌ ده‌ینوسن. ده‌لێن ئی‌مه‌ ده‌بین به‌ خزمه‌تکاری نه‌و ده‌رگایه‌ی شکۆفه‌ی لیوه‌دیت، ده‌بین به‌ ئیشکه‌ری نه‌و فریشته‌یه‌ی گول له‌ خوداوه‌ ده‌هینیت.

شورا دروستده‌که‌ن له‌ نیوان ئه‌وه‌ی جاویدانه‌ و ده‌میت، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ده‌میت و جاویدانه‌.

دیوار دروستده‌که‌ن له‌ نیوان ئه‌وه‌ی راستیه‌ و ده‌بیته‌ خه‌یاڵ، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی خه‌یا‌له‌و ده‌بیته‌ راست.

له‌سه‌ر یه‌ک دی‌راو سۆزده‌که‌ن، زی‌کری خۆیان ده‌که‌ن به‌ خاکه‌وه، هه‌له‌له‌ی خۆیان ده‌ده‌ن به‌ با، ئیشراقی خۆیان ده‌ده‌ن به‌ دی‌به‌ر. پاچ

له پوناکی دمدن. لهیه کده چن وهک لیکچوونی دوو پیاو که شه ویک له شه قامه کانی شاریکدا پیکه وه له خیانه ت هه ئدین، له فساد ی ناو، له قاقای بیجیه یای هه زاران گه لای زهرد. خو له میشی نهم بالنده سووتوانه دهیانبات، که دمه وه بهیان وهک جهنگاوهر په لامار دمدن. نهوان وهک دوو درهخت رهگی خویان دمدنه بهر خور، خو له میشی گهرمی زهمان دهیانبات، ئیشده کهن و بهرهمی خویان له کهشتیه کاندای بارده کهن، بهرمو زموی ناوه دان، مروقی پر، شاری کامل، بازاری جهنجال.

١٢

مه هیله گول پیبکه نیت

چ ترسناکه، بهیانیان که گول پیبکه نیت.

چ ترسناکه دهنگی بولبول کاتیک من و تو ئیشده کهین.

مه هیله مندا لان پیبکه نن، ترسناکه نهم قاقایه کاتیک من و تو لیومان نییه به قاقا وه لامیبدهینه وه.

کاتیک من و تو ده بیت تا مردن رهنجیدهین، مه هیله... مه هیله گول پیبکه نیت

کاتیک له ته پوتوزی کینگه کاندای دهرین، به گول په شیمان نابینه وه.

کاتیک به دهردی جودایی دهرین، به خونه ناشت نابینه وه؟

سهیرکه دیده مان هه مووی زامی تیشکه ژهراوییه کانی شه وه. گول بو

پیبکه نیت، که ده زانیت دهستان هه مووی خوینی درکه ژهراوییه کانی نه وه؟

که تو له نهزه له وه غه مگین بوویت، بیکه نین غه مارترت دهکات.
که تو له نهزه له وه ته نهابوویت، بیکه نین ته نهاترت دهکات

نه وهی وهک من به دهر دیکى قووله وه هاتیته سهر زهوی، به خه نده
به خته وهر نابیت

مه هیله... مه هیله گول بیکه نیت.

مه هیله نهه چه قویهی ناو گه روم فه راموشکهه، مه هیله نهه گوله یه ی
ناوچاوانم بیر بچیتته وه. مه هیله برۆم و وادیاریم بى زام لهه ناوه
هاتوومه دهر، که گول پیده که نیت،

نهو خوینهه له یاده چیتته وه که له یاده وه ریم دهکتیت.

مه هیله... مه هیله گول بیکه نیت.

کاتیک گول پیده که نیت

دله قى خودامان لیده بیتته رهحههت

زریانمان لیده بیتته ههتاو.

گهر به یانی نهه ریمه نمان بینى لیمانده بیتته په رى

گهر شهو به ناگردا رۆشتین لیمانده بیتته ناو.

١٣

بئ نیش له فیردهوسدا

له پوژیکدا پوناکی له خودا خۆیهوه دههات، زهمانیک تیشک و جهسته، زوتمهت و پوناکی نهبوو. بائندهکان به هیچ وهرزیکهوه، نینسان به هیچ خاکیکهوه نه بهسترابوو. سههههرنهبوو تا بیر له دهریابکهینهوه. مهوداگان، دوورییهکان، کوژاو ناکوژا ههمووی له پوحدابوو. شارهکان ههموو له یهک باغدا، باغهکان ههموو لهیهک گوئهباغدا خهوتبوون. زهمان ههمووی یهک چرکه بوو، سیو له نیوان دوو کهسدا لهت نهدهکرا، خودا له نیوان دوو دیندا دابهش نهبوو. عهشق تهنها ناهیک، ژیان خۆی یهک ههناسه بوو.

نه ناو ناوی ههبوو، نه با دابهش دهبوو.
 با له دایک نهبوو بوو تا جهنگهه له دایک بیته. ئاسمان بئندهبوو تا مهل بائی بیته. شهو نهبوو، تا مانگ ههستیت، بخهویت، مائی بیته. نهوسا دلمان دههراگی نهبوو، تا جوانی کوشنده بیته شهونمی بهیان وایکرد گوژ بیر له مردن بکاتهوه
 سروهی سوپج وایکرد پوچ له لهش توپه بیته.
 عهشقی ژیر تریقه وایکرد
 گوناوه راپههریت، گومان پیبگات، حهقیقهت وهرگهریت.

١٤

نیشکردن لە سەر بورجیکی نادیار

دوو بورج لە ناوەراستی دوو ئومێدان، ئێمە نایانبینین، چونکە یەک ناوێدی بەیەکیانەو دەبەستیت. لە ناوەراستی دوو جەنگەلدا، ئێمە نایانبینین، چونکە تەنیا گەلایەکی وێڵگەرد بەیەکیانەو دەبەستیت، لە نێوان دوو خەوندان کە تەنیا بۆنی یەک گۆلەباغ بەیەکیانەو دەبەستیت، دوو بورج ئێمە هەرگیز نایاندۆزێنەو، چونکە لە نێوان دوو ئاسماندا... دوو ئاسمان کە تەنیا هاواری نەستێرەیک بەیەکیانەو دەبەستیت.

من و تۆ بەرد دەهێنین بۆ بورجیک کە نایبینین
بەرد دەهێنین و دەبخەینە سەر دیواریک کە نایبینین
سەنەتی خۆمان لە دەرگایە کدا بەهەردەدەین کە نایبینین

زەخرەفە ی خۆمان لە تاقیکدا، نەخشی خۆمان لە پایە کدا خەساردەکەین
کەوتۆتە نێوان دوو کێلگەو لە خەیاڵ
لێزانی خۆمان لە رێواژیکدا سەرفەدەکەین بەشیکە لە عەرشیکی لە غوێار.

من جووتیاری ئەو درەختەم کە لەسەر ابدا سەوز دەبییت، لەسەر سفرەیک
سیو بۆ ئەو پۆحانە دادەنێم لەم بورجەدا دەگەرێن، ئەو پۆحانەی لە

ئیسکەکانیان جیانابنەو، لە ناو گیاکاندا، لە بەر ڕەشەبای شەودا،
 لە سەنگەری شکاوی سەر قوولە تاریکەکانەو، کاتیک مەنجه نیق لە
 ئەستێرە دوورەکانەو ئیمە ناگر باراندەکات، باغ ھەمووی تەپوژوی
 جەنگە، گەلا بۆ خۆلەمیشی خۆی دەگەرێت، باندەکان دەفرن و
 سەیری پەری سووتاوی خۆیان دەکەن لە ھەوادا، با بۆکروزی لاشە
 دوژمنەکانمان دەھینیت، لەوێ من دەستی ئەو مردوو کۆترانە دەگرم کە
 لە ژێر درەختەکاندا بۆ ژبانی خۆیان دەگەرێن، وەک چۆن مندائیک بۆ
 یاریەکی ونبوو دەگەرێت، دەستی ئەو ڕۆحانە دەگرم کە لە ناو بەحری
 ئیسکەکاندا بۆ لاشە خۆیان دەگەرێن. زەنگەکان لێدەدەن و من ھیشتا
 نەخەوتووم، کۆتایی بە خۆلەمیش و تەپوژ و ھێمنی خۆیەو دیت
 و من کۆتایی نەھاتوو، شەو دیت ئەم بورجە بشوات و لای من ھەمیشە
 ڕۆژە، با دیت مردووکان بەریت و من خۆم بە درەختەکانەو دەنوسینم،
 ھێمنی دیت ناسەواری ئەم نەعرەتەییە بشوات، من خۆم بە ھاوارەو
 دەنوسینم.

بورجیک ئیمە لە باغەکانیدا نابیناین، دەسورێیینەو و میوەکانی نابینین
 لە نیوان دیوارەکاندا دیلین و دیوارەکانیش نابینین.

وەک تەیرێک ھیلانە لە سەر درەختیکی نەبێنراو کردبیت
 وەک بیرێک ناویکی نەبێنراوی تیا بیت
 باغیک پربیت لە فوارە نەبێنراو.

ئیمە ئەم بورجەدا نیشدەکەین، نەکەس چاوەڕوانی گۆلە، نە کەس
 چاوەڕوانی خارە. دەستی ئەو مردوانە دەگرین کە ئەم پەنجەرەو دەچنە
 بەر ئەو پەنجەرە دی، ئەو مردوانە نە درەبای ئەو دیو پەنجەرە، نە
 ناسمانی ئەو دیو پەنجەرە، نە پەنجەرەشیان لێ دیارە.

نیشکردن لەسەر بەرد

ئەو بەرد ئەو لایەق بە شوونی مردنی من، گۆنم لە دەنگی تۆیە کاتیک با لە دەرگای هەردوو کمان دەدات. ئەو بەرد چاوەڕۆکی تۆم بێت و سەکۆیەکم بۆ دروستبکەیت لەوێوە هەموو ناو ببینم، هەموو مەرگ بە هەموو تەمە مۆرەکانی سەر نیگایەو. ئەو بەرد... ئەو لایەق بە چاوەروانی بۆلبول، ئەو لایەق بە نیشتەجێی پادشاگانی بەیان، ئەو لایەق بە بەدبەختیکی وەک من کە تۆ لە گەردون دەکات.

ئەو تاویری مەزن، ئەو جوانتر لە ناسمان، ئەو ئەوێ خوداکان پێت بەسەردا دەنێن و ئێمە ناشتندەکەینەو، خوداکان فرێتدەدەن و ئێمە هەلتدەگیرن. خوداکان لەسەرت مەو دەنۆشن و ئێمە لەسەرت دەمرین. ئەو درەمشاوەتر لە زەرۆت، ئەو لایەق بەخشی فریشتەکان، ئەو زێری زەرەنگەریک بازرگانی بە موعجیزەو دەکات، یا قووتی بازرگانیک لەو دیو مردنەو کالامان بۆ دەنیرێت، ئەو تا دەتبینم، تۆ دوویری پیاویکی ئەگەڵ جەهەنمدا بازرگانی دەکات.

کە لە هەوا رادەکەم. تۆ پەنجەرەم بۆیکەرەو. من ماچتدەکەم، لەبەرئەوێ لە تۆ زیاتر هیچی دی نییە ماچیبکەم، ماچتدەکەم لەبەرئەوێ زەریا ماچناکریت، ناتوانین دەمبەخەینە دەمی ناگرەو، دەم بێخەینە دەمی هەواو.

ئەو بەرد.

نە ی لایەق بە دەریاوانیک تف لە زەوی دەکات.

نە ی شایستە ی پاشایە ک باز دەدات و لە هەوادا مردنی خۆی مەچ دەکات
باز دەدات و تاجە کە ی بۆ بۆشایی جێ دەهێتێت، بۆ با، کە لە گەڵ خۆیدا
بەرەو ناو گەرداو دەیات.

من لە گە ئێدا بەرەو دۆزەخ تێ دەبەمەو، بەرەو خەرنەد، بەرەو شوێنیک
هیچ دەستیک نە مانگرتەو. لەوێ تانی بەریو نەو ی بێ دەربەست دەکەین
، هەرە سێکی مەزن بەرەو بۆشایی سەوز، بەرەو ناو پۆچی شەو، بەرەو
باوەشی بەیان.

١٦

دوو نیشکەر

لە سەر دەریا ستایشی یە کندی دەکەن

یە کێک لەو دا دەرەوشیتەو، یە کێک لەو ساتەو ی دەستی بە قیامەتەو
گرتووە، دیت و لە گە ئیدا سەیری قیامەت دەکات و دەرەوشیتەو، ئەو لە
کەشتییەکی دوور دا بەزێو و کۆترە خەمگینەکانی سەر دەریا بانگ دەکات،
وێک ئەو بێ هاوڕێیە و بێ نیشتمان، وێک ئەو پوناکییە کە بێ ساحیب،
وێک ئەو بێ مەتێکە بێ دۆست.

ئەو برینەکانی خۆی نیشاندەدات و دەڵێت: ئەمە نەفرەتی منە لە ژبان.
ئەو ژبانی خۆی نیشاندەدات و دەڵێت: ئەمە نەفرەتی ژبانه لە من.

ئەو دەستەبەت خۆنیکێ مە یو لە گەروی دەرەهێتێت و دەڵێت: ئەمە

گۆرانی مردووی منە بۆ ئیوارێ. ئەو دەستدەبات خەنجەرێک لە دڵ دەردەهێنیت و دەتیت: ئەمە خوشەویستی منە بۆ دەریا.

پێکەوه تەماشای ئاو دەکەن، ئەم بەشەرمەوه قسە لە جەنگەکانی ئەو دەکات، قسە لەو بزمەرانە دەکات کە لەسەر دەستی دادەکوترین، قسە لە خاچیک دەکات ئەو بەرزیدەکاتەوه، شەڕێک لەسەر ئەسپە سپییەکانی دەکوژیت و هاوار لە مانگ دەکات، کە خودی خویناوی خۆی لادەبات دەیت بە ڕەشەبا، باس لە زەمانیک دەکات ئالاکان بە فەرمانی ئەو دەشەکیهوه، ئاو بە فەرمانی ئەو لەدەریادا دەجویت، تیشک بە شمشیری ئەو لە ئاسماندا دەوستیت، هەتاو بە هاواری ئەو پاشەوپاش دەگەڕێتەوه. ئەم دەتیت: جەبەرۆتی تۆیە وادەکات، گیا لەزموی بیتە دەری، کەشتییەکان لە ئاودا بوەستن، شیر ناکۆتابیت و شەونم نەبریتەوه.

تۆ ژبان هەلا هەلا دەکەیت تا لە هەر درزیکەوه ئاورنگ بیتە ژووری.

تۆ برینەکان پردهکەیت لە هەنگوین، مردن دەکەیت بە شەراب.

پێکەوه سەیری ئاو دەکەن، ئەم بە شەرمەوه ستایشیدەکات، بە شەرمەوه قسە لە چاوانی دەکات کە پەرە لە ڕەشەبای ورد، پەرە لە مرواری شکاو لە ژێر فشاری خوشەویستیدا، دەتیت: شارهکان بە بینینی تۆ دەکەونه گێژەنی تیشکەوه، روناکی وەک با گەلەک پۆژی ناشووتە دەبات، تۆ ئێشیدەکەیت و نازانیت تۆفان بە هەناسەی تۆوه نووساوه، دەستی تۆیە زەرۆت بە ناگادی نیت، زێر لە بیهۆشی بیداردەکاتەوه. تۆ دەبیتە زەویناسی چکۆلانە لەم عەردە، تۆ بە تەنیا لە کانی زاکان تێدەگەیت، لە هیزی ئاو کاتیک خەمگین دەیت، لە هیزی مەعدەنە بێشوناسەکان، هیزی نەورەسە مردووەکان کاتیک رۆحیان تیکەلاوی هەوا دەکەن. تۆیت دەزانیت چەند دەریا خوشەویستی لە دەنگە ئێکدا هەبێ.

١٧

نۆینه ریکی خه مگین

من نیشده کهم، هه رکاتیک ده ریا خه وت من له جیی نهو ده بم به ده ریا،
من جیگری مانگم له سه ر زهوی، جیگری زیرانم له پوژی سایه قه دا، جیگری
ناسوودیم له هه فته کانی توفاندا. وه کیلی خۆرم کاتیک ده ترسیت بیته
کوچه که مانه وه، وه کیلی تریقه م کاتیک پوچی سه رگه ردانی توی لیونده بیت،
وه کیلی نه یزه کم که ده ترسیت کوتریک هه موو پوناکی نهو بخواته وه،
نۆینه ری گوتم کاتیک گول یادیده کات نۆینه ری له م خه راباتا ده هه بیت،
نۆینه ری هوشیاریم، کاتیک هۆش یادیده کات نۆینه ری له م گه مژه نابادما
هه بیت. من به ناوی ده رده داره کانه وه قسه ده کهم، کاتیک بیده نگی خوی
گه وره ترین ده رده. به ناوی بانداره کانه وه قسه ده کهم کاتیک فرین خوی
هه ناسه یه کی مه رگه.

له بری هه موو زاناکان ده چم بو نه فامستان
بامن گه وره ترین نه فام بم، گه وره ترین نه فامی نۆستان.

گه ر منتان کوشت له سه ر شه ریه ته تی گول بمکوژن
گه ر نازادیشان کردم به ره نگی شه پوله کانی ده ریا نازاد مبه کن.

نه گه رچی دۆستی خوداو ونده کانم به لام ده چم بو جه هه نه م، من وه کیلی
به ده به خته کانم له وی، وه کیلی نهو دره ختانه م که له بنی سه قه ردا

سەوزدەبنەو، وەکیلی ئەو بۆلۆلانەم خۆیان لە دۆزەخ دەسووتێن و دەنگیان لە بەهەشت گۆرانی دەنێت. من لە میژە بەرگریم لە عەشقی نێوان فریشتە و شەیتان کردوو. لە میژە بەرگری ئەو حەرامزادانە دەکەم کە نۆتفە ی رزای باغەوان لەسەر گۆل دروستیان دەکات. بەرگری لە ناوڕنگی ڕەش دەکەم، پڕشنگی بەد، شەونمی تال. لەگەڵ بێبڕواکاندا سوژدە دەبەم بۆ درەخت و پەپوولە و مانگ بەرگری لە حەڵاڵکردنی نوێژدەکەم بە مەستی زەفەربردن لە نێمام لە دواي بەربانگ. حەڵاڵکردنی کوشتن لە سوچ دەدا حەڵاڵکردنی عەشق لە رکوعدا... حەڵاڵکردنی ماچ لەسەر بەرمال.

من وەکیلی مۆم لەم گۆزەری زۆنوماتە بەدەدا.
من وەزیری نورم لەم کۆلانە داخراوە ڕەشەدا.
لەشەوی لەدایکبوونی گۆلدا، نوینەری تریقە... منم.
لە پرسی درەخت و بادا، من وەکیلی شەونم.

١٨

وەتەن و نیشی مۆسقاڕیکی ماندوو

سەردەمێک من تاسەر دڵ نوقمی خۆکوشتنی گۆل بووم. پەژمۆردەگی دایکی راستەقینەی من بوو، مەمکی خەزانەکانم دەمژێ، شیرێ زەردم دەخوارد. گاکۆتکێم ڕوومو پاییزبوو. ئا، ئەو وەتەنی بیۆهفایان، بۆ قولاپی خەزانم بۆ هەڵدەیت، من خۆم لەم تۆرە زەردەدام.

راوی ماسییەک مەکە، لە میژە خودا راویکردوو،
کۆتریکی سپی مەکوژە، لە میژە لە خەزاندا مردوو.

ئەو ھاویاری نۆتەکانی سوڤ، ئەو دیلی ئەم کەمانە سەرسامی
لە بادا مەبھورە، من دڵم پرپووە لە کۆتری زەرد، فلووت بۆ یەکیک
دروستدەکەم خنکاوە لە عەشقد، پیاو بۆ یەکیک چاکدەکەم کوژراوە
لە جەنگە ئادا، ھاواردەکەم: وەتەن ئەم دەفرژەنی خنکاند، وەتەن ناهیلێت
ئەم چەلۆ شکاوی بەر زریان چاکبکەمەو. ناهیلێت تەنبوری فرێدراوی
ئەم خۆشەویستیە هەلگرەمەو، وەتەنی لە زوڵوماتدا خنکاو، حەزناکات
سازی خنکاوەکان لە روبرا دەرپهێنم و بیژەنم، حەزناکات لە پەشەبادا
بە شمشالەکەمەو بەرەو خەرەندی خۆم بپۆم. وەتەنی بەد ناهیلێت،
من لەسەر ئەم سەحنە تاریکە، لەبەردەم سەرۆکە یتشەرەفەکانیدا
خۆم بکوژم، وەتەنی لە پیسیدا خنکاو، بەردەوام نامیری شکاوی
مۆسیقارە پیسەکانی خۆم بۆ دەهینیت و دەتیت: بەر لە توفان دەنگی
بولبولمان بۆ بژەنە، بەر لە قیامەت عەندەلبیمان بۆیکە بە سروود.
من ھاواردەکەم: وەتەن ئەم نەیزەرەنی خنکاند، وەتەنی خالی لە نور،
وەتەنی رزێو لە بۆنی سولتانەکانیدا، وەتەنی سپی وەک گەچی پەیکەری
دیکتاتۆرەکان، وەتەنی رەش وەک برۆی سیحربازەکان، ئەو ناهیلێت بۆ
خەزەنی فیتنەکانی ئەو بگەرێم، بێم بە مایسترووی پاییزیک بە نۆتە
زەرد گولەبارانمان دەکات. وەتەنی بێتەزاکەت ناهیلێت، بە دەسڕێژی ئەم
مۆسیقایە، لەبەردەم ئەم خونچەییەدا خۆم بکوژم.

ئەو نیشتمانی خانینان

کە من بە سەیری گۆل دەمرم، بۆ بە بروسکە دەمکوژیت؟

وهتهن نهو هۆتوووه شکاوهی پره له باران و ژهنگ، وهتهن نهو کاسه خاییهی پره له پاشماوهی ژهر. من هاواردەگەم: وهتهن نهو سهنتورهی شکاند و سۆناتا ترساوهکانی کوشت. من پیاوی گوڵم لێدەدا، میلۆدی گیام له پێدهشتهکاندا چاکدهکرد، بهیانیانی بههار به کێلگهی گهنمدا دهڕۆشتم و سونبوله خهوتووکانم بۆ عهشق نامادهدهکرد، وهتهن منی لهگهڵ خونهکاندا دهکرد. من که ئیقاعی بام لهگهڵ پوڤدا، دهنگی گهردهلولم لهگهڵ لێدانی دڵدا ریکدهخست.

نهی وهتهن مهفتونی تۆم، بهلام نامهویت شیوتم بیربکهوێتهوه.
وههتی غهیری و غهیریهت، وام به کوئی خۆتهوه
که خۆت پێلاوی دوژمنان ماچدهکهی،
کی وهکو سهگ پهتکههه و بیخههه ژێر پێتهوه؟
غهبارم که دهتبینم دوژمنم وهک سهگ پهتتههکات و دهتخاته ژێر پێیهوه.

نهی نیشتیماهی بێشهرهههه
که من به گۆرانی دهمرم، بۆ به خههههه دههکوژیت؟

١٩

دزیی بولبول

هاواری تۆ رەنگی من دەگۆریت. من رۆژگاری خۆم لەسەر باڵی تۆ دروستدەکەم، رۆژی من ئەو کات دەست پێدەکات کە تۆ لەسەر گۆل دەنیشیتەو، کە تۆ دەرویت شتیک ئەگەڵ خۆتدا دەبەیت روناکی نییە، بە لکو تۆوی هەر رۆشناپیە کە ئەگەڵ رۆحدا دەرویت، تۆوی ئەو تیشکانە یە کە ئەگەڵ خۆتدا دینە دەری.

تۆ خۆتدەت بۆیە دەستمان لە کار هە لگرت و رۆشتین بەرەو سەیرکردنی دلی خۆمان.

چەقۆمان هە لگرت و رۆشتین بەرەو جیگایە ک خۆکوشتن لە رۆحماندا بکوژین، پەتمان هە لگرت و رۆشتین بەرەو دارستانی ک مردن بخکینین، بەلام لە بری خۆکوشتن سەیرکە خۆمان کوشت، لە بری مردن، سەیرکە خۆمان بە درەختەکاندا هەلواسی.

تییەرە بە سروودە قاچاغە کانتەو، تا دەگەیتە ئەوسەری ئەم دەریایە. کە ناهیلن باغ بخەینە گیرفانمانەو و بە بولبولەو بیدزین. بەحر بدزین و دلمان ببیت بە گۆرستانی مرواری. بیستان بدزین و ببین بە میووە فروشیکێ شیتی سەر مەرزەکان. سروودەکانمان وەک ئەسپ ببەستینەو و باربانکەین بە بای قاچاغ، لە شەوێکدا ناهیلن خودا بە شەرەفەو بە بدزین. تۆ گووتت ئەی بولبول: با ئیمە لێرەیین و غەریزەمان بەردەین تا بە هەشت. خۆتدنی تۆ جنسی منی گۆپی. نوتفە ی پرکردم لە مندالی حەرام. ئیمە هاتین تۆ بدزین ئەی بولبول، تۆ ئیمەت دزی.

ئیمەت لە ڕەنجی خۆت بارکرد، ئیمەت فراند تا سەر لیواری مەحشر.
 فرینی تۆ ڕۆیشتنی منی لەسەر زەمین تیکدا
 بانی تۆ منی ڕاگوێزا تا عەدەم
 ئەوەتە ی تۆم دیو بە بازارەکاندا دەڕۆم و وەک جاران جوانیم بۆ
 ھەرامۆشناکریت. لە شارێکدا نایین ناگر بدزم و بەریدەم لە مانگە
 کوژاوەکانی ناو سەرم، نایین بەحر بدزم تۆفانی ناو خۆم بدۆزمەو.
 ئەوەتە ی تۆ ئێشەدەکەیت، من بە شەقامەکاندا دەڕۆم و ئەستێرە لە
 ناوچاواندا دەتەقیتەو، دەڕۆم و ڕەنگی ڕەنجی ڕژاوی تۆ لەسەر ئەم
 درەختانە دەبینم کە وەک ڕەنجی ڕژاوی من لەسەر کتیبەکان بێجاسنە.
 ڕەنجیک کە زایەییە وەک ڕەنجی ھەکیمانی بەھار، ڕەنجی تۆ کە وەک
 شەپۆلی ڕەش دەچیتە دەماری منەو، خۆیندنی تۆ کە وەک مار بە
 کوچە ی سەھۆلاوی شەوێکدا بخلیسکیت، بەسەر دڵمدا دیتەخوار.

من سەیری نیشی تۆدەکەم، کە وەک ڕوباریک بە ژێر زەویدا بڕوات کەس
 نایینیت. من کە سووک و سادە لە گەلایەک دەچم لە تۆفاندا، کەس
 نازانیت کۆری چ درەختیکم، پێدەئین شارۆلی ڕۆژگاری زێڕینی ھەیا.
 منی دز، کە دزیم لە زمان و سروشت و بۆلبۆلەکان کردووە، برینم لە
 درەخت دزی، گۆلە ی ناو سەری کوژاوەکانم نایەو بەسەری خۆمەو،
 تیری سەر دلی ناسکەکانم گرتهووە دلی خۆم. ڕوناکیم دزی، ڕوناکییەکی
 شل، کە بەبەلەمیک لە ئالتوون بەرەو خودا پیادەڕۆم. ئەوەتە ی تۆم
 دیو، بە شارددا دەڕۆم و وەک جاران غەمەم بۆ ھەرامۆشناکریت. عاقل
 دەووستم و وەک جاران شیتی خۆم بۆ ھەرامۆشناکریت. دەمەوێت تەنیا
 کە سیک بم لە ڕەنجی تۆ تێدەگات، دیم شتیک لە تۆ فیڕیم و بمرم.
 یەكجار پێکەووە بخوینین و دواتر من نۆتەکانی خۆم ناشکراکەم، تۆ
 ھەکەمی من بە ئە ی بۆلبۆل، تۆ من بدە بە درەختەکان بکۆژن، یا

گیایهک بمخکینن، که له رهنجی نیمه تیگه یشتوو، با ناویک بمکوژت، که دهزانییت چ غه دره بمرم.

من ته نیا مسۆده ی رهنجی تو سپیده که مه وه.

کئ دهزانییت من و تو چه نده ماندووین، کاتییک عاره قی نیمه وهک تیشکی خودایهک له ناو کافراندا مردییت کهس نابینییت. تو ده توانییت وهک نیمپراتۆریک بیئیش بژییت، به لام من وهک خزمه تکار ناهیلن پشووبدهم، تو ماندوونایییت، به لام من شه لالم له رهنجی بیئوده، عومرم زهحه تیکی بیخاسله، کتیبه کانم هاوارن له کتیبخانه یه کدا عه قل تیا مردوو. من وهک تو نیم به باغدا بفرم، من یه کیکم قیامهت له یادی کردوو. بایه کم ته نیا له سه ری خۆمدا هه له ده کهم. پیاویکم ناکۆتا، دنیا فهرامۆشیکردوو.

٢٠

نیشی من

نیشی من نه وهیه ده ریا تاسهر لیوی تو بهیتم، وابکه م له ته مدا جواتر ببینییت، نه هیلم گۆلی هه وشه که تان پیرییت، نه هیلم باغه که تان بگری، نه هیلم خوا لییت زویرییت.

نیشی من نه وهیه نور تاسهر پۆحی تو بهیتم، وابکه م گۆل فهرامۆشت نه کات، نه هیلم خۆر له مالتدا ناواییت، نه هیلم خامۆشی بگاته میهرت، وابکه م خوا تو ی له پیرییت.

نیشی من نهوویه درندهکانی ناو رۆحت پهتکهه، فریشته تا بهردهرگات بهینم، نههیللم شهیتان بگاته ژوورهکته، نههیللم پاکیت هه ئوه ریت، وابکهه دهستت له نهستیره گیریت.

نیشی من نهوویه پاسهوانی جهوشه ی پر کۆترت به، گوئت بۆیکهه بهدهرمان، نههیللم بوکه شه شهکته بگری، وابکهه مانگ له لات ژیرییت.

نیشی من نهوویه ناورنگت بو هه ئیرم، روناکیت بۆیکهه به شهرباب، له شهونم شهربهتت بو بگرمهوه، نههیللم رق له باندهت کهویت، وابکهه خوات له سیرییت.

٢١

چیرۆکی نیشی فریشته یهک

له خوداکان جگه له پاشماوهی رهم چی وهرده گرت؟
له نهستیرهکان جگه له پاشماوهی نور چی دهچنیتهوه؟
نیشی نهو جودا نییه له نیشی من. دوو نیشکهه ههر دوو کمان وهکو یهک له کۆترهوه دوورین، وهکو یهک دهستی با دهگیرن و دهیکهین بهرۆحماندا، نهویش وهک من مه حکومه بهوهی سه ر بدات به قهدهردا و ناوچاوانی خۆی بریندار بکات، مه حکومه بهوهی بائی خۆی بسوتینیت و له بهرزترین نهۆمی مه له کۆتهوه خۆی هه لдат. خزمهتکاری خودا بین یان مرووف. خزمهتکاری ناسمان بین یان زهوی. ههر دووک له

خزمه تی نوریکدا این رۆحی ئیمه رۆشناکاتهوه. ههردوو کمان پهحمهت دهگـۆـیزینهوه بـیـنهوهی پهحمهتمان بهرکهویت، وهک نهوانه ی باغ دهگۆیزینهوه بینهوهی هه ناریان بهرکهویت. نهو دهیتوانی له مهلهکوتهوه بیت بۆ زهوی، من نه مهدهتوانی له زهوییهوه برۆم بۆ مهلهکوته.

رۆژێک نهگهراپیهوه بۆ ناسمان، کراسیکی له بهرگهردو رۆشت به رهو خانوویهکی دوور له دارستانی کدا، لهوئ مۆمی زهمانیکی تری داگیرسان، دهستی کرد به ئیشکردن له پرۆژهی دروستکردنی ژانیکی دیکه دا، دروستکردنی باییک به فهرمانی خوداکان نهفریت، دروستکردنی لهشیک تهنیا به ههوا ی زهوی هه ناسهبدات، نیگای خۆی فێرکرد سهیری ناسمان نهکات، دهستی خۆی فێرکرد نه پارتیهوه له یهزدان، به ژێر باراندا ده رۆشت و رۆحی پرده کرد له ههوری نه ناسراو له مهلهکوته، ناو بۆ نهو گرنگتر بوو له نیمان، پرشنگ گرنگتر بوو له ههر کتییکی موبارهک، له خۆندا یاقووتیکی دهبینی که چاوی مهلهکوته نشینهکان نایبینیت، نهلف بایهکی دهنوسی که تهنیا چهکیمه کۆنهکانی جهنگهڵ دهیانخویندهوه. ناشنابوو به رۆحی نهو تهیرانهی تارماییهکانیان هه میشه به ناو تارمایی نهو دا ده رۆی. ناشنابوو به هه ناسه ی نهو دار بهر خه مگیانهی مردبوون و به تهوهرهکانیانهوه غوباریان له نزیک نهو له تده کرد. بهدوای زێڤدا نهگهرا که جوانی خوداکانی بهیادا بهنیتیهوه، جارنکی دی سهیری هیچ نهستیرهیهکی نه کرد، هه میشه له ناو ته پوتۆزی درهختهکاندا زهوی بۆ گوئییک دهگهرا په یوهندی به ناسمانهوه نه بیت، پرېوو له بیباکی ده رههق به نیشتمانه دوور هکانی خۆی. باکی به هیچ نامهیهک نه بوو که له گهڵ تیشکدا بۆ دههات، نهو هه رفانهی نه ده خویندهوه که خودا له سه ر سه روی به یان دهینوسی. نهو گولانهی بۆن نه ده کرد که

لە ئاسمانەوه بە پۆستیکی سپی دەهات. درەختەکان هەمیشە وەک میوان سەیریان دەکرد، بەلام نیشی ئەوه بوو و ابکات ئاسمانمان بیربجێتەوه، نیشی ئەوه بوو گومان لە باران و تریقه بکەین، نیشی ئەوه بوو نەهیلێت مەرۆف لەوێهە بفرێت. ئێمە لە دەریاکانیش دەپاراست کە بە ئاسمانەوه نوساون، دوور لە ناسۆ، دوور لە فرین، دوور لە هەر فێردەوسێک لە سەرەوه پرا بیت فێری پۆشتنی کردین بە زەویدا.

ئەو ئەستێرانە لە لا گەرنی ئەبوو کە بانگهێشتی سەر سفرە پۆشنایان دەکرد. دەستی ئەوانە لە یەبێنی کە لە ئاسمانەوه گۆیان بۆ شۆپە کردەوه. نەکەوتە ئەو تۆرانەوه کە لە مەلەکوتهوه بۆیان هەڵدەدا. نەکەوتە ئەو بۆسانەوه کە خودا لە ناو کێلگەکاندا بۆی دادەنا.

لە زەویدا، لە ناو ئاورنگی ژەهراوی درەختە ڕەشەکاندا، لە ناو وێرانەکانی ئیمپراتۆریەتیکدا لە گۆلی پوخاو، بە بۆکروزی شکۆفەوه لە بناغە شارهکاندا، بە بۆسۆی خۆنچەوه لە هەر بەردیکدا کە کرێکاران دایاندەنا، شارێکی دروستکرد دوور لە باران. شارێک مانگ بەسەریدا نەدەرۆشت، خۆرمان لێهە نەبینی، کەشتی سەندەبادەکانی ئاسمان لەوێهە تێنەدەپەڕین. لە بری ئاسمان هاواریکی دوورمان دەبیست، دەیگوت : ئەو ئەوهی دەتەوێت ئازادبێت، دەست لە جوانی بەردە.

لە تاریکی ئازادییدا، پۆژمان لە ناو ئاورنگی ڕەشدا بەسەربرد. نیشی ئەو ئەوه بوو لە زوڵوماتدا ئارەزووی یاریکردن بەرنەدەین، فێری ئەوهی کردین لە شەودا چۆن تیر بهاوین و نیچیریش لە دەست نەدەین، فێری گەڕانی کردین بەبێ چرا بە دواي هەڵدەدا، فێری دۆزینەوهی حەقیقەتی کردین بەبێ چاو، فێری پەڕینەوهی کردین لە بەحری تاریکی بەبێ سلاو لە ئاو.

به لام چ شاریک ههیه بی روناکی بژی؟
چ زهوییەک ههیه، بتوانیت خائیکهیتەوه له خودا؟
چ نوریک ههیه، بتوانیت تا نه بهد دهریکهیت له زهوی؟

هه ندیک شهو ترس وهک پیاوینکی خه مگین ده هات بو لای، هه ندیک شهو
سینه رهکانی خوی ونده کرد، هه ندیک شهو پیریتی خوی له پیچاوپنچهکانی
باغدا راودەنا. ئیشی نه وه بوو ناوه دانییهک دروستبکات... ئازاد، به لام
گوته کان بوون به کۆله ی نهو، که شهوینک سندوقی جهواهیرهکانی
کرده وه، سه ری خهزنه ی ئومیدهکانی لادا، رهحمه تی تیا نه بوو. پییگووتین
: من ناتوانم جوانیتان له یاده رمه وه، ناتوانم وابکه م وهک خودا، خه م
فه رامۆشکه ن، سه ده له دوا ی سه ده دیلبن و به ختیاربن، قه بن له دوا ی
قه بن کۆله بن و شادبن.

پۆژگارێک هات هه مووشتی روخا. کوچه ی شارهکانی نهو پرپوو له بانده ی
سهیر، نه سلێک له مه خلوقات که دایان هه بوو له تریفه. نه سلێک له
بانده ده نوکیان له زێری هه تاو، نه سلێک له په پووله روچیان له
گهردی هه ور، بایان له نوری ناو. له شارهکانی نهودا جوگرافیا یه کی
تر نوسرا، نه خشه یه کی دی هات، پرپوو له ئاسمان و ده ریا. پۆژیک هات
به با نه پیرهکانی فره ی، بو شوینیک له نیوان خاک و هه وادا، چووه
کوچه یه که وه له نابهین هیمنی و زیاندا. چووه شه قامیکه وه له نیوان
سایه وه و باراندا.

تییه رینی نهو سه فه رپوو تا عه ردی بی دونیا
بو خاکی فریشته ی تیا ناگات به خودا.

دوای نهو شهویک یه زدان گووتی:

من دهرمانم نییه، به لام پاداشتی نیشی نیوه، سهیرکردنی تاڤگه
سیحراوییه کانه. پاداشتی ماندوو بوونتان سهیرکردنی تهیریکه که جار جار
درهختتان وه یاداده هینیتته وه، من دهرمانم نییه، به لام دهتوانم وابکه م
له خه مدا دیوانه نه بن. دهرمانم نییه به لام قومیک زینده گیم ههیه،
قومیک سه بوریم پییه، دلۆپیک دلنیا یی بیکه نه شه رابه کانتانه وه، من
وههمم پییه باشتەر له حهقیقهت، ناسمانی خه یالی باشتەر له زهوی،
مردنی سهوز قوولتر له سپیتی زیندهگی. من خودام، به لام خوداش
مه حکومه به نیش له دارستانه کانی فیرده وسدا، خوداش مه حکومه به
خودایی، خوداش ناچاره به سه بر، خوداش مه حکومه به عهشق، خوداش
مه حکومه به ته نهایی.

٢٢

یادی شه قامیکی مندالی

شۆسته زۆرینه کانی تۆ، رۆژیک جوانترین مائی نیمه بوون

دیواری بهر کۆشکه کانی تۆ، شۆینی سپی یادگار کانمان بوو

ههر کاتیک بمانو بستبایه یار بگرین

به زهرده خه نهی عه شقه وه دههاتینه سهر ریگا سارده کانی تۆ

ههر کاتیک بمانو بستبایه شه ریکهین

به چه قووه دههاتینه ژیر چرا خه مگینه کانی تۆ

به دههستگیشه وه له نابهینی دوکانه کانی تۆدا، په پوولهی خوداییمان

دهگرت

به ناهه وه له سهر كوچه كانی تودا، دهستان بو نه ستیره دهبرد.

كه تو ده بویت به سه هۆلی سپی، ئیمه ناگرمان دههینا.

كه تو ده بویت به به هار، ئیمه ده بوینه دیوانه

له سهر نهو شوسته رهقانه لاله مان سه وزده كرد، نه سرینمان ده رواند،
هیرۆمان ده چیتا.

ئه ی شه قامی مندالی من، تو له كویت؟

بو وه كو ئیمانیکی كوێ كه له گۆری جهنگاوه رانه وه هه ستی زیندوونا بیته وه

ئیشی تو نه وهیه، له سهر پتخه فی مردن كۆمهك به رۆحمان بكهیت

بو وه كو مردویهك میهرمان پێبكهیت، له م وینهیه وه هه ئناسیت

بو نایه یته دهر له خه یال، بو نایه یته دهر له وه هم، بو هه ئنایه ییت له
یادگار

تاكه ی له وێژدانماندا وهك شه قامی پر خه ون و نه فسانه بو دوور
ده رۆیت.

تاكه ی ده رۆی بو ده ریا و ئیمه نابه ییت

بو به سه راب ده گه ییت و به من ناگه ییت؟

ئیشی تو نه وهیه بائداره خه یانییه كانی خۆت به رده ی

ئیشی تو نه وهیه سه ركه ویت به پیریماندا، ناو می دیمان لابه ییت،

غه ربییمان لیده ركه ی

ئه ی شوسته زۆرینه دوور ده كان

شه وێك جواتترین لانه ی ئیمه بویت. ئیستا وهك یه كی به په تیکی

باریكدا، به زاری بوركاندا سه ركه ویت. ئیستا وهك یه كی له دوا هه ناسه ی

دوا نمایشدا، دوا رسته بلێت، دوا دیمه ن ده ركه ویت. به كوچه ی پیریدا

سه رده كه وین و به یانی لێره نین. ئیشی تو نه وهیه، بائنده ببه خشی،

گەلامان پێبدهیت تا هه‌بین. ده‌مرین و به‌یادی شادیتدا ناگه‌ین، به‌لام ده‌زانین، به‌بێ تۆ هیچ نین، به‌بێ تۆ نارۆین، به‌بێ تۆ ناگه‌ین.

٢٣

نیشی پیاویک

که به‌ خوێن دنیا ده‌نوسیت

تۆ نه‌ی دۆست، وه‌ک من له‌م ته‌مه‌ ساردانه‌دا خودا شمشیریکی نه‌داوه
له‌ سینه‌ت له‌ودیه‌وه‌ روناکی بێته‌ده‌ری، خودا نه‌شته‌ریکی نه‌داوه‌ له‌
دلت له‌ودیه‌وه‌ خه‌م بێته‌ده‌ری. وه‌ک من له‌ ژێرباراندا روناکیته‌ له‌
پیاڵه‌ی ره‌شدا نه‌خواردۆته‌وه‌، شه‌رابت تیکه‌لی پشکۆی دل نه‌کردوه‌ و
هه‌ڵبده‌یت، وه‌ک من نه‌ترساوی، وه‌ک من بروسکه‌ نه‌یداوه‌ به‌ رۆحتاو
له‌ودیه‌وه‌ هاوار بێته‌ده‌ری.

به‌ خۆنه‌وه‌ به‌ شه‌قامیکی دووردا ده‌رۆم، خۆنی من ئیمزای منه‌ له‌سه‌ر
ئه‌م دره‌ختانه‌ که‌ ده‌گه‌ڕێن یه‌کیک میوه‌کانیان بخوات، وه‌ک کچیک بگه‌ڕیت
یه‌کیک له‌ تاریکیدا میوه‌کانی بخوات. خۆنی من که‌ مه‌ره‌که‌بی منه‌ بۆ
نوسینه‌وه‌ی رۆحی خۆم له‌سه‌ر ده‌ریا، نوسینه‌وه‌ی نارامی خۆم به‌ر له‌
مردن، نوسینه‌وه‌ی ده‌رمانی خۆم به‌ر له‌ ده‌رد.

من به‌ خوێن تینۆتی ئه‌وانه‌ ده‌نوسم که‌ گه‌رویان له‌وسه‌ری هاواره‌وه‌
هاقوته‌وه‌. وه‌ک مه‌لیک له‌وسه‌ری ره‌شه‌باوه‌ هاتییت، من له‌وسه‌ری

خه لیه ته وه دیم و خوین له هاوارم دیته خواری. من هیچ نیم جگه له دهفته ردارنک که به خوینی خوئی ژبان ده نویسته وه. به خوینی خوئی باغچه ده دۆزیته وه، به خوینی خوئی تۆ ده خوینیته وه.

ئه ی ئه وه ی به ده رخته کانه وه به سترای و تاقیامهت ئیش له خوینچه دا ده کهیت، ئه ی ئه وه ی ئیش باریوه به سهر ده ستندا، ئیمه سه ره نجام پارچه شوشه یین له مه خلوقیکی شکاو. من به خوین رینگای ئه و مه خلوقه ده نوسم، به خوین کۆیده که مه وه، به خوین ده یکه مه وه به یهک.

تۆ وهک من خودا تیری تینه گرتوویت، له و دیوه وه خه زان له برینت وهک تۆفان بیهته ده ر.

تۆ وهک من خودا ئه ستیره ی تینه گرتوویت، له و دیوه وه تاریکی له رۆحتا وهکو ئاو بیهته ده ر.

من ئیشده که م

کاتیک ژبان سه رکه ووتنه به سهر په یژه یه کدا له غوبار، به رزبونه وه یه بۆ بورجیک به پلیکانه یه کدا له تۆز. من که به خوین خوشه و یستیده که م، خودا په یامیکم تیده گریت، له و دیوه وه عه شق وهک لافاو دیته ده ر، خودا ده ر دیکم تیده گریت، له و دیوه وه هاوار وهک خونناو دیته ده ر.

سەرەنج:

١. ئەم دیوانە لە پال کۆی بەرھەمە شیعیریەکاندا کە بەرھەمی سالانی ١٩٨٣ تا ١٩٩٨ ی لە خۆگرتبوو ھەر یەک لە دیوانی بۆھیمی و ئەستێرەکان و ئیشکردن لە دارستانەکانی فێردەوسدای لە خۆ گرتوو. ئەگەر ئەو چاپە قاچاخانەی بۆ ئەم بەرھەمانە کراون فەرمانۆشکەین و نەیانخەینە حیسابەو، ئەوا ئەم بەرھەمە چاپی دووھەمی ئەو بەرھەمانە سەرھەوھە.

٢. لە قەسیدە «شار» دا ھەردوو دێری: «لە قەیفە بەیاننێکی زیوینی تۆ، برینەکانی سەر دڵم ببەستم/ لە شیفۆنی دەریایەکی شینی تۆ، قوماشی کراسیکی نوێ بېرم» دەستکاری و دارشتنەوھە دێرە شیعیریکی (مایکۆفسکی)ن.

٣. لە قەسیدە «ئای لەو پۆژگارە خوشانە» دا دوو دێری «تا ئەم زۆنگاوە پۆژھەلاتیانە جیھیلیم» پێچەوانەکردنەوھە دێریکی (رامبۆ) یە دەربارە ھەلھاتن لە زۆنگاوەکانی خۆراوا

٤. لە «ئای لەو پۆژگارە خوشانە» دا دێری «نیگام پربوو لە شاری نەدۆزراوە» دێرە شیعیریکی (شیرکۆ بیکەس)ە، بەمجۆرە، «بێشە ی چری پوانینی من، شاری نەدۆزراوەی تیاہ».

کتیبه چاپکراوهکانی ئەندیشه

ناوی کتیب	ناوی نووسەر	ناوی وەرگیر
١. بنەرەتەکانی فەلسەفە	د. حەمید عەزیز	
٢. کورد لەدید		
٣. رۆژەلاتناسەکانەو	د. فەرهاد پیربال	
٤. رێبازە ئەدەبییەکان	د. فەرهاد پیربال	
٥. نەتەوێ زێراوەکان	جەبار جەمال غەریب	
٦. ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی		
کوردی	د. جەعفەر عەلی	
٧. سۆفیزم و کاریگەری لەسەر		
بزووتنەوێ رزگاری خوازی...	د. جەعفەر عەلی	
٨. مەحووی لەنیوان زاهیریەت		
و باتینیەت و ...	د. ئەحمەدی مەلا	
٩. نەینییەکانی ژیان	ئۆشۆ	ئازاد بەرزنجی
١٠. کورتیلەیهک لە	ستیفن ھۆوکیڭ	حوسەین حوسەینی
میژوووی کات	لیۆنارد مِلۆدیتۆ	د. هیوا عومەر
١١. کۆشک	فرانتس کافکا	عەتا نەهای
١٢. فەصول مەقال	ئیین روشت	مەریوان عەبدول
١٣. شۆرشی ئەیلوول لەبەلگەنامە		
نەینییەکانی ئەمریکادا	وریا رەحمانی	

۱۳. دهسهلات و جیاوازی مەریوان وریا قانیع
۱۴. له چ ئیستایه کدا دهژین مەریوان وریا قانیع
۱۵. شوناس و ئالۆزی مەریوان وریا قانیع
۱۶. دین و دونیا مەریوان وریا قانیع
۱۷. سیاسەت و دونیا مەریوان وریا قانیع
۱۸. کتیب و دونیا مەریوان وریا قانیع
۱۹. دواهمەمین هەناری دونیا بهختیار عەلی
۲۰. ئیوارە ی پەروانە بهختیار عەلی
۲۱. جەمشید خانی مامم بهختیار عەلی
۲۲. مەرگی تاقانە ی دووهم بهختیار عەلی
۲۳. کەشتی فریشتەکان (۱) بهختیار عەلی
۲۴. کەشتی فریشتەکان (۲) بهختیار عەلی
۲۵. شاری موسیقارە سپیەکان بهختیار عەلی
۲۶. سیوی سپهههه بهختیار عەلی
۲۷. له دیارەوه بو نادیار بهختیار عەلی
۲۸. وهک بالندە ی ناو بهختیار عەلی
- جەنگەله ترسناکهکان بهختیار عەلی
۲۹. چۆژی مەرگدۆستی بهختیار عەلی
۳۰. ئە ی بەندەری دوست، بهختیار عەلی
- ئە ی کەشتی دوژمن بهختیار عەلی
۳۱. مەعرفە و ئیمان بهختیار عەلی
- هێمن قەرەداخی بهختیار عەلی
۳۲. دۆزی کورد له بازنە ی گۆران ئیبراهیم صالح
۳۳. سەمەر قەند (چ ۲) ئەمین مەعلوف

٣٤. وێستگهیە ک له

گهشتیکی فهلسهفی

فاروق رهفیق

ته حسین همه غریب

٣٥. نه خلاقناسی

د. ئازام عهلی

٣٦. گه شه سهندنی رامیاری...

٣٧. میژووی کوونی کورد (چ ٢)

ملکو که لاری

د. فهوزیه رهشید

٣٨. مندا لانی گه ره ک

هیوا قادر

ئازاد بهرزنجی

ئهلبیر کامو

٣٩. مروقی یاخی

٤٠. په یوه ندییه سیاسیه کانی

نیوان ههریم و دهوله تانی...

هه ورامان فهریق که ریم

فریشته نورانی

کو مه لایه تی و سیاسی... (چ ٢)

٤٢. سلیمانی

له نیوان سالانی (١٩٤٥-١٩٥٨)

٤٣. شاری سلیمانی

(١٤ی ته موزی ١٩٥٨-١٧ی ته موزی ١٩٦٨) هه وراز جهوه ر مه جید

عه تا محهمه د

٤٤. کتییی په راویژنووسان

مه ریوان وریا قانیع

٤٥. فیکر و دنیا (به رگی ١)

مه ریوان وریا قانیع

٤٦. فیکر و دنیا (به رگی ٢)

مه ریوان وریا قانیع

٤٧. دین و دنیا (چ ٢)

مه ریوان وریا قانیع

٤٨. کتیب و دنیا (چ ٢)

د. عادل باخهوان

٤٩. کو مه لگهی رهش

دلاوهر قهره داغی

کولم توبیین

٥٠. زستانیکی دریز

دلاوهر قهره داغی

٥١. فرانسیسکوس قه دیسی من

جهلیل کاکه وهیس

ماریو بار گاس یوسا

٥٢. ئاهه نکى ته گه که

۵۳. شەوی لیشوئە
 ۵۴. من و ئەو
 ۵۵. میرنامە
 ۵۶. روخسارە بەندکراوە کەم
 ۵۷. قەپڵک
 ۵۸. خەونی پیاوێ ئێرانییە کان
 ۵۹. گەرگە
 ۶۰. ۱۹۸۴
 ۶۱. سوور و رەش
 ۶۲. دەستنووسە دۆزراوە کە ی ئە کرا
 ۶۳. جادە ی میخە ک (۱)
 ۶۴. جادە ی میخە ک (۲)
 ۶۵. ئیوارستان
 ۶۶. دارستانی نەرویحی
 ۶۷. ئیوارە ی پەروانە (چ ۱)
 ۶۸. شاری مۆسیقارە سیییە کان (چ ۳)
 ۶۹. مەرگی تاقانە ی دووهم (چ ۵)
 ۷۰. کۆشکی بالەندە غەمگینە کان (چ ۲)
 ۷۱. تا ماته می گوول...
 ۷۲. تا خوینی فریشتە (چ ۳)
 ۷۳. سیوی سییهەم (چ ۳)
 ۷۴. ئاوە کە ی ئورفیووس
 ۷۵. غەزەلنوس و
 ۷۶. باغەکانی خەیاڵ (چ ۲)
- ئیریش ماریا ریمارک
 ئەلبیرتو مۆرافیا
 جان دۆست
 لەتیفە
 مستەفا خەلیفە
 ماردین ئیبراھیم
 پیر لاگەر کفیست
 جۆرج ئۆرویل
 ستاندال
 پاولو کویلو
 دلاوەر قەرەداغی
 دلاوەر قەرەداغی
 پیر لاگەر کفیست
 ھاروکی موراکامی
 بەختیار عەلی
 بەختیار عەلی
 بەختیار عەلی
 بەختیار عەلی
 بەختیار عەلی
- کەریم پەرەنگ
 کارزان عەلی
 سەباح ئیسماعیل
 رووناک شوانی
 ھەورامان وریا قانع
 خەبات عارف
 حەکیم کاکەوہیس
 سیامەند شاسواری
 سیروان مەحمود
 خەبات عارف
 تارا شیخ عوسمان
 بەختیار عەلی
 بەختیار عەلی
 بەختیار عەلی
 بەختیار عەلی
 بەختیار عەلی

٧٥. ئەى بەندەرى دۆست،

ئەى كەشتى دۆژمن (چ ٢) بەختيار عەلى

٧٦. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ٥) بەختيار عەلى

٧٧. ئىمەى پەنابەر كۆمەلى نووسەر

٧٨. گرەوى بەختى ھەلە (چ ٢) عەتا نەھايى

٧٩. عىراقىيەك لە پارىس سەمۆئىل شەمعون سەباح ئىسماعىل

٨٠. جىھانى سۇفيا و

فەرھەنگى سۇفيا (چ ٤) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

٨١. كچەى پرتەقال (چ ٣) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

٨٢. لە ئاوينەيەكدا،

لە نەينىيەكدا (چ ٢) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

٨٣. كچى بەرپوھەبەرى سېرك (چ ٢) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

٨٤. نەينى يارى كاغەز (چ ٢) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

٨٥. مايا (چ ٢) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

٨٦. ئىنساىكلوئېدىيايەكى

مىژووى وینەدار كۆمەلى نووسەر ھەورامان وريا قانع

٨٧. كىشەى كورد لە

رۆژھەلاتى ناوہراستدا د. حامد مەحمود عىسا زرار عەلى

٨٨. دوالىزمى دژيەك لە ھۆنراوھلىرىكىيەكانى

مەولاناي رۇمى و مەولەوى ناوہگۆزى دا لەھۆن قادر

٨٩. فەلسەفەى ئابىن (چ ٢) ئازاد قەزاز

٩٠. ساىكۆپۆلىتىك (چ ٢) ئازاد قەزاز

٩١. خۆت بناسە ئازاد قەزاز

٩٢. مەسىح لە

خاچ دەدەنەوہ (چ ٢) نىكۆس كازانتزاكىس دلاوہر قەرەداغى

مەولود ئىبراهيم حەسەن	۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲)	۳
مەولود ئىبراهيم حەسەن	۹۴. گەرەن بەدوای نەمریدا (چ ۲)	۱۴
مەولود ئىبراهيم حەسەن	۹۵. پیکهاتەى ئەفسانەى کوردی (چ ۲)	۵
د. محەمەد کەمال	۹۶. فەلسەفەى بوون	۵۶
سیروان مە	۹۷. وەک رووبارە بەخوورە کە	۱۷
	پاولۆ کۆیلۆ	۱۸
		۵۹
		۶۰
		۶۱
		۶۲
		۶۳
		۶۴
		۶۵
		۶۶
		۶۷
		۶۸
		۶۹
		۷۰
		۷۱
		۷۲
		۷۳
		۷۴
		باغە

Bachtyar Ali Mohamed

Ta Matemî Gûl
Ta Xwênî Firîşte

ISBN 978-1-63068-955-1

9 781630 689551

PDF 4 KURD

دینار ۱۱۰۰۰